

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FRAGMENTA
HISTORICORUM GRÆCORUM.

PARISIIS. — EXCUBEANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM

HECATÆI
CHARONIS
XANTHI
HELLANICI
PHERECYDIS
ACUSILAI

ANTIOCHI
PHILISTI
TIMÆI
EPHORI
THEOPOMPI
PHYLARCHI

CLITODEMI
PHANODEMI
ANDROTIONIS
DEMONIS
PHILOCHORI
ISTRI

APOLLODORI BIBLIOTHECA

CUM FRAGMENTIS.

AUXERUNT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRARUNT,
INDICE PLENISSIMO INSTRUXERUNT

CAR. ET THEOD. MULLERI.

ACCEDUNT MARMORA PARIUM ET ROSETTANUM.

HOC CUM **LETRONNII**, ILLUD CUM **C. MULLERI** COMMENTARIIS.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI FRANGÆ TYPOGRAPHO.
M DCCC LXXIV.

PRÆFATIO.

Sortis nescio qua iniquitate accidit, ut, si exceperis quæ Herodotus, Thucydides, Xenophon commentariis suis tradiderunt, uberior antiquioris Græcorum historiæ expositio omnis fere nobis haurienda sit ex serioris demum ætatis scriptoribus. Qui quoniam ex aliorum libris sua hauserunt tantum non omnia, auctoritas eorum in plerisque pendet ex diligentia, quam ad fontes conquirendos attulerunt, et ex eorum quos duces sequerentur delectu. Jam vero quamvis diligentia plurimorum animique sincera voluntas laudandæ sint, atque nefas habeam temerarie velle insolenterque meritis eorum detrahere; fatendum tamen est ipsius ætatis horum scriptorum indolem, cujus vim subterfugere non poterant, tantum abesse, ut altiores verioresque de arte scribendæ historiæ notiones iis suggesserit, ut in pernicio사 sæpenumero eos abduxerit consilia. Quod quia in auctorum, quibus suam illi fidem adjungerent, delectum et usum magnam vim exercere debuit, mox intellexerunt viri docti non posse nos in Diodori et Plutarchi, ut hos nominem, auctoritate acquiescere, neque quidquam magis faciendum esse existimarunt, quam fontium illorum accuratam habere notitiam, fragmenta eorum colligere, inter se contendere, accuratissime examinare. Itaque novum quoddam studiorum genus emerit, quod etsi multis impeditum difficultatibus tædiique plenum, tamen tanto ardentius nostri ævi

homines eruditi amplexi sunt, quanto majorem ex eo in penitiorum historiæ cognitionem redundare viderunt utilitatem. Quo denique successu in his elaboraverint, quantam doctrinæ eruditionisque copiam, quantum ingenii acumen et sagacitatem adhibuerint, non est profecto, cur hic memoremus. Alio nos convertamus. Etenim postquam viri docti disjecta membra nobiliorum scriptorum collegerant, et, quum vitam iis restituere non possent, umbram certe uniuscujusque ac imaginem quandam delineaverant, *Firminus Didot*, quæ est ejus viri celeberrimi eximia in his rebus prudentia, nihil jam antiquius habendum esse censuit, quam omnes illas fragmentorum collectiones in unum corpus unius voluminis spatio circumscriptum congerere et ex ordine disponere. Quod institutum tum aliis se nominibus commendare vidit, tum propterea historiæ studiosis gratissimum fore, quod multorum scriptorum testimonia hac ratione sub unum oculorum conspectum venire interque se comparari possent, atque ipsius artis historicæ apud Græcos viva quasi præberetur imago, ita ut a nativa logographorum simplicitate ascenderes ad historiam omnibus dictionis luminibus collustratam, deinde ab rhetorica hac et pragmatica Ephori et Theopompi rerum expositione paullatim descenderes ad juniorem illum Atticarum rerum scriptorum sermonem doctamque qua excellunt perscrutationem monumentorum.

Jam quum fragmenta ordinandi, recognoscendi, vertendi negotium *Firminus Didot* mihi demandaverit, meum est dicere, quomodo in eo sim versatus.

Auctores, quorum reliquiæ hoc volumine comprehenduntur, hi sunt : Hecatæus, Charon, Xanthus, Hellanicus, Pherecydes, Acusilaus. His, qui primam collectionis partem efficiunt, tanquam supplementum subjunximus Bibliothecam Apollodori. Reliquorum hujus auctoris operum fragmenta a consilio nostro aliena quidem fuerunt, sed ne imperfectam rem reliquisse videremur, ea in calce libri apponenda curavimus. Logographos excipiunt scriptores rerum Sicularum, Antiochus, Philistus, Timæus. Deinde sequuntur Ephorus et Theopompus et Phylarchus. Agmen denique claudunt Atthidum auctores : Clitodemus, Phanodemus, Androtio, Demo, Philochorus, Ister. Eorum quos postremo loco nominavi, necnon Phylarchi fragmenta quum quominus ipse retractarem temporum angustiis excluderer, frater meus Theodorus disponendi ea et recognoscendi negotium benigne voluit in se recipere.

Ordine auctorum ita constituto, singulorum fragmenta, quibus nova non pauca a nobis addita sunt, ubique ita ordinare studuimus, ut, quantum ejus fieri poterat, integri operis dispositio adumbraretur; quod quum primarium fragmentorum editoris officium sit, ac revera plerique magnam huic rei operam navaverint, a nonnullis tamen ea aut plane neglecta est, aut minus feliciter iis successit. Ut deinde contextus verborum ad veram uniuscujusque auctoris scripturam quam proxime accederet, consuluimus et optimas veterum scriptorum editiones, et, ubi licuit, libros manuscriptos. Quæ denique a viris doctis aliud agentibus oblata occasione in nostris fragmentis emendata innotuerunt, diligenter enotavimus. Qua ex parte si nonnulla, vel etiam multa, nos fugerunt, id lector benevolus non tam negligentiae nostræ imputaverit quam penuriæ supellectilis literariæ.

Uberior annotatio omnem lectionis varietatem enumerans atque verba et res usquequaque illustrans ab editionis hujus consilio prorsus abhorret. Nam præterquam quod cavendum erat, ne moles libri in immensum accresceret, quæ ad verborum intelligentiam a lectoribus, quibus græcus sermo minus est familiaris, desiderari possint, versio suppeditat latina, quam propterea sæpenumero liberiores dedimus, non tam id agentes ut verbum redderemus verbo, quam ut sententiam auctoris aperiremus. Itaque nonnisi ubi majoribus difficultatibus res impediuntur, notæ, eæque quam brevissimæ, subjiciendæ erant. Id quod fecimus modo nostris verbis, modo appositis cum nominis signo priorum interpretum animadversionibus. Quam rationem in solis Hecatæi fragmentis reliquimus, ubi quæ in notis leguntur omnia sunt Clausenii. Quare non erat cur auctoris nomen adpingeremus. De iis enim fragmentis, quæ Clausenius Porphyrii testimonio fisis vel conjecturis et speciosis argumentationibus Hecatæo suo vindicavit, quum a viri docti judicio nobis recedendum esset, neque vero tribus verbis res profligari posset, editoris argumenta ipsissimis ejus verbis adscripsimus nostram sententiam separatim exposituri.

In paucis illis Charonis et Xanthi reliquiis plerumque secuti sumus Creuzerum. In Hellanico, Pherecyde, Acusilao, relicto quem Sturzius adoptavit ordine, novam dare fragminum dispositionem tentavimus. Qua in re, quod ad Pherecydem, non minimum adjuti sumus dissertatione Augusti Matthiæ *Analectis Literariis Friderici Augusti Wolfii* (tom. I, § II, p. 321-331) inserta atque ex parte a

Sturzio in præfatione ad alteram Pherecydis editionem repetita.

Ad constituendum textum Apollodori primi adhibuimus codicem Parisinum 2722, qui formæ quadratæ, seculique, ut videtur, decimi quarti, præter carmina nonnulla Theocriti atque epigrammata nullius pretii, Apollodori continet fragmentum quindecim foliorum, quæ vero temporum injuria multis locis mutilata, quorumque ordo susque deque perturbatus est. Ad priscam normam revocata ita se excipiunt :

Prima folia duo integri codicis perierunt.

Cod. fol. 3 et 4 : I, 2, 7. — I, 6, 3, 11. (Ζεύς δὲ γαμει — ἔβαλλεν ὄρη.)

Exciderunt duo folia.

Cod. fol. 5 et 6 : I, 9, 1, 2. — I, 9, 17, 2. (πέμπων δ' Ἀθαμας — συνευνάζεται.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 7 et 8 : I, 9, 23, 7. — II, 1, 5, 10. (κατέζευξεν — Ἡραιστίνης.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 10 et 14 : II, 4, 2, 6. — II, 5, 1, 7. (εἶχεν πέδιλα — Ἴφιτον κτείνας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 9 et 11 : II, 5, 8, 1. — II, 6, 3, 3. (τοῦ Θρακὸς — τοὺς παριόντας.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 1 : II, 7, 6, 7. — II, 8, 2, 9. (Ἡρακλῆα ἔχειν — Ἀριστόδημος.)

Exciderunt quattuor folia.

Cod. fol. 2 : III, 6, 5, 1. — III, 7, 6, 1. (Τυδεία — τὴν Ἀλκμαίωνος.)

Excidit unum folium.

Cod. fol. 15, 13, 12 : III, 10, 2, 3. — III, 14, 4, 2. (τὰς μὲν λοιπὰς — Ἀλφειβοίας λέγει.) Reliqua interciderunt.

Memoratur quidem hic liber ab Heynio (Præfat. ad Apollod., p. XLIX), qui autem lectionis varietatem ex eo non habuit. Verum quamvis sit inter eos, qui hucusque collati sunt, optimæ sane notæ, in majoribus tamen corruptelis, lacunis et interpolationibus in reliquorum depravationem conspirat. Quod hæc attinet, omnis salutis spes posita est in codicibus Italicis, si quidem verum est quod Hermannus (Præfat. ad Hymn. Hom., p. XLV) accepit : « Apollodori libros in iis ita scriptos inveniri, ut si cum editionibus isti codices comparentur, scriptorem hunc vix sui similem habituri simus. » Ceterum multa fragmentum nostrum continet, quibus loci librariorum mendis inquinati purgari possint, aliaque, quibus confirmentur virorum doctorum emendationes. Sed ut ipse lector judicet, potiore lectionis varietatem, omissis levioribus, apponamus :

LIBER I.

(Lectiones asterisco signatas in textum recepitimus.)

EDITIO HEYNIANA.	CODEX PARIS. 2722.
3, 6, 1. λέγουσι καὶ Ἡφαίστου	*λέγουσιν Ἡφαίστου
4, 1, 1. πρῶτον	*πρότερον
4, 3, 4. Ποσειδῶνι	*Ποσειδῶν
5, 1, 4. ἔθρεψεν αὐτὸν ἀθάνατον ἐπετήρησε Μ. αὐτήν	*ἔτρεπεν αὐτὸ ἀθάνατον *ἐπετήρησεν ἡ Μ. αὐτήν
5, 2, 1. Μετανείρας υἱὸν Ἰλκεανοῦ	Πραξιθέας *Ἰλκεανοῦ
5, 3, 1. συμθεσόμενον Heyn. conj.	*συμθεσόμενον
6, 2, 4. Νίσυρον	νήσυρον
6, 2, 5. Μοῖραι	Μοῖρα
6, 3, 4. ἐξηνεμόντο	ἐξηνέμουντο (quod recipiendum)
6, 3, 7. κατέπτησεν Κανασίου	κατέπτησεν Κανκασίου
6, 3, 8. παρελόμενος, τὰ δὲ τῶν χειρῶν etc.	περιελόμενος, ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν διέτεμε νεῦρα, ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ παρελθὼν etc.
9, 1, 6. ὦν Αἰήτης	sic cod.
9, 2, 2. μήρους	μοῖρας
9, 11, 1. τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδὴν	absunt.
9, 12, 1. τὰς Ἰφίχλου	*τὰς Φυλάκου
9, 12, 2. κατὰ τὸ κρυφαῖον	sic cod.
9, 12, 6. ἐπὶ τῶν ἀγρῶν	*ἐπὶ τῶν αἰδοίων
9, 12, 7. ἔων	sic cod.
9, 16, 4. προσέταττον ἂν φέρειν	προσέταττον ἀναφέρειν
9, 16, 8. δεῦρ ἐκυβέρνα τὴν ναῦν	τὴν ναῦν δεῦρ ἐκυβέρνα
9, 16, 9. Ἰριτος Ναυδόλου	sic cod.
9, 17, 1. ἀναγθέντες ἀνδρῶν τότε	ἀνενεχθέντες
9, 23, 3. μέλλοντα τοὺς ταύρους	sic cod.
9, 24, 4. τοῖς Ἀργοναύταις μνηστὰς δὲ Ζεὺς Ἀφυρτίδας	*τοῖς δὲ Ἀργοναύταις *μνηστὰς Ζεὺς Σურτίδας
9, 24, 5. Αἰγύων	Αἰθύων
9, 25, 2. Πέτραι Πλαγκταὶ Θέτις	πέτραι κυάνεαι πλαγκταὶ abest a cod.
9, 25, 4. Κερκυνίους Ἰλλυρίδα	Κερκυραίους ἄλμυρίδα
9, 26, 2. ἐπὶ τὰς Μελαντίους δειράς κατήσπραψεν	ἐπὶ τὰς Μενιοτίου δειράς κατήσπραψεν
9, 27, 2. Πρόμαχον	πρὸς πόλεμον προμαχον
9, 28, 3. μεμαγευμένον	sic cod.

LIBER II.

1, 1, 1. λέγωμεν τὸ Ἰνάχου ἐκ τῆς Λαοδίκης	λέγομεν τὸ Ἰνάχιον ἐκ Τηλοδίκης
1, 2, 1. Ἴασον	Ἰκασσον
1, 2, 2. ἐκ Ἰάσου	*Ἐκδάσου
1, 2, 3. Ἀρκαδίαν	sic cod.
1, 2, 5. ὦν	sic cod.

EDITIO HEYNIANA.

CODEX PARIS. 2722.

1, 3, 1. Ἴασος ἀγνοήματα	sic cod. abest.
1, 3, 3. Ἀρέστορος λέγει υἱόν	*Ἀρέστορος λέγει
1, 3, 8. Συρίαν	*τὴν Συρίαν
1, 4, 5. κατώκισεν Μελαμπόδων ἀπ' ἑαυτοῦ	sic cod. sic cod. abest.
1, 4, 7. στασιασάντων δὲ αὐτῶν πεντηκόντορον	*στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς deest.
1, 4, 8. Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγάλμα Γελάνωρ	Λινδίας ἀγάλμα Ἀθηνᾶς (Ἀθηνᾶς ejiciendum) sic cod.
1, 5, 2. ἔξειλε Γοργορόνην	*ἔξειλε Γοργορόνην
1, 5, 4. Λυγκεύς δὲ καὶ	*Λυγκεύς δὲ
1, 5, 5. οἱ δὲ ἐπὶ τὰς Αἰθιοπίδας	οἱ ἐπὶ τὰς Αἰθιοπίδας
1, 5, 6. Καλιάνθης Νύμφης	καλιάνθης καὶ νηίδος νύμφης
1, 5, 7. οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων	οἱ δὲ Γοργόνων
1, 5, 8. Μετάλλης	*Μενάλλης
4, 2, 6. ἦν φασιν εἶναι πῆραν	ἦν φασὶν τινες καὶ πῆραν
4, 4, 9. λέγεται δὲ καὶ	*λέγεται δὲ
4, 5, 1. Πέρσης	sic cod.
4, 5, 3. πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης	*Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος, ὥς δὲ ἐνίοι λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουένως, ὥς δὲ ἄλλοι πάλιν, Ἰππονόμης.
4, 5, 6. θυγάτηρ Κομαιθῶ καὶ ἄβρνες	absunt a cod. abest a cod.
4, 5, 7. Στρατοβάτην	*Χειρίμαχον
4, 5, 7. Χειρίμαχον	sic cod.
4, 6, 1. Ἠλεκτρυόνης δὲ βασις Μετὰ Ταρίων	*μετὰ Ταρίου
4, 6, 5. Μίδεαν	Μιδείαν
4, 6, 7. στρατεύειν	*στρατεύει
4, 9, 1. ἐδιδάχθη μὲν	*ἐδιδάχθη δὲ
4, 9, 2. καὶ οὕτως ἀπελύθη	sic cod.
4, 9, 3. φοβερός	*φανερὸς
4, 9, 4. ὅτι παῖς Διὸς ἦν	*ὅτι Διὸς παῖς ἦν
4, 10, 1. Ἀρναίου	Ἀρνέου
4, 10, 2. δορὶ	δορί
4, 11, 1. οἱ Θηβαῖοι	*Θηβαῖοι
4, 11, 2. ἡμιθιγῆς	sic cod.
4, 11, 4. ἀποταμῶν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας	ἀποτεμῶν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας
4, 11, 8. Ὀκαλεία	*Ὀκαλείας
5, 1, 2. εἰς Κλεωνᾶς ἦλθε Μόλορχον Ιερεῖον	*Ἦλθεν εἰς Κλεωνᾶς Μόλορχον sic cod.
5, 1, 4. ἀπφδοκόμεσθαι	τῷ τέως ἦναι ἀναφοδόμηναι
5, 9, 3. ἦν κατώκουν (καὶ) Χρύσης	*καὶ κατήκουν. (1) *Χρύσης

(1) Καὶ quod codd. præbent, in textum reponendum. Vitium, quo totus locus turbatur, latet, nisi fallor, in κατώκουν. Equidem scriperim ἀπεσώδουν, i. e. προσσώχειν ἐκώλουν. Jam non est cur in sequentibus lacunam statuamus, nec ulla egent verba mutatione.

EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.
	ἀπὸ πάντων τῶν ἐν νῆϊ δύο	*ἀπὸ πάντων δὲ δύο τῶν ἐν νῆϊ
5, 9, 6.	Μύθονα	Μυγάονα
5, 9, 7.	ἀρπάζουσιν καὶ δώσειν τὸν ζω- στῆρα ὑπισχνου- μένης ἐκ δόλου ἐπ' ἡϊόνος	*ἀρπαζέουσιν non desunt in nostro cod. sic cod. *ἐπὶ τῆς ἡϊόνος *Ζεὺς
5, 9, 12.	ὁ Ζεὺς	*Ζεὺς
5, 9, 13.	Αἰνίας	Αἰνίας
5, 10, 1.	ἐτάγη	*ἐπετάγη
5, 10, 4.	ὄρων	*ὄρων
5, 10, 7.	Μενοίτιος καὶ τοξευθεῖς	*Μενοίτης *τοξευθεῖς
5, 10, 9.	Λιγύην	Λιθύην
5, 10, 11.	ἀπαιτεῖ καὶ	absunt.
5, 10, 12.	τὰς Θράκης ἦγεν	*τὰς τῆς Θράκης *ἦγαγεν
5, 11, 1.	ἐνὶ μνηϊ Ἀρέθουσα	ἐν μ. *Ἐρέθουσα
5, 11, 3.	σπεύσων	*φεύγων
5, 11, 6.	ἰσχυρότατον συνέβη	*ἰσχυρότερον *συνέβαινε
5, 11, 8.	παύσεσθαι	*παύσασθαι
5, 11, 10.	Ἀσίας Ῥοδίων	*Ἀσίαν *Ἀινδίων
5, 11, 12.	Καυκάσου	Καυκάσιον
5, 12, 2.	εἰς Ἑλευσίνα θετός	πρὸς Ἑλευσίνα ἑόστιος
5, 12, 3.	κατῆι	ἀπῆι
5, 12, 4.	κενὸν	sic cod.
5, 12, 7.	Μενοίτιος Κευθωνύμου	*Μενοίτης σκυθωνίμου.
5, 12, 9.	ὦτον	ὄνον
6, 1, 2.	τοξικῇ	τοξικὴν
7, 7, 2.	ἦκεν	ἦλθεν
7, 7, 3.	μετὰ τῶν ἄλλων	*μετὰ καὶ ἄλλων
7, 7, 4.	Ἴτωνα	*Ἴτωνον
7, 7, 5.	Ὀρμένιον	*Ὀρχόμενον
7, 7, 6.	οὐκ εἶα	*μεθ' ὅπλων οὐκ εἶα
7, 7, 7.	συνήθροισεν	*συνήθροισεν
7, 7, 10.	(Λίχαν)	τὸν Κήρυκα
7, 7, 11.	τοῖν ποδῶν	*τῶν ποδῶν

EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.
	κατηχόντισεν	κατηχόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας
7, 7, 13.	τὴν Ἰόλην ἐκέλευσεν	*Ἰόλην *ἐκέλευσεν
7, 8, 1.	Εὐμείδης	*Εὐμήτης
7, 8, 2.	Ἐπιχαιδός Κλυθίππης	*Ἐπιχαιδός Κλυθόππης
7, 8, 4.	*Ὀλυμπος Νίκης Ἐξόλης	*Ὀλυμπούσης *Ἐξόλης
7, 8, 5.	Ἀντιώπης	Ἀντιώτης
7, 8, 6.	Ἀρχαδικός	Ἀρχαδίκου
7, 8, 6.	Ἰστοχέης	*Ἰστοχέης
7, 8, 9.	Εὐρύπης	Εὐρύπτης
8, 2, 2.	ἐπ' ἐναιατοῦ ἦλθεν	ἐναιατοῦ ἀνεχώρησαν
8, 2, 4.	κατὰ τὴν τοῦ	sic cod.
8, 2, 7.	στενυγράν τὴν ἔχοντι	στενύστραν τὸν τὴν (2) *ἔχοντα
LIBER III.		
6, 5, 2.	ἀπρόντα	sic cod.
6, 6, 1.	Ὀρχαίδας	*Ὀρχηίδας
6, 6, 2.	ἴσους ἴσοις	sic cod.
6, 7, 1.	Χαρικλοῦς	Χαρικλέους
7, 1, 1.	αὐτὴν τῷ τάφῳ ζω- σαν ἐκρύφατο	*αὐτοῦ (nisi potius αὐτῶ- scripturæ compen- dium obscurius) τῷ τάφῳ ζωσα ἐκρύφη.
10, 3, 8.	τῷ Ἐλάτῳ υἱῷ	*τοῦ Κλεινέως ἀδελφῷ
10, 7, 1.	ἐκ Διός	Διός
10, 7, 4.	εἰς Ἀθήνας	*εἰς Ἀθήνας (quod vero a secunda manu in Ἀθήνας mutatum est.)
12, 3, 9.	Ἄτης	*αὐτῆς
12, 6, 8.	Κυχράως	sic cod.
13, 5, 1.	Θέμιδος	sic cod.
13, 5, 4.	κατέχειν	καὶ κατασχεῖν.

(2) C. O. Müller. Dor. I, p. 57, trimetros, quos facile agnoscere licet, hunc in modum restaurari vult:
γενεάς γάρ, οὐ γὰρ καρπὸν ἐξείπον τρίτον
καὶ τὴν στενυγράν αὐτὸν εὐρυγαστέρα
— ἔχοντα κατὰ τὸν Ἰσθμὸν δεξιάν.

Præterea Galei, Heynii, Sommeri editiones quæ par est diligentia consulimus. Conjecturas perraro codicum lectioni substituere conati sumus, satis habentes eas uncinis () inclusas in locis aperte corruptis interposuisse. Similiter quæ ex margine vel aliunde in ordinem verborum irrepsisse videntur, uncis quadratis [] distincta sunt. In fragmentis reliquorum operum Apollodori, quam Heynius liberius in his versatus adorationem dedit debuimus relinquere. Chronica ad temporum ordinem, Navium Catalogum ad librorum seriem et carmen Homericum revocavimus. Nonnulla addita sunt nova, plura plenius exhibita.

Antiochi fragmenta, quæ Gællerus nonnisi indicaverat, primum hic ex auctoribus exscripta leguntur. In Philisto Gælleriana reliquiarum dispositio

conservata est; id quod fieri non potuit in Timæo, cujus fragmenta, ex Vaticanis Polybii excerptis magnopere aucta, ita ordinandi periculum fecimus, ut quæ fuerit totius operis œconomia intelligatur. In Ephoro et Theopompo ordinem a primis eorum editoribus datum non mutavimus, de quibus aliter statuendum nobis videbatur suo loco in notis monentes. Uti Ephorus locupletatus est fragmentis, quæ Marxius in Addendis (v. Seebodii *Miscell. crit.*, vol. II, part. IV, p. 754) publici juris fecit, sic ad Theopompea quoque plura nova accesserunt a Wicherio, quæ est viri docti humanitas, Firmino Didot per literas communicata. Phylarchus quum eodem fere tempore et Luchitium et Brücknerum editores nactus esset, quæ uterque in hoc auctore seorsim præstitit in unum conjunximus. Quod ad Atthidum scriptores, tum in ceteris plura aliter ac fecerunt Lenzius et Siebelis disposita sunt, tum præcipue in Philochori fragmentis, quæ, præeunte Bœckhio (in *Annal. Univers. Berolin.* 1832), ad integri operis constitutionem studuimus distribuere.

Hæc sunt quæ de ratione, quam in fragmentorum tractatione secuti sumus, in universum monenda habemus. De singulis accuratius egimus in commentatione quæ de vitis et scriptis auctorum nostrorum præfationi huic est subjuncta.

Historicorum reliquiis in calce voluminis adjunximus *Chronicon Parium* et *Inscriptionem græcam lapidis illius*, qui ex Rosetta urbe Ægyptia in Britanniam est translatus. Quæ monumenta quum inter cetera sui generis facile principia sint, magnumque in historiæ cognitionem adjumentum afferant; rem neque inutilem neque injucundam Firminus Didot suscepisse sibi visus est, si ea denuo typis excusa una cum historicorum fragmentis in publicum edenda curaret. In adornatione et explicatione *Chronici Parii* in plerisque ducem secuti sumus Bœckhium, *Marmoris* interpretem longe doctissimum. *Inscriptionem vero Rosettanam* LETRONNIUS, vir Clarissimus, tum in sermonem vernaculum vertit, tum commentario exquisitæ doctrinæ divitiis pleno ita illustravit, ut plurima, quæ in hoc decreto sacerdotum spissa hucusque caligine obducta latuerant, clara jam luce circumfusa exsplendescant.

Parisiis, mense Febuario, MDCCCXLI.

CAROLUS MUELLER.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

BIBAION A.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(1) Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου· γῆμας δὲ Γῆν, ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεισαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. (2) Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοὶ Γῆς Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἔβρυψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

(3) Τεκνοὶ δὲ αὐτῆς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρίον, Ἰαπετόν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέαν, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην, Θείαν.

(4) Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφθέντων παιδῶν, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. Οἱ δὲ, Ὠκεανῷ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίσιν. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ρέοντος αἵματος Ἐρινύες ἐγένοντο, Ἀλκτιὸν, Τισιφόνην, Μέγαιρα. Τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε καταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἄρχην Κρόνῳ παρέδωκαν.

(5) Ὁ δὲ τούτους μὲν Ταρτάρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρξε. Τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γῆμας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιώδουν αὐτῷ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρηθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα, καὶ πρῶτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπινε· εἰτα Δήμητραν καὶ Ἥραν μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. (6) Ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ῥέα, παρὰ γίνεταί μὲν εἰς Κρήτην, δπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε· γεννᾷ δὲ ἐν ἀντρῷ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τούτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησιν τε καὶ ταῖς Μελισσέαις παισὶ Νυμφαῖς, Ἀδρασταίᾳ τε καὶ Ἴδῃ. (7) Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἐτρέφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἀντρῷ τῷ βρέφει φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ῥέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECÆ

LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

(1) Caelus primus universo imperavit mundo, ductaque uxore Tellure primos procreavit Centimanos quos vocant, Briareum, Gyon, Cottum, qui centum quisque manibus et capitibus quinquaginta instructi corporis magnitudine roboreque erant insuperabiles. (2) Post hos vero peperit ei Tellus Cyclopes, Argen, Steropen, Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant. Sed hos (*Centimanos et Cyclopes*) Caelus victos dejecit in Tartarum, tenebrosam apud inferos locum, qui tantum a terra distat, quantum a caelo abest terra.

(3) Deinde ex eadem conjugē filios suscepit Titanes quos appellant, Oceanum, Coeum, Hyperionem, Crium, Iapetum, Saturnum, omnium natu minimum; filias vero quas Titanides nominant, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phoeben, Dionen, Thiam.

(4) Mox vero Terra, indigne ferens filiorum in Tartarum dejectorum interitum, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit, atque Saturno adamantinam falcem suggerit. Hi igitur, praeter unum Oceanum, patrem aggrediuntur, et Saturnus praesepta ejus genitalia in mare projecit; verum ex guttis sanguinis profluentis enatae sunt Furiae, Alecto, Tisiphone, Megara. Itaque Caelo ex regno depulso, fratres in Tartarum detrusos revocarunt et imperium tradiderunt Saturno.

(5) At hic Titanas fratres compeditos iterum demisit in Tartarum. Deinde, postquam Rheam sororem matrimonio sibi junxerat, quum Caelus ac Terra ei vaticinarentur, fore ut ab suo ipsius filio regno deturbaretur, singulos, ut quisque in lucem prodibat, devorabat. Et primam quidem Vestam, tum Cererem et Junonem, post has Plutonem et Neptunum deglutivit. (6) Quamobrem irata conjux Rheam, quo tempore Jovem in utero ferebat, in Cretam proficiscitur, ubi in antro Dictae illum parit, et Curetibus Melisseique filiabus, Adrastae ac Idae nymphis, alendunt. (7) Hae vero Amalthaeae lacte puerum nutriebant; ac Curetes, armati in antro infantem custodientes, hastilibus scuta quatiebant, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret. Sed Rheam involutum fasciis lapidem pro nato filio Saturno devorandum dedit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

(1) Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν, τὴν Ὀκεανοῦ, συνεργόν· ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκασθεὶς, πρῶτον μὲν ἐξεμεί τον λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτάνας ἐξήνεγκε πολέμον. ² Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς κατατάρταρωθέντας ἂν ἔγη συμμαχοῦς· ὁ δὲ, τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείναν, ἔλυσε. ³ Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν δίδωσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. ⁴ Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθερίζαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τοὺς Ἑκατόγχιρας καθίστασαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾗδῃ.

(2) Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὀκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος [τρισχίλια] Ὀκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἡλέκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, [Ἀμφιτρίτη], Μῆτις· Κοίου δὲ καὶ Φοιβῆς Ἀστερία καὶ Λητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, ἥλιος, Σελήνη· Κρίου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. (3) Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὀκεανοῦ Ἀτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς, καὶ Μενoitios, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς κατετάρταρσεν. (4) Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιδύρας Χείρων διφυὲς Κένταυρος· Ἡοὺς δὲ καὶ Ἀστραίου Ἄνεμοι καὶ Ἀστρα· Πέρσου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἐκάτη· Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὀκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία. (5) Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἄδου ῥέον Ζεὺς ἐποίησεν ὄρχον, ταύτην αὐτῇ τιμῇ δίδους, ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησε.

(6) Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θαύμας, Νηρεὺς, Εὐρυβία, Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἡλέκτρας τῆς Ὀκεανοῦ Ἴρις καὶ Ἀρπυιαί, Ἀελλῶ, Ὀκυπέτη· Φόρκου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγωμεν. (7) Νηρεῶς δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὀκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα· Κυμοθόη, Σπειώ, Γλαυκοθόη, Ναυσιθόη, Ἀλίκη, Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτρίτη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη, Ἀγαυή, Εὐδῶρη, Δωτώ, Φέρουσα, Γαλάτεια, Ἀκταίη, Ποντομέδουσα, Ἴπποθόη, Λυσιάσασσα, Κυμώ, Πιόνη (Ἡιόνη?), Ἀλιμνήδη, Πληξιαύρη, Εὐκράτης, Πρωτώ, Καλυψώ, Πανόπη, Κραντώ, Νεόμηρις, Ἴππονόη, Δηϊάνειρα, Πολυνόη, Αὐτονόη, Μελίτη, Διώνη, Νησαίη, Δηρώ, Εὐαγόρη, Ψαμάθη, Εὐμόλπη, Ἴωνη, Δυναμένη, Κητώ, Λιμνώρεϊα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ζεὺς δὲ γαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥβην,

CAPUT II.

(1) Ubi Jupiter ad virilem ætatem pervenerat, Metin Oceani filiam consilii sociam sumit et adjuvicem; quæ Saturno pharmacum bibendum dat, cujus ille vi coactus primum lapidem istum, deinde quos antea filios devorarat, evomit. Ab his adjutus Jupiter adversus Saturnum et Titanas bellum gessit. ² Verum decimo post hujus inter eos belli anno, Terra victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, e vinculis eos liberavit; ³ atque Cyclopes Jovem tonitru et fulgetra et fulmine, Plutonem galea, Neptunum tridente donarunt. ⁴ His illi telis armati Titanes subigunt et Tartaro inclusos Centimanis custodiendos tradidere. Quo facto, ipsi mundi imperium sorte inter se partiuntur: ac Jovi quidem cæli, Neptuno maris, Plutoni autem inferorum regnum obtingit.

(2) Titanum progenies erat hæc: Oceani ex Tethye Oceanidum [tria millia], Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynomie, [Amphitrite.] Metis; Cœi ex Phœbe Asteria et Latona; Hyperionis ex Thia Aurora, Sol, Luna; Crii ex Eurybia, Ponti filia, Astræus, Pallas, Perses. (3) Iapeti ex Asia, Oceani filia, sunt Atlas, qui cælum humeris sustinet, Prometheus, Epimetheus, Menætius, quem in Titanomachia fulminatum Jupiter in Tartarum detrusit. (4) Saturni ex Philyra est Chirou geminus Centaurus; Auroræ et Astræi sunt Venti et Astra; Persæ et Asteriæ Hecate; Pallantis et Stygis, Oceani filiæ, Nice, Cratos, Zeus, Bia. (5) Stygis vero aquam, de scopulo per inferorum loca fluentem, Jupiter jurisjurandi religione decoravit, quod ipsi contra Titanas una cum filiis opem tulisset.

(6) Ponti ex Terra filii sunt: Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybia, Ceto; Thaumantis ex Electra, Oceani filia, Iris, Harpyiæ, Aello et Ocypete; Phorci ex Ceto Phorcides et Gorgones, de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. (7) Nerci ex Doride, Oceani filia, sunt Nereides, quarum nomina: Cymothoe, Spio, Glaucothoe (*nisi potius*: Glaucanome), Nausithoe, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Pontomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Eione, Halimede, Plexauræ, Encrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris (*Nemertes*?), Hipponoe, Deianira (*Ianira*?), Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Nesaea, Dero, Evagore, Psamathe, Eumclpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.

CAPUT III.

(1) Jupiter uxorem ducit Junonem, ex eaque procrea-

Εὐλείθυιαν, Ἄρην. ² Μίγνυται δὲ πολλαῖς θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναῖξιν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ θυγατέρας, Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην· Μοίρας, Κλωθῶν, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ³ ἐκ Διώνης δὲ Ἄφροδίτην· ⁴ ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ⁵ ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἴτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

(2) Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπικλήσιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνος, ὃν Ἑρακλῆς ἀπέκτεινε· καὶ Ὀρφεὺς δ' ἀσκήσας κιθαριζῶν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ² Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηγθεῖσας ὑπὸ ὄφρα, κατῆλθεν εἰς Ἄδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσιν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὃ δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν. ³ Εὐρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια. Καὶ τέθλαται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων. (3) Κλειώ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἡράσθη, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης· ὠνεῖδαις γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος ἔρωτα· συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις, ὃ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νύμφης, ἔσχεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἀρρέωνων. ² Ἄλλ' Ὑάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἀκὼν ἀπέκτεινε. ³ Θάμυρις δὲ κάλλει διανεγκὼν καὶ κιθαριζῶν, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῇ, πλησιάζειν πάσαις· ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, στερηθήσεται οὗ ἂν ἐκείνῃ θελῶσι. Καθυπέρτεροι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, καὶ τῶν ὁμαδῶν αὐτὸν καὶ τῆς κιθαριζῶν ἐστέρησαν. (4) Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Πῆσος, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε· ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγένοντο Κορύβαντες· Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρῆνες, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεὺς ἐροῦμεν.

(5) Ἦρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαιστον. Ὡς δὲ Ὀμηρὸς λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. Ρίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἦρα θεαίῃσιν βοηθοῦντα· ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου, γειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἑρακλεῖ, ὅτι Τροίαν ἐλὼν ἔπλει. Πησόντα δὲ Ἥφαιστον ἐν Λήμνῳ, καὶ πρῶθεντα τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις.

(6) Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτηρι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἐγκυον καταπίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε γεννήσιν παῖδα, μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατέπιεν αὐτήν. Ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει

vit Heben, Ilithyiam, Marlem. ² Idem cum aliis multis tum mortalibus tum immortalibus feminis concumbit. Ex Themide igitur, Cœli filia, Horas gignit, Irenen, Euno-miam, Dicen; Parcas, Clotho, Lachesin, Atropum: ³ ex Dione Venerem: ⁴ ex Eurynomie, Oceani filia, Gratiar, Aglaiam, Euphrosynen, Thaliar: ⁵ e Styge Proserpinam: ⁶ e Mnemosyne Musas, et primam quidem Calliopem, deinde Clio, Melpomenen, Euterpen, Erato, Terpsichoren, Uraniam, Thaliar, Polymniam.

(2) Atqui Calliopes et Cæagri est Linus ab Hercule ille interfectus, quem vulgo Apollinis filium nominant, et Orpheus, qui artem citharœdicam exercens cantu suolapides arboresque movebat. ² Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu e medio sublata, ad inferos revocaturus ipsam descendit; ab eoque persuasus Pluto reducendæ uxoris potestatem fecit ea lege, ut in reditu Orpheus antea nunquam respiceret, quam domum suam pervenisset. Ille autem dicto non audiens, conversus uxorem insequentem spectavit; quæ tum ad inferos remeavit. ³ Idem invenit Dionysi mysteria et sepultus est in Pieria a Mænadibus discerptus. (3) Clio Pierum, Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, depervit, ab eoque compressa filium peperit Hyacinthum. Hujus amore Thamyris, Philammonis et Argiopes nym-phæ filius, exarsit primus usus venere mascula. ² Sed postea Hyacinthum amasium disco percussus Apollo invitus occidit. ³ Thamyris vero tum forma corporis præstans tum fidibus clarus in musicæ certamen Musas provocavit, si victor decesserit, omnium pactus concubitus; sin minus, se eo, quo vellent, privari. Masæ itaque, quum superiores evasisent, oculorum luce et arte citharœdica eum privarunt. (4) Euterpes ac Strymonis fluvii filius Rhesus, quem in bello Trojano Diomedes interfecit; ut vero nonnulli dicunt, natus est e Calliope. Thalæ et Apollinis erant Corybantes; Melpomenes et Acheloi Sirenes, de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus.

(5) Juno citra cujusquam concubitus peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio hunc quoque Jove natum esse confirmatur; quem Jupiter Junoni in vincula conjectæ opem ferentem de cœlo præcipitem dedit. Hanc enim, quod Herculi a Troja capta redeuntē tempestatem in-misisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum vero in Lemnum insulam delapsus, eoque casu pedibus claudum, servavit Thetis.

(6) Concumbit Jupiter etiam cum Metide varias alter-nante formas, quo illius vitaret amplexus. Quæ quum gravida post natam ex se puellam filium se parituram prædiceret, qui cœli dominatione politurus esset, Jupiter metu adductus statim ante primum puellæ partum cum ipso foetu eam devoravit. Ubi vero pariendi tempus adve-

Προμηθέως, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν, Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς [ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος] Ἀθηνᾶ σὺν ὕπλοις ἀνέθορε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

(1) Τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν, ἁμιοῦ-
θεῖσα ὄρνυγι, ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φεύγουσα
τὴν πρὸς Δία συνουσίαν. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστε-
ρία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δήλος. ² Αἰτῶ δὲ
συνελθούσα Δίῃ, κατὰ τὴν γῆν ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλα-
νετο· μέχρις, εἰς Δήλον ἐλθούσα, γεννᾷ πρῶτην
Ἀρτεμιν ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα
ἐγέννησεν.

³ Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσχίσασα, παρθέ-
νος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ
τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θύμβρεως, ἦκεν εἰς Δελφούς,
χρησιμώδους τὸτε Θέμιδος· ὥς δὲ δ φρουρῶν τὸ
μαντεῖον Πύθων ὅφρι ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ
τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελών, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.
⁴ Ἐκτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τίτυον, ὃς ἦν Διὸς υἱὸς
καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἑλάρης, ἣν Ζεὺς,
ἐπειδὴ συνῆλθε, δείσας Ἡραν, ὑπὸ γῆν ἔκρυψε, καὶ
τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τίτυον ὑπερμεγέθη εἰς φῶς
ἀνήγαγεν. ⁵ Οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πυθί, Αἰτῶ θεωρή-
σας, πόθω κατασχευθεὶς ἐπισπᾶται. Ἡ δὲ τοὺς παῖδας
ἐπικαλεῖται καὶ κατατοξεύουσιν αὐτόν. Κολάζεται δὲ
καὶ μετὰ θάνατον· γῦπες γάρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν
Ἄδου ἐσθίουσιν.

(2) Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα
Μαρσύαν. Οὗτος γὰρ εὐρών αὐλοῦς, οὗς ἔρριπεν
Ἀθηνᾶ διὰ τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν
εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. ² Συνθεμένων δὲ αὐ-
τῶν, ἵνα ὁ νικήσας, δ βούλεται, διαβῇ τὸν ἡττημένον,
τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας ἡγωνί-
ζετο δ' Ἀπόλλων, καὶ ταῦτο ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρ-
σύαν· τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, εὐρεθεὶς κρείσσων δ
Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτε-
νούς πίτυος, ἐκταμών τὸ δέριμα, οὕτω διέτθειρεν.

(3) Ὠρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ. Τοῦ-
τον γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης
δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. Ἐδωρήσατο
δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν διαδαινέειν τὴν θάλασσαν. ² Οὗτος
μὲν ἔγχευε Σίδην, ἣν ἔρριπεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς
ἐρίσασαν Ἥρᾳ. ³ Αὐτὸς δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Μερόπην
τὴν Οἰνοπίωνος ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰνοπίων
αὐτόν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ τοῖς αἰγια-
λοῖς ἔρριπεν. ⁴ Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν, καὶ ἀρπά-
σας παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε
ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος,
ἀνέβλεψεν, ἐκκαεὶς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ
ταχέων ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

nit, Prometheus, sive, ut alii tradunt, Vulcanus caput ejus
securi percussit, deque illius vertice [ad Tritonem fluvium]
armata Pallas exsilivit.

CAPUT IV.

(1) Ex Cæi filiabus Asteria in coturnicem mutata, quo
Jovis complexum fugeret, se ipsam in mare dejecit. At-
que insula, primum ab illa Asterie nomen accepit, postea
appellata est Delus. ² Latona vero a Jove compressa per
universum orbem terrarum a Junone acta est, donec De-
lum pervenit, ubi primum peperit Dianam, qua obste-
trice adjuncta deinceps edidit Apollinem

³ Et Diana quidem, venationis studio delectata, virgo
permansit; Apollo autem vaticinandi artem a Pane, Jovis
et Thymbridis filio, edoctus, Delphos, quo tempore The-
mis illic oracula dabat, sese contulit. At quum oraculi
custos Pytho serpens ab hiatus aditu eum prohiberet, hoc
e medio sublato oraculi locum occupavit. ⁴ Neque longo
post tempore Tityum quoque interfecit, Jovis natum ex
Elara, Orchomeni filia, quam Jupiter, postquam cum ea
concubuerat, Junonis metu sub terram occuluit, et quem
utero gestaverat inusitatae magnitudinis filium Tityum in
lucem produxit. ⁵ Hic Pythonem contendens, Latonam con-
spicatus ejusque desiderio detentus veste prehensæ vim
inferre paravit. Verum hæc filios auxilio advocat, qui
Tityum sagittis concidunt. Sed etiam mortuus cruciatur;
vultures enim apud inferos cor ejus depascunt.

(2) Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic
enim, quum tibus invenisset, quas Minerva, quod infor-
mem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem ad certamen
musicum provocavit. ² Convenit autem inter eos, ut victor
arbitratu suo devictum afficeret. Inito igitur certamine, in-
versa cithara certavit Apollo, idemque ut Marsyas face-
ret jussit; quod quum ille non posset, Apollo, præstantior
inventus, Marsyæ ex alta pinu suspensio pellen detraxit,
ideoque eum necavit.

(3) Verum Diana in Delo interfecit Orionem, quem terra
natum corporis magnitudine excelluisse narrant. Phere-
cydes eum Neptuni dicit ex Euryale. Huic a Neptuno da-
tum erat, ut per mare posset incedere. ² uxorem habuit
Siden, quam Juno secum de forma certare ausam in Or-
cum detrussit. ³ Postea Chium profectus Orion Meropen
Cenopionis filiam in connubium postulavit. Cenopion
vero per ebrietatem somno gravatum excæcavit et ad lit-
tus projecit. ⁴ At Orion Lemnum veniens in officinam Vul-
cani, ex ea raptum puerum (Cedalionem) humeris suis
imposuit, qui suum versus ortum iter gereret. Quo quum
venisset, solis radiis sanatus pristina oculorum lucem
recuperavit, et deinde confestim adversus Cenopionem
contendit. Huic autem Neptunus (Chii?) subterraneum

Ποσειδῶν Ἰφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶκον. (4) Ὀρίωνος δὲ Ἥως ἐρασθεῖσα, ἤρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Δῆλον· ἐποίησε γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συν-εχῶς ἔρᾶν, ὅτι Ἀρεῖ συνευνάσθη. (5) Ὁ δὲ Ὀρίων, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῆρέθη, δισκεύειν Ἀρτεμιν προκαλούμενος· ὥς δὲ τινες, βιαζόμενος Ὡπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγεγομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

(6) Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὠκεανοῦ γα-μεῖ· καὶ αὐτῇ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἡλῖος ἔγμη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

(1) Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς, Διὸς συνε-γοῦντος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα, Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιῆει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν. ² Εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέ-λαστον ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον. ³ Ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασι-λεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἐνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραῖά τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάσαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναικάς σκώπτειν λέγουσιν.

⁴ Ὄντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρα παι-δίου, τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βου-λομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τοὺς βρέφος, καὶ περιῆρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανο-μένου τοῦ Δημοφῶντος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησε Μετανείρα, τί πράσσει ἡ θεά. Καὶ καταλα-βοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον, ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνῆλθῃ, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέφηγε. (2) Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παιδῶν, δῖφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ὥς τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε· Πανύσις δὲ Τρι-πτολέμον Ἐλευσίνος λέγει· φησὶ γὰρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς.

(3) Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κε-λεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, βοτὰς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Ἡ δὲ, οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον, κα-τηγάλωσεν αὐτόν. Καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου, τοῦ Ἀχέροντος καὶ Γοργύρας, τοῦτο μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν· Περ-σεφόνη δὲ καθ' ἕκαστον ἐναιετόν, τὸ μὲν τρίτον, μετὰ Πλούτωνος ἀναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς. Περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέ-γεται.

Vulcani artificio extruxerant domicilium. (4) Aurora vero Orionis amore capta rapuit eum et in Delum insulam transtulit. Nam Venus perpetuo illam, quippe quæ cum Marte amores exercuisset, ardore cruciabat. (5) Verum interfectus est Orion, ut nonnulli narrant, quia Dianam ad disci certamen provocaverat; secundum alios autem, quod Opi, uni e virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, vim inferre voluit, a Diana sagittis confixus est.

(6) Neptunus in matrimonium duxit Amphitriten, Oceani filiam, ex eaque ei nati sunt Triton et Rhode, quæ Soli nupsit.

CAPUT V.

(1) Pluto Proserpinæ amore inflammatus eam Jovis auxilio furtim rapuit. At Ceres accensis facibus noctu diu-que universum terrarum orbem vestigando lustravit. Quum vero ex Herraionensibus audisset Plutonem eam rapuisse, diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri Eleusinem venit, ac primo quidem in lapide, qui a deæ mœrore Ἀγέλαστος nominatus est, ad Callichorum puteum consedit. Deinde ad Celeum Eleusiniarum tum temporis regem profecta est, ubi quum a mulieribus, quæ erant in ejus domo, ut assideret rogaretur, anus quædam, cui Iambe nomen, jocos et dicteria jaciendo deam exila-ravit. Quo factum esse dicunt, ut in Thesmophoriis mu-lieres dicteria jactitare soleant.

⁴ Celeo ex Metanira conjuge parvulus adhuc filius erat: hunc assumtum Ceres nutriebat, et, quum immortalem reddere vellet, noctu in igne deposuit infantem, atque quiddid in illius corpore mortale inerat, ademittit. Itaque quum in dies puer, cui Demophonti nomen, præter quam fieri solet cresceret, mater quidnam dea faceret observavit. Quæ quum igne coopertum deprehendisset filiolum et cœ- morem ederet, puer igne consumtus est, seque ipsa dea dedit agnoscendam. (2) Triptolemo vero, Metaniræ na-torum maximo, currum alatis junctum draconibus com-paravit, atque triticum dedit, quo per aerem vectus uni-versum terrarum orbem obsereret. At Panyasis Triptole-mum Eleusinis filium dicit; ad eum enim Cererem venisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano et Terra natum esse ait.

(3) Jove Plutoni ut Proserpinam remitteret imperante, hic, ne apud matrem diu remaneret, Punici mali granum dedit ei comedendum. Quod illa, quæ inde eventura essent haud prævidens, consumsit. Ascalapho autem, Acherontis et Gorgyræ filio, Ceres, quod contra eam testimonium dixerat, in Orco grave superimposuit saxum. Verum Pro-serpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone, reliquam apud superos ut degeret coacta est. Hæc ita-que sunt, quæ de Cerere traduntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ἰῆ δὲ περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωματίων ἀνυπερέλκτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους, ² οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφαίνοντο, καθευμένῳ βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενεῖων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας ὀρακόντων. ³ Ἐγένοντο δὲ, ὥς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραϊς· ὥς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. Ἠκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτραι καὶ ὄρυς ἡμιμένας. ⁴ Διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονεύς, ὃς ὅτ καὶ αὐάνατος ἦν, ἐν ᾗ περ ἐγεννήθη γῇ μαχόμενος. Οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἥλιου βόας ἐξ Ἐρυθείας ἤλασε. ⁵ Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδὲνα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσιν. ⁶ Αἰσθομένη δὲ Ἰῆ τοῦτο, ἐξήτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητοῦ δυνήθῃσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν φαίνειν Ἠοί τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἥλιῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθίσας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. ⁷ Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μάλλον ἀνευάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ υποθεμένης, ἐξω τῆς Παλλήνης εἵλκυσεν αὐτὸν, κάκεινος μὲν οὕτως ἐτελεύτα.

(2) Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφώρμησε καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις καὶ καταβρῆγγυντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι θέλοντος, βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ, Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ² Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπολλῶν μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρσῷ Διόνυσος ἔκτεινε· Κλυτίῳ δὲ, φασίν, Ἐκάτῃ, μάλλον δὲ Ἡρακλῆς βαλὼν μύδροις. ³ Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν ὀρεὴν ἔκτεμοῦσα, ταύτῃ κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσκαπε σῶμα. ⁴ Πολυδῶτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωγθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἤκεν εἰς Κῶν Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀποβρῆξας ἐπέβριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ⁵ Ἐρμῆς δὲ τὴν Αἶδος κυνέην ἔχων κατὰ τὴν μάχην Ἰππολύτου ἀπέκτεινεν· Ἀρτεμῖς δὲ Γρατίωνα· Μοῖραι δὲ Ἄγριον καὶ Θῶνα χαλκείοις βροπαλοῖς μαχομένους. Τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέψειρε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

(3) Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Ἰῆ, μάλλον χολωθείσα, μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. ² Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Ἰῆ. Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄγρι μῆρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὀρίων· ³ ἡ δὲ κεφαλὴ πολυδάκρυς τῶν ἄστρων ἔβριμε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἔκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν κεφαλὰ ὀρακόντων. ⁴ Τὰ δὲ ἀπὸ μῆρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχι-

CAPUT VI.

(1) Terra, ob Titanum infortunium diis irata, e Caelo procreavit Gigantes corporis viriumque magnitudine præcellentes, ² qui terribili plane vultu, promissa casarie, proluxa e mento barba, pro pedibus habebant squamas serpentum. ³ Habitabant, ut nonnulli dicunt, in Phlegraeis campis, secundum alios in Pallene. In eorum saxa atque accensas arbores jaculabantur. ⁴ Quorum omnium facile principes erant Porphyryon et Halcyoneus, qui dum in terra, quæ ipsum ediderat, dimicabat, erat immortalis. Idem etiam Solis boves ex Erythea abegit. ⁵ Diis autem datum erat oraculum, fore ut neminem Gigantum interficere possent, nisi mortalem quendam virum in belli societatem arcesserent; tum vero illos interituros esse. ⁶ Quod quum Terra cognovisset, quæsitit herbam, ut ne a mortali quidem manu possent interfici. Verum Jupiter Aurora, Lunæ, Soli, ne lucem ferentes prodirent imperavit, atque ipse herbam, antequam Terra reperisset, resecavit, Minervæque consilio ad pugnae societatem arcessivit Herculem, ⁷ qui primum Halcyoneum sagitta confossum interemit; hic autem super terram prostratus vires refovit, donec Hercules, submonente Minerva, ex Pallene eum abstraheret. Tum demum ille vitam finivit.

(2) Porphyryon autem quum in Herculem atque Junonem pugnans impetum faceret, Jupiter Junonis ei desiderium iniecit, quæ, ubi peplum ille discinderet ac vim ei vellet inferre, advocat auxilium. Tum ab Jove fulminatum Hercules sagittis interfecit. ³ Ex reliquis Apollo lacrum Ephialtæ oculum, dextrum Hercules sagittis effoderunt. Eurytum vero thyrsu Dionysus occidit. Clytium ab Hecate, potius vero a Vulcano candentis ferri globos jaculante interfectum esse dicunt. ⁵ Encelado fugienti Siciliam insulam iniecit Minerva, quæ eadem pelle Pallanti detracta in pugna suum sibi corpus contegebat. ⁴ Verum Polybotes, quem per mare Neptunus persequabatur, in Con insulam pervenit, ubi deus revulsum ab ea promontorium, quod Nisyrum appellant, in eum conjecit. ⁶ Mercurius Orci galea tectus in pugna interfecit Hippolytum, Grattonem (?) Diana, Parca Agrium et Thoonem clavis æneis pugnantes. Reliquos Jupiter fulmine prostravit, quos deinde omnes Hercules moribundos sagittis confixit.

(3) Sed post debellatos a superis Gigantes Terra multo magis indignata cum Tartaro concumbit, ex quo in Cilicia parit Typhonem, ² qui ferinam humanæ mixtam habebat naturam, atque corporis vastitate roboreque quos Terra ediderat omnes antecellebat. Etenim crurum tenuis humana erat immensæ magnitudinis forma, ut quovis monte esset altior; ³ caput vero sæpenumero astra pertingeret; manuum denique altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebat; [ex his centum prominebant capita draconum]. ⁴ Sed inde a cruribus ingentes habebat spiras viperarum, quarum volumina ad ipsum usque

δνῶν, ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφὴν συριγμὸν πολλὸν ἐξέισαν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπέτρωτο· αὐγμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενεῶν τρίχες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὁμμασι. ⁵ Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμμένας βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη. ⁶ Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ιδέας μετέβαλον εἰς ζῷα. ⁷ Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γινόμενον ἀδαμαντίνῃ κατέπτησεν ἄρπη καὶ φεύγοντα ἄγρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρκειται Συρίας. Κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλε. ⁸ Τυφὼν δὲ ταῖς σπειραῖς περιπλεχθεὶς, κατέσχευεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρπην περιελόμενος, τὰ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα. Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμενεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο· ⁹ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ κεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφίνην δράκαιναν· ἡμίθῃρ δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. ¹⁰ Ἐρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπταν ἐκκλίψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμοσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀναχομισάμενος ἰσχὺν, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὀχούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλων κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν. Πεισθεὶς γάρ, ὅτι ῥωσθήσεται μᾶλλον, ἐγένευστο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. ¹¹ Διόπερ ἐπιδωκόμενος αὖθις, ἤκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τοῦτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠνούμενων, πολλὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. ¹² Φεύγειν δὲ ὀρμηθέντος αὐτοῦ ὁκτὴς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέρριψεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθός ἐστιν. Ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

(1) Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νάρθηκι κρύψας. ² Ὡς δὲ ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ, τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ³ Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν αἰτὸς ἐφιπτάμενος, αὐτοῦ τοὺς λοδοὺς ἐνέμετο τῶν ἠπάτων αἰσθανομένων διὰ νυκτός. ⁴ Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν.

(2) Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

verticem extenta, magna dabant sibila. (*Hic ponenda videntur ea quæ paullo ante uncinis inclusimus.*) Totum ejus corpus ali (vel) pennis erat obductum. Hispida cæsaries mentique barba venti flatu agitabantur. Ignis emicabat oculis. ⁵ Talis tantusque Typhon ardentibus ipsum cœlum montibus petens cum sibilo simul atque clamore ferebatur. Magna ex ore ignis procella deferebat. ⁶ Hunc ubi dii in cœlum prospexere irrumpentem, fuga salutem quærentes in Ægyptum properare cœperunt, ibique, ut persequentem fallerent, in varias animantium formas sese quisque transmutarunt. ⁷ Jupiter autem procul ase Typhonem conspicatus fulmine percussit; ubi vero cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremæ Syriæ montem persecutus est; ibique, quum saucium eum cognovisset, manus conseruit. ⁸ At Typhon spirarum volumine circumplexus Jovem detinuit, eique harpe, quam manibus ejus extorserat, pedum manuumque tendines dissecuit, impositumque humeris per mare transportavit in Ciliciam; quo quum pervenisset, intra Corycium antrum Jovem, ⁹ necnon tendines in ursi pelle occultatos deposuit; custodem vero collocavit Delphynem, draconem, puellam semiferam. ¹⁰ Sed Mercurius et Ægipan nervos suffurati clanculum Jovi aptaverunt. Jupiter itaque receptis pristinis viribus, curru, cui alatos equos junxerat, e cœlo repente descendens Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo persecutus est, ubi a Jove exagitatam Parcæ deceiverunt. Nam poma illa quæ unius diei sunt, gustavit, quum inde se valentior fore persuasus esset. ¹¹ Dein quum Jovem rursus insequentem videret, in Thraciam contendit, pugnaque ad Hæmum commissa, totos montes jaculatus est. Quibus contra ipsum fulminum vi rejectis, multum in hoc monte sanguinis exundavit, a quo Hæmi nomen montem accepisse dicunt. ¹² Fugienti deinceps per Siculum mare Jupiter Ætnam, maximum Siciliæ montem, superinjecit, ex quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum jactum ignium fieri spiramenta ferunt. De his autem hæc hactenus a nobis dicta sunt.

CAPUT VII.

(1) Prometheus formatis ex aqua et terra hominibus clam Jove ignem in ferula furatus dedit. ² Quod ubi sensit Jupiter, Vulcano imperavit ut ad Caucasum montem corpus ejus affigeret. Is vero mons est Scythiæ, in quo Prometheus clavis confixus multorum annorum numerum religatus permansit. Aquila autem quotidie devolans hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. ⁴ Hanc igitur Prometheus ob ignis furtum poenam dedit, donec Hercules eum vinculis liberavit, quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

(2) Promethei filius erat Deucalion. Hic imperio tenens

βασιλευών τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρῶτην γυναῖκα. ² Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτονάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. ³ Ζεὺς δὲ πολλὸν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. ⁴ Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεγύθη πάντα. ⁵ Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, κἀκεῖ τῶν ὁμβριῶν παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς θυεῖ Διὶ Φυζίῳ. ⁶ Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτόν, ἐπέτρεψενα αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἵρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καί, οὓς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. Ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθας, ὁ λίθος.

⁷ Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες· Ἑλλήν μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς [ἐνίοι] γεγενῆσθαι λέγουσι. [δεύτερος δὲ] Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κρανᾶν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. (3) Ἑλληνος δὲ καὶ Νύμφης Ὀρσηίδος, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἰόλος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ καλουμένου Γραικοῦ προσηγόρευσε· Ἑλλήνας· τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· ² καὶ Ξοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεοῦσης τῆς Ἐρεχθίδος Ἀχαιοὶν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀπ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. ³ Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοικοῦς ἀπ' αὐτοῦ Δωριεῖς ἑκάλεσεν. ⁴ Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε· καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παιδὰς μὲν ἐγέννησεν ἐπτὰ, Κρηθέα, Σίσυφον, Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίκην, Καλύκην, Περιμήδην.

⁵ Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελώου, Ἰπποδάμης καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἀντιφός καὶ Ἀκτωρ.

(4) Ἀλκυόνην δὲ Κῆρυξ ἔγχευεν Ἐωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. Ὁ μὲν γάρ τὴν γυναῖκα ἔλεγεν Ἥραν, ἥ δὲ τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπικρύνεωσεν, καὶ τὴν μὲν Ἀλκυόνα ἐποίησε, τὸν δὲ κήρυκα.

² Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ Νηρέα, καὶ Ἐπωπέα, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τρίοπα. ³ Ἀλωεύς μὲν οὖν ἔγχευεν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἥτις Ποσειδῶνος ἡράσθη, καὶ συνεγὼς φοιτῶσα ἐπὶ

ea loca, quæ circa Plithiam sunt, uxorem duxit Pyrrham, Epimethei et Pandoræ filiam, quam primam dii finxerunt mulierem. ² Quum vero prolem æneam tollendam Jupiter censeret, Promethei consilio Deucalion arcam fabricavit, in eamque, impositis rebus ad vitam necessariis, curæ Pyrrha ingressus est. ³ Mox Jupiter large effusus de cœle imbris maximam Græciæ partem cooperuit, ita ut omnes homines, paucis exceptis, qui in altissimos circum montes confugerant, interirent. ⁴ Tum etiam Thessaliæ montes diremti, et quæ sunt extra Isthmum et Peloponnesum loca undarum vi omnia confecta fuerunt. ⁵ Deucalion novem dies totidemque noctes aquarum eluvie in navigio suo circumlatus Parnassum demum appellit, ibique, quum imbres desiissent, egressus Jovi Phyxio (*qui fugientibus opem ferre consuevit*) sacris operatur. ⁶ Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, permisit ei ut quodcumque vellet expeteret. Deucalion igitur humani generis reparationem deposcit. Deinde Jovis monitu sumtos de terra lapides trans caput jactavit; atque ii quidem, quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt; quos vero Pyrrha jecit, in feminas abiire. Hinc itaque λαοὶ (i. e. *populi*) translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei; λίθας enim lapidem significat.

⁷ Filiorum qui ex Pyrrha Deucalioni sunt, primus est Hellen, quem a Jove ortum esse nonnulli tradunt; alter Amphictyon, qui post Cranaum Atticæ imperavit. Filia vero Protogenia, cujus ex Jove filius Aethlius. (3) Ex Hellene autem et Orseide nympha Dorus, Xuthus, Æolus. Is quidem qui antea Græci vocabantur, de se nominavit Hellenes, atque terram inter filios partitus est. ² Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa, Erechthei filia, Achæum genuit et Ionem, a quibus Achivi et Iones nuncupantur. ³ Dorus terram extra Peloponnesum nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. ⁴ Æolus Thessaliæ imperans, populis Æolensibus nomen imposuit, et ducta Enarete, Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cretheum, Sisyphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magne-tem, Perieren; filias vero quinque, Canacen, Alcyonen, Pisidicen, Calycen, Perimeden.

Ex Perimede et Acheloo nati sunt Hippodamas et Orestes; ex Pisidice et Myrmidone Antiphos et Actor.

(4) Halcyonen Ceyx, Luciferi filius, in matrimonium duxit. Hi ob superbiam perierunt. Ille enim conjugem Junonem, hæc vero virum suum Jovem appellavit. Utrumque Jupiter in aves, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit.

⁵ Canace et Neptunus genuerunt Opleum, Nereum, Eopeum, Aloeum, Triopem. ⁶ Aloeus uxorem duxit Iphimedian, Triopis filiam, quæ Neptuni amore capta, continenter ad mare meabat, et haustos manibus fluctus sinu

τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀρουμένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. ⁴ Συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, οὐογένε- νησε παῖδας, ὧτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωεΐδας λεγομένους. ⁵ Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἠύξανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μήκος δὲ ὀργυαῖον· ἐννέα δὲ ἐτῶν γενόμε- νοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυῶν ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλύμπον ἔθεισαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὀσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὄρων τούτων ἠπειλοῦν εἰς οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι· καὶ τὴν μὲν θά- λασσαν, γώσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἔλεγον ἠπει- ρον, τὴν δὲ γῆν, θάλασσαν. ⁶ Ἐμῶντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν, ὧτος δὲ Ἀρτεμιν. Ἐδῆσαν δὲ καὶ Ἄρην. Τούτου μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν. Ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλωεΐδας ἐν Νάξῳ Ἀρτεμιν δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἔλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν· οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκόντισαν.

(5) Καλύκῃς δὲ καὶ Ἀεθλίου παῖς Ἐνδυμίων γίνε- ται, ὅστις, ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγὼν, Ἥλιν ὥκισε. Λέγουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. Τού- του κάλλει διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων.

(6) Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηΐδος Νύμφης ἢ] Νηΐδος, ἢ, ὥς τινες, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλός· ὃς ἀποκτείνας Ἄπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεξαμένους Φθίᾱς καὶ Ἀπόλ- λωνος υἱοὺς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον καὶ Πολυποίτην, ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.

(7) Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ Καλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην τὴν Δωρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρας δὲ, Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαοφρόνην. ² Καλυδῶ- νος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάνου, Ἐπικάστη καὶ Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος, Ὁξύλος. ³ Ἀγήνωρ δὲ ὁ Πλευρῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος, ἐγέν- νησε Πορθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐήνος, Μῶλος, Πύλος, Θεστίος.

(8) Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν, Ἀπόλ- λωνος μνηστευομένου, Ἰδας ὁ Ἀφαιρέως ἥρπασε, λα- βὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπὸ κτερον· διώκων δὲ Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκορῶμαν ἦλθε ποτα- μόν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε. Καὶ κα- λεῖται Εὐήνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. (9) Ἰδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων πε- ριτῶν ἀφαιρεῖται τὴν κόρην· μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι, ὁποτέρῳ βούλεται συνοικεῖν· ἡ δὲ, δέισασα ὥς ἂν μὴ γηρῶσα αὐτὴν Ἀπολλων καταλίπη, τὸν Ἰδαν εἴλετο ἄνδρα.

(10) Θεστίῳ δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβοίας ἐγέ-

feribat. ⁴ A Neptuno compressa geminos peperit, Otum et Ephialtes, quos Aloidas appellat. ⁵ Hi quotannis latitudine cubitum, longitudine vero ulnam crescebant: qui, ubi no- num explevere annum, latitudinem cubitum novem, et ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum infe- rendi ceperunt consilium. Itaque Olympo Ossam im- posuerunt, Pelioque Ossae imposito, per hos montes coelum consensuros se minitabantur; ac congestis mon- tibus de mari continentem, contra de terra mare se red- dituros dietabant. ⁶ Quin etiam Ephialtes Junonem, Otus autem Dianam sibi conjuges deposcebant. Martem insu- per in vincula conjecere, quem tamen Mercurius furto eripuit. Diana autem in Naxo Aloidas per dolum peremit; nam in cervam mutata per medios exsilivit; tum hi in feram collimaturi, alter alterum telis conjectis occiderunt.

(5) Calyces et Aethlii filius est Endymio, qui eductis Aelensibus e Thessalia in Elidem transmigravit. Sunt etiam qui eum Jove natum esse memorent. Hunc ob exi- miam corporis pulchritudinem Luna deperivit; idem, data ab Jove quaecunque vellet deligendi potestate, cum somno perpetuo immortalem sibi juventutem concedi postulavit.

(6) Endymionis e Neide, vel, ut nonnulli dicunt, ex Iphianassa filius est Aetolus; qui, quum peremisset Apin, Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occi- sis Phthiae et Apollinis filiis, Doro et Laodoco ac Polypete, qui hospitio eum exceperant, suo de nomine terram Aeto- liam appellavit.

(7) Ex Aetolo et Pronoe, Phorbi filia, Pleuron et Caly- don nati sunt, a quibus, quae sunt illis cognomines in Aetolia urbes, nomen acceperunt. Pleuron, ducta uxore Xanthippe Dori, filium Agenorem procreavit, et filias Steropen, Stratonicen, Laophonten. ² Calydon ex Aetolia, Amythaonis filia, Epicasten suscepit et Proteniam; ex qua et Marte nascitur Oxylus. ³ Agenor, Pleuronis filius, Epicasten, Calydone natam, conjugem duxit, de qua Por- thaonem genuit et Demonice; quae ex Marte peperit Eve- num, Molum, Pylum, Thestium.

8. Evenus genuit Marpessam, quam quum Apollo sibi collocari in matrimonium quaeritaret, Idas, Aphareus filius, accepto a Neptuno curru pennato, rapuit; illum vero e curru persecutus Evenus ad Lycormam fluvium pervenit, ubi, quum illum assequi non posset, equos jugulavit, seque ipsum deinceps praecipitem dedit in fluvium, qui ab eo Eveni nomen accepit.

(9) At Idae Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem auferre voluit. Qui quum inter se de puellae ma- trimonio concertarent, Jupiter litem dirimens virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Haec verita, ne se in senectute Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

(10) Thestius ex Eurythemide Cleobae gnata filias sus-

νοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, Ἀθήα, Ὑπερμνήστρα· ἄρβενες δὲ, Ἴφικλος, Εὐπίππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

² Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἴπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνέας, Ἀγρίος, Ἀλκάθοος, Μέλαιος, Λευκοπέυς· θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώου Σειρῆνας γενέσθαι λέγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

(1) Οἰνέας δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. Γῆμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεστίου, γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτεινεν ὑπερπηδήσαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Ὀργῆν, ἣν Ἀνδραίμων ἐγῆμε, καὶ Δηάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεννῆσαι. Αὐτὴ δὲ ἡνιόχει, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἔσκει. Καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχελῶν ἐπάλαισεν. (2) Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παιδὰ ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. Τοῦτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ, παραγενομένης τὰς Μοίρας φασὶν εἰπεῖν· Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.

² Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γεγόμενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίων καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνέας θεοῖς πᾶσι θύων, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξέλαθετο. Μηνίσσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἐξοχὸν μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. ³ Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δорὰν δώσειν ἀριστείῳ ἐπαγγέλατο. ⁴ Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἦσαν οἶδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος οὗτοι· Ἰδὰς καὶ Λυγκεύς Ἀφαρέως ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Ἀθήας, ἐκ Λακεδαιμόνιος· Θησεύς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμήτος Φέρητος ἐκ Φερῶν· Κηφεύς καὶ Ἀγκαῖος Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας· Ἰάσων Αἰσῶνος ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἴφικλῆς Ἀμφιτρυῶνος ἐκ Θηβῶν· Πειρίθοος Ἰξίονος ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας· Τελαμὼν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας· Ἀταλάντης Σχοιnéως ἐξ Ἀρκαδίας· Ἀμφιάρεος Οἰκλέους ἐξ Ἀργούς. Μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες. ⁵ Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνέας ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ τινων ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναῖκος ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίεναι, Μελέαγρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτρην τὴν Ἰδὰ καὶ Μαρπῆσσαν θυγατέρα, βουλούμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, συνηγάγασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θήραν μετὰ ταύτης ἐξίεναι. ⁶ Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ἰλέως μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν,

cepit Althæam, Ledam, Hyperumestram; filios autem Iphiclum, Evippum, Plexippum, Eurypylum.

² Porthæonis et Eurytæ ex Hippodamante natæ filii erant Ceneus, Agrius, Alcathous, Melas, Leucopeus; filia Sterope, ex qua et Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

CAPUT VIII.

(1) Sed Ceneus Calydone imperans vitis plantam a Dionysso primus accepit; ac ducta uxore Althæa, Thestii filia, Toxeum gignit, quem ipse, quod fossam transilierit, interfecit: post hunc, Thyreum et Clymenum, et filiam Gorgen, quæ nupsit Andraemoni, ac Deianiram, quæ Althæam ex Dionysso peperisse dicitur. Hæc autem aurigandi perita erat atque res bellicas exercebat: deque matrimonio ejus Hercules cum Acheloo dimicavit. (2) Sed Althæa ex Cæneo peperit Meleagrum, quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad hunc septem dies natum venisse Parcas ac dixisse aiunt: « Tum Meleager diem obibit supremam, quum stipes in foco accensus perustus fuerit. » Quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublatum in arcam seposuit.

² Meleager vero, quum vir esset natura invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuit. Quum annuæ in agro fruges redissent, earum primitias Ceneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermissa, consecravit. Quocirca irata dea aprum misit et magnitudine et robore insignem, qui terram coli et in ea sata fieri impedivit, pecoraque et obvium quemque necavit. ³ In hunc itaque aprum valentissimum quemque Græcorum evocavit, eique qui feram occidisset, ejus pellem facinoris præmium se daturum pollicitus est. ⁴ Qui autem ad apri venationem convenere, fuerunt hi: Meleager Cenei, Dryas Martis, uterque Calydonius; Idas et Lynceus, Apharei filii, Messenii; Castor et Pollux, Jovis ex Leda filii, Lacedæmonii; Theseus Ægei, Atheniensis; Admetus Pheretis, Pheræus; Cepheus et Ancæus Lycurgi ex Arcadia; Iason Esonis ab Iolco; Iphicles Amphitryonis, Thebanus; Pirithous Ixionis, Larissæus; Peleus Æaci, Phthius; Telamon Æaci, Salaminii; Eurytion Actoris, Phthius; Atalanta Schenei, ex Arcadia; Amphiarus Oiclis, Argivus; præter hos denique Thestii filii. ⁵ Quos, ubi convenerant, Ceneus novem dies hospitio excepit; decimo autem, quum Cepheus et Ancæus alii que nonnulli cum femina venatum ire recusarent, Meleager, quamvis uxorem Cleopatram haberet Idæ et Marpessæ filiam, tamen ex Atalanta quoque filium procreare desiderans, illos ut cum ipsa simul in venationem exirent compulit. ⁶ Deinde vero quum venatores illi aprum circumstitissent, Hyleus atque Ancæus a bellua

Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτῃ μὲν Ἀταλάντῃ εἰς τὰ νῦτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιαρεὺς εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλῆζας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. ⁷ Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεία λήφεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. (3) ⁸ Ὅργισθεὶς δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤϊε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

² Οἱ δὲ φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι· ἀμφισβητοῦντων δὲ τοῦ θηρός φασὶ τῶν Θεστίου παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις πόλεμον ἐνστήναι. ³ Ἐξεληθόντος δὲ Μελέαγρου, καὶ τινὰς τῶν Θεστίου παίδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν ἀράσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἶκος μένειν. ⁴ Ἦσθ' δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσπελαζόντων, καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετηρίας, βοηθεῖν, μόλις πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον. ⁵ Μετὰ δὲ τὸν Μελέαγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπάτρα ἐαυτὰς ἀνῆρτησαν· αἱ δὲ ὀρηγοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπαρνεώθησαν.

(4) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔγχευεν Οἰνεὺς Περιβοίαν τὴν Ἰππονόου. Ταύτην δὲ ὁ μὲν γράφας τὴν Θηβαίδα, πολεμηθείσης Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέα γέρας. Ἡσιόδος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνου τὸν πατέρα πέμψει πρὸς Οἰνέα πύρρῳ τῆς Ἑλλάδος [ἄντα] ἐντεταλμένον ἀποστελεῖν (ἀποκτείνειν conj. Faber). (5) Εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἰππόνου, ἐπιγνόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔκκυον αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ² Ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύτης Οἰνεὶ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

³ Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μελανὸς παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Ἀντιόχῳ, Εὐμήδῃν, Στέρνοπα, Ἐάνθιππον, Σθένελον· ὧς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὠλενίαν ἀδελφὸν ἰδίον. ⁴ Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἄργος, ἤκε πρὸς Ἀδραστον, καὶ τὴν τούτου γῆμας θυγατέρα Δηϊπύλην, ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατευσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου τραυθεὶς ἀπέθανεν. (6) Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θεραΐτης, Ὀρχηστὸς, Πρόθοος, Κελεύτωρ, Λυκωπεὺς, Μελάνιππος, ἀφελόμενοι τὴν

necati sunt, et Peleus Eurytionem nolens jaculo confodit. Aprum vero prima Atalanta in tergo sagitta percussit; post illam Amphiarus oculum ferit, deinde Meleager transfosso latere bellum interfecit; sed pellem, quam accepit, muneri dedit Atalantæ. ⁷ Verum Thestii filii indignum putantes, viris præsentibus feminae virtutis præmia concedi, pellem ei eripiunt, quam, si Meleager recusaret, sibi jure cognationis obvenire affirmabant. (3) Quapropter iratus Meleager Thestii filios occidit, ac pellem Atalantæ restituit. Sed Althæa mærore confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit; quo facto Meleager extemplo occidit.

² Sunt autem qui Meleagrum non ita vitam finisse dicant: sed quum Thestii filii de fera contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus et Calydoniis bellum conflatum esse; ³ in quo quum Meleager (ex Calydone urbe a Curetibus obsessa) egressus e Thestii filiis nonnullos occidisset, Althæam matrem filio mortem esse imprecatam; hunc vero indignatum tenuisse se domi. ⁴ Dehinc hostibus ad moenia proxime accedentibus, et civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, ægre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant, atque postquam reliquos Thestii filios interfecisset, ipsum in pugna occisum esse. ⁵ Verum post Meleagri interitum Althæa et Cleopatra sese suspendunt, et quæ mortuum deploravere mulieres in aves sunt commutatae.

(4) Althæa defuncta, Ceneus uxorem duxit Peribœam, Hipponoi filiam; quam quidem is, qui Thebaidem conscripsit, Ceneum post expugnatam Olenum (Ætoliae urbem) in præmium accepisse narrat. Sed Hesiodus ait ex Oleno, Achaiae oppido, violatam ab Hippostrato, Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Ceneum, eique ut eam a Græcia longe abduceret, præcepisse. (5) Sunt quoque qui referant, Hipponoum, quum filiam suam ab Ceneo vitiatam cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse. ² Natus vero ex illa Ceneo Tydeus. Pisander autem eum ex Gorge ortum dicit; nam filiae amore Ceneum ex Jovis voluntate captum fuisse.

³ Tydeus vero, quum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam dicunt, Cenei fratre Alcathoo, in exilium profectus est; sed secundum Alcmaeonidis auctorem, quia Melanis liberos interfecerat Ceneo iusidiantes, Phenenum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopeum, Xanthippum, Sthenelum; ut vero Pherecydes ait, Oleniam, suum fratrem. ⁴ Agrio autem propter cædem factam eum persequente, Argos fugiens venit ad Adrastum, ductaque ejus filia Deipyle in matrimonium, procreavit Diomedem.

Tydeus itaque adversus Thebas cum Adrasto in bellum profectus, a Melanippo vulneratus occubuit. (6). Sed Agrii filii, Thersites, Ouchestus, Prothous, Celeutor, Lycopeus, Melanippus, occupatum Cenei regnum patri attri-

Οἰνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰνέα καθεύδοντες ἤκλινοντο.² Ὑστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἄργους παραγενόμενος μετ' ἄλλου κρύφα, τοὺς μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀρχηστοῦ καὶ Θερσίτου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον. Τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδραίμονι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γάμαντι δέδωκε· τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγεν.³ Οἱ δὲ διαφυγοντές Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρκαδίας, τὸν πρεσβύτερον ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας ἔθαψεν, ἔνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνόη καλεῖται, καὶ γήμας Αἰγιαλείαν τὴν Ἀδράστου, ὡς δὲ ἔνιοι φασί, τὴν Αἰγιαλέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

(1) Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βωιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην. Αἰθίς δὲ Ἰνὸς γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λεάρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.² Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνὸς τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. Λαμβάνουσαι δὲ, κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. Γῇ δὲ πεφυγμένους πυρὸς δεγόμενῃ, καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου.³ Διοπέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνὸς δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχρησμένοι, παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος. Ἐτοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκασόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπσε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐξ οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ, τὴν μεταξὺ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.⁵ Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρόνησου ὠλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη· κακεῖ θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλάσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

⁶ Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν παῖς Ἥλιου καὶ Περσίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασιφάης, ἣν Μίνως ἔγημεν· οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιοπὴν εἰδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει Φυζίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ ὀρῶν ἐν Ἄρεος ἄλσει καθήλωσεν.⁷ Ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιοπῆς τῆς Αἰήτου τέσσαρες Φρίξου παῖδες, Ἄργος, Μέλας, Φρόντις, Κυτίσωρος.

(2) Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆνιν Ἥρας, καὶ τῶν ἐξ Ἰνου ἐστερήθη παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανίαις ἐτόξευσε Λεάρχον· Ἰνὸς δὲ Μελικέρτην μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος ἐβρίβεν.² Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βωιωτίας, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτῷ,

buerunt; quin etiam viventem adhuc Ceneum in vincula conjectum contumelia afficiebant. * Deinde vero Diomedes Argis cum Alcmaeone clanculum reversus, Agrii filios, præter Onchestum et Thersiten, qui fuga in Peloponnesum se subdlexerant, omnes interfecit. Atque regnum, quia Ceneus senio jam confectus esset, Andramoni, qui Cenei filiam duxerat uxorem, concessit, ipsum vero Ceneum in Peloponnesum abduxit. * Sed qui periculum evaserant Agrii filii structis ad Telephi aram in Arcadia insidiis senem occiderunt. Diomedes vero mortuum Argos translatus, ubi nunc ab illo Cene urbs appellatur, sepelivit, et ducta uxore Aegialeæ, Adrastii, vel, ut aliis placet, Aegialei filia, contra Thebas atque Trojam in bellum profectus est.

CAPUT IX.

(1) Inter Æoli filios Athamas, Orchomeni in Bœotia rex, ex Nephelæ filium genuit Phrixum, filiam vero Hellen. Deinde uxorem superinduxit Ino, ex qua Learchum et Melicerten sustulit. * Sed insidians e Nephelæ natis Ino mulieribus persuasit, ut triticum (quod darent in sementem) torrerent. Hæ, accepta ab illa semente, clam viris imperata faciunt. Terra autem, quod fruges tostas accepisset, annonam non dedit. * Quare Athamas Delphos misit, qui de avertenda agrorum sterilitate sciscitarentur oraculum. Ino vero missos induxit, ut responsum dicerent cessuram esse sterilitatem, si Jovi mactaretur Phrixus. * Quo audito Athamas, ab agrorum colonis coactus, ad aram Phrixum constituit. Sed Nephelæ ipsum cum filia eripuit, iisque arietem dedit, quem aureo vellere præditum a Mercurio acceperat. Quo per aerem velentes, terram mareque interjectum superarunt. * Quum vero super mare versarentur, quod inter Sigeum et Chersonesum est interjectum, Helle in profundum delapsa periit; unde fretum illud Hellespontii nomen accepit.

* Phrixus autem venit ad Colchos, quibus Æetes imperavit Solis filius et Perseidis, frater Circes et Pasiphaes, quam Minos habebat uxorem. Æetes itaque Phrixum hospitio excepit, eique Chalciopen, unam ex filiabus, in matrimonium dedit. Hic vero Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit, ejusque pellem dono dedit Æetæ, qui ad quercum in Martis luco eam clavibus affixit. * Ex Chalciope, Æetæ filia, quattuor erant Phrixo filii, Argus, Melas, Phrontis, Cytisorus.

(2) Postea Athamas Junonis ira etiam quos ex Inone habebat filiis privatus est. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit, Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit. * Deinde e Bœotia pulsus deum rogavit, ubinam gentium habitaturus esset. Respondit oraculum,

κατοικεῖν ἐν ᾧ περ ἂν τόπων ὑπὸ ζώων ἀγρίων ζενισθῇ, πολλὴν χώραν διελθὼν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοῖρας νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες, ἔφυγον. ³ Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γῆμας Θεμιστὴν τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρόν, Σχοινέα, Πτώον.

(3) Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμεί Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. Ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγέννηθη· ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν. ² Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου, πέτρων ταῖς χειρὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν θέλων· οὗτος δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦτίσω. Τίνει δὲ ταύτην τὴν οἶκον διὰ τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἰγίναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῷ μνηύσαι ζητοῦντι λέγεται.

(4) Δηῖον δὲ βασιλεύον τῆς Φωκίδος, Διομήδην τὴν Εὐόθου γαμεί, καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπεια· παῖδες δὲ Αἰνέτος, Ἄκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμεί Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως· αὐθις δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀρπάζει ἐρασθείσα.

(5) Περιήρης δὲ Μεσσήνην καταστῶν, Γοργοφόνην τὴν Περσέως ἔγημεν, ἐξ ἧς Ἀφαρεὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος καὶ Ὑνδάρεως, ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκ' ὧν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσομεν.

(6) Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεί Νύμφην Νηίδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης. Οἷτοι Σέριφον ὤκισαν.

(7) Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατέκει· παραγενόμενος δὲ αὐθις εἰς Ἥλιν, ἔκει πόλιν ἔκτισεν. Ὑβριστὴς δὲ ὢν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων γαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκίτορας ἠφάνισε πάντας.

(8) Τυρὼ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης, παρὰ Κρηθεὶ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη, ἔρωτα ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τοῦτο βρεῖθρα φοιτῶσα, τοῦτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπέϊ, συγκατεκλήθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ² Ἐκκειμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἱπποφορῶν, ἵππος μία προσαφαιμένη τῇ γηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν, πέλιν τι τοῦ προσώπου μέρος ἐποίησεν. Ὁ δὲ ἱπποφορβὸς ἀποτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελιωθέντα Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἑτερον

eo in loco sedem constituendam esse, ubi ab agrestibus animalibus hospitio exciperetur. Qui quum multum terrarum peragrasset, obviis factus est lupis, qui ovium partes devorabant; sed ubi illum conspexerant, quæ dispartiebantur relictis, in fugam sese dederunt. ³ Athamas vero ibi sedes sibi sumsit, et terram a se nominavit Athamantiam. Deinde Themisto, Hypseï filiam, duxit uxorem, ex eaque genuit Leuconem, Erythrum, Schœneum, Ptoom.

(3) Sisyphus, Æoli filius, condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen, Atlantis filiam, sibi uxorem conjungit. Ex his natus est Glaucus, qui ex Eurymede suscepit Bellerophonem, a quo ignivoma Chimæra intercepta est. ² Punitur vero Sisyphus apud inferos manibus capiteque sursum volvens saxum, quod, ubi montis verticem jam superaturum est, deintegro repulsum ad ima devolvitur. Hoc ei supplicium inflictum est propter Æginnam, Asopi filiam, quod Jovem, qui furtim eam raperat, Asopo filiam vestiganti indicasse fertur.

(4) Deion, Phocidis (*Phthiotidis*?) rex, Diomedem Xuthi filiam ducit uxorem, quæ filiam ei parit Asteropeam, filios Ænetum, Actorem, Phylacum, Cephalum, qui Procrin, Erechthei filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(5) Perieres Messenen obtinens uxorem duxit Gorgoplioen, Persei filiam, ex qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, præter hos Icarus filii nati sunt. Multi vero Perierem asserunt non Æolo ortum, sed Cynorta Amyclæ filio. Quare quæ de Perieris progenie traduntur, ubi ad Atlantis genus perventum erit, exponemus.

(6) Magnes, Æoli filius, uxorem ducit Naidem nymphen, eique filii nati sunt Polydectes ac Dictys; qui in Seriphum insulam coloniam deduxerunt.

(7) Salmoneus primo quidem in Thessalia habitabat, post vero in Elidem profectus urbem ibi condidit. Qui quum insolenter sese gereret, seque Jovi adæquari vellet, suæ ipsius impietatis poenas luit. Etenim se Jovem esse prædicabat, et quæ illi dedicari solebant, ea sibi sacra offerri jubebat. Atque coria indurata cum lebetibus æneis ex curru suspensa per humum verrens tonitrua se concitare, et ardentes faces in cælum jaculans fulgurare se dictitabat. Sed Jupiter ipsum fulmine occidit, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo exaquavit.

(8) Tyro, Salmonei ex Alcídice filia, quum apud Cretheum, Salmonei fratrem, aleretur, Enipei fluvii amore accensa est, et ad fluctus ejus semper accedens lamentabatur. Verum Neptunus assumpta Enipei forma cum ea concubuit. Hæc autem geminos clanculum peperit eosque exposuit. ² Pueris expositis et equariis pastoribus præteruentibus, equarum una quum infantium alterum ungula tetigisset, faciei partem lividam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, et cui livida erat facies, Peliam (quasi *Lirium* dixeris), alterum Neleum appella-

Νηλέα. ³ Τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρικὴν ἀπέκτειναν Σιδῆρῳ· κακοῦμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὤρμησαν ἐπ' αὐτήν· ἥ δὲ φηλάσσα, εἰς τὸ τῆς Ἦρας τέμενος κατέφυγε. Πελλίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ καθόλου διέτελει τὴν Ἦρην ἀτιμάζων.

(9) Ἐστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους. Καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπαῶν, ἦκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφιονος, ἐξ ἧς αὐτῇ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῷ· ἄρρενες δὲ Ταῦρος καὶ Ἀστέριος, Πυλάων, Δημάχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδαος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περιλύμενος. ² Ὡ δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μετὰβάλλειν τὰς μορφάς. Καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἑρακλῆς ἐξεπύρρει Πύλον, γινόμενος ὅτε μὲν λέων, ὅτε δὲ ὄφις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὑπ' Ἑρακλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων ἀπέθανεν. ³ Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ πρὸς Γερηνίους ἐτρέφετο· δὲ γῆμας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιεύς, θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε· παῖδας δὲ, Περόεα, Στρατίον, Ἀρητον, Ἐλέφρονα, Πεισιστράτον, Ἀντιλοχόν, Θρασυμήδην.

(10) Πελλίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατῴκει, καὶ γῆμας Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμφιονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἰπποθόην, Ἀλκῆστιν.

(11) Κρηθεὺς δὲ χτίσας Ἰωλκὸν, γαμεῖ Τυρῶ τὴν Σαλμωνέως, [τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδὴν,] ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες, Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.

² Ἀμυθάων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰδομένην γαμεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπους. ³ Ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὔσης πρὸ τῆς οἰκήσεως αὐτοῦ δρυὸς, ἐν ἧς φωλεὸς ὄφειον ὑπῆρχεν, ἀποκτείναντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπετά, ζῦλα συμφορήσας, ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφειον νεοσσούς ἐθρῖφεν. Οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι, περιστάντες αὐτῷ κοιμημένῳ τῶν ὤμων ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθειρον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, καὶ γενόμενος περιδεὴς, τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνεί· καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Πιροσελάβε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. Περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχὼν Ἀπολλωνί, τὸ λοιπὸν ἀριστος ᾔν μάντις.

(12) Βίας δὲ ὁ Ἀμυθῶνος ἐμνηστεύετο Πηρῶ τὴν Νηλέως· ὁ δὲ πολλῶν αὐτῇ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἔφη τῷ τὰς Φυλάκου βόας κομίσαντι αὐτῷ. Αὗται δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐρύλασεν αὐτάς, ὧν οὔτε ἀνθρώπος, οὔτε θηρίον πέλας εἶλθαι ἠδύνατο. ² Ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμπους δὲ ὑπέσχετο, καὶ προείπεν, ὅτι φωραθήσεται κλέπτων, καὶ δεθεὶς ἐνιαυτὸν, οὕτω τὰς βόας λήψεται. ³ Μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆε· καὶ καθάπερ προείπε, φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇματι

vit. ³ Qui quum ad virilem aetatem pervenissent, agnita matre, Sidero ejus novercam occidere. Cognoverant enim matrem ab ea male habitam esse. Sed ubi impetum in eam fecerunt, cito in Junonis templum confugit, ubi Pelias ad ipsam aram eam jugulavit, nulla Junonis dæe ratione habita, quam etiam postea semper negligebat. (9) Deinde vero fratres inter se dissederunt. Et Neleus quidem Iolco expulsus in Messenen commigravit, ubi, Pylo urbe condita, Chloridem, Amphionis filiam, sibi copulavit, ex eaque filiam genuit Pero, filios vero Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, Periclymenum, ² cui Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit. Itaque in pugna, quo tempore Pylum urbem Hercules diruit, modo in leonem, modo in serpentem, modo in apem conversus ab Hercule una cum ceteris Nelei filiiis occisus est. ³ Solus autem Nestor, quippe qui apud Gerenios educaretur, servatus est incolomis. Is, ducta uxore Anaxibia, Cratiei (Atrei ?) filia, filias procreavit Pisidicen et Polycasten, filios vero Perseum, Stratium, Aretum, Eccephronem, Pisistratum, Antilochem, Thrasymeden.

(10) Pelias vero Thessaliam incolebat, qui ducta Bianthis filia Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Amphione orta, filium genuit Acastum, filias Pisidicen, Pelopeam, Hippothoen, Alcestin.

(11) Cretheus, condita Iolco, Tyronem, Salmonei fratris filiam cepit uxorem, ex qua nascuntur ei filii Eson, Amythaon, Pheres.

² Ex his Amythaon, Pylum incolens, Idomenen Pheretis filiam sibi conjugio jungit, ex eaque liberi oriuntur Bias et Melampus; ³ qui quum ruri ageret atque ante ipsius domum quercus esset, in eaque serpentum latebra, ipsos quidem serpentes a ministris occisos congestis lignis conorenavit, at serpentium pullos educavit. Qui quum ad justum corporis modum succrevissent, ipsum dormientem circumstantes ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem e somno excitatus et serpentibus conspectis perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, et quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. Cum auguriis extispicii quoque scientiam divinitus accepit; atque Apollini prope Alpheum obviam factus, omnino vaticinandi peritissimus evasit.

(12) Bias vero, Amythæonis filius, Peronem, Nelei filiam, uxorem postulavit. Hic autem, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum dictebat. Boves illæ Phylacæ a cane custodiebantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla prope accedere audebat. ² Itaque Bias, quum non posset eas clam abducere, Melampodis fratris opem imploravit; quam ille se præstituram pollicitus est. Ac prædixit, se in furto deprehensum postquam per annum in vinculis detentus esset, tum demum boves habiturum. ³ Itaque ut promissum faceret, Phylacam versus contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto et

ἐφυλάττετο. ⁴ Λειποκένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης σκυλῶν ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαρρέθρῳται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκημα. ⁵ Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἄριστος, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῷ παιδί Ἰφίκλῳ παῖδες γίνονται. Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ὃ τὰς βόας λήψεται. Καὶ καταθύσας τάυρους δύο, καὶ μελίσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο. ⁶ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μανθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ κριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδοίων, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαγμένην ἐτι κατέθετο· δέισαντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αὐθις κατὰ τῆς ἱερᾶς ὁρῦς αὐτὴν ἐπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτρογώσας ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ⁷ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχίρας, εἰ ζῶν τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶ πειν, καὶ αἰδα γεννήσειν. Ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὔρε· τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ζῦσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρχης ἐγένετο. ⁸ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε. Καὶ μέγρι μὲν τινος ἐν Μήσῳ κατόκει· ὥς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμηνε Διώνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱσαάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατώκησε.

(13) Βίαντος δὲ καὶ Πηροῦς Τηλαῶς, οὗ καὶ Λυσίμαχος τῆς Ἀθαντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενόποιος, Πρώναξ, Μηχιστεύς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιάρως γαμέει.

² Παρθενόποιου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν Ἐπιγονῶν ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηχιστεύς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος. Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια, παῖδες δὲ Αἰγιάλεὺς, Κυάνιππας.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθεῖος, Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν περὶ Νημέαν κατώκησε, γῆμας δὲ Εὐρυδίκην, ὥς δὲ ἔνιοι φασίν, Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφελτην κληθέντα Ἀρχέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευόμενῳ τὴν Πελοῖ θυγατέρα ἈλκΗΣΤΙΝ. Ἐκεῖνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγελαμένου Πελοῖ τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων, Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. Ὁ δὲ κομίσας πρὸς Πελοῖαν, ἈλκΗΣΤΙΝ λαμβάνει. Θῶν δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θυσαῖ· διὰ τοῦτο, τὸν θαλαμὸν ἀναίξας, εὔρε δρακόντων σπείραμα πεπληρωμένον. ² Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξυλάσκεισθαι τὴν θεόν, ἤτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἔκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἐλθῇ, πατὴρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula conjectus in domo quadam custodiebatur.

⁴ Quum vero paullulum ab anni spatio abesset, teredines audit in abdita parte tecti trabem corroderes, quarum uni quantum e trabe derosum esset, pereontanti ceterae minimum jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci jussit; quo vixdum facto, domicilium illud corrui. ⁵ Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphichus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinaturum pollicetur. Deinde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, aves augurali arte advocavit. ⁶ Ad quem quum vultur advolasset, ex eo eognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultum creuentum adhuc juxta Iphiclum posuisse; deinde vero, quum puer meta percussus in fugam sese conjecisset, quercui Jovi sacræ impigisse, ubi cortice esset obductus. ⁷ Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognitis, Melampus cultum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarce filium procreavit. ⁸ At Melampus boves Pyllum perduxit, fratrique Perone, Nelei filiam, consecutus in conjugium collocavit, et Messenae aliquandiu mansit. Postea vero quam Bacchus Argivis mulieribus furorem injecti, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Perus filius fuit Talaus, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao.

² Parthenopæus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Pronactis filia, filias Argiam, Deipylen, Ægialeam, filios autem Ægialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Opheltam, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus servivit, quo tempore ille Alcestin, Peliae filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse prædicante qui leones et apros curru jungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestin in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Dianæ sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. ² Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Parcis poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ ὀνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ ὀνήσκειν θελόντων, Ἀλκίησις ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἔνοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχόμενος Ἄδην.

(16) Αἰσωνος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὥκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα. ² Ὡς γ' ἠρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγήσεται τὸν χρησμὸν, αὐθις δὲ ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γάρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἀλλοῦς τε πολλοῦς ἐπὶ αὐτῇ, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελὼν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαινὼν δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἔτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ρεῖθρῳ πέδιλον. ⁴ Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἡρας, ἔν' ἐλθοι κακὸν Μῆδεια Πελίας (τὴν γὰρ Ἡραν οὐκ ἐτίμα), τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔζη, πρᾶστέαττον ἂν σφείρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ἀλσει κρεμᾶμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀπνυνο.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπομένης Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνος Ἀθηναῖς ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσας τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἄργῳ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖα φοινῆεν φηγοῦ τῆς Διωδωνίδος ἑύλων. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, [καὶ] ἠρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίτυς Ἀργίου, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμών καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἴδας καὶ Λυγκεύς Ἀφαιρέως, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καινεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἠφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρχεῖσιου, Αὐτολύκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σγαίνεως, Μενότιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππᾶσου, Ἀδμητος Φέρητος, Ἀκαστος Πελίου, Εὐρυτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκάιος Λυκούργου, Εὐφρημος Ποσειδῶνος, Ποίας Θαυμάχου, Βούτης Τελεόντος, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργίνος Ποσειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Αὐγέας Πηλίου, Ἰφικλος Θεστίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηχιτέως, Πηνέλεως Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἰφίτος Ναυεόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

(17) Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσωνος ἀναγθέντες προσίστησιν Ἀθήνῃ. Ἐτυχε δὲ ἡ Ἀθήνη ἀνδρῶν τότε αἴσα ἔρημος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpassa est, quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Iason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolyce filia, natus Iolcum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. ² Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. ³ Is, quod rei rusticae desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in amne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. ⁴ Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturum esset, si ex oraculo prädictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret; sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, « Vellus aureum ut ille afferret imperarem, » respondit. ⁵ Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco insomnis id custodiebat.

⁶ Ad hoc igitur reportandum Iason Argum arcessivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad cuius proram vocale Minerva e fago Dodonæa lignum accommodavit. ⁷ Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; ⁸ quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagnie filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Eagri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Cæneus Coroni, Palæmon Vulcani vel Ætoli, Cepheus Alexæ, Laertes Arcisii, Autolycus Mercurii, Atalanta Schænei, Menæcius Actoris, Actor Hippasi, Admetus Pheretis, Acastus Peliae, Eurytus Mercurii, Meleager Cenei, Ancæus Lycurgi, Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci, Butes Teleontis, Phannus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augeas Solis, Iphiclus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mecistei, Peneleus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Elati.

(17) Hi igitur navarcho Iasone cuncti appellunt Lemnum. Quæ insula tum viris orбата, Hypsipyles, Thoantis filia, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: ² Lemniæ mu-

Θάνατον δὲ αἰτίαν τήνδε·² αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτάς, ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας, συνευνάζοντο αὐταῖς. Ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θάνατα. Προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατουμένη τῇ Λήμνῳ, μίσγονται ταῖς γυναιξίν· Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐνήον καὶ Νεβροφόνον.

(18) Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίοσι, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς ἀναχθέντες ἐντεῦθεν, καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοαῖς, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἐτυχὼν γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεγῶς πολεμούμενα), μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας.² Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὥς ἔγνωσαν, ἀποδυρόμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταψὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

(19) Ἐνταῦθα Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.² Ὅγλας γάρ, ὁ Θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλαῖς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἥρπαξεν.³ Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἄγεσθαι νομίζων, καὶ ὄηλοι συντυγχόντι Ἡρακλεῖ.⁴ Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὅγλαν, ἡ ναὺς ἀνέβη. Καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.⁵ Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησι πλεύσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεύειν.⁶ Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφείταις τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεὺς φεγεζαμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τοῦτου βάρος.⁷ Δημάρκτος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

(20) Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευσεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὢν οὗτος, τοὺς προσσχόντας ξένους ἡνάγκαζε πικτεῦειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνήρει. Παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργῶν, τὸν ἀριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προῦκαλεῖτο.² Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πικτεῦσθαι πρὸς αὐτὸν, πλῆξας κατὰ τὸν αὐχένα ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρύκων δρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

(21) Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκην· Σαλμυδησσόν.² Ἐνθα ὄκει Φινεύς μάντις, τὰς ὀφείας πεπηρωμένος.³ Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγήνωρος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν. Καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν

lieres Venerem non honorabant. Hæc autem graveolentiam illis inject; quare viri cum captivis, quas e Thracia Lemno proxima abduxerant, mulieribus concumbebant. Tum Lemniæ, quod a conjugibus spernerentur, et patres et maritos jugularunt; una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum servavit. Jam vero Argonautæ in Lemnum, quæ tum a mulieribus tenebatur, appulsi cum illis rem habuerunt. Ac Hypsipyle ab Iasone compressa Euneum peperit et Nebrophonum.

(18) A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Nocte illinc avecti, reflantium ventorum impetu, nescii rursus ad Doliones appulerunt. Hi vero Pelasgorum hostium copias adesse putantes (contingenter enim cum his bellum gerebant), pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros.² Cæsis itaque Dolionum permultis inter eosque etiam Cyzico rege, Argonautæ ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrimis ac detonso capillo Cyzicum magnifice sepeliverunt. Quo facto in naves ascenderunt, deveneruntque in Mysiam.

(19) Hic Herculem et Polyphemum reliquerunt.² Nam Hylas, Thiodamantis filius et Herculis amasius, aquatum missus, ob formæ præstantiam a Nymphis raptus est.³ Quem quum clamantem audiisset Polyphemus, nudata ense persecutus est, a latronibus eum abduci putans, atque rem Herculi obviam facto indicavit.⁴ Interea vero dum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit. Et Polyphemus quidem, condita in Mysia urbe Cio, regni sedem illic collocavit: verum Hercules Argos remeavit.⁵ Hunc Herodorus omnino non cum Argonautis navigasse, sed apud Omphalen servitutem serviisse affirmat.⁶ Pherecydes autem illum in Aphetis, Thessaliæ urbe, relictum esse refert, propterea quod Argo hujus herois pondus se perferre non posse dicebat.⁷ Verum Demaratus eum in Colchos usque navigasse tradidit. Quid? Dionysius (Scyltbrachion) ipsum etiam ducem Argonautarum fuisse dicit.

(20) Inde a Mysia venerunt in Bebrycum terram, ubi Amycus, Neptuni ex Bithynide nympa filius, regnabat. Is, quum fortitudine polleret, qui in regnum suum venirent, secum cestibus contendere cogebat, atque ita interficiebat. Igilur tum quoque ad Argo navem veniens præstantissimum ad pugilatis certamen provocavit.² Verum Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus percussa ejus cervice hominem interfecit. Deinde, quum Bebryces in Pollucem impetum facerent, viri fortissimi sumtis armis plerosque eorum in fugam actos obtruncarunt.

(21) Inde avecti veniunt Salmydessum quæ Thraciæ urbs est, ubi habitabat Phineus vates oculorum luce orbatus.² Hunc alii Agenoris filium ferunt, alii Neptuni; eumque excæcatum fuisse produnt alii a diis, quod futura mortalibus prædicaret, alii a Borea et Argonautis, quod a noverca indu-

Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρὶα, τοὺς ἰδίους ἐτύγλωσε παῖδας. Τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς Φριζοῦ παισὶ τὸν ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμήνυσεν.³ Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί. Πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὗται, καί, ἐπειδὴν τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτέμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνίρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι.⁴ Βουλόμενοι δὲ τοῖς Ἀργοναυταῖς τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἔαν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων, Ἀρπυιαὶ δὲ ἐξάφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τροφὴν ἤρπαζον.⁵ Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰέρος ἐδίωκον. ⁶ Ἦν δὲ ταῖς Ἀρπυιάς χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου παισὶ, τότε τελευτήσκειν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. ⁷ Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖται. Ταύτην δὲ οἱ μὲν Νικοδόην, οἱ δὲ Ἀελλόπουν καλοῦσιν. Ἡ δὲ ἑτέρα, καλουμένη Ἰλκυπέτη, ὥς δὲ ἔνοι, Ἰλκυθόη, Ἡσιόδος δὲ λέγει αὐτὴν Ἰλκυπόδην, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα φεύγουσα, μέχρις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γὰρ, ὥς ἦλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἥϊονα ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. ⁸ Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναυταῖς ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μετὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι.

(22) Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς, ἐμήνυσσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναυταῖς, καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν.² Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὗται· συγχρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἐπ' αὐτῶν οὐχέλη, πολλὸς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἔλθεῖν. ³ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἔαν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονούντας· ἔαν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. ⁴ Ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καί, ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίχθαι ἐκ τῆς πρῶρας πελειάδα· τῇ δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. ⁵ Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες· τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἥρα, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς νῆος περικοπίσης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεὼν γὰρ ἦν αὐταῖς, νῆος περαιωθείσας, στήναι παντελῶς.

(23) Οἱ δὲ Ἀργοναῖται πρὸς Μαρνανδύνους παρεγένοντο· καὶ αὐτοὶ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ἐπεδέξατο Λύκος. Ἐνθα θνήσκει μὲν Ἰδμων ὁ μάντις, πληξάντος αὐτὸν κάπρου· θνήσκει δὲ καὶ Τίφυς, καὶ τὴν ναῦν Ἀλκαῖος ὑπισχνέται κυβερνᾶν.

etus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt qui a Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filiis a Colchis in Græciam navigationem indicasset. ³ Ad hæc ei Harpyias dii miserunt, quæ alis instructæ, ubi mensa Phineo apponebatur, a cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant, et pauca illa quæ relinquebant, tam gravi inficiebant odore, ut comedere ea non posset. ⁴ Argonautis igitur quæ ad navigationem suam spectarent discendi cupidis dixit hæc se præmonitum, si ab Harpyiis se liberarent. Tum hi Phineo mensam apposuerunt et cibos; quo facto repente Harpyiæ cum clangore devolantes esculenta diripiunt. ⁵ Id ubi viderunt Boreæ filii, Zetes et Calais, alati, nudatis ensibus illas per aerem persequuntur. ⁶ Erat vero fatum Harpyiis a Boreæ filiis perire, quibus ipsis moriendum erat si quas insectarentur non caperent. ⁷ Quum itaque illæ agerentur, altera (in Peloponneso?) in Tigren fluvium decidit, qui nunc ab ea nominatur Harpys. Hanc alii Nicthoen, alii Aellopum dicunt. Altera, Ocypete, vel, ut nonnulli volunt, Ocethoe, vel secundum Hesiodum Ocypode, per Propontidem fugiens ad Echinadas (*Plotas*?) insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur. Nam quum ad eas pervenisset, convertit se (quæ est *στροφή*) et volatu defessa simul cum persequente in littus se demisit. ⁸ Verum Apollonius in Argonauticis (2, 284) usque ad Strophades insulas fugisse Harpyias refert, neque tamen mali quidquam passas, quod jurejurando nihil postea injuriarum se Phineo illaturus promississet.

(22) Liberatus igitur Harpyiis Phineus Argonautis navigationem explanavit, et de Symplegadum discrimine eos admonuit. ² Hæ ingentes erant in mari petræ, quæ ventorum impetu inter se collidentes maris transitum intercludebant. Multa ab iis nebula magnusque edebatur strepitus; ac ne avibus quidem per eas transvolare licebat. ³ Igitur præcepit Argonautis per medias petras mittere columbam, quam si incolumem pervolasse vidissent, eas trajicere ne dubitarent; si vero interiisset illa, jussit ne transire conarentur. ⁴ His acceptis, soluta nave discedunt, et ubi proxime ad scopulos venerant, de prora columbam dimittunt, cui in tractu summam caudam concursus petrarum abstersit. ⁵ Observato igitur scopulorum recessu, acerrima remigantium contentione, Junone opitulante, extrema modo puppis parte mutilata, trajecere. Ab eo inde tempore Symplegades steterunt: in fatis enim erat eas, si navis trajecisset, omnino stare immobiles.

(23) Deinde Argonautæ ad Mariandynos pervenerunt, ubi Lycus rex benigne eos excepit. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Moritur etiam Tiphys, cujus loco Ancæus navem se gubernaturum pollicetur.

² Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. ³ Καθορμισθείσης δὲ τῆς νῆος, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγένητα ὑπὸ Πελίου λέγων, περικάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ, ⁴ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἔαν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. ⁵ Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν δράκοντος ὁδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἐσπείρειν ἐν Θῆβαις. ⁶ Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἵσχει. ⁷ Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὀκεανοῦ, φαρμακίς. ⁸ Δειδοκυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρῇ, κρύψα τοῦ πατρὸς συνεργήσιν αὐτῷ πρὸς τὴν καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγεῖλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγγειριεῖν, ἔαν ὁμώσῃ αὐτὴν ἔξιν γυναῖκα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγῃται. ⁹ Ὁμώσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύει μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσθαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρῆσθέντα, ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῆσθαι, μῆτε ὑπὸ αἰθέρου. ¹⁰ Ἐδῆλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὁδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν κατωπλισμένους, οὓς, ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσσηται, βάλλῃ εἰς μέσον λίθους ἀποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. ¹¹ Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεοῦ ἄλσος, ἐμάστευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ δρυήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. ¹² Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὁδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὃ δὲ, ὅπου πλείονας εἶδε, βάλλων ἀφανεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσκῶν, ἀνῆρει. ¹³ Καὶ καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργὴν καταπλέξαι, καὶ κτείνειν τοὺς ἐμπλέοντας. ¹⁴ Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε. Καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

(24) Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μήδειᾳ τετολημμένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πησιόν ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φρονέει, καὶ μελίσσεια κατὰ θυοῦ ῥίπτει. ² Συναβροῦντων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησε. Διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους. ³ Πολλοὺς δὲ τῶν Κολχῶν ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεὺς ἐξέπεμψεν, ἀπειλίσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. Οἱ δὲ διασπείροντες ἄλλος ἀλλὰ τοῦ ζήτησιν ἐποιοῦντο.

⁴ Τοῖς δὲ Ἀργοναύταις τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν ᾗδον

¹ Tum Thermodontem et Caucasum prætervecti venere ad Phasin, qui fluvius est terræ Colchicæ. ² Nave in portum deleta, ad Æeten contendit Iason, et expositis quæ sibi a Pelia imperata essent, poposcit ab eo vellus aureum; ³ quod se daturum Æetes pollicitus est, si solus sub jugum misisset tauros æripedes. Erant duo, quos a Vulcano acceperat feritate sua et corporis magnitudine insignes; æreos pedes habebant atque flammas ore spirabant. ⁴ Hos postquam iugo junxisset, ut draconis dentes sereret imperavit. Æetes enim a Minerva acceperat dimidiam eorum, quorum alteram partem Thebis severat Cadmus. ⁵ Dum vero nescit Iason quam arte tauros subjugaret, Medea illius amore capitur. Hæcerat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis et incantationibus insignis. ⁶ Quæ verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos jungendos, atque vellus quoque aureum daturam esse promisit, si jurejurando polliceretur se uxorem ipsam ducturum et secum in Græciam nave pervecturum esse. ⁷ Id postquam præstiturum se Iason juraverat, pharmacum dedit, quo, ubi tauros sub jugum mittere vellet, clypeum et hastam ac corpus inungere præcepit. Hoc enim delibutum per unum diem neque igne neque ferro lædi posse affirmavit. ⁸ Eadem prædixit Iasoni fore, ut e satis dentibus viri terra orientur contra ipsum armati, quos simul ac frequentes videret, jussit ut e minis inter eos lapides conjiceret; deinde autem, quando ea de re pugnam inter se committerent, eos occideret. ⁹ Quibus auditis Iason pharmaco inunctus et templi lucum ingressus tauros quæsivit, eosque, quamvis multas flammas vomentes in eum irruerent, misit subjugum. ¹⁰ Satis deinde dentibus armati e terra viri prosiluere. Iason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos ex occulto lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. ¹¹ At licet tauros domuisset, Æetes vellus non dedit, sed Argo navem incendere et qui ea venerant voluit interficere. ¹² Quod quominus fieret impediens Medea Iasonem noctu duxit ad vellus, eoque, postquam draconem custodem veneno sopiverat, polita cum Iasone et Apsyrtο fratre ad Argo navem sese contulit. Argonautæ vero cum hiæce eadem nocte navem solverunt.

(24) Æetes, cognita Medæ audacia, navem persequi properavit. Quem ubi Medea appropinquantem vidit, fratrem jugulat ac membra ejus articulatim concisa jactit in profundum. ² Æetes membra filii colligans a persecutione detentus est. Quare reversus servatos pueri artus sepelivit, eumque locum nominavit Tomos. ³ Multos deinde Colchorum ad Argo navem perquirendam emisit, iisque, nisi Medeam captivam reducerent, quod illa subitura fuisset supplicium minatus est. Hi igitur alius alio diffusi Argo navem quærebant.

⁴ At Argonautas Eridanum fluvium jam præternavigan-

παραπλέουσι μηνίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρτου χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβαλλεῖ πλάνην. Καὶ αὐτοὺς τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων ἡ ναὺς φλέγεται, μὴ λήξειν τὴν ὁργὴν τοῦ Διός, ἐάν μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Αὐσονίαν, τὴν Ἀψύρτου φόνον καθαρῶσιν ὑπὸ Κίρκης. ⁶ Οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ Λιγύων καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πελάγους κομισθέντες, παρμενέμενοι Τυρρηνίαν, ἦλθον εἰς Αἰαίαν. Ἐνθα Κίρκη ἰκέται γενόμενοι καὶ θάρονται.

(25) Παραπλεόντων δὲ Σειρήνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν ἐναντίαν μοῦσαν μελωδῶν, τοὺς Ἀργοναύτας κατέσχε. Μόνος δὲ Βούτης ἐξενήματο πρὸς αὐτάς, ὃν ἀρπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Λιλυθαίῳ κατέκισε.

² Μετὰ δὲ τὰς Σειρήνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξέδεχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέτραι Πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν φλόξ πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρᾶτο. Ἀλλὰ διὰ τούτων διεκόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρηΐσι Θέτις παρὰ Κληΐδα ὑπὸ Ἑρας.

³ Παρμενέμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἡλίου βοῦς ἔχουσαν, εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκον, ἥς βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.

⁴ Τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὗρεν μὴ δυνάμενον, οἱ μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρώκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα κομισθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους. ⁵ ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλαβον, καὶ τὴν Μηδείαν ἀπῆλθον παρὰ Ἀλκινόου. Ὁ δὲ εἶπεν, εἰ μὲν ᾗδ' ἐπὶ συνελήλυθεν Ἴασονι, (οὐ ?) δώσειν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστί, τῷ πατρὶ ἀντιπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φάσασα Μηδείαν Ἴασονι συνέξευξεν. (26) Ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι μετὰ Φαιάκων κατώκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν. Πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ περιπίπτουσι χειμῶνι. ² Ἀπόλλων δὲ στὰς ἐπὶ τὰς Μελάντιους δεῖρᾶς, τοξεύσας τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασσαν, κατήστραψεν. Οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσιν, τῇ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέντες, Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ³ Ἰδρυσάμενοι δὲ βίημον Ἀπόλλωνος Αἰγλήτου, καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπησαν. Δολεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα θεράπαινοι, τοὺς ἀριστέας ἔσχωπτον μετὰ πειγνίας· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῇ θυσίᾳ σύνθές ἐστι σκώπτειν ταῖς γυναιξίν.

⁴ Ἐντεῦθεν ἀναρθέντες κωλύονται Κρήτην προσίσχειν ὑπὸ Τάλῳ. Τούτων οἱ μὲν τοῦ γαλχοῦ γένους· εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡραίου Μίνωϊ δοῦλῃναι. ⁵ Οἱ δὲ ἦν γαλχοῦς ἀνὴρ. Οἱ δὲ Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν, εἵχε δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αἰγέρος κατατείνουσαν ἄχρι σφυρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρειστο γαλχοῦς. ⁶ Οὗτος δὲ Τάλῳ· τρις ἐκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον πεπιτογάζων ἐτήρει. Διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν προσπλέουσαν θεῶν λίθοις ἐβαλλεν. Ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ

tes Jupiter ob Apsyrti caedem iratus, ingenti missa tempestate in errorem conjecit; quumque Apsyrtidas insulas præternavigarent, Argo dixit: Jovis iram non desitutam esse, nisi in Ausoniam profectos Circe ab Apsyrti caede expiaverit. ² Igitur Ligurum Celtorumque gentes prætervecti et per Sardonium mare delati Tyrrheniam legentes venerunt in Ææam, ubi a Circe supplices lustrantur.

(25) Qui quum Sirenas præternavigarent, obtudit eam vocem suo cantu Orpheus, continuitque heroes ne propius accederent. Unus tantum Butes ad eas enatavit, quem tamen Venus ereptum, Lilybæum transtulit, ubi habitaret.

³ Post Sirenes navem Charybdis excepit et Scylla et Planctæ petræ, super quibus multus cum fumo ignis emissus conspiciebatur. Sed per eas Thetis cum Nereidibus, Junonis monitu, incolumem navem traduxit.

⁴ Prætervecti Thrinaciam insulam, quam tenent Solis boves, ad Corcyram, Phæacum insulam, appellant, cujus rex erat Alcinoüs.

⁵ Verum Colchi quum Argo navem nusquam invenirent, horum alii ad Ceraunos montes consederunt, alii ad Illyriæ oram delati insulas incoluerunt Apsyrtidas; ⁶ nonnulli ad Phæaces pervenientes, inventa tandem Argo, Medeam ab Alcinoö repetierunt. Sed hic respondit, si Medea jam congressa esset cum Iasone, se eam Æetæ non traditurum; sin adhuc virgo foret, patri remissurum esse. Verum enimvero Alcinoi conjux Arete Iasoni Medeam jam copulaverat. (26) Quare Colchi apud Phæacas sedes sibi constituerunt, Argonautæ vero cum Medea navem duxerunt in altum. At noctu navigantes in vehementem incidunt tempestatem. ² Apollo autem in jugis stans Melantiis missa in mare sagitta fulguravit. Illi vero haud procul conspexerunt insulam, quam appulsi, quum præter opinionem apparuisset, nominarunt Anaphen; ³ et extructa ibi Apollini Ægletæ ara, post peracta sacrificia ad epulationem sese converterunt. Duodecim autem quas Arete Medææ dono dederat ancillæ dicteris heroes cavillabantur. Hinc etiam nunc in his sacrificiis cavillandi mos mulieribus manet.

⁴ Inde averti in Cretam appellere prohibentur a Talo. Hunc nonnulli ærei hominum generis fuisse dicunt, secundum alios a Vulcano datus erat Minoi. (Vir erat æneus.) Sunt denique qui Taurum eum appeilent. Hæbat ille unam tantum venam a cervice ad talos descendentem, ejus cuti clavus æreus erat impactus. ⁵ Hic igitur Talus ter quotidie circum insulam currens eam tuebatur. Quocirca et tum Argo appropinquantem conspiciens lapidibus petivit. Sed deceptus a Medea occubuit, quæ eum veneficiis, ut nonnulli dicunt, ad insaniam redegit:

φαρμάκων αὐτῷ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης· ὥς δὲ τινες, ὑποσχομένης ποιήσειν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλον ἐξελούσης, ἐκρυέντος τοῦ παντὸς ἰχθύος, ἀποθανεῖν. Τινὲς δὲ, αὐτὸν τοῦθεν ὑπὸ Ποιάντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτήσαι λέγουσι.

⁶ Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέιναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεῦσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμιλλα. Ἐκεῖθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνὶ τελειώσαντες.

(27) Πελλίος δὲ, ἀπογνόντες τὴν ὑποτροπὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἰσωνα κτείνειν ἤθελεν· ὃ δὲ αἰτητάμενος αὐτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδεῶς τοῦ ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ² Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρσαμένη Πελλίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, αὐτὴν ἀνήρτης· Πελλίος δὲ καὶ τὸν καταλειφέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ³ Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδίκηθη μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστῶν πλεύσας, ἀνέβηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. ⁴ Ἀὖτις δὲ Μηδεῖαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελλίος αὐτῷ δίκας ὑποσῇ. Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελλίου παρελθοῦσα, πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κρὶν μέλισσα καὶ καθεψήσασα ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. (28) Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἰωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσωνα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει.

² Οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες· αὖτις δὲ, τοῦ τῆς Κορίνθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσωνι ἐγγυώντος, παραπεμπάμενος Ἰάσων Μηδεῖαν, ἐγάμει. ³ Ἡ δὲ, οὗς τε ὥρσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσονος ἀχριστίαν μεμψαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν, ὃν ἀμψισαμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει, τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ⁴ Λέγεται δὲ, ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἐτι ὄντας κατέλιπεν, ἰκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραιάς, Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν.

⁵ Μηδεῖα δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, κακεῖ γυμνῆιστα Αἰγίει, παῖδα γεννᾷ Μῆδον. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ὕστερον Θησέϊ, φυγάς [δὲ] Ἀθηναίων μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. Ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων, τὴν ὑπ' αὐτὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Ἰνδοῦς ἀπέθανε.

⁶ Μηδεῖα δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Περσοῦ τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

secundum alios vero Medea se illum immortalem reduitram esse pollicita clavum ex humero extraxit, ideoque omni exhausto sanguine iste vitam finivit. Verum nonnulli eum a Poeante sagitta in calce vulneratum interisse tradunt.

⁶ Unam hic noctem morati aequatum appellant Aeginam, ubi de aequatione ipsos inter Argonautas erat certamen. Hinc inter Eubœam et Locridem navigantes, toto itinere quattuor mensibus confecto, Iolcum pervenerunt.

(27) Verum Pelias, quod Argonautarum reditum desperabat, occidere voluit Aesonem; qui postquam ut sibi ipse mortem conscisceret Peliam rogaverat, immolati tauri sanguine hausto intrepide occubuit. ² At Iasonis mater, Peliam execrata, relicto Promacho tenerrimæ ætatis puero, vitam suspendio finivit. Deinde Pelias etiam relictum ab ea filium jugulavit. ³ Interea rediit Iason ac vellus aureum Pelix tradidit; ulciscendi autem quibus affectus erat injurias exspectabat occasionem. Jam vero cum principibus in Isthmu profectus Argo navem Neptuno consecravit. ⁴ Atque Medeam monet, ut rationem ineat, qua Pelias injurarium pœnas luat. Tum illa Pelix regiam ingressa filiabus ejus persuadet, ut patrem in frusta concisum decoquant, se beneficiis juventutem ei restitutam esse pollicita. Idque ut facilius crederent, arietem dissectum elixatumque reddidit agnum. Illæ itaque credulæ patri membris concisum elixant. (28) Acastus autem cum Iolci incolis patrem sepelivit, Iasonemque et Medeam Iolco ejecit.

² Hi commigrarunt Corinthum, ubi decem annos fortunate transegerunt. Deinde vero Iason Glaucen, quam Creon, rex Corinthiorum, filiam ei desponderat, dimissa Medea, in matrimonium duxit. ³ Jam vero illa quos Iason deos jurasset obstata ingratumque illius animum sæpe iterumque detestata, recens nuptæ peplum misit; quem veneno imbutum quum illa induit, una cum patre, auxilium ferente, flammarum vi concremavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat Mermerum ac Pherelem trucidavit, et curru alatis juncto draconibus, quem a Sole acceperat, profugit Athenas. ⁴ Dicunt vero fugientem filios, infantes adhuc, supplices ad Acrææ Junonis aram constitutos reliquisse, eosque a Corinthiis ab ara abductos multisque confectos vulneribus esse necatos.

⁵ Medea igitur venit Athenas, ubi Ageo nupta filium peperit Medum. Postea quum Theseo struxisset insidias, in fugam acta Athenis ipsa cum filio ejecitur. Sed hic magnam apud barbaros imperium consecutus, subjectam sibi terram universam vocavit Mediam. Postremo contra Indos in bellum profectus occubuit.

⁶ Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos venit; ubi quum Aeten a Persa fratre regia dignitate spoliatus invenisset, hoc interfecto, patri regnum restituit.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

(1) Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξηγηθῆναι γένος, ἐχομένους λέγωμεν τὸ Ἰνάχου.

²Ὡκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰνάχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνάχος καλεῖται. ³Τούτου καὶ Μελίας τῆς Ὡκεανοῦ Φωρωνεύς τε καὶ Αἰγιαλεύς παῖδες ἐγένοντο. ⁴Αἰγιαλεύς μὲν οὖν, ἀπαιδὸς ἀποθανόντος, ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιαλεία ἐκλήθη. ⁵Φωρωνεύς δὲ ἁπάσης τῆς ὕστερον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης δυναστεύων, ἐκ Τηλοδίκης Νύμφης Ἀπιν καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. ⁶Ἀπὶς μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίονος καὶ Τελχίνοιο ἐπιβουλεύθει, ἀπὶς ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σαραπις.

⁷Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἡ πρώτη γυναῖκί Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο· ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσιόδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν ἐροῦμεν. (2) Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φωρωνεύος τὴν βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄργος. Καὶ γῆμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἐκβάσον, Πείραντα, Ἐπίδauρον, Κρίασον, δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

²Ἐκβάσου δὲ Ἀγνώρι γίνεται. Τούτου δὲ Ἄργος δ Πανόπτης λεγόμενος. ³Ἐπεὶ δὲ οὗτος οὐρανόθεν μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι· ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει, τὸν μὲν τὴν Ἀρκადίαν λυμαινόμενον ταῦρον ἀνελών, τὴν τοῦτου δορὰν ἡμφέαστο· ⁴Σάτυρον δὲ, τοὺς Ἀρκάδας ἀδικούντα καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς ἀπέκτεινε. ⁵Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἣ τοὺς παριόντας συνήρπαξεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην ἀπέκτεινε. ⁶Ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἀπίδος φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

(3) Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος· οὗ φασὶν Ἰὼ γενέσθαι· Κάστωρ δὲ, ὁ συγγράψας τὰ χρονικά [ἀγνοήματα], καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν, Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνος αὐτὴν φασιν εἶναι. ²Ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἐφθεῖρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀφάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσεν λευκὴν, αὐτὴν δὲ ἀποιώσατο μὴ συνελθεῖν. Διὸ φησιν Ἡσιόδος, οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινόμενους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος. ³Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἄργον τὸν πανόπτην, ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν Ἀρέστορος λέγει· Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχου (leg. videtur Φερεκύδης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου). Κέρκωψ δὲ, Ἄργου καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός· Ἀκουσίλαος δὲ γυνεῇ αὐτὸν λέγει. ⁴Οὗτος ἐκ

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Deucalionis genus enarravimus, deinceps explicemus gentem Inachi.

¹Oceani et Tethysis filius est Inachus, a quo in Argolide Inachus fluvius cognominatur. ²Ex hoc et Melia Oceani Phoroneus et Aegialeus filii nati sunt. ³Et ab Aegialeo quidem, quum nulla prole relicta decessisset, regio cui praefuerat universa dicta est Aegialea. ⁴Phoroneus vero totius cui post Peloponneso nomen erat regionis imperio potitus, e Telodice nympha Apin et Nioben suscepit. ⁵Quorum Apis, regno in tyrannidem commutato, violenter et tyrannice agens, Peloponneso suo de nomine Apia vocata, Thelxionis et Telchini insidiis appetitus sine liberis vitam finivit et relatus inter deos appellatus est Sarapis.

⁷Jovis et Niobæ, quam primam Jupiter mortalem mulierem amavit, filius est Argus; ut vero Acusilaus dicit, etiam Pelasgus, a quo Peloponnesum incolentes vocati essent Pelasgi. At Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse refert. Sed de hoc infra dicemus. (2) Argus itaque Phoroneo in regno succedens, de se Peloponnesum nominavit Argos; et ducta Evadne Strymonis et Neeræ filia, procreavit Ecbasum, Pirantem, Epidaurum, Criasum, qui postea regnum suscepit.

²Ecbaso nascitur Agenor; ex hoc Argus quem Panoptes dicunt. ³Nam totum ejus corpus oculis erat consutum. Qui quin viribus praestaret, aprum Arcadiæ agros devastantem interemit, ejusque pelle corpus sibi contexit. ⁴Satyrum quoque, qui multis Arcades malis afficiebat atque pecora abigebat, pugna adortus interfecit. ⁵Dicitur etiam Echidnam, Tartari ex Terrâ filiam, quæ viatores corripiebat, dormientem speculatus occidisse. ⁶Idem Apidis caedem sublati interfectoribus ultus est.

(3) Argo et Ismena Asopi filia natus est Iasus, e quo Io ortam esse ferunt. Verum Castor, qui de erroribus circa temporum notationes librum conscripsit, et multi tragicorum Io Inachi filiam esse perhibent; at Hesiodus et Acusilaus eam Pirenis natam dicunt. ²Hanc Junonis sacerdotio fungentem Jupiter vitavit; sed a Junone deprehensus puellam manus attactu in bovem albam commutavit, seque cum ea concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus dicit amantum perjuriam non excitare iram deorum. ³Juno autem bovem a Jove depoposcit, acceptamque custodiendam dedit Argo Panoptæ, quem Asclepiades Arestoris, Pherecydes Inachi (potius: Pherecydes Arestoris, Asclepiades Inachi), Cercops Argi ex Ismena Asopi filia natum dicunt. Acusilaus denique cum terra ortum ait. ⁴Hic olivæ,

τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτὴν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βοῦν, μηχανάσαντος Ἱέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βάλων ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. ⁵ Ἦρα δὲ τῇ βοὶ οἰστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ πρῶτον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα· ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον υπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ⁶ Ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κυμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταῖον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, γεννᾷ παρὰ τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. ⁷ Τοῦτον δὲ Ἦρα δαίται Κουρήτων ἀφανῇ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. * Πλανωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἄπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐκηνυέτο, ὡς τοῦ Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθήνη τὸν υἱόν), καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα, ἐγαμήθη Ἱηλεργόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. Ἰδρύσατο δὲ ἀγάλμα Διήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἰσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν Ἰὼ Ἰσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

(4) Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμῇ Μέμφιν τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.

² Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγῆνωρ καὶ Βῆλος. ³ Ἀγῆνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, κακέτι [τῆς] μεγάλης ῥίξης ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν ὑπερθησόμεθα περὶ τούτου. ⁴ Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν Αἰγύπτου· γαμῇ δὲ Ἀγχινόην τὴν Νεῖλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπτος καὶ Δαναός· ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι.

⁵ Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατῴκισεν, Αἰγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὅς καὶ καταστρεφάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν [ἀφ' ἑαυτοῦ] ὠνόμασεν Αἰγυπτον. ⁶ Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν πεντήκοντα. ⁷ Στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθιμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκευάσεν [πρῶτος τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πεντηκόντορον], καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἐφυγε.

⁸ Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἀγάλμα ἰδρύσατο. Ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. [Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ⁹ Ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν, μνηνίων Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν Ἀθηνᾶς

quæ in Mycenarum erat luco, Ionem alligavit. Quum vero Jupiter Mercurio imperasset, ut bovem furtim abigeret, Mercurius autem propter Hieracis (accipitris) indicia hoc clam facere non posset, lapide percussus Argum necavit. Hinc itaque Argiphontes dictus est. * Verum Juno œstrum bovi immisit. Quo concitata Io primum venit ad appellatum ab illa sinum Ionium. Deinde per Illyriam progressa superato Hæmo, fretum trajecit, quod tunc appellabatur Thracium, nunc vero ab illa Bosporus dicitur. * Inde quum in Scythiam penetrasset et Cimmeriam, quumque per continentem multum deerrasset, multaue Europæ atque Asiæ maria transset, postremo in Ægyptum venit, ubi pristina forma recepta ad Nilum fluvium filium peperit Epaphum. * Hunc Juno ut Curetes e conspectu auferrent rogavit. Illi igitur puerum occultarunt. Quod ubi Jupiter rescivit, Curetas interemit. Io interim ad filium investigandum se convertit. * Quæ quum Syriam universam pervagata esset (ibi enim a Bybliorum regis uxore filium nuturi indicatum erat), Epapho invento, in Ægyptum remeavit atque Telegono nupsit, qui tunc temporis Ægyptiorum regnum administrabat. Consecravit vero signum Cereris, quam Isin vocarunt Ægyptii, qui Io quoque Isin cognominarunt.

(4) Epaphus autem Ægyptiis imperans Memphin Nili filiam duxit deque uxoris nomine conditam urbem Memphin nominavit; ex eaque filiam suscepit Libyam, quæ Libyæ terræ nomen dedit.

* Ex Libya et Neptuno gemini nati sunt Agenor et Belus.

* Agenor in Phœniciam profectus ibi regni sedem constituit, ac magnæ sobolis auctor exstitit. Quare de eo in præsentia dicere supersedemus. * Belus in Ægypto manens regnum consequitur. Uxorem duxit Anchinoen Nili filiam, et nascuntur ei gemini Ægyptus et Danaus, sicut autem Euripides dicit, Cepheus præterea et Phineus.

* Danaum Belus in Libyam habitatum misit, Ægyptum in Arabiam, qui subjectam sibi Melampodium terram nominavit Ægyptum. * Nascuntur Ægypto ex pluribus conjugibus filii quinquaginta, totidemque Danao filia. * Patres quum de regno inter se contenderent, postea Danaus Ægypti filios timens Minervæ consilio navem fabricavit, qua filiabus impositis aufugit.

* Rhodum appulsus Minervæ Lindiæ signum consecravit. Hinc venit Argos, ubi Gelanor, tum temporis rex, regnum ei tradidit. * Sed regione illa aquarum inopia laborante, ex quo scilicet Neptunus iratus Inachio, quod eam Minervæ terram esse testatus esset, fontes

ἐμαρτύρησαν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευομένας ἐπεμψε. ¹⁰ Μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ βίπτει βέλος ἐπὶ ἔλαφον, καὶ κοιμωμένον Σατύρου τυγχάνει· κακείνος περιχναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι· Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανετός, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τοῦτω συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνη πηγὰς ἐμήνυσεν.

(5) Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἑλθόντες εἰς Ἄργος, τῆς τε ἔθρας παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ᾔζιον. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ φυγῆς, ὠμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ² Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυγκεῖ, καὶ Γοργοφόνῃ Πρωτεῖ· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυφῆς ἐγεγονέυσαν Αἰγύπτῳ. ³ Τῶν δὲ λοιπῶν ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων τὰς Δαναῶν γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην, Ἀμυμώνην, Ἀγαθήν, Σκαῖν· αὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶν. ⁴ ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμνήστρᾳ. [Λυκεὺς δὲ Καλύκην ἔλαχεν.] Ἴστρος δὲ Ἴπποδάμειαν, Χαλκῶδων Ῥοδίαν, Ἀγένωρ Κλεοπάτρην, Χαῖτος Ἀστερίαν, Διοκορυστὴς Ἴπποδάμειαν, Ἀλκις Γλαύκην, Ἀλκμήνωρ Ἴππομέδουσιν, Ἴπποόοος Γόργην, Εὐχύνωρ Ἴφιμέδουσιν, Ἴππολύτος Ῥόδην. Οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντείης, αἱ δὲ ἐκ Φοῖβης. ⁵ Ἀγαπτόλεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκέστης δὲ Δώριον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἀργίος Εὐίππην, Ἀρχέλαος Ἀνεξίβητην, Μέναχος Νηλώ. Οἱ δὲ ἑπτὰ ἐκ Φοινίσσης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ Αἰθιοπίδος. ⁶ Ἀκκληρωτὶ δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθένελος Σθενέλην, Χρυσίππος Χρυσίππην. ⁷ Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης [καὶ Νηΐδος Νύμφης] παῖδες δώδεκα ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυεύς Νηΐδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περισθένης, Ἔρμος, Δρύας, Ποταμών, Κισσεύς, Αἶζος, Ἴμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χθόνιος· αἱ δὲ κόραι Νύμφης Αὐτονόη, Θεανώ, Ἥλεκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίχη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια, Κλεοδώρη, Εὐίππη, Εὐρωτώ, Στύγνη καὶ Βρύκη. ⁸ Οἱ δὲ ἐκ Γοργῶν Αἰγύπτῳ γενομένοι ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιερίας, καὶ λαγχάνει Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἶνεὺς Ποδάρκην, Αἰγυπτος Διωξίππην, Μενάλχη δὲ Ἀδύτην, Λάμπρος Ὠκυπέτην, Πυλάργην Ἴδμων. ⁹ Ὅκτω (οὗτοι;) δὲ εἰσι νεώτατοι· Ἰδὰς Ἴπποδίχην, Δαίφρων Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἔρσης· Πανδίων Καλλιδίχην, Ἀρβήλος Οἰμην, Ὑπέρβιος Κελαινῶν, Ἴπποκορυστὴς Ὑπερίππην. Οὗτοι ἐξ Ἡφαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς. ¹⁰ Ὡς δὲ ἐκκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας ἐγγειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατράσιν. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέχτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγκέα διέσωσε, παρθένον αὐτὴν φυλάσσοντα. Διὸ καθεῖρας αὐτὴν Δα-

exsicaverat, filias suas aequatum misit. ¹⁰ Harum una Amymone aquam quaerens telum in cervum jactit, ac forte Satyrum dormientem ferit. Qua re expergefactus ille puellae ineundae capitur desiderio. At superveniente Neptuno, Satyrus fugit, Amymone autem cum Neptuno concubuit, qui Lernæos ei fontes indicavit.

(5) Ægypti filii Argos profecti, ut simultatem componerent hortati sunt atque ut Danaï filiae in matrimonium sibi darentur sollicitarunt. ² Danaus quamvis diffidens eorum pollicitationibus, tum etiam exilii injuriam haud oblitus, nuptias pactus est et sorte puellas distribuit. Verum Hypermnestram natu maximam sorte exemptam Lynceo et Gorgophonen Proteo selegerunt: hi enim e regina conjuge Argyphia nati erant Ægypto. ³ Ex reliquis Busiris, Enceladus, Lycus, Daiphron sortiti sunt Automaten, Amymonen, Agaven, Scæam, quas ex Europa regina Danaus susceperat. ⁴ Ex Elephantide ortæ fuerunt Gorgophone et Hypermnestra. [Lyncens Calycen nactus est,] Ister Hippodamiam (?), Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Chætus Asteriam, Diocorystes Hippodamiam, Alcis Glaucen, Alcmenor Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Euchenor Iphimedusam, Hippolytus Rhoden; hi decem ex Arabia uxore geniti sunt, sed puellæ ex Hamadryadibus nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ e Phœbe. ⁵ Agaptolemus sortitus est Pirenen, Cerestes Dorium, Eurydamas Pharten, Ægius Mnestram, Argius Evippen, Archelaus Anaxibiam, Menachus Nelo. Hi septem e Phænissa conjuge, puellæ vero ex Æthiopide. ⁶ Tyria nati sine sorte duxerunt Memphidis filias propter similitudinem nominum, Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus Chrysippen. ⁷ Qui ex Caliande filii duodecim orti erant, Polyxus Naidis nymphæ filias sorte acceperunt. Illorum nomina sunt: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polycctor, Chthonius. Ex nymphæ natæ: Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelia, Cleodora, Evippe, Euroto, Stygne, Bryce. ⁸ Qui vero ex Gorgonibus Ægypto nati erant, duxerunt e Pieria susceptas, et Periphanti quidem obtigit Actæa, Ceneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalce Adyte, Lampo Ocypete, Pylarge Idmon. ⁹ Hi autem sunt novissimi: Idas sortitus Hippodicen, Daiphron Adianten (hæ ex Herse matre natæ), Pandion Callidicen, Arbelus Cemen, Hyperbius Celæno, Hippocorystes Hyperipten. Hi ex Hephæstine, puellæ ex Crinone. ¹⁰ Itaque quum suas quisque nuptias sortitus esset, in convivio nuptiali pugiones Danaus filiabus distribuit, quibus illæ sponso somno oppressos interfecerunt una excepta Hypermnestra. Hæc enim Lynceum, quod virginitate sua abstinnisset, incolunem servavit. Quam ob rem eam Danus

ναὸς ἐφρούρει. ¹¹ Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναῶν θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκθήδυσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθηραν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμοῦ Διὸς κελεύσαντος. ¹² Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνώκησε· τὰς λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοὺς νικῶσιν ἔδωκεν.

¹³ Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. Οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπίπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἔδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει?). Συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥστε ἄλλων τελευτησάντων ἔδυσφόρει*. ¹⁴ Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔφημεν, ὥς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως· ὥς δὲ ὁ τοὺς Νόστους γράψας, Φιδύραν· ὥς δὲ Κέρκυψ, Ἡσιόνη· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἶακα, Ναυσιμέδοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Λυγκεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἀργούς δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἀβαντα. Τούτου δὲ καὶ Ὠκαλείας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος.

² Οὗτοι καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. Ὡς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδας πρῶτοι. Καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἀργούς ἐξελάυνει. ³ Ὁ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην· ὥς δὲ τινες φασί, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμῇ τὴν τούτου θυγατέρα, ὥς μὲν Ὀμηρος, Ἀντεϊαν, ὥς δὲ οἱ τραγικοὶ, Σθενέβοιαν. Κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων τευχισάντων. ⁴ Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν κατώκουν. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργούς βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. (2) Καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακιδαιμόνου Δανάη· Προῖτῳ δὲ ἐξ Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα. ² Αὗται δὲ, ὥς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν· ὥς μὲν Ἡσιόδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον ἐζητέλισαν. ³ Γενόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν. Αὐθις δὲ τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίαις ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρμηίας ἐτρόχαζον.

⁴ Μελάμπος δὲ ὁ Ἀμυθάνος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβαντος, μάντις ὢν, καὶ τὴν διὰ ζαρμακῶν καὶ καθαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὗρηκώς, ὑπισχνέται θεραπείαις τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ⁵ Οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προῖτου θεραπείαις ἐπὶ μισθοῖς τηλικούτοις, ἔτι μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι, καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες. Καὶ γὰρ αὗται τὰς οἰκίας ἀπολειποῦσαι, τῶς ἰδίου ἀπώλλυντο παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρμηίαν ἐροῖτων. ⁶ Προβαίνουσας δὲ ἐπιπλεῖστον τῆς συμφορᾶς,

inclusam jubet custodiri. ¹¹ Reliquae Danae filiae capita sponsum ad Lernam defoderunt, corpora vero ante urbem sepeliverunt, ipsasque Jovis jussu expiarunt Minerva et Mercurius. ¹² Post Danaus Hypermnestram Lynceo elocavit, ceteras in gymnicum certamen productas dedit victoribus.

¹³ Amymone ex Neptuno peperit Nauplium. Hic senex longævus, mare navigans eorum sortem qui in fluctibus perierunt moleste ferebat (*vel ex Kuhnii conjectura*: quoscumque in mari deprehenderat, ostensa face, naufragos perire fecit). Accidit autem ut ipse eodem mortis genere (quo alios obivisse dolebat) occumberet. ¹⁴ Verum antequam e vita decederet, Tragicorum testimonio Clymenen, Catrei; ut vero is dicit qui Reditus conscripsit, Philyram; secundum Cercopem denique Hesionen uxorem duxit; atque filios procreavit Palamedem, Cæceni, Nausimedontem.

CAPUT II.

(1) Lynceus, qui post Danaum Argis dominabatur, ex Hypermnestra filium gignit Abantem: hujus et Ocalæ Mantinei filiae gemini fuerunt Acrisius ac Prætus.

² Hi jam in utero inter se dissidere cœperunt; adulti autem de regno certabant, in quo bello primi clypeos Argolicos invenerunt. Acrisius victor Prætum Argis exegit, ³ qui ad Iobatem in Lyciam venit, vel, ut alii, ad Amphianactem, cujus filiam duxit, Homero auctore, Anteam, ut vero Tragici, Sthenebœam. Hunc socer cum Lyciorum copiis reduxit ac Tiryntem occupavit, quam Cyclopes ei muris cinxerunt. ⁴ Deinde omnem Argivam terram inter se dividerunt, atque Acrisius Argis imperavit et Prætus Tirynthe. (2) Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit; Prætus vero ex Sthenebœa Lysippen, Iphinoen et Iphianassam; ⁵ quæ, ubi ad adultam ætatem pervenerant, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus ait, Dionysi mysteria non receperant; ut autem Acusilaus, quod ligneum Junonis simulacrum contemserant. ⁶ Sic itaque furore percitæ per omnem Argivorum terram deerrabant. Inde Arcadiam (et Peloponnesum) pervagantes sine ullo decore per deserta discurrebant.

⁴ Melampus autem Amythaone et Idomene Abantis filia natus, qui vates erat atque potionibus et lustrationibus medendi rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur, si tertiam regni partem acciperet. ⁴ Prætus quum tantum pretii medicinam recusaret, virgines vehementius insanuerunt, immo et reliquæ præterea mulieres. Nam relictis sedibus liberos suos trucidabant atque in deserta se recipiebant. ⁶ Qua calamitate in dies crescente, postulata mercēdem Prætus

τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς ὁ Προῖτος εἰδίδου. Ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν, ὅταν ἕτερον τοσούτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίας. Προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνοῦσης τῆς θεραπείας, αἰτηθεὶν καὶ πλείον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. ⁷ Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανιῶν, μετ' ἀλλάγαμou καὶ τινος ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὁρῶν αὐτὰς ἐς Σικυῶνα συνεδίδωξε. ⁸ Κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰρινὸν μετέλλαξεν ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχεύουσαις καθαρμῶν σωφρονῆσαι συνέβη, καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προῖτος Μελάμποδι καὶ Βίαντι, παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείναν ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δὲ τινες φασί, Πειρήνα, ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἐλθὼν καθεαίρεται. ² Καὶ αὐτοῦ Σθενέβοιχα ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνοουσίας. Τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς προστεπέμφατο λόγους. ³ Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπιστολάς αὐτῷ πρὸν Ἰοδάττην κομίσειν, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν. ⁴ Ἰοθάτης δὲ ἐπιγνὼς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διασφαρῆσθαι. Ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον. ⁵ Ἐῖχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγῆς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. ⁶ Λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, καθάπερ εἶρηκε καὶ Ὅμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. (2) Ἀναβιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδούσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. ² Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σόλυμοις μαχεσάσθαι. Ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τοῦτον, Ἀμαζόνισι ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. Ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς νεώτερι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχῆσαντας. ³ Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοθάτης, τὰ τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσε, δούς τὴν θυγατέρα Φιλονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Ἀκρίσιος δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστηριαζομένης ὁ θεὸς ἔφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτείνει. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χαλκεον, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ² Ταύτην μὲν, ὡς ἐνίοι λέγουσιν,

concessit. Tum ille eas se curaturum promisit, si regni tantundem fratri suo Bianti daretur. Prætus veritus ne, si filiarum curatio longius protraheretur, plura etiam peteret, ut ea conditione curarentur, consensit. ⁷ Itaque Melampus adhibitis validissimis adolescentibus cum vociferatione et divina quadam chorea e montanis virgines Sicyonem usque persecutus est; ⁸ quo in cursu Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit; reliquæ lustrationibus sanæ menti redditæ sunt. Harum alteram Melampodi, Bianti alteram Prætus in matrimonium collocavit, ac postea filium genuit Megapenthem.

CAPUT III.

(1) Bellerophon, Glaucæ Sisyphi filio natus, quum per imprudentiam Deliadem fratrem, vel, ut quidam ferunt, Pirenem vel, ut alii volunt, Alcimenem peremisset, ad Prætum confugit, ab eoque expiatur. ² Ejus Sthenebora amore capta literas ad eum misit de concubitu. Illo vero recusante, Præto dixit Bellerophontem de stupro ad se verba misisse. ³ Prætus rei fidem habens dedit ei ad Iobaten epistolas, quibus Bellerophontem jussit interfici. ⁴ Iobates lectis literis, ut Chimæram occideret imperavit, a fera illum peritum esse arbitratus, quandoquidem ea non unius, sed ne multorum quidem viribus facile domari poterat. ⁵ Anteriorem enim partem habebat leonis, caudam draconis, in media denique parte tertium caput eminebat capræ ignivomens. Atque regionem vastabat pecoraque disperdebat: una enim trium belluarum viribus erat instructa. ⁶ Dicunt etiam hanc Chimæram ab Amisodaro, ut Homerus quoque ait, enutritam fuisse, natam vero Typhone et Echidna, quemadmodum Hesiodus narrat. (2) Consenso igitur Pegaso, quem Medusa ac Neptuno satum et aligerum equum habebat Bellerophon, sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis confecit. ² Post hoc certamen jussit eum Iobates contra Solymos pugnare. Ubi et hoc feliciter peregerat, misit eum ad debellandas Amazonas. Ubi etiam has interfecerat, collectis qui robore inter Lycios excellere videbantur juvenibus imperavit ut ex insidiis eum interimerent. ³ Ubi vero etiam hos ad unum omnes Bellerophon occiderat, admiratus juvenis præstantiam Iobates literas ostendit et data Philonoe filia ut æcum maneret rogavit, ac moriens regnum ei reliquit.

CAPUT IV.

(1) Acrisio de prole mascula oraculum sciscitanti deus respondit, puerum ex filia oriturum, qui ipsum interfecurus esset. Quod Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. ² Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Prætus; unde

ἐφ' οὗτοι Προϊτος· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνοι φασι, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὁροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρῦεις κόλπους, συνῆλθεν. ³ Αἰσθόμενος δὲ Ἀχρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφ' ὅτι θάι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, ἐβρίψεν εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίctυς ἄρτις ἀνέτρεφε τοῦτον.

(2) Βασιλεὺς δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίctυος, Δανάης ἐρασθεὶς, καὶ ἀνδρωμένον Περσέα, μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεκάλεε τοὺς φίλους, μετ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων, ἔρχαντο συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γαμούς. ² Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἤτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γοργόνης κομίζεῖν τὴν κεφαλὴν. ³ Ὁ δὲ, Ἐρμού καὶ Ἀθηναῖς προκαλοῦμένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγατέρας Ἐνὺς, Περρῆδὸς καὶ Δεινῶς. ⁴ ἦσαν δὲ αὗται Κητοῦς τε καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γραιαὶ ἐκ γενετῆς. ⁵ Ἐνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἡμεῖον ἀλλήλαις. ⁶ Ὃν κυριεύσας ὁ Περσεὺς, ὡς ἀπῆλθον, ἔφη θύσειν, ἂν ὑψηλῶσιναι τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. ⁷ Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέλδιλα, καὶ τὴν χίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πῆραν. [Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως·

Πᾶν δὲ μετάρρεον εἶχε χάρα δεινοῦ πελώρου
Γοργούς, ἀμφὶ δὲ μιν χίβισι βίε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν]. Εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνῆν. ⁷ Ὑψηλῶσιναι δὲ τῶν Φορκίδων, ἀποδοὺς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ τυγῶν ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν χίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέλδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἔδλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑώρατο. ⁸ Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἐρμού ἀδαμαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὀκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ⁹ ἦσαν δὲ αὗται Σθενὸς, Εὐρυάλης, Μέδουσα. Μόνῃ δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμειρε. ¹⁰ Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς σὺν, καὶ χεῖρας γαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν.

¹¹ Ἐπιστάς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας, κατε-
κτείνῃ τὴν χεῖρα Ἀθηναῖς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα γαλκῆν, δι' ἣς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔδλεπεν, ἑκατόμηνεν αὐτήν. ¹² Ἀπομνησθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέβηκε Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνοιο πατήρ· τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (3) Ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐνθήμενος εἰς τὴν χίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὀπίσω πάλιν ἐχώρει· αἱ δὲ Γοργόνας ἐκ τῆς κοίτης

inter eos orta contentio est. Secundum alios, Jupiter in aureum imbrem conversus et per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concubuit. ² Sed postea ubi Perseum ex filia natum sensit Acrisius, non credens a Jove eam compressam esse, una cum filio in arca conclusam in mare dejecit. Arca in Seriphum delata, Dictys sublatus puerum educavit.

(2) Verum Polydectes rex Seriphi, frater Dictyis, Danaes amore captus, quum ea propter Perseum jamjam adultum potiri non posset, amicos convocavit cum iisque etiam Perseum, munera se coacturum dicens, quibus Hippodamiae, Enomai filiae, nuptias sibi compararet. ² Dictitante autem Perseo se ne Gorgonis quidem caput recusaturum esse, a ceteris quidem equos postulavit; quos vero Perseus equos attulit laud accepit, sed Gorgonis caput ut afferret mandavit. ³ Perseus igitur Mercurio ac Minerva ducibus Phorci filias adiit, Enyo, Peophredo, Dino. ⁴ Hæ Ceto et Phorco natae Gorgonum sorores erant, vetulae inde a natalibus, uno tres oculo et uno dente praeclitæ, quibus per vices inter se utebantur. ⁵ His potitus Perseus, reposcentibus se redditurum dixit, si quæ ad Nymphas duceret viam monstrarent. ⁶ Erant autem Nymphis illis alata talaria et cibisis, quam peram esse dicunt. [Pindarus et Hesiodus in Scuto ita de Perseo :

Totum tergum occupavit caput horrendi monstri
Gorgonis, circumdedit vero eum cibisis.

Sic dicta cibisis, quod ibi condantur indumentum et cibus.] Præterea Orci galeam habebant. ⁷ Restitutis itaque Phorcibus dente et oculo quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit, a quibus quæ cupiebat adeptus cibisin humeris circumjecit, ac pedibus talaria accommodavit, galeam denique capiti imposuit. Qua tectus quoscunque vellet, aliis ipse non visus, videbat. ⁸ Deinde quum a Mercurio etiam adamantinam harpen accepisset, ad Oceanum devolvit, ubi Gorgones dormientes deprehendit. ⁹ Erant vero hæ : Stheno, Euryale, Medusa. Sola earum Medusa mortalis erat. Ad hujus itaque caput reportandum fuit emissus. ¹⁰ Habebant vero Gorgones capita squamosorum angulum spiris circumdata, magnos dentes sicut aprorum, ad hæc manus æreas et alas aureas, quibus volabant. Quoscunque autem ad se respicientes in saxa commutabant. ¹¹ Has igitur Perseus dormientes adortus, dum ejus manus Minerva dirigeret, aversus oculisque in æreum clypeum defixis, in quo Gorgonis imaginem conspiciebat, Medusæ caput amputavit. ¹² Quo resecto, Pegasus alatus ex Gorgone prosilivit et Chrysaor pater Geryonis; hos e Neptuneo procreavit. (3) Igitur Perseus, reposito in peram capite Medusæ, recessit. At Gorgones e somne

ἀναστᾶσαι τὸν Περσεύα ἐδίδωκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν χυρὴν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

² Παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφέως, εὗρε τὴν τοῦτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κῆτει. ³ Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφέως θυγάτηρ ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείστων ᾗσθησεν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἐπέμψε καὶ κῆτος. ⁴ Ἀμμωνος δὲ χρησάντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐν ἡ Κασσιόπειας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεῖνῃ τῷ κῆτει βορᾶ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἐπραΰε, καὶ προσέειπε τὴν θυγατέρα πέτρα. ⁵ Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεύς, καὶ ἐρασθεὶς, ἀναίρησεν ὑπέσγρο Κηφεὶ τὸ κῆτος, εἰ μὲλλει σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τοῦτοις γενομένων ὄρων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ⁶ Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως, ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλὴν, τὴν Γοργόνα δείξας, μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίθωσε παραχρῆμα.

⁷ Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν προσπεφυγυῖαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτηος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους, ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἐδείξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἕκαστος ἔπαιξε σῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. ⁸ Καταστήσας δὲ τῆς Σέριφου Δίκτην βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν καὶ τὴν κυρὴν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῇ μὲν οὖν τὰ προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις Ἀθηνᾷ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. ⁹ Λέγεται δὲ ὑπ' ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μέδουσα ἐκατομύθη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠβέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγχρίθηναι.

(4) Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσθαι. Ὁ δὲ δεδοικὼς τὸν χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγιωτίνην ἐχώρησε γῆν. ² Τευταμίου δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως ἐπὶ κατονομαζομένη τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς, ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταυλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρίσιου πόδα βάλων, παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. ³ Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμὸν τετελεισμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔθαψεν· αἰσχυρόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κληῖρον τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Πρύσιον παῖδα Μεγαπένθην ἡλάττατο, τοῦτω τε τὸ Ἄργος ἐνδείξει. ⁴ Καὶ Μεγαπένθης μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ Τίρυνθος, προστετίσας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας. (5) Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν αὖν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ

excitatae Perseum insectatae sunt, sed videre ob Oici galeam non potuerunt; ea enim abscondebatur.

² Qui quum in Aethiopiam pervenisset, Cephei regis filiam Andromedam invenit in litore expositam, ut a ceto marino devoraretur. ³ Nam Cassiopea Cephei conjux de pulchritudine cum Nereidibus contenderat, se omnium formosissimam esse jactitans. Quamobrem succensuere Nereides, atque Neptunus una cum illis iratus, aquarum proluviem terrae immisit et cetum. ⁴ Verum Ammonis oraculo calamitatis deliberationem praedicente, si Cassiopeae filia Andromeda ceto devoranda objiceretur, Cepheus ab Aethiopicibus coactus scopulo filiam alligavit. ⁵ Quam conspicatus Perseus et illius amore captus, Cepheo se cetum interemturum pollicetur, si filiam periculo ereptam sibi in matrimonium daturus sit. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit atque Andromedam solvit. ⁶ Deinde Phineum, Cephei fratrem, insidias sibi parantem, quod desponsa ante ipsi Andromeda esset, re cognita Perseus, cum conjuratis omnibus, Medusae capite ostentato, in saxa repente convertit.

⁷ Itaque Perseus reversus in Seriphum matremque ad aras cum Dictye ob Polydectis violentiam confugisse deprehendens, regiam ingressus est, ubi Polydecti, quum amicos convocasset, averso ore Gorgonis caput ostendit. Id quotquot adspexerunt, quo erat quisque statu, in saxa commutati sunt. ⁸ Tum Dictye Seriphi rege constituto, talaria et peram et galeam dedit Mercurio, verum Medusae caput Minervae. Et Mercurius quidem quas diximus res reddidit Nymphis, Minerva autem in medio clypeo Gorgonis caput apposuit. ⁹ Narratur etiam a nonnullis ab Minerva Medusae caput praecisum fuisse, quoniam de pulchritudine Gorgo cum ipsa voluisset contendere.

(4) Deinde Perseus cum Danae et Andromeda propo-
ravit Argos, ut Acrisium viseret. Is oraculi metu, relicto
Argo, in Pelasgiotidem terram commigraverat. ² Interea
Teutamia, Larissaeorum rege, patri vita functo gymnicum
certamen edituro, etiam Perseus decertaturus advenit;
verum in quinquertii certamine disco Acrisii pedem ferit
eumque illico interfecit. ³ Perseus oraculum expletum
animadvertens Acrisium extra urbem sepelivit; ipse vero,
quod Argos ad ejus hereditatem adeundam, qui sua
opera occubuisse, reverti pueret, profectus Tirynthem
ad Megapenthem Proeti filium, cum eo regnum commu-
tavit eique Argos concessit. ⁴ Itaque Megapenthes Argivis
imperavit, Tirynthi vero Perseus, qui Mideam et My-
cenas admunivit. (5) Huic ex Andromeda nati sunt
filii, antequam in Graeciam venisset, Perses, quem apud

κατέλιπεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλέας λέγεται γενέσθαι. ² Ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθένελος, καὶ Ἐλειος, Μήστωρ τε καὶ Ἥλεκτρώων, καὶ θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης ἔγημεν.

³ Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος, ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὥς δὲ ἄλλοι πάλιν Ἰππονόμης τῆς Μενοικέως Ἀμφιτρώων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξίω.

⁴ Ἐκ δὲ Μήστορος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰπποδόη. Ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τάφιον, ὃς ὤκισε Τάφον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἑκάλεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη.

⁵ Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερέλαος ἐγένετο. Τοῦτον ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσῇν ἐνθεῖς τρίχα. ⁶ Πτερέλαῳ δὲ ἐγένοντο [θυγάτηρ Κομαιθῶ, καὶ ἄρρενες] παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Ἀντίοχος, Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης.

⁷ Ἥλεκτρώων δὲ, γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγάτερα Ἀναξίω, ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ [Στρατοδότην,] Γοργοφόνον, Φιλονόμον, Κελαινέα, Ἀμφίμαχον, Λυσινόμον, Χειρίμαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχέλαον· μετὰ δὲ τούτους καὶ νοθὸν ἐκ Φρυγίας γυναικὸς Μιδέας Λικύμνιον.

⁸ Σθενέλου δὲ καὶ Νικίπτης τῆς Πέλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. ⁹ Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐμελλε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη, τὸν ἀπὸ Περσέως γεννηθσόμενον τότε βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἥρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εἰλειθυίαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκευάσε γεννηθῆναι ἐπταμηνιαῖον ὄντα.

(6) Ἥλεκτρώονος δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν, μετὰ Ταφίου οἱ Πτερελάου παῖδες ἐλθόντες τὴν Μήστορος ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπῆλθον, καὶ, μὴ προσέχοντος Ἥλεκτρώονος ἀπῆλθον τὰς βόας ἀμυνομένων δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ² Ἐσώθη δὲ τῶν Ἥλεκτρώονος παίδων Λικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων· τῶν δὲ Πτερελάου, Εὐήρης, ὃς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. Τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἐλαθείας βόας ἐλόντες, καὶ παρέθεντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ἠλείων Πολυξένῳ. Ἀμφιτρώων δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας· ὃ δὲ Ἥλεκτρώων τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικῆσαι, παραδούς τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρώωνι καὶ τὴν θυγατέρα Ἀλκμήνην, ἐξορκίσας, ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένον αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο. ⁴ Ἀπολαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μιὰς ἐκθορούσης, Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μετὰ χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν Ἥλεκτρώονος κεφαλὴν ἐλθὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁵ Ὅθεν λαβὼν ταύτην τὴν πρόφασιν Σθένελος, παντὸς Ἀργεῶς ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυ-

Cepheum reliquit : ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur : * Mycenis autem Alcæus, Sthenelus, Heleus, Mestor, Electryo, ac filia Gorgophone, quam Perieres uxorem duxit.

* Ex Alcæo et Astydamia Pelopis, vel, ut nonnulli, ex Laonome Gunei, vel ut alii, ex Hipponome Menæcei, Amphitryo natus est et filia Anaxo.

* E Mestore et Lysidice, Pelopis, Hippothoe; quam rapuit Neptunus, et in Echinadas insulas translatam compressit, ex eaque genuit Taphium, qui in Taphum colonos deduxit, eosque, quod procul a patria abivisset, Teleboas appellavit.

* E Taphio filius natus est Pterelaus. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito fecit immortalem. * Pterelao, (filia Comætho, et) filii fuerunt Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Everes.

* Electryo ducta Anaxo Alcæi, filiam procreavit Alcmenen, filios vero (Stratobaten,) Gorgophonum, Philonommum, Celæneum, Amphimachum, Lysinommum, Chirimachum, Anactorem, Archelaum; ac post hosce spurium ex Midea Phrygia muliere Licymnium.

* Sthenelo et Nicippe, Pelopis, natæ sunt Alcinoe et Medusa, et postea Eurystheus, qui Mycenis imperavit. * Nam quo tempore Hercules pariendus erat, Jupiter inter deos dixit, qui e Persei prole jam oriturus esset, eum Mycenis regnaturum. Juno autem propter invidiam Ilithyæ persuasit, ut Alcmenæ partum cōhiberet, et hoc effecit, ut Eurystheus Stheneli filius septimo mense in lucem ederetur.

(6) Verum ad Electryonem, Mycenis imperantem, cum Taphio Pterelai filii venientes, Mestoris regnum, qui Taphio avus erat maternus, repetierunt, ac non obtemperante Electryone, boves ejus abegerunt. Quod quum impedire vellent Electryonis filii, ad certamen sese provocantes mutua cæde perierunt. * Servatus tamen est ex Electryonis natis, qui puer adhuc erat Licymnius, ex Pterelai vero Everes, qui naves custodiebat. Tum qui de Taphiis evaserant, navibus profecti sunt, postquam abacta secum armenta apud Polyxenum Eliensium regem deposuerant. Sed Amphitryo redemptas a Polyxeno boves Mycenæ reduxit. * Interea autem Electryo filiorum cædem ulturus, regnum simul cum Alcmenæ filia Amphitryoni tradidit, jurejurando obstricto, ut ad reditum filiam virginem servaret, ipse contra Teleboas bellum molitus est. * Cui quum boves traderentur, earumque una e grege aufugeret, in eam Amphitryo quam manibus forte tenebat clavam conjecit, quæ vero de bovis cornibus repulsa et in Electryonis caput resiliens, eum vita privavit. * Sthenelus itaque hanc nactus occasionem e tota Argivorum terra Amphitryonem exegit, atque ipse Mycenarum et Tirynthis imperio potitus est. Mideam

αἰνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδεαν, μεταπεμφόμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεά καὶ Θυέστην, παρέθετο τούτοις.

¹ Ἀμφιτρύων δὲ, σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγενόμενος ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγνίσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμήδην ᾿Λικυμνίῳ. Λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθῆσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβοᾶς στρατεύει Ἀμφιτρύων καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα. ² Ὁ δὲ ἐφη στρατεύσειν, ἐὰν πρότερον ἐκείνος τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ. Ἐφθεῖρε γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον. Ὑποστάντος δὲ, δῖμος εἰμαρμένον ἦν, αὐτὴν μηδὲ τινα καταλαβεῖν. (7) Ἀδικουμένης δὲ τῆς χώρας, ἓνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προσιθέσαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαζούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. ² Ἀπαλλαγείς οὖν Ἀμφιτρύων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Δηϊονέως, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων, ἄγειν ἐπὶ τὴν θῆραν τὸν κύνα, ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβούσα· ἦν δὲ καὶ τοῦτω πεπρωμένον, πᾶν, ὅ τι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν. Διωκόμενης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους λίθους ἐποίησεν. ³ Ἀμφιτρύων δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θορικῆς τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐκ δὲ Φωκίων Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἑλούς τῆς Ἀργείας Ἑλείον τὸν Περσέως, ἐν δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. Ἀγχι μὲν οὖν ἔξῃ Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν Τάφον εἰλεῖν· ὥς δὲ ἡ Πτερέλαου θυγάτηρ Κομαιθῷ, ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρώωνος, τὴν χρυσὴν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξέλειτο, Πτερέλαου τελευτήσαντος, ἐχειρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. ⁵ Τὴν μὲν οὖν Κομαιθῷ χτεῖνας Ἀμφιτρώων, καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπλει, καὶ τὰς νήσους Ἑλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδουσι. Κάκεινοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες κατώκησαν.

(8) Πρὸ τοῦδὲ Ἀμφιτρώωνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας νύκτα, ὁμοίος Ἀμφιτρώωνι γενόμενος, Ἀλκμήνῃ συνευνάσθη, καὶ τὰ γενόμενα παρὰ Τηλεβοῶν διηγήσατο. ² Ἀμφιτρώων δὲ παραγενόμενος, ὥς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ συγκεκοιμήται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίῳ τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

³ Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλῆα, μῖξ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρώωνι δὲ Ἴφικλέα. ⁴ Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπέμψε, διαφθαρήναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβωμμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρώωνα, Ἡρακλῆς διαναστάς ἀγῶνι ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. ⁵ Φερεκύδης δὲ φησιν, Ἀμφιτρώωνα, βουλόμενον μαθεῖν, ὁπότερος ἦν τῶν παίδων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ τοῦ μὲν Ἴφικλέους φυγόντος, τοῦ δὲ

vero quos atcessiverat, Pelopis filiis Atreo et Thyestæ tradidit.

¹ Amphitryo cum Alcмене et Licymnio Thebas profectus a Creonte expiatus est, ac Perimeden sororem collocavit Licymnio. ² Alcmena ei se nupturam professa, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, id pollicitus Amphitryo contra Teleboas expeditionem paravit, et Creontem ad belli societatem advocavit. ³ Qui socium se fore inquit, si prius ille Cadmeam a vulpe liberaverit. Nam Cadmeam devastabat fera vulpes, quam licet adortus esset aliquis, fato tamen cautum erat, ut a nullo unquam mortalium caperetur. (7) Dum regio infestabatur, unum ex urbanis puerum singulis mensibus vulpi proposuerunt, quæ, nisi hoc factum esset, pro uno plures raptura erat. ² Igitur Amphitryo Athenas profectus Cephalo Deionei filio, Teleboicorum spoliis parte promissa, persuasit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris a Minoe acceptum e Creta adduxerat. Huic enim fato concessum erat, ut quamcunque insectaretur feram caperet. Insequente itaque cane vulpem, Jupiter utrumque in lapides convertit. ³ Amphitryo autem e Thorico in Attica Cephalum belli socium habens, e Phocensibus Panopeum, ex Heli Argivorum urbe Heleum Persei, e Thebis Creontem, Taphiorum insulas vastabat. ⁴ Sed dum Pterelaus vivebat, Taphum capere non potuit. Quum autem Comætho Pterelai filia, Amphitryonis amore capta, aureum de patris capite capillum prosecuisset, Pterelai morte insecuta, omnes insulas in suam redegit potestatem. ⁵ Deinde interfecta Comætho, Amphitryo cum spoliis Thebas renavigavit, atque insulas Heleo et Cephalo tradidit, qui ibi conditas sibi cognomines urbes incoluerunt.

(8) Prius autem quam Amphitryo Thebas rediisset, Jupiter per noctem ad Alcmenam accessit, cum qua, trinotio facto et assumpta Amphitryonis forma, concubuit, quæque adversus Teleboas gesta essent omnia narravit. ² Amphitryo redux quum a conjuge se negligentius excipi videret, caussam rei quæsivit. Cui quum Alcmena responderet eum jam priori nocte affuisse et secum concubuisse, a Tiresia Jovis eum uxore concubium rescivit.

³ Alcmena duos peperit filios, Jovi quidem Herculem una nocte majorem, Amphitryoni autem Iphiclem. ⁴ Hercule octo menses nato, duos dracones inusitatæ magnitudinis Juno infantem perditura in lectum ejus immisit. Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos suffocavit. ⁵ Ceterum Pherecydes ait Amphitryonem, quum scire vellet uter puerorum ipsius esset filius, serpentes illos in cunas

Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν, ὡς Ἴφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

(9) Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Καστορος, κιθαρῳδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. ὁὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαίους γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρᾳ πληγείς ἀπέθανεν. Ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίκην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ φόνου, παραγγέλλω νόμον Παδαμάνθυος λέγοντος, ὅς ἂν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρσαντα, ἀθῶον εἶναι· καὶ οὕτως ἀπελύθη. Δείσας δὲ Ἀμφιτρυῶν, μὴ πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπεμύεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια, καὶ κεῖ τροφόμενος μεγέθει τε καὶ βίῳ πάντων διήγεντο. Ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερός ὅτι Διὸς παῖς ἦν. Τετραπηγυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην· οὐκ ἴστωσι δὲ οὔτε τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχον ὀκτωκαίδεκάετης, τὸν Κιθαριῶνιον ἀνείλε λέοντα. Οὗτος ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαριῶνος τὰς Ἀμφιτρυῶνος ἐφθίρε βόας καὶ τὰς Θεστίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν. (10) Πρὸς ὃν ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλείν βουλούμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίοντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύαζε θυγατέρα. Πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδους γεγεννημένοι τῆς Ἀρναίου. Ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνοποιήσασθαι. Ἡρακλῆς δὲ, μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰὲ συνευναζομένην, συνῆλθε πάσαις. Καὶ χειρωσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμιέσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐρρήγατο κορυθί.

(11) Ἀνικάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμψθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν δασμὸν λάθωσιν. Ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον τὸν Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βαλὼν Μενοικέως ἡνίοχος, ὄνομα Περικῆρης, ἐν Ὀγγηστῷ, Ποσειδῶνος τεμένει, τιτρώσκει· ὃ δὲ κομισθεὶς εἰς Ὀργομένον ἡμιθνής, ἐπισχέπει τελευτῶν Ἐργίνῳ τῷ παιδί ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ὁ στρατευσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπέισατο μεθ' ἔρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν, ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπὸντας, συντυχὼν, Ἡρακλῆς ἐλωθέσατο· ἀποταμῶν γὰρ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δέσας ἐκ τῶν τραχήλων, ἔξη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡρακλῆς δὲ, λαθὼν ὄπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πολεμαρχῶν, Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέφατο, καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἡνάγκασε Θηβαίους φέρειν. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρυῶνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. Ἀμυβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρόνους ἀριστεῖον τὴν πρεσβυ-

injectisse, atque Iphicle fugiente, Hercule vero eos sustinente, Iphiclem ex se genitum cognovisse.

(9) Hercules currus regere doctus est ab Amphitryone, luctari ab Autolyco, sagittari ab Euryto, armis dimicare a Castore, citharam pulsare a Lino; qui Orphei frater, quum Thebas venisset et in Thebanorum civium numerum esset receptus, ab Hercule cithara percussus perit. Nam quoniam ab eo castigatus esset, Hercules eum ira abreptus interfecit. Quem quum quidam cædis reum agerent, legem recitavit Rhadamanthi, qui eum, qui injustis manibus injuriam inferre conantem repulerit, insontem esse dixit. Atque ita absolutus est. Veritas autem Amphitryo ne quid iterum ejusmodi faceret, misit eum ad armenta. Ille educatus corporis magnitudine roboreque omnes antecellebat, et ipso adpectu apparuit Jovis eum filium esse. Nam quattuor cubitum erat altitudine, igneumque ex oculis splendorem effundebat, nec a scopo aberrabat, sive sagittas sive jacula mitteret.

Inter armenta annum agens decimum octavum, leonem Citharoneum interfecit, qui e Citharone irruens Amphitryonis boves dilacerabat et Thestii. Ille rex erat Thespiensium; (10) ad quem leonis occidendi causa sese contulit Hercules. Ille cum per quinquaginta dies hospitio exceperit, atque venatum eunti singulis noctibus unam e filiabus comprimendam supposuit. Habebat vero quinquaginta e Megamede, Arnei filia, susceptas. Quas omnes ex Hercule nepotes sibi parere cupiebat. Hercules cum una eademque semper se concumbere ratus, congressus est cum omnibus. Interfecto demum leone, pellem ejus sibi induit, rictum galeæ loco habuit.

(11) Redeunti a venatione obviam facti sunt legati ab Ergino missi, qui tributum a Thebanis exigent. Solvebant enim Thebani Ergino tributum hanc ob causam: Clymenum, Minyarum regem, lapidis ictu Menœci auriga, Perieres nomine, in Onchestio Neptuni luo vulnèraverat. Qui semianimis Orchomenum delatus, ubi moriturus erat, Ergino filio mortis suæ ultionem mandavit. Erginus igitur cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis occisis, pacem jurejurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ad viginti annos centum boves quotannis tributi nomine mitterent. Ad hoc tributum repetendum legatos Thebas pergentes Hercules, obviam factus, ignominia affecit: desectis enim auribus et naribus, manibusque ad collum funiculis religatis, hoc eos jussit Ergino et Minys ferre tributum. Quare indignatus Erginus Thebis bellum intulit. At Hercules, acceptis a Minerva armis, bello præfectus Erginum interfecit, ac Minyas in fugam vertit, cosque coegit, ut duplex tributum Thebanis penderent. Quo prælio Amphitryo strenue pugnans vitam finivit. Hercules vero a Creonte fortitudinis præmium accepit Megaram, filiam natu maximam;

τάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. ὁ Τὴν δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων Ἰφίκλῳ δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. * Ἐργημε δὲ καὶ Ἀλκιμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρώωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθους, κατώκει δὲ ἐν Ὠκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας περφυγώς.

Ἡ Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γάρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας.

(12) Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἥρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰοῖους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν, καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγῇ, καθαιρέται μὲν ὑπὸ Θεστίου· * παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφούς, πυθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικῆσει. Ἢ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγόρευετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρύσθει λατρεύοντα ἑτὶ δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄλλους ὀδῶδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἄλλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεύαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρύσθους ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δорὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. * Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, ἦλθεν εἰς Κλεωνάς, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνήτῃ Μολόρχῳ· καὶ θύειν ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τηρεῖν τριακοστὴν, καὶ, ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶος ἐπανεῖλθῃ, Διὶ Σωτήρι θύειν, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἥρωι ἐναγίζεῖν. * Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὥς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. * Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμψίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιεῖς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἐπνίξε· καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμειεν εἰς Μυκήνας. * Καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίζειν, Σωτήρι θύσας Διὶ, ἦγεν εἰς Μυκήνας τὸν λέοντα. * Εὐρύσθους δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἀπαίπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄλλους. * Φασὶ δὲ, ὅτι δέισας καὶ πῖθον αὐτῷ χαλκοῦν εἰσχυρῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε, καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα, Πέλοπος τοῦ Ἥλίου, ἐπέταττε τοὺς ἄλλους. Οὕτως δὲ Ἰφίτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκήνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρύσθους καθαρσίων, ἐκεῖ κατῴκει.

ex qua filii ei nati sunt tres, Therimachus, Creontides, Deicoon. * Junio rem filiam Creon dedit Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa, Alcathi, susceperat.

* Alcmenam vero post Amphitryonis mortem duxit Jovis filius Rhadamanthus, qui in exilium actus Ocaleæ in Bœotia sedem sibi sumserat.

* Hercules sagittandi artem ab Euryto edoctus, a Mercurio ensē accepit, ab Apolline arcum, a Vulcano thoracem aureum, ab Athena pepulum. Nam clavam ipse sibi in Nemeæ silva exciderat.

(12) Post pugnam contra Minyas accidit ei, ut Junonis ira in furorem incideret, et suos ipse filios ex Megara procreatos una cum duobus Iphicli filiis in ignem conjiceret. Qua de causa quum se ipse exilio multasset, lustratur a Thestio. * Deinde Delphos profectus deum sciscitatur, ubinam sibi habitandum esset. Tum primo cum Pythia Herculem appellavit; antea enim Alcides nominabatur. Jussit vero eum Tirynthem habitatum abire, ibique Eurystheo per duodecim annos servire et impositos duodecim labores perficere; atque sic demum, dixit, post peractos labores eum immortalem fore.

CAPUT V.

(1) Quo audito Hercules Tirynthem profectus, quidquid ab Eurystheo jubebatur peregit. Primum itaque illum Nemei leonis pellem afferre jussit. Id vero animal Typhone genitum invulnerabile erat. * Hercules contempdens in leonem Cleonas venit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quærebat, apud hospitio excepit. Cui hostiam mactare volenti, ad diem trigesimum eam servare dixit; et, si a venatione incolumis revertetur, Jovi Servatori eam sacrificaret, si vero occubisset, sibi tanquam heroi inferias ageret. * Ubi in Nemeam pervenit, investigatum leonem primo sagittis impetivit. Deinde ubi nullis eum posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequeretur; * quæ quum in speluncam ancipitem confugisset, ejus alterum ostium obstruxit, ac per alterum leonem aggressus circumjecta collo manu eo usque tenuit constrictum, donec eum suffocaret. Tum humeris impositum asportans contendit Mycenæ. * Ubi vero extrema sui reditus die Molorchum ut mortuo sibi inferias acturum deprehendit, ipse Jovi Servatori sacra fecit, et deinde leonem tulit Mycenæ. * Eurystheus autem, cognita ejus fortitudine, vetuit eum postea urbem ingredi, sed ante portas jussit res a se gestas ostendere. * Dicitur etiam metu percussus dolium sibi æneum, quo se absconderet, sub terra construxisse, atque per Copreum præconem, Pelopis Eliensis filium, labores ei imperasse. Hic post interfectum Iphitum Mycenæ exulaverat, ibique ab Eurystheo lustratus habitabat.

(2) Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν.² Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσσην ἀθάνατον.³ Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἡνιοχούντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἡνάγκασεν ἐξελθεῖν.⁴ Ἐκβαίνουσαν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ θατέρω τῶν ποδῶν ἠείχετο περιπλακαῖσα. Τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μῖς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο.⁵ Ἐπεσῆθαι δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοήθῃ τὸν Ἰόλαον, ὃς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγύς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολάς τῶν (ἀναφυομένων) κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνιέναι.⁶ Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατέρωξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλεοῦντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ γολῇ τοὺς δίστους ἔβαψεν.⁷ Εὐρύστειος δὲ ἔφη, μὴ δεῖν καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου, τῆς ὕδρας περιεγένετο.

(3) Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἐμπνουν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῇ χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρῶσαι, συνέδωκεν ὄλον ἐνιαυτόν.² Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὅρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμισίον, κάκειθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσαν τοξέυσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἠπάγετο.³ Μετὰ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμις συντυχοῦσα ἀφηρεῖτο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμφετο. Ὁ δὲ, ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἴτιον εἰπὼν Εὐρύσθεά γεγονέναι, πραΰνας τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ, τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἐμπνουν εἰς Μυκήνας.

(4) Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίζει τὴν Ψωφίδα, δρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον.² Διερχόμενος οὖν Φολόην ἐπιξενούται Κενταύρῳ Φόλῳ, Σίληνός τε καὶ Νύμφης Μελίας παιδί· οὗτος Ἡρακλεῖ μὲν ὅπτα παρίσχει τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὡμοῖς ἐχρῆτο·³ αἰτοῦντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοῖξαι πίθον· θαρβύνει δὲ παρακλυσάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἡνοῖξε,⁴ καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὁμήτης αἰσθόμενοι παρήσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὡπλισμένοι καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον. Τοὺς μὲν οὖν πρῶτους τολμήσαντας εἰσω παρελθεῖν Ἀγχιον καὶ Ἀγριον Ἡρα-

(2) Secundum Herculi laborem hydram Lernæam occidendam imperavit. Hæc in Lernæ palude enutrita, inde in campos exibat, et pecora et agros perdebat. * Corpus habebat miræ magnitudinis, novem capitibus munitum, quorum octo mortalia, medium vero immortale. * Hercules igitur curru vectus, aurigante Iolao, venit ad Lernam. Sistit ibi equos, atque hydram nactus in monte quodam ad fontem Amymones, ubi ejus latebræ erant, ignitis sagittis missis eam e specu exegit. * Egressam deinde corripuit et detinuit. Ea vero alteri pedum circumplicata hærebat. Nec clava capita percussis quidquam perficere potuit: nam uno contuso, duo subnascebantur. * Præterea cancer vasti corporis mordendo Herculis pedem hydræ opitulabatur. Quocirca, interfecto cancro, ipse quoque auxilio advocavit Iolaum; qui quum partem proximæ silvæ accendisset, torribus radices capitum exurendo, quominus alia suborirentur prohibuit. * Hunc in modum renascentibus capitibus superatis, immortale illud decussum defodit, et magni ponderis superimpovit lapidem ad viam, quæ per Lernam ducit Eleutem. Dissecto autem hydræ corpore, bile ejus sagittas tinxit. * At Eurystheus hunc laborem duodecim illis adnumerandum esse negavit, quod Hercules non solus, sed Iolai opera usus hydram superasset.

(3) Tertium laborem imposuit hunc, ut cervam Cerynitin Mycenæ vivam afferret. Erat hæc cerva ad Cænocen auratis cornibus insignis et consecrata Dianæ. Qua de causa quum Hercules eam nec interficere nec vulnerare vellet, per totum annum insecutus est. * Ubi vero fera persecutione fatigata in Artemisium quem dicunt montem confugit, inde vero ad Ladonem fluvium, hunc transgressuram sagitta vulnerans cepit, eaque humeris imposita, per Arcadiam tetendit. * Sed cum Apolline Diana obviam facta cervam voluit eripere, eumque quod sacrum sibi animal interfecturus fuisset, objurgavit. Is vero necessitatem facinori prætendens, reique auctorem Eurystheum esse dicens, placata deæ ira, feram vivam adhuc tulit Mycenæ.

(4) Quartum laborem imperavit hunc, ut aprum Erymanthium vivum apportaret. Hæc fera ab Erymanthio monte prorumpens Psophidem devastabat. * Hercules igitur per Pholoen iter faciens a Pholo Centauro, Sileni et Meliæ nymphæ filio, hospitio excipitur. Is hospiti tostas carnes apposuit, ipse crudis vesci maluit. * Poscenti vero vinum Herculi vereri se dixit commune Centaurorum dolium aperire. Sed Hercules eum bono animo esse jubens dolium aperuit. * Nec multo post Centauri, quum vini odore de hac re certiores facti essent, saxis armati et abietibus ad Pholi antrum adcurrere. E quibus Anchium et Agrium, qui primi antrum ingredi ausi erant,

κλῆς ἐτρέψατο βαλὼν δαλοῖς· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε διώκων ἄχρι τῆς Μαλέας. ⁵ Ἐκείθεν δὲ πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, δε, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπιθῶν δρους Πηλίου, παρὰ Μαλέαν κατώκησε. Τούτῳ περιπεπτωκότας τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἴσσι βῆλος, τὸ δὲ ἐνεχθὲν Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίονος, τῷ γόνατι Χείρωνος ἐμπήγνυται. ⁶ Ἀνιαθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμὼν τό τε βῆλος ἐξέδραμε, καὶ, δόντος Χείρωνος, φάρμακον ἐπέθηκεν. Ἀνίατον δὲ ἔχων τὸ ἦλος εἰς τὸ σπῆλαιον ἀπαλλάσσεται· κάκει τελευτῆσαι βουλόμενος καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπειπερ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος δὲ Διὶ Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τεληνζόμενον ἀθάνατον, οὕτως ἀπέθανε. ⁷ Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων φεύγουσιν ἄλλος ἄλλω. Καὶ τινες μὲν παρεγένοντο εἰς ὅρος Μαλέαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόνην (ᾠλενον?), Νέσσοι δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐννον, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἐλευσίνα (Λευκοσίαν?) ὄρει κατεκάλυψε. ⁸ Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόνην Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα θεασάμενος (leg. θεάσατο) μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ἔλυσας γάρ ἐκ νεκροῦ τὸ βῆλος, ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέφαιρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα, καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ⁹ Θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίνεται, καὶ, διώξας αὐτὸν ἐκ τινος λόγμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρεμμένον ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

(5) Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αἰγέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν δόνην. Ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν τινες εἶπον, παῖς Ἡλίου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἄνιοι, Φόρβαντος· πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. ² Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν δόνην ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. ³ Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται. Μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνογγυς ρέοντας παροχетеύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουεν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. ⁴ Μαθὼν δὲ Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, προσέτι δὲ ἠρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι. ⁵ Καθεζομένων δὲ τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν, ὁμολογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐτῷ. Ὀργισθεὶς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψῆφον ἐνεχθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε. ⁶ Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε, κάκει κατώκει· Ἡρακλῆς δὲ εἰς ᾠλενον πρὸς Δεξαμένον ἦκε, [κάκει κατώκει,] καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχῃ τὴν θυγατέρα· ὅς οὐ παρακληθεὶς βοηθεῖν ἐλθόντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίωνα

Hercules torribus petens in fugam vertit; reliquos sagittis persecutus est usque ad Maleam. * Inde ad Chironem confugerunt, qui a Lapithis Pelio monte expulsus ad Maleam consederat. Hercules circumfusus ei Centauros sagittans telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infixum est. * Tum cruciatus Hercules accurrit, atque telum extraxit, datumque a Chirone remedium vulnerei imposuit. Ille vero insanabili vulnere sauciatus in cavernam se recepit, ibique quum vita excedere vellet, nec tamen per immortalitatem posset, Prometheus Jovi eum dedit, qui immortalis pro ipso mori vellet, et sic demum ille vitam finivit. 7 Reliqua Centauroorum multitudo alii alio diffugerunt. Et nonnulli quidem in Maleam (Homolen?) montem sese receperunt, Eurytion vero Pholoen (Olenum?), Nessus ad Evenum fluvium; ceteros Neptunus excipiens ad Eleusin (in Leucosia, una ex Sirenarum insulis?) injecto monte occuluit. * Regressus Pholoen Hercules inter alios multos etiam Pholum morientem conspexit. Etenim telum ex mortuo aliquo extractum contemplatus, miratus est quomodo tantos viros tantula sagitta potuisset occidere; hæc autem e manu elapsa in ipsius pedem decidit et illico eum interfecit. * Postquam igitur Pholum sepeleverat, Hercules ad apri venationem contendit, quem e fruteto multo cum clamore in altam nivem egit, atque sic defessum illaqueans per tulit Mycenæ.

(5) Quintum laborem imperavit, ut Augææ pecorum fimum uno die solus exportaret. Augæas rex erat Elidis, Helii filius, vel, ut nonnulli dicunt, Neptuni, secundum alios, Phorbantis; ac multos habebat greges pecorum. * Ad hunc veniens Hercules, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, uno die se fimum omnem exportaturum pollicitus est, si decimam pecorum ipsi donaret. * Augæas rem fieri posse non credens, se illi postulata concessurum promittit. Antestatus vero Hercules Phyleum Augææ filium, aulæ murum diremit, et Alpheum et Peneum, in vicinia præterfluentes amnes, per canalem derivatos immisit et per alium alveum ut defluerent effecit. 4 Sed Augæas ubi hoc ex Eurysthei imperio confectum esse accepit, non modo pactam mercedem solvere nolebat, sed etiam quidquam se promississe negabat, eaque de re iudicium se subitum esse ultro dictitabat. * Considentibus igitur iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, eum mercedem Herculi pollicitum esse confirmans. Proinde Augæas ira inflammatus, antequam iudicium suffragii sententia ferretur, Phyleum et Herculem Elide excedere iussit. * Phyleus igitur Dulichium commigravit ibique conædit. Hercules autem Olenum ad Dexameum abiit, (et ibidem habitavit). Hunc necessitate compulsus ut Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam in matrimonium daret apprehendit; a quo ut sibi opem ferret exoratus Hercules Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, intero-

ἀπέκτεινεν. ⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων, ἐπὶ μισθῷ πεπραγένοι.

(6) Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὀρνίθας ἐκδιῶσαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνήρεφής ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἅπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. ² Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὀρνίθας ἐκβάλῃ, γάλακτα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ παρὰ Ἡραίου λαβοῦσα. ³ Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παράκειμένου τὰς ὀρνίθας ἐξόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

(7) Ἑβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναι φησι τὸν διαπορθεύσαντα Εὐρώπῃ Διί. ² Τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φασι, θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, ὅσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ³ Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαθεῖν ἤξιον, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, λαμβάνειν διαγωνισάμενον. Καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσας ἔδειξε, καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν ἄνετον. ⁴ ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἴσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγγυρῶντας ἐβλυμαίνετο.

(8) Ὀγδοὺν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρακίου καὶ μαχιμωτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. ² Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ³ Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀδῶνῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀπούντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι. ⁴ Πρὸς δὲ τοὺς Βιστονας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύγειν, καὶ χτίσας πόλιν Ἀδῶνρον παρὰ τὸν τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀδῶνρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκε· μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον ἔλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπάλλοντο.

(9) Ἐννατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐξασίλευεν Ἀμυζόνων, αἱ κατῴκουσιν περὶ τὸν Θερμῳδόντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἥσκουν γὰρ ἀνδράϊαν. Καὶ εἰ ποτε μνηγεῖσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστοὺς ἐξήθλιβον, ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν. ² Εἶχε δὲ Ἴππολύτης τὸν Ἄρεος ζωστήρα,

mit. ⁷ Sed Eurystheus neque hunc inter duodecim admisit laborem, quippe quem mercede fecisset.

(6) Sextum ei laborem imperavit, ut Stymphalidas aves fugaret. Erat in Stymphalo Arcadiae urbe Stymphalis palus multis opaca arboribus. Huc innumera avium multitudo, pertimescentes ne lupi praedam sibi raperent, fuga se receperant. ² Ambigenti itaque Herculi quam ratione aves e silva dispelleret, Minerva aenea crepitacula dedit a Vulcano ipsi donata. ³ Haec ille pulsans in monte quodam paludi adjacente pavore aves percudit; quae sonitum istum haud sustinentes praemetu evolarunt, atque hunc in modum Hercules sagittis eas transfixit.

(7) Septimum laborem imposuit, ut taurum Cretensem adduceret. Hunc Acusilaus eundem esse refert, qui Europam Jovi transfretaverit. ² Contra alii dicunt eum a Neptuno e mari emissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod e mari apparuerit. Atque aiunt admiratum ipsum tauri speciem ad armenta eum dimisisse, ejusque loco alium Neptuno sacrificasse. Quam ob rem iratum numen taurum efferasse. ³ Contra hunc igitur Hercules in Cretam profectus, quum peteret ut capere liceret taurum, Minos permisit ipsi ut caperet eum, si perdomaret. Quem ubi subegerat, ad Eurystheum perlatum ostendit, post autem liberum dimisit. ⁴ Tum ille Spartam peragravit et Arcadiam universam, ac trajecto Isthmo, ad Marathnem venit, ubi regionem illam incolentibus magna intulit detrimenta.

(8) Octavum laborem ei imperavit, ut Diomedis Thracis equas Mycenae adduceret. Is, Martis e Cyrene filius, rex erat Bistonum, Thraciae gentis bellicosissimae. Idem equas habebat humanis videntes carnibus. ² Hercules igitur nave profectus cum volonum manu, vi superatis qui equarum praesepebus praerant, ipsas ad mare abegit. ³ Bistonibus vero cum armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero tradidit custodiendas. Hic Mercurii filius erat, Locrus ex Opunte, Herculis amasius, qui ab equabus disceptus periit. ⁴ Interea Hercules manum cum Bistonibus conseruit, et interfecto Diomede reliquos fuga salutem quaerere coegit. Deinde Abdero urbe ad Abderi perempti sepulcrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. A quo dimissae in Olympo monte a feris dilaniatae sunt.

(9) Nonum laborem Herculi imperavit ut Hippolytae balteum afferret. Haec erat Amazonum regina, quae ad Thermodontem fluvium habitabant, gens bello gerendo praestantissima; nam bellicae strenuitati operam navabant. Ac si quando ex virorum concubitu peperissent, femineos tantum partus educabant. Eadem dexteris mammas elidebant, ne jaculis mittendis impedimento forent, laevas autem, quibus infantes alerent, servabant intactas. ² Hippolyte vero Martis balteum habebat, insigne principatus.

σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπάσων. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρουσέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

³ Παραλαβὼν οὖν ἐβελοντὰς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει, καὶ προσίτχει νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατόκουν οἱ Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων, Χρύσης, Νηραλίων, Φιλόλαος. Ἀπὸ πάντων * δὲ δύο τῶν ἐν νηὶ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνως υἱῶν. ⁴ Ὑπὲρ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς, τούτους μὲν περὶ αἰχμῆς ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρκει, ἕως ἐπιπρεσβευσάμενοι παρεκάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὰς θελήσειεν. ⁵ Ὁ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγεω τοῦ Μίνως υἱοὺς ἀνελόμενος Ἀγκαῖον καὶ Σθένελον, ἤκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δακρύλου, ⁶ καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ *** (suppl. videtur ὑπ' αὐτοῦ, τούτου τε καὶ) τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μυγδόνα ἀδελφὸν Ἀμύκου. Καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποστεμόμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ. Ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

⁷ Καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρᾳ λιμένα, παραγενομένης ὡς αὐτὸν Ἱππολύτης, καὶ, τίνος ἤκοι χάριν, πυθμένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστῆρα ὑπισχνουμένης, Ἡρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα, λέγουσα· Τὴν βασιλῖδα ἀφαρπάξουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὀπλῶν ἐπὶ τὴν ναῦν κατέβηον σὺν ἵπποις. ⁸ Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπισμένους Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ ὁλοῦ τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἱππολύτην κτείνας, τὸν ζωστῆρα ἀφαιρείται· πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσίχει Τροίᾳ.

⁹ Συνεβήκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τειχεῖσσι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδον. ¹⁰ Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πηλημιυρίδος, ὁ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. ¹¹ Χρησμάτων δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν ἔσσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προβῇ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν κῆτει, ὁ δὲ προῦθηκε ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. ¹² Ταύτην ἰδὼν ἄκλειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο πώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ἃς Ζεὺς ποινήν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκε. Δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, πολεμήσειν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνήλθη, καὶ προσίχει Αἴνῳ.

¹³ Ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλτυος. Ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ τῆς ἡτόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱὸν, ἀδελφὸν δὲ Πόλτυος, ὕβριστὴν ὄντα, ταξεύσας ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενόμενος εἰς Θάσον, καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θορᾶκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρό-

Ad hunc igitur balteum apportandum Hercules emissus est, quum Admeta Eurysthei filia eum concupisceret.

³ Assumtis itaque sociis voluntariis, una nave avectus appellit Parum insulam, quam Minois filii incolebant Eurymedon, Chryses, Nephalion, Philolaus. Eorum vero qui in nave erant, accidit ut duo a Minois filiis interficerentur. ⁴ De quorum corde indignatus Hercules hos quidem statim occidit, ac reliquos intra oppidum inclusos obsidione premebat, donec per legatos ab Hercule precibus peterent, ut pro duobus necatis alios duos, quos ipse vellet, sibi sumeret. ⁵ Tum ille, soluta obsidione, postquam Androgei, Minois, filios elegerat Ancaem et Sthenelum, in Mysiam venit ad Lycum Dascyli natum, a quo hospitio exceptus, quum ille ac Bebrycum rex pugna conflicerent, Lyco auxiliatus multos occidit, inter eosque etiam Mygdonem regem, fratrem Amyci, atque magnam terræ partem Bebrycum civitati ademptam dedit Lyco. Hic totam illam regionem appellavit Heracleam.

⁷ Inde Hercules Themiscyræ portum ingressus est. Ad quem quum veniret Hippolyte, et adventus causam percontata balteum se daturam esse polliceretur, Juno, Amazonum uni assimilata, multitudinem adiens nuntiavit reginam rapi ab advenis. Tum illa, armis sumtis, ad navem equis vectæ decurrunt. ⁸ Hercules ut armatas conspexit, rem dolo geri ratus, necata Hippolyte balteum aufert, et reliquis pugna devictis, nave avectus appellit Trojam.

⁹ Accidit vero ut tum temporis per Apollinis et Neptuni iram civitas calamitate premeretur. Apollo enim et Neptunus, ut Laomedontis perfidiam experirentur, mortalibus assimilati, pacta mercede Pergamum se muro cincturos esse polliciti erant. Sed muro exstructo mercedem non solvit. ¹⁰ Propterea Apollo pestem immisit, Neptunus exæstante mari in terram belluam eiecit, quæ mortales in campis corripiebat. ¹¹ Vaticinantibus oraculis malorum finem fore, si Laomedon Hesionæ filiam ceto devorandam exposuerit, proximis mari saxis alligatam proposuit. ¹² Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum eam promisit, si equas a Laomedonte acciperet, quas Jupiter rapti Ganymedis pretium dederat. Quod quum Laomedon polliceretur, Hercules cetum interemit et Hesionem liberavit. Illo vero mercedem recusante bellum Trojæ minatus abiit et deinde appulit Ænum.

¹³ Ibi a Poltye hospitio excipitur. Ubi autem nave profecturus erat, in litore Æniensi Sarpedonem Neptuni filium, fratrem Poltyis, propter insolentiam sagitta confixum occidit. Inde quum ad Thasum venisset, subactis Thracibus, insulam Androgei filiis habitandam concessit

γασ· παισὶ κατοικεῖν.¹⁴ Ἐκ Θάσου δὲ ὀρμηθεὶς ἐπὶ Τορώνῃ, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτεύως τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς, παλαίειν προκαλουμένους, κατὰ τὴν πάλιν ἀπέκτεινε.¹⁵ Κομίσας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

(10) Δέκατον δὲ ἐπετάγγη ἄλλον, τὰς Γηρυόνης βόας ἐξ Ἐρυθρίας κομίζειν. Ἐρυθρία δὲ ἦν Ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδιρα καλεῖται.² Ταύτην κατώκει Γηρυόνης, Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφύς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσγισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.³ Ἔγχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος.

⁴Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βόας, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια πολλὰ παρελθὼν (παρελὼν?), Λιβύην ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτησὸν, ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὁρῶν Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.⁵ Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόσον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινεν. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὠκεανὸν διεπέρασε. Καὶ παραχρυσόμενος εἰς Ἐρυθρίαν, ἐν ὄρει Ἀβαντὶ αὐλίζεται.⁶ Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ βοπάλῳ παῖει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῇ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.⁷ Μενoitης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἄδου βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονὸς ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμόυντα, τὰς βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος μάχην τοξευεῖς, ἀπέθανεν.⁸ Ἡρακλῆς δὲ ἐνθήμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησὸν, Ἡλίῳ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

⁹Διελθὼν δὲ Ἀβδηρίαν εἰς Λιγυρίαν ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς βόας ἀφ' ἡρῶντο Ἀλεβίω τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦει.¹⁰ Ἀπὸ Ῥηγίου δὲ εἰς ἀποβόρηνυσσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρῆνοί γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων.¹¹ Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιζεν ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἡραίστῳ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἡπείετο· ἐϋρὼν δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἐρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος, οὐ δώσεις, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρεῖς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλιν, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον.

¹²Ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουσίην οἶστρον ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπωρείας· ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλάσποντον ἦγεν· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἄγριαι.¹³ Μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελ-

¹⁴E Thaso Toronen profectus Polygonum et Telegonum Proteo Neptuni filio ortos, qui ad luctandum eum provocaverant, in luctae certamine interfecit. ¹⁵Apportatum vero Mycenae balteum tradidit Eurystheo.

(10) Decimus ei labor impositus est hic, ut Geryonis boves ex Erythia abigeret. Erythia insula erat prope ad Oceanum sita, quae nunc Gadirae vocatur. ²Hanc habitabat Geryon, Chrysaoris ex Callirrhoe Oceani filla, trium virorum confuso praeditus corpore, quod in ventris regione unum erat et conjunctum, sed inde ab ilibus femoribusque tripliciter divisum. ³Habebat ille boves puniceas, quarum bubulcus Eurytion, custos vero Orthrus canis biceps Echidna et Typhone natus.

⁴Igitur ad Geryonis boves contendens per Europam (Cretam?), ubi multas feras occidit, in Libyam venit. Inde Tartessum profectus itineris sui monumenta in Europae et Libyae montibus posuit duas oppositas sibi columnas. ⁵Ubi in itinere Solis radiis urebatur, arcum in deum contendit. Hic ejus audaciam miratus aureum dedit poculum, in quo Oceanum trajecit. Postquam in Erythiam venerat, in Abante monte pernoctavit. ⁶Id sentiens canis in eum irruit. Ille vero et hunc clava percussit, et Eurytionem bubulcum cani opem ferentem necavit. ⁷Mencetes autem, qui ibi Plutonis boves pascebat, rem Geryoni nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemonem fluvium boves abigentem deprehendens, commissa pugna, sagitta perfossus periiit. ⁸Hercules vero cum armentis poculo impositis trajecit Tartessum et Soli poculum reddidit.

⁹Transgressus inde Abderiam in Liguriam venit, ubi boves ei eripere voluerunt Alebion et Dercynus, Neptuni filii; quibus peremptis, iter fecit per Tyrrheniam. ¹⁰A Rhegio autem taurus unus agmen deserit, et percursa regione finitima, quae ab illo Italia nominata est (Tyrrheni enim italium dicebant taurum), repente in mare desiluit, et in Siciliam natando trajiciens venit in campum Erycis, qui rex erat Elynorum. ¹¹Eryx, Neptuni filius, hunc taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Vulcano, Hercules taurum quaesiturus processit; quem quum invenisset inter Erycis armenta, ab eo poposcit. Illum autem, qui taurum se redditurum negabat nisi ipsum luctando superaverit, ter lucta postratum interfecit, et recuperatum taurum cum reliquis ad Ionium mare perduxit.

¹²Ut vero ad intima sinus Adriatici pervenerat, bobus oestrum Juno immisit, quae ideo disperguntur in montana Thraciae. Eas Hercules insecutus partem ad Hellespontum captam abduxit: quae relictae sunt postea evaserunt agrestes. ¹³Sed vix tandem bobus collectis, Strymonem accu-

θουσιῶν, Στρυμόνα μεμψόμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ βεῖθρον πλωτὸν ὄν, ἐμπλήσας πέτρας, ἀπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρυσθεὶ κομίσας δέδωκε. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσε· Ἡρα.

(11) Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μῆνι καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγίου βουκεμάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα κομίζειν.

² Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ. ὥς τινες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείῳ· ἃ Διὶ γήμαντι Ἡρα ἐδώρησάτο. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐχρήτο δὲ φωναῖς παντοιαῖς καὶ ποικίλαις. Μετὰ τοῦτο δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἰγλή, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἐρέθουσα.

³ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προῦκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τοῦτον ἐκδικούντος, καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. ⁴ Βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυρίων, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν Ἡριδανόν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. ⁵ Αὗται μνηύουσιν αὐτῷ Νηρέα. Συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδοξε· καὶ οὐκ ἔλυσε, πρὶν ἢ μᾶθαι παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Μαθὼν δὲ, Λιβύην διεξῆκε. ⁶ Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆκει. Τοῦτο δὲ παλαίειν ἀναγκάζομενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἀμυμασι μετέωρον κλάσας ἀπέκτεινε. Ψαύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινὲς ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

⁷ Μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξῆκε. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Αὐσιανάσσης τῆς Ἐπάφου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυσεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τὸ λόγιον. ⁸ Ἐνθά γὰρ ἔτι ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ ἔλθων ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔθος. Βούσιρις δὲ ἔκεινον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. ⁹ Συλλήφθεις οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας, τὸν τε Βούσirin καὶ τὸν ἔκεινου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, [καὶ τὸν κήρυκα Χάλδων].

¹⁰ Διεξὼν δὲ Ἀσίαν, Θερμυδραῖς, Λινδίων λιμένι, προσίσχει. Καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἕτερον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὐωχεῖτο θύσας. Ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος, στὰς ἐπὶ τινος ὄρους κατηρᾶτο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὴν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

¹¹ Περὶ δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. Καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἑξω θάλασσαν, καταπλεῖ· οὗ τὸ δέπας καταλαμβάνει. ¹² Καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ, κατετόξευ-

sans, navigabile ante flumen, alveo lapidibus oppleto, innavigabile fecit : ac traductas boves Eurystheo tradidit, qui sacrificavit eas Junoni.

(11) Peractis his laboribus unius mensis et octo annorum spatio, Eurystheus neque illum armentorum Augear, neque illum hydrae admittens, undecimum laborem imposuit, ut ab Hesperidibus aurea mala apportaret.

² Haec vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed apud Atlantem in terra Hyperboreorum; quae Jovi in nuptiis suis Juno donaverat. Custodiebat ea draco immortalis, Typhonis et Echidnae natus, centiceps, qui variis et multigenis vocibus utebatur. Una cum hoc custodiebant Hesperides, Aegle, Erythia, Hestia (Hesperia?) Erethusa.

³ Profectus igitur Hercules ad Echedorum fluvium venit, ubi Cycnus Martis e Pirene filius ad singulare certamen eum provocavit. Hunc dum Mars tuetur et singulare certamen adjuvat, fulmen medium inter utrumque a caelo demissum pugnam dirimit. ⁴ Iter deinde per Illyriam faciens ac properans ad Eridanum fluvium, venit ad Nymphas Jove natas et Themide. ⁵ Haec indicant ei Nereum. Quem dormientem comprehendit et quamvis omnigenas formas alternantem devinxit, nec pius dimisit quam didicisset ab eo ubinam mala essent et Hesperides. Quod edoctus percurrit Libyam. ⁶ Hujus rex erat Neptuni filius Antaeus, qui advenas luctari secum coactos interimebat. Cum eo igitur luctari jussus Hercules in altum sublato loris nodosis ossa confregit, atque ita necavit. Nam ubi terram contigit, robustior semper surrexit. Quare sunt qui eum Terrae filium dicant.

⁷ Post Libyam Aegyptum peragravit. Hujus rex erat Busiris, Neptuni filius ex Lysianassa Epaphi. Is ex oraculo quodam advenas in Jovis ara immolabat. ⁸ Etenim novem per annos Aegyptus agrorum sterilitate laboraverat Tum Phrasius vates e Cypro adveniens agrorum sterilitatem desitutam esse pronuntiavit, si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Busiris itaque vatem illum primum immolavit et advenas deinceps jugulare solebat. ⁹ Comprehensus igitur etiam Hercules ad aras trahabatur. At disruptis vinculis et Busirin et ejus filium Amphidamanem necavit (et Chalben praekonem).

¹⁰ Itinere per Asiam facto, in Thermyras Lindiorum portum appulit, ac bubulci cujuspiam alterum taurum de plastro solutum et mactatum comedit. Tum bubulcus quum defendere se non posset, in monte quodam consistens coepit exsecrari. Quocirca etiamnum, ubi Herculi sacra faciunt, cum execrationibus id peragunt.

¹¹ Hinc profectus in Arabiam Emathionem occidit filium Tithoni. Et per Libyam pergeas ad mare exterius, ubi a Sole scyphum accepit, navigationem fecit. ¹² Transvectus in continentem ex adverso sitam, in Caucaso monte aqu-

σεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίωντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἥπαρ αἰτὸν, ὄντα Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε, δεσμὸν ἐλόμενον τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα ὀνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

¹³ Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς [δὲ] διεδέξατο. ¹⁴ Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἔχε πρὸς Ἡρακλέα. Καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, καὶ σπείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι. (Lacuna suppleri potest ex Sch. Ap. Rh. 2, 39b. Τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος ὁδῶν ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι, κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως ὑπόθεσιν· κελεύει γάρ, ὥσπερ ἐκείνος ὑπέθετο, τὸν Ἀτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανὸν, ἕως οὗ σπείραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.) ¹⁵ Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς καταθείς τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ¹⁶ Ἐνιοὶ δὲ φασιν, οὐ παρὰ Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. ¹⁷ Κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωκεν. Παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν· δσιον γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι ποῦ.

(12) Δωδέκατον ἄλλον ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. ² Μέλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι, ἤλθε πρὸς Εὐμολπον εἰς Ἑλευσίνα, βουλόμενος μυθῆναι. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένους τότε μυεῖσθαι. ³ Ἐπειδὴ περ *θετὸς Πυλίου παῖς γενόμενος ἐμυεῖτο, ⁴ μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπεὶ περ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἄγνισθεις ὑπὸ Εὐμολπου τότε ἐμυθήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταΐναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τοῦτο κατήει.

⁵ Ὀπηνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος ἔφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος, ὡς ζώσαν, ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μανθάνει, ὅτι κενὸν εἰδῶλον ἐστὶ. ⁶ Πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα εὗρε, καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο θεόεντα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὠρεγον, ὡς ἀναστήσονται διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ⁷ Ὁ δὲ Θησέα μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθουν δὲ ἀναστήσαι βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. Ἀπεκύλιε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. ⁸ Βουλόμενος δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς παρασχεῖν, μίαν τῶν Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξε. Ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενόιτης δὲ Κευθωνύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα,

lam Typhonis et Echidnae natam Promethei jecur depascentem sagittis confixit; atque solvit Prometheum, qui vinculi loco coronam olivæ sumpsit et Jovi Chironem praeibit, qui immortalis pro illo mori volebat.

¹³ Ubi vero in Hyperboreorum terram ad Atlantem pervenit Hercules, monente Prometheo, ne ipse ad mala proficisceretur, sed Atlantis polum in suos humeros suscipiens illum pro se mitteret, persuasus polum pro Atlante suscepit. ¹⁴ Atlas, decerptis in Hesperidum hortis tribus malis, redit ad Herculem. Quum vero cœlum recipere nollet, (se ipsum ait poma Eurystheo apportaturum esse, atque Herculem pro se jussit sustinere cœlum. Quod se facturum Hercules pollicitus dolo quodam a Prometheo suggesto cœlum in Atlantem reposuit. Jussit enim ex Promethei consilio Atlantem cœlum in se recipere, dum ipse culcitam capiti imposuisset). ¹⁵ Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis, cœlum recepit; atque ita poma Hercules sustulit et discessit. ¹⁶ Nonnulli vero dicunt non ab Atlante eum hæc poma accepisse, sed ipsum, cæso dracone custode, ea decerpisse. ¹⁷ Quæ deportata tradidit Eurystheo. Hic accepta donavit Herculi, ab Hercule Minerva accepit eaque reportavit; nefas enim erat ea aliquo transponi.

(12) Duodecimus labor ei impositus est, ut Cerberum ex orco abduceret. Is tria canum capita, caudam draconis, in dorso vero omnigenorum capita habebat serpentum. ² Ad hunc igitur descensurus Eleusinem venit ad Eunolpum, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ad ea sacra tunc admitti non licebat. Itaque adoptivus Pylis filius factus initia consecutus erat, sed quum mysteria non posset spectare, propterea quod a Centaurorum caede nondum lustratus erat, ab Eunolpo expiatus, tum demum initiatus est. Deinde profectus ad Tænarum Lacedæmoniae promontorium, ubi ad inferos descensus ostium patet, per hunc in Orcum penetravit.

⁴ Quem ubi conspexerunt umbræ, præter Meleagrum et Medusam Gorgonem omnes diffugere. In Gorgonem gladium ut in vivam stringit, sed a Mercurio discit vanum esse spectrum. ⁵ Mox ubi ad Orci portas esset, Theseum repperit et Pirithoum Proserpinæ nuptias ambientem et propterea vinctum. Qui Herculem conspicati manus porrigebant, ut illius viribus surrecturi. ⁶ Ille vero Theseum quidem manu prehensum excitavit; Pirithoum autem erecturus, quum terra moveretur, dimisit. Revolvit etiam Ascalaphi saxum. ⁷ Atque sanguinem animis præbiturus unam ex Plutonis bobus mactavit. Sed qui eas pascebat Menotes Ceuthonymi filius, quum ad luctam Herculem pro-

ληφθείς μέσον, καὶ τὰς πλευρὰς κατεάξας, ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη.

⁸ Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατῶντα. Ὁ δὲ, εὐρόν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος, καὶ τῇ λεοντῇ συσχεπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος· κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγων, τὸ θηρίον ἔπεισε. ⁹ Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν, ἤκε διὰ Τροίζηνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάληρον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὄντω. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρύτου δειξάς τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

(1) Μετὰ δὲ τοὺς ἄλλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας Μέγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων, ἐπυνθάνετο Εὐρύτου Οἰχαλίας δυνάστην ἄλλον προτιθέσθαι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικῶσanti τοξικῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας. ² Ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γεγόμενος, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγοντος διόσθαι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδουκέναι λεγόντων, μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπείσων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρύτος μὲν ἐνόμιζεν ὑπ' Ἡρακλέους γεγενῆσθαι τοῦτο. Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυχὼν ἤκοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σεσωκότι τὴν ἀποθανούσαν Ἀλκυστιν Ἀδμήτῳ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. ² Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεῖται καὶ ξενίζει μὲν αὐτόν· μανεῖς δὲ αὐθις ἀπὸ τῶν Τιρυνθίων ἐρρίψεν αὐτὸν τεύχῳ. ³ Καθαρθῆναι δὲ θέλων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα. Πυλίων ἦν οὗτος δυνάστης. ⁴ Ἀπωσαμένου δὲ Νηλέως αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὐρύτου φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος, ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἰππολύτου καθαίρεται. ⁵ Κατασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. ⁶ Μὴ χρησιμοδούσης δὲ αὐτῇ τῆς Πυθίας, τὸν τε ναὸν σὺλῃν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας, κατασκευάζει μαντεῖον ἴδιον. ⁷ Μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἱσηί μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἐσεσθαι· πρᾶνέντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι ποινὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτῳ.

(3) Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἐρμῆς Ἡρακλέα πιπράσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γῆμας Τμῶλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν τιμὴν κομισθεῖσαν Εὐρύτος οὐ προσεδέξατο. ² Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλεύων, τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας σὺλ-

vocasset, medius ab eo prehensus, perfractis costis, Proserpinæ deprecatione a morte servatus est.

*Quum autem Cerberum a Plutone deposceret, permisit ei Pluto ut abduceret eum, si armis quæ haberet non usus domaret. Hercules igitur deprehendens illum ante Acherontis portas, thorace munitus et leonis pelle contectus, circumjectis illius capiti manibus, haud remisit, quamvis draconis, qui in cauda erat, morsibus impeteretur: sed collum constringens et praefocans bellum parere coegit. *Captum itaque Cerberum abduxit per Træzenem regressus. (Ascalaphum Ceres in bubonem mutavit.) Hercules Eurystheo monstratum Cerberum ad inferos reduxit.

CAPUT VI.

(1) Peractis his laboribus, Hercules Thebas reversus Megaram elocavit Iolao, ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Æchalie imperantem certaminis præmium Iolæ filiae nuptias proposuisse audivit ei, qui sagittandi peritia ipsum et filios suos vicerit. *Igitur profectus Æchaliā, quum sagittandi arte præstantior illis exstitisset, nuptias non consecutus est. Iphitus quidem filiorum maximus Iolen Herculi concedendam esse censebat, at Eurytus et ceteri filii recusabant, timendum esse dicentes, ne si liberos ex ea susciperet, hos quoque necaret.

(2) Non multo post hokus ex Eubœa ab Autolyco furto abactis, Eurytus id ab Hercule factum esse putavit. Quod tamen non credens Iphitus ad Herculem contendit, eique obviam factus Pheris redeunti, ubi Alcestin jam mortuam Admeto reddiderat, ut secum boves investigaret, invitavit. *Hercules id pollicetur atque hospitio eum excipit, sed denuo furore percitus de Tirynthiorum mœnibus deiecit. ² A qua corde expiari cupiens venit ad Neleum. Is rex erat Pyliorum. ³ Repudiatus autem ab eo propter suam cum Euryto amicitiam, Amyclas profectus a Deiphobo, Hippolyti filio, lustratus est. ⁴ Verum gravi propter Iphiti cædem morbo correptus Delphos adiit, ac de morbi medela sciscitatus est. ⁵ Cui quum Pythia nihil responderet, templum spoliare molitus est, et ablato tripode, proprium sibi oraculum instituere voluit. ⁶ Quapropter quum Apollo cum eo pugnaret, Jupiter medium inter hos fulmen demisit; ac hunc in modum pugna eorum diremta, Hercules accepit oraculum, quod morbi finem fore dixit, si venditi triennium servitutem servisset et pretium cædis pecuniam solvisset Euryto.

(3) Quo oraculo dato, Mercurius Herculem vendit, eumque mercatur Omphale Iardani filia, regina Lydorum, cui Timolus conjux moriens regnum reliquerat. Sed Eurytus allatum sibi pretium non admisit. *Interim Hercules Omphalæ serviens captos qui prope Ephesum erant Cercopes

λαβὼν ἔδωκε· ³ Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. ⁴ Καὶ προσσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγυαλοῖς προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τοῦτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπνουν ἐπληξε. ⁵ Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ Θησέα παραγενόμενον, ἐκ Τροϊζήνος (εἰς) τὸν Ἴσθμὸν καθῆραι.

(4) Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει, πεντηχοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἔκουσίως θελόντων στρατεύεσθαι. Καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν Ὀϊκλεῖ κατέλιπε· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρίστων ὄρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. ² Παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς σὺν τῷ πληθει Λαομέδων, Ὀϊκλέα μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον· ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλείους ἐπολιορκεῖτο. ³ Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστῶσης, ῥήξας τὸ τεῖχος, Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τοῦτον Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦει, μηδένα θέλων αὐτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. ⁴ Συνιδὼν τοῦτο Τελαμῶν, πλησίον λίθους κειμένους συνήθροισεν. Τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλινίκου. ⁵ Ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, γωρὶς Ποδάρχου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδουσι. ⁶ Καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ἤθελεν ἄγεσθαι. Τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρχην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκομένου, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρχης Πρίαμος ἐκλήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Πλείοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλείους, Ἡρα χαλεποὺς ἔπειψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐκρίμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. Προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῷ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῳοὶ ληστρικὸν ἄγειν στόλον, βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον. ² Ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα (νῆσον;) εἶλε, καὶ τὸν βασιλεῖα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίης παῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινε. Ἐτρώθῃ δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκώδοντος, καὶ, Διὸς ἐξαρπάσαντος αὐτόν, οὐδὲν ἔπαθε.

³ Πορθήσας δὲ Κῷ, ἦκε δι' Ἀθηνᾶς εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας.

devinxit; Syleum ² vero, qui in Aulide (Lydia?) peregrinos praetereuntes terram fodere cogebat, defossis cum radice vitibus, una cum Xenodice filia interfecit. ⁴ Idem ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarum corpus in litore ejectum, sepulturae dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icarium vocavit. Cujus beneficii causa Daedalus Pisae similem Herculi confecit imaginem, quam noctu ignorans Hercules, vivam esse opinatus, lapide percussit. ⁵ Quo tempore apud Omphalen serviebat, fuisse dicunt in Colchos navigationem et venationem apri Calydonii, ac Theseum Troezen profectum Isthmum purgasse latronibus.

(4) Post servitutem morbo liberatus cum duodeviginti navibus quinquaginta remis instructis, collecto fortissimorum virorum voluntarie cum eo in bellum proficiscentium exercitu, navigavit contra Ilium. Ibi quum appulisset, navium custodiam reliquit Oicli, ipse vero cum ceteris principibus contendit ad urbem. ² Laomedon interea, facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, sed repulsus, ab Herculis sociis intra urbem coepit obsideri. ³ Quumque obsidio urgeretur, Telamon, dirupta muri parte, primus urbem ingressus est, et post eum Hercules. Qui ubi Telamonem primum intrasse vidit, stricto eum gladio aggreditur, neminem volens se haberi fortiorem. ⁴ Id quum Telamon animadvertisset, adjacentes prope lapides collegit, atque Herculi quidnam faceret interroganti aram se respondit Herculi exstruere Callinico. ⁵ Tum is Telamoni collaudato, postquam urbem ceperat Laomedontemque cum filiis ejus praeter Podarceon sagittis interfecerat, Hesionen, Laomedontis filiam, virtutis praenium dedit, ⁶ et huic quem vellet captivorum abducendum concessit. Quae quum sibi Podarceon fratrem delegisset, Hercules illum prius in servitutem redigendum ait, atque sic eum, dato quodcunque vellet redemptionis pretio, se recepturam esse. Illa igitur pro vendito fratre demptum e capite flammeum dedit. Hic Podarceus Priamus est vocatus.

CAPUT VII.

(1) Herculi a Troja classem reducenti Juno vehementem immisit tempestatem. Quam ob rem Jupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea navigavit ad Con. Col piraticam eum classem agere existimantes, jactis lapidibus appellere prohibebant. ² Is autem vi adhibita noctu insulam cepit, regemque Eurypylum Astypalaeae, et Neptuni filium, interemit. Sed et Hercules in pugna a Chalcodonte vulneratus est, at a Jove ereptus mali nihil pertulit.

³ Co devastata, a Minerva advocatus venit Phlegram, ubi cum diis Gigantes debellavit.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγέαν ἐστράτευετο, συνα-
 ροίτας Ἀρχαδικὸν στρατὸν, καὶ παραλαβὼν ἐθελον-
 τὰς τῶν [ἀστῶν] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστέρων. ² Αὐγέας
 δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλέους πόλεμον ἀκούων, κατέστησεν
 Ἡλείων στρατηγούς Εὐρυτον καὶ Κτεάτον συμφυεῖς,
 οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον. Παιδὲς
 δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσει-
 δώνος. Ἀκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγέου. ³ Συνέβη δὲ
 Ἡρακλεῖ, κατὰ τὴν στρατείαν νοσῆσαι. Διὰ τοῦτο
 καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποιήσατο. Οἱ δὲ,
 ὕστερον ἐπιγνόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ
 στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλούς. ⁴ Τότε μὲν οὖν
 ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὐτοὶ δὲ, τῆς τρίτης Ἰσθμιά-
 δος τελευμένης, Ἡλείων τοὺς Μολιονίδας πεμφάντων
 συνθύτας, ἐν Κλεωνῆς ἐνεδρεύσας, τούτους Ἡρακλῆς
 ἀπέκτεινε, καὶ στρατεύσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἶλε
 τὴν πόλιν. ⁵ Καὶ κτείνας μετὰ τὸν παῖδων Αὐγέαν,
 κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν.
⁶ Ἐβηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· Πέλοπος τε
 βωμὸν ἱερώσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς (ἐξ ?)
 ἐδείματο.

(3) Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλυσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ
 Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἑλών, Περικλύμενον κτείνει τὸν
 ἀλκιμώτατον τῶν Νηλεῶς παίδων, δὲ μεταβάλλων τὰς
 μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ,
 χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινε. Οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ
 Γερηνίους ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἀθην
 ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.

² Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα,
 μετελθεῖν τοὺς Ἱπποκῶντος παῖδας ἑλῶν. Ὠργίζετο
 μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχισαν, μάλ-
 λον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν.
³ Θεωμένον γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἱπποκῶντος βασιλεία, ἐκ-
 δραμὼν κύων τῶν Μολοσσικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὁ
 δὲ, βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. Ἐκτροχάσαντες
 δὲ οἱ Ἱπποκωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυ-
 τάλαις, ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν,
 στρατεῖν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροισεν. ⁴ Καὶ παρα-
 γενόμενος εἰς Ἀρχαδίαν, ἡζίου καὶ Κηφέα μετὰ τῶν
 παίδων, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. Δεδιώξ δὲ Κη-
 φεῖς, μὴ, καταλιπόντος αὐτοῦ Τέγεαν, Ἀργεῖοι ἐπι-
 στρατεύσονται, τὴν στρατείαν ἤρνετο. Ἡρακλῆς δὲ
 παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ χαλκῇ βόστρυχον Γορ-
 γόνος, Στερόπη (Ἀερόπη ?) τῇ Κηφέως θυγατρὶ δί-
 δωσιν, εἰπὼν, ἂν ἐπὶ στρατὸς, τρεῖς ἀναστροφῆς ἐκ
 τῶν τειχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προιδούσης, τροπὴν
 τῶν πολεμίων ἔσσειται. ⁵ Τοῦτου γενομένου, Κηφεὺς
 μετὰ τῶν παίδων ἐστράτευε. Καὶ κατὰ τὴν μάχην
 αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τού-
 τοις Ἱφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ
 κτείνας τὸν Ἱπποκῶντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χει-
 ρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βα-
 σιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

(4) Παριῶν δὲ Τέγεαν Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγὴν Ἀλεοῦ

(2) Nec multo post, collecto Arcadum exercitu et as-
 sumptis ex (urbibus) Graciae volonibus fortissimis, contra
 Augeam suscepit expeditionem. ² Augeas ab Hercule bel-
 lum sibi parari audiens Eleorum duces constituit Eury-
 tum et Cleatum, qui in unum corpus concreti viribus
 omnes tunc temporis mortales superabant. Filii erant
 Moliones et Actoris, licet Neptuni esse dicerentur. Actor
 frater erat Augeae. ³ Accidit autem ut inter expeditionem
 Hercules in morbum incideret. Quam ob causam cum
 Molionidis inducias fecit. Ili vero quum postea Herculem
 morbo laborare rescivissent, ejus copias insidiis aggre-
 diuntur et multos trucidant. ⁴ Tunc igitur Hercules recessit;
 postea vero, ubi tertium ab eo tempore ludi Isthmici ce-
 lebrabantur, missos ab Eleis ad sacra facienda Molionidas
 ad Cleonas ex insidiis interemit et ductis contra Elin co-
 piis urbem cepit; occisique cum filiis Augae reduxit Phy-
 leum, eique regnum tradidit. ⁵ Praeterea etiam ludos Olympi-
 cos instituit, ac Pelopis aram consecravit, nec non aras
 duodecim deorum ex ordine dedicavit.

(3) Post Elidem captam adversus Pylum profectus est,
 atque urbe potitus Periclymenum interfecit, Nelei filiorum
 fortissimum, qui inter pugnandum in varias formas se
 transmutabat. Neleum quoque ceterosque ejus filios, ex-
 cepto Nestore, necavit. Ille enim puer adhuc apud Gere-
 nios educabatur. In eadem pugna etiam Plutonem Pyliis
 opitulantem vulneravit.

² Expugnata Pylo, profectus est contra Lacedaemonem,
 Hippocoontis filios puniturus; quibus, quod Neleo suppe-
 tias tulissent, magis autem, quod Licymnii filium occi-
 dissent, succensebat. ³ Hoc enim Hippocoontis regiam con-
 templante, Molossici generis canis in eum erupit: puer
 lapide canem ferit. Tum Hippocoontidae accurrentes fu-
 stibus eum necarunt. Hujus igitur necem ulturus exercitum
 in Lacedaemonem comparavit: ⁴ atque in Arcadiam pro-
 gressus Cepheum quoque cum viginti quos habebat filiis
 belli socium esse voluit. At Cepheus, veritus ne relictam
 a se Tegeam Argivi bello invaderent, expeditionem detre-
 ctabat. Tum Hercules acceptum a Minerva in urna aenea
 Gorgonis cinctum Steropae (Aeropae?) Cephei filiae de-
 dit, verbis addens: si exercitu aggrediente ter de muris
 cinctum averso vultu ostentaret, hostes in fugam se
 conversuros esse. ⁵ Quo facto Cepheus cum filiis expeditio-
 nem secutus est. Atque in pugna et ipse et filii occu-
 buere, praeterea etiam Iphiclus frater Herculis. Ille autem,
 caeso Hippocoonte et ejus filiis, urbe potitus Tyndareum
 reduxit eique regnum tradidit.

(4) Per Tegeam iter faciens Hercules Augem Alei filiam

θυγατέρα οὔσαν ἀγνοῶν ἐφθειρεν. Ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Λοιμῷ δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἀλεὺς εἰσελθὼν καὶ ἐρευνήσας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδίνας εὔρε. Τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. ²Καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη. Θῆλῃν μὲν γὰρ ἀρτιτόκος ἔλαφος ὑπέσχεεν αὐτῷ· ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. ³Αὐτὴν δὲ ἔδωκε Ναυπλῖω τῷ Ποσειδῶνιος ὑπερόριον ἀπεμπολῆσαι. Ὁ δὲ Τεῦθραντι τῷ Τευθρανίᾳ ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη· κακείνος γυναῖκα ἐποίησατο.

(5) Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεί· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τοῦτο τὸ τῆς Ἀμαλθεΐας. ²Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἥ κέρας εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτῶν ἢ ποτῶν, ὅπερ εὐζαίτοις, παρέχειν ἄπονον.

(6) Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς. Καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλλας, Ἀστυόχῃ τῇ τοῦτο θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τηλοπόλεμου γίνεται. ²Διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θέστιον, ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τσσαράκοντα πέμπειν εἰς Σαρδῶν τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν.

³Γενομένων δὲ τούτων, εὐωχοῦμενος παρὰ Οἰνεί, κονδύλῳ πλήξας ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ Οἰνέως οὗτος. ⁴Ἄλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γεγεννημένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμένοι· Ἡρακλῆς δὲ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ⁵Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐνῆον ἦκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθεῖναι εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. ⁶Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. Τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθὼντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ⁷Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φιλετρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ βυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα, συμμίζει. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐρύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

(7) Διεζῶν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδόξαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, εὐωχῆσατο. ²Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν.

haud agnitam vitiavit. Quæ quem clam peperit puerum in Minervæ sacrario deposuit. Peste autem per ea loca stragem edente, Aleus templum ingressus et singula rimatus filiae partum invenit. Infantem igitur in Parthenium montem jussit exponi. ²Sed divina quadam providentia servatus est. Nam cerva, quæ nuperrime pepererat, illi ubera præbuit: pastores autem sublatum puerum Telephum vocarunt. ³Augen Aleus Nauplio, Neptuni filio, extra fines vendendam dedit. Hic Teuthranti, Teuthraniae regi, eam tradidit, qui uxorem duxit.

(5) Hercules Calydonem profectus Deianiram Cenei filiam in matrimonium poposcit: ac luctatus de nuptiis ejus cum Acheloo in taurum transformato alterum ei cornu perfregit. Itaque Deianiram duxit, cornu autem Acheloo restituit, qui hujus loco Amaltheæ cornu dedit. ²Amalthea Harmonii filia erat tauri cornu prædita; quod, ut Pherecydes testatur, eam habebat virtutem, ut quidquid cibi vel potus quispiam expeteret, sine labore ullo suppeditaret.

(6) Deinde Hercules cum Calydoniis contra Thesprotos in bellum exit; et capta Ephyra urbe, cujus rex erat Phyllas, cum Astyoche illius filia congressus, pater fit Tlepolemi. ²Dum vero apud Calydonios versabatur, ad Thestium misit, eumque jussit septem suorum filiorum retinere, tres ablegare Thebas, reliquos quadraginta colonos mittere in Sardiniam.

³Quibus factis, quum apud Ceneum in convivio esset, pugno percussus Eunomum, Architelis filium, aquam manibus infundentem occidit. Hic Ceneo propinquus erat. ⁴Sed pater pueri, quod id ab imprudente factum esset, veniam dedit. Hercules autem, ut lex jubebat, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit. ⁵Itaque cum Deianira ad Evenum fluvium pervenit, in cujus ripis considens Nessus Centaurus viatores mercede trajiciebat; quod nautum a diis sibi justitiæ præmium concessum esse dicebat. ⁶Hercules igitur ipse quidem amnem permeavit, Deianiram vero portorium pactus Nesso commisit transferendam. Hic autem in trajectu vinum ei afferre intendit. Quam clamantem audiens Hercules, egredientem Nessum in corde sagitta percussit. ⁷Is mortuus Deianiræ advocatæ, si phyltrum in Herculem vellet habere, jussit, ut quod ipse semen in terram effudisset cum sanguine ex sagittæ vulnere defluente commisceret. Quod quum illa fecisset, penes se servavit.

(7) Hercules Dryopum terram peragrans et cibi inopia laborans, Thiodamante cum plastro duobus bobus juncto occurrente, alterum eorum solvit et deinde devoravit. ²Ut vero Trachinem venit ad Ceycem, hospitio ab eo exceptus Dryopas debellavit.

³ Ἀῤῥος δὲ ἐκείθεν ὁρμήσεις, Αἰγίμῳ βασιλεῖ Δωριέων συνεμάχησε. Λατίβη γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουν αὐτῷ, Κορώνου στρατηγούντος. Ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλῆα βοτῶν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. Βοτρήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ.

⁴ Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει δαινύμενον, ὑβριστὴν ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. ⁵ Παριόντα δὲ Ἴωνον εἰς μονομαχίαν προεκάλεσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεος καὶ Πελοπίας. Συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ⁶ Ὡς δὲ εἰς Ὀρμενίον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετ' ὅπλων οὐκ εἶα διέρχεσθαι. Κωλυόμενος δὲ παριέναι, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

⁷ Ἀρικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχάλῳ συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμάχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρχάδων καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λακρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. ⁸ Καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στραψευσασμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασὸν τε τὸν Κήρυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμαλώτον. ⁹ Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο. ¹⁰ Μέλων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τραχίνα (Αἰχάν) τὸν κήρυκα ἐπειψε, λαμπρὰν ἐσθῆτα οἰσόντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊανείρα πυθομένη, καὶ δέισασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ βυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν. ¹¹ Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰς τὸν γρόττα ἔσπευε, τὸν μὲν Λίχαν· τοὶν ποδοῖν ἀράμενος, [ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Εὐβοίῃν θάλασσαν] κατήκοντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι· συναπτεσπῶντος δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. ¹² Τοιαύτῃ δὲ συμφορᾷ κατασχεθεὶς, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεῷς κομίζεται. Δηϊανείρα δὲ αἰσθομένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν. ¹³ Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς ἐκ Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἰόλην ἀνδρῶν ἑνὲτα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευεν, ἐπιβάντος, ὑφάπτειν. ¹⁴ Μηδένος δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριὼν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑψήψε. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. ¹⁵ Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑπὸ στῆν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκείθεν δὲ τυχὼν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡρα, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥδην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίχητος ἐγένοντο.

(8) Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ, ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν, Ἀντιλῶν καὶ Ἰππεύς· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμους ἐγέννησε. Πανόπης δὲ Θρεψίππας· Λύσης, Εὐμήδης· Κρίων· Ἐπιλάϊδος,

³ Hinc rursus profectus Aegimio Doriensium regi belli socius fuit. Lapithæ enim de terræ finibus cum eo beligerabant duce Corono. Ille vero obsidione pressus Herculem, promissa regni parte, auxilio advocavit. Opitulatus igitur Hercules Coronum cum aliis interemit, atque terram universam liberam Aegimio restituit.

⁴ Laogoram quoque, Dryopum regem, in Apollinis loco epulantem, ut virum insolentem et Lapitharum socium, cum filiis occidit. ⁵ Deinde per Itonum iter facientem in singulare certamen provocavit Cyenus, Martis filius et Pelopiæ. Congressus igitur hunc quoque interfecit. ⁶ Ut autem Ormenium venit, rex Amyntor cum armis eum transire vetuit. Quom ita a transitu prohiberetur, hunc quoque occidit.

⁷ Quum Trachinem venisset, ut in Eurytum animadvertet, contra Œchaliæ collegit exercitum. Igitur accitis sociis Arcadibus et ex Trachine Meliensibus, nec non Locris Epimenidiis, interfecto una cum filiis Euryto, urbem expugnavit. ⁸ Sepultis deinde commilitonibus, qui in pugna perierant, Hippaso Ceyris, et Argio et Melane Lycymnii filiis, ac direpta urbe, Iolen captivam abduxit, ⁹ et in Cenæum Euboræ promontorium appulsus, Jovis Cenæarum consecravit. ¹⁰ Sacra vero paraturus Trachinem misit Licham præconem, qui splendidam sibi vestem afferret. A quo ubi quæ de Iole acciderant Deianira percepit, verita ne illam magis amaret, effuso Nessi sanguine, quod verum esse philtum arbitrabatur, tunicam perunxit. Qua indutus Hercules sacrificavit. ¹¹ Sed quum tunica incaluisset, hydræ venenum cutem putrefecit. Tum Licham pedibus correptum (a Bœotia in Euboicum mare) jaculatus est; tunicam vero, quæ corpori inhærescebat, detrahens carnes simul avulsit. ¹² Tanta igitur calamitate Hercules laborans, nave vehitur Trachinem. Deianira, re comperta, suspensio vitam finivit. ¹³ Hercules, postquam Hyllō, ex Deianira filiorum natu maximo, commendaverat, ut, ubi ad virilem ætatem pervenisset, Iolen uxorem duceret, in Œtæam Trachiniorum montem profectus, constructo ibi rogo, ubi conscendisset eum, ignem subijci iussit. ¹⁴ Quod quum facere nemo vellet, Pœas, qui amissas greges quærrens præteribat, ignem subiecit. Quem propterea Hercules arcu donavit. ¹⁵ Ardente autem pyra, nubes subiens cum tonitru cum in cælum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus et reconciliatus cum Junone, Heben filiam ejus duxit, ex qua Alexiærem et Avicetum filios suscepit.

(8) Erant vero ei filii ex Thespii filiabus hi : e Procride Antileon et Hippeus; ea enim natu maxima geminos pepererat; ex Panope Threpsippas, e Lyse Eumedes, ex ** Creon, ² ex Epilaide Ashtyanax, e Certe thebes, ex Eurybia

Ἀστυάναξ· Κέρβης δὲ, Ἰόβης· Εὐρυβίας, Πολύλαος· Πατρόος, Ἀρχέμαχος· Μελάνης, Λαομέδων, Κλυτίππης, Εὐρύκαπος· Εὐρύπουλος, Εὐδότης· Ἀγλαίης, Ἀντιάδης· ⁹Ὠνήσιππος, Χρυσίδης· Ὀρείης, Λανομένης (Λαομένης?)· Τέλης, Αὐσιδίκης· Ἐντεδίδης, Μενιππίδης· Ἀνθίππης, Ἰππόδρομος· Τελευταγόρας, Εὐρύχης· Πύλος (Πύλης?), Ἰππότος (Ἰππότας?)· ⁴Εὐδοίας, Ὀλυμπος· Νίκης, Νικόδρομος· Ἀργέλης, Κλεολάος· Ἐξολής, Ἐρύβρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρατονίκης, Ἀτρώμος· Κελευστάνωρ, Ἰφιδος· Ἀθοόνης, Ἀντίδος· Ἀντιόπης, Ἀλόπιος· ⁵Ἀστυβίης, Κλαμαχίδος (Καλαμήτιδος?)· Φυλίδος, Τίγασις· Αἰσχυρίδης, Λευκόννης· Ἀνθείας· ^{**}Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυναστής, Ἐράτος (Ἐρατός?)· Ἀσωπίδης, Μέντωρ· Ἡώνης, Ἀμύστριος· Τιφύτης, Λυγκεύς· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· ⁶Ἑλικωνίδος, Φαλίας· Ἰσχυεῖς, Οἰστρέβλης· Τερψικράτης, Εὐρύωψ· Ἐλευχίης, Βουλεύς· Ἀντίμαχος, Νικίππης· Πάτροκλος, Πυρίππης· ⁷Νήφος, Πραξιθέας· Αὐσίππης, Ἐράσιππος· Λυκοῦργος· ^{**}Λύκιος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρσης· Λεύκιππος, Εὐρυτέλης· Ἰπποκράτης, Ἰππόζυγος. Οὗτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων. ⁸Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, Δηλιανέρας μὲν τῆς Οἰνέως, Ὑλλος, Κτήσιππος, Γληνός, Ὀνείτης. ⁹Ἐκ Μεγάρων δὲ τῆς Κρέοντος, Θηρίμαχος, Δηκίων, Κρεοντιάδης, Δηΐων. ¹⁰Ἐξ Ὀμφαλῆς δὲ, Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κροίσου γένος. ¹¹Χαλκιόπης τῆς Εὐρυπύλου, Θεττάλος· Ἐπικάστης τῆς Αὐγέου, Θεστάλος· Παρθενόπης τῆς Στυμφάλου, Εὐθήρης· ¹²Αὐγῆς τῆς Ἀλεοῦ, Τήλεφος· Ἀστυόχης τῆς Φύλαντος, Τληπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος· Αὐτονόγης τῆς Πειρώς, Παλαίμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοῦς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κήρυκα παρεγένοντο. Ὡς δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, ἐδεδοίκεσαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. ²Διωκόμενοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθισθέντες ἐπὶ τὸν Ἐλεῦ βωμῶν, ἤξιον βοηθεῖσθαι. ³Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδην, ἀπέκτειναν· ⁴αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέτρας ἤδη παριππεύοντα Σχειρωνίδα, κτείνει διώξας Ὑλλος. Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

(2) Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ^{**}Ἐνταυτοῦ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένης φθορᾶς, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε. Καὶ ταύτην γενέσθαι γρηγορὸς διὰ τοὺς Ἡρακλεΐδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ

Polylaus, e Patro Archemachus, e Meline Laomedon. e Clytippe Eurycapys, Eurypylus ex Eubote, ex Aglaia Antiades, ²Onesippus e Chrysicide, ex Orea Lanomenes (Laomenes?), Teles e Lysidice, ex Entedide Menippides, ex Anthippe Hippodromus, Teleutagoras ex Euryce, Pylus ex Hippote (ex Pyle Hippotas?), ⁴ex Eubora Olympus, e Nice Nicodromus, ex Argela Cleolaus, ex Exole Erythras, e Xanthide Homolippus, e Stratonice Atromus, Celestanor ex Iphide, Laothoes ex Antide, (ex Laothoe Antiphilus?) ex Antiope Alopis, ⁵Astybies e Calametide, e Phyleide Tigasis, ex Aeschreide Leucones, ex Anthea ^{**}, ex Eury-pyle Archedicus, e Dynaste Eratus (Dynastes ex Erato?), ex Asopide Mentor, ex Eone Amestrius, e Tiphysse Lynceus, Halocrates ex Olympusa, ⁶ex Heliconide Phalias, ex Hesychia Cestrebles, e Terpsicrate Euryops, ex Eleuchea Buleus, Antimachus e Nicippe, Patroclus e Pyrippe, ⁷Nephus e Praxitheia, e Lysippe Erasippus, ex ^{**}Lycurgus, Lycius ex Toxicrate, Bucolus e Marse, Leucippus ex Eurytele, ex Hippocrate Hippozygus. Ii sunt ex Thespiadibus orti; ⁸ex aliis vero sequentes: ex Deianira, Cene filia, Hyllus, Ctesippus, Glenus, Onites. ⁹E Megara, Creontis filia, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. ¹⁰Ex Omphale Agelaus, unde etiam Croesi genus; ¹¹ex Chalciope, Eurypyli, Thessalus; ex Epicaste, Augae, Thestalus; ex Parthenope, Stymphali, Everes; ¹²ex Auge, Alei, Telephus; ex Astyoche, Phylantis, Tlepolemus; ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe, Pirei, Palæmon.

CAPUT VIII.

(1) Relato inter deos Hercule, filii ejus Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Eurystheo autem eos repetente ac bellum minitante, metuentes, relicta Trachine per Græciam fugerunt; ²et dum Eurystheus eos persequeretur, concesserunt Athenas, ubi considentes ad aram Misericordiæ opem implorabant. ³Athenienses vero non dederunt eos, sed adversus Eurystheum bellum sustinuerunt, atque filios ejus Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimeden necarunt; ⁴ipsum denique Eurystheum in curru fugientem, quum jam petras Scironides præterveleretur, insecutus Hyllus interfecit, et recisum ejus caput Alcmenæ dedit, quæ illi radiis textoriis oculos effudit.

(2) Itaque interfecto Eurystheo in Peloponnesum Heraclidæ rediere omnesque urbes expugnarunt. ²Quoniam autem intra annum quo redierant, universam Peloponnesum pestis invaserat, eamque accidisse oraculum dixerat, quod Heraclidæ prius, quam fas esset, rediissent: relicta rursus

δένοντας αὐτοὺς κατελθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον, ἀνεχώρησαν εἰς Μαραθώνα, καὶ κεῖ κατέφυκον. Ὡς Τληπόλεμος οὖν, κτείνας οὐκ ἔχων Δικύμνιον (τῇ φρακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπευόμεντα πλήσσαντος ὑπέδραμε), πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν (αὐτοὺς;) ἐκ Πελοποννήσου· φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἔκειτο εἰς Ῥόδον, καὶ κεῖ κατέκειτο.

4* Ὑλλος δὲ τὴν μὲν Ἰολὴν κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἔγημε· τὴν δὲ χάθοδον ἐξήτει τοῖς Ἡρακλείδαις κατεργάσασθαι. Διὸ παραγενομένοις εἰς Δελφοὺς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν κατέλθοιεν. Ὁ δὲ θεὸς ἔφησε, περιμέναντας τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. 5 Νομίσας δὲ Ὑλλος τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσούτον περιμένειν χρόνον σὺν τῇ στρατῷ κατήει **** τοῦ Ἡρακλείδου ἐπὶ Πελοπόννησιν, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελοποννησίων. Καὶ γενομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει.

6 Ἐπεὶ δὲ ἀνδρώθησαν οἱ [Κλεοῦ] παῖδες, ἐρχῶντον
περὶ καθόδου. Τοῦ θεοῦ δὲ εἰπόντος, ὅ τι καὶ τὸ πρό-
τερον, Τήμενος ἤτιστα λέγων, τοῦτω πεισθέντα ἀτυ-
χῆσαι. 7 Ὁ δὲ θεὸς ἀνείπε, τῶν ἀτυχημάτων αὐτοὺς
αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ χρησμούς οὐ συμβάλλειν· λέ-
γειν γὰρ οὐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾷς καρπὸν τρίτον, καὶ στε-
φυράν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιάν κατὰ τὸν πῶν Ἰσθμὸν
ἔχοντα τὴν θάλασσαν. 8 Ταῦτα Τήμενος· ἀκούσας,
ἡτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ ναῦς ἐπήγατο τῆς Λοκρί-
δος ἐνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυπάκτος λέγεται.
9 Ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστόδημος κε-
ραυνωθείς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας
τῆς Αὐτεσίωνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα.
(3) Συνέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰ
περιπεσεῖν. Ἐφάνη αὐτοῖς μάντις χρησμούς λέ-
γων καὶ ἐνθεάζων, ὃν ἐνόμισαν μάγον εἶναι, ἐπὶ λυμῇ
τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίῳ ἀπσταλμένον.
2 Τοῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰππότης, ὁ Φύλαντος τοῦ
Αντίοχου τοῦ Ἡρακλέους, τυγλὼν ἀπέκτεινε. Οὕτω
δὲ γενομένου τούτου, τὸ μὲν ναυτικὸν, διαφθαρεισῶν
τῶν νεῶν, ἀπώλετο· τὸ δὲ πεζὸν ἠτύχησε λιμῇ, καὶ
διελύθη τὸ στράτευμα. 3 Χρωμένου δὲ περὶ τῆς συμφο-
ρᾶς Τήμενος, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι
ταῦτα λέγοντος, καὶ κελεύοντος φυγαδεύσαι δέκα ἔτη
τὸν ἀνελόντα, καὶ χρῆσασθαι ἡγεμονίᾳ τῇ τριουβάλμῳ,
τὸν μὲν Ἰπποτὴν ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριουβάλμῳ
ἐξήχουν. 4 Καὶ περιτυγχάνουσιν Ὀξύλῳ τῇ Ἀνδραίμο-
νος, ἐφ' ἵππου κατηγμένῳ μονοουβάλμῳ· τὸν γὰρ ἕτερον
τῶν οὐβαλμῶν ἐκκέκυπτο τόξῳ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος
φυγὼν εἰς Ἥλιν, [καὶ] ἐκείθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐνιαυ-
τοῦ [δὲ] διελθόντος, ἐπανήρχετο. 5 Συμβαλόντες οὖν
τὸν χρησμὸν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιοῦνται. Καὶ συμβα-
λόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῇ ναυτικῇ
προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσιν τὸν
Ὀρέστου. Θνήσκουσι δὲ συμμαχρῶντες αὐτοῖς οἱ
Αἰνυμίου παῖδες, Πάμυρος καὶ Δύμας.

Peloponneso , Marathonem recesserunt ibique habitarunt.

3 Ante vero quam ex Peloponneso recessissent, Tlepolemus
 Licymnium imprudens occidit. (Nam quum Tlepolemus
 servum baculo percutere vellet, Licymnius interveniens
 vulnus recepit.) Exulans igitur cum haud exigua manu
 Rhodum venit, ibique sedem sibi constituit.

⁴ Hyllos ex patris imperio Iolen duxit atque Heraclidam reditum studebat efficere. Quare Delphos profectus sciscitatus est, quam ratione reverti possent. Cui deus respondit, si tertium fructum expectarent, redituros esse.

*Hyllus tertium fructum triennium dici arbitratus, id temporis quum expectasset, cum exercitu rediit. * (*Desunt plura.*) ** Herculis in Peloponnesum, regnante ibi Tisameno filio Orestis. Ac nova pugna commissa vincunt Peloponnesij et Aristomachus occumbit.

* Ubi vero Aristomachi filii ad virilem aetatem pervenerant, de redivo oraculum consuluerunt. Deo idem quod antea respondente, Temenus expostulavit, huic se fidem habentes rem gessisse infelicit. 7 Contra deus respondit ipsos calamitatum suarum auctores fuisse, quod oracula non recte intellexissent. Non enim terrae se, sed generationis tertium fructum indicare, et angustias latoris alvei mare significare, quod a dextra esset per Isthmum ingredienti Peloponnesum. 8 Quae quum audiisset Temenus, exercitum paravit et naves compegit in Locridis loco, qui nunc ab hac re Naupactus vocatur. 9 Dum ibi exercitus esset, Aristodemus, relictis ex Argia Autesionis filia geminis, Eurysthene et Procle, fulmine ictus occubuit. (3) Accidit vero ut etiam exercitus, qui Naupacti erat, in magnam calamitatem incideret. Illis enim apparuit vates oracula fundens et numine plenus, quem magum esse putabant in exercitus perniciem a Peloponnesiis delegatum. 2 Hunc Hippotes Phylantis, Antiochi, Herculis, iaculo percussus interfecit. Quo facto, classis disiectis navibus interiit, ac pedestres copiae fame consumtae, totusque exercitus dissolutus est. 3 Temeno de calamitate oraculum sciscitante, deus propter vatis eadem hoc accidisse respondit, iussitque per decennium interfectorem exulare, ipsi autem trioculo duce uterentur. Quare Hippoten exilio multarunt; quarentes vero trioculum, 4 obviam fiunt Oxylo, Andraemonis, equum insidenti monoculum, nam alter ei oculorum sagitta excussus erat. Is cadis patrae causa in Elidem exulatum abierat, jam vero, anno circumacto, in Aetoliam revertebatur. 5 Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur exercitus ducem constitutum. Atque cum hostibus pugna congressi terra marique superiores discedunt, et Tisamenum Orestis filium interficiunt. Occumbunt autem ex sociis eorum Agimii filii Pamphylus et Dymas.

(4) Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκλήρουντο τὰς πόλεις. Πρώτη μὲν οὖν λῆξις, Ἄργος· δευτέρα Λακεδαιμόνων, τρίτη δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὑδάτος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. ²Τῆμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἔβαλον λίθους· Κρεσφόντης δὲ, βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ³Ἐκχυθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. (5) Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἔθυσαν, εὖρον σημεῖα κείμενα, οἱ μὲν λαρόντες Ἄργος, [ἐπὶ τὸν ἴδιον,] φῦνον· οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαρόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην, ἀλώπεκα. ²Περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντιες, τοῖς μὲν τὸν φῦνον καταλαβούσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἀμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευόμενον τὸ θηρίον· τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, δεινούς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσεσθαι· τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δολίους.

³Τῆμενος μὲν οὖν, παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσανείγειν Ἰρνηθοῖ, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντῃ. ⁴ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσι Τίτᾶνας (τινάς vel Τίτανιους?) ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ἰρνηθοῖ καὶ Δηϊφόντῃ. ⁵Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παίδων φονευθεὶς ἀπέθανε. ⁶Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἄκουσαν Μερόπην ἔλαβεν. Ἀνγρέθη δὲ καὶ οὗτος. ⁷Γρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπη καλούμενον Αἴπυτον, ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. Οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρῴαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.

BIBLION Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(1) Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος, τοὺς ἀπὸ Βῆλῳ μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐχομένους λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ²Ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβύῃ ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. ³Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίων τοὺς προειρημένους ἐγέννησεν· Ἀγήνωρ δὲ [παραγεγόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην,] γαμῇ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδα· δὲ Κάδμῳ καὶ Φοίνικα καὶ Κόλικα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. ⁴Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, [πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδῳ ἀποπλέων (Ῥόδῳ vel κρόχῳ ἀποπλέων?)] ταῦρος, [ὁς] χειροθήης γενόμενος, ἐπιβιβάσθεισαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ⁵Ἡ δὲ, ἐκεῖ συνευνασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,

(4) Postquam itaque Peloponneso potiti erant, tres consecrarunt aras Jovi patrio, in iisque sacra fecerunt et urbes sortiti sunt. Prima igitur sors Argos, altera Lacedaemon, tertia Messene. Alata deinde urna aquae plena, placuit ut in eam sortem quisque conjiceret. ²Tum Temenus et Aristodemi filii, Procles et Eurysthenes lapides, injecerunt, Cresphontes autem Messenen sortito habere volens, terrae glebam injecit. Qua dissoluta priores duas sortes ante prodire necesse erat. ³Itaque quum prima sors educeretur Temeni, secunda filiorum Aristodemi, Messenen obtinuit Cresphontes. (5) Porro in aris, in quibus sacrificaverant, haec invenerunt signa: quibus Argos obtigerat, rubetam; quibus Lacedaemon, serpentem; quibus Messene, vulpem. ²De quibus signis vates dixerunt: qui rubetam nacti essent, eos consultius manere in urbe, istud enim animal in itinere nullas vires habere; qui vero serpentem reperissent, formidabiles fore, si aggrederentur; qui denique vulpem accepissent, astutos fore.

³Temenus igitur posthabitis Agelao, Eurypylo et Callia filiis, omni studio ferebatur in Hymetho filiam inque hujus maritum Deiphontem. ⁴Quare filii viros quosdam ad patrem interimendum mercede inducunt. Commissa igitur caede, regnum exereitis adjudicavit Hymetho et Deiphontae. ⁵Cresphontes autem non ita multo post susceptum Messenes imperium duobus cum filiis occisus est. ⁶Regno deinde potitus est Polyphontes, qui et ipse ex Heraclidis erat, atque interfecti regis uxorem Meropen invitam sumsit in matrimonium. At hic quoque e medio sublatus est. ⁷Nam quum tertium Merope filium Aegyptum nomine haberet, eum suo ipsius patri educandum tradiderat. Qui adulta aetate in patriam clam reversus Polyphontem peremit et paternum regnum recuperavit.

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Inachi genus exponentes Beli progeniem usque ad Heraclidas explicavimus, Agenoris quoque posteritatem deinceps enarremus. ²Libya enim, sicut antea diximus, duos Neptuno peperit filios, Belum et Agenorem. ³Et Belus quidem, rex Aegyptiorum, filios habuit de quibus in antecedentibus locuti sumus; Agenor autem (in Europam profectus) uxorem ducit Telephassam, ex qua filiam tollit Europam, filios vero Cadmum, Phoenicem, Cilicem. Sunt tamen qui Europam non Agenoris esse, sed Phoenicis filiam dicant. ⁴Hujus amore captus Jupiter in taurum commutatus (a Rhodo profectus per mare trajecit in Phoeniciam, ubi in litore humi procubuit (?).) Atque quum mitem se praeberet, puellam in dorsum suscepit eamque per mare transtulit in Cretam. ⁵Hic illa cum Jove congressa Minoem peperit et Sarpedonem et Rhadamanthum.

Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθυον. Καθ' Ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου. ὁ Ἄφανοῦς δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγνώωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Ὡς ἐξῆλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλικος. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιοῦμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες, ἄλλος ἀλλαχρῶ κατώκησαν, Φοινῆς μὲν Φοινίκην, Κίλικι δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπ' ἑαυτοῦ κειμένην γῶραν, ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμῳ, Κιλικίαν ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατώκησαν. Ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον, κατώκησεν.

(2) Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων ὁ Κρητῶν δυνάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. Ὁι δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἴσχυροι γὰρ ἔρωτα παῖδες, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. Τοῦ δὲ παῖδος πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκειῶς ἔχοντας, πολεμήσας Μίνως ἐπρωτέρησεν. Ὁι δὲ φαύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία προσσγόν, ἐκεῖ πόλιν ἀπ' ἑαυτοῦ ἐκτίσας Μίλητον· Σαρπηδὼν δὲ, συμμαχήσας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντας πολεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίας ἐβασίλευσε. Ὁ καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεάς ζῆν. Ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ Κασσιόπείας, καὶ διὰ τοῦτον στασίασαι. Ὁ Ῥαδάμανθος δὲ, τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αἰθῆς φυγὼν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήνην γαμεῖ. Καὶ μεταλλάξας, ἐν Ἄδου μετὰ Μίνως δικάζει. Ὁ Μίνως δὲ, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Καὶ γήμας Πασίφῃν τὴν Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε, Κατρεά, Δευκαλίωνα, Ἰλαῦκον, Ἀνδρόγεον· θυγατέρας δὲ Ἀκάλλην, Ξενοδόχην, Ἀριάδην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρύσην, Φιλόλαον· ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐξάντιον.

(3) Ἀστερίωνος δὲ ἀπαῖδος ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θελὼν Κρήτης ἐκωλύετο. Φησας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι, ἔφη, ὅτι ἂν εὐξήται, γενέσθαι. Ὁ καὶ Ποσειδῶνι θύων, ῥύζατο ταῦρον ἀναφανήναι ἐκ τῶν βυθίων, ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυσεν ἕτερον. Θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ὑπῆρξεν. (4) Ὁ Ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσσε τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασίφῃν δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. Ὁ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀργιτέκτων, περνεύσας ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. Οὗτος ζυλίνην βοῦν ἐπὶ τρογῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν καὶ κοιλάντας ἔσθωεν, ἐκδείρας τε

At Homeri testimonio Sarpedon ex Jove et Laodamia Belerophontis filia natus est. *Quum vero Europa nusquam appareret, Agenor pater ad eam quærendam misit filios, ne ante redirent iubens quam sororem invenissent. *Cum his simul ad filiam investigandam profecta est Telephassa mater et Thasus Neptuno natus vel, ut Pherecydes ait, Cilice. *Verum quum omnibus pervestigatis Europam nusquam possent reperire, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Et Phoenix quidem nomen dedit Phœniciae, Cilix vero omnem quam Phœniciae finitimam ad Pyramum fluvium regionem subiecit, nominavit Ciliciam. Cadmus et Telephassa in Thracia conserderunt. Item etiam Thasus ad Thraciam Thaso urbe condita sedem sibi constituit.

(2) Europam vero in matrimonium duxit rex Cretensium Asterion, ejusque ex Jove liberos educavit. *Qui quum ad virilem pervenissent ætatem, mutuum inter se discordiam exercuerunt. Deperibant enim puerum quendam Miletum, Apollini natum ex Aria Cleochi filia. Hic quum in Sarpedonis benevolentiam et amorem magis inclinaret, conflato inter fratres bello, Minos superior discessit. *Illi in fugam sese converterunt, ac Miletus quidem in Cariam appulsus, ibi urbem condidit ab ipso Miletum nominatam. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti, pacta mercedis loco regionis parte, opitulatus in Lycia regnum sibi comparavit. *Eidem Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Sunt etiam qui illum Atymnii, Jovis ex Cassiopea filii, amore inflammatum et propter hunc inter fratres dissidium ortum esse tradant. *Rhadamantus autem legibus insularis latiss secundo fugiens in Bœotiam sese contulit, ubi Alcmænam duxit uxorem. Demum vita defunctus cum Minos iudex sedet apud inferos. *At Minos, in Creta habitans, Cretensibus leges tulit et ducta Pasiphae Solis ac Perseidis, sive, ut Asclepiades ait, Creta Asterii, filios genuit Catreum, Deucalionem, Glaucum, Androgeum; filias vero Acalen, Xenodicen, Ariadnen, Phædræm. Porro ex Paria nympha Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, Philolaum; ex Dexitheia denique Enxantium.

(3) Postquam Asterion nullis relictis liberis e vita decesserat, Minos quominus Cretæ regnum susciperet prohibebatur. Sed regnum a diis sibi destinatum esse professus, ut fidem rei faceret, pronuntiat eventurum esse quodcumque a diis expetiverit. *Instituto igitur sacro, ad Neptunum preces facit, ut taurum ex profundo emitteret, oblatumque immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro eximiae formæ emissio, regnum accepit. Sed bovem illum ad armenta deduci jubet, ejusque loco mactat alium. Idem primus maris imperio potitus omnibus fere insulis præfuit. (4) At iratus illi Neptunus, quod taurum illum non immolasset, huic furorem injecit et Pasiphaen ejus desiderio incendit. *Hæc igitur tauri amore capta adjectorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat. Is ligneam vaccam concavam intrinsecus construxit, eamque rotis impositam atque

βοῦν, τὴν δορὰν περιέρραψε, καὶ οἷς ἐν ᾧπερ εἵριστο δ ταύρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὴν Πασιφάην ἐνεβίβασεν. ³Ἐλθὼν δὲ δ ταύρος, ὡς ἀληθινή βοὴ συνῆλθεν. ⁴Ἦ δ' Ἀστέρειον ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον. Οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός· Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. ⁵Ἦν δὲ ὁ λαβυρίνθος ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἶκημα χαμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. ⁶Τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θηρέως ὑστερον ἐροῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Κατρεὺς δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθημένης υἱός, γίνονται. ²Χρωμένῳ δὲ Κατρεὶ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, ὃ θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνός τῶν παίδων τελευτῆσθαι. ³Κατρεὺς μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθημένης δὲ ἀκούσας, καὶ δέσας μὴ φρονεῖν γένηται τοῦ πατρὸς, ἄρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης, προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς Ῥόδου, καὶ καταστῶν Κρητηνίαν ὠνόμασεν. ⁴Ἀναβάς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος, θεάσατο τὰς περὶ νήσους. Κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρίων ὑπομνησθεὶς θεῶν, ἰδρύετο βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. ⁵Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ χειρὶ ἐγένετο. Ἐρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεῖς, ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιτὴν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν) κατὰ τῆς ὁδοῦ βύρσας ὑπέστρωσε νεοδάρας· ἐψ' ἂς ὀλισθήσασα, [ἡνίκα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήκει,] φθίρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μνηύει τὸ γεγονός. Ὁ δὲ, σκῆψιν νομίσας εἶναι τὸν θεόν, λᾶξ ἐνθορὸν ἀπέκτεινεν. (2) Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἡπείρους ἀπεμπολῆσαι. Τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμῆι Ναυπλίος, καὶ τέκνων πατρὶς γίνεταί Οἰακος καὶ Παλαμήδους.

³Κατρεὺς δὲ ὑστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπόθει τὴν βασίλειαν Ἀλθημένει τῷ παιδὶ παραδόναι, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. ⁴Ἀποβάς δὲ τῆς νεῆς σὺν τοῖς ἥρωσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τόπον ἔρημον, ἡλαύνετο ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβέβληκέναι δοκούντων. ⁵Καὶ μὴ δυναμένων ἀκούσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων κίχαινον, παραγενόμενος Ἀλθημένης, ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν Κατρέα. Μαθὼν δὲ ὑπτερον τὸ γεγονός, εὐξάμενος, ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Δευκαλιῶνι δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεὺς τε καὶ Κρήτης καὶ νόθος καὶ Μολος.

²Γλαῦκος δὲ, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν ἀπέθανεν. Ἀφ' αὐτοῦ δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς

bovis pelle recens excoriatae circumsulam, intronmissa Pasiphae, in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit. Ad quam taurus accurrens, velut naturalem vaccam inivit. ³Ac Pasiphae Asterium peperit cognomento Minotaurum, qui vultum habebat taurinum, cetera membra corporis humani. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus in Labyrintho conclusum iussit custodiri. ⁴Labyrinthus vero a Daidalo exstructum domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages exitum difficilem reddebat et incertum. ⁵Sed quae de Minotaurο et Androgeo, deque Phaedra et Ariadna narrantur, postea, ubi de Theseo agatur, explicabimus.

CAPUT II.

(1) Catreo Minois filio natae sunt filiae Aepoe, Clymene, Apemosyne, filius Althemenes. ²Sciscitanti de vitae exitu Catreo deus respondit ab uno filiorum sibi moriendum esse. ³Catreus igitur oraculum celabat; audivit tamen Althemenes, qui veritus ne foret patris interfector, relicta Creta cum Apemosyne sorore in Rhodi insulae locum quendam appulit, eumque occupatum nominavit Creteniam. ⁴Hic quum ab Atabyrio monte circumjacentes insulas spectaret, inter easque Cretam quoque conspiceret, patriorum deorum recordatus aram exstruxit Jovi Atabyrio. ⁵Verum non multo post suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus amore correptus, quod fugientem assequi non poterat (quippe quae illum pedum pernecitate superaret), recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsa [quum e Creta redibat,] vitata est. Rem indicat fratri. Is vero dei nomen culpa praetextum esse arbitratus calcibus impetitam occidit. (2) Aepopen et Clymenen Catreus tradidit Nauplio qui in longinquas terras abductas venderet. ³Harum Aepopen uxorem duxit Plisthenes, ex eaque Agamemnonem et Menelaum procreavit. Clymenen in matrimonium sumsit Nauplius, cui filii nati sunt Oiax et Palamedes.

⁵Postea Catreus senio confectus Althemeni filio regnum tradere cupiebat, et propterea profectus est in Rhodum. ⁴Jam vero ubi e nave cum heroibus in desertum quendam insulae locum descenderat, a bubulcis, latrones ingruisse ratis, arcebat. ⁵Et quum quae res esset dicentem propter canum latratum non possent audire, sed jactis lapidibus eum persequerentur, Althemenes superveniens contorto telo ignarus patrem interfecit. Qui ubi scelus patrum cognovit, deos precatus, terrae hiato absconditus est.

CAPUT III.

(1) Deucalionis liberi erant Idomeneus et Crete et notus (Aethon ?) et Molus.

²Glaucus, infans adhuc, muscam insequens in dolium melle plenum delapsus periit. Quo e conspectu sublato, Minos postquam multum eum quassives

εὐρήσεως ἑμάντευετο. ³Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τρι-
χρόματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βῦν, τὸν δὲ τὴν
ταύτης θέαν ἄριστα εἰκάσαι δυνήθεντα, καὶ ζῶντα τὸν
παῖδα ἀποδώσειν. ⁴ Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
Πολύιδος, ὁ Κοιρανῶν, τὴν γρόαν τῆς βοῦς εἰκασε βα-
του καρπῷ· καί, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεὶς, διὰ
τινος μαντείας ἀνεῦρε. ⁵ Λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ
καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτόν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νε-
κρῷ. Ἐν ἀμηνανίᾳ δὲ πολλῇ τυγγάνων, εἶδε δρά-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τούτων βαλὼν λίθῳ
ἀπέκτεινε, δαίσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τούτῳ
συμπάθοι. ⁶ Ἐρχεται δὲ ἑτέρος δράκων, καὶ θεασάμενος
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἀπεισιν, εἴτα ὑποστρέφει ποίαν
κομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου σῶμα· ἐπιτεθείσας δὲ τῆς ποίας, ἀνέστη. ⁷ Θεασά-
μενος δὲ Πολύιδος καὶ θυμιάσας, τὴν αὐτὴν ποίαν
προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σῶματι, ἀνέστησεν.
(2) Ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς
Ἄργος ἀπείναι τὸν Πολύιδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν
διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ Πολύιδος δι-
δάσκει. ² Καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέλπει, κελεύει τὸν Γλαῦκον
εἰς τὸ στόμα ἐπιπτῦσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος
τὴν μαντείαν ἐπελάθετο. ³ Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς
Εὐρώπης ἀπογόνων μέγρι τοῦδε νοι λελέγθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν θάψας Τηλέφασσαν,
ὕπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς
Εὐρώπης πυνθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν
Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, γρῆσθαι δὲ καθόδῃ γῆ
βοί, καὶ πόλιν κτιζεῖν ἐνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμουῖσα.
² Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίων ἐπορεύετο.
Εἴτα βοὶ συντυγῶν ἐν τοῖς Πηλαγόντος βουκολίαις,
ταύτη κατόπισθεν εἶπετο. Ἦ δὲ, διεξιούσα Βοιωτίαν,
ἐκλίθη, πόλιν ἐνθα νῦν εἰσὶ Θήβαι. ³ Βουλόμενος δὲ
Ἀθηνᾶ καταβῦσαι τὴν βῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ'
ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ·
φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἄρεος εἶπον
τινὲς γαγονέαι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
φθειρεν. ⁴ Ἀναγκάσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δρά-
κοντα· καί, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ σπεῖρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἑνοπλοὶ, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. ⁵ Οὗτοι δὲ
ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἔριν ἀκούσιον
ἔλθοντες, οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. ⁶ Φερεκύδης δὲ
φασιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφύομενους ἄνδρας
ἐνόηλους, ἐπ' αὐτοὺς ἐβάλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλλή-
λων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν.
⁷ Περιεσφῆσαν δὲ πέντε· Ἐχίων, Οὐδαιος, Χθονίος,
Υπερήνωρ, Πέλωρ. (2) Κάδμος δὲ, ἀν' ὧν ἔκτεινεν,
αἰδίων ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἄρει· ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτός
τούτε ὀκτὼ ἔτη.

² Μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κα-

rat, de inveniendi ratione consuluit oraculum. ³ Curetes
ei dixerunt tricolorem esse inter armenta ejus bovem; jam
qui conjectando assequi possit, cuinam rei bovis hujus
species optime queat comparari, eum quoque ad invenien-
dum puerum vitæque restituendum fore idoneum. ⁴ Con-
vocatis igitur vatibus, Polyidus, Cœrani filius, bovem tri-
plices coloris cum moro rubi comparavit, et puerum vesti-
gare coactus, vaticinandi arte quadam adjutus eum reperit.
⁵ At Minos vivum sibi puerum reddendum esse dictitans
eum cum mortuo inclusit. Quum itaque in summa consilii
inopia versaretur, draconem vidit ad mortuum acceden-
tem. Hunc lapide percussus occidit, veritus, ne, si ei
parceret, ipse moreretur. ⁶ Deinde vero alter draco advenit,
ac priorem extinctum conspicatus abit; mox herbam fe-
rens redit, eaque toti alterius corpori imposita, hunc in
vitam revocat. ⁷ Id quum Polyidus miratus vidisset, ean-
dem herbam Glauci corpori admovens mortuum suscita-
vit. (2) Sed Minos ne post recuperatum quidem filium
Argos redire Polyidum permisit nisi antea vaticinandi artem
Glaucum docuerit. Polyidus coactus artem edocuit;
² et ubi nave in patriam profecturus erat, Glaucum jussit
in os sibi inspuere. Quo facto Glaucus vaticinandi artem
oblitus est. ³ Hactenus igitur de Europæ posteritate.

CAPUT IV.

(1). Cadmus a Thracibus hospitio exceptus, postquam
Telephassæ vita defunctam sepeliverat, Delphos conten-
dit de Europa deum sciscitaturus. Jussit Apollo, ne de
Europa curiose quæreret, sed bove utens viæ duce urbem
conderet ubi illa defessa procubitura foret. ² Quo accepto
responso per Phocidem iter faciebat. Mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviam factus, pone eam sequebatur. Hæc
vero Boetiam percurrens humi procubuit, ubi nunc ex-
stant Thebæ. ³ Deinde bovem illam Minervæ mactaturus e
suis quendam misit, qui ex Martis fonte hauriret aquam.
Sed draco fonti custos appositus, quem Marte satum non-
nulli perhibuere, ex aquaturis plerosque absumsit. ⁴ Quare
indignatus Cadmus draconem interemit, ac Minervæ con-
silio dentes ejus humo condidit. Quibus satis, armati e
terra viri exorti sunt, quos nominarunt Spartos. ⁵ Horum
alteri inviti rixam ineuntes, alteri ignari inter se congressi
mutua cæde occumbunt. ⁶ Verum Pherecydes dicit Ca-
dmum armatos viros e terra exorientes conspicientem la-
pidibus eos petivisse; sed hos, vicissim a se percuti existi-
mantes, inter se iniisse pugnam. ⁷ Superfuerunt autem
quinque, Echion, Udaeus, Chthonius, Hyperenor, Pelor.
(2) Cadmus vero pro commissa cæde per annum ma-
gnum, quod tum octo annis constabat, Marti servivit.

² Post peractum servitii tempus Minerva regnum ei in-

τεσκεύασε, Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα, καὶ πάντες θεοὶ, καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν. ² Ἐδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸν Ἡφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἡφαίστου λέγουσι τινες δοῦναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. ³ Γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνώ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν· Αὐτονόη δὲ Ἀρισταῖος· Ἀγαυὴν, Ἐχίων.

(3) Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς, Ἡρας κρύφα συνευναίεται. Ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἡρας, κατανεόσσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσιν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν, οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἡραν. ² Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος, ἀστραπαῖς ἡμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἔσπιν. ³ Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἐξαμνηνιαῖον βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβρῳψε τῷ μηρῷ. ⁴ Ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λόγον, συνευνῆσθαι θνητῷ τινι Σεμέλῃ, καὶ καταψεύσασθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθῃ. ⁵ Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ βράμματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. Ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὴν καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

⁶ Ἀγανακτήσασα δὲ Ἡρα, μαρίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνὴ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἦλτο κατὰ βυθῶν. ⁷ καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ⁸ Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγὼν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

⁹ Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάζας τὸν Ἡρας θυμὸν ἐκλεψε· καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν ἐν Νύτῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας ὀνόμασεν Ὑάδας.

(4) Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαίρωνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. ² Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μνησίαντος τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλῃ· ³ ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε· καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσαν, ὡς ὃν κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη. ⁴ Ἀπολομένου δὲ Ἀκταίου, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, καταπύοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον· ὃς εἰδὼλον κατεσκεύασεν Ἀκταίου, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε.

struxit. Jupiter Harmoniam, Veneris et Martis filiam, uxorem dedit, atque omnes dii, relicto caelo, in Cadmez convivio excepti nuptias celebrarunt. ² Dedit ei Cadmus pepulum et monile a Vulcano fabricatum, quod, ut nonnulli dicunt, ab ipso Vulcano acceperat, secundum Pherecydem vero ab Europa, cui Jupiter id donaverat. ³ Nascuntur Cadmo filiae Autonoe, Ino, Semele, Agave, filius vero Polydorus. Ino Athamanti nupsit, Autonoe Aristaeo, Agave Echioni.

(3) Cum Semele Jupiter, ejus amore captus, clam Junone concumbit. Haec autem ab Junone decepta, Jove quicquid deposceret sese facturum pollicente, ex eo petit, ut talis ad se accedat, qualis venerit Junonis nuptias ambiens. ² Quod quum Jupiter abnuere non posset, curru vectus tonans et fulminans ejus thalamum ingreditur. ³ Quare Semele metu extincta semestrem partum edidit, quem Jupiter e medio abreptum igne femori insuit. ⁴ Semele extincta, reliquae Cadmi filiae sermonibus divulgant eam cum mortalium quodam concubuisse, et ab Jove se compressam mentitam, eamque ob rem fulminatam esse. ⁵ Congruo deinde tempore Jupiter, solutis filiis, Dionysum parit eumque tradit Mercurio. Hic ad Ino et Athamantem puerum deferit, iisque suadet ut tamquam puellam educant.

⁶ Quod iniquo animo ferens Juno iis furorem injecit. Et Athamas quidem majorem natu filium Learchum, velut cervum venatus, interfecit; Ino vero Melicertem in lebetem fervente aqua plenum conjecit, atque deinde mortuum secum asportans prosiluit in profunda. ⁷ Et ipsa quidem Leucotheae, puer vero Palamionis a navigatoribus nomen acceperunt: nam tempestate vexatis opem ferunt. ⁸ In Melicerte denique honorem Isthmia Sisyphe auctore instituta sunt.

⁹ Dionysum vero in haedum transformatum Jupiter Junonis irae subdixit, ac Mercurius transtulit eum ad Nymphas, quae Nysam in Asia incolebant, quaeque postea a Jove inter sidera collocatae nominabantur Hyades.

(4) Autonoes et Aristei filius fuit Actaeon, qui a Chirone educatus et venationem edoctus postea a suis ipsius canibus in Cithaerone devoratus est. ² Atque hunc in modum finivit, secundum Acusilaum, Jovis irā, quod Semeles nuptias ambiisset; ³ secundum plerosque autem, quod Dianam se lavantem conspexisset; tum enim deam dicunt extemplo eum in cervum commutasse, atque quinquaginta qui eum sequebantur canibus rabiem injecisse, ab iisque ignaris dominiu esse discerptum. ⁴ Postquam Actaeon perierat, canes herum cum ululatu vestigantes ad Chironis antrum devenerunt, qui Actaeonis simulacrum efflinit, quo canibus objecto effecit ut mœrorem deponerent.

Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν. Ἐξ ὧν οὗτοι***

Δη νῦν καλὸν σῶμα περισταδόν, ἥτε θῆρες,
τιυὲ δάσαντο κύνας κρατεροί· πάλαι Ἀρκυα πρώτη.
... μετὰ ταύτην, ἄλκιμα τέκνα·

Λυκεύς καὶ Βάνος πόδας ἀνετός, ᾗδ' Ἀμάρυνθος.

Καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὥς κατέλεξε.

[Καὶ τότε Ἀκταίων ἐβάνεν Διὸς ἐννεσίησι.]

Πρῶτοι γάρ μελ' ἀν αἶμα πῖον σφετέρῳ ἀνακτος
Σπάρτος τ' ὦν, Ἀργός τε, Βορρῆς τ' αἰφροκέλευθος.

[Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάγον, αἶμα δ' ἐλαφαν.]

Τοὺς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσπυνεν ἐμμεμαώτες.

(Σαρῶν δὲ οὐδὲν ἄκος ἐμμεναὶ ἀνθρώποισιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Διόνυσος δὲ εὐρετὴς ἀμπελίου γενόμενος, Ἥρας
μανίαν αὐτῷ ἐμβαλοῦσας, περιπλανᾶται Αἰγυπτὸν τε
καὶ Συρίαν. ²Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων. ³Αὐθις δὲ εἰς Κύβελαν
τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται· κακῇ καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας,
καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης
τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς Θράκης ἡπείγετο.
⁴Λυκούργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἠδωνῶν βασιλεύων,
οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι, πρῶτος ὕβρισας
ἐξέβαλεν αὐτόν. ⁵Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς
Θέτιν τὴν Νηρέως κατέβρυγε· Βάκχαι δὲ ἐγένοντο
αἰγυμάλωτοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος
αὐτῷ. ⁶Αὐθις δὲ αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαιφνής· Λυ-
κούργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ, μεμνηνός,
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπελίου νομίζων κλῆμα κόπτειν,
πελέκει πλῆγας, ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτόν,
ἐσωφρόνησε. ⁷Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν
ὁ θεός, καρπορορήσειν αὐτὴν, ἂν θανάτωθῃ Λυκούρ-
γος. Ἠδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτόν
ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδωκαν, κακῇ κατὰ Διονύσου βού-
λησιν ὑπὸ ἵππων διασθαρθεὶς ἀπέθανε.

(2) Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν,
στῆλας ἐκεῖ στήσας, ἤκεν εἰς Θήβας· καὶ τὰς γυναῖκας
ἡνάγκασε καταλιποῦσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ
Κιθαιρῶνι. ²Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχρίωνι,
παρὰ Κάδμου εἰληφὼς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα τῶν
Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ
μανίαν ἐμελείσθη. Ἐνόμισε γάρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.
³Δεῖξας δὲ Θηβαίοις δεῖν θεὸς ἐστίν, ἤκεν εἰς Ἀργος·
κακῇ πάλιν οὐ τιμώντων αὐτόν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖ-
κας. Αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιγίους ἔρουσαι
παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσιτοῦντο. (3) Βουλόμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῶ-
ν Ἀστυνοῦς ἐμισθώσατο τριήρη. Οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνθέ-
μενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν
ἀπεμπολῆσόντες. ²Ὁ δὲ τὸν μὲν ἱστὸν καὶ τὰς κώ-
πας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλήρη κισσοῦ

Nomina canum Actaeonis : ***

Jam pulerum ejus corpus circumstantes in modum ferarum
dilacerarunt canes validi. Ac Arcya prima

... post hanc, fortis proles,

Lycceus et Banus pedibus celer, atque Amarynthus.

Et hos nominatim protulit in enumeratione :

[Ac tum Actaeon occubuit Jovis numine.]

Primi enim nigrum sanguinem biberunt domini sui.

Spartus Argusque Boreasque celeriter viam conficiens.

[Hi primi ederunt membra Actaeonis et sanguinem Jam-

Post hos vero reliqui omnes prompte irrucruunt. [beruunt]

(Saeorum dolorum remedium esse hominibus.)

CAPUT V.

(1) Bacchus, vitis inventor, furore a Junone injecto
percitus Aegyptum pererrat et Syriam. ²Ac primum quidem
Proteus, rex Aegyptiorum, hospitio eum excepit. ³Deinde
ad Cybelum Phrygiae montem pervenit; ibique a Rhea
sanæ menti restitutus et caeremonias edoctus, accepta ab
illa stola, ad Indos (?) per Thraciam contendit. ⁴Lycurgus
vero Dryantis filius, rex Edonorum qui Strymonem flu-
vium accolunt, eum contumelia affectum ejecit. ⁵Tum Bac-
chus in mare ad Thetidem Nerei filiam confugit; Bacchæ
autem et quæ eum comitabatur Satyrorum turba captivæ
in vincula conjectæ sunt. ⁶Mox vero Bacchæ repente sunt
liberatæ; Lycurgo enim Bacchus furem injecit. Tum ille
amentia præceps Dryantem filium, vitis palmitem se ra-
tus amputare, securi percussus occidit; sed postquam
corporis extremitates ei præciderat, resipuit. ⁷Deinde ubi
terra nullas suppeditabat fruges, deus vaticinatus est, tum
agros fertilitatem recuperaturos, quum Lycurgus morte
multatus fuerit. Quo accepto oraculo Edones illum in Pan-
gaeum montem abductum in vincula conjecerunt, ibique
ex Bacchi voto equis dilaniatus occubuit.

(2) Bacchus vero post Thraciam (atque Indiam) univer-
sam peragratam, positus ibi stelis, venit Thebas, ubi mu-
lieres, relictis domibus, furore bacchico in Cithærone
discursitare coegit. ²Pentheus autem, Agaves et Echionis
filius, qui Cadmo in regno successerat, hac ab illis fieri vo-
luit prohibere; sed quum in Cithæronem Bacchas specu-
laturus sese contulisset, ab Agave matre, per furem
eum feram esse arbitrata, membratim discerptus est.
³Deinde Bacchus, postquam se deum esse Thebanis demon-
straverat, profectus est Argos; ubi quum eodem modo
negligeretur, mulieribus injecit insaniam. Hæ itaque in
montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum
carnibus vescabantur. (3) Post quum ab Icaria in Naxum
transveli cuperet, praxyloriam Tyrrhenorum triremem
mercede conduxit. Sed Tyrreni, deo in nave imposito,
Naxi litora præterlegunt atque vela faciunt in Asiam, ubi
deum vendituri erant. ²Tum Bacchus malum remosque in
serpentes vertit atque navem hedera tibiarumque sonitu

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἐφυγον καὶ ἐγένοντο δελφίνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἀνθρώποι ἐτίμων· ὃ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἰδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυνὼν, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν, πρὸς Ἐγγέλεας παραγίνεται. Τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολεμουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατήσιν, ἐὰν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλυρίου αὐτῷ γίνεται. ² Αὔθις δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἰλύσιον πεδῖον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ, Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος, Νυκτιδὰ γαμεῖ, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λαβδάκον. Οὗτος ἀπόλετο μετὰ Πενθέα, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. ² Καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιαυσιαῖον Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ἕως οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτέως. ³ Ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτιδὸς τῆς Βοιωτῆδος, Ὑρίαν κατῴκουν, καὶ, διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οἰκειότητα, ἐγεγόνησαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφιόνοιο ὀνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε. ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὡς ἔχρυς· ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλούντος, εἰς Σικυθίαν ἀποδιδράσκει πρὸς Ἰππωπέα καὶ τούτῳ γαμεῖται. ⁶ Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὴν φονεῖ, δοὺς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατεύσάμενος Σικυθίαν χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἡγάγεν αἰχμάλωτον. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρὼν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζήθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζήθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιστροφῶν ἥσκει, δόντος αὐτῷ λύραν Ἐρμού. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἥκιστο Λύκος καθεῖρξας, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη λαθοῦσα δέποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τῶν παιδῶν ἐπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολούθησάντων τῇ Ἀμφιόνοιο λύρᾳ τῶν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν, ἐπιζενοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρύσιππον, Ἄρματοδραμῆιν διδάσκων, ἐρπασθεὶς ἀναρπάζει.

(6) Γαμεῖ δὲ Ζήθος μετὰ Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ἦν Θήβαι· Ἀμφιὼν δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἣ γεννᾷ παῖδας μὲν ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἰσμηνον, Δα-

replevit. Verum nauta furore acti in mare praecipites desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ³ Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reductam nominavit Thyonen, in caelum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore victores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores praelio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Ilysium campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno praefectus Nycteidem, Nyctei, Chthonii, filiam, uxorem ucit, ex eaque gignit Labdacum. Illic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, periit. ² Quum vero Labdacus Laium anniculum filium reliquis, per ejus puerilem aetatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter eadem Phlegya, ex Marte et Dotide Boebeide nati, ab Euboea exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitadinem, quae cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis deductus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemtus diem obiit supremum. Causa rei fuit haec: ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravida esset, patre ponam minitante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim mœrore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animadvertere jusserat, sibi ipse mortem conscivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemit et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Haec dum iter fecit in Eleutheris Boeotiae urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuariae studio se dabat, Amphion a Mercuriolura donatus citharredicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quondam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dircen crinibus ad taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laiumque fugarunt. ¹² Hic quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysippum, quem curulis artis exercendae rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantali, quae septem ei parit filios: Sipylum, Minytum, Ismenum,

μασίχθονα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἐθοδαίαν, ἥ, ὡς τινες, Νέαιραν, Κλεοδόην, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠκυγίαν. ² Ἡσιόδος δὲ δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρένας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὀμηρος δὲ ἐξ μὲν υἱούς, ἐξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³ Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Λητοῦς εὐτεκνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Λητῶ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴ Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἀρτεμις· τοὺς δὲ ἄρρένας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινεν. ⁵ Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρένων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλωρίς ἢ πρεσβυτέρα, ἥ Νηλεὺς συνώκησε. Κατὰ δὲ Τελεσίλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια. Ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζήθος καὶ Ἀμφίων. Ὁ αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἔκεν εἰς Σίπυλον· κακεὶ δ' αὖ εὐχάμενη, τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφιονὸς τελευτήν Λαίος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γῆμας θυγατέρα Μενεικίως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, ² χρῆσαντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον ἔσεσθαι· ὃ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ, περόναις διατρῆσας τὰ σφυρά. ³ Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα· Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλείως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἡ δὲ ἀνελούσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴ Τελεσιθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διατρέφων τῶν ἡλίκων ἐν βούμῃ, διὰ φθόνον ὠνειδίκετο ὑποβλήτορος. ⁵ Ὁ δὲ, πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ⁶ Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγῆσεσθαι. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγενῆσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ⁷ Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος περόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου καὶ κελύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπειθεῖαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας.

(8) Λαίον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταίων Δαμασίστρατος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενεικίως παραλαμβάνει.

² Τοῦτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπεμψε γὰρ Ἡρα Σφίγγα, ἥ μητρὸς μὲν Ἐχιδνῆς ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος· ³ εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στήθος δὲ καὶ βᾶσιν καὶ οὐράν

Damasichthonem, Agenorem, Phædimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodaïam sive, ut alii volunt, Neeram, Cleodoxam, Astyochem, Phthiam, Pelepiam, Astycrateam, Ogygiam. ² At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ³ Quare Niobe tot liberis aucta Latona se secundiorum esse jactavit. Quod agre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁴ Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Citharone venantes Apollo occidit. ⁵ Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris natu maxima, quam Neleus duxit uxorem. Verum Telesilla testimonio Amyclas et Melibrea fuerunt superstites, contra Zethus et Amphion deorum sagittis transfixi perierunt. ⁶ Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Joventi precalata in saxum commutata est, atque lacrimæ noctu et interdiu de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Menœci filia, quam nonnulli Iocastam, alii Epicastam nominant, ² oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natum infantem, talis ejus fibula trajectis, pastori dedit exponendum. ³ At hic quidem puerum in Citharone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem tulerunt; quæ assumptum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum tumorem nominat Œdipum. ⁴ Adulto puero et robore æqualibus antecellente ob invidiam contumeliose supposititius appellabatur. ⁵ Qui quum ex Peribœa id quæreret, nec certius aliquid posset comperire, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁶ Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri cædem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthum non est reversus. ⁷ Sed dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laio vehiculo eunti, et Polyphontæ illius præconi. Quo jubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, Œdipus iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Plateensium rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Menœci filius suscepit.

² Hoc regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, cujus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ³ Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes caudamque leonis, alas deni-

λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. ⁴Μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους. ⁵Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται; ⁶Χρησμοῦ δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντος, τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Σφιγγὸς, ἥνικα ἂν τὸ αἰνίγμα λύσωσι, (καὶ) συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλὰκις, ἐζήτει (ἐζήτηουν;) τί τὸ λεγόμενον ἐστίν. ⁷Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρισχον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεβίβρωσκε. ⁸Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνίγμα λύσονται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαίου δώσειν γυναῖκα. ⁹Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀρούμενον κώλοις· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βᾶσιν τὸ βάκτρον. ¹⁰Ἡ μὲν οὖν Σφίγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριψεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκην καὶ Ἑτεοκλέην, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Εἰσι δὲ, οὐ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Τεύθραντος.

(9) Φανέντων δὲ ὑστέρων τῶν λαθρανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγρόνης ἑαυτὴν ἀνέρτησεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὄφεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἡλαύνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οἱ, τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες, οὐκ ἐπήμυναν. ²Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἐνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' οὐ πολλὸν χρόνον ἀπίθανεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἑτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἀρχεῖν. ²Τινὲς μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἀρξάντος Πολυνείκου, παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἑτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον Ἑτεοκλέους ἀρξάντος, μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. ³Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. ⁴Ἐβασίλευε δὲ Ἄργους Ἀδραστος ὁ Ταλαῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνα. ⁵Γενομένης δὲ ἐξαίρνης βοῆς, ἐπιφανεὶς Ἀδραστος διέλυσεν αὐτούς· καὶ μάντιός τις ὑπομνησθεὶς λέγοντος αὐτῷ, κάπρῳ καὶ λέοντι συζευξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν, ὁ δὲ λέοντος. ⁶Γαμεῖ δὲ Δηϊπύλῃ μὲν Τυδεύς, Ἀργεῖν δὲ Πολυνείκης· καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο καταξείν. ⁷Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστέας συνήθροισεν.

(2) Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλῆος, μάντις ὢν, καὶ

que avis. ⁴Quæ quum a Musis ænigma didicisset, in Phicio monte consedit atque istud proponebat Thebanis. Fuit autem ænigma hocce : Quidnam esset illud quod unam vocem habens, quattuor et duobus et tribus pedibus incederet. ⁵Jam vero quum Thebanis oraculo renuntiatum esset, tunc se a Sphinge liberatum iri, quum ænigma solverint, subinde in montem illum convenientes quærebant, quidnam dictum illud significaret. Quod quum non reperirent, unum semper Sphinx abripuit abreptumque devoravit. ⁶Multis hunc in modum interfectis, inter eosque postremo Hæmone, Creontis filio, Creon ænigma soluturo et regnum et Laii uxorem se traditurum præconis voce jubet enuntiare. ⁷Quod ubi ad Cædipi aures pervenerat, ænigma solvit. Etenim quod a Sphinge propositum esset, hominem significare ait; nasci enim quadrupedem infantem, qui quattuor ingrederetur membris, adultum vero esse bipedem, senescentem denique tertium pedem assumere baculum. ⁸Sphinx igitur (ex arce) se præcipitem dedit, Cædipus autem regnum accepit et matrem ignarus duxit uxorem; ex eaque filios genuit Polynicem et Eteoclem, filias Ismenen et Antigonen. Sunt tamen qui hosce liberos ex Eurygania Teuthrantis filia natos esse tradant.

(9) Postea vero ubi quæ latuerant in lucem prodire, Iocasta suspensio se necavit, Cædipus autem, effossis sibi oculis, Thebis ejectus est, filios devovens, quod ex urbe expelli parentem spectantes eum ab injuria non defendere. ²Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ, ubi in Eumenidum luco supplex consedit, et a Theseo exceptus non ita multo post e vita migravit.

CAPUT VI.

(1) Eteocles vero et Polynices de regno gerendo inter se paciscuntur et placet iis, ut vicibus per annum regnum administrarent. ²Nonnulli igitur Polynicem primum regnasse dicunt, deinde post annum regnum tradidisse Eteocli. Alii Eteoclem primum regnantem non voluisse ajunt fratri regnum tradere. ³Polynices itaque Thebis fugatus, monile et pepulum secum exportans venit Argos. ⁴Rex ibi erat Adrastus, Talai filius. Ad cujus regiam noctu accedens Polynices cum Tydeo, Cenei filio, qui tum Calydone Argos confugebat, manum conserit. ⁵Orto vero subito clamore, supervenit Adrastus, eorumque pugnam diremit. Idem vatis recordatus ut apro et leoni filias in conjugium daret jubentis, ambos illis sponso designavit. Nam in clypeis alter apri, leonis alter effigiem gestabant. ⁶Deipylon itaque Tydeus, Argam Polynices uxorem duxit; atque Adrastus utrumque in patriam suam se ducturum pollicitus est. ⁷Et primum quidem contra Thebas paravit expeditionem, ad quam præstantissimos viros convocavit.

(2) Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritis-

προειδώς, ὅτι δεῖ πάντας τοὺς στρατευσαμένους χω-
ρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὄκνει στρατεύε-
σθαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεψε. ² Πολυνείκης δὲ
ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἤξιον μαθεῖν,
πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγκασθεῖ στρατεύεσθαι· ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη. ³ Ἀμφιάραος μὲν
οὖν ἀπέειπεν Ἐριφύλῃ παρὰ Πολυνείκους δῶρα λαμ-
βάνειν· Πολυνείκης δὲ δούς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἤξιον
τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν· ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτης.
⁴ Γενομένης γὰρ αὐτῆς * πρὸς Ἀδράστον, διαλυσάμενος
ὠμοσε, περὶ ὧν Ἀδράστος διαφέρηται, διακρίνειν
Ἐριφύλῃν συγχωρῆσαι. ⁵ Ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας ἔδει
στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφια-
ράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλῃ τὸν ὄρμον λαβοῦσα,
ἔπεισε τὸν Ἀδράστον (ἄνδρα;) στρατεύειν. ⁶ Ἀμφια-
ραος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν
ἐντολὰς ἔδωκε τελεωθεῖσι τήν τε μητέρα κτείνειν,
καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεύειν.

(3) Ἀδράστος δὲ συναθροίσας, σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ
πολεμεῖν ἔσπευδε Θήβας. ² Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε·
Ἀδράστος Ταλαῦ, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καπανεὺς
Ἰππονόου, Ἰππομέδων Ἀριστομάχου· οἱ δὲ λέγουσι,
Ταλαῦ. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἀργεῶν. ³ Πολυνείκης Οἰδίπο-
δος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως, Λιτωλός· Παρθεν-
παῖος Μειλανίου, Ἀρκάς. ⁴ Τινὲς δὲ Τυδεά μὲν καὶ
Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς
ἑπτὰ Ἐτεόκλον Ἴφιον, καὶ Μηκιστέα.

(4) Παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλευε
Λυκούργος, ἐζήτουν ὕδωρ. Καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς
ἐπὶ κρίνην ὁδοῦ Ὑψιπύλῃ, ἧτις νήπιον παιδα ὄντα
Ὁφελτῇν [ἀπολιποῦσα, ὄν] ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα
καὶ Λυκούργου. ² Αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Ἀθηναῖαι ὕστερον
Θάνατον σεωσμένον, ἐκείνους μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ
Ὑψιπύλῃν ἀπημπούνησαν· διὸ πρᾶξις ἐλάτρευε
παρὰ Λυκούργῳ. ³ Δεικνυούσης δὲ τὴν κρίνην, ὁ καὶ
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται. ⁴ Τὸν μὲν
οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτεί-
νουσιν, τὸν δὲ παιδα θάπτουσιν· Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν,
ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι.
Τὸν δὲ παιδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. ⁵ Οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ'
αὐτῷ τὸν τῶν Νεμεῶν ἄγωνα. Καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκη-
σεν Ἀδράστος· σταδίῳ δὲ Ἐτεόκλος· πυγμῇ Τυδεύς·
δρῆματι (ἄλματι;) καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ
Λαόδοκος· πάλῃ Πολυνείκης· τοῦτον Παρθενοπαῖος.

(5) Ὡς δὲ ἦλλον εἰς τὸν Κιθαῖρῶνα, πέμπουσι Τυ-
δεά προερούνη Ἐτεοκλῆν, τὴν βασιλείαν παραχω-
ρεῖν Πολυνείκῃ, καθὰ συνέθεντο· μὴ προσέχοντος δὲ
Ἐτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιού-
μενος, καθ' ἓνα προκαλούμενος, πάντων περιεγένετο·
² οἱ δὲ πενήκοντα ἄνδρας ὀπλίσαντες ἀπὸντα ἐν ἰδρεῦ-
σαν αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέ-
κτεινε· καίπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλλον.

(6) Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήσαν τοῖς τεί-
χεσι· καὶ, πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν, Ἀδράστος μὲν παρὰ

simus, quod omnes in eo bello præter unum Adrastum
perituros esse prævidebat, et ipse expeditionem detrecta-
bat et reliquos dehortabatur. ² Polynices vero ad Iphian
Alectoris filium contendit, ab eoque petiit, ut qua posset
ratione Amphiarum ad belli societatem cogere demon-
straret. Huic ille respondit, si torquem aureum Eriphyle ac-
ciperet. ³ Amphiarus ergo, ne quid a Polynice muneris
caperet, Eriphylæ interdixit. Verum Polynices eam mo-
nili donatam rogavit, ut virum suum ad expeditionem
suscipiendam induceret. Erat enim hoc in ejus potestate
positum. ⁴ Nam Amphiarus quæ fuit ei cum Adrasto dis-
ensionem componens, quidquid inter eos litis ac discor-
diæ foret, ad Eriphyles judicium se relatum jurejurando
confirmaverat. ⁵ Quo igitur tempore contra Thebas profici-
scendum erat, Adrasto exhortante, Amphiaro contra de-
trectante, Eriphyle monili corrupta maritum ad ineundam
expeditionem adduxit. ⁶ Tum Amphiarus ad militiam co-
actus filiis dedit mandatum, ut adulti matrem occide-
rent atque contra Thebas in bellum proficiscerentur.

(3) Adrastus igitur, collecto exercitu, cum septem du-
cibus Thebas bello aggredi properavit. ² Duces vero fue-
runt: Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hip-
ponoi, Hippomedon Aristomachi sive, ut aliis placet, Talai.
Hi Argivi fuerunt. ³ Polynices CEdipodis, Thebanus; Ty-
deus CEnei, Etolus; Parthenopeus Milanionis, Arcas.
⁴ Sunt tamen qui Tydeum et Polynicem non connumerant,
sed inter septem illos recensent Eteoclum, Iphios filium,
et Mecisteum.

(4) Qui ubi ad Nemeam, cujus rex erat Lycurgus,
pervenerant, aquam quærentibus ad fontem viæ dux fuit
Hypsipyle, quæ nutrebat Opheltæ infantem, Eurydices
filium et Lycurgi. ² Nam quum Lemniæ mulieres ab ea
Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum
quidam necarunt, at Hypsipylen in servitutem vendide-
runt. Quocirca venundata apud Lycurgum serviebat. ³ En
dum fontem monstrat, relictus puer a serpente occiditur.
⁴ Serpentem igitur Adrastus cum sociis superveniens inter-
emit ac puerum sepelivit. Amphiarus vero dixit hoc sibi
prodigio quæ eventura essent prænuntiari. Quare pue-
rum vocarunt Archemorum, ² in ejusque honorem Nemeæ
certamen instituerunt, in quo Adrastus vicitequo, cursu
Eteoclus, pugilatu Tydeus, curru (saltu?) et disco Am-
phiarus, jaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthe-
nopæus.

(5) Deinde quum ad Citharonem pervenire, Tydeum
legatum mittunt, qui Eteoclem juberet ex constituto re-
gnum cedere Polynici. Eteocle non obtemperante, Ty-
deus de Thebanis periculum facturus singulos ad certamen
provocavit, iisque omnibus superior discessit. ² Illi vero
quinquaginta viros armatos collocarunt, qui redeuntem
ex insidiis aggredierentur. Eos tamen omnes, uno excepto
Maone, interfecit, atque deinde rediit ad exercitum.

(6) Jam vero Argivi sumtis armis, ad muros accesser-
unt, et quum septem essent portæ, Adrastus ad Homo-

τὰς Ὀμολοίδας πύλας ἔστη· Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠρυγίας· Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Πρωτίδας· Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀρνηίδας (Νηίτας·). Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας· Παρθενόπαις δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας· Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας. ²Καθώπλισε δὲ καὶ Ἑτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσους ἔταξε, καὶ, πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων, ἐμαντεύετο.

(7) Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίαις Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γινόμενος τυφλὸς τὰς ὁράσεις. ²Οὗ περὶ τῆς περὶ τῶν αἰσθημάτων καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυε· ³Φερεκύδης δὲ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Οὖσαν γὰρ τὴν Χαρικλῶν προσφιλῇ τῇ Ἀθηνᾷ... γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι· ⁴Χαρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστήσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασαν· πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ δοιρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν. ⁵Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώσας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ. ⁶Διόπερ Ἦρα καὶ Ζεὺς ἀμφισχίζοντες, πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἡδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνειν, τοῦτον ἀνέκρινον. Ὁ δὲ ἔφη, δεκαεννέα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν ἐννέα ἀνδρας ἡδεσθαι, τὰς δὲ δέκα γυναῖκας. ⁷Ὅθεν Ἦρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἦραν·

Οἶνον μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δὲ δέκα· (ἐννέα δ' ?) ἐμπιμπλῆσι γυνὴ τέρπουσα νόημα.]

⁸Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

⁹Οὗτος οὖν Θηβαίους μαντεύόμενος εἶπε νικήσειν, ἐὰν Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος Ἀρσι σφάγιον αὐτὸν ἐπιδιδῶι. Τοῦτο ἀκούσας Μενοικεὺς ὁ Κρέοντος, ἑαυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. ¹⁰Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμεῖοι μέχρι τῶν τευχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεὺς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνῆλθε· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ. (8) Τοῦτου δὲ γενομένου, τροπαιὸν (τροπή ?) τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλυντο πολλοὶ, δόξαν ἑκατέροις τοῖς στρατεύμασιν, Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. ²Καρτερᾶς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἤριστευσαν. Ἴσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε· Λεάδης δὲ Ἑτεοκλον· Ἀμφιδίκος δὲ Παρθενόπαιον· ὥς δὲ Εὐρυπίδης φησὶ, Παρθενόπαιον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περικλύμενος ἀπέκτεινε. ³Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων [εἰς τὴν γαστέρα] Τυδεᾶ τιτρώσκει. Ἠμῶν γὰρ

loidem portam collocatus est, Capaneus ad Ogygiam, Amphiarus ad Prætidem, Hippomedon ad Neitam, Polynices ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electridem, Tydeus ad Crenidem. ³ Interea Eteocles quoque Thebanos armis instruit, atque constitutis totidem ducibus, quomodo posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit.

(7) Erat apud Thebanos Tiresias vates, Everis et Chariclus nymphæ filius, ab Udari Sparti genere oriundus, oculorum luce orbatus. ² Cujus de cæcitate ac vaticinandi peritia variæ sunt historiae. Namque alii eum deorum ira excæcatum esse dicunt, quia mortalibus quæ celare volebant, evulgasset. ³ Pherecydes autem a Minerva eum luminibus privatum narrat. Nam quum Chariclo Minervæ esset amica,.... illum nudam per omnia deam vidisse, hanc vero manibus attingentem illius oculos carcum reddidisse. ⁴ At Chariclo Minervam orasse, ut filio suo oculos restitueret. Quod quum dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem avium vocem intelligendi tribuisse facultatem, eundemque cyaneo sceptro condonasse, quod gestans æque ac oculatus incederet. ⁵ Hesiodus vero dicit eum ad Cyllenen montem serpentes coeuntes conspicatum, quod eos vulnerasset, e viro in mulierem mutatum esse; et quum rursus eosdem serpentes coeuntes observasset, in priorem viri formam rediisse. ⁶ Quocirca Juno ac Jupiter ambigentes mulieresne an viri majorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem quæ inter coeundum voluptatis partes caperentur, novem virum, ac mulierem decem partibus frui judicavit. ⁷ Quare illum Juno oculorum usu privavit, Jupiter autem pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. [Responsum quod Tiresias dedit Jovi et Junoni :

Parte una e denis mas partibus oblectatur,
at mulier solidum coitus capit ipsa decuncem.]

Longævus quoque Tiresias fuit.

⁸ Illic igitur Thebanis victoriam vaticinatus est, si Menæceus Creontis filius sese Marti victimam devovet. Quod ubi Menæceus audivit, se ipse ante portas mactavit. ⁹ Deinde vero pugna commissa, Cadmei ad muros usque repulsi sunt, et arreptis scalis Capaneus in muros jam ascendit, ubi Jupiter fulmine ictum interemit. (8) Quo facto Argivi in fugam se converterunt. Quum autem multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia de regno singulari certamine decernunt Eteocles et Polynices, ac mutua se cæde interficiunt. ³ Nova deinde pugna magna cum acerbitate commissa, Astaci filii inter omnes virtute fuerunt conspicui. Ismarus enim Hippomedontem prostravit, Leades Eteoclum, Amphidicus Parthenopæum, quem tamen Euripides a Periclymeno Neptuni filio occisum fuisse narrat. ³ Melanippus qui restabat Astaci filius, Tydeum (in ventre) vulneravit. Qui

τος δὲ αὐτοῦ κειμένου, παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἐμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. * Ἀμφιαράος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισῶν Τυδέα ὅτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβας ἔπεισε τοὺς Ἀργεῖους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· (τιτρωσόμενος δὲ Τυδέος ἔκτεινεν αὐτόν.) * Οὗ δὲ διελὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐξερόβησεν αὐτόν. * Ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσσάμενη τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. * Ἀμφιαράῳ δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμηνὸν, πρὶν ὑπὸ Περικλυμένου τὰ νῶτα τρωθῆ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διέσπασεν. * Οὗ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βάτωνι, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἐλαττωνῶ, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. * Ἀδραστὸν δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων. Τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινύϊ κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ Ζ'.

(1) Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. * Ἀντιγόνη δὲ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα κλέψασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. * Ἀδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἱκετήριαν θείας, ἡξίου θάπτειν τοὺς νεκροὺς. * Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες, αἰρούσι Θήβας, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδόασιν θάψαι. * Τῆς δὲ Καπανέως καιομένης πυρᾶς, Εὐάδων ἢ Καπανέως μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφίος, ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατεκαίετο.

(2) Μετὰ δὲ ἔτη δέκα, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. * Καὶ μαντευόμενοι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπισε νίκην Ἀλκμαίωνος ἡγουμένου. * Οὗ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν τίσασθαι τὴν μητέρα, δμῶς στρατεύεται. Λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον, συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. * Οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμην, Θήβας ἐπολέμουν. * Ἦσαν δὲ οἱ στρατεούμενοι οἷδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Αἰγιάλεος Ἀδράστου· Διομήδης Τυδέως· Πρόμαχος Παρθενοπαιῶ· Σθένελος Καπανέως Θερσάνδρος Πολυνείκους· Εὐρύαλος Μηκιστεύς. (3) Οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς πέριξ κώμας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. * Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιάλῃα κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. Καὶ μετὰ τὸν τοῦτον θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τεῖχη. * Τειρεσίῳ δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους

quum semianimis jaceret, Minerva a Jove impetratum remedium attulit, quo illum immortalem redderet. * Quod quum animadvertisset Amphiarus, Tydeum exosus, quoniam præter sententiam suam Argivos ad bellum Thebanum compulisset, desectum Melanippi caput ei tradidit. (Tydeus enim, quum jam vulneratus esset, Melanippum interfecerat.) * Quo ille diviso cerebrum adeo exsorbuit. Id ubi Minerva animadvertit, beneficium ei invidens retractavit. * Amphiarao vero ad Ismenum fluvium fugienti, priusquam in humeris a Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Jove fulmine, terra dehiscit, atque ille cum curru simul et Batone auriga, sive, ut quidam ferunt. Elattono, terræ hiatus absorptus est et a Jove immortalitate condonatus. * Solus Adrastus Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc equum Ceres in Erinnyis formam versa ex Neptuni concubitu genuerat.

CAPUT VII.

(1) Creon, Thebanorum regnum adeptus, cæsorum Argivorum corpora insepulta projecit, et edicto præcipiens ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. * Verum Antigona, una ex Œdipi filiabus, clam Polynicis corpus sublatum humavit. Sed a Creonte deprehensa, viva eodem, quo frater, sepulcro condita est. * Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque supplex cadaverum tumulandi potestatem precatur. * Tum Athenienses, suscepta expeditione, Theseo duce Thebas capiunt, et mortuorum corpora suis sepelienda concedunt. * Conflagrante vero Capanei rogo, Evadne illius conjux, Iphios filia, in eum se conjecit et una cum marito cremavit.

(2) Decimo anno post, occisorum filii, quos Epigonos vocant, patrum cædem ulturi contra Thebanos bellum decernunt. * Quibus oraculum sciscitantibus deus victoriam vaticinatus est, si duce uterentur Alcmaëone. * Sed Alcmaeon expeditionis præfecturam detrectabat, nisi antea de matre supplicium sumsisset; nihilo secius tamen in bellum contendit. Nam quum Eriphyle a Thersandro Polynicis filio peplum accepisset, filios quoque ad arma capienda adduxit. * Hi igitur, delecto Alcmaëone duce, Thebanis bellum intulerunt. * Quorum nomina hæc sunt: Alcmaeon et Amphilocho, Amphiarai filii, Ægialeus Adrasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopæi, Sthenelus Capanei, Thersander Polynicis, Euryalus Mecistei. (3) Hi primo quidem finitimos circa vicos depopulantur, deinde vero, Thebanis sub duce Laodamante, Eteoclis filio, ad prælium egressis, strenue pugnant. * Laodamas Ægialeum interfecit, Laodamantem vero Alcmaeon; quo cæso, Thebani intra moenia fuga se recipiunt. * Deinde vero monente eos Tiresia, ut ad Argivos de pace petenda mitterent præconem, ipsi autem fugam capesserent, ad hostes præconem

κίρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπίνας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἐφευγον. Ἐνὶ τῷ ὄρει ἐπὶ τὴν λεγομένην Τίλφουσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίης, ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διεληθόντες, πόλιν Ἰστιάαν κτίσαντες κατώκησαν. (4) Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν ὄρασιμόν τῶν Θηβαίων μαθόντες, εἰσίσαιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τεῖχη. Ἰῆς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν Τειρεσίῳ θυγατέρα Μαντώ. Ἡῤῥαντο γὰρ αὐτῷ, Θήβας ἐλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

(5) Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἄλυσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄωρα εἰληφύην Ἐριφύλην τὴν μητέρα, μάλλον ἡγανάκτησε· καὶ, χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. Ἐνίοι μὲν μάλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείνειν τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι μόνος. Ἀλκμαίωνα δὲ μετήλθεν Ἐρινὺς τοῦ μητρικοῦ φόνου. Καὶ μεμηνὼς, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλέα παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. Καθαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρσινόην γαμέει τὴν τούτου θυγατέρα· καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. Γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀγελῶν ἀπένειναι, καὶ παρ' ἐκείνου πόλιν διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτῷ. Ἐπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας ἀπελαύνεται. Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀγελῶν πηγὰς παραγεγνημένος, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀγελῶς προσέχουσε τόπον κτίσας κατώκησε.

Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάθοι ταῦτα· διὸ παραγεγνημένος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φηγεὶ λέγει τελεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. Ὁ δὲ, πιστεύσας, δίδωσι. Μηνύσαντος δὲ θεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκομίζεν, ἐνεδρεύει ὑπὸ τῶν Φηγέως παίδων, ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως, ἀναιρεῖται. Ἀρσινόην δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιβάσαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τέγεαν, καὶ διδοῇσιν Ἀγαπήνορι, καταψευσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνα αὐτῆς φόνον. (6) Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνα ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζοντας αὐτῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνα αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. Γεγνημένοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήσαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀναθεῖναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνα παῖδες, Ἀμφότερος τε καὶ Ἀκαρνάν· καὶ

delegant atque mulieribus liberisque in vehicula impositis urbem relinquunt. ⁴ Qui ubi noctu ad Tilphussam fontem pervenerunt, Tiresias, quum ex eo aquam bibisset, vitam ibi finivit. Thebani vero diu multumque vagati Hestiam urbem condiderunt, in eaque consederunt. (4) Argivi interea, cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, praedam congerunt, muros solo exaequant. ² Manubiarum partem Delphos ad Apollinem mittunt una cum Manto, filia Tiresiae. Voverant enim se, captis Thebis, spoliolum praestantissimum illi dono missuros.

(5) Post Thebarum excidium Alcmaeon, quod contra se quoque dona Eriphylen matrem cepisse resciverat, majori succensus est iracundia, et accepto ab Apolline responso, eam necavit. ² Nonnulli dicunt eum una cum Amphilocho fratre, alii vero solum Eriphylen occidisse. ³ Sed Alcmaeon ob matris caedem a Furiis exagitatus et insanians primum venit in Arcadiam ad Oiclem, illinc Psophidem ad Phegeum confugit. ⁴ A quo lustratus filiam ejus Arsinoen uxorem duxit, eique pro munere nuptiali monile dedit et peplum. ⁴ Postea vero ubi propter eum nullas terra fruges ederet, deus eum jussit oraculo ad Acheloum abire et in occupato juxta eum solo urbem condere. Primum igitur Calydonem proficiscitur ad Ceneum, qui hospitio eum excipit. Inde ad Thesprotos contendens ab eorum finibus repellitur. ⁵ Demum ad Acheloi fontes concessit, a quo lustratus Callirhoe filiam cepit uxorem, atque in solo a fluvio aggesto urbem condidit, in qua sedem sibi constituit.

⁷ Postea Callirhoe monile et peplum desiderante ac nisi haec acciperet amplexus ei recusante, Psophidem profectus Alcmaeon Phegeo dixit, vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, quum monile et peplum Delphos delata Apollini dedicaverit. ⁸ Quae fidens ille reddit. Verum famulo indicante eum ad Callirhoe illa perferre, Phegei filiorum insidiis patris jussu circumventus interficitur. ⁹ Arsinoen autem caedem fratribus exprobrantem Phegei filii in arcam impositam Tegeam abducunt, atque Agapenori tradunt, ab ea Alcmaeonis caedem perpetrata esse ementiti. (6) Interea Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum rem cum ea habebat Jupiter, ab eo flagitatur, ut quos ex Alcmaeone peperisset liberi repente adulta aetate essent, quo patris necem ulciscerentur. Qua re impetrata, filii ad patris ultionem exierunt. ² Eodem vero tempore tum Phegei filii, Pronous et Agenor, ut monile ac peplum Apollini dedicarent Delphos proficiscentes, ad Agapenorem deviertunt, tum Alcmaeonis filii, Amphoterus et Acarnan. ³ Hi itaque patris interfectores e medio tollunt,

ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φρονέας, παραγενόμενοι τε εἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. Διωθέντες δὲ ἄχρι Τεγέας, ἐπίδοθησάντων Τεγεατῶν καὶ τῶν Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. (7) Δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔλθοντες εἰς Δελφοὺς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀγελώου. Πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἥπειρον, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

²Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα, κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον, ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γενῆσαι, Ἀμφιλοχὸν καὶ θυγατέρα Τισιφόνην· κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κόρινθίῳ βασιλεῖ Κρέοντι. ³Καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην, διενεγκοῦσαν εὐμορρίαν, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμοληθῆναι, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσῃ· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, θεράπαιναν· ⁴παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. Καὶ Ἀμφιλοχὸς, κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ὥκησεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

(1) Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν· δὴ Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσιόδος δὲ αὐτόχθονα. ²Τούτου καὶ τῆς Ὀκσεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο· δὲ βασιλευῶν Ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε. ³Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἑλικα, Νυκτίμον, Πευκτίον, Καύκωνα, Μηκιστία, Ὀπλέα, Μακαρέα, Μάχεδον, Ὀρον, Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐαίμονα, Ἀγκύρα, Ἀρχεδάτην, Καρτέρωνα, Αἰγαίωνα, Πάλλαντα, Εὐμόνα, Κάνηον, Πρόθοον, Λίνον, Κορέθοντα, [Μαίναλον,] Τηλεβοάν, Φάσσον, Φθίον, Λύκιον, Ἀλίφρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα, Σωκλέα, Φινέα, Εὐμήτην, Ἀρπαλέα, Πορθέα, Πάτωνα, Αἴμονα, Κύναιθον, Λέοντα, Ἀρφάλυον, Ἡραιά, Τιτάναν, Μαντίνου, Κλείτορα, Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. ⁴Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπέβηλον ὑπερφηναίᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσεβειαν Πειράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτη παραινέται. ⁵Οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφάζαντες ἕνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοὺς ἱεροὺς τὰ τούτου σπλάγχνα συναναμίξαντες, παρέθεσαν, συμβουλευσάντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαίναλου. ⁶Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔθνα νῦν Τραπεζοῦς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τούτου παῖδας ἐκεραύνωσε, χωρὶς τοῦ νεοτάτου Νυκτίμου· ἀνασχοῦσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαφμένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε.

(2) Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὁ

et deinde Psophidem profecti regiamque ingressi et Phegeum et uxorem ejus occidunt. Psophidiis autem fugientes usque ad Tegeam insequentibus, Tegeatum et Argivorum quorundam auxilio Psophidios fugarunt et ipsi incolumes evaserunt. (7) Qui ubi hæc matri exposuerant, monile et peplum Delphos profecti ex Acheloi Imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis, urbes condunt in Acarnania.

²Euripide auctore Alcmaeon, quo tempore insaniebat, ex Manto, Tiresiæ filia, duos liberos suscepit, Amphilochem filium filiamque Tisiphonen; quos Corinthum translatos Creonti Corinthiorum regi dedit educandos. ³Ac Tisiphone formæ pulcritudine excellens, a Creontis uxore, verita ne Creon eam in conjugium sumeret, vendita est in servitute. Eam vero mercatus est Alcmaeon, ignarus suam se filiam habere ancillam. ⁴Deinde ad liberos repetendos Corinthum profectus filium quoque abduxit. Atque Amphilochem Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochem habitatum concessit.

CAPUT VIII.

(1) Jam redeundum nobis est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Jovis et Niobes filium dicit, Hesiodus vero indigenam. ²Hujus et Melibœ, Oceani filia sive, ut alii volunt, Cyllenes nymphæ, filius erat Lycaon, qui Arcadibus imperans e multis uxoribus quinquaginta liberos suscepit: ³Mænalum, Thesprotum, Heliem, Nyctimum, Peucetium, Cauconem, Mecisteum, Hoppleum, Macareum, Macedum, Horum, Polichum, Acontem, Evæmonem, Ancyorem, Archebaten, Carteronem, Egæonem, Pallanem, Eumonem, Canethum, Prothoum, Linum, Corethontem, (Mænalum,) Teleboan, Physium, Phassum, Phthium, Lycium, Halipherum, Genetorem, Bucolionem, Socleum, Phineum, Eumeten, Harpaleum, Portheum, Platonem, Hæmonem, Cynæthum, Leontem, Harpalcum, Heræum, Titanan, Mantinonem, Clitorem, Stymphalum, Orchomenon. ⁴Hi superbia et impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumta hominis mercenarii forma, ad eos accedit. ⁵Tum hi invitantes eum hospitio, e conterraneis puerum quandam jugulaverunt, cujus viscera cum victimarum carne commixta, Mænali fratris natu maximi suasu, in epulo ei apposuerunt. ⁶At Jupiter mensam evertit eo in loco, qui nunc Trapezus vocatur. Lycaonem vero et liberos ejus fulmine ictos interfecit præter Nyctimum natu minimum. Terra enim sublati in altum manibus et dextra Jovis comprehensa, illius iram compescuit.

(2) Postquam Nyctimus regnum susceperat, Deucalionis

ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐγένετο. Τοῦτον ἐνίοι φασὶ διὰ τὴν τῶν Λυκάωνος παίδων δυσσέθειαν γεγενῆσθαι. ²Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάωνι καὶ θυγατέρα Καλλιστώ γενέσθαι. Ἡσιόδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως. ³Αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὥμοσεν αὐτῇ μέναι παρθένον. ⁴Ζεὺς δὲ, ἐρασθεὶς, ἀκούσῃ συνευνάζεται, εἰκασθεὶς, ὥς μὲν ἐνίοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὥς δὲ ἐνίοι, Ἀπολλωνί. ⁵Βουλούμενος δὲ Ἥραν λαθεῖν, εἰς ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἥρα δὲ ἐπεισεν Ἀρτεμιν, ὥς ἄρκιον θηρίον κατατοξεύσαι. ⁶Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὥς Ἀρτεμις αὐτὴν κατετόξευσεν, ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ⁷Ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀρκადίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστὶν καταστερίσας ἐκάλεσεν Ἀρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

(1) Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἡ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὥς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελειᾶς, ἐγένοντο παῖδες Ἐλατος καὶ Ἀφείδας. ²Οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλατος· ὅς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοϊαν, ἣν γαμεῖ Προίτος.

³Ἄλεος δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῇ, υἱοὶ δὲ Κηφεύς καὶ Λυκοῦργος. ⁴Αὐγῇ μὲν οὖν ὑφ' Ἡρακλέους φαρείσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. Ἀκάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μηνυόντων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέθημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἐφθευρε. ⁵Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλὴν ὑποσχούσης ἐλάφου, Τήλεφος ἐκλήθη. Καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύθου βουκόλων, καὶ ζητήσας τοὺς γονέας, ἦκεν εἰς Δελφούς. ⁶Καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται, καὶ τελευτώντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

(2) Λυκοῦργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἡ Εὐρυνόμης, Ἀγκαῖος καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἰάσος. ²Ἀμφιδάμαντος δὲ Μελανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν Εὐρύστειος ἐγγενεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη ἐγένετο. Ταύτης ὁ πατήρ, ἀρρένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτήν. ³ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλὰκις θηλὴν ἐοίδου, μέγρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον. Τελεία δὲ Ἀταλάντη γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διετέλει. Βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι· Ροῖκος καὶ Ὑλαῖος, κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. ⁴Παραγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον·

diluvium consecutum est. Quod nonnulli Lycaonis ob filiorum impietatem factum esse dicunt. ²Eumelus vero et alii quidam Lycaonem ajunt filiam quoque habuisse Callisto; quam quidem Hesiodus unam e Nymphis esse censet, Asius autem Nyctei, et Pherecydes Cetei filiam. ³Hæc cum Diana venandi studio se oblectans, eademque qua dea veste induta, se virginitatem ei conservaturam esse juravit. ⁴Verum hujus amore captus Jupiter, assumpta Dianæ, ut nonnulli ferunt, sive secundum quosdam Apollinis formam, invitam compressit. ⁵Quod quum Junonem celare studeret, illam in ursam transmutavit. Sed Juno Dianæ persuasit, ut eam tamquam belluam feram sagittis confoderet. ⁶Sunt etiam qui a Diana eam interfectam dicant propterea quod virginitatem non conservasset. ⁷Quæ postquam periit, Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maiæ dedit enutriendum eique Arcadi nomen imposuit; Callisto autem inter astra collocatam nominavit Ursam.

CAPUT IX.

(1) Ex Arcade et Leanira Amyclæ, aut Meganira Croconis filia, ut vero Eumelus ait, ex nymphe Chrysopelia, nati sunt Elatus et Aphidas. ²Hi terram partiti sunt, summum autem imperium fuit penes Elatum, qui ex Laodice Cinyræ filia Stymphalum gignit et Pereum; Aphidas vero Aleum et Sthenobæam, quam duxit Proetus.

³Aleus ex Neæra, Perei, filiam procreavit Augem, filios Cepheum et Lycurgum. ⁴Auge ab Hercule vitata partum occultavit in templo Minervæ, cujus habebat sacerdotium. Sed quum terra sterilitate continuo laboraret atque oculis indicaretur latere in Minervæ templo impium quoddam, deprehensa demum a patre puella ad necem tradita est Nauplio. Is dedit eam Teuthranti regi Mysorum, qui eam concubitu sibi junxit. ⁵Infans vero in Parthenio monte expositus, quia cerva mammas ei præberet, nominatus est Telephus. Qui deinde a Corythi bubolcis enutritus, ut parentes suos quæreret, venit Delphos; ⁶atque accepto a deo responso, profectus est in Mysiam, ubi a Teuthrante adoptatus est, eique defuncto regni hæres successit.

(2) E Lycurgo et Cleophile sive Eurynome nati sunt Anceus, Epochus, Amphidamas, Iasus. ²Ex Amphidamante Milanion et Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso et Clymene, Minyæ filia, nata est Atalanta, quam pater masculæ prolis cupidus exposuit. ³Verum ursa frequenter ad eam accedens mammas præbebat, dum venatores inventam apud se educarent. Adulta deinde Atalanta virginem se servabat et armata in solitudine venari consueverat. Cui quum Rhæcus et Hylæus Centauri vim inferre vellent, ab ea sagittis confossi cecidere. ⁴Eadem cum ceteris principibus apri Calydonii venationi interfuit,

καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελοπείᾳ τεθέντι ἀγῶνι ἐπάλαυσε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. ⁵ Ἀνευροῦσα δὲ ὑπερὸν τοὺς γονέας, ὡς ὁ πατὴρ γαμῆν αὐτὴν ἐπέειπεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδίαῖον τόπον, καὶ πῆξασα μέσον σχολοπα τρίπηχυον, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προεῖσα, ἐτρόχζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θάνατος ὠφείλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ⁶ Ἡδὲ δὲ πολλῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἐρρίπτειν. Ἡ δὲ, ἀναιρουμένη τὰ ριπτούμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ⁷ Ἐγγημεν οὖν αὐτὴν Μειλανίῳ. Καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, χάκει συνουσιάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλαγῆσαι. ⁸ Ἡσιόδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινείως εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαϊνάλου· καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἱππομένην. ⁹ Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος Ἀταλάντη, ἥ Ἄρεος, Παρθενοναΐον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

(1) Ἀτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Πληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἱ Πληϊάδες προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινοῖ, Ἥλεκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαῖα.

² Τούτων Στερόπην μὲν Οἰνόμαος ἐγγίμε· Σίσυφος Μερόπην. ³ Δυσὶ δὲ ἐμίγχε Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤκισε νήσοις. Δευτέρᾳ δὲ Ἀλκυόνη· ἡ θυγάτηρ μὲν ἐτέκνωσεν Αἰθουσαν, τὴν Ἀπολλωνί· Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, καλλίστην, υἱὸς δὲ Ὑρίεα καὶ Ὑπερήνορα. ⁴ Ὑρίεως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξῶς, Ἀντιόπη· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντὶς Ζεὺς συνουσιάζει.

(2) Μαῖα μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα, ἐν ἄντρῳ τῆς Κυλλήνης Ἐρμῆν τίκεται. ² Οὗτος ἐν στρωτοῖς ἐπὶ τοῦ λίκνου κείμενος, ἐκδὺς, εἰς Πιερίαν παραινέται, καὶ κλέπτει βόας ἃς ἐνεμεν Ἀπολλῶν. ³ Ἰνα δὲ μὴ φωραθῇ ὑπὸ τῶν ἰγνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ κατέκαυσε. ⁴ Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤρχετο. Καὶ εὐρίσκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ νεομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος γορδᾶς ἐντείνας ἐξ ὧν ἔθυσσε βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύραν εὔρε καὶ πλῆκτρον. ⁵ Ἀπολλῶν δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται. Καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν· οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλάνοντα ἔρασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτε ἤλαθ' ἦσαν, διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν ἶχνος θύνασθαι. ⁶ Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφῶτα, πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραινέται, καὶ τὸν Ἐρμῆν ἦτι· Ἄτο. Ἡ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

atque ludis in Peliae honorem institutis, ubi cum Peleo luctata superior discessit. ² Postea, inventis parentibus, a patre viro nubere iussa in locum stadii mensuram exaquantem descendit ac in ejus medio trium cubitum palum terrae impexit, indeque procorum cursus exire jubens, ipsa insecuta est armata. Et ei quidem quem inter termini fines consequeretur, cardes; quem vero minus, ei conjugium debebatur. ³ Demum post multorum cardes Milanion ejus amore inflammatus in certamen descendit. Is mala aurea, quae, Veneris donum, secum attulerat, quum Atalanta eum insequeretur, in terram projecit. Quibus illa colligendis occupata cursu devicta est. ⁴ Milanion igitur duxit eam uxorem. Sed fama est eos aliquando per venationis otium in Jovis sacrum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes in leones fuisse transformatos. ⁵ Hesiodus autem et alii nonnulli Atalantam non Iasi fuisse, sed Schenei filiam dicunt; Euripides denique ait eam e Maenalo ortam, nec Milanioni, sed Hippomeni nuptam. ⁶ E Milanione Atalanta sive ex Marte Parthenopæum peperit, qui contra Thebas in bellum profectus est.

CAPUT X.

(1) Ex Atlante ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte septem filiae natae sunt Pleiades cognominatae: Alcyone, Merope, Celeno, Electra, Sterope, Taygete, Maia.

² Harum Steropen Cœnomaus, Meropen Sisyphus uxores duxerunt. ³ Cum duabus vero concubuit Neptunus, quarum altera, Celeno, Lycum peperit, quem Neptunus in Fortunatorum insulas habitatum misit; ex altera, Alcyone, filiam procreavit Aethusam formosissimam, Eleutheris ex Apolline matrem, filios vero Hyrieum et Hyperenorem. ⁴ Hyrici et Cloniæ nymphae fuerunt Nycteus et Lycus; Nyctei et Polyxus Antiopa; Antiopæ et Jovis Zethus et Amphion. Cum ceteris Atlantis filiabus Jupiter concumbit.

(2) Maia igitur, natu maxima, cum Jove congressa in antro Cyllenes parit Mercurium. ² Qui quum adhuc in cunarum stragulis jaceret, exsilii et in Pieriam profectus quas Apollo boves pascebat furto abegit. ³ Ne vero deprehendi per vestigia posset, calces pedibus earum subligavit. Quas ubi Pylum duxerat, ceteras quidem intra speluncam abscondidit, duas vero mactavit earumque coria scopulis affixit, carnem autem alteram partem elixam comedit, alteram combussit. ⁴ Quo facto festinanter Cyllenen rediit. Et ante antrum repperit testudinem depascentem. Qua expurgata, super ejus testam mactatarum boum nervos tendit et artificio suo lyram invenit et plectrum. ⁵ Apollo vero boves quarrens Pylum venit et incolas interrogavit. Hi vidisse se puerum boves abigentem responderunt, nescire tamen quonam perductæ essent, quandoquidem earum vestigia non possent deprehendere. ⁶ Sed Apollo postquam vaticinandi arte furem cognoverat, Cyllenen ad Maiam profectus Mercurium furti accusavit. Verum Maia puerum ostendit involutum fasciis. ⁷ Tum Apollo enim

7 Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κοιμίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἤρνεϊτο. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων αἰτήσας ταύτην ἔλαθεν, Ἑρμοῦ ἐκείνην διδόντος. Ὁ δ' Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. 8 Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῇν ῥάβδον ἐοίδου, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν. 9 Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν· καὶ δοὺς διδάσκειται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. 10 Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχρονίων τίθησι.

(3) Ταυγέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαιμόνα· ἀφ' οὗ καὶ Λακεδαιμόνι ἡ χώρα καλεῖται. 2 Λακεδαιμόνος δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ Λέλεγος αὐτόχθονος καὶ νύμφης Νηΐδος Κλεοχρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἔγημεν Ἀκρίσιος. 3 Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίθου Κυνόρτης καὶ Ὑάκινθος. Τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. 4 Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὅς γαμει Γοργοφόνην τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορος φησι, καὶ τίττει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφάρεια, Λευκίππον. 5 Ἀφάρειος μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰβάλου, Λυγκεύς τε καὶ Ἰδας καὶ Πείσιος· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεύς δὲ ὀξυδερχία διήνεγκεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. 6 Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου], θυγατέρες ἐγένοντο Ἰλαίρα καὶ Φοῖβη. Ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγημαν Διόσκουροι. Πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόην ἐγέννησε. Ταύτη μίγνυται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. 7 Τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. Καί φασιν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα, καὶ εὐθέως συνελθεῖν. 8 τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνώμην ἐλομένην Ἰσχυὶ τῷ Κανέως ἀδελφῷ συνοικεῖν. 9 Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κόρακα καταρᾶται, ὃν τέως λευκὸν δὴτὰ ἐποίησε μελάν· αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. 10 Καομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἔνεγκε· παρ' οὗ καὶ τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολλῷ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. 11 Παρὰ γὰρ Ἀθηνᾶς λαβὼν, ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης ρυέν αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστέρων ρυέντι, πρὸς σφοδρὰν ἀνθρώπων ἐγρήτο· τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. Καὶ διὰ τούτου τοὺς τεθνηκότας ἀνήγειρεν. 12 Εὐρὸν δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς [δὲ] Στησίχορος φησιν ἐν Ἐριφύλῃ· Ἰππολύτου, ὡς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγραψάς λέγει· Τυνδάρεων, ὡς φησι Πανύσιος· Ὑμέναιον, ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μίνως, ὡς Μελησαγόρας λέγει. (4) Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαβόντες ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύ-

ad Jovem fert ac boves reposcit. Jubente Jove ut boves reddat, infitatur. Sed quum non persuaderet, Apollinem Pylum ducit et boves restituit. Apollo vero Iyram audiens, petitam a Mercurio accepit pro eaque dedit ei boves. * Quas pascens Mercurius etiam fistulam compegit compactamque inflavit. Hanc quoque Apollo possidere desiderans auream virgam dedit, quam quum boves apud Admetum pascebat acceperat. * Ille autem et virgam habere pro fistula voluit et vaticinandi artem addiscere. Data igitur fistula, per calculos vaticinari docetur. 10 Atque Jupiter eum et sui ipsius et deorum inferorum præconem constituit.

(3) Taygete ex Jove peperit Lacedæmonem, a quo Lacedæmonia terra nominata est. 2 Lacedæmon et Sparta, Eurotæ, qui ipse filius erat Lelegis indigenæ et Cleochariæ Naidos nymphæ, progenuerunt Amyclam et Eurydicen, quam uxorem duxit Acrisius. 3 Amyciæ et Diomedæ, Lapithæ, fuerunt Cynortes et Hyacinthus. Hunc Apollinis amasium fuisse dicunt, qui disco percussus invitus interfecit. 4 Cynortæ filius est Perieres, qui duxit Gorgophonen Persei filiam, ut Stesichorus dicit, ex eaque genuit Tyndareum, Icarium, Aphareum, Leucippum. 5 Porro Apharei et Arenes, Cebali filię, fuerunt Lynceus et Idas et Pissus. Multi tamen Idam Neptuni filium dicunt. Lynceus tanto oculorum acumine gaudebat, ut etiam quæ subter terram essent, videret. 6 Leucippus [ex Philodice, Inachi,] filias suscepit Hilairam et Phœben, quas raptas uxores duxerunt Dioscuri. Præter has Arsinoen genuit, quæ cum Apolline congressa peperit Æsculapium. 7 Nonnulli vero Æsculapium non ex Arsinoe, Leucippi filia, natum dicunt, sed ex Coronide, Phlegyæ, in Thessalia; atque hujus amore captum Apollinem ajunt statim cum ea concubuisse. 8 Hanc vero contra patris voluntatem sua sponte cum Ischye, Cænei fratre, concubuisse. 9 Apollo delatorem corvum execratur et qui lucusque albus fuerat in nigrum commutavit, ipsam vero Coronidem interfecit. 10 Quæ quum comburebatur, Apollo infantem rogo eripuit et ad Chironem centaurum tulit, a quo educatus artem medicam et venationem edoctus est. Itaque quum chirurgus exstisset ac multum se in hac arte exerenisset, non solum impedivit quosdam quominus morerentur, sed etiam mortuos in vitam revocavit. 11 Nam quia a Minerva sanguinem e Gorgonis venis effluentem acceperat, qui ex havis effluerat, in mortalium perniciem, qui autem e dextris, ad eorum salutem adhibebat. Atque hujus ope mortuos resuscitavit. 12 Eorum qui ab eo in vitam restituti esse dicuntur, inveni hasce: Capaneum et Lyncurgum, ut Stesichorus ait in Eriphyle: Hippolytum, ut Naupactiorum auctor dicit; Tyndareum, ut ait Panyasis; Hymenæum, ut Orphici dicunt; Glaucum Minois filium, ut testatur Melesagoras. (4) Sed Jupiter veritus ne homines medendi artem edocti ab illo, sibi mutuum opem præstarent, fulmine cum interfecit,

νωσεν αὐτόν. ² Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. ³ Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθεὶς δὲ Ἀητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ⁴ Ὅ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμητὸν τὸν Φέρητος, τοῦτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόχους ἐποίησεν.

Ἐοῖσι δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λευκιππὸν ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη· τοῦ δὲ Οἰβάλου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηίδος νύμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἴπποκόωντα, Ἰκαρίωνα.

(5) Ἴπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλῆς, Σκαῖος, Ἐναιαιφόρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰππόθοος, Εὐρύτος, Ἴπποκορυστής, Ἀλκίνοος, Ἀλκων. Τούτους Ἴπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαίμονος. ² Οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς θυμῶν πολέμονι ἔχοντι. Καὶ γαμῇ Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. ³ Αὖθις δὲ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἴπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

(6) Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης Νηίδος Θῶας, Δαμάσιππος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περίλεως, καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγγυεν Ὀδυσσεύς.

² Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδᾳ Τιμάνδρα, ἣν ἔχμενος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα, ἣν ἔγγυεν Ἀγαμέμνων· ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε.

(7) Διὸς δὲ Λήδᾳ συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνῳ, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, ἐκ Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω δὲ Καστώρ. ² Λέγουσι δὲ ἔνιοι Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διὸς. Ταύτην γάρ, τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν, εἰς χῆνα τὴν μορφήν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνῳ, συνελθεῖν. ³ τὴν δὲ ὥν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν. Τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσιν εὐρόντα τινὰ ποιμένα, Λήδᾳ χομίσαντα δοῦναι. Τὴν δὲ, καταβεμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, τρέφειν.

⁴ Γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῇ Θησεὺς ἀρπάσας εἰς Ἀφιδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Καστώρ εἰς Ἀφιδνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἀδῶν Θησεῖος ὄντος, αἰρούσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεῖος μητέρα Αἴθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. (8) Παραγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἷοι· Ὀδυσσεὺς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου, Σθέnelος Καπανεὺς, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλῆος, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετεῶ, Σχέδιος Ἐπιστροφῶ, (leg. Σχέδιος καὶ Ἐπιστροφος Ἰρίτου) Πολύξενος Ἀγασθένους, Πηνέλεως Ληϊτοῦ (leg. Πηνέλεως Ἰππαλκίμου καὶ Ληϊτός Ἀλεκτρυόνος), Αἴας Ὀϊλέως, Ἀσκάλαρος καὶ

² Quare iratus Apollo occidit Cyclopes, fulmina Jovi fabricantes. ³ Jam vero Jupiter in Tartarum eum dejecturus erat, sed Latonæ precibus exoratus jussit eum per annum servire viro mortali. ⁴ Apollo igitur Pheras ad Admetum, Pheretis filium, sese contulit, apud quem servitutum serviens pascebat armenta, et boves feminas omnes gemelliparas fecit.

⁵ Sunt vero qui Aphareum et Leucippum ex Periere, Æoli filio, natos dicant, Cynortæ vero filium Perieren, et hujus CEBalum, CEBali autem et Bateæ Naidos nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem.

(5) Hippocoontis filii fuerunt Dorycleus, Scæus, Enarephorus, Eutyches, Bucolus, Lycon, Tebros, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinous, Alcon. His Hippocoon adjutus filiis Icarionem et Tyndareum Lacedæmone ejecit.

² Confugerunt illi ad Thestium, cui adversus finitimos bellum gerenti opitulati sunt. Ac Tyndareus Thestii filiam Ledam duxit uxorem. ³ Postea quum Hercules Hippocoontem ejusque filios interfecisset, in patriam redierunt, ubi Tyndareus regnum suscepit.

(6) Icario et Peribœa Naide nympha nati sunt Thoas, Damasippus, Imeusimus. Aletes, Perilaus et filia Penelope, quam duxit Ulysses.

² Tyndareo et Leda natæ sunt Timandra, quam Echemus duxit, et Clytæmnestra, quam duxit Agamemnon, et præter has Philonoe, quam Diana immortalē reddidit.

(7) Jove vero sub cygni forma cum Leda congresso eademque nocte Tyndareo, ex Jove quidem nati sunt Pollux et Helena, ex Tyndareo autem Castor. ² Sed nonnulli dicunt Helenam Jovis esse ex Nemesi. Hanc enim, quo Jovis fugeret amplexus, in anserem sese transformasse, Jovem vero in cygnum commutatum cum ea coisse; illam deinde ex hoc concubitu peperisse ovum, quod repertum in luco (*Rhamnusio*) pastor quidam tulisset ad Ledam. Eam in arca id repositum servavisse, et suo deinceps tempore natam ex eo Helenam, perinde ac si sua fuisset filia, educasse.

⁴ Quæ quum formæ pulcritudine excelleret, Theseus rapta[m] Aphidnas abduxit. Sed Castor et Pollux contra Aphidnas in bellum profecti, dum apud inferos Theseus versabatur, urbem capiunt, Helenam recuperant, Æthram Thesei matrem captivam abducunt. (8) Venerunt deinde Spartam, qui Helenæ nuptias peterent, Græciæ principes. Erant vero proci hi: Ulysses Laertæ, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancei, Sthenelus Capanei, Amphimachus Cteati, Thalpius Euryti, Meges Phylei. Amphilochus Amphiarai, Menestheus Petei, Schedius et Epistrophus Ipliiti, Polyxenus Agasthenis, Peneleos Hippalcimi et Leitus Alectryonis, Ajax Oilei, Ascalaphus et Ialmenus

Ἰάλμενος Ἄρσος, Ἐλεφνήωρ Χαλκιδόντος, Εὐμήλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρίθου, Λεοντεὺς Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Πολίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος Ἰφίχλου, Μενέλαος Ἀτρείως, Αἴας καὶ Τεύκρος Τελαμῶνος, Πάτροκλος Μενoitίου. (9) Τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος Τυνδάρεως, ἐδεδοίκει, μὴ, κριθέντος ἑνός, στασιάζουσιν οἱ λοιποί. ² Ὑποσχομένου δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς, ἔην συλλάβηται πρὸς τὸν Πηνελόπτης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσασθαι τρόπον τινὰ, δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις· ὥς ὑπέσχετο αὐτῷ συλλάβησθαι ὁ Τυνδάρεως, πάντας εἶπεν ἐξορκίσαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσιν, ἔάν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῆται περὶ τὸν γάμον. ³ Ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδάρεως τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον, Ὀδυσσεὶ δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(1) Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινὰς Νικοστράτον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Ἐγριδάης, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμήλον, Ξενοδάμον.

(2) Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παίδων, Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῆν· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέροι Διόσκουροι. ² Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσήνης ἀρπάσαντες, ἔγημαν. Καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκης καὶ Φοιβῆς Μνησιλεύς· Κάστορος δὲ καὶ Πλαείρας Ἀνώγων. ³ Ἐλάντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρχαδίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων Ἰδὰ καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἰδᾶ διελεῖν· ὁ δὲ, τειμένον βούν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηγάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρώτον Ἰδᾶς, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. ⁴ Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελαύνουσι, καὶ τὸν Ἰδᾶν ὑπὸ ὄρου ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἰδᾶ· κάκεινος αὐτὸν κτείνει. ⁵ Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος· τὸν δὲ Ἰδᾶν διώκων, βληθεὶς ἐπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. ⁶ Καὶ Ζεὺς Ἰδᾶν κεραινοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεγόμενου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς, ἔδωκε. ⁷ Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διόσκουρων, Τυνδάρεως μεταπειψάμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Poly-potes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius et Machaon Æsculapii, Philoctetes Pœantis, Eurypylus Evæmonis, Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax et Teucer Telamonis, Patroclus Menœtii. (9) Horum videns turbam Tyndareus verebatur, ne, si unum deligeret, reliqui seditionem excitarent. ² Verum Ulysses pollicitus est, si ad Penelopæ nuptias adipiscendas sibi adjumento foret, rationem se suppeditaturum, qua nulla esset inter procos oritura discordia; atque, quum adjuturum se Tyndareus promississet, universos procos dixit jurejurando obstringendos esse, ut delectum filię sponsum defensuri essent, si ab alio quodam propter nuptias injuria afficeretur. ³ Quo audito Tyndareus jurisjurandi religione procos obstrinxit, et Menelaum filię sponsum declaravit; Ulyssi vero ab Icario Penelopam in matrimonium poposcit.

CAPUT XI.

(1) Menelaus itaque ex Helene Hermionen genuit et, secundum quosdam, Nicostratum; ex Pieride serva ab Ætolia oriunda, sive, ut Acusilaus dicit, e Teridæ Megapenthem; ex Cnossia nympha, Eumelo auctore, Xenodamum.

(2) E Leda filii Castor rem militarem, Pollux pugilatum exercebat, et propter fortitudinem suam ambo appellati sunt Dioscuri. ² Qui quum Leucippi filias in matrimonium sumere cuperent, e Messene raptas duxerunt; et Polluci ex Phœbe natus est Mnesileus, Castori ex Hilaira Anogon. ³ Quum vero boum prædam ex Arcadia una cum Ida et Lynceo abegissent, divisionem ejus Idæ permittunt. Tum ille, hove in quattuor partes conciso, qui primus partem suam devoraverit, ei, dixit, prædæ fore dimidium, secundo reliquum; quo vix dicto statim et suam, ipsius et fratris partem absumsit, atque cum eo prædam Messenen abduxit. ⁴ Sed adversus Messenen profecti Dioscuri tum illam tum aliam multam prædam auferunt ac Idæ et Lynceo sub quercu insidiantur. Lynceus vero Castorem conspicatus indicavit Idæ, qui eum interfecit. ⁵ At Pollux hos insecutus Lynceum hastam jaculatus prostravit, sed dum Idam persequabatur, lapidis ictu ab eo in capite percussus est et vertigine correptus cecidit. ⁶ Tum Jupiter Idam fulmine necavit et Pollucem duxit in cælum. Quum vero Pollux, Castore mortuo, immortalitatem recusaret, Jupiter ambobus concessit alternis diebus inter deos versari et inter mortales. ⁷ Relatis igitur inter deos Dioscuris, Tyndareus accessit Spartam Menelao regnum, tradidit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

(1) Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. ² Ἰασίων μὲν οὖν, ἐρασθεὶς Δῆμητρος, καὶ θέλων κατασιγῆναι τὴν θεὸν, κεραυνούται. ³ Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἤπειρον ἦλθε. ⁴ Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεῦκροι προσηγορεύοντο. ⁵ Ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἐκτίσσε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου, τὴν χώραν ἄσπασιν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. (2) Γενομένῳν δὲ αὐτῷ παιδῶν Ἴλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἴλος μὲν οὖν ἅπαις ἀπέθανεν· Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γῆμας Ἀστυόχῃ τὴν Σιμόεντος, τεκνοῖ Τρώα. ² Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἐαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. Καὶ γῆμας Καλλιρρόῃ τὴν Σκαμάνδρου, γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παιδὰς δὲ Ἴλον καὶ Ἀσσαράκον καὶ Γανυμήδην. ³ Τοῦτον μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἵετος, θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. ⁴ Ἀσσαράκου δὲ καὶ Ἱερομνήμης τῆς Σιμόεντος Κάπυς· τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς Ἴλου Ἀγχίσης· ὃ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτῃ συνελθοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, ὃς ἅπαις ἀπέθανε.

(3) Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι τεθειμένον ἀγῶνα, νικᾷ πάλιν. ² καὶ λαβὼν ἄλλον πεντάκοντα κούρους καὶ κόρας τὰς ἴσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρῆσμον καὶ βοῶν ποικίλῃν, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῇ βοί. ³ Ἦ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἄτης λόφον, κλίνεται· ἔνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε. ⁴ τῷ δὲ Διὶ σημείον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διυπετέρι Παλλὰδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον εὐεάσατο. ⁵ Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυν, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακάτην καὶ ἄτρακτον.

⁶ Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλαδίου τοιγὰρ φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ὃ θυγάτηρ ἦν Παλλὰς. ⁷ ἀμφοτέρως δὲ, ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προελθεῖν· μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος, τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτείνειν. Τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναδύεσθαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πσεῖν. ⁸ Ἀθηνᾶν δὲ, περιλυπὸν ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασαν, [καί] περιεῖναι τοῖς στέρνοις ἣν εἶδειεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσάμενην παρὰ τῷ Διί. ⁹ Ὑστερον δὲ Ἡλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τοῦτω προσφυγούσης, διαρρίψαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλὰδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν. ¹⁰ Ἴλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν. Καὶ περὶ μὲν Παλλαδίου ταῦτα λέγεται

CAPUT XII.

(1) Electra, Atlantis filia, ex Jove Iasionem et Dardanum peperit. * Quorum Iasion Cereris amore captus atque deam tentare volens fulmine ictus occubuit. * At Dardanus ob fratris necem mœrore confectus, Samothrace relicta, in continentem ex adverso sitam trajecit. * Hujus rex erat Teucer Scamandri fluvii et Idææ nymphæ filius, a quo etiam qui regionem illam incolebant Teucroi nominabantur. * Hospitio a rege exceptus Dardanus, data terræ parte et Batea illius filia ducta, Dardanium urbem condidit et, defuncto Teucro, universam regionem Dardanium nominavit. (2) Filios habuit Ilum et Erichthonium; quorum Ilus nullis susceptis liberis e vita decessit, Erichthonius autem in regno patris successor ex Astyoche Simoentis filia genuit Troem. * Hic post patrem regnavit et terram a se ipso Trojam nominavit; ac ducta Callirrhœe, Scamandri, filiam genuit Cleopatram, filios Ilum, Assaracum, Ganymeden. * Hunc ob corporis formam raptum per aquilam Jupiter deorum pincernam in cælo constituit. * Assaraci ex Hieromneme Simoentis filia fuit Capys; hujus ex Themide, Ili filia, Anchises, quocum Venus amore flagrans congressa Æneam peperit et Lyrum, qui diem obiit nullis relictis liberis.

(3) Ilus quum in Phrygiam venisset quo tempore ludi ab hujus terræ rege instituebantur, vicit palæstra, * et præmii loco pueros quinquaginta totidemque filias accepit. Ad hæc ex oraculi sententia rex dedit bovem discolorum, jussitque ut ubi illa procubuerit urbem conderet. Ille igitur secutus est bovem; * quæ ubi in Phrygia ad Ates collem, quem vocant, pervenit, humo procubuit. Quo in loco Ilus urbem condidit, quam nominavit Ilum. * Atque Joveum precatus ut signum aliquod sibi ostenderet, postridio a cælo delapsum Palladium ante tentorium conspexit. * Id erat magnitudine trium cubitum, conjunctis pedibus, dextra elatam tenens hastam, sinistra colum ac fusum.

⁶ De Palladio narratio fertur hæc: Ajunt natam Minervam apud Tritonem educatam esse, cui filia erat Pallas. ⁷ Ambas autem rei bellicæ studiosas in contentionem aliquando devenisse. Ac quum Pallas jam in eo fuisset ut vulnus Minervæ infligeret, Jovem, filia timentem, ægidem ohjecisse, in quam dum Pallas mirabunda oculis convertisset, a Minerva vulneratam cecidisse. * Minervam vero mœrore confectam simulacrum ejus simile fecisse, et circumjecta ejus pectori quam Pallas timuerat ægide, juxta Jovem hanc imaginem honoris caussa collocasse. * Postea tamen quum Electra vitata ad illam confugisset, Minervam (Jovem?) cum ipsa etiam Palladium in terram Iliacam dejecisse. ¹⁰ Ilum vero simulacrum illud coluisse in templo ei exstructo repositum. Hæc sunt quæ narrantur de Palladio.

¹¹ Ἴλος δὲ γήμας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν · ὃς γαμῇ Στρυμῶ τὴν Σκαμάνδρου· κατὰ δὲ τινὰς, Πλακίαν τὴν Ἀτρώεας, κατ' ἐνίους δὲ, Λευκίππου· καὶ τεκνοὶ παῖδας μὲν Τίθωνόν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκετάονα, Ποδάρχην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

(4) Τίθωνόν μὲν οὖν ἦως ἀρπάσασα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καὶ ἐκεῖ συνελευσάσα γεννᾷ παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέρμωνα.

(5) Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρχης ὁ κληθεὶς Πρίαμος.² καὶ γαμῇ πρώτῃν Ἀρίσβην τὴν Μέρπορος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴσακος γίνεται, ὃς ἔγνημεν Ἀστερόπην τὴν Κεβρήνους θυγατέρα, ἣν πενθῶν ἀποθανοῦσαν ἀπωρνεώθη.³ Πρίαμος δὲ Ἀρίσβην ἐκδοὺς Ὑρτάκῳ, δευτέραν ἔγνημεν Ἐκάβην τὴν Δύμαντος ἧ, ὡς τινὲς φασί, Κισσέως, ἧ, ὡς ἕτεροι λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης.⁴ Γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρώτος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, ἔδοξεν Ἐκάβῃ καθ' ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν.⁵ Μαθὼν δὲ Πρίαμος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὄνειρομήτης παρὰ τοῦ μητροπάτορος Μέρπορος διδάχθαις.⁶ Οὗτος εἰπὼν, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε.⁷ Πρίαμος δὲ, ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκέτῃ κομίσονται εἰς Ἰδην.⁸ Ὁ δὲ οἰκέτης Ἀγέλαος ὠνομάζετο· τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφους πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτράφη.⁹ Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρὼν, ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριον.¹⁰ Γενόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ βίῳ, αὐτὸς Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας, ὅπερ ἐστὶ βοηθήσας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονεάς ἀνεῦρε.

¹⁰ Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρας· μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν.¹¹ ἧ συνελθεὶν βουλόμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάζειν.¹² Ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν. Ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν.¹³ Αὐτὸς δὲ παῖδας ἐγέννησε Διήροβον, Ἐλενον, Πάμμωνα, Πολίτην, Ἀντιφον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον, Τρώϊλον. Τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννηχέναι.

¹³ Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες γίνονται Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόβορος, Γλαύκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐαγόρας, Ἰπποδάμας, Μήστωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύσις, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυνόος, Τελίστας, Εὐάνδρος, Κεβριόνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐγέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκανίος, Δημοκόων, Ἀρρήτος, Δηϊόπτης, Κλόνιος, Ἐγέμων, Ὑπερόχος,

¹¹ Ilus, ducta Eurydice Adraști filia, Laomedontem genuit; is uxorem cepit Strymo Scamandri, secundum alios vero Placiam Atrei (Catrei ?) filiam, vel, ut nonnulli dicunt, Leucippi (Leucippen ?); atque filios quidem procreavit Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, Podarce, filias autem Hesione et Cillam et Astyoche, et ex Calybe nympha Bucolionem.

(4) Ex his Tithonum Aurora amore capta rapuit et in Aethiopiam transtulit, ubi cum eo congressa filios peperit Emathionem et Memnonem.

(5) Post Ilium ab Hercule expugnatum, ut paullo ante diximus, regnum tenuit Podarces, cognominatus Priamus. ¹ Hic primam duxit Arisben Meropis, ex qua filium suscepit Aesacum, qui uxorem cepit Asteropen, Cebrenis filiam; quam quum mortuam nimio luctu desleret, in avem commutatus est. ² Deinde Priamus, Arisbe Hyrtaco in matrimonium locata, secundam uxorem duxit Hecubam Dymantis, vel, ut nonnulli dicunt, Cissei, vel, ut alii volunt, Sangarii fluvii et Melopes filiam. ³ Nascitur ex ea primus Hector; quum vero secundum filium paritura esset Hecuba, visa sibi est in quiete facem parere ardentem, eamque universam depascere urbem et concremare. ⁴ Quod somnium quum ex Hecuba Priamus audiisset, Aesacum filium arcessivit. Erat enim somniorum interpretes, a Merope avo materno edoctus. ⁵ Hic filium dicens patriae fore exitium, infantem jussit exponi. ⁶ Priamus igitur natum puerum tradidit famulo, qui in Ida monte eum exponeret. Famulus ille Agelaus nominabatur. Infans vero ab eo expositus per quinque dies ab ura nutritus est. ⁷ Ille quum puerum sic servatum reperiret, eum sustulit et secum abductum in agris quasi suum filium educavit, atque Paridis nomen ei indidit. ⁸ Qui quum ad juvenilem aetatem pervenisset ac plurimos venustate roboreque antecelleret, Alexander cognominatus est, quod praedones repelleret et ovium greges defenderet. Neque multo post inventos parentes agnovit.

¹⁰ Post Paridem Hecuba filias peperit Creusam, Laodice, Polyxenam, Cassandram; ¹¹ quacum congregi cupiens Apollo vaticinandi artem se eam docturum esse pollicitus est. Quam vero postquam didicerat, Apollini non fecit sui copiam. Quapropter Apollo ut illius vaticinia non persuaderent effecit. ¹² Praeter hos Hecuba peperit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponum, Polydorum, Troilum, qui ex Apollinis concubitu natus esse dicitur.

¹³ Ex aliis autem feminis Priamo filii nascuntur Melanippus, Gorgythion, Philaemon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atlas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hyperochus,

Αἰγεωνεύς, Λυσίθοος, Πολυμέδων. Θυγατέρες δὲ Μένδουσα, Μηδασκάστη, Λυσιμάχη, Ἀριστοδήμη.

(6) Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμεῖ, Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνην τὴν Κεβρῆνος τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. ² Αὕτη παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθεύσα, προὔλεγεν Ἀλέξανδρον μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένην· μὴ πείθουσα δὲ εἶπεν, ἐὰν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόνην γὰρ θεραπεύσαι δύνασθαι. Τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι. ³ Πολεμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τοῖσις Ἡρακλείοις, πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν εἰς Ἰδὴν. Ἡ δὲ μνησικακοῦσα θεραπεύσαι οὐκ ἔζη. ⁴ Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰνώνη δὲ μετανοήσασα τὴ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἐκυτῆν ἀνήρτησεν.

⁵ Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὡκεανοῦ καὶ Τηθύος· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ἡοσειδῶνος· ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. Οὗτος Μετώπην γηγάμενος (Ἀσδῶνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη), δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμητὸν καὶ Πελάγοντα, εἰκοσι δὲ θυγατέρας. ⁶ ὧν μὲν μίαν Αἰγίναν ἥρπασε Ζεὺς. Ταύτην Ἀσωπὸς ζητῶν, ἤκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφου τὸν ἥρπακτά εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας οὐκίοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα ἀπέπεμψε βεῖθρα. Διὰ τοῦτο μέχρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου βεῖθρων ἄνθρακες φέρονται.

⁷ Αἰγίναν δὲ εἰσκομίσας εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγίναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. ⁸ Γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδότηδα τὴν Σκίρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεὺς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλείῳ εἶναι, ἀλλὰ Ἀκταίου (Ἀκτορος;) παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυργέως. ⁹ Μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως εἰς φύκην ἡλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φώκον.

¹⁰ Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ, τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀγορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφαλῷ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολεμῶν, τὴν Ἀρκάδιαν ἐλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φίλιαν, ἔκτεινεν αὐτὸν καὶ διέσπειρε μελεΐσας, χρησμοὶ θεῶν εἰλεγον, ἀπαλλαγῆσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσεται. ¹¹ Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλείς τοῦ Ἅδου φυλάττει.

¹² Διαιρέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου, τοὺς ἀδελφούς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι· καὶ λαχὼν χλῆρον Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσχω κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλείως κρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Ægeoneus, Lysithous, Polymedon; filia vero Medusa, Medescaste, Lysimache, Aristodeme.

(6) Hector uxorem duxit Andromachen Etionis, Alexander CEnonen Cebrenis fluvii filiam. ² Hæc a Rhea vaticinandi artem edocta præmonuit Alexandrum, ne navigaret ad Helenam; sed quum non persuaderet, dixit eum si vulneratus fuerit ad se venturum esse, quoniam sola ei mederi posset. Paris autem e Sparta rapuit Helenam. ³ Verum Troja bello impetita, sagittis Herculeis a Philocteta sauciatus ad CEnonen venit in Idam. Tum illa injuriarum memor medelam recusavit. ⁴ Alexander itaque Trojam reversus vitam finivit. CEnone autem, mutata sententia, ad vulnus curandum medicinam attulit; at quum eum jam mortuum reperiret, suspensio se necavit.

⁵ Asopus fluvius filius erat Oceani ex Tethye, ut vero Acusilaus dicit, Perdis et Neptuni, secundum alios nonnullos Jovis et Eurynomæ. Hic uxorem duxit Metopen Ladonis fluvii, ex qua duos filios suscepit Ismenum et Pelagontem, filias autem viginti; ⁶ quarum unam, Æginam rapuit Jupiter. Hanc Asopus querens venit Corinthum, ubi a Sisyphe raptorem esse Jovem cognovit. Sed Jupiter Asopum persequentem jactis fulminibus ad fluenta sua remisit. Quam ob rem etiamnum fluctibus ejus carbonες ferri solent.

⁷ Æginam vero in insulam translata quæ tunc CEnone appellabatur, nunc ab illa Æginæ nomen habet, Jupiter comprimit et filium ex ea gignit Æacum; in cujus gratiam, quandoquidem solus ille in insula agebat, de formicis homines fecit. ⁸ Uxorem Æacus ducit Endeidem Scironis filiam, ex qua duo ei nascuntur filii Peleus et Telamon. At Pherecydes Telamonem dicit amicum, non fratrem fuisse Pelei, sed Actæi (Actoris?) filium ex Glauce Cychrei. ⁹ Concumbit Æacus etiam cum Psamathe, Nerei filia, quæ in phucam, ut amplexus ejus fugeret, se commutaverat, ex eaque gignit Phocum.

¹⁰ Erat vero religiosissimus omnium Æacus. Quare quum Græcia frugum penuria premeretur propter Pelopem, quod Stympalum Arcadum regem, quum Arcadiam subigere non posset, simulata amicitia necaverat et membra ejus consecta disperserat, deorum oracula nuntiarunt, fore ut Græcia a præsentibus malis liberaretur, si Æacus pro ea preces faceret. ¹¹ Quod ubi Æacus fecit, Græcia annonæ penuria liberata est. Etiam apud Plutonem post mortem in honore habetur, atque claves Orci servat.

¹² Excellenti autem in certaminibus Phoco Peleum et Telamonem fratres insidias struxisse ferunt. Ac ubi sorte evenit, ut cum eo Telamon in ludo decertaret, in capite disco percussus interfecit, et cum Peleo fratre in silvâ, quandam transportatum occultavit. Deinde vero cædo detecta, ab Æaco in exilium acti ab Ægina aufugerunt.

(7) Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄπαις, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ² Ὁ δὲ γαμει Περὶβοίαν τὴν Ἀλκᾶθου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἡρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρῃν γένηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Ἀλκντα. ³ Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἰσιόνην τὴν Ἀσσομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἀκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. Καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μοῖραν. ² Καὶ γίνεται θυγάτηραὐτῷ Πολυδώρα, ἣν ἔφημε Βῶρος ὁ Περιήρους. (2) Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἔλθων, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων.

² Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς Ἀκαστον ἀφικνείται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. (3) Ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελοῖα ἀγῶνα, πρὸς Ἀταλάντην διαπαλαίσας. ² Καὶ Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπειμψεν αὐτῷ λόγους. ³ Μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀργὸν ἀνάπτει. ⁴ Πηλέως δὲ πρὸς Ἀκαστον καταψεύδεται, λέγουσα, ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπεισθῆναι. ⁵ Ἀκάστος ἀκούσας, κτείνει μὲν δν ἐκάθηρεν οὐκ ἐβουλήθη, ἀγεῖ δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ⁶ Ἐνθεν ἀμύλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὃν ἔχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειροῦμενοι κατεγέλων ὥς μὴδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ⁷ Ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρασχομένος, ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις, τοσαῦτα ἔφη τεθηρευκέναι. ⁸ Ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀκάστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας, ἐπανερχεται. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἐμελλεν ἀπολλυσθαι· σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. ⁹ Οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι.

(4) Γαμει δὲ* ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν* τὴν Περιήρους (γαμει δὲ Πολυδώραν τὴν Πηλέως Βῶρος ὁ Περιήρους Heyniius), ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σπερχεῖοῦ τοῦ ποταμοῦ. (5) Αὔθις δὲ Πηλεὺς γαμει Θέτιν τὴν Νηρῶος, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν. Θέμιδος δὲ Θεσπιρῶδους ἐσσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρείττονα τοῦ πατρὸς, ἀπέσχετο. ² Ἔνιοι δὲ φασί, Διὸς δρμῶντος ἐπὶ τὴν ταύτην.

(7) Et Telamon quidem Salaminem venit ad Gychreum. Neptuno natum et Salamine Asopi. Is necato serpente, qui insulam devastabat, regiam dignitatem adeptus, quum nullis relictis liberis decessit, regnum tradidit Telamoni. ² Hic Periboeam Alcatli, Pelopis, duxit uxorem; et quum Hercules ut illi mascula proles enascetur a diis precibus deposceret, ac post preces repente aquila appareret, natum deinde puerum nominavit Ajacem. ³ Inde in bellum contra Trojam Herculem secutus, virtutis praemium accepit Hezonen Laomedontis filiam, ex qua ei natus est Teucrus.

CAPUT XIII.

(1) Peleus vero Phthiam fugiens ab Eurytione Actoria filio lustratur, ab eoque accipit Antigonam filiam et terrae partem tertiam. ² Nascitur ei filia Polydora, quam duxit Borus Perieris. (2) Inde ad venationem apri Calydonii cum Eurytione profectus, misso in aprum telo Eurytionem ferit et invitum eum interfecit.

² Iterum igitur a Phthia fugiens Iolcum ad Acastum venit, ab eoque expiatur. (3) Interfuit etiam Peliae ludis funebribus, cum Atalanta palaestra pugna decertans. ² Atque Astydamia, Acasti conjux, Pelei amore capta ad eum littras de concubitu dedit. ³ Quum vero ei non posset persuadere, ad ejus uxorem misit qui Peleum dicerent Steropen, Acasti filiam, ducturum esse. Quo audito illa laqueo se suspendit; ⁴ Peleum autem apud Acastum mendaciter accusavit ad stuprum se dicens ab eo pellectam esse. ⁵ Quod ubi Acastus cognoverat, necare quidem quem ipse lustrasset noluit, sed eum venatum in Pelium montem abduxit. ⁶ Inde orlo de venatione certamine, Peleus quas cepit ferarum linguas exsectas in peram reposuit. Atqui Acasti comites captis feris illis (quas Peleus abjecerat), Peleum velut nihil venatum derisere. ⁷ Is autem linguas exhibens, quotquot earum haberet, tot se feras venatum esse dixit. ⁸ Quem, quum in Pelio somno oppressus obdormivisset, Acastus reliquit et ense ejus in boum fimo abscondito abiit. Ille vero expergefactus, dum ensem quarebat, a Centauris comprehensus jam periturus erat, servatus tamen est a Chirone; ⁹ qui etiam ensem quasivit repertumque ei donavit.

(4) Ducit Peleus Polydoram Perieris (vel potius ex Heynii sententia : Ducit Polydoram Pelei filiam Borus Perieris), ex qua ei nascitur Menesthius nomine filius, revera Spercheo fluvio natus. (5) Alteram Peleus uxorem sumit Thetin Nerei, de cujus nuptiis Jupiter et Neptunus contenderant. At Themide vaticinante natum ex ea filium: patre potentior fore, consilio abstiterant. ² Nonnulli vero ajunt, ad ejus amplexum prodeunti Jovi Prometheum,

συνουσίαν, εἰρηχέναι Προμηθεῖα, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύειν. ³ Τινὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουλευθῆναι Θέτιν Διὶ συνελθεῖν ὑπὸ Ἡρας τραφείσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα, θνητῷ ἐθέλειν αὐτὴν συν-οικῆσαι. ⁴ Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου Πηλεΐ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφουμένην, ἐπιτηρήσας συναρπάζει. Γινομένην δὲ ὅτε μὲν πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. ⁵ Γαμεῖ δὲ ἐν τῷ Πηλίῳ· κακεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι καθύμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεΐ ὄρου μείλινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵππους Βαλίον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

(6) Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα τῆς νυκτὸς, ἐφθειρεν δ' ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶν· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. ² Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ὤχετο. ³ Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὅ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ σὺν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεῖα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων), ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

(7) Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκούροις ἐπόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου γυναῖκα φονεῖ, καὶ διελὼν μεληδὸν, διήγαγε δ' αὐτῆς τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

(8) Ὡς δὲ ἐγένετο ἐνναετής Ἀχιλλεὺς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδυῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ, ὡς παρθένον παρέθετο. . . (εἰς Σκύρον παρὰ Λυκομήδει supplev. Heyn.) ² Κακεῖ τρεφόμενος, τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηϊδαμείᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ δ' κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὖτις. ³ Ὀδυσσεὺς δὲ μνησθέντα παρὰ Λυκομήδει ζητῶν Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χρησάμενος, εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

⁴ Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ δ' Ἀμύντορος. Οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταφυσασμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὀφθαλμοὺς βασιλεῖα κατέστησε Δολόπων.

⁵ Συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος δ' Μενoitίου καὶ Σθενέλτης τῆς Ἀκάστου, ἢ Περιπίδος τῆς Φέρητος, ἢ, καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. ⁶ Οὗτος ἐν Ὀπουντῇ διενεχθεὶς ἐν παιδίᾳ περὶ ἀστράγαλων παίζων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε. Καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ κατέφκει καὶ Ἀχιλλεὺς ἐρώμενος γίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

(1) Κέκροψ αὐτόχθων, συμφύς ἐχων σῶμα ἀνδρὸς

dixisse ex ea sibi natum caelo dominaturum. ³ Sunt etiam qui narrent Thetidem, quippe quæ a Junone educata esset, Jovis concubitum evitasse; quare iratum Jovem imperasse ut illa mortali nuberet. ⁴ Itaque quum Chiron consuleret Peleo, ut eam comprehenderet et in varias formas se commutantem detineret, hic speculatus illam corripuit. Quæ quum modo ignis, modo aqua, modo fera fieret, non prius eam remisit, quam pristinam formam resumentem conspexisset. ⁵ Uxorem deinde eam duxit in Pelio, ubi dii convivio excepti nuptias celebrarunt. Ac Chiron Peleum donavit hasta fraxinea, Neptunus equis immortalibus Balio et Xantho.

(6) Postquam vero Thetis e Peleo infantem pepererat, immortalem reddere volens clam Peleo eum noctu in ignem immergebat, ut quidquid paternæ in eo mortalitatis esset deleteret, interdiu autem unguebat ambrosia. ² Sed Peleus speculatus et palpitantem puerum in igne conspiciatus clamorem edidit; ac Thetis, quominus consilium exsequeretur prohibita, relicto infante, ad Nereidas se recepit. ³ Tum puerum Peleus ad Chironem tulit, qui leonum visceribus eum et aprorum ursorumque medullis enutrivit, atque nominavit Achillem (antea enim Ligyron appellabatur), quia labra mammis non admoverat.

(7) Post hæc Peleus cum Iasone et Dioscuris expugnavit Iolcum, et Astydiam Acasti uxorem interfecit, et membris ejus dissectis, per ea exercitum in urbem transduxit.

(8) Ubi nonum annum Achilles explevit, Calchante non posse sine illo Trojam capi vaticinante, Thetis prævidens eum in bellum profectum periturum esse, veste muliebri occultatum, quasi puellam, in Scyrum abduxit et Lycomedem custodiam ejus credidit. ² Ibi agens adolescentulus cum Lycomedis filia Deidamia concumbit, ex qua nascitur ei filius Pyrrhus, postea nominatus Neoptolemus. Verum ³ Ulysses Achillem, quem apud Lycomedem esse indicio alicujus compererat, quærens tubæ ope invenit, atque hunc in modum Achilles contra Trojam profectus est.

⁴ Secutus est eum Phoenix Amyntoris. Hunc a Phthia patris pellice, ut de stupro interpellata, falso insimulatum pater excæcavit. Sed Peleus eum ad Chironem duxit, a quo curatum, oculorum luce recuperata, Dolopum regem constituit.

⁵ Simul cum hoc Achillem secutus est Patroclus Menæti filius ex Sthenela Acasti, vel Periapide Pheretis, vel, sicut Philocrates dicit, Polymele Pelei filia. ⁶ Is Opunte, orta in talorum ludo dissensione, Clysonymum Amphidamantis filium interfecit. Atque exulans cum patre apud Peleum commoratur et Achillis fit amicus.

CAPUT XIV.

(1) Cecrops indigena, humano simul et serpentine

στατο. Ἐκείνη δὲ, ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. ⁶ Κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ ἑνίαυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἐαυτῷ μένειν τὸν Ἀδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτῃ. ⁷ Ὁ δὲ Ἀδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. Ὅστερον δὲ θηρεύων Ἀδωνις ὑπὸ τοῖς πληγαῖς ἀπέθανε.

(5) Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος, Κρανὰς αὐτόχθων ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι. ² Οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαίμονος Πελοπείδῃ τὴν Μήνυτος, ἐγέννησε Κρανᾶν, καὶ Κραναίχμην, καὶ Ἀτθίδα· ἥς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου, τὴν χώραν Κρανὰς Ἀτθίδα προσηγόρευσε.

(6) Κρανὰν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. Τοῦτον ἐνίοι μὲν Δευκαλίωνος, ἐνίοι δὲ αὐτόχθονα λέγουσι.

² Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει. Τοῦτον οἱ μὲν Ἠφαίστου καὶ τῆς Κραναοῦ θυγατρὸς Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ Ἠφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς, οὗτως· ³ Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἠφαίστον, ὅπλα κατασκευάσαι θέλουσα· ὁ δὲ, ἐγκαταλείμμενος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἥ δὲ ἔφευγε. ⁴ Ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλῇ ἀνάγκῃ, ἣν γὰρ χυλὸς, ἐπειράτο συνελθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σὺφρων καὶ παρθένος οὔσα, οὐκ ἠνέσχετο. Ὁ δὲ ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ⁵ Ἐκείνη δὲ μυσσάχθεισα, ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἐρρίψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεσούσης, Ἐριχθόνιος γίγεται. ⁶ Τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· καὶ καταθείσα αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῃ τῇ Κέκροπος παρακατέτετο, ἀπειποῦσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. ⁷ Αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται τῇ βρέφει παρσεπιρμένον δράκοντα· ⁸ καὶ, ὡς μὲν ἐνίοι λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ δράκοντος, ὡς δὲ ἐνίοι, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμμανεῖς γενομένη, κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἐρρίψαν. ⁹ Ἐν δὲ τῷ τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύωνα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο. ¹⁰ Καὶ Πασιθέαν Νηίδα νύμφην ἔγημεν, ἐξ ἥς καὶ Πανδίων ἐγεννήθη.

(7) Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν· ² ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ ἀΔήμητρα μὲν Κελὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διόνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀπειδιῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθλασαν αὐτόν. ⁴ Ἡριγόνῃ

puerum conspexisset, reddere eum noluit. ⁶ Delato ad Iovem iudicio, annus in tres divisus est partes, atque iussit Jupiter, ut unam ubi ipse vellet Adonis degeret, alteram apud Proserpinam, tertiam denique apud Venerem. ⁷ Huic autem et suam ipsius partem Adonis attribuit. (Postea in venatione ab apro vulneratus occidit.)

(5) Cecrope mortuo, regnavit Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse dicitur. ² Hic ducta e Lacedæmone Peliade Menytis filia, procreavit Cranaen et Cranachmen et Atthidem; quæ quum virgo adhuc diem obiisset, Cranaus ab ea terram Atticam nominavit.

(6) Cranao expulso regnavit Amphictyon, quem alii Deucalionis filium, alii indigenam fuisse dicunt.

² Hunc post regnum duodecim annorum eiecit Erichthonius, quem nonnulli Vulcano et Atthide Cranaï filia natum dicunt, nonnulli autem Vulcano et Minerva, hunc in modum: ³ Minerva arma sibi fabricari volens Vulcanum adiecit. Hunc interim a Venere relictum Minervæ stuprandæ desiderium incessit et impetum in eam facere aggressus est. Illa vero fugit. ⁴ Vulcanus autem assecutus eam, quamquam multo cum labore (nam claudus erat), coitus facturus erat periculum. At Minerva, pudica et virgo, virum non admisit, qui itaque in femur deæ semen effudit. ⁵ Quod abominata illa semen lana detersum in terram abiecit et fuga se recepit. Ex demisso vero in humum semine nascitur Erichthonius. ⁶ Hunc Minerva immortalē reddere studens clam ceteris diis educavit, et in cista impositum Pandroso Cecropis filiæ custodiendum tradidit, ne cistam illa aperiret interdicens. ⁷ Sed Pandrosi sorores curiosæ cistam aperiunt ac advolutum puero draconem conspiciunt, ⁸ a quo, secundum nonnullos, interemtae sunt; aliorum vero testimonio per iram Minervæ furore percitæ de arce se præcipites dederunt. ⁹ Erichthonius autem ab ipsa Minerva in templo educatus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, et Minervæ simulacrum in arce consecravit, Panathenæorumque festum instituit. ¹⁰ Uxorem duxit Pasitheim, ex qua Pandionem filium suscepit.

(7) Erichthonio vita defuncto et in sacrario Minervæ sepulto, successit Pandion; ² quo regnante Ceres et Bacchus in Atticam venere. Cererem Eleusine Celeus excepit, ³ Bacchum vero Icarium, qui ab eo vitis palmitem accepit et vini faciendi rationem edoctus est. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus ad pastores se quosdam contulit, qui quum gustassent potum et nulla aqua temperatum animi caussalargius hausissent, malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icarium interfecerunt. Verum postridie quum scelus perpetratum cognovissent, ipsum

δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστευσούσῃ, κύων συνή-
θης ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νε-
κρὸν ἐμήνυσε· χάκεϊν κατοδύρομένη τὸν πατέρα,
ἑαυτὴν ἀνῆρτησε.

(8) Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τὴν
ἀδελφὴν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φι-
λομήλαν· παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθίαν καὶ Βούτην.
² Πολέμου δὲ ἐξαναστάντος πρὸς Αἰθίοχον περὶ γῆς
ἔρων, ἐπεκαλέσατο βοήθον ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν
Ἄρεος. Καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
Τηρεὶ πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ³ Ὁ
δὲ, ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας
ἐρασθεὶς, ἔρριψε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρό-
κνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. ⁴ Αὖθις δὲ γήμας Φι-
λομήλαν, συνηνάετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξέτεμεν
αὐτῆς. ⁵ Ἡ δὲ ὀφήσασα ἐν πέπλῳ γράμματα [καὶ] διὰ
τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. ⁶ Ἡ δὲ,
ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν,
καὶ καθεψήσασα, Τηρεὶ δειπνὸν ἀγνοοῦντι προτίθησι·
καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχέος ἔφυγε. ⁷ Τηρεὺς δὲ
αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἐδίωκεν. Αἱ δὲ ἐν Δαυ-
λῇ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοῖς
εὐχονται ἀπορνεῖσθαι. ⁸ Καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται
ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Ἀπορνεοῦται δὲ καὶ
Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἐποψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

(1) Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πα-
τρίαν ἐμερίσαντο. Καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμ-
βάνει, τὴν δὲ ἱερουσίαν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσει-
δῶνος τοῦ Ἐριχθονίου Βούτης. ² Γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς
Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ,
ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέ-
ρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὠρείθυιαν, ἣν
ἤρπασε Βορέας.

³ Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξού-
θος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Δηϊόνος. ⁴ Ἡ δὲ, λαβούσα
χρυσὸν στέφανον, Πτελέοντι συνευνάζεται· καὶ φω-
ραθεῖσα ὑπὸ Κεφαλῶ, πρὸς Μίνωα φεύγει. ⁵ Ὁ δὲ
αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ πείθει συνελθεῖν. Εἰ δὲ γὰρ συνελθοὶ
γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι. Πασιφάη
γάρ, ἐπειδὴ πολλαὶς Μίνωις συνηνάετο γυναιξίν,
ἐφαρμάκευσεν αὐτὸν, καὶ, ὅποτε ἄλλη συνηνάετο,
εἰς τὰ ἄρθρα ἐρίει θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο.
⁶ Ἐχόντος οὖν αὐτοῦ κύνα ταχύν, ἀκόντιόν τε ἰσχυρό-
ν, ἐπὶ τούτοις Πρόκριν, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πιεὶν
ρίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, συνευνάζεται. ⁷ Δείσασα
δὲ αὖθις τὴν Μίνωος γυναῖκα, ἦκεν εἰς Ἀθήνας· καὶ
διαλλαγείσα Κεφαλῶ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ
θήραν· ἦν γὰρ θηρευτικὴ. ⁸ Διωκούσης γὰρ αὐτῆς ἐν
τῇ λόχμῃ ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυχὼν
ἀποκτείνει Πρόκριν. Καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φυ-
ρὴν αἰδίων καταδικάζεται.

sepeliverunt. ⁴ Erigonæ autem filiaē patrem querenti herilis
canis, cui Mærae nomen erat, Icarium consecrari solita
corpus indicavit; illa vero patrem deflens suspendio se
necavit.

(8) Pandion ducta Zeuxippe matris sorore, filias pro-
creavit Procnem et Philomelam, filios vero geminos Ere-
chtheum et Buten. ² Deinde exorto contra Labdacum bello
de terræ finibus, socium e Thracia arcessivit Tereum,
Martis filium. Cujus auxilio adjutus quum bellum feliciter
gessisset, Procnem filiam ei dedit in matrimonium. ³ Tereus
autem, suscepto ex illa Itye filio, Philomelæ amore cor-
reptus cum hac quoque congressus est, Procnem, quam
in agris occultaverat, mortuam esse simulans. ⁴ Deinde
Philomelam uxorem ducens cum ea concubebat atque
linguam ei excidit. Hæc tamen per literas in peplo con-
textas suas Procnæ miseras significavit. ⁵ Procne igitur,
quæsita sorore, Ityn puerum trucidatum elixatumque Te-
reo ignaro epulandum apposuit, ac deinde cum sorore
quam celerrime aufugit. ⁶ Tereus, re cognita, arrepta securi
insecutus est. Hæc vero in Daulia Phocidis urbe quum
jam comprehenderentur, deos rogarunt, ut in aves muta-
rentur. ⁷ Et Procne quidem fit lusciniæ, Philomela autem
hirundo. Tereus quoque in upupam avem transformatus
est.

CAPUT XV.

(1) Pandione defuncto filii patria bona inter se divi-
sunt. Erechtheus regnum accepit, Butes vero sacerdotium
Minervæ et Neptuni Erichthonii. ² Uxorem Erechtheus
duxit Praxitheat Phrasimi et Diogeniæ Cephisi, ex eaque
filios suscepit Cecropem, Pandorum, Metionem, filias
Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam rapuit
Boreas.

³ Chthoniam uxorem duxit Butes, Creusam Xuthus,
Procrin Cephalus Deionis filius. ⁴ Hæc, sumta corona au-
rea, a Pteleonte comprimitur et a Cephalo deprehensa ad
Minoem confugit. ⁵ Qui amore captus ei persuadet ut cum
ipso concumberet. At si mulier cum Mino concubuit, nullo
modo potuit servari. Nam Pasiphae, quod cum multis mu-
lieribus Minos rem habebat, eum veneficiis infecit, ita ut
quoties cum alia congrediretur, in illius artus viperæ im-
mitterentur, ideoque pellices perirent. ⁶ Quum vero Minos
canem pernecem haberet et jaculum a scopo nunquam
aberrans, ea conditione ut hæc acciperet, Procris, data
ad bibendum Circææ radice, ne quid sibi Minos noceret,
cum eo concumbit. ⁷ Deinde vero timens Minois uxorem
revertitur Athenas, et Cephalo reconciliata cum eo ad ve-
nandum exit; nam venationis studio valde oblectabatur.
⁸ Sed feras quondam insequentem in virgultis ignarus Ce-
phalus jaculo petit, et confossam Procrin interficit. Quo-
circa Cephalus ab Areopagi iudicibus ad exilium sempiternum condemnatur.

(2) Ὑπερίθυαν δὲ περῶσαν (παίζουσαν?) ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνῆλθεν. Ἡ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαϊν πτερωτοὺς. ² οἱ, πλείοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἀπέθανον· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τῆνον ὑφ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο. (3) Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινεύς. Ὡς γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων. ² Ἐχὼν δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. Κάκειν τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν καταψεύδεται ³ καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. Παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέῃ κολάζονται αὐτόν.

(4) Χιὼν δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. Ἡ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταρὰν, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον. ² Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει, καὶ δίδωσι Βενθесиκύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃ. ³ Ὡς δὲ ἐτελείωθη ἔνδον ἐν Βενθесиκύμῃ, ὁ ἀνὴρ τὴν ἐτέραν αὐτῷ τῶν θυγατέρων δίδωσιν. ⁴ Ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχείρησε βιάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς, μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλέα, ὃς αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα συνώκισεν. ⁵ Ἐπιβουλεύων δὲ ὑστερον Τεγυρίῳ καταφανὴς γίνεται, καὶ πρὸς Ἐλευσίνιους φεύγει, καὶ φίλαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς. ⁶ Αὐθὺς δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν προτοῦ μάχην διαλυσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. ⁷ Καὶ πολέμου ἐνστάτος πρὸς Ἀθηναίους τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχει Θρακῶν δυνάμεως. ⁸ Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθῶσαι τὸν πόλεμον, ἐάν μιν τῶν θυγατέρων σφάζῃ. ⁹ Καὶ σφάζαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐαυτὰς κατέσφαξαν· ἐπεποίητο γάρ, ὡς ἔφασάν τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλαις συναπολέσθαι. ¹⁰ Γενομένης δὲ μετὰ σφαγῇ τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνείλεν Εὐμολπον.

(5) Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρεχθεῶς παίδων ἐβασίλευσεν. ² ὃς γήμας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπυλάμου παῖδα, ἐτέκνωσε Πανδίονα.

³ Οὗτος μετὰ Κέκροπα βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητίωνος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξελήθη. Καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν, τὴν ἐκείνου θυγατέρα Περίαν γαμει. ⁴ Αὐθὺς καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ καθίσταται. Κτεῖνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφόν Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίωνι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτίζει πόλιν Πύλον.

⁵ Πανδίωνι δὲ ἐν Μεγάρῳ ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰγεὺς, Πάλλας, Νίσος, Λύκος. Ἐνιοὶ δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν, ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

(6) Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ

(2) Orithyiam vero Ilisum fluvium transeuntem Boreas rapuit et cum ea concubuit. Quæ peperit ei filias Cleopatram et Chionem, filios Zeten et Calain aligeros. ² Hi cum Iasone navigantes, dum Harpyias persequebantur, periire; ut autem Acusilaus dicit, ad Tenum ab Hercule interfecti sunt. (3) Cleopatram uxorem duxit Phineus, qui ex ea filios suscepit Plexippum et Pandionem. ² Natis his ex Cleopatra filiis, Idam duxit Dardaniam filiam. Ea privignos se in stuprum illicere voluisse apud patrem falso insinulat. ³ Quod credens Phineus utrumque excarnat. Sed Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi in eum animadvertunt.

(4) Chione a Neptuno compressa quum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, infantem in mare abiecit. ² Neptunus vero sublatum puerum in Æthiopiam transtulit et alendum tradidit Benthescymæ, filię ipsius et Amphitritæ. ³ Qui ubi apud Benthescymen adoleverat, ejus maritus ipsi alteram e filiabus in matrimonium dedit. ⁴ Hic etiam sorori uxoris vim inferre aggressus est. Quapropter exilio multatus cum Ismaro filio ad Tegyrum Thraciæ regem confugit, qui filiam suam illius filio conjugavit. ⁵ Postea autem Tegyrio insidias struxisse detectus ad Eleusinos fugit eorumque amicitiam sibi conciliavit. ⁶ Deinde, Ismaro defuncto, a Tegyrto revocatus in Thraciam rediit et, soluta inter eos discordia, in regno ei successit. ⁷ Ac conflato inter Athenienses et Eleusinos bello, adscitus ab Eleusiniis magno cum exercitu Thracum venit auxilio. ⁸ Verum Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti deus respondit, felici successu bellum gesturum, si filiarum unam mactaverit. ⁹ Itaque quum natu minimam immolasset, etiam reliquæ sese jugularunt: conjuraverant enim, sicut nonnulli memoriæ prodiderunt, ut omnes una peritura essent. ¹⁰ Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum interemit.

(5) Sed postquam Neptuni ira et ipse Erechtheus et domus ejus interierant, Cecrops Erechthei filiorum natu maximus in regno successit, ² qui ducta Metiadusa Eupalamo nata procreavit Pandionem.

³ Ille post Cecropem regnans a Metionis filiis per seditionem expulsus est. Confugit Megara ad Pylum, cujus filiam Peliam duxit uxorem, ⁴ atque deinde ipsius urbis rex constitutus est. Pylas enim quum Biantem patruum occidisset, Pandioni regnum tradidit, ipse vero, traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condidit.

⁵ Pandioni Megaris regnanti filii nati sunt Ægeus, Pallas, Nisus, Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrii filium esse dicunt, quem Pandion sibi supposuerit. (6) Post mortem Pandionis filii ejus contra Athenas cum exercitu profecti

στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραγῇ διείλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν κράτος Αἰγεύς. ²Γαμεῖ δὲ πρῶτον μὲν Μῆταν τὴν Ὀπλητος· δευτέραν δὲ Χαλκιοπὴν τὴν Ῥηξήνορος. ³Ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῷ, δέδοικώς τοὺς ἀδελφούς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαντεύετο. ⁴Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ·

Λοκῶν τὸν προύχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
μὴ λύσης, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

(7) Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν, ἀνῆλθε πάλιν εἰς Ἀθήνας. Καὶ Τροίζηνα διοδεύων, ἐπιζενοῦται Πιτθεῖ τῷ Πέλοπος ²δὲ τὸν χρησμὸν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ συγκατέκλινεν Αἰθρα. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. ³Αἰγεύς δὲ ἐντελιόμενος Αἰθρα, εἰς ἀβρῆνα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τίσις ἔσται, μὴ λέγειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ τινὶ πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας ἀνελεῖσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμπειν.

⁴Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας. ⁵Τούτων Αἰγεύς ἐπὶ Μαραθῶνιον ἐπέμψε ταῦρον, ὅψ' οὐ διεφύργη. ⁶Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίου ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φθόνον ἀπολέσθαι.

⁷Μίνως δὲ, ἐπελθόντος αὐτοῦ θανάτου, θύων ἐν Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν οὐδὲν ἥττον ἐπετέλεσεν. Ὅθεν ἐτι καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι. (8) Μετ' οὐ πολὺ δὲ, θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μεγαρα εἰλε, Νίσου βασιλεύοντος τοῦ Πανδίωνος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππομέλους ἐξ Ὀγρηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν. ²Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρίαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνῳ, ἐξείλε τὴν τρίχα. ³Μίνως δὲ Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποδρύχιον ἐποίησε.

⁴Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν Ἀθήνας, εὐχεταὶ Διὶ, παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. ⁵Γενομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον, κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ὑακίνθου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰγληίδα, [Ἡνθηίδα,] Λυταίαν, Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλωπος τάφον κατέσφαξαν. ⁶Τούτων δὲ ὁ πατὴρ Ὑακίνθος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀθήνας κατῴκει. Ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος ἦν τούτο, ἐγρήντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς ἀνείπεν αὐτοῖς, Μίνῳ δίδόναι δίκας ἅς ἂν αὐτὸς αἰρείται. ⁷Πέμψαντες οὖν πρὸς Μίνῳ, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας. ⁸Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἰσας χωρὶς ὀπλῶν πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορᾶν.

Metionidas ejecerunt et regnum in quattuor distribuerunt partes; summum vero imperium erat penes Ægeum. * Hic primam uxorem duxit Metam Hopletis filiam, secundam Chalciopen Rhexenor. * Quum autem nulla ei proles esset, fratrum metu Pythiam adiit, deque filiorum progenie responsum dari sibi postulavit. * Cui deus ita vaticinatus est:

Macte tua virtute, pedem qui prominet utri
ne prius exsolvas quam scandas Palladis arcem.

(7) Ambigens ille quid sibi vellet oraculum, rediit Athenas, ac per Træzenem iter faciens a Pittheo Pelopis filio hospitio exceptus est. * Qui quoniam oraculum intellexerat, Ægeo inebriato Æthram filiam comprimendam submisit. Cum hac vero eadem nocte Neptunus quoque congressus est. * Sed Ægeus, postquam Æthra mandaverat, ut si masculinum pareret, eum educaret, neque cujusnam ille filius esset indicaret, ensem et calceos sub saxo abditos reliquit, verbis addens, ut, ubi puer subvoluto saxo hæc tollere posset, ipsum cum hisce ad se rebus mitteret.

⁴Ipse interim venit Athenas et Panathenæorum certamen instituit, in quo Minois filius Androgeus omnes devicit.

* Hunc Ægeus contra Marathonium taurum misit, a quo intererunt est. * Nonnulli autem dicunt eum Thebas ad Laii certamen proficiscentem a certatoribus insidiatis ob invidiam esse necatum.

⁷Verum Minos, quum ei afferretur nuntius de filii morte, in Paro Gratiis sacra faciens coronam e capite abiecit et tibiarum cantum cohibuit, sacrificia nihilominus secius absolvit. Hinc etiam nunc sine tibiis et coronis in Paro insula Gratiis sacra faciunt. (8) Sed non multo post, quum maris imperium teneret, comparata classe Athenas oppugnavit, et Megara cepit, Niso Pandionis filio regnante, et Megareum Hippomenis, qui ex Onchesto Niso opitulatum venerat, interfecit. * Occubuit et Nisus per filia proditorem. Habebat enim in capitis vertice crimem purpureum, quo adempto ipsi moriundum erat. Hunc ei crinem filia ejus Scylla Minois amore capta eripuit. * Minos vero Megaris potitus virginem pedibus ad navis puppem religatam submersit.

⁴Deinde protracta obsidione, quum Athenas capere non posset, vota fecit Jovi, ut ipse de Atheniensibus injuriæ pœnas sumeret. * Fame itaque et peste in urbe subortis, primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi filias, Antheidem, Ægleidem, Lytæam, Orthæam ad Geræsti Cyclopiis tumulum jugularunt. * Harum enim pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas commigraverat. Quod quum nulla esset utilitate, oraculum de malorum deliberatione consulentibus deus edixit, ut Minoi quas ipse vellet darent pœnas. ⁷Igitur Athenienses, missis ad Minoem legatis, pœnas exigendi dederunt potestatem. * Imperavit Minos ut septem pueros totidemque puellas sine armis mitterent Minotauro devorandos.

⁹ Ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέκλειε. ¹⁰ Κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππη. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἄριστος, καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρέτης. (9) Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δεῖσας μὴ διὰ τὴν εὐφυίαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιαγὸνα γὰρ ὅψεως εὐρὺν, ξύλον λεπτὸν ἔκρισε. ² Φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε. Κάκῃ, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλίνην βούν· ³ καὶ τὸν Λαβύρινθον κατασκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας, τῷ Μινωτάρῳ βορὰν, ἐπειμπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Αἰθρας Αἰγεῖ παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται· καὶ πεζὸς ἠπείγετο εἰς τὰς Ἀθήνας. ² Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσε. ³ Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἠφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἦν ἐφόρει, Κορινθήτης ἀπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος· ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

(2) Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. ² Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτους κάμπτοντας (κάμπτων αὐτὰς) ἀνέχεσθαι· ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθενείαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν], καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναρρίπτούμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. ⁴ Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

ΛΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

⁹ Is inclusus erat in Labyrinthum, unde ingressus quispianullo modo poterat exire; multiplices enim viarum ambages ab incognito exitu excludebant. ¹⁰ Edificaverat eum Dædalus, Eupalami ex Metione nati et Alcippes filius, architectus præstantissimus idemque primus statuarum inventor. (9) Hic Athenis profugerat, quia ex arce dejecerat Perdicis sororis filium Talaum, discipulum suum, veritus ne ab eo ingenii sollertia superaretur. Is enim serpentis malam nactus, eo tenue lignum secuit. ² Deinde ubi puerum ab eo necatum esse compertum fuit, reus in Areopago peractus ad Minoem confugit. Atque hic, Pasiphae Neptuni tauri amore inflammata, bovem ligneam afflabre compegit, ³ et Labyrinthum exstruxit, ad quem quotannis Athenienses septem pueros totidemque puellas Minotaurorumandos mittebant.

CAPUT XVI.

(1) Theseus, ex Æthra Ægeo natus, ubi adoleverat, summo saxo calceos et ensem aufert et pedestri itinere contendens Athenas, ² obsessam a viris maleficis viam pacavit. ³ Et primum quidem Periphetem, Vulcani ex Anticlea filium, qui quod clavam gestabat Coryneta (*Claviger*) dicebatur, ad Epidaurum occidit. Quum enim pedibus imbecillis esset, ferrea clava utebatur, qua prætereuntes interficiebat. Hanc illi ereptam postea Theseus ferebat.

(2) Alterum occidit Sinin, Polypemonis et Syleæ, Corinthi filia. ² Hic Pityocamptes cognominatus est. Nam in Corinthiorum isthmo agens prætereuntes cogebat, ut quas ipse pinus inflexerat, inflexas tenerent. ³ Quod quum virium imbecillitate facere non possent, arborum impetu in altum abrepti miserrime peribant. ⁴ Eundem in modum et ipsum Sinin interfecit Theseus.

DESUNT MULTA.

FRAGMENTA BIBLIOTHECÆ.

Quum Photii testimonio compertum habeamus Apollodorum in Bibliotheca usque ad Ulyssis errores narrationem produxisse, quæ sequuntur fragmenta ex extrema hujus operis parte videntur repetita.

1.

Schol. ad Lycophr. 440 : Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δὲ φασίν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, ὅτι Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπεβρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

2.

Ibidem 902 : Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιθύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. Γουνεὺς εἰς Λιθύην, λιπὼν τὰς αὐτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν

ἔλθων, κατοικεῖ, — Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσούς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην βιβέντες ὤκησαν.

3.

Ibidem 921 : Ὁ Ναύαιθος ποταμὸς ἐστὶν Ἰταλίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου θλώσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἰθύλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτῶν ἐκείσε γεγонуῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβοῦμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπηρσαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἑλλήνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατώκησαν. Conf. Schol. ad v. 1075.

1.

Amphilochus Alcmaeonis filius postea in bellum profectus contra Trojam tempestate delatus est ad Mopsum. Qui quum de regno singulari certamine contenderent, se ipsi mutuo Interemerunt.

2.

Guneus in Libya relinquens naves suas venit ad Cinyphum fluvium ibique habitavit. Magnetes autem et Prothous ad Euboeam prope Caphareum cum multis aliis periere. Sed Neoptolemus post septem dies pedibus ad

Molossos venit cum Heleno, postquam Phœnicem in itinere sepeliverat. Magnetes denique, qui fuerant cum Prothoo ad Caphareum naufrago, in Cretam delati hic consederunt.

3.

Post Trojam captam Laomedontis filiae, Priami sorores, Æthylla, Astyoche, Medesicaste, verentes apud Græcos servitutem, ubi cum reliquis captivis huc Italiæ pervernerant, navigia concremarunt; unde fluvius Nauæthus dictus est, et mulieres Nauprestides. Græci vero qui cum iis erant, deperditis navigiis, ibidem habitavere.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI

FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ.

Photius Cod. CLXI: Sopatri Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις δυσκαίδεκα. ... Συνεῖλεται δὲ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· ὁ συνεῖλεται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. Οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῷ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν (fort. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' καὶ μέχρι τοῦ κδ'. Ἐν ἡ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλάσμενα, καὶ εἴ τι καθ' ἱστορίαν εἴρηται, περιελήφει, περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου καὶ δσα παραπλήσια.

LIBER I.

1.

Stephan. Byz.: Δωδώνη.... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α' περὶ Θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· «Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ, Πηλασγικὸν δὲ, ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν.»

Idem: Βωδώνη, πόλις Περγαίτικη, ὡς Ἀπολλό-

δωρος. Quod ad hunc locum referendum videtur propter ea, quæ de Jove Dodonæo habet Stephanus. Dicit enim: Ἄλλοι δὲ γράφουσι Βωδωναιεῖ· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην, ὅπου τιμαῖται.

LIBER II.

2.

Stobæus Eclog. phys. tom. I, p. 520 ed. Heeren.: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν Πυθαγορείαν εἶναι τὴν περὶ τούτων, τὸν αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον καὶ Ἑσπερον, δοξῶν.

3.

Erotian. Lex. Hippocrat.: Χάριτες· αἱ Χαράϊ· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλεγεῖα. Μέννηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ Θεῶν, φησὶ δὲ αὐτὰς κληῖσθαι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτας. Καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

LIBER III.

4.

Schol. Apollon. Rh. I, 1124: Quercus foliis coronati sacra, faciunt Matri Deūni. Ἡ γὰρ δρῦς ἱερὰ τῆς Πέας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ Θεῶν.

DE DIIS.

Sopatri Eclogæ variæ doctrinæ libris duodecim. Collegit autem hoc opus e multis et diversis historicis atque scriptoribus. Primus itaque liber de Græcorum fabulis diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis grammaticam docuit. Nec vero e tertio duntaxat libro hæc selegit: sed et e quarto, quinto, ac nono, itemque e primo (undecimo?), duodecimo, decimoquinto et decimo sexto usque ad quartum et vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur, deque heroibus, ac Dioscuris, nec non de iis, qui apud inferos degunt, et quæ horum sunt similia.

LIBER I.

1.

Apollodorus libro primo de Diis, sic Jovis Dodonæi etymologiam exhibet: «Quemadmodum Jovem Dodonæum quidam sic vocant a δίδωμι (do), quia dat nobis

omnia bona: Pelasgicum autem a πέλας et γῆ, quia terræ vicinus est.»

Bodone, urbs Perrhæbica, teste Apollodoro.

LIBER II.

2.

Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum, eundem esse Luciferum et Hesperum.

3.

Charites, i. e. Gratiae, ut Sophocles quoque in Elegia. Meminit et Apollodorus in secundo De Diis, appellarique inquit ipsas Χάριτας, a voce χαρά, quæ significat gratia. Poetæ enim sæpe τὴν χάριν dicunt χαράν.

LIBER III.

4.

Quercus sacra est Matri Deorum, ut Apollodorus dicit de Diis libro tertio.

LIBER VI.

5.

Harpocration v. Ἀποπομπάς : Ἀποπομπαῖοί τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Θεῶν διειλεκται.

LIBER IX.

6.

Steph. Byz. : Ἄρειος πάγος· ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐννάτῳ, ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκασον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένης μαιφονίας.

LIBER XIV.

7.

Macrob. Sat. I, 17, p. 297 : *Apollo-dorus in libro quartodecimo περὶ Θεῶν, ἥϊον solem scribit ita appellari Apollinem ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἰεῖσθαι καὶ ἵεναι (f. ἵεναι), quod sol per orbem impetu fertur.*

Ad eundem librum sine dubio respexit auctor libelli de Allegoriis Homericis 7 : postquam dixerat Apollinem nihil a sole differre, sed idem numen duobus nominibus ornari, idque tum ex μυστικοῖς λόγοις constare tum a vulgari dicto, Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δέ γε Ἀπόλλων ἥλιος, pergit : Ἥκρίθωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δαινῶ. Διὰ τοῦτ' ἔγωγε τὴν ἐπιπλέον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου περιττὸν ὑπερβῆσθαι μήκας.

LIBER XVI.

8.

Steph. Byz. v. Ἀρκάς : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

LIBER VI.

5.

Dii quidam Averrunci vocabantur, de quibus Apollodorus in libro sexto de Diis commentatus est.

LIBER IX.

6.

Areopagus, collis in urbe Athenarum, teste Apollodoro libro nono de Diis, ubi sententiam capitis de homicidiis ferro perpetratis pronuntiabant.

LIBER XIV.

7.

Scriptis etiam Apollodorus demonstrationem harum rerum accuratissime, vir in quovis studiorum genere gravissimus; quocirca ego prolixius hic immorari ac in tempestivus esse supersedeo.

LIBER XVI.

8.

Apollodorus libro decimo sexto in Deorum Originibus perhibet de Cerere : Homines Cereri Arcadia sacrificaturos... nam post primam frumenti sationem sacrificium

Θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρος φησιν, ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρει μέλλοντες θύειν ἀνθρωποι** ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἐμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφήν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς χάριν. Locus mutilus; Heynius suspicatur ἐκ τῆς γῆς ταύτης, i. e. ex Arcadia. « Traduxere scilicet Arcades Cereris fabulam ad se. »

LIBER XVII.

9.

Schol. Sophocl. Oed. Col. 502 : Καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐπτακαίδεκάτῃ περὶ τοῦ τῶν Ἑσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί.

LIBER XX.

10.

Porphyrus apud Stobæum Ecl. phys. I, 52, tom. I, p. 1004 ed. Heeren. : Τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ περὶ τοῦ Ἄδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὐρομεν· « ἀρκτεῖον γὰρ ἀπὸ τούτων, τῆς τε τῶν ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταφρονητέον. Ἐκ γὰρ τοιούτων ὀρμώμενοι πιθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἄδου νομιζομένους ποταμοὺς κατωνομάκασιν· Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἀχη, ὡς καὶ Μελανιπιδῆς ἐν Περσεφόνῃ.

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι
Γαῖας ἄχρα προχέων Ἀχέρων.

Ἔτι καὶ Λιγυμνίος φησί·

Μυρίασι παγαῖς
δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει.

Καὶ ἄλιν·

Ἀχέρων ἄχρα βροτοῖσι πορβμεύει.

illud decrevisse, quia ex hac terra fructus et ad alimentum et ad sationem prodiiisset : inde hæc festa honoris gratia Arcadia dici.

LIBER XVII.

9.

Apollodorus libro de Diis decimo septimo de Hesychidarum familia et sacerdotio loquitur.

LIBER XX.

10.

In vicesimo Apollodori de Diis volumine, quod de Inferis inscribitur, hæc de Styge reperi : « ... ab his enim incipiendum est, nec nominum contemnenda explicatio; siquidem hac ratione fluvios quoque Inferorum nuncuparunt, Acherontem quidem a doloribus (ἀχρεῖν) quem admodum ait in Proserpina Melanippides :

Terræ in gremio tristia fundens
lamenta Acheron.

Ac similiter ait Licymnius :

Fontes mille
fert lacrimarum, mille dolores Acheron.

Et iterum :

Acheron lactifer mortalibus.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

Ἀκτὰς ἀπαιωνιάς τε καὶ μαλαμβασθεῖς
 λιπούσα λίμνης ἦλθον ἡχούσας γούσας
 Ἀχέροντος ὀκυπλήγας ἄρσενας χροάς·

ἀκτὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιωνία οὐκ ἔχουσα, ἄρσενας δὲ γοᾶς τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας· θήλειά μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενά δὲ τὰ ἄγονα λέγονται, [διὰ] τὸ μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. Ὅθεν καὶ θήλυς ἔερση, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπεραιώσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινόμενων τὸν Ἀχέροντά φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μετῆλλαχὼς πάντα τὰ τοῦ ζῆν ἄχῃ σχεδὸν υπερῆρε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλεσαν, ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄδου· καθὼ δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθῆναι ὁ Σώφρων Μορμολύκαν ὠνόμασε. »

Ταῦτα δὲ εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλοδώρος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξει τάδε· « Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοβεράν ὑποστῆσάμενοι δαίμονα, θεῶν ὄρκον, ἐν Ἄδου τε καὶ τῇ κατώτῃ κατέκτισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἤξιώσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στυγεσθαι τὰ ἐν Ἄδου. Ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητος· ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φαρτακὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεστήκασιν. »

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· « Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλεσαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν· ὅς ἐστι Στυγὸς καὶ στυγνάζεως ἀπορρόξις. Τοιούτου δὲ ἐστὶ γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ

πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας, ὥς Ὅμηρος φησιν (Od. A, 218)·

Οὐ γὰρ ἐτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν·
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
 δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπῃ λεῖκ' ὀστέα θυμός·
 ψυχὴ δ', ἥδ' ὀνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.

Ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτροις φαινόμενοις ὁμοίας, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεωνώδη δ' ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀφῆν, ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἶδωλα καμώντων λέγει. »

Οἱ πλείους δὲ ὕδωρ ἰστόρησαν τὴν Στύγα ἐπίγειον, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδοῦς ὁμοῖαι τολμήσαντας. Διαβόητον μὲν τοῖνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ Ἀρκαδίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ὧν ἔστι καὶ Ἡρόδοτος (VI, 74), ὃς ἐν τῇ ἑκτῇ τὰ κατὰ Κλεομένην ἀφηγούμενος, γράζει ταῦτα· Ἐντεῦθεν δὲ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, νεώτερα ἐπῆρσσε πράγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ· ἄλλους τε ὅρκους προσάγων σφί, καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοῦ προσεστώτος ἀγνέων, ἐξορκοῦν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγράμματι καὶ τὸ ἴδιωμα τοῦ ὕδατος ἀφηγεῖται, λέγων οὕτω· Στὺξ ἐν Νωνάκρι κρήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, ἥς ὕδωρ ἐστὶ τὸ διακρίπτον πάντα τὰ ἀγγεία, πλὴν τῶν κερατίνων.

Postrema inde a verbis οἱ πλείους δὲ ὕδωρ fortasse non sunt Apollodori, sed Porphyrii. Nam novum hic incipit ἀποσπασμάτιον.

11.

Clemens Alex. Cohort. p. 12, l. 9 Pott., p. 4. Sylburg. : Καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια

Acheron porro et Acherusia palus idem valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis animam introducit loquentem :

Ripas nullo læto cantu resonantes atque nigras
 relinquens paludis sonantis gemitus,
 Acherontis acuto strepitu ripas alluentis steriles undas.

In quibus mortuorum regiones pæne carentes dicit, masculas vero undas, quæ nihil producant; quandoquidem frugifera feminea, sterilia vero mascula dicuntur, quod ille semen dumtaxat suppeditet, hæc etiam nutriet : unde etiani ros femineus a fecunditate dicitur. Nec immerito dicunt a mortuis Acherontem trahici, quoniam tales omnes vitæ dolores exceaserunt, omnique labore ac dolore carent. Gorgyam deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrenda (γοργά) plerisque videntur quæ ad Inferos pertinent : et ei ejus nutricem Sophron Mormolycen vocavit. » Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit : « Stygem vero horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocarunt, tum, quod contristamur calamitatibus et invisi præ luctu sumus inferi, hoc eam nomine donarunt. Deorum vero jusjurandum per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate ac moribus ab eo distant. » Quibus de Styge positis, hæc subjicit : « Cocytum porro fluvium a

ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait :

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi,
 illa sed ardentis vitrix violentia flammæ
 edomat, ut primum spirantem vita reliquit,
 ast anima, ut fumus, supera in connexa volavit.

Posit enim animas imaginibus speculorum vel aquarum similes, quæ ut plane nos exprimunt ac motus imitantur, ita solidam naturam ad contactum non habent : qua de causa illas *vita simulacra carentum* nominat. »

Plerique sane aquam terrenam Stygem tradiderunt, quæ per ipsam pejerantes punire posset : verumtamen præcipuam Stygem in Arcadia posuerunt historici, in his Herodotus, qui libro sexto de Cleomene agens hæc scribit : Hinc in Arcadiam delatus, novis rebus studebat, Arcadibus contra Lacedæmonios concitatis, quum alia ab iis exegit juramenta, quodvis adhibens jusjurandum, tum Nonacrin Arcadum principes deductos jurejurando per Stygiam aquam adstringere voluit. Callimachus quoque libro de Nymphis (*de fontibus* ?) aquæ proprietatem his verbis refert : Styx Arcadiæ fluvius est ad Nonacrin, omnia vasa, præter cornea, pertundens.

11.

Mihi quidem videtur horum vocabulorum, *Orgia* et

δεῖν ἐτυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διὸς τῆς πρὸς Δία γεγεννημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
κότος περὶ τὸν Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μουσῶντος τι-
νος Ἀττικῶν, ὃν ἐν κυνηγίῳ διαφραθῆναι Ἀπολλόδωρος
λέγει, οὐ φθόνος ὑμῶν δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπι-
τυμῶν τιμῇ.

Eadem ap. Euseb. Præp. evang II, 3, nisi
quod pro Μουσῶντος habet Μουσῶντος. « Videtur
ita tradidisse Apollodorus mysteria principio in
honorem Myuntis defuncti instituta fuisse. »

12.

Athenagoras in Deprecat. c. 25 : Καὶ ὅτι μὲν
ἄνθρωποι (οἱ θεοί), δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ
λογώτατοι, οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σε-
λήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ
ιερά τοὺς τάφους αὐτῶν. Δηλοῖ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος
ἐν τῷ περὶ Θεῶν.

13.

Clemens Al. Cohort. adv. Gent. p. 25 (p. 8) :
Πολλὰ καγαθὰ Κἄρες σχοίεν, οἱ καταθύουσιν αὐτῷ
(Marti) τοὺς κύνας. Σκύθαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερεύοντες
μὴ παυέσθων, ὥς Ἀπολλόδωρος φησι καὶ Καλλι-
μαχος.

Arnob. Adv. Gent. IV, p. 180 ed. Paris. : *Quis
ei (Marti) canes ab Caribus, quis ab Scythis asi-
nos immolari (prodidit)? non principaliter cum
ceteris Apollodorus?*

14.

Zenobius Cent. V, 22 : Μῆλον Ἡρακλῆς Ἀπολ-
λόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν
Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ ἰδιόζουσά τις θυσία. Τοῦ γὰρ
βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἐμελλον Ἡρακλεῖ προσά-
ξαι, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσα-
ρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχημα-
τίζουσι τὸν βοῦν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

mysteria, etymologiam exponendam esse. Atque illa qui-
dem ἀπὸ τῆς ὀργῆς, hoc est, ab ira, Cereris in Jovem ;
hæc autem ἀπὸ τοῦ μύσους, hoc est, ab execratione et
abominatione, quæ accidit circa Dionysum, dici viden-
tur ; quodsi a Myunte quodam Attico, quem dicit Apol-
lodorus interisse in venatione, derivatis, non invidere,
vestra mysteria decorari honore funebri.

12.

Deos fuisse homines declarant tum Ægyptiorum doctis-
simi, qui deos dicentes ætherem, terram, solem, lunam,
ceteros habent homines mortales atque sacra eorum se-
pulcra, tum Apollodorus in libro de Diis.

13.

Multis augeantur bonis Cares, qui canes ei (Marti)
sacrificant. Scythæ autem non cessent mactare asinos, ut
dicit Apollodorus, et Callimachus.

14.

Malum Hercules] Apollodorus libro de Diis, Athenis
sacrificatum ait Herculi Averrunco singulari sacrificio.
Fugiente enim bove, quem ipsi immolandum destina-
vissent, pomo accepto ramos apposuisse, quattuor pro
cruribus, duos vero pro cornibus, ut bovis speciem præ-
eret, itaque sacrificium peractum esse.

Cf. Suidas v. Μῆλειος Ἡρακλῆς, et Pollux I,
30, 31.

15.

Athenæus VII, p. 306, A : Ὁ κίθαρος (piscis) ...
ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νονόμεσται τοῦ Ἀπολ-
λωνος, εἶρχεν Ἀπολλόδωρος.

16.

Athenæus VII, p. 325, B : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν
τοῖς περὶ Θεῶν τῇ Ἑκάτῃ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ
τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος γὰρ ἡ θεός.

17.

Athenæus XIII, p. 571, C : De illis hetæris, ait,
verba feci, quæ solæ præ ceteris mulieribus ab
amicitia nomen invenerunt, ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίους
καλουμένης ἐταίρας τῆς Ἀφροδίτης. Περὶ ἧς φησιν δ
Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· « Ἐταίραν δὲ τὴν
Ἀφροδίτην τὴν τοῦ ἐταίρους καὶ τὰς ἐταίρας συνά-
γουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας. »

Cf. Hesych. in Ἐταίρας ἱερόν.

18.

Harpocration : Πάνδημος Ἀφροδίτη. Ἀπολλό-
δωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνησι κλη-
θῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν,
διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ πα-
λαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς.

Exscripsit partim Suidas.

19.

Schol. Apollonii III, 541 : Ἀπολλόδωρος φησὶν
ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ὅτι ἡ περιστέρα ἱερὰ Ἀφροδίτης.
Διὸ καὶ λάγνον [διὰ τὸ λάγνον voluit Heyn.], παρὰ
γὰρ τὸ περισσῶς ἔρᾶν λέγεται.

Postrema cod. Paris. exhibet ita : Διὸ καὶ
λάγνη. Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ· παρὰ γὰρ etc.

15.

Esse autem hunc piscem (*citharum*), propter nomen
suum, sacrum habitum Apollini, scripsit Apollodorus.

16.

Apollodorus in libro de Diis, Hecate ait mullum (τρί-
γλην) sacrificari, ob nominis congruentiam : triformis
enim hæc dea est.

17.

Ab illa quæ apud Athenienses *Hetæra Venus* appel-
latur, de qua Apollodorus in libro de Diis ait : « *Hetæ-
ran*, Venerem, quæ sodales et *hetæras*, id est amicas,
conjungit.

18.

Venus πάνδημος (quasi *totius populi*). Ita Apollodorus
in opere de Diis ait appellatam Athenis esse eam quæ
dedicata erat in foro antiquo, quod ibi olim populus uni-
versus ad conciones, quas fora vocabant, conveniret.

19.

Apollodorus in libro de Diis columbam (περιστέραν)
sacram esse Veneri dicit. Quare esse libidinosam, sicut
jam nomen ostenderet. Nam παρὰ τὸ περισσῶς ἔρᾶν, i.e.
a nimia amandi cupidine, appellatam esse.

20.

Porphyr. De abstinence lib. II, § 55 : Καὶ Λακεδαιμονίου φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἄρει θύειν ἄνθρωπον.

Eadem Theodoretus et Cyrillus apud Meurs. Miscell. Lacon. II, 14.

21.

Schol. Aristoph. Ran. 330 : Μυρσίνῳ στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμνημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνῃ στέφεσθαι, ὅτι οἰκειῶς ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἢ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀφιέρωτο. « Turbatus est ordo sententiarum huius scholii : media sunt in finem rejicienda. » Heynius.

22.

Photius Lex. MS. : Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης (Thesm. 306) δὲ δ' κομικὸς τροφόν.

V. Intpp. ad Hesych. in Καλλιγένειαν.

23.

Harpocration : Αὐτόχθονες. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἔπει τὴν γῆνα, τούτεστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο.

Eadem Suidas, non addita fontis notitia.

24.

Harpocration : Κύρβεις. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. Εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας· οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. Ὡς περὶ καὶ κυρβάσιαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην (τεθειμένην Phot. Lex., ubi eadem fere leguntur).

Idem : Ὁ κάτωθεν νόμος, ... ὅτι γὰρ βουστροφρόνῳ ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφωρίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ.

20.

Lacedæmonios Apollodorus dicit Marti sacrificare homines.

21.

Myrto, non vero hedera, ut nonnulli putant, coronati erant initiati. Apollodorus vero Thesmothetas quoque dicit myrto coronari, quia hæc planta peculiariter pertineat ad Cererem atque diis inferis consecrari solebat.

22.

Calligeniam Apollodorus dicit Tellurem, alii Jovis et Cereris filiam, Aristophanes comicus Cereris nutricem

23.

Apollodorus in libris de Diis Athenienses αὐτόχθονας vocatos esse scribit, quia τὴν γῆνα, id est terram, quæ inculta et iners jacebat, primi coluissent.

24.

Apollodorus in libris de Diis testatur κύρβεις habuisse leges incisas : esse autem ipsos lapides arrectarios : ita ut a stando στήλαι, quod vero in acumen desinerent, a verbo

25.

Schol. Aristoph. ad Nub. 447 : Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱσταντες, τὸ δόξαν ἀνέγραψον οὓς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας ἐκάλουν, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως· ὕστερον δὲ, τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες ὁμοίως ἐκάλεσαν. Κύρβιν οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Eadem iisdem fere verbis Schol. Apollon. IV, 280. Ceterum ex his non potest judicari utrum Atticæ illæ columnæ lapideæ fuerint an ligneæ. Posterius aliunde probare studet Preller. ad fragm. Euphor. p. 88 sq.

26.

Suidas : Κύρβεις. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥς περὶ καὶ κυρβάσιαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην.

Idem mox : Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. Ἡ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὗρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eadem Schol. ad Arist. Aves 1354. Adde Photii Lexic. : Κύρβεις ... εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσχεῖρωσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν ὅσον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Vid. Intpp. ad Hesych. in Κύρβιν, et Timæum Lexic. Plat. et Ruhnk. p. 170.

« Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat ; Apollodoream rationem ut assequaris, tenendum, eum κορυβὴν, κυρβὴν, flexisse, unde κύρβιν factum sit ; etiam κόρση, si vera habet Etymol. M. in κόρση, v. infra fragm. Etymologicorum. Sed κατεσχεῖρωσθαι quid sit, et an Apollodori sit, dubito ; videri potest ad antiquam vocem σκι-

κορυβὸν κύρβιν vocatæ essent, ut et κυρβάσιā nominatur tiara capiti imposita.

Axones et Cyrbes scriptos fuisse lineis in gyros revolutis, docuit Euphorion apud Apollodorum.

25.

Apollodorus dicit omnem actionem publicam atque leges appellari *cyrbes*, quod veteres decreta inscribebant lapidibus, quos erectos a statione vocabant *στήλας*, *cyrbes* vero, quod in altum surgebant. Verum postea ligna, albefacta, quibus ad hanc rem utebantur, similiter vocabant. *Cyrbis* igitur columna, quæ leges sacras continet.

26.

Apollodorus dicit in *cyrbibus* leges fuisse scriptas, easque fuisse lapideas, et erectas stetisse ; ita ut a stando quidem appellarentur *στήλαι*, κύρβεις autem, quod surgentes in acumen desinerent, instar tiaræ capitis, quæ κυρβάσιā vocatur.

Κύρβεις dictæ sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat ; vel de Corybantibus, quorum inventum esse *cyrbes* Apollodorus quoque testatur.

ροῦσθαι, σκιρῶν, σκειρῶν, σκυρῶν, *durum*, spectare, et κατεσκιρῶσθαι, *induruisse, rigere, stare*, fuisse. V. Hesych. in Σκειρώσασθαι et similibus, et Σκυρωθῶσι, λιθωθῶσι. In interpretatione Apollodorea tamen tantum τὸ κορυφῶσθαι memorant ceteri. » Heynius.

27.

Harpocration in Μείων καὶ Μειαγωγός: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, Οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείζονας νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν ἐστῶτες (Heyn. conj. περιστῶτες), Ἰσάνειν δέ, μείον γάρ ἐστι. Eadem Suidas et Phot. Lex., sed corrupte. Cf. Schol. Aristoph. Ban. 810.

28.

Schol. Aristophan. Acharn. 925 (961): Χόες. ... ἐορτὴ τις παρ' Ἀθηναίους ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ (al. εἴ.) Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινούς τὴν δὴν ἐορτὴν Διονύσου ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθοίγαν, Χόας, Χύτραν. Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος (ἦν δὲ ἐορτὴ Διονύσου Ἀθηναίου), ὥς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι Πανδίων· χοῦ οἶνου τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὥς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστης, μήτε ἑκαῖνος ἄχθοιτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἑκαῖνου Ἀθηναίους ἐορτὴ ἐνομήσθη οἱ Χόες. Lige Πιθοίγια... Χύτρα.

Eadem Suidas; Harpocration nonnisi priorem partem habet.

29.

Jo. Lydus De mensibus a Schow. ed. p. 82, de Dionysio: Φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (τοῦ Διονύσου) ὥς εἴη γεγονός· ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς Θεμέλης προσαγορευμένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα

καταθεμελιῶσθαι, ἦν κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στοιχείου τοῦ σ, Σεμέλην οἱ ποιηταὶ προσηγορεύκασιν.

30.

Schol. ad Odys. Ψ, 198: Ἑρμῖν ἀσκήσας]: Ἑρμῆς δὲ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἐτι ὢν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὗρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαιστραν, καὶ γεωμετρίαν. Ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Ἰὼ δὲ δνειροπομπὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχέσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἰλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοήσαι τε καὶ ἀσκήσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσοψιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδέας [Barnes. em. ἰδίους: Heyne mavult ἀλεξήτορας (sc. θεοῦ) ἰδέας. Neutrum necessarium], τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶν δὲ πλείστην ἐπαφροδίσιαν διὰ τῶν δνειράτων. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

31.

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16: Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὁρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα Ὀλυμπιακῶν, παρὰ πόδας ὀδοῦντα, καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον, ὁνομασθέν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρώιδος τινός· περιάζεται δὲ διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, κακείθεν σχεῖν τὸ λεγθὲν ἐπίθετον.

Exscripsit hæc Eustath. ex Steph. Byz. v. Κυλλήνη, ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἑννέα παρὰ πόδας ὀδοῦντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναϊδος νύμφης. Etiam ea quæ sequuntur Heynius Apollodoro deberi suspicatur: Ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθαι, ἀλλοθὶ δὲ μνδαμῇ, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἴ τις ἐπιχειροίη, σφοδρὰ δυσθηράτους

27.

Apollodorus in libris de Diis, « Curiales, inquit, ut majores haberent portiones, acclamabant adstantes: Appendere oportet, nam justo minus est pondere. »

28.

Choes, festum quoddam apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum; particulariter vero distingui Pithagia, Choas, Chyttra. Aliter: Quum Orestes post cædem [matris] Athenas venisset, eo tempore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earundem libationum particeps fieret qui matrem occidisset, Pandion tale quid excogitavit. Singulis convivis congium apposuit, et e suo quemque bibere jussit, non vero cum aliis miscere; quo ne ex eodem cratere biberet Orestes, neu ægre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athenienses celebrari cœpit.

29.

Est etiam fabula, quæ Dionysum e Jove atque Terra natum dicit, ex Terra inquam Themcle cognominata,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quippe in qua omnia tamquam in themelio, i. e. in fundamento suo, posita sint, quamque, una litera s commutata, Semelen poetæ vocant.

30.

Mercurius, Jovi ex Maja Atlantis filia natus, puer adhuc quattuor res maximas invenit: literas, musicam, palæstram, geometriam. Quare etiam Græci signa ejus quadrata fingunt, et sic ponunt in gymnasiis. Idem quia est δνειροπομπός, i. e. somnia immittit, dormituri eam precantur, exspectantque donec somnum inijciat; solent eum in cubiculis habere somni custodem, atque lectorum pedes student in dei formam elaborare, ut speciem ejus habeant malorum propulsatricem, nec terribilia timant, sed quam maximas ex somniis capiant deficiat. Narratur res ab Apollodoro Atheniensi.

31.

Cyllenius Mercurius mythice dicitur a Cyllene, Arcadiæ monte novem stadiorum Olympiacorum deficientibus pedibus octoginta, ut narrare dicunt Apollodorum, nomen habente a Cyllene heroina. Decantatur autem præcipue in locis ad hunc sitis montem honorari Mercurium, indeque quod diximus illum nactum esse cognomen.

είναι. Quae eadem exscripsit Eustath. ad II. B, p. 300.

32.

Schol. Sophoclis OEd. Colon. 57: Τὴν Προμηθεὺς Περὶ τοῦ τὸν Προμηθεῖα περὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ π[ε]ρὶ Θεῶν ?] « Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνῶν, καθάπερ ὁ Ἡφαιστος. Καὶ ἐστὶν αὐτῷ παλαιὸν ἱδρυμα, καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. Δείκνυται δὲ καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθεὺς ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡφαιστού. Πεποιήται δὲ, ὡς καὶ Λυσимаχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ στήπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἡφαιστος, νέος καὶ δεύτερος· καὶ βοιμὸς ἀμφοῖν κοινὸς ἐστὶν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Excidit libri numerus et nomen operis. Ms:

γρ. οὕτω τῇ π. vacuo spatio relicto.

33.

Idem ibid. v. 58: Χαλκόπους ὁδός.] Ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτοῦ κατὰ βασιν εἶναι εἰς Ἄδου. Καὶ Ἰστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας. Καὶ τις τῶν χρησιμοποίων φησὶ « Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο (f. ἵππηα, ut ἵππεὺς κολωνός ap. Schol. Sophocl. et ἱππότης v. 60. Heynius) ποτιστεύουσι Κολωνόν, Ἐνθα λίθος τριχάρανος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός. » V. Müller. Eum. p. 171 not.

34.

Idem ibid. v. 705: Κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός] Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπὶ τῇ τῶν μορίων ἐλαιῶν. Καὶ ἐστὶν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς [περὶ Ἀκαδημίαν], ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος· « Περὶ Ἀκαδημίαν ἐστὶν ὁ, τὸ τοῦ Καταιβάτου Διός· βοιμὸς, δὲ καὶ Μό-

ριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνῶν ἱερὸν ἰδρυμένων. »

« Forte hæc ad lib. XVII spectarunt. » Heynius.

35.

Schol. Apollonii I, 599: Ὀλύμποι δὲ εἰσιν εἴς· Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾗ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἠλίδος, Ἀρκαδίας.

« Cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. II. παραπρεσβ. p. 401, 13, Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat. » Heynius. Dubitari potest utrum ex opere περὶ Θεῶν hæc petita sint, an ex Chronicis aut Navium Catalogo.

36.

Schol. Theocr. II, 36: Ἄ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄγει.] Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπεῖδον (ἐπῆδον, i. e. fecerunt accinere, ἐπῆχουν, ἐπέκρουον Heyn.; ἐπῆλαν Jacobs.; ἤπειγον Kiessling.; ἐπαιον Coray. ad Plutarch. tom. II, p. 468) ἐν ταῖς ἐλλείψει τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοικημένοις, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικός τῶν μαιημάτων. Διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῇ ἐχρῶντο· ὡς φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν. Aliud Scholion: Τὸ ἄγει ἀντὶ τοῦ ψόφει, κρούει. Ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκείος τοῖς κατοικημένοις. Φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνῃσι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἡγεῖον. Καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθασιν κρούειν λείβητα.

37.

Schol. Theocr. Id. X, 41: Αυτιέρσης... τοῦτον δὲ φησὶν Ἀπολλόδωρος ψόφῳ εἶναι θεριστῶν, λέγων οὕτω· « Καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἴουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ψόδας αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ψόφῳ Αυτιέρσης. » Cf. Athenæus XIV,

32.

De Promethei juxta Academiam atque Colonom consecratione Apollodorus scribit ita: « Colitur ille in Academia una cum Minerva, sicut Vulcanus. Atque est ei vetus signum sanumque in sacrario dex. Monstratur etiam basis antiqua in aditu, in qua Promethei signum et Vulcani. Primum vero et antiquius, ut Lysimachides quoque dicit, illud est Promethei dextra sceptrum tenentis, secundum vero ac recentius Vulcani. Et ara est utriusque communis in basi efficta.

33.

Limen æreum; sic appellatur locus quidam in sacrario. Dicit vero Apollodorus per id descensum esse ad inferos. Istrus quoque liminis ærei meminit et Astydamas. Atque eorum unus qui oracula condunt, dicit: « Broti tendunt ad Colonom equestrem, ubi saxum triceps et limen æreum. »

34.

Morium Jovem dixit sacrarum olearum, quas morias vocant, inspectorem. Atque est hic Jupiter Morius ad Academiam, ut dicit Apollodorus: « Juxta Academiam ara est Jovis Catabatæ (i. e. qui per fulmina de celo

descendit), quem etiam Morium nominant ab oleis ad Minervæ templum consecratis. »

35.

Olympi numerantur sex: Macedonia, Thessalia, in quo etiam Olympia agi Apollodorus dicit, Mysia, Cilicia, Elidia, Arcadia.

36.

Æs pulsabant in lunæ defectu et ad mortuos, quum putaretur purum esse et liberans a contaminatione. Quare ad omnem expiationem et expurgationem eo utebantur, ut Apollodorus quoque in libro de Diis inscripto testatur.

Vox ἄγει in Theocrito posita est pro ψόφει, κρούει, i. e. pulsa. Etenim æris sonus peculiariter pertinet ad inferos. Apollodorus dicit Athenis sycophantam in Proserpina invocatione ἡγεῖον quod dicunt, i. e. vas æreum ita fabricatum, ut, quum tangitur, sonitum faciat, pulsare. Apud Lacedæmonios quoque, ubi rex vita decesserit, lebtem pulsare solent.

37.

Lytiersen Apollodorus dicit cantilenam esse messorum, his utens verbis: « Ut in threnis Ialemus, in hymnis vero Iulus, a quibus etiam ipsas cantilenas ita nominant, sic etiam messorum cantilena Lytierses. »

p. 619, A. Photius in Lex.: Λιτυέρσαν, ὥδῃν τινα ἦν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτυέρσαν ἀνακαλούμενοι. Eichstadt. De dram. com.-satyr. p. 16 sqq.

38.

Hesych.: Ἀγρεύς ὁ Πᾶν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ex eodem Apollodoro fluxisse videntur quæ de flagellata Panis statua narrantur ap. Schol. Theocriti VII, 107.

39.

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· ὅτινες ἐγίνοντο, ὅτε δ' ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται. Ἡ δὲ ἐκόμενον αὐτὸν (sc. τὸν πλακοῦντα), δαδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν· ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Cf. v. Ἀνάστατοι: ... ὀνομάζονται δὲ Ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δαδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Igitur postrema tantum Apollodori sunt. Cf. Pollux lib. VI, 75, Hesych. v. Ἀμφιφῶν, Casaubon. ad Athen. XIV, p. 645, A.

40.

Suidas: Ταυροπόλον· τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περὶ αἰσιν πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Eadem, sed non nominato Apollodoro, ap. Etym. M. v. Ταυροπόλον. Eadem habet Phot. in Lex., Apostol. XVIII, 23. Ex opere περὶ θεῶν hæc esse desumpta apparet ex Schol. ad Aristoph. Lysistr. 447: Νῆ τὴν ταυροπόλον οὕτω τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. Τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὴν Ἀθηναῖαν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης ἱστορεῖ.

41.

Macrobian. Sat. I, 8: Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus causam se ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio sic suggerit: « Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et solvi ad diem sibi festum, id est mense hoc decembri, atque inde proverbium

38.

Ἀγρεύς (i. e. venationi præfectus) Pan appellatur apud Athenienses, teste Apollodoro.

39.

Amphiphontes (quasi Circumlucentes), placentarum genus, quæ tunc parabantur, quom sol et luna mane supra terram apparerent. Vel sic appellata, quod eas circumferrebant, faculis ardentibus circum eas undique fixis, ut Apollodorus docet.

40.

Ταυροπόλον Dianam dicunt, quod ceu taurus omnia circummeat et lustret; ut Apollodorus ait.

43.

Acroria (summa pars montis), cujus incolæ dicuntur Acroritæ; istæ vero appellatione apud Sicyonios Bacchus

ductum, deos laneos pedes habere. Significari vero decimo mense semen in utero animatum ad vitam grandescere: quod, donec erumpat in lucem, molibus naturæ vinculis detinetur. »

42.

Idem I, 20: Æsculapium vero eundem esse atque Apollinem, non solum hinc probatur, quod ex illo natus creditur; sed quod ei et jus divinationis adjungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus est περὶ θεῶν, scribit quod Æsculapius divinationibus et auguriis præsit. Nec mirum, siquidem medicinæ atque divinationum consociatæ sunt discipline.

Omnino plura in Macrobiani Saturnalium primo ex Apollodori opere isto hausta esse suspicari licet. Heynius.

43.

Steph. Byz.: Ἀκρωρεῖα, ἄκρον ὄρος, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. Οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. Ἐκκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρέπιος. Ἀπολλόδωρος φησιν.

44.

Idem: Ἰλισσὸς, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, « ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες », ὡς Ἀπολλόδωρος. Hoc, sicut quod antecedit fragmentum Heynius ad Periegesin Apollodori retulit.

XPONIKA

sive

XPONIKH ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

De hoc libro Scymnus Chius v. 16 sqq. dicit hæc:

Ἔστι δ' ἃ γράφω τοιαῦτα. Τοῖς ἐν Περγάμῳ βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθηκότων παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντὸς μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γνησίῳ τε φιλόλογῳ, γεγονώς ἀκουστής Διογένηος τοῦ Στωϊκοῦ, συνεσχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνέταξαι ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσεως χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου. Ἔτι δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις

honorabatur: vocabatur autem apud Sicyonios Acrorita. apud Metapontinos Eriphius, ut Apollodorus perhibet.

44.

Ilissus, Atticæ fluvius, ad quem coluntur Musæ Ilissides, ut Apollodorus refert.

CHRONICA.

Quæ scribo sunt talia. Pergamenis regibus, quorum gloria etiam mortuorum apud omnes nos viva semper manet, Atticorum aliquis verorumque philologorum, qui fuerat auditor Diogenis Stoici, condiscipulus vero Aristarchi longo tempore, conscripsit a Trojano excidio chronographiam progredientem usque ad præsentem ætatem. Annos autem quadraginta supra mille definite ex-

ώρισμένως ἐξέθετο, καταριθμούμενος
πόλεων ἀλώσεις, εκτοπιζοῦς στρατηπέδων,
μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων,
ἐρόδους, περαιώσεις τε ναυτικῶν στολῶν,
θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδὰς, μάχας,
πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους,
φυγὰς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων·
πάντων ἐπιτομὴν τῶν χυδῶν εἰρημένων.
Μέτρω δὲ ταύτην ἐκτιθέσθαι προεῖλετο
τῷ·κωμικῷ δὲ, τῆς σαφηνείας χάριν·
εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρᾶν.

Deinde, nonnullis de ligatæ orationis utilitate
interjectis, pergit v. 45.

Ἐκεῖνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων,
εἰς βασιλέως ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν·
ἃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης
ἀθάνατον ἀπονέμοντα δῶξαν Ἀττάλῃ
τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφόσι.

v. 31 φυγὰς, στρατείας, καταλ. τυρ. Heynius pro
στρατείας, quod ex antecedentibus repetitum
putat, requirit ἐπανόδους. Quod vero a textu
longius recedit. Si opus foret, mallem φυγὰς ἐξ πα-
τρίδος, vel φυγὰς τροπαίας, vel φυγὰς, τροπαία vel
tale quid.

LIBER I.

45.

Steph. Byz.: Δύμη, πόλις Ἀχαΐας ... Καὶ Δύμη
ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἣ δὲ πόλις Στρατός. Ὅτε-
ρον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. Λέ-
γεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος· «Τούτων
ἀπέχουσα σταδίου ρχ', ἐσχάτῃ κεῖται πρὸς δύσιν
Δῦμαι.» Ὁ πολίτης Δυμαῖος ... Ἀπολλόδωρος ἡ δὲ τὰ
τούτου ἐπιτεμνόμενος· «Τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυ-
μαῖοι.» ... Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν α'. «Πόλε-
μος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαῖοις.» Primum et secun-
dum Apollodori locum non ad Chronica refero,
sed ad librum περὶ γῆς, qui sub Apollodori no-

suit, enumerans urbium expugnationes, translationes ca-
strorum, migrationes gentium, expeditiones barbarorum,
incursus hostiles, traductionesque navalium clas-
sium, certaminum situs, societates armorum, foedera,
pugnās, res gestas regum, illustrium virorum vitas; ex-
silia, expeditiones, eversiones tyrannidum, epitomen
omnium, quæ fuse dicta sunt: carmine vero hanc expo-
nere elegit, et comico quidem, perspicuitatis gratia, facile
hæsuram sic memoriæ videns.

Ille igitur capita colligens temporum, in regis Attali
Philadelphī gratiam exposuit: quæ etiam per totum ma-
narunt orbem terrarum, immortalem tributientia gloriam
Attalo, operis inscriptionem nacto.

LIBER I.

45.

Dymus, urbs Achajæ... Antiquitus Dyme appellabatur
regio, urbs vero Stratus. Sed postea et urbs et regio no-
minatæ sunt Dyme. Dicunt etiam *Dymas* plurali nu-
mero, sicut Apollodorus: «Abest ab hisce centum viginti
stadia Dymæ urbs, quæ ultima occidentem versus sita
est» .. Apollodorus, vel qñ ejus scripta in compendium

mine circumferebatur. Bellum illud Dumæorum
fuisse videtur contra Eleos. Ol. 28.

46.

Steph. Byz.: Ἀσώριον, πόλις Σικελίας. Ταύτην
τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ
Χρονικῶν. Vossianus: ἐν δ' ἡρονικῶν.

47.

Idem: Ἐλωρός, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἐλῶρου πο-
ταμοῦ τοῦ κατὰ Πάργονον, ὃς λέγεται τιθασοῦς ἰχθύς
ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθιόντας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρο-
νικῶν πρώτῃ.

48.

Idem: Μουῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλιον καὶ
Ἀπολλόδωρος ἐν α' Χρονικῶν.

49.

Idem: Χήσιον, Ἰωνίας πολίχιον, ὡς Ἀπολλόδο-
ρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

LIBER II.

50.

Idem: Μεναί, πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων.
Ἀπολλόδωρος ἐν β' Χρονικῶν.

Hæc deprompta sunt ex eo loco, ubi de Ducetio
egit, ut suspicor ex Diodor. XI, 88 (ol. 81, 4):
Μετὰ δὲ ταῦτα Δουκέτιος ὁ τῶν Σικελιωτῶν ἀφηγού-
μενος, τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς δημοθεῖς, πλην τῆς
Ἰθώλας, εἰς μίαν καὶ κοινὴν ἔγαγε συντέλειαν. Δρα-
στικὸς δὲ ὢν, νεωτέρων ὠρέγετο πραγμάτων, καὶ παρὰ
τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύναμιν ἀξιολογον,
τὰς μὲν Μένας (sic scribo pro Νέας), ἥτις ἦν αὐτοῦ
πατρίς, μετώκισεν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ πλησίον τοῦ τε-
μένουσ τῶν ὀνομαζομένων Παλίκων ἔκτισε πόλιν ἀξιό-
λογον, ἣν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν ὠνόμαζε Πα-
λίκην.

relegit: «Hanc regionem tenent Dymæi» ... Apollodorus
libro primo Chronicorum: «Bellum impendebat Dymæis.»

46.

Assortum, urbs Siciliæ, quam Apollodorus libro primo
Chronicorum tribus syllabis Assorum nominat.

47.

Helorus, urbs Siciliæ, ab Heloro fluvio, qui est ad Pa-
chynum, nomen habens. Is cicures dicitur habere pisces
e manu edentes, auctore Apollodoro libro primo Chroni-
corum.

48.

Myus, urbs Ionizæ, uti Philo et Apollodorus libro primo
Chronicorum.

49.

Chesium, Ionizæ oppidulum, ut Apollodorus in Chroni-
corum primo.

LIBER II.

50.

Menæ, urbs Siciliæ, prope Palicos, de qua Apollodorus
libro secundo Chronicorum.

51.

Idem: Νόαι, ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Χρονικῶν. V. Diodor. XI, 91 (ol. 82, 2), ubi pro Νόμας, quod nihili est, restituendum puto Νόας.

52.

Idem: Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἐνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ.

53.

Idem: Ὑκκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φιλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑκκαρα.

54.

Idem: Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν.

55.

Idem: Χαιρώνεια, ... τὸ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ. «Κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασι, τὴν Χαιρωνικήν.»

LIBER III.

56.

Idem: Ἀμαξιτὸς, πολὺχρον τῆς Τρωάδος... Τὸ ἔθνικόν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν τρίτῳ Ἀμαξιτηνοὺς φησιν.

57.

Idem: Λίγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλό-

δωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, δὲ καὶ τὸ ἔθνικόν Αἰγυγίος.

58.

Idem: Αἰγυγίος, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. infra e Diogene Laert. IV, 23 et 28.

LIBER IV.

59.

Idem: Ἀερία, ἡ Αἴγυπτος... Ἔστι καὶ Κελτική πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ. Codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

60.

Idem: Αἰδύσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλλίᾳ. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ'.

61.

Idem: Ἀμύστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν.

62.

Idem: Ἀρόενοι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν. «Κελτῶν Ἀρόερους.»

63.

Idem: Δῶρος, πόλις Φοινίκης... Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ'.

«Εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν.»

64.

Idem: Καίνοι, ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ.

51.

Noë... Siciliæ oppidum, de quo Apollodorus libro secundo Chronicorum.

52.

Parparon, regio in Asia Æolica, ubi refertur Thucydidem obiisse, ut Apollodorus Chronicorum libro secundo.

53.

Hyccaron, castellum Siciliæ, ut Philistus Sicularum rerum primo. Apollodorus autem, in secundo Chronicorum, eam urbem vocat plurali numero Hyccara.

54.

Fabia, urbs Celtogalataram, opus Fabii Romanorum ducis. Apollodorus in secundo Chronicorum.

55.

Chæronea... Possessivum Chæronicus et Chæronica, Apollodorus in Chronicorum secundo: «In pugna, ut aiunt, Chæronica.»

LIBER III.

56.

Amaxitus, Troadis oppidulum... Gentile Amaxitensis. Apollodorus libro tertio Chronicorum incolas Amaxitenos nominat.

57.

Lingus, castellum Cassandreensium, de quo Apollodorus libro tertio Chronicorum, apud quem gentile, Lingæus.

58.

Lenæus, certamen in honorem Bacchi in agris, quod ἀπὸ τῆς ληνοῦ, a torculari, nomen invenit, teste Apollodoro libro tertio Chronicorum.

LIBER IV.

59.

Aeria, Ægyptus. Est etiam urbs Celtica, uti refert Apollodorus Chronicorum quarto (al. secundo).

60.

Ædusii, Romanorum socii juxta Celtogalatiam, uti Apollodorus in quarto Chronicorum testatur.

61.

Amestratus, Siciliæ civitas, auctore Apollodoro libro quarto Chronicorum.

62.

Aroerni, gens bellicosissima Gallorum in Celtica. Apollodorus libro quarto Chronicorum: «Celtarum Aroernos.»

63.

Dorus, urbs Phœniciæ... Apollodorus vero Dorum nominat libro quarto Chronicorum: «Ad Dorum urbem maritimam.»

64.

Cæni, populus Thraciæ, de quo Apollodorus libro quarto Chronicorum.

65.

Steph.: Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. Ὁ πολίτης
Χαλκητορεύς. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν·
« Μεθ' οὗ Χαρίδemos ἦν φυγὰς Χαλκητορέως. »

66.

Sine libri nota idem: Πάρθος, πόλις Ὀλυρικῆ.
Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

67.

Post hæc geographica reliqua Chronicorum
fragmenta ex temporum populorumque ordine
apponemus. Initium facimus a Chaldaicis.

Euseb. Armen. p. 9 ed. Ang. Mai. Mediolan.:
De Chaldaica improbabili chronologia ex Alexan-
dro. Polyhistore: *Atque primo anno e Rubro mari
emersisse ait* (sc. Berosus) *intra eosdem terminos
Babyloniorum immanem quandam belluam, cui
nomen Oanni, quod et Apollodorus in historia
narrat, eamque toto quidem corpore piscem fuisse,
verum sub capite piscis aliud caput appositum, et
in cauda pedes ad instar hominis, et loquelam hu-
manæ similem: ejusque imaginem ad hunc usque
diem delineatam superesse. Hanc belluam, inquit,
interdum cum hominibus versari solitam, nullumque
cibum capere: docuisse homines literas et varia
genera artium, descriptiones urbium, templorum
structuras, legum lationem, finium regundorum
doctrinam: semina præterea et fructuum collectio-
nem demonstravisse, atque omnia prorsus, quæ
mundanæ societati conducunt hominibus tradidisse:
ita ut ex eo tempore nemo præterea aliquid invene-
rit. Tam sub solis occasum eam belluam Oannem
demum mergi solitam mari, nocturne in immenso
pelago collocari; atque ita ancipitem quandam
vitam degere.*

Syncelli Chronograph, p. 28, C (p. 51 Din-
dorf.): Berosus dicit Ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ πολὺ πλῆθος
ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικήσάντων τὴν

Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὥσπερ τὰ θηρία.
Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θα-
λάσσης κατὰ τὸν ὁμορῶντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶσαν
ἄφρενον ὀνόματι *Ὀάννην*, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος
ιστόρησε, τὸ μὲν δλον σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τῇν
κεφαλὴν παραπερυκυσίαν ἄλλην κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς
τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου,
παραπερυκώτας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος. κ. τ. λ.

In sequentibus quoque Apollodorus aliquoties
laudatur. Sic p. 34, D, p. 62 Dindorf.: Alexandri
Anniani Panodorigue testimoniis de diluvio pro-
latis fidem non habendam esse, οὕτε ἄλλη τινὶ
δαιμονιώδει αὐτῶν ἱστορία. Σχεδὸν γὰρ ἀπὸ ταύτης
τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τινος πεηγῆς βορβορώδους
καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσα μυθώδης Ἑλληνικὴ
καὶ Μανιχαϊκὴ κακοδοξία ἀνέβλυσε. Καὶ τῶν καθ'
ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιούτων
ἀπατηλῶν ἐσχηκασί τὰς ἀφορμὰς. Οὐ γάρ ἦν προήχθημεν
ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα μυθάρια ὡς καίρια
λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας Ἀλεξάνδρου
καὶ τῶν προσηρμένων δύο μοναζόντων Ἀννιανοῦ τε
καὶ Πανδῶρου τῶν ὁμοχρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰ-
κοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀχμα-
σάντων καὶ πολλὰ χρήσιμα κεφάλαια ἱστορικὰ πε-
πονηκότων παραθέσθαι.

Εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ μέρει δοκοῦντές τι κατορθοῦν
οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξάμενοι τὰς
Ἀλεξάνδρου τοῦ προρρηθέντος περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων
βασιλείων ὁξῆας, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυ-
λωνίᾳ ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαοῖς μὲν ἀλ-
λγορησάντων, πρὸς τοῦτο δὲ καὶ Ἀβυθῆνοῦ καὶ
Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ Μανέθῳ περὶ
τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πα-
ρόμοια μυθολογούντας, ὧν τὰς χρήσεις, Ἀβυθῆνοῦ
λέγει καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανέθῳ, προστεθῆναι
ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προθέσεως, ὡς ἂν καὶ ἐξ ἄλλων
αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῇ καὶ ὑπ' ἐαυτοῦ τὸ κα-

65.

Chalcetorium, urbs Cretæ. Civis, Chalctoreus. Apol-
lodoros quarto Chronicorum: « Quicum Charidemus erat
exul Chalctoreus. »

66.

Parthus, urbs Illyrica. Apollodorus in Chronicis.

67.

Babylone hominum alienigenarum Chaldaeam incolen-
tium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum
more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari
Rubro ad vicinum littus Babyloini contiguum, animans ra-
tione destitutum emersisse, Oannem nomine, ut Apollo-
dorus quoque retulit, toto corpore piscem, infra piscis
caput aliud caput enatum gerere; pedes humanos in
ejus corpore cerni, at piscis caudæ annexos, etc.

Omnis ferme Gentilium Manicheorumque falsitas
ex hujusmodi scriptura, velut ex aliquo fonte cernoso,
vel ex origine simili scaturivit: nec paucæ hæreses,
quæ nostram sedarunt fidem, in fallacibus ejusmodi scri-

pturis principia fundamentaque posuerunt. Quapropter
animos eorum, qui fabellis hujusmodi tanquam veri-
tati consonis fidem præbuerunt, ab errore vindicaturi
atque in tuto posaturi, supra scripta Alexandri, nec non
Anniani Panodorigue, ejusdem ætatis monachorum, qui
sub Theophilo, vicesimo secundo archiepiscopo Alexan-
driæ, florentes plures historicos tractatus a se elaboratos
ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Præfati
siquidem Alexandri de regibus ante diluvium Babylone
regnantibus recepta sententia, probata quoque aliorum,
qui annorum myriadas allegorice sumendas esse putant, ac
demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, addite
et Manethonis de Dynastiis Ægyptiorum ante diluvium
similia fabulantur auctoritatibus, magnæ licet sese putent
historicæ rei utilitatis auctores existitisse, nullum tamen
inde veritati emolumentum accessit. Quorum dicta, Aby-
deni, inquam, et Apollodori et Manethonis proferre opere
pretium duco, quo ipsorum inter se dissensus colligatur,
malumque ruinæ sibi inest sit causa, atque ita singulis
quibusque post diluvium annis, quæ divisim et successive

κὼν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι τὰ κατὰ μέρος ὅση δύναμις ἐπιστημύνησθαι.

P. 36, D (p. 66 Dindorf.): Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῶν Χαλδαίων βασιλεῖς ιστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐθασιέουν ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυίστορι καὶ Ἀβυδηνῷ καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θεῶν γραφῶν.

Deinde p. 38, A, (p. 69 Dindorf.) appositurum se dicit Abydeni et Apollodori necnon Manethonis pauca quædam capita, ad confutationis demonstrationem, ne quispiam eorum legendi studiosus circa plures libros distraheretur. Al-lato igitur Abydeni loco de regno Chaldaeorum, ad Apollodori narrationem se convertit hunc in modum:

Πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τούτοις τε-
ρατευόμενος οὕτω λέγει· Ταῦτα μὲν ὁ Βήρωστος
ιστόρησε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἄλωρον ἐκ Βα-
βυλῶνος Χαλδαίων· βασιλεύσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ
καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμύλων τὸν ἐκ Παντιβίβλων·
εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι
τὸν μυσαρὸν Ὠάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς·
ὅπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἰρηκε φανῆναι τῇ πρώτῃ
ἔτει· οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ Ἀβυδη-
νὸς τὸν δευτέρου Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσι ἐξ·
εἶτα Μεγαλάρου ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεύσαι
δ' αὐτὸν σάρους ὀκτοκαίδεκα· καὶ μετὰ τούτων Δάωνον
ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεύσαι σάρους δέκα.
Κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀν-
νήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθε-
σιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. Εἶτα ἄρξει
Εὐεδόρχου ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεύσαι σάρους
ὀκτωκαίδεκα· Ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς
ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἄν-
θρωπον μίξιν, ὃ ὀνομαζέσθαι Ὠδίκων. Τούτους δὲ φησι
πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα κατὰ
μέρος ἐξηγήσασθαι. Περὶ τούτου Ἀβυδηνὸς οὐδὲν εἶπεν.
Εἶτα ἄρξει Ἀμεμφινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων· βα-
σιλεύσαι δὲ αὐτὸν ὀγδοὺς σάρους δέκα. Εἶτα ἄρξει

Ἰπτιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων, βασιλεύσαι δὲ
σάρους ἡ'. Ἰπτιάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ
Ξίσουθρον βασιλεύσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα· Ἐπὶ τού-
του δὲ τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγενῆσθαι. Ὡς
γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ
ἑκατὸν εἴκοσι. Cf. Scaliger. Euseb. p. 5.

Euseb. Armen. p. 5: *Hæc quidem Berosus in libro primo narravit, secundo autem reges singillatim recensuit. Ut ipse inquit, Narbonassarus erat eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter acervat; nullum tamen eorum opus peculiariter recitat, fortasse quia nil memorandum esse arbitrat. Ex eo igitur regum tantummodo seriem depromere licet. Hac vero ratione narrationem exorditur, ut Apollodorus ait: nempe primum existisse regem Alorum, ex urbe Babylone Chaldaicum: hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum ex annis ter mille ac sexcentis constat. Addit etiam nescio quem nerum et sosum: nerum ait sexcentis annis constare, sosum annis sexaginta. Sic ille de veterum more annos supputat.*

*His dictis pergit porro, regesque Assyriorum singillatim atque ex ordine enumerat; decem videlicet ab Aloro primo rege usque ad Xisuthrum, sub quo magnum illud primumque diluvium contigisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam summam temporum, quibus hi reges imperitaverunt, ait esse saros centum viginti, nempe quadraginta tres annorum myriades annosque bis mille. Tum et disertis verbis ita scribit: Defuncto, inquit, Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus. Post Alaparam Almelen ex urbe Pantibiblis Chaldaeus saris tredecim. Almeleni successit Ammenon, item ex Pantibiblis Chaldaeus, saris duodecim. Hujus ætate bellua quædam, cui nomen Idotioni, e Rubro mari emerit, forma ex homine et pisce mixta. Hinc Amegalarus Pantibiblicus octodecim saris regnavit. Deinde pastor Davonus Pantibibli-
cus, qui et ipse saris decem regno potitus est. Hoc imperante, rursus e Rubro mari emeruerunt eadem*

configerunt, quantum fert virtus et ingenium, adscribantur.

Eusebius et Josephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorum, Abydenum et Apollodorum, nullo accepto divinis ex Scripturis, secuti, Chaldaeos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt asserere.

Ad hæc prodigiosa narratione etiam Apollodorus ita refert: Berosus narrat regnum Babylone natorum primum fuisse Alorum Chaldaicum; saris vero decem regnasse, ac deinceps Alaparam et Amelonem ex Pantibiblis, tum Ammenonem Chaldaicum, cujus tempestate execrandum Oannem, Annedotum, e mari Rubro prodiisse, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta saris, Abydenus autem secundum Annedotum post saros viginti sex visum esse affirmant: tum Megalarum ex Pantibiblorum urbe saris octodecim

regnasse; Daonumque ex Pantibiblis pastorem saris decem in imperio successisse; ac ejus, inquit, tempore quartum Annedotum eadem prioribus forma, humanæ minium mixta piscis specie, e mari Rubro prodiisse; deinde regnasse Euedorachum ex Pantibiblis saris octodecim. Sub hoc dicit alium e mari Rubro apparuisse prioribus similem, in quo piscis cum homine fuerit conjunctio, eique nomen fuisse Odaconi. Omnes istos cuncta summam ab Oanne dicta singillatim et per partes exposuisse asserit, de quo nihil penitus memorat Abydenus. Deinde regnasse Amempsimum Chaldaicum e Laranchis saris decem; deinde regnasse Otartem Chaldaicum e Laranchis saris octo, eoque defuncto filium ejus Xisuthrum imperium tenuisse saris octodecim. Sub hoc dicit magnum illud diluvium fuisse. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, sari vero centum et viginti.

hominis itemque piscis figura monstra quattuor. Postea regnavit Edoranchus Pantibiblicus saris octodecim. Eo tempore item apparuit aliud quiddam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi. Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summatis dicta erant, accurate exposuisse. Ezin imperavisse Amemphsinum e Lancharis Chaldæum saris octo. Defuncto denique Otiarte, filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octodecim: sub eoque evenisse magnum diluvium.

Plura in his a verbis Syncelli diversa, quæ ipse lector animadvertet.

68.

Chron. Paschale, p. 29, A, tamquam ex Petri Clementinis laudat verba: Αὐτὸν Νινὸν τὸν Νεβρώθ υἱ Ἀσσυρίοι προσηγόρευσαν. «Οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ.» Versus iambicus prodit Apollodorum, monente Heynio.

69.

Ex Assyriorum regum catalogo: Schol. Aristoph. Aves 1021, de Sardanapalo: Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν ἐγγεγράφαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι. Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδαράζου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀγχάλων εἰδεμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἔσθιε, πίνε, ὄγευσ· ὥς τάλλα οὐδενὸς ἐστὶν ἄξια. «Iamborum vestigia vides. Qui primi ista tradiderant, erant Clitarchus et Aristobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noster, tum Strabo XIV, p. 988, C, D, ubi vide diversitatem in verbis, Athenæus XII, 7, Arrianus et alii.» Heynius. De temporibus regum Assyriacorum v. Syncell. Chron. p. 165, C sq., ubi Ctesiae Diodori et Cephalionis computationes exponuntur.

70.

Syncell., p. 91, C sqq. (p. 171, sqq. Dindorf.): Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θεβαίων.

68 (?).

Ninum Assyrii appellant Nemrod. Hic Assyrius docuit colere ignem.

69.

Apollodorus hæc dicit Sardanapali sepulcro literis Assyriacis inscripta: Sardanapalus, Anacyndaraxæ filius, Tarsum et Anclialum uno die edificavit. Ede, bibe, ama; nam reliqua in vita humana nullius sunt pretii.

70.

Apollodorus annalium scriptor Ægyptiorum, qui Thebani dicuntur, aliud descripsit regnum, regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duraverit. Cæpit vero anno mundi 2900, desinitque 3045 (3976), quorum, inquit, notitiam quum ex Ægyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Græcis literis regio jussu hoc pacto exposuit.

Thebæorum 38 regum post annum dispersionis 124 imperantium.

λεγομένων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη', ἐτῶν αος. Ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ β79 ἔτει τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ γμε (γ79ος m.) ἔτος τοῦ κόσμου, ὧν τὴν γνώσιν, φησὶν, δ' Ἐρατοσθένης λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

Θηβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ἀρχὸ (ρχὸ' m.) ἔτη τῆς διασπορᾶς λη' βασιλείων.

Α' ἐβασίλευε Μήνης Θεϊνίτης (vulgo Θεβινίτης) Θεβαῖος, δ' ἐρμηνεύεται Αἰώνιος (sic Jablonskii apud Vignolium II, p. 736. Legebatur Διώνιος)· ἐβασίλευεν ἔτη ζβ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β79.

Θηβαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μήνεως ἔτη νθ'. Οὗτος ἐρμηνεύεται Ἑρμογένης. Ἔτος τοῦ κόσμου, β7ξβ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης ὑμῶνυμος ἔτη λβ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχα'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε δ' Διαβίτης υἱὸς Ἀθώθως ἔτη ιθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγγ'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε ε' Περμφῶς (Σερμφῶς Jablonsk.) υἱὸς Ἀθώθους, δ' ἐστὶ Ἡρακλείδης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γοβ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ς' Τοιγαράμαχος Μομχειρὶ Μεμφίτης ἔτη οθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρός (Τίσανδρος Scaliger. p. 18 proximo vocabulo omissa) περισσομελής· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γγ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Στοιχος υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἀρης ἀναίσθητος, ἔτη ς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γρεθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ὁδόρος Γοσορμίτης, δ' ἐστὶν Ἐτησιπαντὸς, ἔτη λ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γροε'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἡλιόδωρος, ἔτη κς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσε'.

Primus regnavit Menes Thinites Thebanus, qui Æonius exponitur. Regnavit annis 62, anno mundi 2900.

Thebanorum secundus regnavit Athothes, filius Meneos, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebanorum Ægyptiorum tertius rex Athothes ejusdem nominis, annis 32, anno mundi 3021.

Thebanorum rex 4 Diabes, filius Athotheos, qui exponitur Humanior, annis 19. Anno mundi 3033.

Thebanorum rex 5 Pemphios, filius Athotheos, qui dicitur Heraclides, annis 18. Anno mundi 3072.

Thebanorum Ægyptiorum rex 6 Targaramachus Momchiri Memphites, qui exponitur vir membris redundans, annis 79. Anno mundi 3090.

Thebanorum Ægyptiorum rex 7 Stachus, filius ejus, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6. Anno mundi 3169.

Thebanorum Ægyptiorum rex 8 Gosormies, qui dicitur Etesipantus, annis 30. Anno mundi 3175.

Thebanorum Ægyptiorum rex 9 Mares, filius ejus, qui dicitur Heliodorus, annis 26. Anno mundi 3203.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ι' ἐδασίλευσεν Ἀνωφίς, ὃ ἐστὶν ἐπίκομος (ἐπίκομος cod. Pag. A., ἐπίκοινος Goar.), ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος φα'.
 Θηβαίων Αἰγυπτίων ια' ἐδασίλευσε Σίριος, ὃ ἐστὶν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἕτεροι ἀδασκάντος, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γνα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ' ἐδασίλευσε Χνούδος Γενερός, ὃ ἐστὶ Χρύσης Χρύσου υἱός, ἔτη κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γοθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ' ἐδασίλευσε Ῥαυώσις, ὃ ἐστὶν Ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 'γχα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ' ἐδασίλευσε Βούρης ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε' ἐδασίλευσε Σαῶρις, κω-μαστής, κατὰ δὲ ἐνίου χρηματιστής, ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτιδ'.

Θηβαίων ις' ἐδασίλευσε Σαῶφις β' ἔτη κζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτιμ'.

Θηβαίων ιζ' ἐδασίλευσε Μοσχερῆς Ἡλιώδοτος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γτο'.

Θηβαίων ιη' ἐδασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γυα'.

Θηβαίων ιθ' ἐδασίλευσε Παμῆς Ἀρχονδῆς ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γλυδ'.

Θηβαίων κ' ἐδασίλευσε Ἀπάππους μέγιστος. Οὗτος, ὡς φασι, παρὰ ὄραν μίαν ἐδασίλευσεν ἔτη ρ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφθ'.

Θηβαίων κα' ἐδασίλευσεν Ἐγχεσκοκάρης ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφθ'.

Θηβαίων κβ' ἐδασίλευσε Νίτωκρις γυνὴ ἀντὶ τοῦ

ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηναῖος νικηφόρος, ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφο'.

Θηβαίων κγ' ἐδασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφζη'.

Θηβαίων κδ' ἐδασίλευσεν Οὐσιμαρῆς κραταῖος, ὃ ἐστὶν ἥλιος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γφζη'.

Θηβαίων κε' ἐδασίλευσε Θινάλλος, ὃ ἐστὶν αὐξή-σας τὸ πάτρων κράτος, ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 'γχι'.

Θηβαίων κς' ἐδασίλευσε Σεμφρουκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 'γχιη'.

Θηβαίων κζ' ἐδασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχλς'.

Θηβαίων κη' ἐδασίλευσε Μευρῆς Φιλοσκόρος ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχμγ'.

Θηβαίων κθ' ἐδασίλευσε Χιωμαεφθὰ κόσμος Φιλή-φαιστος ἔτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχνε'.

Θηβαίων λ' ἐδασίλευσε Σοικουνιόσχορος τύραννος ἔτη ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γχζς'.

Θηβαίων λα' ἐδασίλευσε Πασεαθυρῆς ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γψς'.

Θηβαίων λβ' ἐδασίλευσε Σταμμενέμης β' ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γψζη'.

* * * * *

Θηβαίων λδ' ἐδασίλευσε Σιστοσίχερμῆς Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη νε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γψζα'.

Θηβαίων λς' ἐδασίλευσε Μάρις ἔτη μγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γωμς'.

Θηβαίων λς' ἐδασίλευσε Σιφός, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡφαίστου, ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, 'γωπθ'.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 10 Anophis, qui filius communis (?) exponitur, annis 20. Anno mundi 3231.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 11 Sirius, qui puellæ filius dicitur et secundum alios non fasciatus, annis 18. Anno mundi 3251.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 12 Chnubus Gneurus, qui est Chryses Chrysi filius, annis 22. Anno mundi 3269.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 13 Rauosis, qui Princeps principum exponitur, annis 13. Anno mundi 3291.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 14 Byres, annis 10. Anno mundi 3304.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 15 Saophis, commissator, secundum alios negotiator, annis 29. Anno mundi 3314.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 16 Saophis secundus, annis 27. Anno mundi 3343.

Thebaeorum rex 17 Moscheres Heliodotus, annis 31. Anno mundi 3370.

Thebaeorum rex 18 Mosthes annis 33. Anno mundi 3401.

Thebaeorum rex 19 Pammes Archondes regnavit annis 35. Anno mundi 3434.

Thebaeorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, ajunt, 100 annis una hora minus regnavit. Anno mundi 3469.

Thebaeorum rex 21 Echescosocarar per unum annum. Anno mundi 3569.

Thebaeorum rex 22 Nitocris femina pro viro. Hæc est Minerva victrix. Annis 6. Anno mundi 3570.

Thebaeorum rex 23 Myrtæus Ammonodotus annis 22. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 24 Vosimares Robustus, qui dicitur Sol, annis 12. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 25 Thinillas, i. e. augens patrium imperium, annis 8. Anno mundi 3610.

Thebanorum rex 26 Semphrurates, i. e. Hercules Harpocrates, annis 18. Anno mundi 3618.

Thebaeorum rex 27 Cluter Taurus tyrannus, annis 7. Anno mundi 3636.

Thebaeorum rex 28 Neures Philoscopus, annis 12. Anno mundi 3643.

Thebaeorum rex 29 Chomaephtha, Mundus Philephæstus, annis 11. Anno mundi 3655.

Thebaeorum rex 30 Socuniosochus tyrannus annis 60. Anno mundi 3666.

Thebaeorum rex 31 Peteathyres annis 16. Anno mundi 3766.

Thebaeorum rex 32 Stammenemes secundus annis 23. Anno mundi 3768.

* * * * *

Thebaeorum rex 34 Sistosichermes, Herculis robur, annis 55. Anno mundi 3791.

Thebaeorum rex 35 Maris annis 43. Anno mundi 3846.

Thebaeorum rex 36 Siphos, qui et Mercurius, Vulcani filius annis 5. Anno mundi 3889.

Θηβαίων λζ' ἐβασίλευσε Φρουερῶ, ἦτοι Νεῖλος, ἔτη ε'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ'.

Θηβαίων λη' ἐβασίλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη ζγ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γθιγ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλέων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἑρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπόλει ἱερογραμματέων παρέφρασεν ἐξ Αἰγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐνταῦθα ἔληξεν ἀρχή, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ βθν' κοσμικοῦ ἔτους, ἔτεσιν ρκδ' μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γθσι' τοῦ κόσμου ἔτει. Τῶν δὲ τούτοις ἐξεῖς ἄλλων γγ' Θηβαίων βασιλέων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγούμεθα ἐνταῦθα, ὥς μὴδὲν συμβαλλομένης ἡμῖν, παραθέσθαι, ἐπεὶ μὴδὲ αἱ πρό αὐτῶν.

71.

Syncell. p. 97, B (p. 181 Dindorf.) : Τῷ γσλθ' ἔτει τοῦ κόσμου, σς' τοῦ Ναχὼρ ἡ Σικυωνίων βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως, ὧς κς' βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα ηξζ'. Μεθ' οὗς ἀρχόντες ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. Οὐμὺ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὥς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν.

Cum Apollodori computo in summa ad annum fere concinit Castor apud Euseb. Armen. p. 126 : *Sicyonios reges subjungimus, quorum princeps Ægialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis 959* (in posteriore libro ad annum 888 dicuntur anni 958); *post reges autem præsuerunt Carnii sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis 33 : quorum postremus Charidemus sacerdos lectus, quum impensæ ferendæ impar esset, fugam arripuit.* Eadem habet Syncellus p. 19. Regum nomina hæc sunt 1, Ægialeus annis 52. 2. Europs a. 45. 3. Telchin. a. 20. 4. Apis vel Pelops a. 25. 5. Thelxion a. 52. 6. Ægydrus a. 34. 7. Thurimachus a. 54, Inachi æqualis. 8. Zeuxippus a. 53. 9. Messapus a. 47. 10. Eratus a. 46. 11. Plemnæus (Πιλημναῖος Sync. a. 48). 12. Orthopolis a. 43. 13. Marathonius a. 30, Cecro-

pisæqualis. 14. Marathon a. 20. 15. Chyrcus (Ἐγυρεὺς Sync.) a. 55. Danaï æqualis. 16. Corax a. 30. 17. Epopeus a. 35. 18. Laomedonia 40. 19. Sicyon a. 45. Hujus ætate desiverunt reges Argivorum. 20. Polybus a. 40. 21. Inachus a. 40. 22. Phæstus a. 8. 23. Adrastus a. 4. 24. Polyphides a. 31. Hujus ætate Ilium captum est. 25. Pelasgus a. 20. 26. Zeuxippus a. 31. — Sequuntur nomina sacerdotum : 1) Archelaus a. 1. 2) Automedon a. 1. 3.) Theoclytus a. 4. 4) Euneus a. 6. 5) Theonomus a. 9. 6) Amphichyes a. 12. Septimus denique Charidemus qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc usque ad primam Olympiadem anni labuntur 352. Sicyoniorum et sacerdotum temporibus anni conflantur 998.

72.

Clemens Alex. Strom. I, c. 21, p. 382 Pott., p. 139 Sylb. (ex quo Euseb. Pr. ev, X, 12.) Moses, ait, annis sexcentis quattuor ante Dionysum ponendum esse, εἰ γε τῆς Περσέως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκθεοῦται (ὁ Διόνυσος), ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Ἀπὸ δὲ Διονύσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσωνα ἀριστεῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργοί πλεῦσαντας συνάγεται ἔτη ἐξήκοντα τρία. ... Ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀργεὶ βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συνάγεται τριάκοντα (vel τρ. ὀκτὼ) κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον. Ἐνταῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἀποθέωσιν ἔτη πεντήκοντα τρία. Ἐνταῦθα που καὶ ἡ Ἰλίου κατάληψις.

Ex his, si quidem Castoris et Pollucis apotheosisin eodem anno contigisse statuas quo Trojæ excidium, Apollodori computum in rebus Herculis ita fere constituere licet (cf. Fréret *Mém. de l'Acad.* tom. XIV, p. 273 sqq.) :

178 ante Trojam captam Perseus regnum adipiscitur.

146 Bacchi apotheosis

101 Hercules nascitur.

Thebæorum rex 37 Phruero, hoc est Nilus, annis 5. Anno mundi 3889.

Thebæorum rex 38 Amuthartæus annis 63. Anno mundi 3913.

Regum 38, quibus in Ægypto Thebæorum nomen inditum est, quorumque nomina Eratosthenes ex sacris literis Diospoli desumta ex Ægyptia in linguam Græcam transtulit, imperium hic desinit. Incipit ab anno mundi 2900, annis 124 post linguarum confusionem; desinit anno mundi 3975.

Aliorum qui sequuntur regum Thebæorum 53 nomina, ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ut parum nobis profutura, hic apponere superfluum ducimus, quum neque priorum notitia ullam habeat utilitatem.

71.

Anno mundi 3239, Nacho: 76 Sicyoniorum regnum

cæpit a primo rege Ægialeo et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum præfecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout et Apollodorus et alii, inter quos est etiam Eusebius, scriptum reliquerunt.

72.

In deos refertur (Bachus) tricesimo secundo anno regni Persei, ut ait Apollodorus in Chronicis. A Baccho autem ad Herculem, et principes qui cum Iasone in Argo navigarunt, colliguntur anni sexaginta tres. ... A regno autem Herculis quod fuit Argis, usque ad ipsius Herculis et Æsculapium in deos relatum, colliguntur anni triginta (vel triginta octo), ut vult Apollodorus chronographus. Hinc autem usque ad Castoris et Pollucis apotheosisin, sunt anni quinquaginta tres. Hoc utique tempore Troja quoque capta fuerit.

84 18 annos natus leonem occidit. (Bibl. II, 4, 10, 5.)

83 Argis regno potitur. Argonautarum expeditione (τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνὶ τελεώσαντες. Bibl. I, 9, 26, 6).

78 Initium laborum. Priores decem peracti sunt ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, Bibl. II, 5, 11, 1.

68 Iphitum occidit. Omphalæ venditus tres annos servit.

64 Molionidas necat ad Cleonas τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος (post cædem Iphiti?) τελουμένης. Bibl. II, 7, 2, 4.

62 Olympicos ludos instituit. Syncellus p. 172, A, p. 324 Dindorf.: 'Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἐθήκεν, ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτῃν Ὀλυμπιάδα ὡς (470) ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους ὡς (430). Quod prius posuit, Apollodori esse debuit.

53 Herculis et Æsculapii apotheosis. Eidem anno, sine dubio ex Apollodori calculo, Pausanias Dioscurorum cum Apharetidis pugnam assignat.

Troja capta. Castoris et Pollucis apotheosis.

73.

Diodor. I, 5 : Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἀκολουθῶς Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ, τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν ἀθόδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτῃν Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείπονται τῶν τριακοσίων καὶ τριακόντα, συλλογιζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευσάντων. Congruunt quæ leguntur XIV, 2, 3, et XIX, 1. Cf. Thucyd. I, 12.

Porphyrius libro primo Historiæ philosophicæ ap. Euseb. Armen. p. 139 : *A capto Ilio usque ad Heraclidarum in Peloponnesum descensum ait Apollodorus elapsos esse annos LXXX: tum a descensu ad Ioniam urbibus frequentatam annos LX: exinde ad Lycurgum annos CLIX: summam autem temporis a capto Ilio ad primam Olympiadem annorum esse CCCCVII*. P. 166 in eadem re in codice Arm. corrupte legitur CCCVIII.

Eadem plane tradidit Eratosthenes ap. Clem. Alex. Strom. I, 21, p. 402 : Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει· Ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν ἀθόδον, ἔτη ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν χτίσιν, ἔτη ἐξήκοντα· τὰ δὲ τούτοις ἑξῆς, ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ἑκατὸν πεντηκονταεπταετία, ἐπὶ δὲ προηγούμενον

ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. V. Müller. Dor. II, p. 501, Bernhardt ad Eratosthen. p. 239.

74.

Tatian. Ad Græc. 49 : Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλοδώρων (φασὶ τὸν Ὀμηρον ἡκμαίνειν) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν (addit Clemens : Ἀγησίου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος), ὅπερ γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα.

Cf. Clemens Alex. Strom. I, p. 388, 18, Euseb. Præp. Evang. X, 11, Syncellus p. 180, D. Postremi verba hæc sunt : Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλλήσι μέγαν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράττητα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθήνησιν Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσιν ρπ'. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλοδώρων τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. Ἄλλοι μικρόν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεσι ὕ ἐγγὺς μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν, καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχιλογον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας.

Errat igitur et Philochori computum cum Apollodori calculis confundit Tzetzis XII, 193 : Ὅ δ' Ἀπολλοδώρος φησι τὸν Ὀμηρον ὑπάρχειν μετ' ἔτη ὀγδοήκοντα πολέμου τοῦ τῶν Τρώων, ὁπότε καὶ ἡ καθόδος Ἡρακλειδῶν ὑπῆρχεν.

75.

Loco Porphyrii fragm. 73 laudato vidimus Apollodorum, sicut etiam Eratosthenem, inde a Trojæ excidio usque ad Lycurgum numerare annos 299. Restat ut reliquos veterum locos, quibus de Lycurgi ætate Apollodori auctoritatem apponunt, in medium proferamus.

Syncell. Chronogr. p. 185, C : Ἀπολλοδώρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ ἡ' Ἀλκαμένους. Addit margo χρόνους τοὺς Λακεδαιμονίους καταδεγθῆναι γράφει. Heynius scribendum putavit : Ἀπολλοδώρος τὰ Λυκούργου νόμιμα τούτοις τοῖς χρόνοις κ. γρ. Sed in textu nil mutandum; sin vero quæ margo habet cum Syncelli verbis conjungenda sunt, χρόνους mutaverim in χρόνῳ, sicut jam Goar. χρόνος voci substituere voluit ἔται, quamquam is præferendam duxit alteram explicationem, eamque perversissimam. Vertit enim hunc in modum : « Alcamenis ætate Lycurgi leges suscepisse

73.

A bello Trojano, Apollodorum Atheniensem secuti, octoginta annos ad reditum Heraclidarum statuhimus. Ab hoc ad olympiadem primam, trecentos et viginti octo, a regibus Lacedæmoniorum tempora computando.

74.

Apollodorus Homerum floruisse ait post coloniam Ioni-

cam annis centum (quum Agesilaus Dorysæi esset rex Lacedæmoniorum), ideoque post Trojam captam annis bis centum et quadraginta.

75.

Apollodorus Lycurgi leges ponit Alcamenis anno octavo.

Lacedæmonios scribit Apollodorus libro octavo.*

Euseb. Chron. N° 1218: *Lycurgi leges Lacedæmone, teste Apollodoro, octavo decimo Alcamenis anno.*

Apollodori calculum sequitur etiam Cic. De republ. II, 10: *Nam si, id quod Græcorum investigatur annalibus, Roma condita est secundo anno Olympiadis septimæ, in id sæculum Romuli cecidit ætas, quum jam plena Græcia poetarum et musicorum esset; minorque fabulis, nisi de veteribus rebus, haberetur fides. Nam centum et octo annis, postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est olympias; quam quidem nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant. Homerum autem, qui minimum dicunt, Lycurgi ætati triginta annis anteponunt fere.*

Cf. Plutarch. Lycurg. init.: *Περὶ Λυκούργου τοῦ νομοθέτου καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμφισβήτητον, ἥκιστα δὲ οἱ χρόνοι καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ δημολογούντων. Οἱ μὲν γὰρ Ἰφίτῳ συνακμάσαι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκ χειρὶ ἀνὰ λέγουσιν αὐτόν· ὃν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, τεκμήριον προσφέρον τὸν Ὀλυμπίασι δίσκον, ἐν ᾧ τοῦ νομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον· οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλόδωρος οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν πρὸς ὑβέρον ἀποφαίνοσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.*

Hæc tum inter se non congruunt, tum ab iis, quæ fragm. 73 posuimus, mirum quantum recedunt. Erroris fons in eo quærendus est, quod Eusebius et Syncellus ea, quæ Iphiti Olympiadi (884) Apollodorus adscripsit, ad Coræbi Olympiadem (776) retulerunt. Apparet hoc ex Agidarum recensu, quem ex Apollodoro sine dubio Eusebius (p. 166 ed. Mai.) in Chronicon suum recepit. Constituendus vero est ita:

P. Troj. c. a. Cn.

80	1104	Eurysthenes nascitur.
110	1074	Eurysthenes anno ætatis trigesimo imperium adipiscitur. Regnat annis 42.
152	1032	Agis a 1.
153	1031	Echestratus a 35.
188	996	Labotas a 37.
225	959	Doryssus a 29.
254	930	Agésilas a 44.
298	886	Archelaus a 60 (Lycurgus).
358	826	Teleclus a 40.
398	786	Alcámenes a 37.

408 776 Alcamenis anno decimo *prima Olympias acta est.*

In aprico est eandem primam Olympiadem significare voluisse Syncellum Alcamenis anno octavo. Immo hunc potissimum calculum Apollodori esse puto. Apollodorus enim pro sua in temporibus notandis diligentia, præter illos annos triginta inter Eurysthenis annum natalem et regni initium interjectos, alios duos dedisse videtur Aristodemo (v. O. Müller. Dor. II, p. 502). Sic Lycurgi *ἐπιτροπεία*, quæ ex computo supra adscripto in annum 886 cedit, duobus annis posterior fit, ideoque concinit cum Apollodori et Eratosthenis calculo, qualem tradit Porphyrius. Qua in re illud quidem pro certo statui, numeros Eusebii veros esse Apollodoreos atque unicos. Sed fieri etiam potuit, ut in uno alterove regno incertus hærens Apollodorus duplicem annorum numerum apponeret lectorique faceret eligendi potestatem. Fortasse Agésilao dedit vel 42 vel 44 annos, ac consequenter primam Olympiadem actam esse dixerit vel octavo vel decimo anno Alcamenis. Simili de caussa, nisi alia, quam ignoro, auctoritate perductus O. Müller., vir immortalis, (Dor. II, p. 486) Agésilao, qui secundum Euseb. 60 annos regnavit, 58 tantum annos tribuit. Ut ut est, id certe ex modo disputatis intelligitur, alterum Eusebii locum, ubi Lycurgi leges decimo octavo Alcamenis anno latæ esse dicuntur, corruptela laborare, cui mederi mihi videor pro *decimo octavo* scribens *decimo vel octavo*. Quod denique idem Eusebius N. 1240 primam Olympiadem ponit Alcamenis anno trigesimo septimo, hoc ex temporis quo Heraclidæ Peloponnesum occuparunt atque illius, quo regnum suscepit Eurysthenes, confusione explicandum esse docet O. Müller. l. l. p. 503. Restat ut paucis moneamus de loco Plutarchi. Qui quum dicat Lycurgum ex Aristotelis sententia una cum Iphito Olympicum certamen instituisse, ideoque primæ Olympiadis tempore vixisse, verum Apollodorum nec non Eratosthenem haud paucis eum annis ante primam Olympiadem ponere, alios denique vel Homeri æqualem facere; quod de Coræbi Olympiade, 108 annos post Lycurgum acta, Eratosthenes et Apollodorus intellexerunt, vulgari illo errore ad Iphiti Olympiadem retulit, ac discordiam statuit scriptorum, quorum optimus est consensus. Cf. Clinton. p. 416 sq. Krüg.

De Lycurgi legislatoris ætate minime inter se consentiunt scriptores. Sunt qui cum Iphito eum vixisse et Olympicas inducias tradant instituisse: ex quo numero est Aristoteles, argumentum ducens ex disco Lycurgi no-

mine inscripto, qui Olympiæ servatur. Alii per Spartano- rum regum successionem ad Lycurgi ætatem ascendunt, velut Eratosthenes et Apollodorus, paucis annis maiorem olympiade prima cum pronunciantes.

76.

Ol. 35, 1. 639 a. C.

Diogen. Laert. I, p. 37, de Thalete: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος. Ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἑβδομήκοντα ὀκτὼ, ἢ, ὡς Σωσιχράτης φησὶν, ἐνενήκοντα (Ol. 58. Diog. Laert. I, p. 38). Apollodorum in constituendis Thaletis natalibus sequuntur Cyrill. Adv. Julian. I, p. 12, Suidas v. Θαλῆς Μιλήσιος, et Euseb. Aetatem vero non omnes eandem tradunt. Lucian. Macrob. c. 18: Σόλων καὶ Θαλῆς καὶ Πιττακὸς ἑκατὸν ἑκαστος ἔζησεν ἔτη. Euseb. Scalig. ad Ol. 1: λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ'. Idem ad Ol. 57, 3: ἀπέθανε ζήσας ἔτη 44. Probabile est Apollodori numerum apud Diogenem depravatum esse. Nam septuaginta octo anni, Clintonus ait, natum facerent 624 aut mortuum 559, quorum prius omnibus de ejus natali tempore testimoniis, posterior Herodoto I, 75 repugnat. Quare legendum putat: ἐνενήκοντα ὀκτὼ, ἢ, ὡς Σ. φ., ἐνενήκοντα, ita ut ejus aetas 100, 98, 91, 90 annorum posita fuisset. Ceterum cf. H. Ritteri Histor. philosoph. Ionic. p. 6 sqq.

77.

Ol. 40. 620 a. C.

Clemens Alex. Strom. I, p. 301, de Xenophane Colophonio: Ὃν φησὶ Τίμαιος κατὰ Ἰέρωνα, τὸν Σικελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγενῆσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

Cum Apollodoro facit Sextus Empiricus Adv. Gramm. I, 21, 12, sect. 257, p. 270: Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα· et Sotion apud Diogen. Laert. IX, 18. Eusebius Xenophanem floruisse dicit Ol. sexagesima. Quapropter Ritter. in Hist. phil. nostro loco legendum censet τὴν ν' Ὀλυμπιάδα. Sed praeferenda videtur Clintonis sententia, qui, quum Xenophanes etiam sub Hieronis regno ex Timæi testimonio vixisse dicatur, idemque efficiatur ex Athen. II, p. 54, E (Ξενοφάνης δὲ Κολοφώνιος ἐν Παρωδαῖς — Πηλίκος ἦσθ' 80' δὲ Μῆδος ἀφικετο), et e Plutarch. Mo-

76.

Apollodorus in Chronicis tradit Thaletem natum esse primo anno tricesimae quintae Olympiadis, mortuum aetatis anno septuagesimo octavo, sive, ut Sosicrates ait, nonagesimo.

77.

Xenophanem Colophonium Timæus fuisse dicit tempore Hieronis qui in Sicilia obtinuit dominatum, et Epicharmi poetae; Apollodorus autem eum, quum natus esset quadragesima olympiade, pervenisse usque ad tempora Darii et Cyri.

ral. p. 175, B. C (Ἰέρων μετὰ Γέλωνα τύραννος ἔλεγε πρὸς Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον. x. τ. λ.), philosophi aetatem duabus rationibus notatam fuisse statuit.

Ad verba ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων Karsten. De Xenophane p. 2 annotat: «Hæc verba merito suspecta sunt, ut jam notavit Dodwellus in Veteribus Græc. et Rom. cyclis, p. 135. Nam Darius Nothus et Cyrus minor, illius filius, recentiores sunt, quam ut hic intelligi possint; Medium autem regem, Cyri majoris decessorem, quem sacræ literæ Darium nominant, Apollodorus certe hoc nomine non appellavit. Si ergo Darius Hystaspis, ut plerisque videtur, intelligendus sit, mutato ordine scribi oportuit ἄχρι τῶν Κύρου καὶ Δαρείου. Bayle in Diction. critiq. s. v. Xenophane, conjicit pro Δαρείου reponendum esse nomen Κροίσου. Origen. Philosoph. c. XIV. Opp. tom. I, simpliciter dicit: Οὗτος ἔως Κύρου δ' ἐνεῖμεν· quod nescio an probandum sit.»

78.

Diogenes Laert. I, 74, ubi de Pittaco vindicante civibus Mitylenæis portionem agri controversam: Ὅστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδixασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρίναι. (Olymp. 43-48.)

79.

Ol. 58, 2. 547 a. C.

Diogen. Laert. II, 2, de Anaximandro Milesio: Τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποίηται κεφαλαιώδη τὴν ἔχθεισιν, ἥπερ περιέτυχε καὶ δ' Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος· ὃς καὶ φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἔτῶν εἶναι ἐξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Natales igitur incidunt in Ol. 42, 3, 610 a. C. Quocum congruit Euseb. Ol. 51, 2: «Anaximander Milesius physicus agnoscitur.» Quum vero Polycrates, quo regnante floruisse dicitur Ana-

78.

Postea Athenienses disceplasse cum Mitylenæis de possessione agri, ipsumque a Periandro controversiæ iudice Atheniensibus adjudicatum esse, tradit Apollodorus in Chronicis.

79.

In brevem Anaximandri placitorum suorum expositionem incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illum in Chronicis ait secundo anno quinquagesimæ octavæ olympiadis annum egisse aetatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno.

ximander, regnum adeptus sit Ol. 62, 1, 532 a. C. Clintonus hic in mortis tempore notando (μετ' ὀλίγον) erratum suspicatur, nisi forte statuendum sit intelligi *maiores* Polycratem qui Ol. 54 floruit. (Suid. v. Ἰδρυκος.)

80.

Ol. 63. 528 a. C.

Diogen. Laert. II, 3, de Anaximene Milesio: Καὶ γεγένηται μὲν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἐξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν.

Sardes combustae sunt Ol. 70, 2, 499 a. C. Itaque Diogenis locus vitio laborare videtur. Pseudo-Orig. Philos. c. 7, p. 66: Ἦκμασε περὶ ἔτος πρῶτον τῆς πεντηκοστῆς ὁδοῆς Ὀλυμπιάδος. Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ νη' (leg. νη') Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἄλώσει, ὅτε Κύρος ὁ Πέρσης Κροίσον καθεῖλεν. Certioris aliquid vix poterit constitui: v. Clinton. ad Ol. 58, 1, et p. 376 Kr., Ritter. l. l. p. 23 sq. Heynius cum Simsono verba esse transposita putat et sic constituenda: γεγένηται μὲν... περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ἑγ' Ὀλυμπιάδι.

81.

Ol. 71, 1. 500 a. C.

Diogen. Laert. II, 7, de Anaxagora: Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἐβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὁδοῆς. Sic postrema correxerunt viri docti; vulgo legitur τῆς ἐβδομηκοστῆς ὁδοῆς, quod errore positum fuisse indicant ipsius Laertae verba l. l.: Λέγεται κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν ἑκοστὴν ἐτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἐβδομήκοντα ὅσιν. Cum Ἀπολλόδωρο consentit Demetrius Phalereus ap. Laert. l. l. Cf. Ritter. Histor. phil. Ion. p. 203, et Schaubach. Anaxag. fragm. p. 2 sqq.

82.

Ol. 77, 4. 469 a. C.

Diogen. Laert. II, 44, de Socrate: Ἐγεννήθη, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀψεφίανος (leg. Ἀφειφίανος) ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς

80.

Anaximenes Milesius natus est, referente Apollodoro, Olympiade sexagesima tertia, vitam finivit quo tempore Sardes captae sunt.

81.

Apollodorus in Chronicis Anaxagoram floruisse dicit septuagesima olympiade, obiisse vero octogesimae octavæ anno primo.

82.

Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Aphepsione, septuagesimæ et septimæ olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delii tradunt. Moritur primo anno nonagesimæ quintæ olympiadis, septuagesimo ætatis anno.

ἐβδομηκοστῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαργγηλιῶνος ἕκτη, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἀρτεμιν γενέσθαι Δηλίοι φασίν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος, γεγονώς ἐτῶν ἐβδομήκοντα. Cf. Plutarch. Symp. VIII, 1, Ælian. V. H. 25, Clinton. proœm. p. XX.

83.

(Ol. 79. 464 a. C.)

Diogen. Laert. IX, 25: Ζήνων Ἐλεάτης. Τοῦτον Ἀπολλόδωρος φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου. Sic cum Rossio hunc locum constituit Hübnerus. Legebatur: Τοῦτον Ἀπ. φ. ε. ἐν Χρ. Πύρρῃτος, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου.

Zeno Eleates ἤμαζε κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, Laert. IX, 29, sine dubio secundum Apollodorum. De Parmenide v. Clinton. et Krügerum l. l. p. 376.

84.

Ol. 80. 460 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Democrito: Γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔτισιν αὐτοῦ νεώτερος τετταράκοντα. Συντετάχθαι δὲ φησι τὸν μικρὸν Διάκοσμον ἔτισιν ὕστερον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γεγόναι δ' ἂν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Itaque Apollodori computatio ex ipso Democrito confirmatur. Alii aliter; v. Clinton. s. Ol. 80, 1 et Wesseling. ad Diodor. XIV, 11, qui annum 1183 a Democrito pro Trojana æra positum esse opinatus Apollodori sententiam studuit infringere.

85.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Melisso, Parmenidis et Heracliti discipulo: Φησὶν Ἀπολλόδωρος ἤμαξέναι αὐτὸν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Cf. Suidas v. Μέλειςτος Λάρου. Plutarch. Pericl. 26; Adv. Colot. 32.

83.

Zeno Eleates. Hunc Apollodorus ait in Chronicis natura quidem Teleutagoræ, adoptione autem Parmenidis filium.

84.

Erat Democritus, ut ipse in parvo Diacosmo refert, juvenis quo tempore jam senior vivebat Anaxagoras, illo minor natu annis quadraginta. Parvum vero illud Diacosmum a se compositum refert anno post Trojæ excidium septingentesimo trigesimo. Fuit vero, ut ait Apollodorus in Chronicis, olympiade octogesima.

85.

Floruisse Melissum quarta et octogesima Olympiade Apollodorus refert.

86.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 50, de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμεινος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δίνων ἐν Περσικοῖς, Μαϊανδρίου.

Idem IX, 56: Ἐνιοὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτὸν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα. Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶν ἐβδόμηκοντα, σοριστεύσαι δὲ τεσσαράκοντα ἔτη (ex Platon. Menon. p. 91, E: ἀποθανεῖν ἐγγὺς ἐβδόμηκοντα ἔτη γεγόνота, τετταράκοντα δὲ ἐν τῇ τέλῃ ὄντα —) καὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. V. Clinton. Fast. Hell. p. 377 Kr.

87.

Ol. 84. 442 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 74, de Empedocle: Ἦκμασε κατὰ τὴν πρὸς Ὀλυμπιάδα. Supra VIII, 52: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς φησιν· «ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους (Ol. 83, 3 et 84, 2) Γλαῦκος ἔλθειν φησιν.» Εἰθ' ὑποβάς· «οἱ δ' ἰστοροῦντες, ὡς οἰκοθεν πεφευγὸς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν.» Ἡ γὰρ οὐκέτ' ἦν, ἢ παντελῶς ὑπεργεγρακῶς· ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἐτῶν φησὶ τετελευτηκέναι. Ὁ δὲ πρῶτην καὶ ἐβδόμηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκῶς κέλητι, τούτου πάντως ἦν ὁμώνυμος· ὡς θ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημεινέσθαι.

Ex his Clinton. s. Ol. 84, 1, Apollodori versus restituit hunc in modum:

Ἦν μὲν Μέτωνος υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίου αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν ...

Οἱ δ' ἰστοροῦντες ὡς πεφευγὸς οἰκοθεν εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν ἔμοδοκοῦσιν· ἡ γὰρ οὐκ ἔτ' ἦν ἢ παντελῶς ὑπεργεγρακῶς· ὅπερ οὐχὶ φαίνεται.

86.

Protagoras Artemonis, sive, ut Apollodorus et Dmon in Persicis ait, Mæandrii filius.

Quidam illum iter agentem in via defecisse dicunt, quam ad nonagesimum ætatis pervenisset annum: Apollodorus vero vixisse eum tradit septuaginta, dicendi artem exercuisse quadraginta annos, floruisse olympiade octogesima quarta.

87.

Apollodorus grammaticus in Chronicis, olymp. 84, Empedoclem Metonis filium fuisse ait, ceterum ad Thurius nuper omnino conditos venisse Glaucus ait: deinde post pauca: «Qui vero narrat domo profugum venisse Syracusas et cum illis bellasse adversus Athenienses, prorsus id mihi ignorare videntur: id enim jam defecerat, aut omnino valde senex erat, iud quod minime probatur. Namque et Aristoteles ipsum sexagesimo ætatis anno, insuper etiam Heraclitum, ait vita excessisse.» Qui

Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντ' ἐτῶν, ἔτι τ' Ἡράκλειτον, φησὶ τετελευτηκέναι.

Ad Apollodori calculos plus minus accedunt Gellius N. A. XVII, 21, et Euseb. Ol. 81 et 86. V. Karsten De Empedocle p. 9 et 45 sq.

88.

Diogen. Laert. VIII, 58: Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντίνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότεν. Ὅν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βῖωσαι.

Secundum Philostratum in Vita annos vixit 108, secundum Ciceron. De sen. 5: 107; secundum Pausan. VI, 17, 5: 105; secundum Lucian. Macrob. 23: 108; cum Apollodoro consentit Suidas. V. Clinton. ad an. 427, 459 et Append. p. 388 Kr.

89.

Ol. 88, 4. 428 a. C.

Diogen. Laert. III, 2, 3: Γίνεται Πλάτων, ὃς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδόη καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαρρηγιῶνος ἐβδόμη· καὶ ἦν Δῆλιος τὸν Ἀπὸλλωνα γενέσθαι φασίν. Si accuratius calculos subducimus, Platonem natum videmus duobus mensibus ante Ol. 88 (87, 4. 429 a. C. Maii mensis die 21mo vel 22mo). V. Clinton. an. 429.

90.

Ol. 93, 3. 406 a. C.

Diodor. XIII, 103: Ἀπολλόδωρος δὲ, ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι.

91.

Ol. 93, 4. 405 a. C.

Diodor. XIII, 108: Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4: Καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιετὴν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος φησὶν ἠνθῆκεναι. Cf. Plutarch. Lys. 18 et Suidas v. Ἀντίμαχος.

vero septuagesimam et primam olympiadem vicerat eques, eodem censebatur pomine, ita ut simul tempus ab Apollodoro significetur.

88.

Gorgiam Leontinum narrat ipse (Empedoclis) fuisse discipulum, insignem oratorem, qui et artem rhetoricam scripserit. Hunc tradit Apollodorus in Chronicis centum et novem ætatis implevisse annos.

89.

Nascitur Plato, ut dicit Apollodorus in Chronicis, octogesima octava olympiade, Thargelionis septima, qua die Delii Apollinem natum esse dicunt.

90.

Apollodorus, annalium scriptor, hoc anno (Ol. 93, 3) Euripidem quoque defunctum esse tradit.

91.

Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4. Quo tempore Antimachum poetam Apollodorus floruisse tradit.

92.

Ol. 99, 1. 381 a. C.

Diogen. Laert. V, 9, de Aristotele : Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτῳ καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ εἰκοσὶν ἔτη, ἐπτακαιδεκῆτη συστάντα, καὶ εἰς τε Μυτιλήνην ἔλθειν ἐπὶ ἄρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος. Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς Ἑρμείῳ ἀπᾶραι καὶ μέναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότῳ δ' ἔλθειν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ᾗδ' γεγονότος· εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Λυκαίῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. Εἴτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πῶς καὶ ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέους.

93.

Ol. 103. 368 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 90 : Γεγόνاسι δὲ Εὐδοξοὶ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος (sc. δὲ Κνίδιος), ἕτερος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραφώς, τρίτος Σικελιώτης καὶ Ἀγαθοκλέους, ποιητῆς κωμωδίας, νίκας ἑλὼν ἀστυκίας μὲν τρεῖς, Ἀθηναϊκὰς δὲ πέντε, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς... Ὁ δ' αὐτὸς φησὶ τὸν Κνίδιον Εὐδοξὸν ἀχμασαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, εὗρεν τε τὰ περὶ τὰς καμπύλας γραμμάς. Ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντήχοστον ἔτος.

94.

Diogen. Laert. IX, 61, de Pyrrhone : Πύρρων

Ἠλείος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθά καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ, ὥς φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

95.

Ol. 109, 3. 342 a. C.

Diogen. Laert. X, 13, de Epicuro : Τοῦτον Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους (vel Λυσιφάνους) ἀκούσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. Μοχ 14 : Ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένης ἀρχόντος, μηνὸς Γαμηλιώνος ἐβδόμη, ἔτεσιν ὑστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριακόντα, ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρῶτον συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἐβδομήκοντα, τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμαρχον Ἀγεμάρχου Μυτιληναῖον.

96.

Ol. 122, 2. 291 a. C.

Gellius XVII, 4, de Menandro : *Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui Chronica inscriptus est:*

Κηρσιεύς ὦν ἐκ Διοσιθεοῦ πατρὸς,
πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράφας δράματα
ἐξέλιπε, τελευτῶν καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Ex istis tamen centum et quinque omnibus, solis eum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scripsit.

Menander diem obiit Ol. 122, 2, a. C 291. Cum Apollodoro consentit inscriptio ap. Corsin. F. A. t. IV, p. 76, Prolegg. Aristoph. p. XXXI. V. Clinton. ad annos 291 et 342.

92.

Narrat Apollodorus in Chronicis Aristotelem natum esse anno primo nonagesimæ nonæ olympiadis, perrexissetque ad Platonem decimo septimo ætatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mytilenen archonte Eubulo, quarto anno centesimæ octavæ olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansissetque annos tres. Sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimæ nonæ olympiadis, Alexandro quintum decimum jam annum ætatis agente; Athenas vero concessisse secundo anno centesimæ undecimæ olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisset Chalcidem tertio anno centesimæ quartæ decimæ olympiadis, morboque periisse, quum esset annorum ferme sexaginta trium : quo etiam tempore Demosthenem in Calauria defunctum esse sub Philocle.

93.

Fuerunt Eudoxi tres : primus hic de quo loquor (sc. Æschini filius, Cnidius, astrologus, geometra, medicus), secundus Rhodius historiarius scriptor, tertius Siculus Agathoclis filius, poeta comicus, qui ter urbana

vicit certamina, et quinque Lenaica, ut Apollodorus in Chronicis ait. ... Idem vero refert Eudoxum Cnidium circa centesimam et tertiam Olympiadem claruisse atque linearum curvarum doctrinam reperisse.

94.

Pyrrho Eleus, Plistarchi filius erat, ut Diocles quoque refert, secundum Apollodorum vero in Chronicis, primum fuerat pictor.

95.

Epicurum Apollodorus in Chronicis Nausiphanem et Praxiphanem audisse tradit. ... Nascitur autem, inquit Apollodorus in Chronicis, centesimæ nonæ Olympiadis anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Gamelonis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quum vero triginta duorum esset annorum, primum Mytilenis et Lampsaci scholam instituit annis quinque, postea Athenas migravit, ubi diem obiit anno secundo centesimæ vicesimæ septimæ olympiadis sub Pytharato, quum septuaginta et duos vitæ implesset annos. Successit illi in moderanda schola Hermarchus Agemarchi filius Mytilenæus.

97.

Ol. 123, 2. 287 a. C.

Diogen. Laert. V, 58, de Stratone Peripatetico: Σχολαρχεῖν δὲ, καθά φησιν Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς σχολῆς ἀρτῆγησάμενος ἔτη ὀκτωκαίδεκα.

98.

Diogen. Laert. IV, 23, de Cratete Atheniensi: Τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδορος ἐν τρίτῳ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμῳδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικῶς καὶ πρεσβευτικῶς.

«Excidisse puto annum mortis Cratetis, quod factum nolim, quum aliunde de eo non constet.» Heynius. Euseb. ad Olymp. 127: *Polemo philosophus moritur, post quem Arcesilas et Crates* (cod. Armen. corrupte: *Coton*) *clari habentur.* Idem habet Syncell. p. 276, B.

99.

Diogen. Laert. IV, 28: Ἀρχεσίλαος, Σεύθου ἢ Σκύθου, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. V. Clinton. ad an. 315 et p. 378 sq. ed. Krüg.

100.

Syncell. Chron. p. 275, C (p. 253 ed. Dindf.): Οἱ βασιλεῖς Ποντίων ὅσα κατὰ τούτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη σιγῇ· περὶ ὧν Ἀπολλόδορος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

101.

Ol. 143.

Diogen. Laert. VII, 184, de Chrysippo: Τοῦτον ἐν τῷ ᾧδεῖρι σχολάζοντά φησιν Ἑρμῖππος, ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι· ἐνθα προσενεγκάμενον γλυκὺν ἄκρατον καὶ ἱλιγγιάσαντα πεμπτὰιον ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἑβδομήκοντα βιώσαντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς.

97.

Strato scholae praesae cepit, ut Apollodorus in Chronicis refert, olympiade centesima vicesima tertia, eamque annos octo et decem tennit.

98.

Moriens Crates, ut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, libros relquit alios quidem philosophicos, alios de comedia, orationes item pro concione et in legationibus habitas.

99.

Arcesilaus Senthii sive Scythii filius, sicut Apollodorus in tertio Chronicorum ait.

100.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

101.

Chrysippum in Odeo philosophantem Hermippus ait a discipulis ad sacrificium vocatum fuisse, ibique quum

FRAGMENTA HISTORICORUM.

102.

Ol. 162, 4.

Diogen. Laert. IV, 65, de Carneade: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδορος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἐξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

103.

Phlegon De longævis, 2: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν), ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν τοῖς Χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis 22: Συγγραφῶν δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. In his εἴκοσι ante τεσσάρων delendum esse monet Meursius.

104.

Joseph. Contra Apionem II, 7: *Antiochus neque justam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, quum non esset hostis, et socios insuper nos suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic invenit. Multi et digni scriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megapolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes et Castor chronographus et Apollodorus: qui omnes dicunt, pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Judæorum, et spoliasse templum auro argentoque plenum.*

ΠΕΡΙ ΓΗΣ sive ΠΕΡΙΓΗΣΙΣ.

LIBER I.

105.

Steph. Byz.: Ταυρόεις, πόλις Κελτικὴ, Μασσαλιωτῶν ἀποικος. Οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδο-

oblatum dulce merum hausisset, vertigine fatigari cepisse, atque ita quinto die defunctum esse, quum septuaginta et tres vixisset annos, olympiade, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesima quadragesima tertia.

102.

Refert Apollodorus in Chronicis, Carneadem vita excessisse olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinque.

103.

Inter historicos Ctesibius centum quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus.

DE ORBE TERRARUM.

LIBER I.

105.

Taurois, urbs Celtica, Massiliensium colonia. Cives, Tauroentii. Apollodorus in primo Geographicorum, dicit

ρος ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων φησιν, ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν χτίσαντας· οἱ ἀπορρίφοντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ προσερχθέντες αὐτοῖσι ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τῆς νεῶς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Libri index ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων Heynium movit, ut hoc fragmentum ex Artemidori opere geographico petitum esse mallet. Sed quæ est tituli hujus Apollodori operis fluctuantia, non est cur auctoris nomen mutemus.

LIBER II.

106.

Idem : Ἀβυλλοί, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νείλου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγήσεως. Libri περὶ γῆς.

107.

Idem : Ἀριανία (leg. Ἀριανοί), ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίαις. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

108.

Idem : Αὐγίλα, οὐδετέρως, πόλις Λιβύης· Ἀπολλόδωρος β' Περιηγήσεως. Ms. περὶ γῆς.

109.

Idem : Αὔσεις, ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσεως. Codd. περὶ γῆς.

110.

Idem : Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ τῆς γῆς δευτέρῳ.

111.

Idem : Ἰθέραι δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στῆλαις, ἀπὸ Ἰθρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Περὶ γῆς β'· « Ἐντὸς δὲ Πυρήνης Ἰθέραι τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρῳ. » « Ea-

dem apud Constantin. Porphyrog. De themat. II, 23, ubi locus plenior servatus. Omnino in hoc, seu potius in iis, quos excrispsit, plurium Apollodorum vestigia agnosco p. 11, 16, 24. » Heynius.

112.

Idem : Λᾶος, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ.

113.

Idem : Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀπολλόδωρος Περὶ γῆς δευτέρῳ. Λησται δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

113 a.

Idem : Μασσύλοι, Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος β'.

114.

Idem : Νάστος, πόλις Θράκης. Γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγήσει. Leg. δευτέρῳ περὶ γῆς. Heynius.

115.

Idem : Νοῦβαι, ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περὶ γῆς. Λέγονται καὶ Νουβαῖοι, ὡς Δαβαῖοι (Berkel. Σαβαῖοι; Holsten., cui Heyn. adstipulatur, Δαμαῖοι), καὶ Νοῦμιδες οἱ αὐτοί.

116.

Idem : Ὀρβίται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας. « H. e. gens habitans circa Alexandriam Indiæ; non vero, ut opus Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας. Monuit quoque Berkel. » Heynius. Verum hoc ferri nequit. Verba Ἀπολλόδ. δευτέρῳ περὶ Ἀ. ex satis vulgari veterum libros citandi more significant: Apollodori (Chronicorum) libro secundo, ubi agit de Alexandria in India ab Alexandro magno condita.

navem, quæ urbis conditores transvexit, pro insigni gessisse taurum, atque hos a classe Phocæensium disiectos et illuc appulso, urbem a navis insigni nominasse.

LIBER II.

106.

Abylli, gens juxta regionem Troglodyticam, Nil proximam, uti tradidit Apollodorus lib. secundo Periegeseos.

107.

Ariani, gens Cadusilis proxima, auctore Apollodoro in libro secundo.

108.

Augila, genere neutro, urbs Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

109.

Auses, gens Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

110.

Gaugamela, locus Persidis, de quo Apollodorus libro secundo de Terra.

111.

Iberia duæ sunt. Altera circa columnas Herculeas, ab Ibero flumine sic dicta, cujus Apollodorus libro secundo

Descriptionis terræ meminit : « Cis Pyrenen Iber est, « magnum flumen, ad mediterranea usque devolvens « undas. »

112.

Laos, urbs Lucaniæ, de qua Apollodorus libro secundo de Terra.

113.

Mardi, gens Hyrcanorum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Latrones isti atque sagittarii.

113 a.

Massyli, Libycus populus. Apollodor. libro secundo.

114.

Nastus, urbs Thraciæ. Scribitur quoque Nestus, auctore Apollodoro libro secundo Periegeseos.

115.

Nubæ, gens Libyæ juxta Nilum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Idem appellantur etiam Nubæi, uti Sabæi, et Numides.

116.

Orbitæ, gens Indica, cujus meminit Apollodorus libro secundo, ubi de Alexandria agit.

117.

Idem : Παροπαμισσας, πόλεως ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπαμισσάδαί οἱ παροικοῦντες. Ἀπολλόδομος δὲ ἐν δευτέρῳ Περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκλήσθαι.

118.

Idem : Τορέται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδομος δευτέρῳ Περιγηγέσεως. Ms. περὶ γῆς.

119.

Idem : Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπολλόδομος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ. « Ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλους Λιθυνοὶ καὶ τινες Ἰστροὶ λεγόμενοι Θερᾶκες. » Καὶ τὸ θηλυκὸν Ὑλλίς. « Πρόκειται Χερρόνησος Ὑλλικὴ μάλιστα Πελοποννήσου, ὡς φασί, πεντακαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας. » Postrema inde a πρόκειται corrupta sunt, sed quid sibi velit, e Scymno Chio intelligitur. Is enim v. 404 :

Ἐξῆς δὲ μεγάλη χερρόνησος Ὑλλικὴ,
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη.
Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασὶ πέντε καὶ δέκα
Ὑλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἑλλήνας γένεσι.

Nec tamen propterea cum Heynio putandum hos ipsos Scymni versus Ethnographum adscribere voluisse, sed cum Holstenio vindicanda sunt Apollodoro, ex quo mutatos in sua transtulit Scymnus. Eundem locum laudat Eustath. ad Periegeten p. 184, sed multo etiam contaminationem. Cf. Timæi fragm. 42.

120.

Idem : Ψησοί, ἔθνος τῆς Ταυρινίας (Heyn. leg. Ταυρικῆς). Ἀπολλόδομος ἐν δευτέρῳ Περιγηγέσεως (Mss. ἐν β' περὶ γῆς). « Ἐπειτα δ' Ἐρμώναςσα καὶ Κῆπος, τρίτον δὲ τὸ Ψησῶν ἔθνος. »

121.

Idem : Ὠρίται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων (p. 720) ... καὶ Ἀπολλόδομος δευτέρῳ.
« Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους,
« ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς, ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων ...

117.

Paropamissus, mons urbis Indicæ, a quo, qui juxta habitant, Paropamissadæ dicti. Apollodorus autem secundo de Terra, ab ipsis ait montem esse appellatum.

118.

Toretæ, gens Pontica. Apollodorus secundo Periegeos.

119.

Hyllei, populus Illyricus. ... Apollodorus in secundo de Terra : « Supra autem Hyllus Liburni, et quidam Istrj dicti Thraces. »

120.

Pssesi, gens Taurica. Apollodorus in secundo Periegeos : « Postea vero Hernnonassa, et Cepos, tertia vero Pssessorum gens. »

121.

Oritæ, populus Indicus liber. Strabo ... et Apollodorus secundo : « Deinde autem Oritas et Gedrosios, quorum illos quidem Indos, utpote inhabitantes petram ...

« Supplet tertio versu Ἀορνιν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holstenius πέτρων in πέτρων mutat : non male. Salmas., qui omnino his deverss. videndus ad Solin. p. 828, b, sic laudat : « Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας πέτρων Ἀρβίος. » Heyn. Equidem nil mutandum puto. Verbis ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων auctor Oritarum regionis naturam et nomen (ὄρος, πέτρα) explicare voluit.

Sequuntur reliqua fragmenta geographica, quæ, etsi nulla libri notitia adjecta est, probabiliter tamen ad Chronica sive ad opus Περὶ γῆς referuntur.

122.

Strabo XIV, p. 995, D (p. 677), ubi adversus Apollodorum disputat, qui Asiam intra Sinopen et Issum triquetram esse dixerat, quum sit potius quadrilaterum : Νῦν δὲ γε ... ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν · ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κοινῇ μέτρῳ, Γῆς Περίοδον ἐπιγράψας.

123.

Idem I, 105, B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Οἷον Ἰθῶρων μὲν τῶν ἱσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μετακισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδομος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζει. E libro secundo petita esse videntur.

124.

Steph. Byz. : Ἀδρανὸν, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἰτνῇ... Ἀπολλόδομος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἔθνικόν.

125.

Idem : Αἶνος, πόλις Θράκης. ... Τάυτην Ἀπολλόδομος φησιν ὀνομάσθαι Πολτυοβρίαν. Cf. Biblioth. II, 5, 9, 12, 13.

126.

Idem : Ἀλικαρνασσός. ... Ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἀνθην) ἀπὸ Τροίᾳ, ὡς Ἀπολλόδομος.

122.

Nunc inscitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, quam Terræ Circuitum inscripsit.

123.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

124.

Adranum, urbs Siciliæ ad Ætnam. Apollodorus gentilem dicit Adranitæ.

125.

Ænus, urbs Thraciæ... Hanc Apollodorus Poltyobriam nominatam esse dicit.

126.

Halicarnassus, ... secundum Apollodorum nomen habet ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (Anthen), i. e. ex eo quod Anthes hic comigraverit ex Trozene.

Cf. Strabo XIV, p. 656, Pausan. II, 30, 8; IX, 22, 5.

127.

Steph.: Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνάτωτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

128.

Idem: Ἀμφιγένεια ... ἔστι κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσσηνίας.

129.

Idem: Ἀντίκυρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

130.

Idem: Αὐτομάλαχα, χωρίον Λιβύης. Πολυτίστωρ τρίτη Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτομάλα φησι.

131.

Idem: Βῆσσα, πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἐνὸς σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ ... διὰ δύο.

132.

Idem: Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοράγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

133.

Idem: Ἐχῖναι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν ... Λέγονται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξὺ, παρὰ τὸν ἔχινον, ἡ διὰ τὸ πλῆθος ἔχειν ἔχινον. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως. Etymol. M. h. v. addit: τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος.

134.

Idem: Θέρμη, πόλις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης (I, 61).

127.

Allobryges, populus Galliae potentissimus, teste Apollodoro.

128.

Amphigenia... secundum Apollodorum, urbs Macistiae; secundum Antimachum, Messeniae.

129.

Anticyra, urbes duae, una Phocidis, ... alia in Malienis terra, ut Apollodorus.

130.

Automalaca, oppidum Libyae: Polyhistor libro tertio. Apollodorus vero Automala dicit.

131.

Bessa, urbs Locrorum. Herodianus per unum tantum s scribit, Apollodorus vero... per duo.

132.

Damei, populus juxta Ichthyophagos, ut Apollodorus.

133.

Echinæ, insulae circa Aetoliam... Appellantur etiam Echinades vel quia sunt asperae et acutae velut echinus, vel quod echinorum multitudinem habeant. Apollodorus vero ab Echino vate sortitis fuisse nomen asserit.

134.

Therme, urbs Thraciae. Apollodorus Macedoniae dicit, et Thucydides.

135.

Lacedaemon... Civis Lacedaemonius. Dicitur etiam per

135.

Idem: Λακεδαίμων. ... Ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος ... λέγεται κατὰ συγκοπὴν Λάκων· ὡς Ἀπολλόδωρος φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιάται οἱ Κύδωνες.

136.

Idem: Μένδη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

137.

Idem: Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὄρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν.

138.

Idem: Πασσαργάδαι. .. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς φησιν.

139.

Idem: Πέζρον, πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησιν.

140.

Idem: Σικανία, ἡ περὶ γῶρος Ἀκραγαντίνων. Καὶ ποταμὸς Σικανός, ὧς φησιν Ἀπολλόδωρος.

141.

Idem: Τίβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

142.

Idem: Τένεδος, ... Ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναι φησι. «Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros Περι νεῶν spectasse hæc.» Hych.

143.

Idem: Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ.

syncopen Lacon, ut Apollodorus inquit, quemadmodum Cydoniatæ dicuntur Cydones.

136.

Mende, urbs Thraciae, a Mende muliere. Apollodorus Mendin eam vocat.

137.

Odessus, urbs in Ponto juxta Salmydessum. Apollodorus vero montem magnum ait esse Odessum.

138.

Passargadæ..... quod Apollodorus genere masculino usurpat.

139.

Pephnum, urbs Laconica, neutro genere. Apollodorus vero insulam esse affirmat.

140.

Sicania, regio finitima Agrigentinis. Est etiam fluvius Sicanus, ut inquit Apollodorus.

141.

Tiberis, fluvius Italiae, ubi Roma est et Latinorum regio, ut Apollodorus.

142.

Tenedus... Est etiam urbs Tenedos juxta Lyciam. Apollodorus vero Pamphyliæ esse dicit.

143.

Philotera, urbs circa Troglodyticam, a Satyro condita. Apollodorus vero Philoteridem vocat.

144.

Idem: Ψαλῆς, πόλις Βοιωτίας. ... Ὁμηρος. ... ἐκαλεῖτο δὲ Ψαλῆς, ὡς Ἀπολλόδωρος.

145.

Idem: Ὀρικός. ... Ἐκαταὶς λιμένας καλεῖ Ἡπείρου τὸν Ὀρικὸν ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε.

146.

Idem: Ὀρεὸς, πόλις Εὐβοίας. ... Ὀρείτης ... Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησιν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ὀρείτας. « Οὕτω τῶν Ὀρείτων νυκτὸς αἰροῦσι πόλιν. » Heynius metro subveniendum putat sic: τῶν Ὀρείτων αἰροῦσιν οὕτω τὴν πόλιν.

147.

Schol. Apollonii I, 1116: Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον. ... Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ.

148.

Schol. Pind. Ol. I, 35, ad verba, Δεσπότην Συρακοσίον ἱπποχάρμαν βασιλῆα: Ineptos dicit Didymus eos, qui Hieronem non Syracusanum, sed Aetnaeum fuisse dicentes, Συρακοσίον ἱπποχάρμαν scribere voluerint: Ὅτε γὰρ Ἱέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναίος, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

149.

Schol. Pindari Ol. IX, 63: Πρωτογενείας ἄσται ... τῇ Ὀποῦντι λέγει· ἐκεῖ γὰρ φησὶ Δευκαλιῶνα καὶ Πύρραν οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδωρος (δὲ) φησιν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλιῶνα καὶ τὴν Πύρραν οἰκῆσαι. Cf. Strabo IX, p. 651, A (p. 425).

150.

Etymol. M.: Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος· « Ἀτ-

ταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκίτορας συναγαγὼν, ἐκτίσε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν. » Add. Stephan. in h. v: Πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνψικισμὸν Βιθάλης.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ,

vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ.

LIBER I.

151.

Steph. Byz.: Πλαταιαί, πόλις Βοιωτίας ... κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρῶτον τοῦ Καταλόγου· Ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῶ πορεύεσθαι ἐπ' ἀλλήλων. Ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Cf. Eustath. ad Il. B, 502, p. 267: Φασὶν δὲ Κῶπαι καὶ Κωπαῖς ἐκλήθησαν διὰ τὰς κώπας, αἷς ἐχρῶντο οἱ ἐγγύριοι πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὰ ἀπολιμνωθῆναι, φασί, τὰ ἐκεῖ. Ὅθεν καὶ ἡ ἐκείσε που Πλάταια πόλις παρὰ τὴν πλάτην, ὃ δηλοῖ τὴν κώπην. Strabo X, p. 406.

152.

Idem: Ἀργουρα, πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον Ἀργισσα ... Τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρῶτῳ Νεῶν καταλόγῳ Ἀργείους ὀνομάζεσθαι ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσούσης, ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θεσσαλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Ὁμηρος. Cf. Eustath. ad Il. B, 738, p. 333, qui τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἐθνικὰ secutus, post alia dicit: Ἀργισσα δὲ ὠνομάσθη ἢ ἀπὸ Ἀργείων ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τοῖς πεδίοις τῆς Θεσσαλίας, ἣν etc. Quare Berkel. Stephani locum,

colonos postquam collegerat, urbem condidit eamque nominavit Hellenopolin. »

DE NAVIBUS

sive

DE NAVIUM CATALOGO.

LIBER I.

151.

Plataeae, urbs Boeotiae, ... vocata fuit a palmula remi, ut Apollodorus primo Catalogi: « Quum ab paludibus inundari soleret Boeotia, qui juxta paludes habitant, Boeotios navibus vehentes ad invicem proficisci. Sic a palmula remi (πλάτη) vocatas esse Plataeas, et a remo (κώπη) Copas urbem. »

152.

Argura, urbs Thessaliae (ad Peneum fluvium), antea Argissa dicta... Gentile oportebat esse Argureus, quemadmodum etiam Philo perhibet: verum Apollodorus in primo libro de Naviu Catalogo tradit, incolas Argivos appellari, vel nomine mutato, vel quod campestris Thessaliae loca, quam Homerus Pelasgicum Argos nominavit, sibi vindicaverint.

144.

Ocalea, urbs Boeotiae... Sic Homerus... Vocabatur vero Ocalia, teste Apollodoro.

145.

Oricus... Hecataeus portum Epiri vocat Oricum... Apollodorus autem admirabilissimus urbem eam novit.

146.

Oreus, urbs Euboeae... Gentile Ὀρείτης... Apollodorus autem quadrisyllabice inquit, non per ε diphthongum, sed per ε et ι, Ὀρείτας: « Sic nocte Oreitarum urbem capiunt. »

147.

Campus Nepeae prope Cyzicum est... Apollodorus vero Nepeae campum in Phrygia dicit.

148.

Hiero erat Syracusanus, non vero Aetnaeus, sicut Apollodorus dicit.

149.

Protopentia urbi... Opuntum dicit; illic enim habitasse ait Deucalionem et Pyrrham, quorum filia Protopentia. Apollodorus vero refert non Opunte, sed Cyni Deucalionem et Pyrrham habitasse.

150.

Hellenopolis. « Apollodorus: Attalus ex Graecis urbibus

quem corruptum esse putat, hoc modo in integrum vult restitui: Ἀπ. δὲ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ Ἀργισσαν ὀνομάζεσθαι κ. τ. λ. Sed non de urbis, sed de civis nomine jam quaeritur, quod Ἀργείους esse Apollodorus dixit. Id gentile est Ἀργείας, cuius nominis alia forma erat Ἀργισσα, ut indicat Eustath. l. l.: Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν βῆθεισαν Ἀργισσαν εὕρηνται σπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων, Ἀργεῖαν ἔχοντα προπαροξυστικῶς διὰ διζυθόγγου.

153.

Etymol. M.: Ἀσπληδὸν· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν· Σπληδόνα τ' ἡγαθέην.

Truncata haec, quae ad Il. B, 511 spectant, facili negotio restituas ex Eustath. p. 272: Ἡ δὲ Ἀσπληδὸν γράσσεται παρ' ἑτέροις καὶ χωρὶς τοῦ α· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀσπληδόνο, υἱοῦ Ποσειδῶνος ἢ Πρέσθωνος ἢ Ὀρχομένου. Cf. Steph. Byz. h. v., schol. Hom. ad l. l., Etym. M., Strabo IX, p. 637, C (415).

154.

Steph. Byz.: Ὠρωπός. ... Τὸ ἐθνικὸν Ὠρωπιεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτός (sc. Ἀπολλόδωρος) ἐν Νεῶν καταλόγῳ πρώτῃ· «Ἔστι δ' ἡ Γραιὰ τόπος, τῶν Ὠρωπιέων πόλις.»

155.

Strabo IX, p. 621, B, (405): Οἶονται δὲ τινες δεῖν γράζειν (Il. B, 508)·

Ἰσόν τε Ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐγκατέωσαν·

ἐκτείνοντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νισάν τε Ζαθέην·

ἡ γὰρ Νισα οὐδαμῶς φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἰσον οὕτως εἴρχεν.

Eadem Eustath. ad e. l. p. 271, sed Apollodori non meminit. Cf. O. Müller. Orchom. p. 381.

153.

Aspledon (urbs in Bætorum et Locrorum confinio, quam etiam Splendonem vocant) nominata est a Spladone Presbonis et Steropæ. Apollodorus vero ait Asclepiadem ita dicere: Σπληδόνα τ' ἡγαθέην.

154.

Oropus... Gentile, Oropieus. Sic enim Apollodorus libro primo de Naviu Catalogo: «Est autem Græa locus, Oropieorum urbs.»

155.

Sunt qui apud Homerum sic putent scribendum:

«Atque Isum sacram positamque Anthedona fine,»

priori syllaba vocis Isos poetice producta, pro:

Nisam sacram.

Nusquam enim in Bæotia invenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in Commentariis de navibus. Itaque locum non habet, nisi Isum ita appellaverit.

156.

Apollodorus quoque tradidit, Hyantes memorari, qui e Bæotia profecti, Ætolorum sint facti inquilini.

156.

Strabo X, p. 713, A (p. 464): Καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἶρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ὑαντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

157.

Idem lib. IX, p. 637, B (p. 416), postquam Bæotiae urbes enarraverat: Εὖ γάρ, inquit, τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεία λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in superioribus et toto hoc loco de veterè Græcia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum esse. Heynius.

158.

Steph. Byz.: Ἀκτὴ· οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. Ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὥς Φαβωρίνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τὰναντία φησίν· «Οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. Τριγώνου γὰρ οὐσης, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλαιοι τυγάνουσι, δι' ἃς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν.» Utrum hæc ex opere de Naviu Catalogo, an aliunde petita sint, discerni nequit, illud tamen verisimilius. Itaque hunc maxime locum fragmento assignavi, quia Attica post Bæotiam nominatur apud Homerum, cuius in navibus recensendis ordinem etiam Apollodorus secutus est, uti et res ipsa suadet et ex fragmentis libri nota distinctis licet intelligere.

LIBER II.

159.

Strabo VII, p. 457 B (208): Ἀ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος εἶρη-

157.

Huiusmodi materiam probe nobis suggesserunt illi qui in Catalogum Homeri scripsere: quos sequimur, ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

158.

Acte: sic Attica appellabatur ab Actæo quodam. Is vir fuit, Phavorino auctore, indigena, qui ibi regnavit, atque de se ita et terram nominavit et populum. Sed alia prorsus statuit Apollodorus, scilicet, ita esse dictam παρὰ τὴν ἀκτὴν, id est, a littore, quia magna illius pars ad mare vergit. Quum enim triangularis sit, latera utrimque Sunium versus vergentia mari adjacent. Hac de causa duas quatuor tribuum sub Cecrope Actæam et Paraliam appellarunt.

LIBER II.

159.

Quæ Apollodorus in exordio libri secundi de navibus affert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is neu-

κεν, ἥκιστα λέγοιτ' ἄν. Ἐπαινεῖ γὰρ Ἐρατοσθένης ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἐκεῖνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικά εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτιλλέσθαι. Συνηγορῶν δὲ τούτοις, Ὅμηρον φησι τὴν μὲν Αὐλίδα καλεῖν πετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι· πολὺκνημον δὲ τὴν Ἐτεινὸν, πολυτρήριον δὲ τὴν Θίσβην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἀλάρτον· τὰ δ' ἄπωθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. Ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα ῥέοντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μεμνήσθαι, οἷον Ἰστρου, Τανάιδος, Βορυσθένης, Ὑπάνιος, Φασίδος, Θερμυδόντος, Ἄλως· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνήσθαι, πάντας (πλάττειν Coraes) δὲ ἀγαυούς τινας Ἰππημολογούς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίου τε. Παφλαγονάς τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορηκέναι παρὰ τῶν πεζῇ τοῖς τόποις πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. Ἀπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἀξενον διὰ τὸ δυσχεμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιουκούντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν ξενουτούντων καὶ σαργοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπῶμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνιον κεκληθῆναι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πολεὺς κτισάντων. Ὁμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Αἰθίωην, οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖλου καὶ προσρῳσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμοῦ μεμνήσθαι, οὐδὲ τοῦ ἱεθοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Ὠκεανόν· εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι·

Αἰθιοπίας θ' ἱκόμεν καὶ Σιδονίους Ἀραβάς τε.

(V. Strab. I, p. 70, A, B.) Οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὁμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκεῖνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἠμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλχημᾶνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθαλίμους καὶ Μονομάτους καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφεῆς βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἐσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Μεροπίδα γῆν (v. fr. 76), παρ' Ἐκαταίῳ δὲ Κυμμερίδα πόλιν (v. fr. 2), παρ' Εὐημέρῳ δὲ τὴν Παγγαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὄμβρων τήκεσθαι (v. Theophrast. Περὶ λίθ. p. 394), ἐν δὲ τῇ Αἰθίῳ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. Ἐπιτείνειν (Casaub. ἐπιτιμᾶ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὅμηρον τὴν Ὀδυσσέως· εἰ γὰρ αὐτῇ χρῆναι (fortasse χρῆναι ἄν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικέναι μυθολογίας χάριν. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὅς τὴν μὲν Γαυδὸν (Heyn. Γαῦλον) Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιάται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακησίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου τε ἐν Πηλῷ, Ἰλαυκοπίου τε ἐν Ἀθήναις. Τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὡς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. Τὸ μὲν γὰρ

tentiam Eratosthenis, qui Homerum aliosque veteres ait Græcarum quidem regionum notitia præditos, remotiorum autem admodum esse ignaros, quippe et longorum itinerum imperitos et navigationis. Quibus verbis ille patrocians, Homerum ait Aulidi saxosæ titulum recte tribuisse, quia talis omnino sit: idemque de Eleono callosa, et Thisba columbis abundante, herbosæque Haliarto sentiendum esse: remotiora neque illi, neque reliquis nota fuisse. Nam quum in Pontum circiter quadraginta influant amnes, ne nobilissimorum quidem ullius mentionem eum facere: Istri puta, aut Tanaidis, Borysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodontis, Halysos. Tum Scytharum eum non meminisse: fingere vero quosdam præclaros Equimulgos, Lactivoros, et Abios. Paphlagonas quoque mediterraneos eum cognovisse ex narratione eorum, qui terrestri itinere ad eos accessissent, maritimam autem Paphlagoniam ignorasse: idque remota tulisse: illud enim mare tum navigabile non fuisse: sed Axenum, id est inhospitale, appellatum, ob frigoris nimii difficultatem et sævitiam accolentium ibi populorum, maxime Scythiarum hospites immolantium et carnibus eorum vescantium ac capitibus poculorum loco utentium: postea temporis Euxinum, id est hospitale, ab Ionibus fuisse appellatum, qui in ora ejus urbes condidissent. Similiter eum fugisse res Ægypti et Africæ, ut Nili exundationes, et aggerum in mare congestiones, quorum nusquam meminert; sicut neque isthmi inter Rubrum et Ægyptium mare, neque eorum quæ in Ara-

bia et Æthiopia sunt atque Oceano: nisi si Zenoni philosopho sit assentiendum, sic scribenti Homericum versum:

Veni et ad Æthiopes, et Sidonios, Arabesque.

Neque vero id de Homero mirum esse: quum etiam ipsa posteriores multa et ignoraverint, et prodigiöse finxerint: ut Hesiodum Semicanes, Capitones, Pygmæos; Alcmanem Steganopodes (quasi pede præditos, quo supini se tegerent); Aschylum Canicæpites, Sternophthalmos (oculos in pectore gerentes), Unoculos, et alia infinita. Ab his se convertit adversum scriptores, qui Rhipeos montes, et Ogygium montem, et Gorgonum ac Hesperidum domicilium tradiderunt: et ad Meropidem Theopompi terram, Cimmeridum Hecataei urbem, Euhemeri Panchæam terram, et Aristotelis lapides fluviæ arenas, qui imbris liquescant: urbemque ab eo traditam Bacchi in Africa, quam idem bis invenire non possit. Quin et eos insectatur, qui de sententia Homeri Ulyssem circa Siciliam vagatum fuisse affirmant: aut certe dicendum fuisse, Ulyssem quidem eo locorum erroribus actum, sed poetam fabularum inducendarum gratia in Oceanum eos amovisse. Ac ceteros quidem venia dignatur, excepto Callimacho: qui grammaticum se professus, Gaudum tamen Calypsus insulam faciat, et de Corcyra Scheriam. Alios item culpat, qui de Gerenis et Acacesio, de Ithacæ Demo, Pelethronio in Pelio, Glauco Athenis falsa scripserint. Atque aliis id genus paucis additis finem facit, quum pleraque de Eratosthenis

τοὺς ὕστερον ἐμειροτέρους γεγενῆσθαι τῶν πάλαι περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένη καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐπ' Ὀμήρου, δοκεῖ μοι καὶ ἐπιπληθεῖαι τις δικαίως, καὶ τοῦναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ, περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προσφέρειν.

Ad hæc sæpius Strabo respexit, ut demonstrant sequentia :

160.

Strabo I, p. 55, B (p. 31) : Aristarchus Æthiopes bifariam divisos accipit, non ita tamēn dirimi existimat, ut duæ sint Æthiopiæ, una versus orientem, altera versus occidentem sita; sed unam tantum esse contendit. Τοῦτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἰρήκεν Ἀπολλόδορος ἐν τῷ περὶ νεῶν καταλόγῳ δευτέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

Strabo I, p. 73 B (p. 43) : Non desunt, qui Æthiopiam in nostram Phœnicen transferant, et quæ de Andromeda narrantur, ad Ioppen evenisse dicant; οὐ δὴπου κατ' ἀγνοίαν τοπικὴν καὶ τούτων λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθῳ μᾶλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἃ προσφέρει ὁ Ἀπολλόδορος, οὐδ' ὃν τρόπον παρατίθῃσι τοῖς Ὀμήρου ταῦτα, εἰδώς. Τὰ μὲν γὰρ Ὀμήρου τὰ περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII, p. 457) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθῃσι, ἀγνοίαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἀγνοίαν. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσταιτο ἀγνοίαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντες ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι· οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφάλους καὶ Μονομάτους· ὅπου γε οὐδὲ τοῖς

περὶ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχοντες περὶ πολλῶν, καὶ μὴ ἐξομολογούνται τὴν μυθογραφίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἐκόντες, οὐκ ἀγνοίᾳ τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων, τερατείᾳς καὶ τέρψεως χάριν. [Δοκοῦσι δὲ κατ' ἀγνοίαν ὅτι μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδῆλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων, gloss.] Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἔρει χρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

Idem p. 76, A (p. 44) : Ἀπολλόδορος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καίπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ οὓς τὴν πλάνην φράζει, Γαῦδον (Heyn. Γαῦλον) καὶ Κόρχυραν ὀνομάζει. In seqq. respondet Strabo.

Cum his confer. Tzetz. Chil. VII, 760 :

Ὁ δὲ γε Ἀπολλόδορος δευτέρῳ καταλόγου, ψυχρὴν ἐπαληθίζουσαν ὥσπερ ὁ Τζέτζης ἔχων, τέρατα τε καὶ πλάσματα οἰεῖται, γράφων ὥδε· « Ἡμίκυνες, Μακροκράνοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι, πλάσμα ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στερόφθαλμοι τε, αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομάτων. Μύθον τε (Heyn. Μυθοὶ τε, vel μυθώδεις) Ἰμαντόποδες καὶ Ἰμαντοσκελεῖς τε, Μονοτοκῆται, Ἀρβίνες, καὶ Ἀστομοὶ ὁμοῖως, καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγέλαστούντες. »

Strabo XII, p. 831 (p. 553) : Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν (τὸν Ὀμηρον sc.) πολλὰ τῶν ἐνδόξων ἔφη (Ἀπολλόδορος sc.) περὶ τὸν Πόντον, ὅσον ποταμούς καὶ ἔθνη, etc.

161.

Ex libro secundo fortasse petita sunt etiam hæc.

Strabo I, p. 105 B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Ὅσον Ἰβήρων μὲν τῶν ἑσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τό-

translulerit : quæ supra ostendimus parum esse consentanea. Quippe et Eratostheni, et illi facile dederim, posteriores antiquis in peritia rerum geographicarum præstitisse : sed adeo ultra modum reprehendendo pro- vectos, maxime in Homerum, videtur mihi merito quispiam objurgare posse : adeoque contrarium asserere, eos poetæ rerum igitur exprobrare earum, quas ipsi nesciant.

160.

Poetam, quum id ignoraret, sicut et alia, quæ Apollodorus libro de Recensione navium secundo refert, finxisse de locis falsa.

Quæ sane non ob igitur locorum dicuntur, sed fabulæ potius prætextu ; sicut et apud Hesiodum sunt et alios talia, quæ Apollodorus proferens nescit quomodo ea cum Homericis componat. Nam de Ponto et Ægypto ab Homero scripta proferens, inscitia eum culpât, qui voluerit quidem vera dicere, sed igitur lapsus falsa pro veris dixerit. At enim Hesiodo nemo igitur obiecerit, Sennicanes nominanti, et Longipites, et Pygmæos (nam hæc fabulæ, ut et Pygmæorum, Homero quoque vitio non dantur) : neque Alcmæni Latipedes,

neque Æschylo Canicipites et Pectoroculatos, et Uno- culos ; quid ? quod ne prosa quidem oratione scribentibus animus advertimus multa narrantibus sub historiæ specie, etiamsi non fateantur se fabulas scribere. Statim enim apparet eos fabulas admiscere non ob verorum igitur, sed delectationis causa monstra et alia, quæ esse non possunt, fingentes. [Videntur autem vel maxime igitur ducti de obscuris et ignotis tam probabiliter fabulari.] Et Theopompus quidem disertè proficitur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus, et Indicarum rerum scriptores.

Apollodorus, Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod, tametsi grammaticus esset, tamen et contra Homeri institutum, et locorum in Oceano ab hoc expositurum, ad quæ Ulysses pervenerit, Caudum is ac Corecyram nominaverit.

Ait Apollodorus Homerum multa nobilia ignorasse de iis, quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et populos.

161.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem

πους μετωχισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὀρίζεται.

162.

Schol. ad Hom. II. Θ, 284, Herculeum narrat Troja positum Hesionen captivam muneris dedisse Telamoni, atque filium quem hic ex Trojanam muliere suscepisset nominatum esse Teucrum. Addit: Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Ἀπολλοδώρῳ Heynius) τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γενῶν (leg. περὶ νεῶν. Schol. Didymi ἐν καταλόγῳ νεῶν).

LIBER V.

163.

Athenæus III, 7, p. 82, B: Ὅτι δὲ ἡ Σιδουὺς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ῥιανὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν πέμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγῳ.

LIBER VII.

164.

Steph. Byz.: Λιταί, πόλις Λακωνική. Ἀπολλόδωρος ἐξδόμῳ.

165.

Strabo VIII, p. 566, A (368): Primas Argolici sinus partes Lacones, reliqua Argivi tenent. Laconum est inter alias urbes καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπίδαυρος, ὡς Ἀρτεμίδωρος φησιν. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτετιμημένους Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἂν λιμενηρὰν, μεταβέβληκεναι δὲ τοῦνομα. Cf. Steph. Byz. in Ἐπίδαυρος et intpp.

commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

162.

Historia explicatius narratur tum ab aliis multis tum ab Apollodoro grammatico in libro secundo operis de Navium catalogo.

LIBER V.

163.

Siduntem vicum esse Corinthii agri, Rhianus dixit primo libro Heracleæ, et Apollodorus Atheniensis quinto de Navium Catalogo.

LIBER VII.

164.

Litæ, urbs Laconica. Apollodorus septimo.

165.

Epidaurum Limeram Apollodorus Cytheris vicinam facit, atque ob portus (limen is Græce dicitur) commoditatem Limeneram, ac postea conciso vocabulo Limeram fuisse cognominatam.

LIBER VIII ET SEQUENTES.

166.

Stephanus: Ὡλενος ... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν ὁδόῳ τοῦ νεῶν καταλόγου· « Τὸν Ὡλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν. »

167.

Strabo X, p. 696, A (353), de Cephallenia olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τότε μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεσπάλει τὴν ὁμωνυμίαν (in aliis codd. ἀμφιβολίαν), εἰπόντα· « Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, » ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τότε δ' ἀντιγράφεται δεῖν· « Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε », ἀλλὰ μὴ « Σάμῃ τε », ὁ γὰρ ὅστις ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεισθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμῃ λέγεται ἡ πόλις, ὅλον εἶναι ἐκ τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἐκάστης πόλεως μνηστῆρας φάναι, « Ἐκ τε Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἕασι, » καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· « Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμην δ' ἔδωκαν. »

Idem p. 700, C (p. 457), de insula Asteria juxta Cephalleniam: Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχνιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενὰς τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἱσθμῷ κείμενον.

168.

Idem X, p. 706, A (p. 460): Artemidorus Chalcidem sive Chalciam Ætoliae montem inter Acheloum et Pleuronem ponit; Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον (p. 692, A, B [451], scilicet Apollodoro non laudato), ὑπὲρ τῆς Μολυκρίως καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφιασσὸν καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἰδρῦσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος.

Ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίης κατὰ μὲν

LIBER VIII.

166.

Olenus ... Apollodorus masculino genere hanc vocem usurpans dicit in octavo Navium catalogi: « Olenum et « Pallenem nunc quidem non amplius esse contigit. »

167.

Apollodorus alibi quidem, vitandæ ambiguitatis causa, salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula poni tradens, alibi « Dulichiumque Samumque, » non « Samenque » scribi volens, satis ostendit, se putare urbem Samen Samumque promiscue appellari, insulam vero Samum duntaxat; nam urbi nomen esse Samen liquere ex eo, quod procus enumerans, qui e quavis fuerit urbe, dixerit: « Viginti videri Samo juvenes quatuorque, » et quod de Ctimenta narratur: « Hanc posthac misere Samen. »

Apollodorus etiamnum manere ait Asteriam insulam, inque ea oppidulum Alalcomenas, in ipso positum Isthmo.

168.

Apollodorus, sicut ante dixi, Chalcidem sive Chalciam montem supra Molycriam et Chalcidem et Taphiassum, et Calydōnem collocat, in medio Pleuronis et Chalcidis urbis. In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quos-

τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυστράχους τινὰς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν ἄλλω μὲν μένεται.

169.

Strabo, X, p. 727, B (p. 474) : Μέγεθος δὲ (Cretæ) Σωσιπράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, κ. τ. λ.

170.

Idem VIII, p. 521, C (338), ubi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephyra, diversa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica : Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἰώθε διαστέλλεσθαι τὰς διμυνομίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολὺμυλον καλῶν, τὸν δὲ Βοιωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Θρηκίην, συντιθείς,

Μεσσηγίης δὲ Σάμου καὶ Ἰμβρου,

ἵνα χωρίση ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφυραν διαστέλλεσθαι τῷ τε «τῆλόθεν» καὶ τῷ «ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.» Ταῦτα δ' οὐχ ἁπλοῦς τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείστα. Ἐκεῖνος γὰρ οὐ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφυραν, ὡς προεῖπομεν, κ. τ. λ.

Schol. Il. N, 301 : Quattuor sunt urbes Ephyrae nomine : Nūn οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κραννώνιους ἐν Θεσπρωτίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Cf. Eustath. ad Od. B, p. 1415, 50.

Schol. codicis Hamburgensis ad Hom. Odys. A, 259 : Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἰλλου Μερμερίδαο.] Ἰάσων ἄμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἰσχυρὴν Φέρητα· οὗ Μέρμερος· οὗ Ἰλλος· οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας· ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. «Habit ergo ante oculos Apollodorus et is, quem exscripsit Eustath. ad e. l. Odys. p. 1416, l. 2.» Heynius.

dam Erysichaeos esse ait : quorum mentionem facit Aleman.

169.

Magnitudinem (Cretæ) insulae Sosicrates, quem res hujus insulae exquisitè tradidisse Apollodorus ait, definit.

170.

Apollodorus docens qua ratione Homerus soleat homonyma vocabula distinguere, ut quum Orchomenum Arcadiae «pecoris divitem,» Beotiae ejusdem nominis urbem «Minyium» appellat : et Samum Thraciam appposito adjectivo dicit, vel sic, «Samum inter et Imbrum,» ut ab Ionica insula distinguat : sic eum ait etiam Thesproticam Ephyram distinguere ab alijs, voce «procul» et «a flumine» «Selleente». Atqui hac non conveniunt cum iis, quae Demetrius Scepsius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotis, sed in Elea apud Ephyram illic sitam tradit flumen esse Selleentem, ut ipsi quoque in antecedentibus docuimus.

Hoc loco Homerus [Il. N, 301] Cranonios (qui antea Ephyraei dicebantur) intelligit, ut narrat Apollodorus.

Iason Ephyrae, Thesprotia urbe, una cum Medea versatus ex ea filium suscepit Pheretem; hujus est Ner-

Eustath. ad Odys. B, 328 : Ἡ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μηδείαν πολυφάρμακου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος.

171.

Suidas : Καλύμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος· ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος· Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν (editt. Καλυδωνῶν) μετέγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Etymol. M : Καλύμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. Ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλιάδελφος ἐκ Καλυδωνῶν μετένεγκε τὸ σπέρμα. «Νήσους τε Καλυδνάς», ἃς Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Postrema spectant ad Il. B, 677. Cf. de hi: Calydnis insulis, sicut de illis quae e regione Trojae juxta Tenedum sitae erant, Strabo X extrem., XIII, p. 900, Steph. Byz., Eustath. ad Dionys. 530, Lycophron. 25, O. Müller. Orchom. I, p. 109, 421.

172.

Strabo VIII, p. 568, C (p. 370) : Περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται... Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἑλλήνας (Il. B, 684).

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἑλλήνες.

Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχιλόχον ᾗδ' εἰδέναι καὶ Ἑλλήνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸν μὲν περὶ Προϊτίδων λέγοντα, ὡς «Πανελλήνες ἐμνήστευον αὐτάς,» τὸν δὲ, ὡς «Πανελλήνων οἷζυς ἐκ Θάσον συνέδραμεν.»

173.

Strabo VI, p. 390, B (p. 254) : Φιλοκτῆτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς Περὶ νεῶν, τοῦ Φιλοκτῆτου μνησθεὶς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἄκραν οἰκίσαι, καὶ Χώνην

merus, hujus Illus, qui in Thesprotia regnaverunt, referente Apollodoro Atheniensi.

Ephyra, propter Medeam venenis abundans, ut narrat Apollodorus Atheniensis.

171.

Καλύμνος, frumentum Aegyptium : pro Καλύμνος. Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Aegyptum transtulit. Apollodorus tradit Καλύδνας dici ut Καλύδας.

172.

De Hellade, et de Hellenibus ac Panhellenibus res habet controversiam. ... Apollodorus solos eos, qui in Thessalia erant, Hellenes appellari ab Homero ait :

Myrmidones dicuntur, et Hellenes.

Hesiodum tamen et Archilochum jam scivisse, etiam Hellenes dici omnes Graecos et Panhellenes, quorum alter de Proetibus dixerit, Panhellenes (universos Graecos) earum conjugia ambivisse : alter, Panhellenum robur Thasum concurrisse.

173.

Philoctetæ opus est etiam Crimisa vetus, eadem in regione (sc. in Lucania). Apollodorus in Commentario de navibus, facta Philoctetæ mentione, quosdam ait referre, eum, quum in Crotoniatarum pervenisset agrum, Crimisam arcem condidisse, superque ea urbem Cho-

πολιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτη Χῶνες ἐκλήθησαν· παρ' αὐτοῦ δὲ τινες σταλέντες εἰς Σικελίαν, περὶ Ἐρυκα μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρώος Αἰγέστην τευχίσαι (sc. λέγονται).

174.

Schol. Apollonii III, 1090: Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. Καὶ ἄλλας δὲ ἔσθεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρροδία (lego: Πυρραία, ut apud Strabon. lib. IX, fin. *Heyn.*) ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος, [ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλιὸν Πύρρα] ὡς Ῥιανός·

Πύρραν δῆποτε, τήν γε παλαιότερον καλέεσκον ἔ
Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀργαίης ἀλόχοιο·
Αἰμονίην δ' ἐξ αὐτῆς ἀρ' Αἰμόνος, ὃν ῥα Πηλεάσχος
γεῖνατο φέρτατον υἱόν· ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλον Αἰμῶν·
τοῦ δ' ἀπο Θεσσαλίην λαοὶ μετερμίζαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδῖππου πατρός, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (V. II. B, 678.) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν, Φθιώτιν. Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδορος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

175.

Strabo VII, p. 505, B (328), Helli vel Selli circa Dodonam: Οἰόνται δὲ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδορος, ἀπὸ τῶν ἑλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι. Τὸν μέντοι ποιητὴν οὐ λέγειν Ἑλλοὺς, ἀλλὰ Σελλοὺς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεὶς, ὅτι καὶ Σελλήεντά τινα ὀνομάζει ποταμόν. Ὀνομάζει μὲν οὖν, ὅταν φῇ (II. B, 659)·

Τηλόθεν ἔξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·

* ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντός Ἡλείοις· ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήεντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοτοῖς.

« In loco valde corrupto Casaub. cum Xylandro supplet: Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, quasi non Thesprotiae Ephyram, sed Elidis intelligi in loco Homérico voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibliotheca

II, 7, 6, statuisse videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis gestas enarrat: Phylantis autem filia Astioche. Verum apponemus statim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum lacuna laborare ante ista: Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepsii, cujus illa fuit admonitio: ad Ephyram Thesproticam Selleentem esse nullum: hunc Elidis esse fluvium. Ceterum ad Strabonis mentem spectat similis versus II. O, 531, de Phyleo. Nata diversitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyra Epiri nemo dubitet: cf. Stephan. Byz.; sed de amne Selleente dubitatur. *Heyn.* Quare Siebenkees. lacunam explendam censet hunc fere in modum: Ὁ δὲ Σκῆψιος Δημήτριος οὐ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφ., ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς...

ΤΡΩΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ.

176.

Strabo XII, p. 829, C (p. 552), ubi agit de versibus Hom. II. B, 856:

Αὐτὰρ Ἀλκίωνα Ὀδῖος καὶ Ἐπίστρφος ἔρχον,
τηλόθεν ἔξ Ἀλύθης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλην.

Postquam de Theopompi, Demetrii Scepsii, Menecratis sententiis disputaverat, pergit ita: Πρὸς Ἀπολλόδορον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόςμῳ διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἶεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλκίωνα ἐκτὸς τοῦ Ἄλως· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀπείχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περσείας τοῦ Ἄλως. In sequentibus Apollodorum refutare studet. Ἀλλ' οὐδὲ ὁδῶν εἶχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἀπάντων, μηδένως ἐκ τῆς περσείας τοῦ Ἄλως κοινωνήσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τοῦναντίον δὲ μάλλον εὐροί τις ἂν μαρτυρίας. Μαϊάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὀρμηθέντας συμμαχεῖσθαι τοῖς Τρωσὶν. Deinde per-

175.

Censent, inquit Apollodorus, Hellos vel Sellos a paludibus (*hele* Gracis hoc est), quæ sunt circa Dodonæum templum, sic dictos; ipse quidem poetam non Hellos, sed Sellos vocare templi accolæ existimat, additque nominari ab Homero etiam fluvium quendam Selleentem. Quem quidem hoc versu poeta nominat:

Ex Ephyra procul hinc, ad flumen Selleentem.

Demetrius Scepsius vero non vult intelligi Ephyram Thesprotiæ, sed eam quæ est apud Eleos intra Peloponnesum habitantes: ibi enim esse id nominis fluvium, nulum vero apud Thesprotos, neque apud Molossos.

TROJANARUM COPIARUM RECENSUS.

176.

Contra Apollodorum de iisdem in Trojani exercitus recensione disserentem, etsi jam multa diximus, tamen etiam nunc dicendum est. Nec enim putat Halizonas esse extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojaniæ venisse ex iis, quæ sunt trans Halyn, regionibus.

nen, a qua Chones in ea regione dicti; et missos ab eo quosdam in Siciliam ad Erycem cum Ægesto Trojano, Ægestam urbem ædificasse.

174.

Thessalia prius dicebatur Hæmonia, atque alia nomina habebat. Appellabatur etiam Pyrrhodia (vel potius Pyrrhæa) a Pyrrha Deucalionis conjugē, ut dicit Rhianus:

Pyrrham, quam antiquiores nominabant

a Pyrrha, Deucalionis vetusta conjugē; [Pelagus
rursus terram nominabant Hæmoniam ab Hæmone, quem
genuit fortissimum filium. Hæmon vero procreavit The-

[salum,

a quo Thessaliæ populi eam mutato nomine dixerunt.

Alii Thessaliā a Thessalo Phidippi patre, Heraclida, post Troica denominatam volunt. Dispescitur vero in quattuor partes, Pelasgiotidem, Thessaliotidem, Iolcitudem, Phthiotidem. Hæc apponit Apollodorus in Nativum Catalogo.

git p. 830, C (553): Αὐτὸς δὲ δ' Ἀπολλόδωρος πα-
ρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράζει (Il. B, 852).

Ἐξ Ἑνετις, ὅθεν ἡμίονων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δὲ φησιν Ἑκαταίων τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι
τὴν Ἀμισόν. Ἡ δὲ Ἀμισὸς εἰρήται διότι τῶν Λευκο-
σύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλυσος.

177.

Strabo XIV, p. 976, B (661): Τοῦ ποιητοῦ δὲ
εἰρηκώτος οὕτωςί (Il. B, 867).

Μάσθλης αὐ Καρῶν ἤγιστο βαρβαροφώνων.

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὸς ἔθνη βάρβα-
ρα, μόνους εἰρήκε βαρβαροφώνους τοὺς Κἄρας, βαρβάρους
δὲ οὐδένας. Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ
λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μὴ δὲ Ἑλληνὰς πω
ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τὸ τε γὰρ, Μηδὲ
Ἑλληνὰς πω, ψεῦδος αὐτὸς δὲ ποιητὴς ἀπελέγχει.

Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρύ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος
καὶ πάλιν.

Εἰτ' ἐθέλης τερφεῖναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἐμῆλθεν εὖ λεχθή-
σεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὐτε δὲ οὗτος εὖ· οὐτ'
Ἀπολλόδωρος δὲ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι
ἰδίως καὶ λοιδορίως ἔχρῳτο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν
Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ
τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐχρῶν γὰρ
οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἦμεῖς δὲ ζητούμεν, διὰ
τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ.
Ὅτι, φησί, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐπι-
πτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἰρήκε βαρβάρους. In sequenti-
bus Strabo respondet.

Ipse Apollodorus Zenodoti istuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, mulas regio quæ gignit agrestes.

Hanc asserit Henetam ab Hecateo Milesio accipi pro urbe
Amiso. Demonstravimus autem, Leucosycorum esse
Amisum, et extra Halyn sitam.

177.

Quum Homerus dixerit: « At Masthles Cares du-
xit barbarilingues: quæstio oritur, cur, qui tam
multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues
dixerit, barbaros nullos. Non recte Thucydides, qui pro-
pterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Græci
quidem, quorum nomen his opponeretur, in unum nomen
secreti erant. Nam quod de Græcis ille dicit, falsi ipse
Homerus convincit:

Gloria cuius summa per Helladaque et medium Argos;
et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicturus
erat barbarilingues? Igitur neque hic recte, neque Apol-
lodorus grammaticus qui ait, communi nomine pecu-
liariter et conviciandi causa Græcos usos, maxime Iones
adversus Cares, quos odio haberent ob assiduas inimi-
citas atque bella. Etenim hac ratione fuerunt barbari
nominandi. Nos autem causam quaerimus, cur ne se-
mel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguini
meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi

178.

Idem XIV, p. 995, A (p. 677): Ὁ γὰρ Ἀπολλό-
δωρος ἐν τοῖς Περί νεῶν ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς
γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἅπαντας
κατηριθμείσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερβρόνη-
σου κατοίκους ὄντας, ἧς δὲ στενότατος ἰσθμός ἐστι τὸ
μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ
ἐκτὸς πλευραὶ, φησί, τριγωνοειδοῦς οὐσης, εἰσὶ μὲν
ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελι-
δονίας, ἡ δ' ἐνθόθεν ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ'
ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθόθεν. Inde refellit singula
Strabo; tum p. 996, B, quum Ephorus dixisset,
illam Chersonesum inhabitare gentes sedecim,
Διαίτων ταῦτα δ' Ἀπολλόδωρος ἐπτακαίδεκατον φησὶν
εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, δὲ νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου
et iterum p. 998, A: Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν
ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοῖς δὲ ἑκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθισιν
ἐπτακαίδεκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρή-
σιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν διαίταν τῶν τοῦ Ἐφόρου
λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν ἔeson· εἰρήκε δὲ
τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκεί-
νου ἡλικίας. Μεταθὰς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν
ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὰ σύγχυσις γεγενῆται τῶν
βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς
μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγένονε τινα καὶ ἠλλέλοιπε
καὶ διέσπασται καὶ συνῆκται εἰς ἓν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν
αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τινὸν δὲ
ποιητῆς, ἡ τῷ μῆπω τότ' οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους
τούτου, ἡ τῶν ἐν ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. P. 999, A:
Ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου,
ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς
Ὅμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθὸς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ

in versum heroicum, ideoque barbaros non esse nomi-
natim expressos.

178.

Apollodorus in Naviu Catalogo etiam hæc dicit:
Asianos Troum auxilarios omnes ab Homero enume-
rari qui habitaverint peninsulam, cuius angustissimus
isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et
Issum: externa latera, formæ triquetrae, inæqualia; quo-
rum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, alterum inde ad
os Ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen.

Quas (gentes) Apollodorus quum recensuisset, addit
decimam septimam Galatarum, quæ Ephoro est recentior.

Apollodorus, his omnibus neglectis, sedecim gentibus
decimam septimam adjunct Galaticam; alias quidem
utiliter dicendam, sed nihil facientem ad ea quæ Epho-
rus aut dixit, aut reliquit: causam ipse affert: quod
hæc Ephori ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde
ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confu-
sionem a bello Trojano barbaris incidisse ad nostra usque
tempora propter mutationes: nam et exstitisse quosdam
populos, et defecisse, et divulsos esse, et in unum
coaluisse alios. Non recte autem duplicem affert causam,
cur quorundam non meminerit poeta: quia nimi-
rum aut nondum gens aliqua istuc habitaverit, aut alii
fuerit inserta.

Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod, quum
soleant recentiores innovare quædam præter Homericæ

πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντία εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν ἔλθειν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τοῦτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὁμηρος, ἥς ὁ Ξάνθος·

Φόρυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίος θεοειδής
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα... Pluribus in hunc modum adversus eum disputatis, pergit: Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τοῦτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κόμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκανίον ποταμὸν βρεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσοῖο παρ' ὕδασι Νάσκανίοιο·

καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῃ δώματ' ἔχουσι ῥόφῳ
Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ γείλεσι· ἐνθα Δολίων
υἱὸς Σίληνός νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δὲ, φησί, Δολωνίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν.

179.

Steph. Byz.: Τένεδος ... ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναι φησι... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νῆων καταλόγῳ φησιν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδεῖους.

180.

Schol. Il. N, 12, Σάμου ὑληέσσης Θρηκίης. De

effata, solitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse Phrygas ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecynthis et Ascania: his addit Apollodorus, Ascaniae ejusdem mentionem esse apud Homerum: Phorceys ducebat Phrygas arduus Ascaniusque longe ex Ascania.

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum Trojanum evenisse.

Hæc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysis non convenientia cum illis. Ait enim etiam Mysiæ pagum nominari Ascaniam apud Eusebium nominis lacum, unde etiam Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminit:

Ascanii prope Mysi læta fluentia;
et Alexander Ætolus:

Ascanias ad aquas qui posuere domos,
Ascaniæ sub labra paludis, pone Dolion
Sileno natus et Meliæ incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua circa Cyzicum Miletopolin itur.

179.

Est quoque Tenedus urbs juxta Lyciam; Apollodorus vero eam Pamphyliæ esse dicit... Idem in Navium Cata-

Samothracæ originibus: Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιεστὸν καὶ ἑννὰτον ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησµὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θράκην μετοικῆσαι· ἀπ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. « De nomine utique traditum falso: quandoquidem nomen Sami jam in Homero eod. loco occurrit, Σάμου Θρηκίης. Desunt quoque ea in Schol. Ven. » Heyn. Hoc fragm. rectius fortasse e Chronicis petittum dixeris.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

181.

Schol. Il. E, 5:6: Παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον (sc. τάλαντον) ἦν μνῶν κδ', νῦν δὲ ιε'. Δύναται δὲ εἶναι τρία ἡμιωδολία, ὥς ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος Ἀπολλόδωρος, ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Τρία ἡμιωδολία jocose dicta videntur talentum. Alias quid sibi voluerit scholiasta, non assequor. Ceterum cf. Henr. Steph. Thes. s. v. Ἡμιωδολιον.

182.

Athen. III, p. 89, A, ubi de purpura: Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προθεῖς τὸ « λιχνότερα τᾶν πορφυρᾶν », φησὶν ὅτι παροιμία ἐστὶ καὶ λέγει, ὥς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βάρβατος· οὗ γὰρ ἂν προσψάσῃ, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσπατεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγὴν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου. Conjuncta hæc fuere cum iis quæ fr. 184 leguntur.

183.

Idem lib. VII, p. 309, C: Σικελιώται δ' εἰσὶν,

logo Tenedi in Pamphylia urbis cives vocari Tenedenses, insulæ autem Tenedios.

180.

Samii Ionie anno post res Trojanas ducentesimo nono Apollinis oraculo jussi sunt in Thraciam migrare e regione sitam Troadis. Ab his Samothrace insula nomen accepit. Historia legitur apud Apollodorum.

DE SOPHRONE.

181.

Apud Siculos talentum prius erat minarum viginti quatuor, nunc est duodecim. Potest vero talentum etiam pondus esse sesquiboli, ut Apollodorus dicit in libro de Sophrone apud Diogenianum in Epitome nominum Græcorum.

182.

Apollodorus Atheniensis, in Commentariis in Sophronem, præmissa illa dictione, *Purpuris voracior*, dicit esse proverbium, quod, ut quidem alii existimant, de fuco purpuræ loquatur, qui tincturæ inservit; propterea quod ad se ille trahat quidquid attigerit, et coloris splendorem impertiat omnibus quæ ei admoventur: ex aliorum vero sententia, de ipso animali.

183.

Sunt Siculi qui gobium *cothonis* nomine afficiunt,

οὐ τὸν κωδὶὸν κώδωνα καλοῦντες, ὡς Νικανδρὸς φησιν
δ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν
τοῖς περὶ Σώφρονος.

184.

Athenæus VII, p. 281, F: Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθη-
ναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀν-
δρείους μίμους, προθεῖς τὸ, « Καταπυγότεραν τ'
ἀλφηστᾶν, » φησὶν. « Ἰχθῦς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ
μὲν ὄλον κιββοειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα
μέρη. Φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδου, καὶ φαίνε-
σθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον.
Ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκο-
λουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατα-
φερεῖς οὕτω καλοῦσιν. »

Exscriptis hæc, sed negligentius, Ety. M. in
Ἀλφηστῆς. Cf. Hesych. h. v. et Eustath. p. 1166, 43.

185.

Schol. Aristoph. ad Vesp. 523: Mos erat, ut
Theopompus dicit, quando mensa tollenda erat,
ἐπιβρόφειν ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ,
ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν
ἀπεπλήρουν, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

186.

Suidas: Καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικε-
λιώται· ἡμεῖς δὲ βουλιμαῖν (hanc vocem Bernhardy
ex seqq. irrepsisse putat; reponi vult λιμώττειν).
Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικε-
λιώτας φησὶ τὸ τὴν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ
καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμαῖν λέγει Ξενοφῶν.

Eadem Photius in Lexico. Cf. Hesych. h. v.
et Erotian. h. v. Pollux II, 217 et Ælius Diony-
sius apud Eustath. Od. Δ, p. 1508.

187.

Athenæus XIV, p. 648, D: Τὰ δὲ ψευδεπιχάρ-
μεια ταῦτα... πεποιήκασιν ἄνδρες ἑνδοξοί, Χρυσόγο-
νός τε δ' αὐλητῆς, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης ἐν ὀγδόῳ
πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην·

teste Nicandro Colophonio in Glossis, et Apollodoro in
iis quæ de Sophrone scripsit.

184.

Apollodorus Atheniensis, tertio de Sophrone libro,
quo Commentarius in Viriles Mimos continetur, præpo-
situs verbis καταπυγότεραν τ' ἀλφηστᾶν (id est, libi-
dinosiorem alphestis), hæc subiicit: « Sunt alphestæ
piscis quidam, in totum quidem fulvi coloris, sed non-
nullis in partibus purpurei. Quos aiunt semper binos si-
mul capi, reperiri alterum ad caudam alterius se-
quentem. Igitur ab hoc ipso, quod alter alterum ad nates
sequitur, nonnulli veterum homines intemperantes libi-
dinososque alphestas vocant. »

185.

Apollodorus libro quarto de Sophrone docet veteres
versus finem cænæ poculum (boni genii) rursus imple-
visse.

Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν
εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυόνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς
Γνώμας πεποιήκηναι φησὶν. Ὁμοίως δὲ ἴστορεῖ καὶ
Ἀπολλόδωρος.

188.

« Eodem libello puto occurrisset etymologiam
pultis, πόλτου. Varro De LL. IV, p. 17 (V, § 105):
De victu antiquissima puls; hæc appellata vei
quod ita Græci, vel ab eo, ut scribit Apollodo-
rus, quod ita sonet, quom aquæ ferventi insipitur·
h. miscetur, inspergitur. Pullem dictam vult
quia ebullit farina aqua mixta. Jam apud Athen.
XIV, p. 648, B: Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμάν...
καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γ᾽ καὶ θαλάσση·
(quod drama fuit) ... « πόλτον εἶπειν ὄρθριον. »
Hunc locum illustrasse videtur Apollodorus, quum
pultis etymologiam asserret. » Heynius.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ

sive

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Varro De L. L. lib. VI, pr.: *Origines verborum,*
quæ sint locorum, et ea quæ in his, in priore libro
scripsi; in hoc dicam de vocabulis temporum ...
atque si qua erunt ex diverso genere adjuncta,
potius cognationi verborum, quam aulitori calu-
mnianti, geremus morem. Hujus rei auctor satis
mihi Chrysippus et Antipater, et illi, in quibus etsi
non tantum acuminis, at plus literarum: in quo
est Aristophanes et Apollodorus: qui omnes verba
ex verbis ita declinari scribunt, ut verba literas
alia assumant, alia mittant, alia commutent.

« Ἀπολλόδωρος ἐν Γλώτταις laudatur in Scholiis
ad Il. I', 244. At A, 567 expressus Ἀριστοφάνης.
Forte inde II, 95 et Ω, 110: nam Ven. A. ad Il. A,
244: Οὐδὲν ἔτισας, πλεονάζει τὸ δέν. ... Ἀρίσταρχος
παρέλκειν λέγει τὸ δέν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώτταις,
εἶναι τὸ πλῆρες, οὐδὲ ἔλ. Petitum inde forte est II,
95, πάλιν τροπᾶσθαι. Νικίης ὑφ' ἐν ἀνέγνω πάλιν-

DE EPICCHARMO.

186.

Καρδιώττειν apud Siceliotas significat cordis dolorem
sentire: quod apud nos βουλιμαῖν. Apollodorus libro
sexto de Epiccharmo auctor est, Siceliotas καρδιώττειν
dicere si cujus stomachus fame vellicatur, quod Xeno-
phon βουλιμαῖν vocat.

187.

Carmina sub Epiccharmi nomine ferri solita viri fece-
runt præstantes; Chrysogonus tibicen, ut ait Aristo-
xenus octavo libro Legum Civilium, carminis istius auct-
or est, quod Respublica inscribitur: Axiopistum autem,
Locrum genere aut Sicyonium, Canonem scripsisse et
Sententias, Philochorus ait in libro de Divinatione. Ea-
demque Apollodorus tradit.

τροπάσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν. Et Ω, 110 : ... προτιάπτω. Ἀπολλόδωρος ... διὰ τοῦ τ τὴν πρόθεσιν γράφουσι. Potuere hæc in Etymologiis occurrere. » *Heynius*.

LIBER I.

189.

Athenæus XI, 9, p. 483, A : Κύμβα. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίου τοῦ ποτήριον καλεῖν κύμβα. Paullo ante p. 482, E : Κύμβα, ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους. Cf. fr. 245.

190.

Athenæus XIV, p. 663, A : Ὡνομάσθη δὲ ἡ ματὺν, ὡς μὲν δ' Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἡ μαστίγη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ [ἡ μάζα]. Ἡμεῖς δὲ φαμέν ἀπὸ τοῦ μάττειν. Cf. Hesych. in Ματτεύεις.

LIBER II.

191.

Athenæus II, p. 63, D : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἑτυμολογιῶν, τῶν κοχλιῶν φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλυσιδεῖπνους.

Ad idem opus referenda videntur sequentia.

192.

Apollonius Lexic. Homer. : Ἀείρας. ... ἐπὶ δὲ τοῦ προσφέρει· μή μοι οἶνον ἄειρε. ... Εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἶρειν τὸ προσφέρειν. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὀνομασθαι, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος.

Igitur ex Apollodoro sua hausit Etymol. : Ἄρτος.

... παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, ὁ καθ' ἑκάστην τῇ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος.

193.

Idem ibid. : Ἀταλλε· ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ἔσαινε καὶ ἐσκίρτα. Ὡσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδός, παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. Ἀταλὸν δὲ, τὸ ἀπαλὸν καὶ νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως. Est ergo explicatio Apollodori in Schol. II. N, 27 : Ἀταλλε δὲ κήτε ὑπ' αὐτῷ] ἐσκίρτα καὶ ἔχαιρεν.

194.

Idem ibid. : Οἰοπόλῳ. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ δῖες πολοῦνται. Schol. II. N, 473 : οἰοπόλῳ· ἦτοι ἐν ᾧ δῖες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφασθαι. Similia v. ap. Eustath., Hesych. et ibi Intrp.

195.

Idem ibid. : Πεξαμένη (II. Ξ, 176) ὁ Ἀπίων, κτενισαμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Ἐπιφέρει δὲ καὶ (Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, πέχειν· καὶ τὸ κείρειν ταῦτο, πέζει. Καὶ ὁ πόκος. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ, καταξάνασα. Cf. schol., Eustath. et Hesych.

196.

Idem ibid. : Σακισπάλος (II. E, 126). Ἀπολλόδωρος· ἦτοι τὰ τῶν πολεμίων σάκη διαστειών.

197.

Erotianus : Χέλωμα (leg. χάλωμα), χάλασμα. Φησὶν Ἀπολλόδωρος.

198.

Zenobius Cent. II, 94 : Γραῦς Σέριφος· Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σεριφία γραῦς, ἥ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Eadem fere Suidas et Hesych.

ETYMOLOGIÆ.

LIBER I.

189.

Cymba. Philemon, in Vocibus Atticis : « Calicis genus. » Apollodorus vero, in libro de Etymologiis, Paphios ait poculum vocare *cymba*.

190.

Nomen invenit *mattya* (condimenti genus, Thessalorum inventum), ut quidem Apollodorus Atheniensis ait primo libro Etymologiarum, a verbo *μασᾶσθαι* (mandere) quemadmodum et *mastiche* et *maza*. Nos vero dicimus nominatam esse a verbo *μάττειν* (pinsere, subigere, macerare).

LIBER II.

191.

Apollodorus, secundo Etymologiarum, ait, cochleas quasdam κωλυσιδεῖπνους (cenam impediētes) vocari.

192.

Ἀείρε, tolle pro adfer : e.g. « Ne mihi vinum tollas », i. e. afferas. Ita vero dicitur, quia is qui aliquid allaturus est id tollit. Itaque αἶρειν (proprie tollere) afferre significat. Ab αἶρειν etiam ἄρτον (*panem*) dici Apollodorus ait.

193.

Ἀταλλε, Apollodorus explicat : *exsultabat et lætābatur*. Ut enim a voce παῖς formatur παίζειν, sic ab ἀταλός ἀτάλλειν. Ἀταλὸν vero de tenera ætate puerili dicitur.

194.

Οἰοπόλος, locus in quo oves versari solent. Apollodorus.

195.

Πεξαμένη, Apio : *quæ capillos percutit*, etiam Apollodorus. Affert hic etiam τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, *lanam tondere*, dici πέχειν, quod et κείρειν est, unde substantium ὁ πόκος, i. e. vellus quod tondetur.

196.

Σακισπάλος, qui hostium scuta (ictibus hastæ) concutit. Apollodorus.

197.

Χέλωμα, submissio, jactus, ut interpretatur Apollodorus.

198.

Anus Seriphia.] Apollodorus proverbii speciem præferre ait *Anus Seriphia*, quæ a femina in virginitate consenuer.

199.

Athenæus II, p. 65, F: Ἐγκέφαλοι χοίρειοι. ... Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλῆς γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα βριπτούντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ «λευκὸν μυελόν», ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (v. 794).

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.»

καίτοι τῶν διαβρήδων ὀνομάσαντα. Καὶ Εὐριπίδης ἐκ τῆς Ἑκάβης θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων βριβθέντα, φησὶ· Δύστηνε κτλ. V. Troad. v. 1173-77.

Apollodori opinionem refellit Casaubon. ad l. l.

200.

Idem IV, p. 172, F: Οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἶρηκεν, ὅτι μαγεύων καὶ τραπέζοιων παρεῖχοντο χρεῖας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γογγύλος.

201.

Idem XIV, p. 646, A: Κυριβάνας· πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι. «Poutuit autem hoc nec minus ex opere περὶ θεῶν ductum esse.» *Hecynius*.

202.

Idem XIV, p. 646, C: Ψωθία τὰ ψαθύρια. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἅτινα ὀνομάζειν ἀτταράγους. Repetit ea Eustath. p. 1635, 30.

199.

Suilla cerebra. ... Apollodorus vero Atheniensis ait, ne nominasse quidem ullum e veteribus cerebrum. Itaque et Sophoclem in Trachiniis, quum Herculem fingeret Lichan in mare projicientem, cerebrum non nominasse, sed *albam medullam*; vitantem nomen, quod pronunciare nefas esset:

Albam medullam coma effundit, medio diffracto capite, multo cum sanguine:

quamvis aperte cetera nominasset. Et Euripides, Hecubam inducens lugentem Astyanacta, quem e turri Græci præcipitaverant, dicit:

O infelix etc.

200.

Minime ignoro quæ de Delis Apollodorus dixit Atheniensis, præstitisse eos his, qui sacrorum faciendorum causa Delum veniebant, coquorum et structorum ministerium; fuisseque eis ab ipsa re nomina, Mazæ et Turundæ.

201.

Cribanas: placentas quasdam proprie sic nominat apud Alcmanem Apollodorus.

202.

Psouthia: quæ et *psathyria* ... Apollodorus vero Athe-

203.

Schol. Aristoph. Plut. 535: Φῶδες. ... Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα ἢ ἐκ ψύγους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς· ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πασχόντων. For-tasse hoc ex Apollodoro medico depromptum.

204.

Schol. Apollonii III, 281: Ὀξέα δενδύλων. Ἄντ' τοῦ ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὁμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (sc. τοὺς ὀφθαλμοὺς) τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, ὥσπερ καὶ Ἀπολλόδωρος. Apollodoro usus est schol. ad Il. I, 180. Cf. Hesych. v. Δενδύλων.

205.

Schol. Il. A, 148: Ὑπόδρα, ἐπὶ ῥήμα, πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν. Cf. Etymol. h. v. et Hesych.

206.

Schol. Ven. ad Il. Z, 97, nonnullos distinguere ait Homeri verum ita: ἄγριον, αἰγμητὴν κρατερὸν, μνήστωρα φόβοιο, Apollodorum vero ita: ἄγριον αἰγμητὴν, κρατερὸν μνήστωρα φόβοιο.

Idem ad Θ, 221 ad verba, φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ: Τί ποτε σημαίνει; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιελήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ.

207.

Schol. Nicandri Alexiph. 393, p. 58 Par. (p. 80, b, ed. Ald.): Τὸν δὲ στρόμβον, ὃν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ὄστρακον τῶν κογχυλίων οἷς καὶ ἐχρῶντο ἀντὶ

niensis et Theodorus in Atticis Glossis aiunt, ea quæ a pane deterguntur vel fricantur, *psouthia* vocari, quæ a nonnullis attaragi nominentur.

203.

Φῶδες (*ustio, pustulæ*). Apollodorus eas dicit tumores esse ex igni aut frigore ortos, sive callos et adustiones, quales accidunt, pauperibus, qui quum manu sua victum quærant, talia perpeti solent.

204.

Ὀξέα δενδύλων pro ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, celeriter oculos in aliquem convertens eique annuens. Homerus hac locutione utitur pro, oculos huc illuc vertere, faciem deflectendo oculis alicui nuere. Hanc explicationem Apollodorus quoque probat.

205.

Ὑπόδρα (*torve, torvis oculis*) adverbium unde deducitur? Apollodorus affert duas derivationes, Herodianus unam.

206.

Pallum tenens in manu robusta quid significat? Apollodorus dicit Agamemnonem manu circumagere vel vibrare pannum (sc. ut Græcorum terrore percussoribus oculos in se converteret).

207.

Στρόμβον (*concham*) veteres dicebant testam conchyliarum, iisque conchis buccinarum loco utebantur. Sic dicitur

σαλπιγγος. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἶπε· Στρόμβον δ' ὡς ἐσσευεν· «Pertinet ad II. Ξ, 413, nec Apollodorum τὰ Ὀμήρου scripsisse arguit hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic in illo Homérico accipiebat. De ipso significato cf. Hesych., quem tamen in Homero nec schol. nec Eustath. agnoscunt aut memorant.» *Heyn.*

Propter hoc interpretum silentium statuendum esse videtur, attulisse Apollodorum ubi de voce στρόμβος egit ea quæ apud scholiastam legimus, minime vero in ipso Homeri versu στρόμβον positum voluisse pro δατρακον, ne dicam pro σάλπιγγα. Sed omnino dubito num noster Apollodorus excitetur. Nam in reliquis locis ubi hic scholiasta Apollodorum laudat (ad Theriac. 715, 780, 858), medicum intelligit, qui περὶ θηρίων scripsit. Potuit hic, ubi de conchyliis dixit, Homeri mentionem injicere atque ineptam istam interpretationem in medium proferre. Pronior autem sum in eam sententiam, ut verba ἐν τοῖς Ὀμήρου corrupta putem ex ἐν τοῖς θηρίοις vel ἐν τῷ περὶ θηρίων, eundemque qui hæc sic depravit assuisse verba Homeri.

208.

Hesych.: Ἄγος τὸν (scr. ἀγρόστων) ἀγκῶνα, ... Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. Conf. Etymol. v. Ἀγκών. Unde patet ab ἄγω, frango, ἄγος et ἀγρόστος ductum haberi; itaque in Hesychio ἄγος servari posse. *Heynius.*

209.

Idem: Ἀλίπλοα· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. V. II. M., 26. Eadem Etymol. M. h. v.

210.

Idem: Παριαμβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμ-

βους αὐτὰς φησὶ πεποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν. V. ibi laudd. et ad Ἰαμβίς.

211.

Etymol.: Ἀλάστωρ. ... Κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὃ ἐστὶν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. V. seqq. minus inepta.

212.

Idem: Ἀσαλῆς· ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. Σάλη γὰρ ἡ φροντίς. Ἀσαλῆς δ' ἀμέριμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλῆς μανία· οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. Καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Verisimile igitur Apollodorum de hac voce in libro de Sophrone egisse.

213.

Idem: Δατητής. ... Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησὶ παρὰ τὸ δαίω δαστός, καὶ ῥῆμα δαστῶ· ὁ παρακείμενος δεδάσθηται, καὶ ἐνδεία τοῦ σ, δεδάτῃται· ἀπ' οὗ ὄνομα δατητής, ὡς πεποιῆται, ποιητής, δικαιοτῆρες, μερισταί.

214.

Idem: Ἐλινός, ἡ ἄμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

215.

Idem: Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. Τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησίν. De ἔρα v. Etymol. M.

216.

Idem: Κεφαλῇ. ... Ἡ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφῃ τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον.

217.

Idem: Κινυρῇ· ὀδυρτικῇ. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοῶς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὺν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην

etiam Apollodorus ubi agit de illis Homeri: στρόμβον δ' ὡς ἐσσευεν (i. e. turbinis autem instar concilavit sc. saxum).

208.

Ἄγρόστων, cubitum. Apollodorus: Interiorem brachii partem.

209.

Ἀλίπλοα, mari innatantia, ut dicit Apollodorus.

210.

Παριαμβίδες, modi citharedici ad carmina iambica cantati, ut Apollodorus dicit.

211.

Ἀλάστωρ secundum Apollodorum descendit ab ἀλιτεῖν, id est ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν (offendere, lædere aliquem inexplabiliter).

212.

Ἀσαλῆς, imprudens, nullius rei curam habens. Nam σάλη est cura, ἀσαλῆς sine cura, cura vacuus. Æschylus (fr. 368), ἀσαλῆς μανία. Sic Herodianus et Apollodorus. Nam ἀσαλέαν Sophron securitatem et incogitantiam dicit.

213.

Δατητής. Apollodorus dicit per litteram σ δαστός a δαίω

(divido), et verbum δαστῶ; tempus præteritum δεδάσθηται et sine litera σ δεδάτῃται. Inde nomen substantivum δατητής (sicut a πεποιῆται formatur ποιητής), divisor, distributor.

214.

Ἐλινός, vitis (vitis uva psithæ), ut Apollodorus.

215.

Κεραμεὺς (figulus) a κέραμος; κέραμος vero vel ἔραμος; ab ἔρα (terra); ἔραν Apollodorus terram ustam esse dicit.

216.

Κεφαλῇ (caput) sic dicta secundum Apollodorum, quia sit καλύφῃ, tegumentum quippe quod cerebrum tegat et operiat.

217.

Κινυρῇ (instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli), querula. Proprie κινύρεσθαι de bove dicitur, quia is caudam movet in mugiendo. Apion quum hanc etymologiam apud Apollodorum invenisset, ipse ταῦρον, taurum, appellari dicit παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, i. e. quia caudam extenderet; atque hunc in modum

παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Hesynius: « Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292, unde simul emendandus Etymologus: ejiciendum enim φησὶν et καὶ [Quod quidem non est necessarium], et sic continuanda oratio: εὐρών ... πρὸ Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι ... οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρ. Quum ille dixisset ex κινεῖν τὴν οὐρὰν factam κινυρῆν, nunc Apio a τείνειν τὴν οὐρὰν duxerat ταῦρον. »

218.

Etym: Κόρση, ἡ κεφαλή. Ὡς μὲν Ἀπολλοδώρος, ἐκ τοῦ κορυφουῖσθαι. Cf. Hesych.

219.

Idem: Κρῆτες. ... ὁ Ἀπολλοδώρος παρὰ τὸ εὖ κεκράσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Idem assertur ex Lexico MS. ad Collimach. in Jov. 9, p. 6, si modo ἐκ τούτου φασὶν Apollodori est. Meliora dat Steph. Byz. in Creta. *Hesyn.*

220.

Idem: Κρόταροι ... ὡς δὲ Ἀπολλοδώρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν.

221.

Idem: Ὁρσοῦρη... φησὶ δὲ Ἀπολλοδώρος ὁρσορόχα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὄρνυται. Hoc saltem esset ὁρσορῶγα, a ῥῶξ, fissura; vix tamen sana est vox. Substituenda videri potest ὁρσοῦρα, quam Eustath. ad notum Odys. (XXII, 132, al. 126, 333) locum de ὁρσοῦρῃ exponit. *Hesyn.*

222.

Idem: Ὅσφυς ... ὡς δὲ Ἀπολλοδώρος, οἶοναί ὅστο-

φυῖς τις οὖσα · ὁστοῦχος γάρ. Eadem vulgo in Suida legebantur, ubi delevit ea Gaisford.

223.

Idem: Πώγων· ὡς μὲν Ἀπολλοδώρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει.

224.

Idem: Πάγρις· ὡς μὲν Ἀπολλοδώρος, ἀπὸ τοῦ βῆξιν εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. Cf. Suidas h. v., Eustath., al.

225.

Idem: Ὡτα. Ἀπολλοδώρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

226.

Photius Lexico: Μέλασμα· τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλοδώρος. Pollux II, 35: Μέλασμα, τὸ τῆς κόμης βάμμα.

227.

Idem: Πελικάν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπλεκῆσθαι. Ἀπολλοδώρος δὲ ποτηρίου εἶδος. V. Polluc. X, 78, et Hesych.

228.

Idem: Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. Οὕτως Ἀπολλοδώρος. Hoc spectat ad Apollodorum pictorem, de quo v. Müller. Archæolog. § 134, sqq. De arcta sciographiæ et scenographiæ conjunctione v. Schneider. Ecl. Phys. Ann. p. 265.

229.

Suidas: Κύβος, πᾶν τετράγωνον. Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλοδώρος ἀπὸ τῆς κυφότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κυλισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Οἱδ' ὅτι ῥίπτω

πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερβεν ἑμῆς.

quam repererat apud Apollodorum etymologiam ad aliud nomen applicans in suum usum convertit.

218.

Κόρση, caput, ut Apollodorus quidem dicit, a κορυφουῖσθαι (fastigiari).

219.

Κρῆτες, Cretenses. Apollodorus hoc vocabulum deducit ἰ κεκράσθαι (temperatum esse), quia aer in Creta insula bene temperatus sit.

220.

Κρόταροι (tempora) secundum Apollodorum quia utrinque συγκεκρότηνται, apte coeunt.

221.

Ὁρσοῦρη (porta alta, ut videtur, ad quam gradibus ascenditur; ab ὄρνυμι et ὕρα). Apollodorus ait monnulos etiam ὁρσοῦρα dicere ab ὄρνυμι et ὕωρ, i. e. foramen, unde aqua concitato cursu prosilit.

222.

Ὅσφυς, coxa, secundum Apollodorum dicta est, quia sit quasi ὁστοφυῖς, ossea.

223.

Πώγων (barba), secundum Apollodorum quod indicat πῆξιν ἡλικίας, ætatem jam firmam et stabilem, i. e. adultam.

224.

Πάγρις (spina dorsi) secundum Apollodorum, a βῆξις, quia ibi fissio est, quæ dextram corporis partem a læva discernit.

225.

Ὡτα (aures), quia ὄσσαν, i. e. vocem, excipiunt, ut Apollodorus dicit.

226.

Denigratio (μέλασμα), comæ tinctura.

227.

Πελικάν; sic Bæoti catinum ligneum appellant propter τὸ ἐκπεπλεκῆσθαι, i. e. quia securi exciditur et complanatur. Apollodorus πελικᾶνα poculi speciem esse dicit.

228.

Σκιαγράφος (qui in picturis φθορὰν καὶ ἀπόχρωσιν σκιάς, luminum umbrarumque rationem observat), is qui nunc dicitur σκηνογράφος (qui scenas pingit). Sic Apollodorus nominabatur σκιαγράφος.

229.

Κύβος, omne quadratum. Dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter jaciendum pronus quasi in caput provolvatur. Id enim κυβιστῆσαι vocabant. Et in Epigrammate: « Novi me nullam non de capite aleam jacere. »

Cf. Etymol. M. : Κύβος· ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων, ἢ πᾶσα τετραγώνος ψῆφος. Ἀπολλόδορος δὲ ἀπὸ τῆς κυρότητος. Τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ κυβιστῆν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς περᾶν. Κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλὴν. Παρὰ τὸ κύπτω, κύψω, γίνεται κύβος. Ἐξ αὐτοῦ κυβιστῆς, καὶ κυβιστῆρ ὁ κολουμητής.

230.

Suidas: Λαρινοὶ βόες. ... Ἀπολλόδορος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Eadem schol. Arist. Pac. 924; Phot. Lex. Cf. Schol. Arist. Av. 465, Hesych., Etym., Apostol. XI, 76. Eustath. p. 1244, 11, schol. Pind. Nem. IV, 82, Ælian. H. A. XII, 11, Athen. IX, p. 376, B.

231.

Idem: Πάζαι· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδορος. Eadem Photius in Lexico.

232.

Idem: Φροῦδος· πρὸ δδοῦ, οἷονεὶ ἀπεληλυθός, ἔκδημος. Ἀπολλόδορος· « Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ δδοῦ, φησὶν, ἢ ἤδη ἔξω ὢν. » Sic legendum esse recte censet Kuster. Similia sine Apollodori nomine habent alii, ut Etymol. in Φροῦδοι, Hesych., ubi v. Intpp.

233.

Eustath. Il. E, p. 524, ubi de aspiratione in mediis vocabulis agit: ... Καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσι τινες τοῦ Ἑνωῦ τὸ υ. Ἀμεινον γὰρ φησι (sc. Τρύφων) ψιλῶν ... ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν (L. Diindorf. in HSt. emend. ἐναύειν) γίνεται κατὰ Ἀπολλόδορον, ἔστιν ἐμψωνεῖν. Schol. Hom. ad Il. E, 333: (Ἑνωῦ) παρὰ τὸ ἐναύειν, ὃ σημαίνεται τὸ ἐκφωνεῖν, quod in Eustath. quoque reponendum videtur pro ἐμψωνεῖν. V. HSt. v. Ἑνωῦ.

230.

Λαρινοὶ βόες. Apollodorus hoc nomine dicit appellari boves bene saginatos. Λαρινεύειν enim saginare significat.

231.

Πάζαι, dejicere, prosternere. Sic Apollodorus.

232.

Φροῦδος, quasi dicas πρὸ δδοῦ, de via, qui procul a nobis est, qui abiit. Apollodorus.

233.

Male quosdam Tryphon dicit litteram υ in Ἑνωῦ (Bellona) spiritu aspero signare; melius enim spiritu leni notari ... vel propterea, quod vocabulum secundum Apollodorum descendit ab ἐναύειν i. e. voce (fortitudinem) accendere, incitare, augere (vel simpliciter inclamare, ἐναύειν).

234.

Aristarchus novum vocabulum statuit ἐπιμελία esse, ut ἐπιτέρνια, Apollodorus vero disjungit ἐπὶ μελία ζωσω, positum dicens pro ἐπιδῶσω μελία, quemadmodum etiam in proxime subsequentibus Hom. dicit, Ὅσο' οὕτω τις ἐξ ἐπέδωκε θυγατρί.

234.

Idem Il. I, 147, p. 742, ad verba Homeri: Φίλῃν ἀνάεδνον ἀγέσθω πρὸς οἶκον Πηληϊός· ἐγὼ δ' ἐπὶ μελία δῶσω] Ἔτι ιστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρος λόγου λαμβάνει τὸ ἐπιμελία, ὥς τὸ ἐπιτέρνια. Ἀπολλόδορος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδῶσω μελία· ὥς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει, Ὅσο' οὕτω τις ἐξ ἐπέδωκε θυγατρί.

235.

Idem Odyss. Γ, 444, p. 1476, 38, ubi de ἄμνιον, quod Porsilus Hierapytnius apud populares suos adhuc αἴμνιον pronuntiare dixerat, παρὰ τὸ αἷμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδορος, ὥς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως; αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἰώτα ὑπό τινων. Cf. Etymol. M. in li. v. et Hesych.

236.

Idem Odyss. Α, 579, p. 1700, 10: Δέρτρον ... Ἀπολλόδορος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλουν, δν καὶ ἀργέτην δημὸν ἐκεῖνος καλεῖ. Cf. Etymol. M., Hesych.

237.

Idem Odyss. Μ, 22, p. 1706, 1: Τὸ δὲ «δισθανέες» ἐν δυοὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδορος, λέγων, ὅτι τὸ δις καὶ τρίς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίπους, τρίπους. Ὄφειλεν οὖν καὶ διθανέες. Νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλόδορον λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίους φασί. Καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ.

238.

Athenæus XIII, p. 567, A: Σὺ δὲ, ὦ σοφιστὰ, ἐν τοῖς καπηλείοις συναναζύρη οὐ μεθ' ἑταίρων, ἀλλὰ μεθ' ἑταιρῶν, μαστροπευσούσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας;

235.

Ἄμνιον vel αἴμνιον (vas ad excipiendum sanguinem) ... Dicit etiam Apollodorus probabile esse Homerum quoque αἴμνιον pronuntiasse, a nonnullis vero litteram esse exentam.

236.

Δέρτρον, omentum, membrana quæ intestina circumdat, Apollodoro, quam etiam ἀργέτην δημὸν Homerus dicit.

237.

Δισθανέες (bis mortui) duabus vocibus se junctis, δις θανέες, Apollodorus scribit, dicens vocabula δις et τρίς in compositis σ litteram abjicere, sicut in δίπους, τρίπους. Oportnerat igitur etiam διθανέες. Intelligenda vero Apollodori ratio de iis solummodo vocabulis quæ non sint numeralia; nam δισχιλίους, τρισχιλίους cum σ dicimus, ut ipse quoque monet.

DE ATHENIENSIIUM MERETRICIBUS.

238.

Tu vero, sophista, in cauponis versaris, non cum amicis, sed cum amicibus, lenas circa te non paucas ha-

ἔγων καὶ περιφέρειν αἰ τοιαυτὴ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἐπὶ δὲ Ἰοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιριδῶν.

Idem XIII, p. 583, D: Αἱ γὰρ καὶ αἱ ἡμῶν Ἀθηναίων τοσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν ... Ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζαντίος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους.

239.

Athen. XIII, p. 586, A: Περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλοδώρος φησιν ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιριδῶν, ὅτι Φθειροπύλῃ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ περ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. ... Ἑταιρῶν ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ δὲ ὅν δὲ προειρημένους Ἀπολλόδωρος φησὶν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθίς ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον. De ἀφύαις Aelian. N. A. II, 22.

240.

Harpocratio: Φανοστράτη, ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομαζεσθαι Φθειροπύλῃν, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Eadem Etymol. M. h. v. et Suidas h. v.

241.

Idem: Νάννιον ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάππλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῶν χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν etc.

Negligenter hæc exscripta ex Athenæo XIII, p. 587, A, ubi sic: Ναννίου δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἶξ ἐκαλεῖτο προεῖπόμεν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάππλον ἐξαναλῶσαι· ὅτι δὲ θαλλῶν χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἄνεσι τὸ ζῶον, οὐδ' ὅλως Ἀθηναῖα θύεται

διὰ τοῦτο, ἄλλος ἐστὶ λόγος. Ἀλλὰ δὲ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν etc. In antecedentibus Athenæus Antiphanis opus de Scortis memoraverat. Igitur hunc cum Apollodoro confudisse videri potest Harpocratio.

242.

Athen. XIII, p. 591, C: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι χλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ σαπέρειδον.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΡΟΣ,

sive

ΠΕΡΙ ΚΥΑΙΚΩΝ.

«Singularem librum hoc titulo editum fuisse ab Apollodoro, valde dubito; potuit esse caput operis etymologici; cuius generis opera et alia commemorantur in titulos divisa, quos passim pro singularibus libellis haberi suspicor.» Heynius.

243.

Athenæus XI, p. 501, A, de vasis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύθμενον φιάλην· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ περὶ τοῦ κρατήρος ῥησιδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Exscripsit hunc l. Eustath. ad Il. Ψ, 616, p. 1299: Ἀπολλόδωρος δὲ, φασὶν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐρείδεσθαι.

244.

Athenæus XI, p. 479, A: Κοτύλη. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὠψήλην καὶ ἐγκοῖλον.

bens, semperque libros hos circumferens Aristophanis, et Apollodori, et Ammonii, et Antiphanis, atque etiam Gorgiæ Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt.

Elegantibus illæ Athenæ nostræ tantam multitudinem tulerunt meretricum. ... Recensuit certe Aristophanes Byzantius centum et triginta quinque; Apollodorus vero majorem numerum.

239.

De Phanostrata Apollodorus in libro de Meretriculis Atticis ait, Phthiropylen fuisse eam appellatam, quod pro foribus stans pediculos venari consuesset. ... Meretricularum est cognomen illud, Aphyræ (piscēs): de quibus prædictus Apollodorus ait: Stagonium et Anthiis sorores; quæ Aphyræ dicebantur, quod, quum candidæ et tenuēs essent, simul magnos haberent oculos.

240.

Phanostrate ... Apollodorus libro de Scortis Atticis, Phanostratam φθειροπύλην dictam fuisse memorat, quod stans præ foribus pediculos quæriraret.

241.

Nannium ... Apollodorus (?) libro de Scortis, hanc me-

rettricem Capram dictam fuisse memorat, quod Thallum (quod significat ramum frondentem, quales carpunt capræ) instilorem bonis defraudasset.

242.

Apollodorus in libro de Meretricibus, duas memorat Phrynas fuisse, quarum alteri Clausigelos (risus lacrimis mixtus) cognomen fuerit, alteri Saperdium (piscis nomen).

DE CRATERE.

vel

DE VASIS.

243.

Parthenius, Dionysii discipulus, ἀμφίθετον phialam intelligit, quæ basin non habeat; Apollodorus vero Atheniensis, in loco de Cratere interpretatur « quæ in fundo non poni firmiterque statui possit, sed in ore. »

244.

Apollodorus cotylam dicit esse « poculi genus aliquod altum et concavum. »

245.

Athenæus XI, p. 482, E : Κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παζίσις (sc. εἶναι λέγει). Cf. fr. 189, ubi eadem res ex Etymologiis laudatur.

«Oritur controversia, quod ab Athen. XI, 12, p. 487, B, ubi de poculis agitur, Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος laudatur : Μαστός. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησὶ, Παζίου τοῦ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur hoc ex Pamphilo laudari. Quum supra [fr. 189] aliud poculi nomen Κύμβα Cyprii proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit, dubitatio fit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet.» Heynius.

246.

Athen. XI, p. 485, D : Λεπαστής ... Ἀμερίας δὲ φησὶ τὸν οἶνον ὁρῶν λεπαστὴς καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικος.

247.

Athen. XI, p. 497, F : Σελευκίς, ὅτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προεῖρηται (p. 488, F), ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλόδωρος τοῦ Ἀθηναίου.

Sequuntur in Heynii editione fragmenta, ubi

laudatur Apollodorus περὶ θηρίων, i. e. *De bestiis venenatis*, ut explicatius hoc opus citatur inter auctores Plinii (Hist. Nat. XI). Sed extra dubitationem positum est hæc aliena ab Nostro referenda esse ad Apollodorum, nescio quem, medicum. Nam plures fuerunt Apollodori, qui de venenis scripserant, uti apparet ex Plinio (H. N. XX, 4, 13), ubi de raphanis : *Et contra viscum quoque dari Apollodori duo jubent : sed Citieus semen ex aqua tritum, Tarentinus succum.*

Ceterum loci, quibus Apollodori liber *De bestiis* commemoratur, hi sunt : Plin. N. H. XI, 25, 30 ; XXII, 7, 8 et al. ; schol. Nicandri in Theriac. v. 715, p. 33 ed. Paris. ; v. 780, p. 36 ; v. 858, p. 39 ; idem in Alexiph. p. 65 (p. 70 Schneider.) et p. 66 (p. 72 Schneider.), ad v. 594 ; Ælian. H. A. VIII, 7 et 12.

De reliquis Apollodoris, quorum ingens est numerus, v. Fabric. Bibl. Gr. Tom. IV, p. 299, et Galeum in dissert. de scriptoribus mythicis præfixa editioni Scriptt. Hist. Myth. p. 10 sqq. Nonnullorum Heynius quoque in calce fragmentorum collectionis mentionem facit.

245.

Cymba, poculum apud Paphios, ut Apollodorus ait. *Mastos*. Apollodorus Cyrenensis, ut refert Pamphilus, Paphios ait hoc nomine vocare poculum.

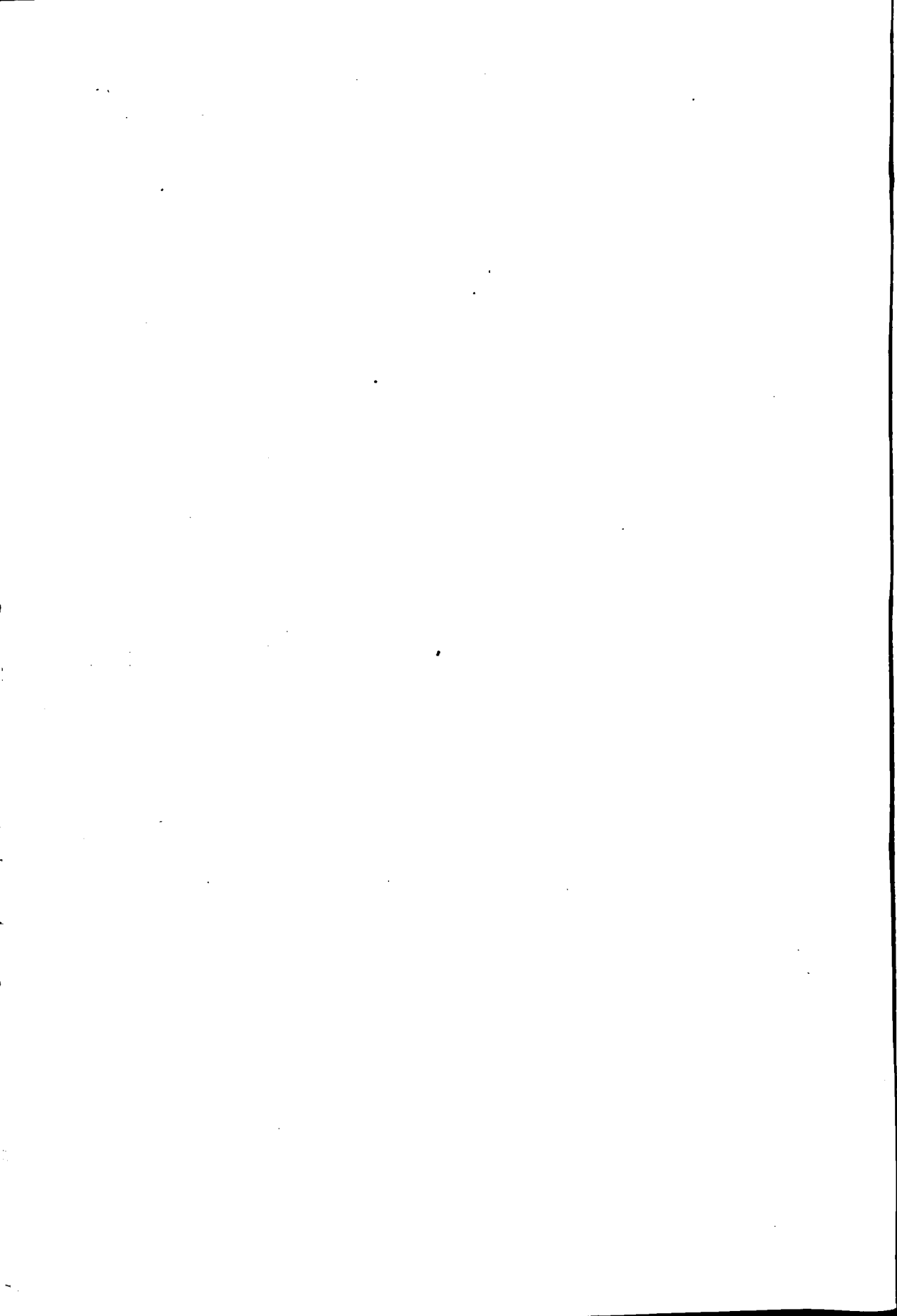
246.

Lepaste. Amerias dicit trullam, qua vinum in po-

cula infunditur, *lepasten* vocari ; Aristophanes vero et Apollodorus, genus esse calicis.

247.

Seleucis. A Seleuco rege nomen invenisse hæc poculum, supra dictum est : quod etiam Apollodorus docuit Atheniensis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nomina auctorum : *Acus.*, Acusilaus; *Androt.*, Androtio; *Ant.*, Antiochus; *Ap. fr.*, Apollodori fragmenta; *Char.*, Charon; *Clitod.*, Clitodemus; *Dem.*, Demo; *Ephor.*, Ephorus; *Hec.*, Hecateus; *Hell.*, Hellanicus; *Ist.*, Ister; *Phanod.*, Phanodemus; *Pher.*, Pherecydes; *Phil.*, Philistus; *Philoch.*, Philochorus; *Phyl.*, Phylarchus; *Theop.*, Theopompus; *Tim.*, Timæus; *Xanth.*, Xanthus. Numeri sine auctoris nomine spectant ad Bibliothecam Apollodori.

A.

Abantes in Eubœa a Pericle subjecti, *Philoch.* 89.
 Abas, Melampodis f. I, 9, 13, 1.
 Abas, Lyncei ex Hypermnestra II, 2, 1, 1; ejus ex Ocalea uxore filii, *ibid.*
 Abas, Erythiæ insule mons, II, 5, 10, 6.
 Abas in Eubœa; ejus filii, Alcon, Dias et filia Arethusa, *Ephor.* 33.
 Abarnis, promont. Lampsaci, *Ephor.* 93. *Vide* Abarnus.
 Abarnis, locus in Phocide, *Ephor.* 93.
 Abarnus, promontorium Lampsaci, *Hec.* 207.
 Abdera, urbs Thraciæ, *Hec.* 127; a quo nomen habeat, *Hell.* 98; Abderum nominatur *Ephoro* fr. 72.
 Abderia, Hispaniæ urbs, II, 5, 10, 9.
 Abderita, Erimi f., Herculis amasius, a Diomedis equis discerptus, *Hell.* 98.
 Abderus, Mercurii f., Herculis amicus, a Diomedis equis devoratur, II, 5, 8, 3.
 Abderus, urbs ab Hercule condita, II, 5, 8, 4.
 Abotis, urbs Egypti, *Hec.* 269.
 Abri, populus ad mare Adriaticum, *Hec.* 69.
 Abrotonum, urbs Libyphœnicum, *Ephor.* 96.
 Abstemia, sacra quibusnam diis facta, *Philoch.* 31.
 Absyrtus. *Vide* Apsyrtus.
 Abydus, urbs Asiæ, *Ephor.* 89.
 Abylli, gens Egypti, *Ap. fr.* 106.
 Ἀβυρράκη, jus quoddam barbaricum, *Theop.* 337.
 Acale, Minois e Pasiphae, III, 1, 2, 6.
 Acamas, Thesei filius, Trojam proficiscitur, ut Eithraam inde reduceret, *Hell.* 75.
 Acarnan, Alcmaeonis e Calirrhoe filius, subito adultus, patris cædem ulciscens, Phegei filios interficit, III, 7, 6, 1; Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6, 5; Acarnaniam habitat, III, 7, 1, *Ephor.* 28.
 Acarnanes non interfuerunt expeditioni contra Trojam susceptæ, *Ephor.* 28.
 Acarnania, ab Acarnane et Amphotero condita, III, 7, 7, 1; jam ante bellum Trojanum Alcmaeon assignatur, *Ephor.* 28.
 Acastus, Peliae, I, 9, 10, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; patri funus facit, Iasonem cum Medea folco expellit, I, 9, 28, 1; Peleum ab Eurytionis cæde lustrat, III, 13, 2, 2; in venatione inermem relinquit, III, 13, 3, 8; ejus uxor et filia, III, 13, 3, 2; pater dicitur Sthenes, III, 13, 8, 4.
 Ἀκατος, poculi species, *Theop.* 328.
 Accles, Hercules et Malidis f., *Hell.* 102.

Aceles, urbs Lyciæ, *Hell.* 102.
 Acestor, Epidicyi filius, Agenoris pater, *Pher.* 20.
 Achæus, Xuthi f., a quo Achæi nomen ducunt, I, 7, 3, 2.
 Achæia, a Tisameno occupata, *Ephor.* 16.
 Achanae, cistæ Persiciæ, *Phanod.* 24.
 Achani vel Acharni, gens Scythiis finitima, *Theop.* 306.
 Achelous, Oceani ex Tethye filius natu maximus, *Acus.* 11 a; de Dejanira cum Hercule certat, I, 8, 3, et vincitur, II, 7, 5, 1; alterum cornu amissum ab Hercule recipit pro cornu Amalthæe, *ibid.*; ejus fontibus purgatur Alcmaeon, III, 7, 5, 6; ejus præceptum, III, 7, 7, 1; ejus progenies e Melpomene, I, 3, 4; I, 7, 10, 2; e Perimede, I, 7, 3, 5.
 Achelous fluxius; hoc nomen proprie aquam significat, *Ephor.* 27.
 Acheron, Ascalaphi pater, I, 5, 3.
 Acheron, fluvius, *Ap. fr.* 10.
 Achilles, Pelei e Thetide f. *Ap.* III, 13, 6, 1; antea Ligyron dictus, *ibid.*; immortalitatem ei parat mater, *ibid.*; a Chirone educatur. *ibid.*; ne Trojam eat, muliebri veste indutus Lycomedi traditur, III, 13, 8, 1; cum Deidamia congreditur, *ibid.*; ab Ulysse protrahitur, III, 13, 8, 3; Phœnicem secum ducit, *ibid.* § 4; eum occisum a Chirone sanandum curat, *ibid.*; Dolopum regem facit, *ibid.*; Patroclum secum habet, *ibid.* § 5; *Hell.* 57; Frater Polydoræ, *Pher.* 17; Scamandrum trajicit, *Hell.* 132; Parin in Thessalia pugna vincit, *Ister* 12.
 Achilleum a Perianthro exstructum, *Tim.* 49.
 Achiroe dicitur Anchinoe, *quam vide.*
 Aoiamus, rex Lydorum, *Xanth.* 23.
 Aconæ, locus circa Heracleam Ponticam, *Theop.* 200.
 Aconitum unde dictum? *Theop.* 200.
 Acontes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Acontium, urbs Arcadiæ, *Androt.* 26.
 Acoris, Egyptiorum rex, pro Evagora Cyprio adversus Persas stat, *Theop.* 111; cum Pisidis belli societatem init, *Theop.* 111.
 Acræa Juno. *Vide* Juno.
 Acræphlia vel Acræphnia, urbs Bœotiae, *Ephor.* 67; *Theop.* 241.
 Acrisius, Abantis ex Ocalia f., II, 2, 1, 1; Protum fratrem regno pelit, *ibid.* § 2; Argis regnat, *ibid.* § 4; oraculum accipit de nepote ipsum occisuro, II, 4, 11; Danaen ex Eurydice uxore filiam (III, 10, 3, 2; III, 2, 2, 1) turri includit, II, 4, 1, 2, cum Perseo ex ea nato in mare projicit, *ibid.* § 3; *Pher.* 26; Perseum metuens Argis Larissam proficiscitur, ubi ab illo nolente in ludis gymniciis occiditur; ante urbem sepelitur, e quo Perseus et Larissæi sanum condunt, *Pher.* 26; *Apoll.* 11,

- 4, 4, 2; Acrisii sepulcrum Larissæ in templo Minervæ, *Ant.* 13; Acrisius Larissam in Thessalia condit, *Hell.* 29.
- Acrorites Bacchus. *Vide* Bacchus.
- Acrotatus, Arei f., a Cheloniide amator, *Phyl.* 48.
- Actæa, Nereis, I, 2, 7.
- Actæa, Danaï e Pieria f., Periphantis uxor, II, 1, 5, 8.
- Actæon, Aristæi ex Antonoe f., III, 4, 4, 1; a Chirone venationem doctus, a canibus devoratur, *ibid.*; *Acus.* 21.
- Actæus, Telamonis e Glauco pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 13.
- Actæus, Agraui pater, III, 14, 2, 1.
- Acte, antiquum Atticæ nomen, III, 14, 1, 1; *Ap. fr.* 137.
- Actis, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Actor, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5; Eurytionis pater, III, 13, 1, 1.
- Actor, Deionis f., I, 9, 4; Menœti pater, I, 9, 16, 8.
- Actor, Hippasi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Actor (Phorbantis f.), Euryti et Cleati pater e Molione, *Pher.* 26; Augeæ frater, II, 7, 2, 2.
- Acyphas, urbs Tetrapoleos Doricæ, *Theop.* 304.
- Adiante, Danaï ex Herse f., Daiphronis uxor, II, 1, 5, 9.
- Admete, Eurysthei f., Hippolytes balneum habere cupit, II, 5, 9, 2; accipit, *ibid.* § 13.
- Admetus Phærus, I, 8, 2, 4; Pheretis f., I, 9, 14; Eumeli pater, III, 10, 8, 2, *Hell.* 10; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Apolline armentorum pastore utitur, I, 9, 15, 1; III, 10, 4, 4; *Pher.* 76; ejus beneficio Alcestin ducit, I, 9, 13, 1; Eheris pulsus in Atticam venit ad Theseum, *Phanod.* 9.
- Adonis, Chinyræ e Metharme, al. Phornicis ex Alpheisibera, al. Thiantis e filia Myrrha f., III, 14, 3, 4; a Venere datur Proserpinæ, III, 14, 4, 5; qua illum reddere nolente, contentio oritur inter utramque deam pueri amantem, quam dirimit Jupiter, *ibid.* § 6.
- Adramys, Sadyattæ filius notius, *Xanth.* 19, p. 40.
- Adramytes, Lydorum rex, qui primus feminas castravit, *Xanth.* 19.
- Adranum, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 124.
- Adrastea, Nympha, Jovem nutrit, I, 2, 6.
- Adrastus, Talai f., I, 9, 13, 1; Argorum rex, III, 6, 1, 4; ejus uxor et liberi, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5; *Hell.* 12; *Pher.* 83; Polynicem et Tydeum profuges excipit et eos in regnum restitutum se promittit, I, 8, 4, 3; III, 6, 1, 6; *Pher.* 83; contra Thebas proficiscitur, I, 6, 5, 4; cum septem ducibus, III, 6, 3, 1; ab Arione equo servatur, III, 6, 8, 7; *Hell.* 11; Athenienses contra Thebas excitat, III, 7, 1, 3; in altera contra Thebas expeditione Egialeum filium amittit, *Hell.* 11; primus equorum cursu Nemeis vincit, III, 6, 4, 5.
- Adrasbus, Eurydices pater, III, 12, 3, 11.
- Adria, fluvius Italiæ, *Hec.* 53; *Theop.* 140; in regione fertilissima, *Hec.* 58.
- Adria, urbs Italiæ, *Hec.* 53.
- Adriaticum mare unde nominatum sit, *Theop.* 140.
- Ἀδώνειος, *Invalidi*, *Philo.* 67, 68.
- Adyte, Danaï f., Metalcæ uxor, II, 1, 5, 8.
- Æa, ubi vellus aureum, *Pher.* 60.
- Æacus, Jovis ex Agina f., III, 12, 6, 7; ducit Eudidem, ex ea liberi, *ibid.* § 8; Helladem deprecatione sua liberat a calamitate, *ibid.* § 11; ejus honor apud inferos, *ibid.*; Pelemem et Telamonom f. pellit, *ibid.*
- Æaca ins., Circes sedes, I, 9, 24, 5.
- Æanes, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57.
- Æantis tribus, *Clitod.* 14.
- Æas fluvius vulgo Aous dictus, e Lacmone defluens, *Hec.* 70, 71, 72.
- Ædon, uxor Zethi, Ilylum filium interficit; Amphionis uxori invidet; in lusciniam mutatur, *Pher.* 102.
- Ædoneus, rex Molossorum, Pirithoum interficit, *Philo.* 46; canem habet Cerberum, *ibid.*
- Ædusii in Celtogalatia, *Ap. fr.* 60.
- Æetes, Solis e Perseide f., I, 9, 1, 6; Solis ex Antiopæ fil., *Theop.* 340; pater Iophossæ, *Acus.* 8; Colchorum R., I, 9, 1, 6 apud quem vellus aureum, *Pher.* 60; excipit Phrixum, I, 9, 1, 6; cui filiam dat, *ibid.*; qua conditione aureum vellus Jasoni dare voluerit, I, 9, 23, 4; dolose contra eum agit, *ibid.* § 12; Ponti ostium navibus præoccupat, *Tim.* 6; Argonautas persequens, Medææ dolis retinetur, I, 9, 24, 1 sq.; Colchos eos persecuturos mittit, *ibid.*; regno privatus, a Medea filia restituitur, I, 9, 28, 6.
- Æetes, portus in Italia, qui nunc Caieta, ab Argonautis nomen accepit, *Tim.* 6.
- Æga, urbs Phœnicum, *Hec.* 259.
- Ægeon, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
- Ægeus, nomen Neptuni, *Pher.* 115.
- Ægeus (vel *Agæus*, vel *Agræus*; v. *Mülleri* *Æginet.* p. 40, *Dor. I.* p. 81), a Clesippo oriundus, gener Temeni, Argolidis ora maritima circa Epidaurum potitur, *Ephor.* 16.
- Ægaleus, mons Atticæ, *Ister.* 6.
- Ægeoneus, Priami f. III, 12, 5, 13.
- Ægesta, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 173.
- Ægeus, Pandionis II, *Ap.* III, 15, 5, 5; aliis Scyrii f., *ibid.*; ex dentibus draconis ortus in agro Thebano, *Androt.* 37; ducit Medeam, I, 9, 28, 5; ex ea progenies, *ibid.*; eam pellit, *ibid.*; summa rerum Athenis potitur, III, 15, 6, 1; ducit Metam et Chalcipen deinceps, *ibid.*, § 2; *Phanod.* 3 a; ἀρεστος, Delphos adit, *ibid.*, § 3; de oraculo accepto dubius, Trazenem venit, cum Æthra congregitur, III, 15, 7, 1; ex ea filius, III, 16, 1, 1; *Pher.* 106; inde, soleis et ense relictis, quæ asseret filius futurus, Athenas redit, III, 15, 7, 1; Panathenæa instituit, *ibid.*; Androgeum contra taurum Marathonium mittit, *ibid.*, § 4.
- Ægialea regio, ab Ægialeo nomen habet, II, 1, 1, 4; *Acus.* 11.
- Ægialeus, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Ægialiæ pater, I, 8, 6, 3; cum Epigonis Thebas petit, a Laomedonte necatur, III, 7, 2, 5 sq.; cf. *Hell.* 11.
- Ægialeus, Inacii et Meliæ f., liberis caret; *Acus.* 11; cf. *Ister* 42; II, 1, 1, 3; Achaiæ nomen dat, *ibid.*, § 4.
- Ægialia, Adrasti, I, 9, 13, 2, al. Ægialei f., Diomedis uxor, I, 8, 6, 3.
- Ægialis, locus inter Sicyonem et Buprasium, ab Ægialco dictus, *Ister.* 42.
- Ægialis, urbs ad Strymonem, *Hec.* 125.
- Ægidæ, Thebani, ab Aristodemo et Doriensibus in expeditionis societatem advocantur, *Ephor.* 11, 13.
- Ægimius, Doriensium circa Oetam rex, *Ephor.* 10, cum Hercule Lapithas adortur, terram ab iis liberatam ab isto accipit, I, 7, 7, 3; cf. *Ephor.* 10; Hyllum adoptat gratiam referens Herculi, *Ephor.* 10; ejus filii, *Ephor.* 10; Heraclidarum socii, prælio cum Peloponnesiis cadunt, III, 8, 3, 5.
- Ægina, Asopi e Metopæ f., a Jove rapta e Phliunte oppidum in Oenonen insulam transfertur, *Pherecyd.* 78; III, 12, 6, 5 et I, 9, 3, 2; patri dicitur a Sisyphe indicata, I, 9, 3, 2.
- Ægina, ins. ab Argonautis visitata, I, 9, 26, 6; olim Oenone dicta, III, 12, 6, 7; Æaco paret, *ibid.*; ejus incolæ e formicis facti, *ibid.*
- Æginetæ, autochthones, *Hell.* 77; in pugna ad Salaminem fortitudinis præmium auferunt, *Ephor.* 112.
- Ægipan, cum Mercurio Jovi auxilium fert victo, I, 6, 3, 10.

Ægirus vel **Ægirus**, oppidum Megaridis, *Theop.* 273.
Ægisthus, Laodamia filium occidit, *Pher.* 96.
Ægius, **Ægypti** e Phcenissa f. Mnestram uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Ægle, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Ægle, Thesei uxor, *Pher.* 109.
Ægleis, Hyacinthi f. ab Atheniensibus immolata, III, 15, 8, 5.
Ægletes. *Vide* Apollo.
Ægonea, urbs Meliensium, *Hec.* 109.
Ægopotami; pugna Lacedæmoniorum et Atheniensium, *Theop.* 8.
Ægyptii, panivori, *Hec.* 290; aspides colunt, *Phyl.* 26; eorum reges vinum bibunt certa mensura, *Hec.* 291; eorum alii mores nonnulli, *Hec.* 149 sq.
Ægyptus, Beli f., II, 1, 4, 4, in Arabiam deferitur, *ibid.* § 5; Melampodum regionem occupat, cui nomen dat, *ibid.*; ejus filii L., *ibid.* § 6; Argos veniunt, Danaides ducunt, omnes præter Lynceum ab uxoribus necantur, II, 1, 5; **Ægyptus** non venit Argos, *Hec.* 357; ejus uxor Damno, *Pher.* 40.
Ægyptus, **Ægypti** e Gorgona f. Dioxippen uxorem habet, II, 1, 5, 8.
Ægyptus, olim Melampodum terra, ab **Ægypto**, Beli f., nomen habet, II, 1, 4, 5; **Ægyptus**, fluminis donum, *Hec.* 279; terræ natura, *Ephor.* 108.
Ægyptus, Argolidis promontorium, *Hec.* 357.
Ægys, oppidum Laconicum, *Theop.* 303; *Ephor.* 18.
Aello, Harpyia, Thaumantis ex Electra f., I, 2, 6.
Aellopus, al. Nicothoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
Æmon, Lycæonis f. *Vide* Hæmon.
Æmonia. *Vide* Hæmonia.
Æmonius. *Vide* Hæmonius.
Ænea laurus, Metaponti, *Theop.* 182.
Æneas, Anchisæ e Venere f., *Acus.* 28; III, 12, 2, 4; ejus fuga, *Hell.* 127; cum Ulysse Italiam appulsus Romanam urbem condit, *Hell.* 53.
Ænelus, Deionis f., I, 9, 4.
Ænus, Thraciæ urbs, II, 5, 9, 12; *Ap. fr.* 125; ejus incolæ, *Ephor.* 73.
Æolenses, ab Endymione e Thessalia Elidem ducti, I, 7, 5.
Æolia, Amythæonis f., Calydonis uxor, I, 7, 7, 2.
Æolicæ insulæ, a Cnidiis occupatæ, *Ant.* 2.
Æolicæ in Asia coloniæ ante Ionicas deductæ, *Pher.* 111; *Hell.* 114.
Æolis regio, ejus termini, *Ephor.* 88.
Æolium, Thraciæ oppidum, *Theop.* 156.
Æolus, Hellenis ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) filius, Thessaliæ R., **Æolenses** a se vocat, I, 7, 3, 1; ejus ex Enarete liberi, *ibid.* § 4; Perieris pater, III, 10, 4, 5; Magnetis quoque dicitur, I, 9, 6; ex Iphide pater Salmoni, *Hell.* 10; Macedonis pater, *Hell.* 46.
Æpylus, Cresphontis e Merope f. Polyphontem occidit, Messeniorum R. fil., II, 8, 5, 7.
Æræ, urbs Macedoniæ, *Androt.* 18.
Aeria, urbs Celtica, *Ap. fr.* 59.
Ærope, Catcei f., III, 2, 1, 1; patris jussu a Nauplio abducta, Plisthem nubit, III, 2, 2, 2.
Ærugo, vino immixta bibenda datur Iphiclo, *Pher.* 75.
Æs Dodonæum, *Demo.* 17, 18.
Æsacus, Priami ex Arisbe f. Asteropen ducit, III, 12, 5, 2; in avem mutatur, *ibid.*; vates, *ibid.*; Priamum monet, *ibid.* § 5.
Æschraeus, Anagyrasius, *Philoch.* 138.
Æschreis, Thespii f., II, 7, 8, 5; Herculis ex ea f., *ibid.*
Æsculapius, Apollinis ex Arsinoe, al. Coronide f., III, 10, 3, 7; *Ister* 37; a Chirone educatur, *ibid.* § 10; *Pher.* 8, Gorgonis sanguine in homines utitur, mortuos resusci-

tans a Jove fulmine vita privatur, III, 10, 4, 1; *Pher.* 8, 76; fulmine percutitur, quod Phinei filius visum restituerit, *Phyl.* 17; Podalirii et Machaonis pater, III, 10, 8, 2; Quo anno inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72.
Æsepus, fluvius Asiæ, *Hec.* 203.
Æson, Crethei e Tyro f., I, 9, 11; *Pher.* 59; Polymeden ducit, ex ea f., I, 9, 16, 1; Ex Alcimeda gignit Iasonem, *Pher.* 59; Peliam filii tutorem constituit, *ibid.*; Peliae insidias fugiens, interimit se, I, 9, 27, 1.
Æson, seu Asonis, seu **Æsonia**, urbs Magnesiæ in Thessalia, *Pher.* 58.
Æstus marini caussæ, *Tim.* 36.
Æsyle (vel Phasile), Hyas, *Pher.* 46.
Æthra, unum ex centum oppidis Laconiae, *Philoch.* 86.
Æthale, urbs Tyrrenorum, *Hec.* 25.
Æthalia, insula e. q. **Æthale**, *Phil.* 23, quam Argonautæ in reditu appellant, *Tim.* 6.
Æthalides, quodnam donum a Mercurio patre acceperit, *Pher.* 66.
Æther et Nox procreant Amorem, *Acus.* 1.
Æthicia in Thessalia ad Pindum montem, *Theop.* 209.
Æthiopes, eorum sedes, *Ephor.* 38.
Æthiopia a Cepheo gubernata, II, 4, 3, 2. In **Æthiopiam** Tithonum portat Aurora, III, 12, 4.
Æthlius, Jovis e Protogena f., I, 7, 2, 7; ejus e Calyce f., I, 7, 5; *Pher.* 80.
Æthon, pater Ixionis, *Pher.* 103.
Æthon (αἰθων), cognomen Erysichthonis, *Hell.* 17.
Æthra, Pitthei f., eadem nocte cum **Ægeo** et Neptuno congredditur, III, 15, 7, 2; ex isto f., III, 16, 1, 1; a Dioscuris captiva ducitur, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74, 75; ab Hectore Trezene abducitur, *Ister* 12.
Æthusa, Neptuni et Alecyones f., III, 10, 1, 3; ejus ex Apolline liberi, *ibid.*
Ætna, ejus et Hymari f. Celo, *Hell.* 104.
Ætna, Siciliæ mons, Typhoni injicitur, I, 6, 3, 12.
Ætolia, ab **Ætolo** nomen accipit, I, 7, 6; antiquissima ejus fata, *Ephor.* 28.
Ætolia, oppidum Peloponnesi, *Androt.* 52.
Ætoli Ehdem obtinent, *Ephor.* 15; **Ætolorum** et **Epeorum** cognatio, *Ephor.* 29; **Ætoli** cum **Epeis** antiquissimas in **Ætolia** urbes condunt, *ibid.*
Ætolus, Endymionis f. Apin interfecit, in Curetidem fugit, Doroni, Laodocum et Polypæten necat, **Ætoliae** nomen dat, I, 7, 6; *Ephor.* 15, 29; ejus e Pronoe liberi, I, 7, 7; **Ætoli** statua in Thermorum urbe, *Ephor.* 29.
Ætolus Ofnei filius, *Hec.* 341.
Ætica, pars Thraciæ, *Hec.* 115.
Africa natura male describitur a *Timæo*, *fr.* 24.
Agamæa, promontorium Troadis, *Hell.* 133.
Agamemnon, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2; ducit Clytæmnestram, III, 10, 6, 2; Argivos adoritur et subigit, *Ephor.* 28; veretur ne Diomedes et Alcmaon, ipso absente, debita sibi regna occupent, *ibid.*; cum Paladio Athenas appellit, *Clitod.* 12; Demophontem, qui illud abstulerat, in judicium ducit, *ibid.*; In multis Græciæ locis puteos fodit, *Clitod.* 9.
Agamestor, Laii filius, Tisandri pater, *Pher.* 20.
Agamia, urbs Peloponnesi, quam Hecataeus nominat Mantina, *Hec.* 93.
Agapenor, Aneai f. Helenæ proci, III, 10, 8, 19; Te-gentiarum R., Phcegi et Alcmaonis filios una excipit, III, 7, 5, 9.
Agaptolemus, **Ægypti** f., Pirenen uxorem habet, II, 1, 5, 5.
Agarista, Clisthenis, Sicyoniorum tyranni, filia, *Tim.* 58.
Agasthenes, Polyxeni pater, III, 10, 8, 2.
Agathea, oppidum Phocidis, *Hell.* 18.

- Agathocles, e Penestis Thessalicis, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, figulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146. Timæi de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interfici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo ætatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγαθὸς δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathysri, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nercis, I, 2, 7.
- Agave, Danaï f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Cadmi ex Harmonia f., Echionis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Agbatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγέλαστος πέτρα, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Cersi gentis auclor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopæ f., in paternorum honorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phinei pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Ægypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alcæonnis filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phœnicie R. sit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam quærere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et A. giope posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olli pater, *Pher.* 20.
- Agessilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostibus suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Ægypto gestæ, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejicit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciæ, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitutem redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaia, Thespiï f., II, 7, 8, 3; Herculis ex ea f., *ibid.*
- Aglaurus. Vide Agraulus.
- Agna intonsa ne immolaretur vetitum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna numquam immolatur Minervæ, *Androt.* 41.
- Agnius (Hagnius), Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
- Agnon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atrei gregi, non suppositus est ira Mercurii, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agræ, locus prope Athinas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actæi f., Cecropis uxor, III, 14, 2.
- Agranlus, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervæ sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agriæ, gens Pæoniæ, *Theop.* 44.
- Agrius, Cigas, a Parris necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrius, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydram, I, 8, 5, 4; a filiis regnum Ofnei accipit, I, 8, 6, 1; a Diomedæ necatur filii, exceptis Onchesto et Thersite, *ibid.* § 2. Cf. *Pher.* 83; hi Ofneum cædunt, *ibid.* § 3.
- Agrius, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agryrhuius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Peribœa f., III, 12, 7, 2; e Melibœa, *Pher.* 109; proculus Helenæ, III, 10, 8, 2; pater Philacæ *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Ais. Vide Hades.
- Alalcomenæ, Ithacæ urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Bœotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiæ ad Rhymum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alceus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydamia vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alcæus, Minois f., ab Hercule ex insula Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcathous, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occisus, I, 8, 5, 3.
- Alcathous, Pelopis f., Peribœæ pater, III, 12, 7, 2; et Automedusa, II, 4, 11, 7.
- Alcestis, Pelæi f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Ægyptos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interficitur, *Ephor.* 126; a Timæo [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius Herculis nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomonei uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimedæ, Æsonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenes. Vide Deliaides.
- Alcimus, Lydiæ rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinoe, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phæacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrothio vitatur, Apoll. I. 1.
- Alcippe, Metionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 8, 10.
- Alcis, Ægypti f., Glaucen uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmaon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lustratur, *ibid.* § 3; Arsinoen ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Calirrhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 28 ubi v. de ceteris Alcmaeonis fati; Eriphyles mundum Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alcmaonidæ templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alcmena, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum cadem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentito concumbit ex eoque parit Herculem; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercurio subrepta et in Beatas insulas translata Rhadamantho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcmenor, Ægypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcmon, cujus patris fuerit non traditur, *Pher.* 25.

- Alemonius lucus circa Thermodontem, *Pher.* 25.
 Alcon, Hippocoonis f., ab Hercule necatur, III, 10, 5, 1.
 Aleus, Aphidantis f., ducit Nearam, III, 9, 1, 2; ex ea liber, *ibid.* § 3; infans e filia Auge natus reperit, exponit et filiam vendi jubet, II, 7, 4, 1 sq.—Cephei pater, I, 9, 16, 8.
 Alex, fluvius, Locrorum et Rheginorum agros dividit, *Tim.* 64.
 Alexander, i. e. Paris quem vide.
 Alexander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II, 8, 1, 3.
 Alexander, Pyrrii filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et mors, *Theop.* 233.
 Alexandri Pheræi mors, *Theop.* 339.
 Alexander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus, *Phyl.* 71; literas misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri tabernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amicorumque luxuria, *Phyl.* 41.
 Alexiare, Herculis ex Hebe f., II, 7, 7, 15.
 Alcon, Abantis f., *Ephor.* 33.
 Alcione, Atlantis ex Pleione f., II, 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*; ejus e Neptuno progenies, *ibid.* §, 3; *Hell.* 56.
 Alcione, Eoli ex Evarete f., Ceycis uxor, I, 7, 3, 4.
 Alcione (nisi potius Alcinoe), sacerdos Junonis Argivæ, *Hell.* 53.
 Alcioneus, Gigantum unus, solis boves ex Erythia insula abegit; ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 sqq.
 Alcyonii dies novem, *Philoch.* 180.
 Alea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.
 Alebion, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab eo interficitur, II, 5, 10, 9.
 Alecto, Erinys, II, 1, 4.
 Alector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.
 Aletes, Icarii e Peribrea f., III, 10, 6, 1.
 Aletes, Heraclida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Alisama, urbs Troadis, *Theop.* 305.
 Allantium vel Allante, urbs Macedonia, *Theop.* 38.
 Allio Athenienses vescebantur in Scirio festo, *Philoch.* 204.
 Allobryges, Galliarum populus, *Ap. fr.* 127.
 Almon vel Salmus, urbs Bœotiarum, *Hell.* 13.
 Alocus, Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340.
 Aloeus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimedium ducit, *ibid.* § 3.
 Aloidæ (Otus et Ephialtes) cœlum petunt, Junonem et Dianam aggrediuntur, Martem vincunt, a Diana occiduntur, II, 7, 4, 4.
 Alope vel Alohe vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.
 Alope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.
 Alope, Cercyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippothoonem, *Hell.* 68.
 Alopecæ, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.
 Alopheus, Herculis ex Antiope f., II, 7, 8, 4.
 Alopeccones a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.
 Alopecconesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.* 73.
 Alphesibrea, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.
 Alphesibrea, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.
 Ἀλφειοὶ pisces, *Ap. fr.* 184.
 Alpheus fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare labens Syracusis emergit, *Tim.* 51, 52.
 Alponus, urbs Macedonia et Locrorum Epicnemidiorum, *Hell.* 19.
 Althæa, Thespij et Laophontæ filia, Leda soror, vel ejus e Clauco mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Oenei uxor, a Baccho et Marte amata, I, 8, 1; Meleagro f. mortem parat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 sq.
 Althæus, fluvius in Daunia, cujus aqua sanat vulnera, *Tim.* 15.
 Althemenes, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Ape-mosyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum appellit, *ibid.*; Cretenæ nomen dat, *ibid.*; sororem e Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus interficit, II, 2, 2, 5.
 Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattes, *Xanth.* 19, p. 40.
 Alyattes, Sadyattes ex sorore filius, Cræsi pater, rex Lydorum, sapientissimus, Smyrnam capit, in Cariam expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.
 Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.
 Amalchium mare Hecataeus (Abderita, ut videtur), appellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.
 Ἀμᾶλλαι, *Ister* 54.
 Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nutrit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II, 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.
 Amarynceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.
 Amarynthus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.
 Amasis quomodo rex Egypti factus sit, *Hell.* 151.
 Amathusii in Cypro, *Ephor.* 134; quorum posteri sint *Theop.* 111.
 Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25; gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas appellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognominæ, *Ephor.* 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146; *Ephor.* 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352; a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5, 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem, *Hell.* 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clitod.* 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 64.
 Amazonium Athenis, *Clitod.* 5.
 Amazonium, sic vocabatur Cumæ, *Hec.* 212.
 Amaxitus, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.
 Ambracia, urbs Thesprotiarum, cujus gentile apud Philistum fr. 52: Ambracinus.
 Ambraciotæ, *Hell.* 52.
 Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.
 Amestratus, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.
 Amestrius, Herculis ex Eone f., II, 7, 8, 5.
 Ἀμestριος qui sint, *Philoch.* 152.
 Amisodaurus, Chimaeræ educator, II, 3, 1, 6.
 Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200; a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Atheniensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.* 202.
 Ammonis oraculum ad Cephæum de Æthiopia a malo, quo Neptunus cam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.
 Ἀμνός, ἄρν, ἀρνείος, *Ister* 53.
 Amor, Noctis et Atheris f., *Acus.* 1.
 Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.
 Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.
 Amphana vel Amphanaa, urbs Dorica, *Theop.* 58; *Hec.* 335.
 Amphianax, pater Oetyli, *Pher.* 89.
 Amphianax, pater Mærae, *Pher.* 79.
 Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.
 Amphiarus, Argivus, Oiclei f., Argonauta, I, 9, 16, 8; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eriphylen ducit, I, 9, 13, 1; in ludis Nemeis prius disco vincit, III, 6, 6, 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.* § 4; quibuscum invitus it, III, 6, 2, 6 sq.; Melanippi caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppressus neglexit custodiam, *Hec.* 349; immortalis ad infe-

- ros defertur, *Apoll. l. l.* § 6; Alcmaeonis et Amphilochoi pater, II, 7, 2, 5; III, 10, 8, 2; *Ephor.* 28.
- Amphibia, Pelopis filia, Eurysthei mater, *Pher.* 31.
- Ἀμφίβιον τείχος, *Hell.* 136.
- Amphictyon, Deucalionis f., *Theop.* 80; aliis ἀπρόβωυ; Cranio pulso Atticae R. fit, I, 7, 2, 7; III, 14, 6, 1; ab Erichthonio pellitur, III, 14, 6, 2; a Biccho vinum temperandi artem discit, *Philoch.* 18; ejus lex, *Philoch.* 18, 19.
- Amphictyones, ab Amphictyone nominati, *Theop.* 80; eorum conventus unde nomen habeat, *Androl.* 33; quinam populi ad eorum consessus legatos mittant, *Theop.* 80.
- Amphictyona, Phthii filia, Datidis mater, *Pher.* 8.
- Amphidamas, Lycargi e Cleophile f., III, 9, 2, 1; ejus liberi, *ibid.* § 2.
- Amphidamas, Busiridis f., ab Hercule caeditur, II, 5, 11, 9.
- Amphidamas, Clytiæ pater, *Pher.* 93.
- Amphidamas, Opuntius, Clysonymi pater, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57.
- Amphidicus, (Asphodicius ap. Pausan., 9, 18 extr.) Astaci f., Thebanus, Parthenopæum caedit, II, 6, 8, 2.
- Amphigenia, urbs Macistiae, *Ap. fr.* 128.
- Amphilochicum Argos. V. Argos.
- Amphilochus, Alcmaeonis e Manto f. Creontis uxori educandus datur, Tisiphonen sororem ignarus emit, III, 7, 2; a patre repetitur, *ibid.* § 4; Argos Amphilochicum condit, *ibid.*; *Hec.* 72.
- Amphilochus, Amphiarai f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; *Ephor.* 28; Helenæ procus, III, 10, 8, 2; a nonnullis dicitur matrem interfecisse, III, 7, 5, 1; cur a Troja proficiscens terra iter ingressus sit, *Theop.* 112.
- Amphimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Amphimachus, Cteati f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Amphion, Iasi filius ex Persephone, Minyæ, pater Chloridis, *Pher.* 56.
- Amphion, Epopei sive Jovis ex Antiope f., III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 4; Lycum interficit, III, 5, 5, 4; Thebarum R., III, 5, 6, 1; Nioben ducit, *ibid.*; ejus filii, *ibid.*; *Pher.* 102, 6.
- Amphion, unus e Niobes filiis, Apollinis telis elabitur, III, 5, 6, 5; sec. alios occiditur, *ibid.*
- Amphion et Zethus, cum Loco Thebas condunt, *Pher.* 79.
- Amphion, lyra a Musis donatus; cantus vis et dulcedo, *Pher.* 102 a.
- Ἀμφίπολις, placenta Dianæ oblata, *Philoch.* 170.
- Amphipolis, olim Ἐννέα ὄδοι nominata, *Androl.* 27.
- Amphipolitani, urbem agrosque in Atheniensium ditionem dedituri, *Theop.* 47.
- Amphithea vel Hemithea, filia Cycni, *Hec.* 139.
- Amphithea, Pronactis f., Adrastii uxor, I, 9, 13, 2; alia Lycurgi uxor, I, 9, 14, 1.
- Amphitrite (P), Oceanis, I, 2, 2, 1.
- Amphitrite, Nereis, I, 2, 7; Neptuno nubit, I, 4, 6; Benthescymes mater, III, 15, 4, 2; ejus statua in Teno insula, a Telesio facta, *Philoch.* 185.
- Amphitryo, Alcaei f., II, 4, 5, 3; Electryoni armenta reddit, II, 4, 6, 2; hunc imprudens necat, *ibid.* § 4; *Pher.* 27; a Sthenelo pellitur, *ibid.* § 5; Thebis a Creonte purgatur, *ibid.* § 6; vulpem Thebas infestantem venatur, II, 4, 7, 1; Teleboas vincit, II, 4, 7, 3 sq., *Pher.* 27; Herculis præceptor in arte currum agendi; proelio cum Minyis cadit, II, 4, 11, 5; ejus proles, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27.
- Amphoterus, Alcmaeonis e Calirrhoe f., repente adultus, Phegei filios, patris caedem ulciscens, et Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1.
- Amphrisenses, in Bocotia, *Theop.* 264.
- Amipyx, pater Phemiæ, *Hell.* 25.
- Amycla, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confossa, a. f. iis elapsa, III, 5, 6, 4 sq.
- Amyclæ, urbs, III, 6, 2, 4; *Pher.* 93; Philonomo præmio data, *Ephor.* 18.
- Amyclas, Daphnes pater, *Phyl.* 33.
- Amyclas, Leaniræ pater, III, 9, 1, 1.
- Amyclas, Lacedæmonis e Sparta f., ejus e Diomede liberi, III, 10, 3, 2 sq., pater Hegesandræ, *Pher.* 93.
- Amyclas, Cynortæ pater, I, 9, 5.
- Amycus, Neptuni e Bithynide f., Bebrycum R., Argonautas cestu provocat; a Polluce sternitur, I, 9, 20, 1.
- Amymone, Danaï f. a Neptuno amata, qui ei fontem indicat, II, 1, 4, 10; ex ea progenies, II, 1, 5, 13; *Pher.* 13; dicitur Enceladi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
- Amymone, fons in Lerneæ silva, II, 5, 2, 3.
- Amyntor, Phrastoris f., *Hell.* 1; Ormeniorum R. ab Hercule occiditur, II, 7, 7, 6; Astydamia pater, II, 7, 8, 12; *Acus.* 27; Teutamidae pater, *Hell.* 1; et Phoenicis, III, 13, 8, 4; filium occæcat ob calumnias Phthiæ pellicis, *ibid.*
- Amyrgium, campus Sacarum Scytharum, *Hell.* 171.
- Amyrtæus, Argivus, Macedonum partibus favens, *Theop.* 257.
- Amythaon, Crethei f., I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Pylam habitat, *ibid.* § 2; Idomenen ducit, *ibid.* et II, 2, 2, 4; ejus liberi, *ibid.* et I, 9, 11, 2; *Pher.* 23.
- Anacharsis, ex Nomadiciis Scythiis, *Ephor.* 78; ejus inventa, *Ephor.* 76; ab Ephoro non numeratur inter septem sapientes, *Ephor.* 101; sinistra pudenda, dextra os per quietem continebat, *Pher.* 113.
- Anæa, Cariæ oppidum, *Ephor.* 86.
- Anæa, Amazon, *Ephor.* 86.
- Anactor, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Ἀναπαύειν, quid significet, *Ephor.* 107.
- Anaphe ius, ab Argonautis nomen accipit, I, 9, 26, 2.
- Anaurus, fl., I, 9, 16, 3; *Pher.* 60.
- Anaxagoræ philosophi ætas, *Ap. fr.* 81. Periclis præceptor; impietatis accusatur, *Ephor.* 119.
- Anaxibia, Cratiei f., Nestoris uxor, I, 9, 9, 3.
- Anaxibia, Biantis f., Pelia uxor, I, 9, 10.
- Anaximandri Milesii ætas, *Ap. fr.* 79.
- Anaximenis Milesii ætas, *Ap. fr.* 80.
- Anaxithea, una Danaidum, ex Jove parit Olenum, *Ister.*
- Anaxo, Alcaei ex Hippouæ f., Electryonis uxor, II, 4, 5, 3.
- Anceus, Arcas, I, 8, 2, 4; Lycurgi e Cleophile vel Eurynome, III, 9, 2, 1; apri Calydonii venator, a quo obtruncatur, I, 8, 2, 5 et 6; *Pher.* 81; Argonauta, I, 9, 56, 8; navis gubernator, I, 9, 23; Agapenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Anceus, rex Sami, *Pher.* 111.
- Anchiale, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
- Anchinoe, Nili f., Beli uxor II, 1, 4, 4.
- Anchirrhoe, Penthilli uxor, *Hell.* 10.
- Anchises, Capys ex Themide f., III, 12, 2, 4; ejus e Veneræ filii, *ibid.*; *Acus.* 26.
- Anchius (Amphion ap. Diodor.), Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 4.
- Ancyor, Lyeonis f., III, 8, 1, 3.
- Andera, urbs, in qua lapis memorabilis, *Theop.* 122.
- Andocides, Atheniensis orator, unde genus deducatur, *Hell.* 78.
- Andramon, Oxyli pater, II, 8, 3, 4.
- Andramon, Gorgen ducit, I, 8, 1; OEneo succedit, I, 8, 6, 2.
- Androclus, Codri fil., coloniae in Asiam deducendæ dux, Ephesum condit, *Pher.* 117; *Ephor.* 31; Prieneisibus auxilium fert, *Ephor.* 31.

Androgeus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Panathenæis vincit; ab Ægeō contra taurum Marathonium mittitur, a quo jugulatur, III, 15, 7, 5; al. Thebis periisse dicitur insidiis, *ibid.* § 6; ejus filii Thasum obtinent, II, 5, 9, 13.

Andromache, Etionis f., Hectoris uxor, III, 12, 6, 1.

Andromeda, Cephei e Cassiopea f., ad liberandam a peste patriam celo exposita, a Perseo liberatur, II, 4, 3, 4 sq.

Andropnagi Scythæ, *Ephor.* 78.

Andropompus, Penthili f., ex Henioche pater Melanthi, *Hell.* 10.

Androthoe, Castoris filia, Peristhenis uxor, mater Polydectæ ei Dictyos, *Pher.* 13.

Anexibia (nisi potius Anaxibia), Danaï ex Æthiopide f., uxor Archelai, II, 1, 5, 5.

Anicetus, Hercules et Hebes f., II, 7, 7, 15.

Animalia venenato morsu lacerantia ex Typhonis sanguine orta, *Acus.* 4.

Anius, rex Deli, Græcos Trojam proficiscentes hospitio excipit, *Pher.* 94.

Annus magnus (Cadmī tempore octo annos complectens), III, 4, 2, 1.

Anogon, Castoris ex Hilaira f., III, 11, 2, 2.

Anostus, fluv., *Theop.* 76.

Antaus, Neptuni al. Terræ f., Lybiæ R., ab Hercule caditur, II, 5, 11, 6; *Pher.* 33; uxor Iphinoes, *Pher.* 33 e; ex Irassis erat ad paludem Tritonidem, *Pher.* 33 d; sexaginta cubitorum staturam habebat, *Pher.* 33 e.

Antalcidas, sub quo Lacedæmonii pacis fœdus ruperunt, *Theop.* 111.

Antea, Amphianactis f., uxor Proeti, mater Mæræ, *Pher.* 79.

Antheis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.

Anthelia, Danaï e Polyxo f., Cissei uxor, II, 1, 5, 7.

Anthemus, in Erythia fl., II, 5, 10, 7.

Anthesteria, *Ap. fr.* 28.

Anthesterion, mensis unde dictus, *Ister* 28.

Anthia, Thespii f., Herculis peltæ, II, 7, 8, 5.

Anthippe, Thespii f., Hippodromi mater, II, 7, 8, 3.

Antia s. Sthenebeca, Iobatæ, al. Amphianactis f., Proeti uxor, II, 2, 1, 3.

Antides, Hercules ex Aglaia f., II, 7, 8, 2.

Anticlea, Periphætæ e Vulcano mater, III, 16, 1, 3.

Anticlea, Laertæ, in Boœtia parit Ulyssem, *Ister* 52.

Anticyra, urbs Maliensium, *Ap. fr.* 129.

Antigone, Oedipi ex Iocasta, III, 5, 8, 8; ex Eurygania filia, *Pher.* 48; cum patre Athenas fugit, III, 5, 9, 2; Polynicen fratrem contra Creontis jussu sepelit; viva defoditur, III, 7, 1, 2.

Antigona, Euryti filia, Pelei uxor, mortem sibi consciscit, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16; mater Antigonæ, *Pher.* 17.

Antigonus Gonatas: huic Athenas prementi quid sibi faciendum sit, missis muneribus significat Patroclus, dux classis Ægyptiacæ, *Phyl.* 1; Cleomenem ad Sellasias devicit, *Phyl.* 56; ejus morbus et mors, *Phyl.* 57.

Antigoni Epitropi assentator Apollonophanes, *Phyl.* 46.

Ἀντιγόνη: apud Athenienses, *Philoch.* 61.

Antileon, Hercules e Procrilde f., II, 7, 8, 1.

Antiloclus, Nestoris f., I, 9, 10, 3; Helenæ proci, III, 10, 8, 2.

Antimache, Amphidamantis f., Eurysthei uxor, III, 9, 2, 2.

Antimachus, Hercules e Nicippe f., II, 7, 8, 6; Hercules e Megara f., *Pher.* 30.

Antimachi poetæ ætas, *Ap. fr.* 91.

Antimnestus, dux Chalcidensium, qui Rhegium condide-

runt, *Ant.* 10.

Antioches, Melanis f., a Tydeo caditur, I, 8, 5, 3.

Antiochus, Pterelai f., I, 4, 5, 6.

Antiochus, Hercules f., Phylantis pater, I, 8, 3, 2.

Antiochii Σωτήρος (vel Θεοῦ) mores dissoluti; ejus familiares, *Phyl.* 7.

Antiope, Thespii f., Alopii mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.

Antiope, Nyctei e Polyxo f., III, 10, 1, 4; a Jove comprimitur, III, 5, 5, 5; *Pher.* 102; ad Epopeum fugit, eique nubit, *ibid.*; a Lyco captiva abducitur, *ibid.* § 7; liberatur, *ibid.* § 10; ejus progenies, III, 10, 1, 4; *Pher.* 102.

Antiope ex Sole filii, *Theop.* 340.

Antiope, Amazo, ab Theseo captiva abducta, *Hell.* 76.

Antiphon, a Triginta viris interfectus, *Theop.* 130.

Antiphon, cum Charidemo ab Atheniensibus legatus missus ad Philippum, *Theop.* 189.

Antiphus, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5.

Antiphus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.

Antis, Thespii f., Laothoæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.

Antracitis fossilis, *Theop.* 231.

Anus Seriphia, *Apollod. fr.* 198.

Aones, Boeotiae incolæ, *Hell.* 8.

Aortes, unus Cyclopuum, *Pher.* 20.

Aous (ab Hecateo nominatur Eas), fluvius a Lacmone defluens, *Hec.* 71, 72.

Apaturia, festum; unde nominatum sit, *Ephor.* 25.

Apaturus, sinus Asiae, *Hec.* 165.

Apea, urbs Cretæ, *Hell.* 99.

Apelles, frater Maonis et Diī, pater Critheidis, Cumanus, avus Homeri, *Ephor.* 164.

Apelles, Melanopi f., *Hell.* 6.

Apemosyne, Catrei f., a Mercurio vitata necatur ab Althemene fratre, III, 2, 1, 3, sq.

Aphareus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5, III, 10, 3, 4; ejus ex Arene filii, *ibid.* § 5.

Aphete, Thessaliae urbs, I, 9, 19, 9; *Hell.* 35; *Pher.* 67.

Aphidas, Arcadis e Prosepeia filius, III, 10, 7, 4; *Charon* 13.

Aphidas, rex Atheniensium, a Thymerte fratre interfectus, *Demo.* 1.

Aphidna, urbs Atticæ, quo Theseus abduxit Helenam, *Hell.* 74.

Aphyæ, sic duæ meretriculæ Athenienses vocabantur, *Ap. fr.* 239.

Apia, antiquum nomen Peloponnesi, II, 1, 1, 5; *Ister* 43, 44; *Acus.* 11.

Apis, Phoronei f., II, 1, 1, 6; I, 7, 6; ab Ætolo caditur, I, 7, 6; a Theixione et Thelchine interficitur, *Acus.* 11; deus dicitur Serapis, II, 1, 1, 6.

Apis, hos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80.

Ἀποδέκται, receptores, *Androt.* 3.

Apollo, Jovis e Latona f., I, 4, 1, 2; ejus nutrices, *Philoch.* 196; a Paue et Thymbreo artem vaticinandi edoctus, oraculum Delphicum occupat, *Apoll. ibid.* § 3; terras obiens homines ad morum placiditatem componit; Athenis Delphos profectus qua via? ad Panopeos veniens Tityum interficit; deinde apud Parnasios Pythonem necat; cum Themide oraculum Delphicum condit, *Ephor.* 70.

Neptuno pro Pythia dat Tamarum, *Ephor.* 59; interficit Tityum, I, 4, 1, 4; superat Marsyam certamine et exco-riat, I, 4, 2, 2; Herculi arma dat, II, 4, 11, 9; Trojam muris munit, II, 5, 9, 9; *Hell.* 136; pretio non accepto pestem ei immittit, *Apoll. l. l.*; cymbium aureum dat Herculi; *Vide Sol;* ejus certamen cum Hercule dirimitur, II, 6, 2, 6; jussu matris Amphionis filios necat, III, 5, 6, 4; ei datur Manto e manibus Thebarum captarum, III, 7, 4, 2; Alcmaeoni oraculum dat de matre nescanda, III, 7,

- 5, 1; de itinere ad Acheloum, *ibid.* § 5; dantur ei Acheloi jussu dona nuptialia Arsinoes, quae Alcmæonidae abutulerant, *ibid.* § 6; Mercurio dat boves pro lyra, virgam auream pro listula, III, 10, 2, 7 sq.; Hyacinthum amasium invitus interficit, III, 10, 3, 3; Cyclopes necat, ideo servit Admeto, III, 10, 4, 2 sq.; *Pher.* 76; Arsinoen amatam interficit, III, 10, 3, 9; Cassandram vaticinandi arte donat, fidem ei auferit, III, 12, 5, 11; a Coronide Ischi posthabetur, *Acus.* 25; Ischyn interficit, *Pher.* 8; Phlegyas, qui templum incenderant, interimit, *Pher.* 102 a; Cyrenen in Libyam transvehit, *Pher.* 9; vocatur Egletes, I, 9, 26, 3; ejus progenies ex Arsinoe al. Coronide, III, 10, 3, 6; e Phthia, I, 7, 6; e Thalia, I, 3, 4; ex Aria, III, 1, 2, 2; ex Aethusa, III, 10, 1, 3; Apollo pater Aristæi, *Pher.* 10; Corybantum e Rhytia, *Pher.* 6; Chæronis e Thérone, *Hell.* 49; Idmonis ex Asteria, *Pher.* 70; Philammonis e Philonide, *Pher.* 63; Autuchi et Aristæi ex Cyrene, *Phyl.* 15; Apollinis Amyclæi templum, *Theop.* 218; ejus templum ad Ismenum, *Philoch.* 197; ejus ara Marathonia, *Philoch.* 158; ejus simulacrum in Delo, *Ister* 35; Apollini sacer est citharus piscis, *Ap. fr.* 15; neomenia, *Philoch.* 178; prima cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Apollo Carneus, *Theop.* 171; Thymbræus vel Zymbræus vel Dymbrius, *Hell.* 135; Μαλδέες in Lesbo colitur, *Hell.* 117; Ἰήϊος, *Ap. fr.* 7; aureus Delphis, *Philoch.* 22, 23; Boedromius, *Philoch.* 34; Donastas, *Theop.* 30; Hegëtor, *Theop.* 171.
- Apollocrates, Dionysii superioris f., homo ebriosus, *Theop.* 204.
- Apollophanes, Antigoni Ἐπιτρόπου assentator, *Phyl.* 46.
- Ἀπόνημα, quid sit, *Clitod.* 20.
- Ἀποπομπῆς θεοί. Vide Dii.
- Ἀποστολεῖς, eorum munus, *Philoch.* 142.
- Aprus, urbs Thraciæ, *Theop.* 180.
- Arsynthii, populus Thracum, *Hec.* 135.
- Apsyrtides insulæ, I, 9, 24, 4 et 25, 4.
- Apsyrtus, a Medea sorore jugulatur, I, 9, 24, 1; *Pher.* 73.
- Aquila, Typhonis et Echidnæ proles, Prometheus infesta, ab Hercule confoditur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21.
- Aquila in templorum fastigiis, Corinthiorum inventum, *Tim.* 50.
- Aquilæ Pyrrhi et aliorum, *Phyl.* 49.
- Aquilina, urbs Illyrica, *Theop.* 42.
- Arabes. Erembi dicuntur *Hellanico* 153.
- Arabia, conjux Ægypti, II, 1, 5, 4.
- Arabia; ibi habitat Ægyptus, II, 1, 4, 5; eam adit Hercules, II, 5, 11, 11.
- Aratus, invidia in Cleomenem ductus, Macedones arcesit, *Phyl.* 59.
- Araxes fluv., *Ephor.* 78; *Hec.* 170; *Ap. fr.* 123.
- Arbaxani (vel Arbazani), gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
- Arbela, urbs Siciliæ, *Phil.* 31.
- Arbelus, Ægypti ex Hephestina f., Oëmen uxorem habet, II, 1, 5, 9.
- Arcades autoclithones, *Hell.* 77; ex Arcadis filius oriundi, *Charon* 13; eorum cum Berothis de finibus contentio, *Pher.* 86; eorum mores, *Hec.* 355; *Charon* 13; *Ephor.* 97; *Theop.* 243; Arcades parent Lycaoni, III, 8, 1, 2; Nyctimo, Arcadi, Elato et Aphidanti, III, 8, 2, 1 sqq.; Stymphalo, III, 12, 6, 10; sub Hercule Augeam adiunguntur, II, 7, 2, 1; Oëchaliæ, II, 7, 7, 7.
- Arcadia, festum Cereris, *Ap. fr.* 8.
- Arcadion, Philippi osor, cum eo in gratiam redit, *Phyl.* 38; ejus dictum, *Theop.* 235.
- Arcas, Jovis aut Apollinis e Callisto f., III, 8, 2, 7; *Charon* 13; e Themisto f., *Ister* 57; ejus progenies, III, 9, 1, 1; *Hell.* 60.
- Arcesilaus, Melanei pater, Euryti avus, *Pher.* 34.
- Arcesilaus, Seuthi vel Scythi f., *Ap. fr.* 99.
- Arcesine, una ex tribus civitatibus in insula Amorgo, *Androt.* 19.
- Arcesius, Laertæ pater, I, 9, 16, 8.
- Archagoras, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archebates, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Archedicus, Herculis ex Eurypyle f., II, 7, 8, 5.
- Archelaus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Archelaus, Ægypti e Phœnissa f., *Anexibiam* ducit, II, 1, 5, 5.
- Archelaus, Dymæus, mercenariis Syracusanorum præfectus, *Theop.* 212.
- Archemachus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Archemachus, Herculis e Patro f., II, 7, 8, 2.
- Archemoras vocatur a VII ducibus Opheltæ, Lycurgi f., III, 6, 4, 4.
- Archenor, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archias puer, talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Archias, Syracusarum conditor, Myscellum adjuvat, *Ant.* 11.
- Archidamium bellum, *Ephor.* 120.
- Archidamus, Lacedæmonius, Phocensium rebus favet, *Theop.* 258; Tarentinis auxilio venit, in Italia cecidit, *Theop.* 259; ejus mores, *ibid.*
- Archidamus, post reditum, invito Cleomene, a Lacedæmonii interfecit, *Phyl.* 55.
- Archinnus, Athenæi filius, Atheniensibus persuasit ut Ioniciis literis uterentur, *Theop.* 169.
- Architeles, Eunomi, ab Hercule invito necati, pater, interfectori ignoscit, II, 7, 6, 3.
- Architeles, dives Corinthius, *Theop.* 220.
- Arclus, *Theop.* 226.
- Arcya, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
- Ardiaci, gens Illyrica, a Gallis devicta, *Theop.* 41.
- Ardynium, urbs in campo Thebano, *Xanth.* 17.
- Area, Athamantis, qui Teum condidit, filia, *Pher.* 112.
- Ἀρεῖα κρήνη, III, 4, 1, 3.
- Areithous, Berothus, in Arcadiam migrat, ubi a Lycurgo occiditur, *Pher.* 86.
- Arei, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Arene, Oëhali f., Apharei uxor, III, 10, 3, 5; mater Lyncei et Idæ, *Pher.* 65.
- Arene, urbs a quam nominata, *Pher.* 65.
- Areopagita, *Philoch.* 17, 58, 59, 60; *Phanod.* 15.
- Areopagus, *Hell.* 69, 82; *Ap. fr.* 6; *Philoch.* 16; judicium de Neptuno et Marte, III, 14, 2, 3; de Cephalo, III, 15, 1, 8; de Dædalos, III, 15, 9, 2.
- Ares, castellum Eubœæ, *Theop.* 160.
- Arestor, Phorbantis filius, Argi Panoptæ pater, II, 1, 3, 3; *Pher.* 22.
- Aretæus, Dionis filius, *Tim.* 129.
- Arete, Alcinoi, Phæacum R., uxor, I, 9, 25, 5.
- Arete, Dionis uxor, *Tim.* 129.
- Aretesium, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 48.
- Arethusa vel Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
- Arethusa, Abantis f., *Ephor.* 33.
- Arethusæ fontis origines, *Tim.* 51, 52.
- Aretus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Areus, Acrotati pater, rex Lacedæmoniorum, *Phyl.* 48; Areus et Acrotatus primi apud Spartanos aulicam aliquam opulentiam æmulantes, *Phyl.* 43.
- Argæus, qui una cum Philippo regnum petiit, *Theop.* 32.
- Argante, urbs Indiæ, *Hec.* 176.
- Argele, Thespîi f., Hippodromi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Argentum Athenis in arce Minervæ depositum, *Philoch.* 116.

Arges, Cyclops, Coeli f., I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.

Ἀργεῖος non est Ventus, sed Zephyri epithetum, *Acus.* 3.

Argæus, Licymnii f., Herculis socius, occiditur, II, 7, 7, 8.

Argia, Autesionis f., Aristodemi conjux, II, 8, 2, 9.

Argia, Adrastii f., Polynicis uxor, I, 9, 13, 2; III, 6, 1, 6; *Hell.* 12.

Ἀργύραι, subterranea Cimmeriorum ædificia, *Ephor.* 45.

Arginus, collis in Creta, *Pher.* 69.

Arginusæ ins., *Androt.* 14.

Argiope, Nili f., altera Agenoris uxor, mater Cadmi, *Pher.* 40.

Argiphontes. *Vide* Mercurius.

Argius, Pelopis f., Hegesandram uxorem ducit, *Pher.* 94.

Argius, Niobæ f., *Pher.* 102, 6.

Argius, Egypti e Phœnissa f., Evippen ducit, II, 1, 5, 5.

Argivæ mulieres, Bacchico furore concitatae, II, 5, 2, 3.

Argivi sub VII ducibus a Thebanis fugantur, III, 6, 7, 9;

insepulti relict, ab Atheniensibus sepeliuntur, III, 7,

1, 4; sub Epigonis Thebas evertunt, III, 7, 4, 1; Apollini

dant cum manubiis Manto, Tiresiæ filiam, *ibid.* § 2.

Argivorum signum, II, 8, 5, 1; Argivi Eurystheo duce ab

Atheniensibus vincuntur, *Pher.* 39; judicia exercent

ad Ægyptum promontorium, *Hec.* 357; eorum partes in

bello Peloponnesiaco, *Philoch.* 109.

Argo navis, I, 9, 16, 6; *Clitod.* 5; ab Argo, Phrixi f.,

nominata, *Pher.* 61; Herculis pondere aggravata que-

ritur, I, 9, 16, 6; I, 9, 24, 4; *Pher.* 67; Neptuno con-

secratur, I, 9, 27, 3.

Argolis aret ex parte Amythaonis filius, I, 9, 12, 8; Gela-

nori, I, 4, 4, 8; Danao, *ibid.*; Lynceo, II, 2, 1, 1;

Acrisio, *ibid.* § 4; Deiphonti, II, 8, 5, 3; Adrasto, III,

6, 1, 4; Temeno, II, 8, 4, 2; Argolidem occupat Teme-

nus, oram vero mariûmami ejus (ἀκτὴν ἐν ῥεγιὼν Ἀττικῇ)

Argæus et Deiphantes, *Ephor.* 16.

Argonautæ recensentur, I, 9, 16, 8; a mulieribus Lemniis

excipiuntur, I, 9, 17; a Dolionibus, I, 9, 18, 1; Cyzicum

per errorem occidunt, *ibid.* § 2; in Mysiam veniunt,

ibid.; relinquunt Herculem, Hylam et Polyphemum, I,

9, 19; Amycum, Bebrycum regem, interimunt, I, 9, 20;

itinere a Phineo monstrato, Symplegades incolumes

trajiciunt, I, 9, 21; a Mariandynis in Colchidem veniunt,

I, 9, 23; eam, vellere ablato, clam relinquunt, *ibid.*

§ 13; eorum reditus per Tanaim, Oceanum, mare me-

diterraneum, *Tim.* 6; non navigant per Tanaim, sed alia

via, *Hec.* 187, 339; Eridanum, Apsyrtes, Ligyes, Celtas

præternavigant, I, 9, 24; præter Etruriam vecti, ad

Æxam veniunt, a Circe purgantur, *ibid.* § 5; Charybdia,

Scyllam et Planctas præternavigant, ad Coreyram ap-

pellunt, I, 9, 25; in insula Anaplie Apollini Ægletæ

sacra instituunt, I, 9, 26, 1—3; Talo caso ad Æginam

appellunt, *ibid.* § 4; per Eubæam, et Laridem Iolcum

revertuntur, *ibid.* § 6; Phineum puniunt, III, 15, 3, 3;

expeditio quando facta? II, 6, 3, 5.

Argos, regio, I, 8, 6, 3; *Hell.* 37; antiquum Peloponnesi

nomen, II, 1, 2, 1.

Argos Amphilocheium ab Amphilocho conditur, III, 7,

7, 4; *cf.* *Ephor.* 28.

Argos portus insulæ Æthaliæ unde nomen acceperit,

Tim. 6.

Argura, antea Argissa, urbs Thessaliæ. *Ap. fr.* 152.

Argus, Jovis e Niobe f., II, 1, 1, 7; *Acus.* 11; a Phoroneo

regnum accipit, Peloponnesum Argos dicit, II, 1, 2,

1; ejus progenies, *ibid.*; *Pher.* 22.

Argus, Panoples, II, 1, 2, 2; γυνή; *Acus.* 17; Age-

noris, *ibid.*; Arestoris, *Pher.* 22; aliis Inachi, Argi et

Ismenes f., II, 1, 3, 3; interficit Satyrum et Echidnam,

Apidis interfectores ulciscitur, II, 1, 2, 4; ejus proge-

nies, II, 1, 3, 1; Ius custos, *ibid.* § 3; a Mercurio ne-

catur, *ibid.* § 4; *Pher.* 22.

Argus, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.

Argus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7; Phrixi ex so-

phossa, *Acus.* 8; Argo navem construit, I, 9, 16, 6;

Pher. 61; Argonauta, I, 9, 16, 8.

Argyphia, Egypti uxor, ex ea filii, II, 1, 5, 2.

Argyraspides Alexandri, *Phyl.* 41.

Argyrini, gens Epirotica, *Tim.* 43.

Argyrus urbs, *Phil.* 36.

Aria, regio Persica, *Hell.* 168.

Aria, Cleochi f., mater Mileti ex Apolline, III, 1, 2, 2.

Ariadne, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Theseo glu-

mmum minio tinctum dat, quo labyrinthi ambagibus se

evolveret; cum eodem fugit, et in Dia insula relinquitur;

apparet lamentanti Venus; cum Baccho concumbit,

ab eoque donatur corona aurea; a Diana interficitur,

Pher. 106; post interfectum Deucalionem, regni

procuracionem suscipit, et sædus ferit cum Theseo,

Clitod. 5; a Theseo abducitur, *Pher.* 109; *Ister* 14.

Ariamnes, Gallus in Asia ditissimus, Gallos omnes per

integrum annum epulis excipit, *Phyl.* 2.

Ariani, gens Cadusiis proxima, *Ap. fr.* 107.

Ariaspes, Atossæ pater, *Hell.* 163 b.

Aries Phrixi et Helicæ, aureo vellere præditus, *Pher.*

53; inter astra collocatus, *ibid.* 52.

Arimanius, *Theop.* 71.

Arimus, rex in Asia minori, *Xanth.* 4.

Ariintha, urbs Oenotrorum, *Hec.* 30.

Arion equus, Neptuni e Cerere progenies, Adrastum

servat, III, 6, 8, 7.

Arion Methynnæus primus choros cyclicos instituit, *Hell.*

85.

Arisbe, Teucri Cretensis f., Dardani uxor, Hellenico est

Atea, vel Batea, *Hell.* 130; eam *Ephor.* 21 dicit

Meropis filiam, primamque uxorem Alexandri, Priami

f.—Meropis f., Priami uxor, III, 12, 5, 2; Hyrtaco datur,

ibid. § 3.

Aristæus, Apollinis ex Cyrene f., ex Libya in Ceum mi-

gravit, *Phyl.* 15; pater Hecatae, *Pher.* 10.

Aristæus, Actæonis pater, III, 4, 4, 1.

Aristeas Proconnesius apud Metapontinos aliquantum

versatur, *Theop.* 182.

Aristocrates, unus imperatorum in prælio ad Arginasas, ab

Atheniensibus capitis damnatus, *Philoch.* 121.

Aristodamidas, Meropis f., Pluidonis pater, *Theop.* 30.

Aristodeme, Priami f., III, 12, 5, 13.

Aristodemus, Aristomachi f., fulmine ictus moritur, ejus

filii Lacedæmone potiuntur, III, 8, 2, 9; Tiebanos

Ægidas ad expeditionis in Pelopon. societatem adsci-

scit, *Ephor.* 13.

Aristomachus, Talai f., I, 9, 13, 1.

Aristomachus, Hippomedontis pater, III, 6, 3, 2.

Aristomachus, Cleodatis f., Temeni pater, *Theop.* 30;

bello Heraclidarum perit, II, 8, 2, 5; ejus filii reditam

tendant in Peloponnesum, *ibid.* § 6 sq.

Aristomachus, Argivorum tyrannus, in Antigoni potesta-

tem venit, ejus mors, *Phyl.* 52.

Ariston, Rheginus, Delphis in certamine musico ab Eunomo

Locro vincitur, *Tim.* 64, 65.

Ariston, Oetæorum præfectus; ejus uxor a Phayllo

amatur, *Phyl.* 60.

Aristonous Celonis filii tutor, *Tim.* 84.

Aristoteles Cyrenæus amantem Laidem despiciit, *Ister*

48.

Aristoteles Stagiritæ de Locrorum civitate graviter men-

titus, atque omnino levis homo et temerarius, *Tim.*

70; alia in eum convicia, *Tim.* 71, 74, 75, 76; de eus

- etate, *Ap. fr.* 92.
 Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
 Armenii, populus Asiae, *Hec.* 195.
 Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
 Aruæus, Megamedes pater, II, 4, 10, 1.
 Arne, urbs postea Chæronea vocata, *Hec.* 87.
 Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
 Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
 Aroteres, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Arsinoe, Phægi f. Alcmaeonii desponsa, III, 7, 5, 4; mu-
 nera nuptialia ei data, *ibid.*
 Arsinoe, Leucippi ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Esculapii
 mater ex Apolline, *ibid.*
 Artaphernes, (unus ex septem viris, qui Pseudo-Smer-
 din interfecerunt) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
 Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
 Artemon, περιφύρατος, Periclis mechanicus in Sami obsi-
 dione, *Ephor.* 117.
 Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors,
Theop. 116.
 Artemisium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 33.
 Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
 Artemitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrorum, *Phil.*
 53.
 Arypes pro Rhypes (Achæi) dicit *Pher.* 114.
 Asiæ, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
 Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ pro-
 cus, III, 10, 8, 2.
 Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum
 impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6,
 ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
 Ascalon, urbs Lydiæ, *Xanth.* 11.
 Ascalus, Hymenæi filius, dux Lydorum in Syria militat,
 ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
 Ascalus, urbs Syriæ, *Xanth.* 23.
 Ascania, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Asclepiadæ dicebantur medici Col et Cnidii, *Theop.* 111.
 Ascrea, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
 Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
 Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus
 pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
 Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
 Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
 Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
 Asopis, Thespîi f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Asopis, Asopi f., Cercyræ mater, *Hell.* 45.
 Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2),
 al. Jovis ex Eurynome f., ducit Metopen, III, 12, 6, 5;
 ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen
 redire jubetur, unde carbonem in eo feruntur, *ibid.* § 6;
 pater Aginæ, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3,
 1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
 Aspendus, urbs Pamphyliæ ab Aspendo condita, *Hell.*
 20; *Theop.* 12.
 Aspidæ ab Ægyptiis cultæ, *Phyl.* 26. *Cf.* 27.
 Aspledon vel Splædon, urbs in Bœotorum et Locroium
 confinio, *Ap. fr.* 153.
 Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flam-
 mis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.*
 13.
 Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus pro-
 genies, *ibid.* 3.
 Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
 Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
 Assorium, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 46.
 Assus, urbs Asiæ min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
 Assyrii parent Thianti, III, 14, 4, 2; iidem Syrii, III, 14,
 3, 3.
 Astaci Thebani filii per obsidionem Thebarum, a VII du-
 cubus factam, insignes, III, 6, 8, 2.
 Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
 Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
 Astelebe, urbs Lydiæ, *Xanth.* 21.
 Asteria, urbs Lydiæ, *Xanth.* 22.
 Asteria, insula prope Cephalleniam, *Ap. fr.* 167.
 Asteria, Coroni filia, ex Apolline mater Idmonis, *Pher.* 70.
 Asteria, Danaï f., Chæti uxor, II, 1, 5, 4.
 Asteria Cæi f. ex Phœbe, I, 2, 2, 2; Persæ conjux, I, 2,
 4; Jovis congressum fugiens, in mare se projicit; Delo
 nomen dat, I, 4, 1, 1.
 Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos e
 Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbus obit, III, 1, 3, 1.
 Asteris urbs, eadem quæ Asteria.
 Asterius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyone
 procreat Dotidem, *Pher.* 8.
 Asterius, Cometæ f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
 Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphae f., a Minoe la-
 byrintho includitur, III, 1, 4, 3. *Vide* Minotaurus.
 Asterodia, Eurypyli f., Icari conjux, mater Penelopæ,
Pher. 90.
 Asterope (?) Cebrenis f., Æsaci uxor, III, 12, 5, 2.
 Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
 Asteropes, Asteropæus, Cyclops. *Vide* Steropes.
 Astra, Astræi filii, I, 2, 4.
 Astræus, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I,
 2, 4.
 Astrasychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ἄστρο quid sit, *Phil.* 4.
 Astyagis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
 Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
 Astybas, Herculis e Calamete f., II, 7, 8, 4.
 Astycratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III,
 5, 6, 1 sq. *Hell.* 54.
 Astydania, Acasti uxor, Peleum frustra amat, eum stupri
 accusat, III, 13, 3, 1 sq.; ab eo pœnas luit, *ibid.* § 5
 sq.
 Astydania, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7,
 8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
 Astygenia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
 Astygonus (Astynous? Hom. II. ε', 144), Priami f., III, 12,
 5, 13.
 Astymedusa, Stheneli f., OEdipi uxor, *Pher.* 48.
 Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
 Astyoche, Simoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
 Astyoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 12,
 3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitem auream donat,
 ut Eurypylum filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
 Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur,
 III, 5, 6, 1.
 Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7,
 6, 1.
 Astypalæa, Eurypyli mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
 Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
 Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
 Atalanta, Schærei f., apri Calydonii venatrix (*falso dici-
 tur, confunditur enim cum Iasi f.*), I, 8, 2, 4; inter
 Argonautas, I, 9, 16, 8.
 Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*;
 a venatoribus invenitur, virgo manet, Rhæcum et Hy-
 læum, Centauros sibi insidiantes, interficit, Calydonii
 apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agni-
 ta et nubere jussa, se cursu certantibus præmium pro-

- ponit, multos vincit, a Milanione superatur; in laeam mutatur, *ibid.* § 5 sq.
- Atas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Atea, e. q. Arisbe, Teucris Cretenensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.
- Atergatis a Mopso Lydo capta, cum Ichthyae filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.
- Ates collis in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.
- Athamantis ager, I, 9, 2, 2.
- Athamas, Aëoli f., I, 7, 3, 4; Boëtiæ R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his orbatur, I, 9, 2, 1; Boëtiæ relicta, Themistonem ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Jupone in furorem connectus Learchum interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.
- Athamas, Arææ pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Pher.* 112.
- Atharambis, urbs Ægypti, *Hec.* 280.
- Athenæ: Diades in Eubœa a Diante conditæ, *Ephor.* 33.
- Athenæ, Cecropia dicta, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea præsidae facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.
- Athenæus Eretriensis, Pharsali adsentator, *Theop.* 20.
- Athenienses, Heracles expiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotauro mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Pher.* 39; bellum gerunt adversus Boëtos de Melanorum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelasgos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthmiis *προσδρία*, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; iusjurandum, quod Athenienses a Græcis ante commissam pugnam Plataicam præstitum aiunt, falso commoventur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Græcis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Platæas ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Chæroneam capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megarenses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedæmoniis induciæ (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quæ ab navigatione eos detertere debebant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis jure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chii salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemæensi a Lacedæmoniis devicti, *Ephor.* 133; cum Boëotis societatem ineunt [Ol. 96, 2], *Philoch.* 125; Atheniensium dilissimi mille ducenti [Ol. 105, 3], qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt [Ol. 107, 1], *Philoch.* 131; causæ ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo fœdus τὸ ἐν ἀπορρήτῳ, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posterorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; pransi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quendam jurabant, *Philoch.* 65; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.
- Athlio Peripateticus, *Theop.* 68.
- Athenocles Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.
- Atlantia, Hamadryas Nympha, cum Danao congregitur, II, 1, 5, 4.
- Atlas, Iapeti f., I, 2, 3; cœlum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperidum poma petit eaque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Pher.* 33; ejus e Pleione filia, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantis filia: Hesperides mala aurea subripiunt, *Pher.* 33 a.
- Atlas, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Pher.* 33 a.
- Atossa, Ariaspæ f. [*Belochi, regis Assyriorum, ut videtur, conjux*]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.
- Atreus, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiæ, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*
- Atromus, Herculis e Sratonice f., II, 7, 8, 4.
- Attales, Sadyattæ nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Atthis, Cranai e Pelidae f. virgo mortua, nomen dat Atticæ, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.
- Attica, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranai, III, 14, 5, 1; Amphictyon, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandionis I, III, 14, 7, 1; Erechtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandionis II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticæ urbes, *Philoch.* 11; Atticæ literæ, *Theop.* 168; Atticæ census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.
- Atymnius, Jovis e Cassiepea f., a Sarpedone amator, III, 1, 2, 4.
- Alys, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.
- Audophrades, Lydiæ satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.
- Audynon, Citieus, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.
- Auge, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teuthiranti nubit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.
- Augeas, Solis al. Elii, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Pher.* 57; Herculi decimam gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promisso non stat, judicium subit, Herculem et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculem a Molionidis adjuvatur, *Pher.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicasies, II, 7, 8, 11.
- Augila, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 108.
- Aulis, Lydiæ regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.
- Αὔλωνες sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.
- Aurora, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astræi conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Tithonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*
- Auses, gens Libyæ, *Ap. fr.* 109.
- Ausigda, insula Libyæ, *Hec.* 300.
- Ausones, populus Italiæ, *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsus in Siciliam transmigrat, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*
- Autesion, Argiæ pater, II, 8, 2, 9.
- Autachus, Apollinis ex Cyrene f., *Phyl.* 15.
- Autolycus, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Pher.* 63. Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luctandi præceptor, II, 4, 9, 1.
- Autolycus, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Euryti boves furatur, II, 6, 2, 1.
- Automalaca, urbs Libyæ, *Ap. fr.* 130.
- Automate, Danaï f., Busiridis uxor, II, 1, 5, 3.
- Automedusa, Alcathoi f., Iphiclis uxor, II, 4, 11, 7.

Autonoë, Danaë e Polyxo f., Eurylochi uxor, II, 1, 5, 7.
 Autonoe, Nereis, I, 2, 7.
 Autonoe, Cadmi ex Harmonia f., Aristaei uxor, III, 4, 2, 4.
 Autonoe, Pirei f., Palæmonis mater ex Hercule, II, 7, 8, 12.
 Avernus lacus in Italia, *Tim.* 17.
 Averrunci Dil., *Ap. fr.* 5.
 Aves fab. Aristophanis quo tempore edita sit, *Androt.* 47.
 Axiopestus, Locrus vel Sicyonius, Canonis et Sententiarum auctor, *Philoch.* 193.
 Ἀζοτες, *Ap. fr.* 24.
 Azeotæ, gens Troadisa, *Hell.* 124.

B.

Babys, i. q. Typhon, *Hell.* 150.
 Bacchæ, a Lycurgo captæ, liberantur, III, 5, 1, 6.
 Bacchus, Jovis e Semele f.; infans a patre traditur Mercurio, et ab hoc Athamanti, III, 4, 3, 4 sq.; a Jove in vervum mutatur, *ibid.* § 9; a Mercurio ad Nymphas Nyseides Dodonæas deferitur, *Pher.* 46; ab his educatur, *ibid.*; propter Junonis timorem Inoi traditur, *ibid.*; vitem invenit, III, 5, 1, 1; terras peragrans ea donat homines, *Pher.* 1. l.; a Junone in furorem conjectus pererrat Egyptum, Syriam; [ad templum Jovis Dodonæi venit, *Philoch.* 57]; a Proteo excipitur, in Phrygiam venit, a Rhea sanatur, Thraciam peragrat, a Lycurgo male excipitur, *Apoll.* 1. l.; *Pher.* 1. l.; ad Thetidem fugit, Lycurgo furorem injicit, Indiam adit, *Apoll.*, *ibid.* § 5 sqq.; Thebas venit, Argivas mulieres furore concitat, III, 5, 2, 1; Tyrrhenos prædones in Delphinis mutat, III, 5, 3, 1 sq.; cum matre in cælum migrat, *ibid.* § 3; Ofneo vitem dat, I, 8, 1, 1; Icario, III, 14, 7, 3; Dejaniræ pater dicitur, I, 8, 1; Phani et Staphyli, I, 9, 16, 8; ex India duos boves adduxit, quorum Apis alter, alter Osiris sit dictus, *Phyl.* 80; cum Ariadne concumbit, eique dat auream coronam, postea inter sidera collocatam, *Pher.* 106; dux copiarum fuit; quomodo representetur, *Philoch.* 23; ejus sepulcrum Delphis, *Philoch.* 22; quo tempore inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72; θεῖνος, *Ister* 5; Briseus vel Bresæus, *Androt.* 59; piscator [?], *Philoch.* 194; rectus [Διόνυσος ὁρθός], *Philoch.* 18; κόδαλος existimandus, *Philoch.* 24; Bacchi ἐν Αἰγναῖς οἶδες, *Phanod.* 14.
 Bacis, vates Bæotus, *Theop.* 81.
 Bæce, urbs Chaoniæ, *Hec.* 76.
 Bætiū, urbs Macedoniæ, *Theop.* 158.
 Balis, herba, quam vim habeat, *Xanth.* 16.
 Balius, equus immortalis, a Neptuno datus Peleo, III, 13, 5, 5.
 Bantii, populus Thraciæ, *Hec.* 146.
 Banus [?] Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Barbaræ nationes Græcis antiquiores, *Ephor.* 6.
 Bardylis, Illyrius latro, *Theop.* 35.
 Bæretium, locus ad mare Adriaticum, *Theop.* 261.
 Baris, urbs Asiæ min., *Ephor.* 95.
 Batea, *Hell.* 130.
 Batia, Teucri f., Dardani uxor, III, 12, 1, 5.
 Bætia, Nais, OEbali uxor, III, 10, 4, 5.
 Bætie locus eminens agri Trojani, *Hell.* 130.
 Baton s. Elattonus, Amphiarai auriga, cum domino in terram descendit, III, 6, 8, 6.
 Bætorum ins. vide Insulæ b.
 Bebrycæ, I, 9, 20, 1; eorum R. Herculem excipit, II, 5, 9, 6; subigitur regio ab Hercule, Lyco datur, Heraclea dicitur, *ibid.*; eorum regio a Mariandyno occupata, *Theop.* 201.

Bebrycia, nomen antiquum terræ Lampsacenorum, *Charon* 7.
 Bechires, populus Asiæ, *Hec.* 190.
 Bellerophon, Glauci ex Eurymede f., fratrem invitatus interficit, a Proteo purgatur, II, 3, 1, 1; Sthenobœæ amorem repellit, *ibid.* § 2; a Proteo, ob istius uxoris calumnias, ad Iobaten mittitur, qui eum necaret, *ibid.* § 3; hujus jussu Chimæram occidit, *ibid.* § 4 sq.; Solymos et Amazonas vincit, II, 3, 2, 2; Lycios juvenes electos superat, *ibid.*; Iobatæ amicus fit, Philonoe ducit, et isti succedit, *ibid.* § 3.
 Bellicosa urbs [Μάχμος], *Theop.* 76.
 Bellum sacrum, *Ephor.* 151.
 Belus, Libyes e Neptuno f., II, 1, 4, 2; Egypti R. Archinoen ducit, ejus liberi, *ibid.* § 4; pater Damnūs, *Pher.* 40.
 Beuna, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 3.
 Bennius, senator Bennæ curiæ. Vide Benna.
 Benthiescyme, Neptuni ex Amphitrite f., Eumolpum educat, III, 15, 4, 2.
 Berecynthus, urbs Phrygiæ, *Xanth.* 5.
 Bessa, urbs Locrorum, *Ap. fr.* 131.
 Bia, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Bias, Amythæonis f., I, 9, 11, 2; fratris ope Pero ducit, I, 9, 12, 8; *Pher.* 75; et ejus gratia tertiam Argolici regni partem accipit, II, 2, 2, 6; Talai pater, *Pher.* 75.
 Bias, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Bias, Megarorum R., a Pyla interficitur, III, 15, 5, 4.
 Biblus, ex Venere filiam habet Cyprum, *Ister* 39.
 Bisaltæ, bellum gerentes contra Cardianos, quo artificio superiores discesserint, *Charon* 9.
 Bisaltiae lepores bina habent jecora, *Theop.* 137.
 Bistones, Thraciæ pop., ab Hercule vincuntur, II, 5, 8, 4.
 Bisyras, heros Thracicus, *Theop.* 319.
 Bithynis, Amyci mater ex Neptuno, I, 9, 20, 1.
 Bithynis, populo Asiæ minoris, *Ephor.* 80, imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Bithys, Lysimachi familiaris, *Phyl.* 6.
 Bitia, Cassopæorum urbs, *Theop.* 228.
 Blepsus, Phocæensis, Codrida, Phocæorum coloniam in Bebrycum terram deducit, *Charon* 6.
 Bodone; urbs Perrhæbica, *Ap. fr.* 1.
 Boedromia, quando instituta, *Philoch.* 33.
 Bæotarchi, Coronensibus auxiliantur, *Ephor.* 153.
 Bæoti, ad gymnasticam artem se applicant, *Ephor.* 5; de finibus contra Athenienses belligerant, Xantho rege, *Ephor.* 25; Dodonæum oraculum consulunt, *Ephor.* 30; antistitem in rogum conjiciunt, *ibid.*; Tripodes quotannis Dodonam mittunt, *Ephor.* 30; literas et cum hominibus consuetudinem negligunt, solius bellicæ virtutis studiosi, *Ephor.* 67; cum Megarensibus Heracleam Ponticam condunt, *Ephor.* 83; Mariandynorum terram tenent, *Ephor.* 83; eorum cum Arcadibus de finibus contentio, *Pher.* 86.
 Bæotia, regio ad imperium obtinendum optime comparata, sed propter incolarum institutiones et disciplinam ejus potentia durare non potuit, *Ephor.* 67; a Bæoto vel a Cadmi bove nominata, *Hell.* 8; prius Aonia dicta, *Hell.* 8; Athamanti paret, I, 9, 1, 1.
 Bæotus, Itoni aut Nepluni ex Arne f., a se Bæotiam nominavit, *Hell.* 8.
 Bolbitine, urbs Egypti, *Hec.* 285.
 Bolissus, oppidum Æolicum prope Chium, in quo Homerus aliquantum temporis degit, *Theop.* 165; *Androt.* 53.
 Bolus, pater Epimenidis, *Ephor.* 69.
 Boni Genii poculum, *Ap. fr.* 185.
 Boreadæ, Boreæ filii, I, 9, 16, 8; Harpyias tollunt, I, 9, 21, 5 sq., *Pher.* 69; al. eas persequentes pereunt, al. ab

C.

Hercule interficiuntur, III, 15, 2, 2.
 Boreas, Astræi f., Orithyiam rapit, III, 15, 1, 2; *Acus*. 23; *Philoch.* 30; ex ea liberi, III, 15, 2, 1; *Acus*. 23; Phineum punit, *ibid.* § 3; Boreas ventus, *Acus*. 3.
 Bores, Actæonis canis, III, 4, 4, 6.
 Borus, Perieris f., Polydoram, Pelei f. ducit, III, 13, 1, 2.
 Borus, Periclymeni f., *Hell.* 10; e Lysidice pater Penthili, *ibid.*
 Borysthenes, fl., *Hell.* 172; *Ephor.* 78.
 Boryza, urbs Persica ad Pontum, *Hec.* 140.
 Bos septimus, *Clitod.* 16.
 Bosphorus, unde dictus? II, 1, 3, 5; *Ephor.* 79; *Phyl.* 70.
 Bosporus Cimmerius, *Hell.* 92, 84.
 Botrys, Siculus scriptor obscœnus, *Tim.* 141.
 Bresia, Cinyræ e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 Brasidas, Scionæos adduxit, ut ab Atheniensibus deficerent *Philoch.* 107.
 Brea, urbs Thraciæ, *Theop.* 157.
 Brettia, antiquum nomen Italiæ, *Ant.* 5.
 Brettos, urbs Tyrrenhorum, *Ant.* 5.
 Brettus, Herculis filius, *Ant.* 5.
 Briareus, Centimanus, I, 1, 1, 1; unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Briseus, Bacchus unde appellatus sit, *Androt.* 59.
 Bromiadia, tibicina, pellex Phaylli, *Theop.* 182.
 Bromius, Ægypti e Caliane f., Euroto ducit, II, 1, 5, 7.
 Brontes, Cyclops, I, 1, 1, 1; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Brutii, in Italia. Antiochus nullum facit Lucanorum et Brutiorum discrimen, *Ant.* 6.
 Bryce, Danae e Polyxo f., Chthonii uxor, II, 1, 5, 7.
 Bryllium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Bryson, Heracleota, *Theop.* 279.
 Brystacia, urbs Cœnotorum, *Hec.* 31.
 Brytum, a Scythia et Thracibus bibitur, *Hec.* 123; *Hell.* 110.
 Bubastus, urbs Ægypti, *Theop.* 121.
 Bucheta, in Epiro urbs Cassopæorum, *Theop.* 228; *Philochor.* 186.
 Bucolion, Lycaonis f., II, 1, 5, 7.
 Bucolion, Laomedontis e Calyha Nympha f., III, 8, 1, 3.
 Bucolus, Herculis e Marse f., II, 7, 8, 7.
 Bucolus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Budorum sive *Budarum*, promontorium juxta Salaminem *Ephor.* 66.
 Buleus, Herculis ex Eleuchia f., II, 7, 8, 6.
 Buphia, vicus Sicyonæ, *Ephor.* 145.
 Buphonia, festum Atheniensium, *Androt.* 13.
 Buprasia, *Pher.* 36.
 Bura, urbs Cometæ ortu mersa, *Ephor.* 142.
 Busiris, Ægypti f., Automaten ducit, II, 1, 5, 3.
 Busiris, Neptuni f., Ægypti R. advenas mactat, ab Hercule occiditur, II, 5, 11, 7 sq.; *Pher.* 33 et 33 f.
 Butes, Teleontis f., I, 9, 16, 8; a Venere in Lilybæum deportatur, I, 9, 25, 1.
 Butes, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Minervæ, Neptuni et Erichthonii sacerdos, III, 15, 1, 1; Chthoniam ducit, Erechthei filiam, *ibid.* § 3.
 Buthia, urbs Ioniæ, *Theop.* 307.
 Buthrotus, urbs in sinu Ionio, *Hec.* 75.
 Bybastus, urbs Cariæ, *Ephor.* 88.
 Byblis, in Syria, II, 1, 3, 8.
 Byblus coronaria, *Theop.* 11.
 Bymazus, urbs Pæonum, *Ephor.* 148.
 Byzantii, Bithynorum domini, *Phyl.* 10 a; eorum mores, *Theop.* 65; *Phyl.* 10.

Cabalus, urbs Ioniæ, *Hec.* 223.
 Cabassus, urbs Lyciæ, *Hell.* 105.
 Cabassus, urbs Thraciæ supra Hæmum sita, *Hec.* 144.
 Cabira, Protei f., e Vulcano mater Camili, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6.
 Cabiri, Camili filii, gignunt Cabiridas Nymphas, *Acus.* 6; in Lemno et Imbro culti, *Pher.* 6.
 Cabiridæ, Nymphæ e Cabiris ortæ, *Acus.* 6.
 Cabyle, Thraciæ locus, *Theop.* 246.
 Cadmea vulpes a Jove lapis facta, II, 4, 7, 2.
 Cadmus, Agenoris ex Telephassa f., III, 1, 1, 3 (ex Argiope, *Pher.* 40.); a patre Europam sororem quærere jubetur, *ibid.* § 6, *Pher.* 42; invenire nequit, Thraciam petit, *ibid.* § 8; oraculum accipit de condenda urbe, III, 4, 1, 1; cum variorum hominum manu ex Phœnicia Thebas venit, *Androt.* 28; Martis jussu (*Hell.* 2) draconem necat, *Apoll. l. l.* § 4; *Hell.* 8; cujus dentibus sparsis nascuntur Sparti, *Apoll. ibid.*; *Pher.* 44; eorum quinque tantum fuerunt, *Hell.* 2; Marti servit, III, 4, 2, 1; *Hell.* 8; regnum accipit, *Apollod. ibid.* § 2; ejus nuptiæ cum Harmonia (quam Samothraciam præternavigans rapuerat, *Ephor.* 12.), *ibid.*; *Hell.* 8; dona nuptialia, *ibid.* § 3; *Pher.* 45; cum uxore Thebis relictis in Illyricum abijt; Enchelensium contra Illyrios dux, hos superat; eorum R. fit, Illyrium gignit, cum Harmonia in serpentem mutatus, in Elysio degit, III, 5, 4, 1 sq.; Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b; Cadmus literarum inventor, *Hec.* 361; *Ephor.* 128.
 Cadmii appellantur Prienses, *Hell.* 95.
 Κάδοι, veteribus dicebatur amphora, *Philoch.* 155 a.
 Caneus, Coroni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Ceni, gens Thraciæ, *Ap. fr.* 64.
 Cæcinum, oppidum Italicum, *Phil.* 10.
 Caicus, fluvius, *Xanth.* 8.
 Calais, Boreæ f. ex Orithyia, Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; cum Iasone navigans, Harpyias tollit, I, 9, 21, 5, sq. al. perit, al. ab Hercule interficitur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Calamenthe, vel Calaminthe, urbs Libyæ, *Hec.* 312.
 Calatha, urbs prope Herculis columnas, *Hec.* 3; eandem Calathusam dicit *Ephorus* 42.
 Calatiæ, gens Indica, *Hec.* 177.
 Calauriam, insulam ante Troezenem, pro Delo a Latona Neptunus accipit, *Ephor.* 58.
 Calchas, Thestoris filius, *Pher.* 70; ejus de Troja sine Achille non capienda vaticinium, III, 13, 8, 1; ejus a Troja reditus, *Theop.* 112; Mopso quæstionem proponit, qua soluta præ animi ægritudine moritur, *Pher.* 95.
 Caliane (Caliadne), Nympha, Ægypti conjux, II, 1, 5, 7.
 Calice, ex Æthilo mater Endymionis, *Pher.* 80.
 Calliarus, urbs Locrorum, *Hell.* 22.
 Calliarus, Odædoci ex Laonome f., urbem cognom. condit, *Hell.* 22.
 Callias, Temeni f., cum fratribus patrem interficiendum curat, II, 8, 5, 3.
 Callias, archon, *Philoch.* 116.
 Callichorus, fons, I, 5, 1, 2.
 Callicles, Atheniensis, *Theop.* 108.
 Callicyrii servi Geomoros Syracusis expellunt, *Tim.* 56.
 Callidice, Pandani e Crino f., Pandionis uxor, II, 1, 5, 9.
 Calligenia, i. q. Tellus, *Ap. fr.* 22.
 Callinicus. Vide Hercules.
 Calliope, Musa, I, 3, 1, 5; ejus liberi ex Cæagro, I, 3, 2, 1.
 Callipidæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
 Callirrhoe, Acheloi fl. f., Alcæonæ uxore, dona nuptialia priori hujus conjugi data poscit, III, 7, 5, 6; Tegeam du-

- citur, *ibid.* § 9; a Jove amata, impetrat, ut filii sui repente adulti fratrem ulciscantur, *III*, 7, 6, 1, 5, 4.
- Callirrhoe, Scamandri f., Trois uxor, *III*, 12, 2, 2.
- Callirrhoe, Oceani f., Geryonis mater, *III*, 5, 10, 2.
- Callisthenes, historicus, Alexandri animum adulando corripuit; merito poenas luit, *Tim.* 142, 143.
- Callisto, al. Lycaonis, (*Charon* 13), al. Nyctei, al. Cetei (*Pher.* 86) f., al. Nympha Dianæ amica, cum Jove consuescit, *III*, 8, 2, 2 sq.; in ursam mutata, Dianæ telis confoditur; inter sidera relata, ἀρκτος vocatur, *ibid.* § 5 sq., ejus filius Arcas, *ibid.* § 7.
- Callisto, sacerdos Junonis Argivæ quo tempore Troja capta est, *Hell.* 144.
- Callistratus, Callieratis filius, demagogus, auctor vocabuli συντάξεις pro πόποι usurpati, *Theop.* 97; ejus indoles, *Theop.* 95.
- Callistratus Samius mutam Grammaticam Atheniensibus tradidit, *Ephor.* 128.
- Calpe, urbs Bithynorum, *Theop.* 17.
- Calybe, Nympha, Bucolonis mater e Laomedonte, *III*, 12, 3, 11.
- Calyce, Lynceo sponsa sorte oblitit, *II*, 1, 5, 4.
- Calyce, Æoli f., 7, 3, 4; Aethliuxor, 1, 7, 5.
- Calydna, insula et urbs, *Androt.* 21; *Apoll. fr.* 171.
- Calydon, urbs, *Hell.* 3.
- Calydon, Ætoli f., ejus ex Æolia filiae, 1, 7, 7.
- Calydonii apri venatio, 1, 8, 2, 3 sq.; eo tempore, quo Hercules Omphalæ serviebat, facta dicitur, *II*, 6, 3, 5.
- Calydoniorum bellum cum Curetibus, 1, 8, 3, 2.
- Calypso, Nereis, 1, 2, 7.
- Camareni, Arabum insulae, *Hec.* 263.
- Camarina, a Geloorum tyranno diruta, post a Gelois restaurata, *Tim.* 91 a; *Phil.* 17.
- Cambletes, Lydorum rex, qui uxorem suam devoravit, *Xanth.* 12.
- Camblitas. Vide Cambletes.
- Cambyeses, Cyri, Marphii et Memphidis pater, *Hell.* 164, 165.
- Camillus, Vulcani et Cabiræ f., pater Cabirorum, *Actus.* 6.
- Campania, ab Opicis sive Ansonibus habitata, *Ant.* 8.
- Campe, Cyclopi et Centimanorum in Tartaro custos, a Jove necatur, 1, 2, 3.
- Canace, Æoli f., 1, 7, 3, 4; ejus e Neptuno filii, 1, 7, 4, 2.
- Candalus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Κανθάρωποι, a quo primum lectæ, *Philoch.* 25.
- Canes Marti immolati, *Ap. fr.* 13; Canis ne in arcem ascendat apud Athenienses cavetur, *Philoch.* 146; canis Procridis, *Ister* 18; Alexandri, *Theop.* 334. Canes domitorum valde amantes, *Philoch.* 84.
- Canethus, Lycaonis f., *III*, 8, 1, 3.
- Canobus, urbs Ægypti, *Hec.* 288.
- Cantharolethron, locus Thraciæ, unde dictus? *Theop.* 286.
- Canthele, urbs Libyphœnicum (eadem, ut videtur, quæ Canthelia), *Hec.* 310.
- Canthelia, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 309.
- Cantilenæ in sacris, *Philoch.* 175.
- Canytis, civitas Syrorum, *Hec.* 261.
- Capæ, urbs Hellespontia, *Androt.* 7.
- Capaneus, Hipponoi f. Argivus, unus e septem ducibus cum Adrasto contra Thebas proficiscitur, *III*, 6, 3, 2; Thebarum muros jam adscendens a Jove fulmine ictus cadit, *III*, 6, 7, 9; ejus uxor Evadne cum marito comburitur, *III*, 7, 1, 5; ab Æsculapio e mortuis suscitatus dicitur, *III*, 10, 3, 12; Stheneli pater, *III*, 7, 2, 5.
- Cappadocæ, Amisum coloniam deducunt, *Theop.* 202.
- Capriene, vel Capriæ, insula Italiæ, *Hec.* 29.
- Capua, urbs Italiæ, *Hec.* 27.
- Capys, Assaraci f., Anclisæ pater e Themine, *III*, 12, 2, 4.
- Carambis, promontorium Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
- Caranus, Phidonis filius; ab Hercule undecimus, a Timæo septimus, *Theop.* 30.
- Carhedon, Carthagini conditor, *Phil.* 50.
- Carchesium, a Jove Alcmenæ datum concubitus pretium, *Pher.* 27.
- Carcinitis, urbs Scythica, *Hec.* 513.
- Carcinus, Naupactius, Naupacticorum carminum auctor, *Charon* 5.
- Cardesius, urbs Scythiæ, *Hec.* 157.
- Cardiani equos ad tibiæ cantum saltare docent. A Bisaltis superantur, *Charon* 9.
- Cardytus, urbs Syriæ, *Hec.* 262.
- Cares, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; quas regiones in Ioniæ parte maritima tenuerint, *Pher.* 111; ex Ionia pulsi, *Pher.* 111, primi mercenariam militiam exercuerunt, *Ephor.* 23; Marti canes immolant, *Ap. fr.* 13; barbarilingues, *Apoll. fr.* 177.
- Carides, oppidum in Chio ins., *Ephor.* 34.
- Καρικίων τείχος, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Carina coloniam deducit Ephesum, nomenque dedit uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Caris, sic appellabatur Cos, *Hell.* 103.
- Carius, Jovis ex Torrhæbia filius, *Xanth.* 2; Lydos carmina lyrica edocuit, *ibid.*
- Carius, mons Torrhæbidis, *Xanth.* 2.
- Carne, urbs Phœniciæ, *Ister* 58.
- Carnea, certamina musica, in quibus primus vicit Terpander, *Hell.* 122; festum Doricum, a quo institutum? *Theop.* 171.
- Carneadis ætas, *Ap. fr.* 102.
- Carnus, Phœnicis f., *Ister* 58.
- Carnus vates, ab Heracleidis interfectus, postea pro deo cultus, *Theop.* 171.
- Caroscepi, locus Thraciæ, *Theop.* 253.
- Carpasia, urbs Cypri, *Hell.* 147; *Theop.* 93.
- Carpides, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
- Carteron, Lycaonis f. *III*, 8, 1, 3.
- Carthaginienses, quo mensis die a Timolconte in Sicilia victi sint, *Ephor.* 9, a.
- Carthago, quando et a quibusnam condita sit, *Phil.* 50; *Tim.* 21.
- Carya, locus Laconicæ, *Theop.* 266.
- Caryanda, urbs Cariæ, *Hec.* 228.
- Casius, Syriæ mons, 1, 6, 3, 7.
- Casparyrus, urbs Gandararum, gentis Indicæ, *Hec.* 179.
- Caspiae portæ, *Hec.* 171.
- Cassandra, Priami ex Hecuba f., cum Apolline congressuram se pollicetur; arte vaticinandi accepta, promisso non stat; quamobrem fide privatur, *III*, 12, 5, 11.
- Cassanorus, urbs Ægypti, *Ephor.* 147.
- Cassiepea, Cephei uxor cum Nereidibus de formæ præstantia certans, Æthiopie malum parat, *II*, 4, 3, 3.
- Cassiepea, Phœnicis uxor, mater Phinei Agenoridæ, *Pher.* 41; Atymnii mater e Jove; *III*, 1, 2, 4.
- Cassopæorum urbes, *Theop.* 228.
- Castor, Lacedæmonius, Jovis (Tyndarei) e Leda f., *III*, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, 1, 8, 2, 4; Argonauta, 1, 9, 16, 8; bellicæ arti studet, *III*, 11, 2, 1; Herculi armorum tractandorum magister, *II*, 4, 9, 1; prædam ex Arcadia agens, *III*, 11, 2, 3, a Lynceæ occiditur, cum fratre immortalitatem consequitur, *ibid.* § 4 sq.; ejus ex Hilaira progenies, *ibid.* § 2; Castoris et Pollucis apothæosis, *Ap. fr.* 72.
- Catacecaumene, Asiæ regio, quæ sit ejus magnitudo et natura, *Xanth.* 4.
- Catana, urbs Siciliæ, *Hec.* 24.

Catanira, urbs, *Theop.* 199.

Catanni, populus juxta mare Caspium, *Hec.* 169.

Κατωνιακοί, Sicyriorum servi, unde dicti, *Theop.* 193.

Catreus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; ejus liberi, III, 2, 1, 1; oraculum, quod accipit, se ab uno e filiis occisum iri, celat, *ibid.* § 2; Aeropen et Clymenen vendi jubet, III, 2, 2, 1; a filio ignaro trucidatur, *ibid.* § 5.

Caucasus mons, I, 6, 3, 7; I, 7, 1, 2; I, 9, 23, 2; II, 5, 11, 12; *Hec.* 186; ad hunc fugit Typho, *Pher.* 14.

Caucon, Lycaonis f., III, 8, 1, 1; *Hec.* 375.

Caulici, populus ad sinum Ionicum, *Hec.* 60.

Caulonia, urbs Italiae, *Hec.* 52.

Cebren, urbs Troadis, Cumanorum colonia, *Ephor.* 22.

Cebren fl., pater Oenonae, III, 12, 1, 6; Asteropes, III, 12, 5, 2.

Cebriones, Priami f., III, 12, 5, 13.

Cecropia, ita a Cecrope dictae Athenae, III, 14, 1, 1.

Cecrops αὐτόθων, ejus forma, III, 14, 1, 1; cur εἰσὺς nominetur, *Philoch.* 10; primus Atticae R., *ibid.*; sub eo certamen Neptunum inter et Minervam, *ibid.* § 3; haud fuit ejus certaminis iudex, *ibid.* § 5; ejus ex Agraulo progenies, III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; *Philoch.* 14; quomodo Atheniensium numerum cognoverit, *Philoch.* 12; duodecim Atticae urbes in unam contrahit, *Phil.* 11; primus in Attica Saturno et Opi aram statuit, *Philoch.* 13; ejus sepulcrum in arce Athenarum, *Ant.* 15.

Cecrops II. Erechthei f. natu major, III, 15, 1, 2; patri succedit, III, 15, 5, 1; Pandionis II. e Metiadusa pater, *ibid.* § 2.

Cedrae, urbs Cariae, *Hec.* 234.

Celaeneus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.

Celæno, Danae e Crino f. Hyperbii uxor, II, 1, 5, 9.

Celæno, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1; mater Lyci e Neptuno, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.

Celenderis, Ciliciae urbs, a Sandaco condita, III, 14, 3, 3.

Celeus, Eleusiniorum R. Cererem hospitio excipit; I, 5, 1, 3; III, 14, 7, 3; frumentum urbibus distribuit, *Philoch.* 28.

Celeustanor, Herculis e Laothoe f., II, 7, 8, 4.

Celeutor, Agrii f., I, 8, 6, 1.

Celtæ inter deos maxime Dioscuros venerantur, *Tim.* 6; quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; Celticam regionem nimis magnam facit *Ephor.* 43; Celtarum mores, *Ephor.* 43, 44.

Cenæum, Eubæae promontorium, II, 7, 7, 9.

Centaurs ab Hercule fugantur, II, 5, 4, 4; Peleum persequuntur, III, 13, 3, 8.

Centimani, Coeli e Terra filii, I, 1, 1, 1; a patre vincti in Tartarum demittuntur, I, 1, 2; a Titanibus liberantur, a Crono iterum depelluntur donec Jupiter eos liberat, I, 2, 1, 2; eosque Titanibus inclusis custodes dat, *ibid.* § 4.

Ceorum oppidum neque meretrices neque tibicinas patitur, *Phyl.* 42.

Cephalenia ins., *Acus.* 30; Cephaleniam Dulichium dicit, *Hell.* 108; a Cephalo dicta, II, 7, 4, 5.

Cephalus, Mercurii ex Herse f. ab Aurora rapitur, in Syriam ab ea deferitur, III, 14, 3, 1.

Cephalus, Deionis e Diomede f. ducit Procrin, I, 9, 4; III, 15, 1, 3; ab Aurora rapitur, I, 9, 4; Amphitryoni canem dat, II, 4, 7, 2; contra Teleboas proficiscitur, *ibid.* § 3; horum insulas cum Eleo accipit, urbem condit, *ibid.* § 5; uxoris adulterium noscit, III, 15, 1, 4; cum ea reconciliatur, *ibid.* § 6; imprudens eam interficit, *ibid.* § 8; *Hell.* 83; *Pher.* 77; in Areopago causam dicit, *Hell.* 83; exilio punitur, *Apoll.* I. 1.

Cephenes, *Hell.* 160.

Cepheus, Beli f., II, 1, 4, 4; Æthiopum R., II, 4, 3, 2; Andromedam f. celo devorandam exponit, Perseo liberatori despondet, II, 4, 3, 5.

Cepheus, Arcas, Lycurgi f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; *Hell.* 59.

Cepheus, Alei ex Neæra f., III, 9, 1, 3; Argonauta, I, 9, 16, 8; Tegeæ R. cum filiis XII Herculis socius contra Lacedæmonem perit, II, 7, 3, 5.

Cephisodotus, Alopeconnesum obsidens ab imperio remotus est, *Androt.* 17.

Cephissus, fl. Bœotiae, *Theop.* 264.

Cephisus, Diogeniae pater, III, 15, 1, 2.

Ceramei, demus Acamantidis tribus, *Philoch.* 72.

Ceraunii montes, *Theop.* 140; *Apoll.* I, 9, 25, 4.

Cerberus, ejus forma, II, 5, 12, 1; ab Hercule ex inferis ad Eurystheum ducitur et remittitur, *ibid.* § 9; immanis serpens fuit, quem Hercules ad Eurystheum pertraxit, *Hec.* 346; canis fuit Ædonei, regis Molossorum, *Philoch.* 46.

Cercaphus, Solis e Rhodæ f., *Hell.* 107.

Cercestes, Ægypti e Phœnissa f. Doriū uxorem habet, II, 1, 5, 5.

Cercetæi, gens Asiae, *Hell.* 109; *Hec.* 185.

Cercidas, Arcas, fautor partium Macedoniarum, *Theop.* 131.

Cercopes, Ephesi accolæ, vinculis dantur ab Hercule, II, 6, 3, 1.

Cercyon, pater Alopæ, *Hell.* 68; *Pher.* 107; ejus filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.

Cercyra, Asopidis e Neptuno, Phæacis mater, *Hell.* 45.

Cercyra insula prius Drepane et Scheria nominata, *Hell.* 45. V. Corcyra.

Ceres, Croni e Rheæ f., a patre devoratur, I, 2, 5; Proserpinam raptam quærit, Eleusinem venit, a Celeo excipitur; Demophontem immortalem reddere conata, impeditur; Triptolemo currum cum draconibus et hordeum dat, I, 5, 1, 1 sq.; Erinnyis forma cum Neptuno congressa, Arionem parit, III, 6, 8, 7; Ascalaphum in bubonem mutat, II, 5, 12, 9; ab Iasio amatur, III, 12, 1, 1; Isis dicitur Ægyptiis, II, 1, 3, 8; Cereris festum, Arcadia, *Ap. fr.* 8; Ceres coronatur myrto et smilace, *Ister* 25; Cereris matris templum in Agris ad Athenas situm, *Clitod.* 1; Ceres ὄρεα (montana), ejus sacrum ad Sangarium fluvium, *Xanth.* 7.

Cerne insula, *Ephor.* 96 a.

Certhe, Thespii f., Iobæ mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.

Cerva cornuta ex Istria, *Pher.* 31 a.

Κέρκεξ, ap. Athen., *Clitod.* 17.

Cerynitis cerva, Dianæ sacra, ab Hercule capitur, II, 5, 3, 1 sq.

Ceteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2; *Pher.* 86.

Ceteus, homo pinguissimus, *Ephor.* 67.

Ceto, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Phorco liberi, *ibid.*

Ceto, Nereis, I, 3, 7.

Ceuthonymus, Menortii pater, II, 5, 12, 7.

Ceyx, Luciferi f. Halcyonem ducit, I, 7, 4, 1; cum ea in avem mutatur, *ibid.*

Ceyx, Trachinis R. Herculem excipit, II, 7, 6, 4; Hippasipater, II, 7, 8; Heraclidas excipit, II, 8, 1, 1; Heraclides regnum suum relinquere jubet, *Hec.* 353.

Chabrias in Ægypto quam Athenis vivere maluit, *Theop.* 117.

Chadesiæ Amazones unde dictæ, *Hec.* 351.

Chæron, Apollinis et Thersis filius, a quo Chæroneia, *Hec.* 87; *Hell.* 49.

Chalcæa, urbs Bœotiae, *Ap. fr.* 55; ad fines Phocidis,

- prius Arne vocata, *Hell.* 87; urbs Orchomeniorum ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Chætus, Ægypti ex Arabia f. Asteriam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalaum, urbs Locrorum, *Hec.* 83.
- Chalastra, urbs Thraciæ, *Hec.* 116.
- Chalbes, præco Busiridis, ab Hercule interfectus, II, 5, 11, 9; *Pher.* 33.
- Chalcæ, urbs Thessaliæ, *Theop.* 36.
- Chalce, urbs Thessaliæ, *Theop.* 50. V. Chalcæ.
- Chalciope, Ætæ f., Phrixi uxor, I, 9, 1, 7.
- Chalciope, Rhexenor f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2.
- Chalciope, Eurypyli f., Thessali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Chalcedon urbs, *Theop.* 7.
- Chalcedoniorum mores, *Theop.* 65.
- Χαλκεῖα, festum Atticum in honorem Vulcani, *Phanod.* 22.
- Chalcetorium, urbs Crætæ, *Ap. fr.* 65.
- Chalcidenses a Zancleis advocati, *Ant.* 10; cum Naxiis in Siciliam colonias deducunt, *Hell.* 50; Naxum conduunt, *Ephor.* 52.
- Chalcidenses legatos mittunt ad Philippum, *Theop.* 139; Chalcidensium in Thracia vivendi ratio, *Theop.* 149.
- Chalcidenses bellum gerunt contra Chalius, Orchomenios, Tiebanos, *Theop.* 237.
- Chalciope, Rhexenor f., uxor Ægei, *Phanod.* 3 a.
- Chalciope, Eurypyli filia, ex Hercule parit Thessalum, *Pher.* 35.
- Chalciope (Ætæ f., Phrixi uxor) etiam Euenia et Iophasa nominatur, *Pher.* 54.
- Chalcis, urbs Eubææ, prius Eubœa appellata, *Hec.* 105, *Hell.* 50.
- Chalcis, Ætoliae mons, *Ap. fr.* 168.
- Chalcis, Ætoliae urbs, *Ap. fr.* 168.
- Chalcodon, Ægypti ex Arabia f. Rhodium ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalcodon, Elephenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Chalcodon, Cous, Herculeum vulnerat, II, 7, 1, 2.
- Χαλκοῦς ὄρος, *Ap. fr.* 33; *Ister.* 30.
- Chaldaeorum ante diluvium imperium, *Ap. fr.* 67; Chaldaei Chochen tenent, *Hell.* 160.
- Chalia, urbs Boeotiae, *Theop.* 237.
- Chalisia, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Chalybes, gens circa Pontum, *Hec.* 195; *Ephor.* 82, 80.
- Chandane, urbs Iapygiæ, *Hec.* 56.
- Chandanace, urbs Persica, *Hec.* 181.
- Chaones, Epiri gens, *Theop.* 227; *Hell.* 52.
- Chaoia terra, *Hec.* 74.
- Chaos, primum rerum principium, *Acus.* 1.
- Charadrus, portus et navale Ciliciæ, *Hec.* 251.
- Chares in Sigeo vitam degere quam Athenis malebat, *Theop.* 117; quam pecunia publicum Atheniensibus epulum præbuerit, *Theop.* 183; ejus mores, *Theop.* 238.
- Chariclo, Nympha, Tiresiæ mater ex Evere, Minervæ amica, III, 6, 7, 1; *Pher.* 50.
- Charidemus Orita ab Atheniensibus civitate donatus; ejus mores, *Theop.* 155; legatus Atheniensium ad Philippum missus, *Theop.* 189.
- Charimata, populus Asiæ, *Hec.* 109, 185.
- Chariphemus, Philoterpei f., *Hell.* 6.
- Charmus, Atheniensium polemarchus, filiam Hippiae uxorem dedit, *Clitod.* 24.
- Charops, Oeæ maritus, *Phitloch.* 75.
- Charybdis, ab Argonautis trajicitur, I, 9, 25, 2.
- Chelidonii, gens Illyrica, *Hec.* 67.
- Chelonis, Leotychidis filia, Cleonymum maritum despexit Acrotati, Arei f., amore deperiens, *Phyl.* 48.
- Chemmis, insula mobilis in Butis Ægypti, *Hec.* 284.
- Cherias, puer talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Chersicrates Bacchiada Corcyram condidit, *Tim.* 53.
- Chersidas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chersidas, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chersiphron primus templum Dianæ Ephesiæ exstruxit, *Tim.* 137.
- Chersonesus, urbs in Thracia, *Hec.* 135.
- Chesium, Ionia oppidum, *Ap. fr.* 49.
- Chii, populus Asiæ juxta Bechires, *Hec.* 190.
- Chii primi fecerunt vinum nigrum, ab Oenopione edocti, *Theop.* 295; primi post Thessalos et Lacedæmonios servis usi, *Theop.* 134; Alexandri ad eos literæ, *Phyl.* 41.
- Chimæra, Typhonis et Echidnæ progenies, ejus forma, II, 3, 1, 6; ab Amisodaro educata, *ibid.*; a Bellerophonte occiditur, I, 9, 3, 1.
- Chione, Niobæ filia, *Pher.* 102 b.
- Chione nympha, *Hec.* 99.
- Chione, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Eumolpum e Neptuno partum, III, 15, 4, 1, in mare dejecta, *ibid.*
- Chirimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Chiro, Borotarchus, *Ephor.* 153.
- Chirogasteres nominantur Cyclopes, qui Præto Tiryntem muniverunt, *Hec.* 339.
- Chiron, Centaurus, Croni f., I, 2, 4; *ἑρως*, *Pher.* 2; a Lapithis Pelio monte pulsus, ad Maleam habitat, II, 5, 4, 5; ab Hercule transligitur, *ibid.*; mori ut possit, immortalitatem Prometheo cedit, *ibid.* § 6; Actæonem educat, III, 4, 4, 1; Actæonis canes placat, *ibid.* § 4; Æsculapium docet artem medendi et venandi, III, 10, 3, 10; *Pher.* 8; Peleo consilium dat, jaculum præbet, III, 13, 5, 4 sq.; Achillem educat, III, 13, 6, 3; Peleum servat, III, 13, 3, 8; Endeidis pater, III, 12, 6, 8.
- Chius, insula, I, 4, 3, 3; olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; insula et urbs, unde nomen acceperit, *Hec.* 99.
- Chius, insula Nili, *Hec.* 286.
- Chius, Oceani filius, *Hec.* 99.
- Chlamys et Chlana differunt, *Phyl.* 73.
- Chloris, Amphionis e Niobe (e Persephone, *Pher.* 56) f., Diana telis elabitur, Nelei conjux, III, 5, 6, 5; I, 9, 9, 1; *Hell.* 10.
- Chna, nomen antiquum Phoeniciæ, *Hec.* 254.
- Chœnometræ appellati sunt Corinthii, *Tim.* 48.
- Chœrades, eadem quæ Gynnasiæ insulæ, *Tim.* 31.
- Chœrades, urbs Mossynæcorum in Asia, *Hec.* 193.
- Choes, festum, ejus origines, *Phanod.* 13; *Ap. fr.* 28.
- Chones, gens Oenotrica, *Ant.* 6; *Ap. fr.* 173.
- Chonia in Italia, *Ant.* 6.
- Chorasmia, urbs Asiæ, *Hec.* 173.
- Chorasmii, populus Asiæ, *Hec.* 173.
- Chori virginum a Philammone, chori cyclici ab Arione primum instituti, *Pher.* 63; *Hell.* 85.
- Chremes, Hyperboli demagogi pater, *Theop.* 102.
- Chromius, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chromius, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chromius, Gelonis affinis et familiaris, *Tim.* 84, 85.
- Chrysaor, Neptuni e Medusa f., Geryonis pater, II, 4, 2, 12.
- Chryse, Phlegyæ mater, III, 5, 5, 3.
- Chryse, soror Xenopiliæ, a Lacedæmoniiis interfecta, *Theop.* 268.
- Chryseis, Thespii f., Onesippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Chryses, Minois e Paria f., III, 1, 2, 6; cum fratribus Parum tenet, II, 5, 9, 3; ab Hercule occiditur, *ibid.* § 4.
- Chrysippe, Danaï e Memphide f., Chrysippi uxor, II, 1, 5, 6.

- Chrysippus, *Ægypti* e Tyria f. Chrysippen ducit, II, 1, 5, 6.
- Chrysippus, Pelopis f. a Laio rapitur, III, 5, 5, 12; ab Atreo et Thyeste interficitur, *Hell.* 42.
- Chrysippi philosophi mors, *Ap. fr.* 101.
- Chrysopelea, Nympha, Arcadis pellex, III, 9, 1, 1.
- Chrysopolis, in Bithynia urbs, *Ephor.* 145; *Theop.* 7.
- Chthonia, Erechthei e Praxitheia f., III, 15, 1, 1, *Phan.* 3; Bntæ uxor, *ibid.* § 3.
- Chthonius, *Ægypti* e Calinda f. Brycen ducit, II, 1, 5, 7.
- Chthonius, unus e Spartis, superstes, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; Nictæi pater, III, 5, 5, 1.
- Chyton, locus in continente Isthmi Clazomenii, *Ephor.* 136.
- Chytri festum, quam ob causam celebretur, *Theop.* 342; *Philoch.* 163.
- Chytrini ludi Athenis celebrati, *Philoch.* 137.
- Chytropolis, Thraciæ castellum, *Theop.* 150.
- Cibyra, urbs Ioniæ, *Hec.* 223.
- Cilices, populus Asiæ Minoris, *Ephor.* 80.
- Cilicia Typhonis sedes, I, 6, 3, 1 et 8; a Cilice dicta, III, 1, 1, 8; Sandaco paret, III, 14, 3, 3.
- Cilicismus quid sit, *Theop.* 322.
- Cilix, Agenoris e Telephassa f., III, 1, 1, 3; a Cadmo patre iubetur Europam querere, invenire nequit, in Cilicia habitat, cui nomen dat, *ibid.* § 7 sq.; Sarpedoni adversus Lycios socio, Lyciam dat, III, 1, 2, 3; pater Thasi, *Pher.* 42.
- Cilla, Laomedontis ex Strymo f., III, 12, 3, 11.
- Cilla urbs, a Pelope condita, *Theop.* 239.
- Cillus, Pelopis auriga, *Theop.* 339.
- Cimbri arma capiunt contra exundationem, *Ephor.* 44; ob maris incursiones e sedibus suis pelluntur, *ibid.*
- Cimmeria terra, II, 1, 3, 6.
- Cimmericus Bosporus; *Ephor.* 78.
- Cimmeriorum interitus, *Ephor.* 45; mores, *ibid.*
- Cimmeris urbs, *Hec.* 2.
- Cimolus, insula, *Hec.* 250.
- Cimon ex exilio revocatus, *Theop.* 92; ejus liberalitas, *Theop.* 94; mors, *Phanod.* 18.
- Cineas, unus eorum qui Philippo libertatem Thessaliæ prodiderunt, *Theop.* 37.
- Cinyras, Sandaci ex Pharnace f., Syriæ R., III, 14, 3, 3; Paphum in Cypro condit; ejus e Metharme liberi, *ibid.* § 4; Cyprum tenet; a Græcis Agamemnonem secutis imperio ejicitur, *Theop.* 111; ex Venere procreat Cyprum, *Ister* 39.
- Cinyras, Laodices pater, III, 9, 1, 2.
- Κίτυρι, instrumentum musicum, *Ap. fr.* 207.
- Circæa radix, a Procride adhibita, III, 15, 1, 6.
- Circæum, campus Colchidis, *Tim.* 8.
- Circe, Solis e Perseide, I, 9, 1, 6; *Æetæ* soror, *ibid.*; *Ææam* ins. habitat; Argonautas lustrat, I, 9, 24, 5.
- Cirræus sinus in Chaonia, *Hec.* 74.
- Cisseus, *Ægypti* e Caliane f. Anthelæam ducit II, 1, 5, 7.
- Cisseus, Hecubæ pater, III, 12, 5, 3.
- Cissius, Temeni f., Theostii pater, *Theop.* 30.
- Cithæron, Bœotiæ mons, II, 4, 9, 5; III, 4, 4, 1; III, 5, 7, 3; *Ephor.* 26; in eo Bacchi sacra, III, 5, 2, 1.
- Cithæroneus leo, Amphictyonis ac Thestii gregum vastator, ab Hercule necatur, II, 4, 10, 5.
- Citharus piscis Apollini sacer, *Ap. fr.* 15.
- Cium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
- Cius, Mysiæ urbs, a Polyphemo condita, I, 9, 19, 4. V. Cium.
- Clametis seu potius Calamētis Thespii f., Astybiæ mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Clarotæ, nomen servorum apud Cretenses, *Ephor.* 32 a.
- Clarus, oppidum prope Colophonem, *Theop.* 113.
- Clarus, heros, oraculum Clarii Apollinis instituisse dicitur, *Theop.* 113.
- Cleandrias, dux Thuriorum in bello contra Tarentinos, *Ant.* 12.
- Cleandrides a Spartanis proscriptus, *Ephor.* 118.
- Clearchus, Methydii in Arcadia habitans, homo piissimus, *Theop.* 283.
- Clearchus, Heracleotarum Ponticorum tyrannus, *Theop.* 200.
- Cleobæa (?) Eurythemidis mater, I, 7, 10, 1.
- Cleocharia, Nais, e Lelege Eurotam parit, III, 10, 3, 2.
- Cleochus, Ariæ pater, III, 1, 2, 2.
- Cleodæus (corrupte legitur Cleolaus). Hercules f.; ejus filii reditum tentare dicuntur in Peloponnesum (sed sunt Aristomachi liberi), II, 8, 2, 6.
- Cleodamia. V. Hippodamia.
- Cleodates, Hylli f., Aristomachi pater, *Theop.* 30.
- Cleodora, Danaï e Polyxo f., Lixi uxor, II, 1, 5, 7.
- Cleodoxa, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; a Diane confoditur, *ibid.* § 4.
- Cleolaus, Hercules ex Argele f., II, 7, 8, 4. Cf. II, 8, 2, 6, ubi corrupte pro Cleodæus.
- Cleomenes in victu moderatissimus, *Phyl.* 43; ejus in Megalopolitanos generositas, *Phyl.* 53; eo invito Archidamus interfectus est, *Phyl.* 55; proditiōne Dаметis ad Sellasiam ab Antigono victus est, *Phyl.* 56.
- Cleomenes, Methymnæorum tyrannus, *Theop.* 252.
- Cleouis, demagogi, indoles et natura, *Theop.* 99; ab Equitibus in odio habetur, *Theop.* 100; multatur quinque talentis, *Theop.* 101; pacem a Lacedæmoniis petitam recusat, *Philoch.* 105, 106; Alcæo archonte moritur, *Androt.* 36.
- Cleonæ, urbs, II, 5, 1, 2; ad Cleonas Hercules Mollonidas e medio sustulit, *Pher.* 36.
- Cleonymus, Lacedæmonius regii generis, a Chilonide uxore despectus ad Pyrrhum abiit, eumque Spartam attraxit, *Phyl.* 48.
- Cleopatra, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Phineï uxor, III, 15, 3, 1.
- Cleopatra, Danaï e Polyxo f., Hermi uxor, II, 1, 5, 7.
- Cleopatra, Danaï ex Hamadryade Nympha f., Agenoris uxor, II, 1, 5, 4.
- Cleopatra, Idæ e Marpessa f., uxor Meleagri, I, 8, 2, 5; post obitum mariti vitam finit, I, 8, 3, 5.
- Cleopatra, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2.
- Cleopatra et Peribæa, virgines Locrenses, quæ primæ missæ sunt Trojam, *Tim.* 66.
- Cleophile, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
- Cleophon impedit, quominus Athenienses iuducias faciant cum Lacedæmoniis, *Philoch.* 118.
- Clepsydra, fons in arce Athenarum, *Ister* 11.
- Clesonymus, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57; *Pher.* 19; III, 13, 8, 6.
- Cletor, Lycaonis f., *Hec.* 375.
- Clio, Musa, I, 3, 1, 5; ob iram Veneris Pieri amore deperit, ex eo Hyacinthum parit, I, 3, 3, 1.
- Clisonymus. V. Clesonymus.
- Clisthenes Apodectas in Colacretarum locum subrogavit, *Androt.* 3.
- Clita, Danaï f., Cliti uxor, II, 1, 5, 6.
- Clite, filia Meropis, Cyzici uxor, *Ephor.* 104.
- Clitor, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
- Clitus, *Ægypti* e Tyria f., Clitam ducit, II, 1, 5, 6.
- Clitus, cognomine Leucus, Alexandri M. amicus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.

- Clonia, Nympha, ex Hyrieo Nycteu et Lycum parit, III, 10, 1, 4.
 Clonius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Clymene, Catrei f., III, 2, 2, 1; patris jussu a Nauplio vendenda, huic nubit, III, 2, 2, 1.
 Clymene, Minyæ f., Iasi uxor, III, 9, 2, 2.
 Clymenus, Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Clymenus, Oenei f., I, 8, 1.
 Clymenus, Minyarum R., a Periere vulneratur, moribundus filium ulcisci se jubet, II, 4, 11, 2.
 Clysonymus. V. Clesonymus.
 Clytemnestra, Tyndarei e Leda f., Agamemnonis uxor, III, 10, 6, 2; effecit, ut iudicium ab Eumenidibus conflaretur Oresti, *Hell.* 83.
 Clytia, Amphidamantis f., Tantali uxor, mater Pelopis, *Pher.* 93.
 Clytia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Clytippe, Thespia f., Eurycapys ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Clytius, Gigas, ab Hecate s. Vulcano necatur, I, 6, 2, 2.
 Clytius, Laomedontis ex Strymo, al. ex Placia f., III, 12, 3, 1.
 Cnidii, colonia in Siciliam deducta, ad Pachynum urbem condunt; inde ab Elymis et Phœnicibus pulsus insulas Æolias occupant, *Ant.* 2.
 Cnossia, Nympha, Menelai pellex, III, 11, 1, 1.
 Cobrys, urbs Thessaliæ, *Theop.* 88.
 Cocalus, rex Sicanorum, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Codrus Melanthi f., ejus stirps, *Hell.* 10; pater Androcli, *Pher.* 111; Nelei, *Hell.* 63; pastino percussus cadit, *Pher.* 110.
 Codro generosior, *Demo* 21.
 Cœlus, primus mundi gubernator, I, 1, 1, 1; terram ducit, *ibid.*; gignit Centimanos, Cyclopes, I, 1, 2; hos in Tartarum dejicit, *ibid.*; dein Titanes generat et Titanides, I, 1, 3; a Crono filio regno privatur, I, 1, 4.
 Cœranus, Polyidi pater, III, 3, 1, 4.
 Cœranus Milesius naufragium faciens a Delphino servatur, *Phyl.* 25.
 Cœronidæ, gens, *Ister.* 29.
 Cœus, Cœli f. inter Titanes, I, 1, 1, 3; ejus uxor Phœbe, I, 2, 2, 2; liberi, *ibid.*; *Acus.* 2.
 Col, Herculem adorti ab eo vincuntur, II, 7, 1, 1; servos ad Junonis sacra non admittunt, *Phyl.* 75.
 Colacea, Maliensium urbs, a Thessalis diruta, *Theop.* 188.
 Colænis, nomen Dianæ, *Hell.* 79.
 Colænus a Mercurio ortus, *Hell.* 79; Dianæ Colænidis templum exstruxit, *Phanod.* 2.
 Κωλακρέται, *Androt.* 3, 4.
 Colchis, Phrixum excipiunt, I, 9, 1, 6; Iasonem, I, 9, 23, 3; ad persequendos Argonautas missi, I, 9, 24, 3; invenire nequeunt; alii ad Ceraunios montes considunt, I, 9, 25, 4; alii Apsyrtidas insulas condunt, *ibid.*; alii ad Phæaces veniunt, Medeam repetunt, qua non accepta, ibi manent, *ibid.* § 5; e Corcyra a Chersicrate pulsus quo abierint, *Tim.* 53.
 Colchicus draco in Italia ab Diomede interfectus, *Tim.* 13.
 Coli, gens ad Caucasum, *Hec.* 186.
 Colici montes, pars Caucasii, *Hec.* 186.
 Colonætæ, mercenarii, *Philoch.* 73.
 Colonus, demus Atticæ, III, 5, 9, 2.
 Colonus Hippius ad Athenas, *Androt.* 31; *Philoch.* 99.
 Colophoniorum luxuria, *Phyl.* 62; *Theop.* 129.
 Columbæ albæ quando primum in Græcia conspectæ, *Charon* 3; Veneri sacre, *Ap. fr.* 19.
 Colura, urbs, *Hec.* 331.
 Comætho, Pterelai f., II, 4, 5, 6; patrem, coma aurea detonsa, interimit, ab Amphitryone interficitur, II, 4, 7, 4.
 Cometus, Asterii pater, I, 9, 16, 8.
 Cometes post Tisamenum, Orestis filium, regnum suscipit, *Demo* 20.
 Cometes, qui ortu suo Helicen et Burin mersit, *Ephor.* 142.
 Comoe vel Combe, filia Asopi, *Hec.* 105.
 Congiorum (Χοῶν) festum, *Tim.* 128.
 Κόνναρον, *Theop.* 145.
 Conon in Cypro plurimum vixit, *Theop.* 117.
 Cononii calices in Ptolemaide urbe Egypti, *Ister* 38.
 « Contra duo ne Hercules quidem », *Hell.* 40; *Pher.* 36; *Ister* 46.
 Copais lacus quondam erat ager omni cultura laboratus, *Ephor.* 68.
 Copreus, Pelopis f., Iphito interfecto Mycenæ fugit; interpres jussorum Eurysthei ad Herculem, II, 5, 1, 7.
 Coqui a Sybaritis coronari soliti, *Tim.* 60; coquorum tribus, *Clitod.* 2, 3; honos, *Clitod.* 17.
 Coraxi, gens Colchiorum, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Corcyra, Phæacum insula, I, 9, 25, 3; in ea Medæ nuptiæ celebratæ; Nympharum et Nereidum aræ a Medea exstructæ, *Tim.* 7, 8; cur prius vocata sit Drepana et Scheria, *Tim.* 54; Corcyra urbs quando condita sit, *Tim.* 53.
 Cordylus, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 248.
 Corethion, Lycæonis f., III, 18, 1, 3.
 Corinthii Iasonis e Medea filios infantes Junoni supplices necasse feruntur, I, 9, 28, 4; Corinthiorum civitas servorum multitudine insignis, *Tim.* 48; eorum inventum ætæ in templorum fastigiis, *Tim.* 50; Corinthiæ meretrices tempore belli Medici pro salute Græcorum vota faciunt, *Tim.* 57; *Theop.* 170; Corinthii Atheniensibus προεργάζων in ludis Isthmiis concedunt, *Hell.* 76; Herculem post interfectos Molionidas excipiunt, *Pher.* 36.
 Corinthius isthmus a Sini infestus redditur, III, 16, 2, 2.
 Corinthus, olim Ephyræ, I, 9, 3, 1; *Hec.* 90; ab Alea occupata, *Ephor.* 16; paret Creonti, I, 9, 28, 2; Polybo, III, 5, 7, 3.
 Corinthus, Syleæ pater, III, 16, 2, 2.
 Corona aurea, quam Bacchus Ariadnæ dederat, inter astra collocata, *Pher.* 106.
 Coronea, urbs Boeotiæ, *Hec.* 88; ab Onomarcho capitur, *Ephor.* 153.
 Coronis, Phlegyæ f., Æsculapii mater ex Apolline ab hoc propter consuetudinem cum Ischye trucidatur, III, 16, 3, 7 sq., *Pher.* 8; *Acus.* 25; *Ister* 36.
 Coronis, Hyas, *Pher.* 46.
 Coronus (Perrhaborum R.), pater Carnei, I, 9, 16, 8; et Leonte, III, 10, 8, 2.
 Coronus, Lapitharum dux, ab Hercule trucidatur, II, 7, 3.
 Coronus, pater Asteriæ, *Pher.* 70.
 Corseæ, insula Ionie, *Hec.* 98.
 Corsiæ, urbs Boeotiæ, *Theop.* 185.
 Corsica. Timæi de ea errores, *Tim.* 20.
 Corvi, duo tantum, Cranone in Thessalia, *Theop.* 85.
 Corybantæ, Apollinis et Thalia filii, I, 3, 4; Corybantæ novem ex Apolline et Rhytia nati, in Samothrace habitabant, *Pher.* 6; Κύρβαντες invenerunt, *Theop.* 282.
 Corycæi in Pamphylia, *Ephor.* 36.
 Corycium, antrum in Cilicia, I, 6, 3, 8.
 Corycus, mons prope Erythras in Ionia, *Hec.* 216.
 Corydalla, urbs Rhodiiorum, *Hec.* 244.

- Coryphetes, ita vocatur Periphletes, III, 16, 1, 3.
 Corythi pastores servant Tepleum, III, 9, 1, 5.
 Corythus, Alexandri ex Oenone f., Helenam deperit, a patre interficitur, *Hell.* 126.
 Cos, insula, Eurypyli sedes, ab Hercule expugnatur, II, 7, 1, 1 sq., *Pher.* 35; Caris appellata est, *Hell.* 103.
 Κορῶν, ἡ, sacerdos Minervæ, *Ister* 16.
 Cossa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 39.
 Cothus vel Cotus, *Theop.* 226.
 Cofus, Centimanus, I, 1, 1, 1.
 Cottus, unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Coturnices in Delo, *Phanod.* 1.
 Cotyla, poculi genus, *Ap. fr.* 244.
 Cotys, Thraciæ rex, ejus mores, *Theop.* 33.
 Crabasia, urbs Iberorum, *Hec.* 13.
 Crade, urbs Cariæ, *Hec.* 235.
 Crambutis, urbs Egypti, *Hec.* 275.
 Cranae, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cranæchme, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cranaus, Atticæ R., I, 7, 2, 7; III, 14, 5, 1; ducit Pediadem, *ibid.* § 2; ex ea progenies, *ibid.*; regioni nomen dat ab Attide filia, *ibid.*; ab Amphictyone pellitur, III, 14, 6, 1; non fuit iudex certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5.
 Cranea, castellum Ambraciatarum, *Theop.* 255.
 Cranon, urbs Thessaliæ Pelasgiotidis, *Hec.* 112; ibi duo tantum corvi sunt, *Theop.* 85.
 Cranto, Nereis, I, 2, 7.
 Crastus, urbs Siciliæ, *Phil.* 43.
 Crater portus unde nomen habeat, *Phyl.* 83.
 Craterus, Alexandri M. amicus, gymniconum ludorum amans; ejus fastus, *Phyl.* 41.
 Crates Atheniensis, philosophus, *Ap. fr.* 98.
 Crathis, fluvius Italiæ, crines flavos reddit, *Tim.* 63.
 Cratilus, Anaxibiæ pater, I, 9, 9, 3.
 Cratos, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Cremmyon. V. Crommyon.
 Crenides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Creon, Corinthi R., Glaucen f. Iasoni despondet; a Medea interimitur, I, 9, 28, 2 sq.; Alius Alcmaeonis et Mantus liberos educat; Tisiphone vendita, patri reddit, III, 7, 7, 2.
 Creon, Menœcei f. Thebarum R. fit, III, 5, 8, 1; Amphitryonis, interempta vulpe Teumessia, contra Teleboas socius, II, 4, 7, 3; Herculi dat Megaram f. natu majorem, Iphiclo minorem, II, 4, 11, 6 sq.; Oedipodi regnum tradit cum Iocaste, III, 5, 8, 6 sq.; *Pher.* 48; ne Argivi sepeliantur, vetat, III, 7, 1, 1; Antigonen, ob pietatem in fratrem, humo defodit, *ibid.* § 2; pater Hamonis, III, 5, 8, 6; Menœcei, III, 6, 7, 8.
 Creon, Herculis ex Eumide f., II, 7, 8, 1.
 Creontiades, Herculis e Megara f., II, 4, 11, 6; *Pher.* 30. ejus mors, II, 4, 12, 1.
 Creontiades, dux Phocæensium, *Ant.* 9.
 Crepis, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 79 a.
 Cresium, urbs Cypri, *Theop.* 128.
 Cresphontes, Messeniam capit, II, 8, 4, 3, *Ephor.* 16; eam in quinque partes dividit, *Ephor.* 20; paullo post cum filiis occumbit, II, 8, 5, 5.
 Creston, urbs Thraciæ, *Hec.* 124.
 Creta paret Minoi, III, 1, 2, 6; ejus magnitudo, *Ap. fr.* 169; huc confugiunt Harpyiæ a Boreæ filiis exactæ, *Pher.* 69.
 Creta, Asterii f., Minois uxor, III, 1, 2, 6.
 Creta, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Cretenia, Rhodi locus, III, 2, 1, 3.
 Cretensis taurus, qui Europam per mare vexisse, aliis a Neptuno e mari editus fertur, II, 5, 7, 2; ab Hercule
- captus, *ibid.* § 3; dimissus, *ibid.*; Atticam vastat, *ibid.* 4.
 Cretenses in Phocidem emigrant, *Phyl.* 78; primi inter Græcos pueros amant, *Tim.* 44; devicto per Theseum Deucalione, sordus et amicitiam cum Atheniensibus jungunt, *Clitod.* 5; nominis etymol., *Ap. fr.* 219.
 Cretheus, Æoli f. I, 7, 3, 4; Iolcum condit, Tyro ducit, I, 9, 11, 1; ejus liberi, *ibid.*, *Pher.* 59; Salmonei frater, I, 9, 8, 1; Pheretis pater, I, 9, 14.
 Creusa, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2, *Phanod.* 3; Xuthi uxor, *Apoll.* *ibid.* § 3.
 Creusa, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Creusa, Creontis Corinthiorum regis filia, Xutho nubit, *Clitod.* 10.
 Criasus, Argi f., regni Peloponnesiaci hæres, II, 1, 2, 1.
 Criasus, Argi filius, Ereuthalionis pater, *Pher.* 22.
 Crimisa urbs in Lucania a quo condita? *Ap. fr.* 173.
 Crino, Danaï uxor, II, 1, 5, 9.
 Crisa, urbs Phocidis, *Hec.* 85, 86; Daulio tyranno paret, *Ephor.* 49.
 Crisus, Phoci filius, a quo Crisa urbs nominata, *Hec.* 85.
 Critheis, Apellidis filia; ex Mæone mater Homeri, *Ephor.* 164.
 Crithote, urbs Chersonesi, *Hell.* 131; ab Atheniensibus, qui cum Miltiade huc venerant, habitata, *Ephor.* 72.
 Critias, pugna in Piræeo commissa cecidit, *Philoch.* 123.
 Crius, Cœli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Eurybia progenies, I, 2, 2, 4.
 Crius, mons e regione Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
 Crobyzi, gens Thracica, *Phyl.* 19; *Hec.* 149.
 Crocodilorum venatio, *Hec.* 294; Crocodilus longissimus, *Phyl.* 26.
 Crocon, Meganiræ pater, III, 9, 1, 1.
 Croconidæ, gens, *Ister* 29.
 Crœsus, genus ducit ab Agelao, II, 7, 8, 10; Alyattæ fil. natu maximus, postquam Pamphaes argentum ei procuraverat, cum patre contra Cares bellum gessit, *Xanth.* 19, p. 41; apud eum septem sapientes, excepto Thalele, convenerunt, *Ephor.* 101; ejus donaria Delphos missa, *Theop.* 184; a Cyro optime habitus, qui vel Sardem urbem ei restituisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 42; Crœsi rogos imbre extinctus, *Xanth.* 19, p. 42; ejus cum filio colloquium, *Xanth.* 19, p. 41.
 Crommyon, sive Cremmyon, urbs Libyæ, *Hec.* 319.
 Cromyusa, insula Iberiæ, *Hec.* 17.
 Cronus, Cœli f., Titanum natu minimus, I, 1, 3; patri regnum adimit, I, 1, 4; Cyclopes et Centimanos Tartaro includit, I, 1, 5; Rheam ducit, *ibid.*; liberos ob oraculum devorat, *ibid.*; iterum profert, I, 2, 1, 1; Croni e Philyra filius Chiron, *Pher.* 2; regno privatur, *Ap. ibid.* § 2 sq.; in ejus templum neque femina, neque canis, neque musca introibat, *Phyl.* 34.
 Cropa, demus Leontidis tribus, *Androt.* 57.
 Cros, oppidum Egypti, *Hec.* 273.
 Crossa, urbs Pontica, *Hec.* 199.
 Crotalla, urbs Italiæ, *Hec.* 53.
 Croton in Italia Achæorum colonia Myscello duce deducta, *Ant.* 11; primis temporibus a Iapygibus habitata, *Ephor.* 48.
 Cteatus, Actoris s. Neptuni f. e Molione, Eliensium dux Augeæ contra Herculem suppetias fert, II, 7, 2, 2; Amphimachi pater, III, 10, 3, 2; ab Hercule occiditur, *Pher.* 36.
 Ctesibius historicus, *Ap. fr.* 103.
 Ctesippus, Herculis ex Astydamia f., aliis e Dejanira, II, 7, 8, 7 et 12.
 Curetes armati Jovem in Creta custodiunt, I, 2, 7; Epaphum furati a Jove ceduntur, II, 1, 3, 7; Minoi dicunt,

quomodo explorandus sit qui Glaucum quaerat, III, 3, 1, 3.
 Curetes, in Ætolia habitabant; ab Ætolo victi in Acarnaniam concedunt, *Ephor.* 29; unde dicti, *Phyl.* 22; pueros immolabant Saturno, *Ister* 47.
 Curetica regio, I, 7, 6.
 Cyanippus, Adrastris f., I, 9, 13, 2.
 Cybela, Phrygiæ mons, sedes Magnæ matris, III, 5, 1, 3.
 Cybele. V. Rhea.
 Cybelea, urbs Ioniæ, *Hec.* 214.
 Cybus, urbs Ionum in Libyphœnicia, *Hec.* 311.
 Cychreus, Neptuni e Salaminæ f., III, 12, 7, 1; Telamoni Salaminem tradit, *ibid.*; Glaucos pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Cyclopsium in Thracia fons memorabilis, *Theop.* 288.
 Cyclopes, Cœli e Terra filii, I, 1, 2; a patre vincli, in Tartarum demittuntur, *ibid.*; a Titanibus liberati, a Crono iterum depelluntur, I, 1, 5; a Jove liberantur, I, 2, 1, 2; huic fulmina, Plutoni galeam, Neptuno tridentem dant, *ibid.* § 3; ab Apolline cæsi, III, 10, 4, 2; *Pher.* 76.
 Cyclopes, qui Tiryntem muniunt, II, 2, 1, 1; *Pher.* 26; *Hec.* 353.
 Cyclops, pater Galati, *Tim.* 37.
 Cygnus, Martis e Pyrene, alter e Pelopia f.; uterque cum Hercule pugnat, II, 5, 11, 3; II, 7, 7, 5; a Marte in avem mutatus ad Sybarin fluvium cum grue congregitur, *Philocho.* 207.
 Cynus, Neptuni et Ceycis f., ab Achille interfectus, *Hell.* 31.
 Cydoniorum malorum vis, *Phyl.* 9.
 Cylandus, urbs Cariæ, *Hec.* 233.
 Cyllastis, panis subacidus Ægyptiorum, *Hec.* 289; *Phanod.* 5.
 Cylices, locus in finibus Illyriorum, ad quem est Cadmi et Harmoniæ sepulcrum, *Phyl.* 40 b.
 Cyllene mons a Cyllene nymphea nominatus, *Pher.* 85.
 Cyllene, Nais, Pelasgi uxor, *Pher.* 85.
 Cyllene in Arcadia, III, 10, 1, 1; III, 6, 7, 5.
 Cyllene, Nymphea, e Pelasgo Lyaconem parit, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375.
 Cyllenes antrum, III, 10, 2, 1.
 Cymba, calicis genus, *Ap. fr.* 189, 245.
 Cyme, urbs, *Ephor.* 89; olim ab Amazonibus condita, deinde ab Æolensibus et Ionibus instaurata, *Ephor.* 87; coloniam deduxit in Ænum Thraciæ urbem, *Ephor.* 73.
 Cymo, Nereis, I, 2, 7.
 Cymothoe, Nerei f., I, 2, 7.
 Cynæthus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Cynara arbor, *Hec.* 172, 173, 174.
 Cyne, urbs Lydiæ, *Hec.* 221.
 Cynortas Amyclæ e Diomede f., III, 10, 3, 3; Perieris pater, *ibid.* § 4, et I, 9, 5.
 Cynossema, locus Libyæ, *Hec.* 299.
 Cynus, navale Opuntis, *Hec.* 108; *Hell.* 16.
 Cypa, castellum Siciliæ, *Phil.* 37.
 Cypasis, urbs ad Hellespontum, *Hec.* 136.
 Cyprus, Nili insula, *Hec.* 286.
 Cyprus, filia Cinyræ vel Bibli ex Venere, *Ister* 39.
 Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum Syris habitatur, III, 14, 3, 4; a quo nominata, *Ister* 39; a Græcis Agamemnonem secutis occupatur; ejus imperium tenet Audymon, deinde Evagoras, *Theop.* 111; pugna navalis ad Cyprium, *Theop.* 111.
 Cythrasia, pileus barbarorum, *Hec.* 374.
 Cyrbe, urbs Pamphylæ, *Hec.* 249.
 Κύβητα; unde dictæ? *Theop.* 282; *Ap. fr.* 24, 25, 26.

Cyre, insula in sinu Persico, *Hec.* 182.
 Cyrene, Diomedis Thracis e Neptuno mater, II, 7, 8, 1.
 Cyrene, cum pluribus in Lybiam venit, *Phyl.* 15; ejus ex Apolline filii, Antuchus et Aristæus, *ibid.*; curru cyninis juncto vehens venit Cyrenam, *Pher.* 9.
 Cynus, insula, *Hec.* 26.
 Cyrus, Cambyses f., frater Marphii et Memphidis, *Hell.* 164; Crosum in amicis habet; Sardem ei reddidisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 41; philosophiam a Magis edoctus; Herophilam Sibyllam ex Epheso ad se vocat, *Xanth.* 19, p. 41.
 Cyri contra Artaxerxem bellum, *Ephor.* 129.
 Cyterium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 36.
 Cythiforus, Phrixi e Chalciopæ f., I, 9, 1, 7.
 Cytonium, urbs Mysiæ, *Theop.* 19.
 Cytorum, emporium Sinopensium, *Ephor.* 85.
 Cytorus, Phrixi f., *Ephor.* 85.
 Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis invitis necatur, I, 9, 18, 1; Clites maritus, *Ephor.* 104.
 Cyzicus, urbs in Asia, *Hec.* 204, 205; ejus excidium, *Ephor.* 104.

D.

Dactyli Idæi, Idæi filii, quot fuerint, undeque nomen sortiti sint; præstigiatores erant, *Pher.* 7; In Ida, Phrygiæ monte, habitant, deinde cum Minoe in Europam transierunt, *Ephor.* 65; in Samothracia, *ibid.*
 Dædalidarum demus Atheniensis, *Pher.* 105.
 Dædalus, Metionis ex Iphinoe f., *Pher.* 105; Eupalami f., III, 15, 8, 10; Talao interfecto, Athenis fugit ad Minoen, III, 15, 9, 1; *Clitodem.* 5; de eo in Areopago judicium, *Hell.* 83; Pasiphaes amores in Minotaurum adjuvat, Labyrinthum extruit, *ibid.* § 2 sq.; II, 1, 4, 2; Pise habitans, Herculis simulacrum fingit, II, 6, 3, 4; ad Cocalum venit, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Daclus, Philæi filius, Epidyci pater, *Pher.* 20.
 Daiphron, Ægypti f. Scæam ducit, II, 1, 5, 3.
 Daiphron, Ægypti f. Adianten ducit, II, 1, 5, 9.
 Daira, Stygis soror, *Pher.* 11; non differt a Cerere, *Phanod.* 21.
 Damasichthon, Amphionis e Niobe f. Apollinis telis confoditur, II, 5, 6, 1.
 Damasicles, pater Erimeæ, *Pher.* 88.
 Damasippus, Icarii e Peribora f., III, 10, 6, 1.
 Damasistratus, Plataensium R. Laium sepelit, III, 5, 8, 1.
 Damastor, Nauplii filius, pater Peristhenis, *Pher.* 13.
 Damei, populus juxta Ichthyophagos, *Ap. fr.* 132.
 Damippus, Epilyci f., puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Damno, Beli filia, Agenoris uxor, Phœnicis et Isææ mater, *Pher.* 40.
 Damoteles a Cleomene insidiis curandis præfectus, in pugna ad Sellasiam Antigoni pecunia corruptus, regem suum prodit, *Phyl.* 56.
 Dana, i. q. Danae, *Hec.* 358.
 Danae, Acrisii ex Eurydice f., II, 2, 2, 1; a patre turri inclusa, a Jove corrumpitur, Perseum parit, cum eo in mare projicitur, a Dictyæ servatur, II, 4, 1, 2 sq.; *Pher.* 26; *Hec.* 358; Argos revertitur, II, 4, 4, 1.
 Danae, Leontii filia, Sophronis amasia, Laodice Antiochi uxoris familiaris, Sophronem opera sua servavit, *Phyl.* 23; a Laodice neci data est, *ibid.*
 Danaides, Danaï L filiae, Ægypti filiis totidem despondentur, II, 1, 5, 2 sqq.; omnes præter Hypermnestram sponso jugulant, a Minerva et Mercurio purgantur, *ibid.* § 10 sq; certamen de iis proponitur, *ibid.* § 12.

- Danaus, Beli fil. Libyam defertur, II, 1, 4, 5; cum L. filibus fugit Argos, *ibid.* § 7; ibi rex fit, *ibid.* § 8; filias suas Egypti filiis despondet, II, 1, 5, 1; eas jugulare jubet sponso, *ibid.* § 10; de iis certamen proponit, *ibid.* § 12; ejus uxor Melia, *Pher.* 40; pater Polydoræ, *Pher.* 23.
- Dandarii, populus ad Caucasum, *Hec.* 161.
- Danthaletæ, gens Thracica, *Theop.* 248.
- Daphernes i. q. Artaphernes, unus ex iis qui Pseudo-Smerdin interfecerunt, *Hell.* 167.
- Daphne, Amyclæ filia, venatrix, Leucippum jaculis interfecit; ut Apollinis amplexus effugeret, a Jove in arborem mutatur, *Phyl.* 33.
- Daphnis, Mercurii filius, pastor circa Ætnam, ab Eche-naïde nympa amatur, *Tim.* 4.
- Dardania terra, a Dardano nomen habet, quæ post Troas dicta, III, 12, 2, 1.
- Dardanus, urbs a Dardano condita, III, 12, 1, 5.
- Dardanus, Jovis ex Electra f., *Hell.* 56; III, 12, 1, 1; Samothrace relicta, ad Teucrum venit, Batiam ducit, Dardanum condit, regionem Dardaniam nomen dat, *ibid.* § 3 sq.; Idææ pater, III, 15, 3, 2; ab indigenis Polyarches nominatur, *Hell.* 129; uxorem ducit Arisben vel Aleam, *Hell.* 130.
- Dario, regi Persarum, Scythis bellum illaturo Idanthurus, Scythiarum rex, symbola pro literis mittit, *Pher.* 113; quot filios habuerit, *Hell.* 166.
- Darsii, gens Thraciæ, *Hec.* 130.
- Dascon, Siciliae castellum, *Phil.* 25.
- Dascylitis, lacus Asiæ, *Hec.* 202.
- Dascylium se recipit Melanus a Sadyatte patria exactus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Dascylus, Lyci, Mysiæ R., pater, II, 5, 9, 5.
- Datus, urbs Thraciæ, postea Philippi nomen accepit, *Ephor.* 75; *Theop.* 48; *Philoch.* 127.
- Datylepti, populus Thraciæ, *Hec.* 142.
- Daulia, urbs in Phocide, III, 14, 8, 6.
- Daulius, Crissæ prope Delphos tyrannus, Metapontii conditor, *Ephor.* 49.
- Daunus, rex in Italia, *Tim.* 13.
- Dauniarum mulierum vestitus, *Tim.* 14.
- Damii in sepulcro Podalirii oracula accipiunt, *Tim.* 15.
- Decemviri Athenienses, *Androt.* 10.
- Degmenus, Epeus, cum Pyrachma Ætolo singulare certamen subit de Elidis possessione, *Ephor.* 15.
- Dejanira, e Pelasgo mater Lycaonis, *Pher.* 85.
- Dejanira, Nereis, I, 2, 7.
- Dejanira, Oenei al. Martis ex Althæa f. bellicosa, I, 8, 1; de ea certant Achelous et Hercules, II, 7, 5, 1; Herculi nubit, *ibid.*; ei a Nesso vis illata, a quo moribundo phyl-trum accipit, II, 7, 6, 6; quo invita Herculi mortem parat, II, 7, 7, 10 sq.; post ejus obitum ipsa perit, *ibid.* § 12; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 8.
- Deicoon, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9; ejus mors, II, 4, 12, 1.
- Deidamia, Lycomedis f., Neoptolemi ex Achille mater, III, 13, 8, 2.
- Deimachus, Evaretes pater, I, 7, 3, 4.
- Deimachus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Deion, Æoli f., I, 7, 3, 4; Phocidis R. Diomedem ducit, I, 9, 4; ejus liberi, *ibid.*; Cephalis pater, III, 15, 1, 3; *Pher.* 77; Philonidis, *Pher.* 63.
- Deion, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9.
- Deioneus, Cephalis pater, *Hell.* 83.
- Deioptes, Priami f., III, 82, 5, 13.
- Deiphobus, Hippolyti f., Herculem, ab Iphiti caede lustrat, II, 6, 2, 4.
- Deiphobus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 17.
- Deiphon, Hymetho ducit, Argolidem accipit, II, 8, 5, 3 sq.
- Deiphontes Argolidis ora maritima (circa Trazenem) potitur, *Ephor.* 16.
- Deipyle, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Tydei uxor, I, 8, 5, 4.
- Deiphophoræ, *Demo.* 4.
- Deliares, Glauci f., a Bellerophonte invito occiditur, II, 3, 1, 1.
- Delphus, Cretensium, qui in Phocide sedes sibi fixerunt, dux, *Phyl.* 78.
- Delphi Pythonis tabernaculum incendunt, *Ephor.* 70; a quo nominati sint, *Phyl.* 78.
- Delphicum oraculum Apollo cum Themide condit, *Ephor.* 70; oraculum datum Cadmo de condenda urbe, III, 4, 1, 1; Oedipo ne in patriam redeat, III, 5, 7, 6; Alcmaconi, III, 7, 5, 1; Telepho de parentibus querendis, III, 9, 1, 6; Ægeo de filio gignendo, III, 15, 6, 4; Delphicorum donariorum spoliatio, *Theop.* 182 sqq.
- Delphyne, serpens, Jovem vinculum custodit, I, 6, 3, 9.
- Delphusia, urbs Arcadiæ, *Androt.* 2.
- Delta, regio Egypti, *Hec.* 295; Delta, insula, ad Egyptiis vocatur Plumyris, *Ephor.* 102.
- Delus, ins. prius Asteria nominata, I, 4, 1, 1; pro Delo Latona Neptuno dat Calauriam, *Ephor.* 59.
- Demareta, filia Theronis, Gelonis uxor, *Tim.* 86, 90.
- Demaretei nummi, *Tim.* 86.
- Demea, Mantinensis, digladiandi artis magister, *Ephor.* 97.
- Demetra, antiqua forma pro Demeter, I, 2, 5. V. Ceres.
- Demetron, mensis, *Philoch.* 176.
- Demetrius Poliorceles jocosum amicum, *Phyl.* 20, 6; amicorum ejus nomina, *ibid.*; ab adulatoribus regem salutari se passus est, *Phyl.* 29.
- Demetrius Phalereus, *Philoch.* 144.
- Demiphon, Elaussæ rex, de civium internecionis remedio Oraculum consulit; Matusii filiam injuste immolat; pœnas luit, *Phyl.* 83.
- Demochares, historicus, Demosthenis sororis filius, homo impudicus, *Tim.* 141.
- Democles, Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127; a Dionysio legatus missus ad Dionem, *ibid.*
- Democles, orator Atticus, *Tim.* 140.
- Democoon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Democriti atas, *Ap. fr.* 84.
- Demonice, Agenoris f., ejus e Marte liberi, I, 7, 7, 3.
- Demophon, puer, igne consumitur, I, 5, 1, 4.
- Demophon, Thesei f., *Hell.* 143, 144; Agamemnoni Pal-ladium aufert; in judicium agitur, *Clitod.* 12; rex Atheniensium, Heraclidas excipit, Eurystheum vincit prælio, *Pher.* 39; Trojam proficiscitur, ut Æthram inde reducat, *Hell.* 75.
- Demopolis, Themistoclis f., *Phyl.* 64.
- Demosthenes, dux Athenensium in Sicilia; ejus mors, *Phil.* 46.
- Demosthenes, pater Demosthenis oratoris, *μακκαρονισός* cognominatus, ex optimatibus fuit, *Theop.* 105.
- Demosthenes ingenio mobili fuit, *Theop.* 106; ejus dicta, *Theop.* 107; *Phyl.* 65; ejus laudatio eorum qui ad Charoneam occiderant, *Theop.* 263; ejus mors, *Philoch.* 139; orationis vis, *Theop.* 239; Demosthen. laudandus cur? *Tim.* 142.
- Dercylidas, dux Lacedæmoniorum, *Scyphus* cognominatus est, *Ephor.* 130.
- Dercynus, Neptuni f., boves Herculi eripit, ab eo trucidatur, II, 5, 10, 9.
- Dero, Nereis, I, 2, 7.
- Desili (Decili)? populus ignotus Thraciæ, *Hec.* 141.
- Deucalion, Promethei f., Philtiotidis R., Pyrrham ducit, I, 7,

- 2, 1; Cyni habitus, *Hell.* 10; arca servatur e diluvio, *ibid.* § 2 sq.; Jovi sacrificat, homines procreat, *ibid.*, § 5 sq.; ejus liberi, *ibid.* § 7; *Acus.* 7; *Hell.* 10; *Pher.* 51 a; ab eo Thessaliæ reges genus deducunt, *Hec.* 334.
- Deucalion, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; *Pher.* 43; ejus liberi, III, 3, 1, 1; Dædalum ab Atheniensibus deponit; ei leniter Theseus respondet; postea a Theseo in Cræta interficitur, *Clitod.* 5.
- Deucalionem diluvium, I, 7, 2, 3; quo tempore factum? III, 8, 2, 1; III, 14, 5, 1; qua de causa? III, 8, 2, 1.
- Dexamenus Herculem excipit, cujus ope ab Eurytione, Mnesimachæ filia proco protero liberatur, II, 5, 5, 6.
- Dexari, gens Chaonum, *Hec.* 73.
- Dexithea, Minois uxor, Euxanthii mater, III, 1, 2, 6.
- Dia, Eionei filia, ejus nuptias ambit Ixion, *Pher.* 103.
- Dia insula, in qua Ariadne a Theseo relinquitur, *Pher.* 105.
- Diana, Jovis e Latona f. venationi dedita, virgo manet, I, 1, 3; Orionem in Delo interficit, I, 4, 5; *Pher.* 3, 4; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 5; aprum mittit in Oenei agrum, I, 8, 2, 2; Aloidas dolo perdit in Naxo, I, 7, 4, 6; Endymionem amat, I, 7, 5; Admeto irascitur, I, 9, 15, 1; ob Cerynitin cervam ab Hercule captam, huic irata placatur, II, 5, 3, 3; Actæonem, quod se lavantem ipsam conspexerat, in cervum mutat, III, 4, 4, 3; matris jussu Amphionis filias occidit, III, 5, 6, 3; Callisto necat, III, 8, 2, 5; Philonoe inmortalem reddit, III, 10, 6, 2; Adonidi exitium parat, III, 14, 4, 1; Furias arcet, quæ Orestem persequentes in templum deæ intrare conantur, *Pher.* 97; Ariadnen interficit, *Pher.* 106; mulieres occidit quæ Coronidis cum Ischyæ concubitu adjuvisse videntur, *Pher.* 8; Macram occidit, *Pher.* 79. Dianæ Colanidis templum, *Hell.* 79; templum Ephesium, *Tim.* 136; ei ἀμπεζῶντα offeruntur, *Philoch.* 70; Diana ταυροπόλος, *Ister* 8.
- Διαφύξις, *Philoch.* 133.
- Dias, Abantis f., Athenas in Eubœa condit, *Ephor.* 33.
- Dice, Jovis f., Hora, I, 3, 1, 2.
- Dicte, mons cum antro Dictæo, I, 2, 6.
- Dictys, Peristhenis ex Androthea f., *Pher.* 13, 26; Magnetis f. Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R., II, 4, 3, 8; Danaen cum Perseo servat, hunc educat, II, 4, 1, 3; *Pher.* I. 1.
- Dido, appellata est a Libyis Thiosso, *Tim.* 23.
- Didymæ (vulgo Didyma), una ex Æolicis insulis, *Ant.* 2.
- Dii a Typhone in Ægyptum fugientes, in formas animalium mutantur, I, 6, 3, 6; Cadmi nuptiis intersunt, III, 4, 2, 2; Cecropis tempore urbes inter se dividunt, III, 14, 1, 2; Myrrham a patre fugientem in arborem mutant, III, 14, 4, 4; de Adonide disponunt, *ibid.*, § 6; Dii XII certaminis Neptunum inter et Minervam iudices, III, 14, 1, 6; III, 14, 2, 3; Dii homines fuerunt, *Ap. fr.* 12; Deorum hortus, *Pher.* 33 a. Ἀποπομπῆς θεῶν, *Ap. fr.* 5.
- Diipyle, Adrasti filia, Tydei uxor, *Pher.* 83.
- Diluvia quattuor, *Ister* 56.
- Dimetas, Træzenis frater, Euopin in matrimonium sumit, *Phyl.* 81; ejus mors, *ibid.*
- Dinarchi vita, *Philoch.* 144.
- Diniadas, Bromiadæ tibicinæ pater, *Theop.* 182.
- Dinicha, Archidami uxor, a Phocensium ducibus corrupta, maritum ad opem illis ferendam adducit, *Theop.* 258.
- Dino, Phorci f., *Pher.* 26; III, 4, 2, 3.
- Dinomenes, Hieronis filius, *Phil.* 45.
- Dio, ad eum litteras dant semina propinquæ, *Tim.* 129; ejus filius Hipparinus vel Arctæus, ex Arete uxore, *Tim.* 129.
- Diocorystes, Ægypti ex Arabia f. Hippodamiam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
- Diodorus, Aspendius, ineptus Pythagoricæ disciplinæ sectator, *Tim.* 80.
- Diogenia, Cephisi f., Phrasimi uxor, III, 15, 1, 2.
- Diomede, Capithæ f., Amyclæ uxor, III, 10, 3, 3.
- Diomede, Xuthi f., Deionis uxor, I, 9, 4.
- Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f. Bistonum R., equas, ab Hercule abactas, recepturus perit, II, 5, 8, 1 sq.; *Hell.* 98.
- Diomedes, Tydei f., I, 8, 5, 4; Ægialium ducit, contra Thebas et Trojam proficiscitur, I, 8, 6; *Ephor.* 28; Agrii filios necat, regnum, quo Oeneus erat privatus, Andromoni dat, *ibid.*; *Ephor.* 28; Adrasti hæres, *Ephor.* 28; inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ procos, III, 10, 8, 2; in Italiam venit, *Tim.* 13.
- Diomedon, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatur, *Philoch.* 121.
- Diona, Hyas, *Pher.* 64.
- Dione, Cæli f., Titanis, I, 1, 3; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
- Dione, Nereis, I, 2, 7.
- Dionia, urbs Cyprî, *Theop.* 127.
- Dionysius superior, bellum gerit contra Carthaginienses, *Phil.* 34; ejus somnium, *Phil.* 47; tyrannidem occupat, *Phil.* 48; Græciæ potiundæ consilium capit, *Ephor.* 141; ejus pompa funebri, *Phil.* 42; ejus mores, *Theop.* 146; *Tim.* 71; ejus filii, *Theop.* 204; quamdiu regnaverit, *Ephor.* 141 a.
- Dionysii junioris mores, *Theop.* 217; miracula, quæ tyrannidis excidium portenderint, *Theop.* 24; Corinthum profectus est rotunda nave, *Tim.* 133; in Congiorum solennitate ei qui primus congium ehiberet coronam auream proponit, *Tim.* 128; ejus assentator Democles, *Tim.* 127; eum legatum mittit ad Dionem, *ibid.*; D. carmina pangit, *ibid.*; alius ejus assentator, Satyrus, *ibid.*
- Diopie, urbs Arcadiæ, *Pher.* 116.
- Diopithes Locrus, γελωτοποιός, *Phanod.* 19.
- Dioscuri, unde dicti, III, 11, 2, 1; Hilairam et Phœbea raptas ducunt, *ibid.*, et III, 10, 3, 6; Helenam a Theseo raptam liberant; Æthram abducunt, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; cum Peleo Iolcum expugnant, III, 13, 7; in Arcadia prædantur, III, 11, 2, 3; cum Ida et Lynceo contendunt; in cælum recipiuntur, *ibid.* § 5 sq.; a Celtis in præcipuo honore habentur, *Tim.* 6.
- Dioscuri Leucopoli nominantur Zethus et Amphion, *Pher.* 102.
- Diotimus, prætor Atheniensium contra Siculos bellum gessit; Neapoli sacra fecit Parthenopæ, *Tim.* 99.
- Dioxippe, Danae e Pieria f., Ægypti sponsa, II, 1, 8, 8.
- Dirce, Lyci uxor, a Zetho et Amphione occisa, in fontem detruditur, qui inde dictus, III, 5, 5, 10.
- Disora, populus Thraciæ, *Hec.* 145.
- Dithyrambos, quoties libarent, caneant, *Philoch.* 21.
- Dius, nothus filius Priami, *Pher.* 100.
- Dius, Apellidis filius, frater Mæonis, pater Hesiodi, *Hell.* 6. Cf. *Ephor.* 164.
- Dizeres, populus Asiæ, *Hec.* 190.
- Dodona, *Philoch.* 187; a Pelasgis condita, *Ephor.* 54, 30.
- Dodonæ sacerdotes mala fide ir Pelasgorum gratiam oraculum dedisse a Bæotis credebantur, *Ephor.* 30; Bæotiorum in antistitem facinus, *ibid.*; de hac re iudicium, *ibid.*; Dodonæ solis Bæotis viri oracula edunt, *Ephor.* 30.
- Dodonæa fagus vocalis, I, 9, 16, 6.
- Dodonæi ad meridiem Molossorum habitant, *Hec.* 78.
- Dodonæum oraculum, *Theop.* 227; oculis Dodonæis

factum est, ut omnes homines Acheloum colant, *Ephor.* 27.

Dodonæus Jupiter. *V. Jupiter.*

Dodonides. *V. Nymphae.*

Dæas, pater ejus ignoratur, *Pher.* 25.

Doliche ins. ob Icarum, ibi sepultum, ab Hercule vocatur Icaria, II, 6, 3, 4.

Doliones in Asia, *Hec.* 204; Cyzicum aggrediuntur, *Ephor.* 104; excipiunt Argonautas, I, 9, 18, 1; Pelasgo um hostes, *ibid.*

Dolopes, Phœnici parent, III, 13, 8, 4.

Donastas, cognomen Apollinis, *Theop.* 320.

Dorienses a Doro vocati, I, 7, 3, 3; eorum circa Oetam rex Egimius, *Ephor.* 10; eorum in Peloponnesum migratio, *Ephor.* 11.

Dorieus poeta, *Phyl.* 3.

Dorieus a Lacedæmoniis supplicio datus, *Androt.* 49.

Doris, Oceani f., I, 2, 2, 1; Nerei uxor, I, 2, 7.

Dorium, Danaï f., Cercææ sponsa, II, 1, 5, 5.

Dorium, Orphei f., *Hell.* 6.

Dorus, urbs Phœnicia, *Hec.* 260; *Ap. fr.* 63.

Dorus, Apollinis e Phthia f. ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6; pater Xanthippes, I, 7, 1.

Dorus, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10; terram supra Peloponnesum accipit, Doribus nomen dat, I, 7, 3, 3.

Dorycleus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.

Doryclus, Priami f., III, 12, 5, 13.

Dotis, Asterii ex Amphictyona filia, *Pher.* 8.

Dotium, urbs Thessalix, unde nominata sit, *Pher.* 8.

Doti, Nereis, I, 2, 7.

Draco, Typhonis et Echidnae progenies, ejus forma, Hesperidum poma custodit, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; ab Hercule interficitur, *Pher.* 33 a.

Draco, Martis f., fontis Martii custos, socios Cadmi necat; ab ipso caditur, III, 4, 1, 3; *Hell.* 9; ejus dentes partim a Cadmo sparguntur, *ibid.* § 4; partim a Minervadantur Ætæ, I, 9, 23, 5, *Pher.* 44.

Draco ab Iasone interfectus; *Pher.* 72.

Drepane, antiquum nomen Coreyræ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.

Dryas, Aegypti e Caliane f., Eurydicen sponsam habet, II, 1, 5, 7.

Dryas, Lycurgi f. a patre furente occiditur, III, 5, 1, 6.

Dryas, Lycurgi (Thracis) pater, III, 5, 1, 4.

Dryas, Martis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4.

Drilonius, urbs Celtarum, *Theop.* 223.

Drongilum, oppidum Thessalia, *Theop.* 86.

Dryopes ad Spercheum fluv. a Dryope nominati, *Pher.* 23; populus prædatorius, *Pher.* 38; Laogoræ parent, II, 7, 7, 4; ab Hercule debellantur, *ibid.* § 2.

Dryops, Sperchei et Polydoræ filius, *Pher.* 23.

Dryops, Priami f., III, 12, 5, 13.

Drys, urbs Thraciae et Oenotrurum, *Hec.* 32, 131; *Theop.* 175.

Dulichium, sic Cephalleniam dicit *Hell.* 103.

Dulônpolis (*Servorum urbs*) in Libya, *Hec.* 318; *Theop.* 122.

Duriza, lacus, *Hec.* 328.

Dyma regio, *Ephor.* 146.

Dymæ, urbs Achaiae, *Ap. fr.* 45.

Dymas, Egimii f., *Ephor.* 10; bello Heraclidarum adversus Peloponnesios perit, II, 8, 3, 5.

Dymas, Phryx, Hecubæ pater, III, 12, 5, 3; *Pher.* 99.

Dymhrius, Apollo, *Hell.* 135.

Dyme urbs, *Pher.* 36; tam ad Epeos, quam ad Achæos pertinuit, *Hec.* 91, 318. *V. Dymæ.*

Dynamene, Nereis, I, 2, 7.

Dynaste, Thespij f., Erati ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.

Dytas, urbs Eubœæ, *Theop.* 163.

E.

Echedorus fl., II, 5, 11, 3.

Ἐχέων quando pulsari solet, *Ap. fr.* 36.

Echemon, Priami f., III, 12, 5, 13.

Echernus, Timandram ducit, III, 10, 6, 2.

Echenais nympha, *Tim.* 4.

Echephron, Nestoris filius, I, 9, 9, 3.

Echephron, Priami filius, III, 12, 5, 13.

Echidna, Tartari e Tellure progenies, ab Argo interficitur, II, 1, 2, 5; e Typhone mater Chimææ, II, 3, 2, 6;

Orthri canis, II, 5, 10, 3; draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; Caucasiae aquilæ, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 2.

Echinades insulae, I, 9, 21, 7; *Ap. fr.* 133.

Echion, unus e Sparti, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2. *Ἐξ ὧν πατέρα; εἶναι* Proverb., *Phyl.* 69.

Edetes, gens Iberica, *Hec.* 11.

Edi, gens Scythica, *Hec.* 159.

Edoni, Thraciae pop., Lycurgum regem occidunt, III, 5, 1, 7.

Eetion, Electrae f., ab indigenis Iasion nominatus, in Cretis simulacrum superbit, *Hell.* 129; quapropter fumine interficitur, *ibid.*

Eetion, Andromachæ pater, III, 12, 6.

Eetionia, alterum Piræei promontorium, *Philoch.* 114.

Eion, urbs ab Atheniensibus solo adæquata, *Theop.* 55.

Eioneus, Diae pater, Ixionis dolo perit, *Pher.* 103.

Eioneus, Dymantis pater, *Pher.* 99.

Ἐλαγγελία quid sit, *Philoch.* 155 b.

Elarussa, urbs Chersonesi, cujus rex Demiphon, *Phyl.* 83.

Elara, Orchomeni f., I, 4, 1, 4; Tityi e Jove mater, *ibid.*, *Pher.* 5.

Elatria (vel Elatea), Cassiopæorum urbs, *Theop.* 228.

Elattonus, *Vide* Baton.

Elatus, Arcadis e Prosepeia f., *Charon* 13; Arcadiae primas tenet, III, 9, 1, 1; ejus e Laodice progenies, *ibid.* § 2; Ischyis pater, III, 10, 3, 8.

Elatus, Polyphemi pater, I, 9, 16, 8.

Elatus, Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 5.

Elatus ex Erimeda gignit Tanarum, *Pher.* 88.

Elavia, castellum Sicilia, *Phil.* 12.

Elbestii, gens Libyæ, *Phil.* 30.

Elea in Italia a Phocæis condita, *Ant.* 9.

Electra, Oceanis, I, 2, 2, 1; ejus e Thaumante progenies, I, 2, 6.

Electra, Danaï f., Peristhenis sponsa, II, 1, 5, 7.

Electra, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1, *Ephor.* 12; in Samothrace habitabat, Strategis nominabatur ab indigenis, *Hell.* 129; ejus e Jove liberi, III, 12, 1; *Hell.* 56, 129, 58; vitata ad Palladium fugit, III, 12, 3, 9.

Electra, Agamemnonis f., ex Pyklæ mater Strophii et Medontis, *Hell.* 43.

Electrae Thelarum portæ, III, 6, 6, 1; *Pher.* 39; *Hell.* 129.

Electryon, Persei f., I, 4, 5, 2; ejus ex Anaxo progenies, *ibid.* § 7; ejus armenta a Pterelai filiis abiguntur, II, 4, 6, 1; Amphitryonis ope recipiuntur, *ibid.* § 2; filiorum necem ulturus, morte prohibetur, *ibid.* § 3; ab Amphitryone nolente occiditur, *Pher.* 27.

Electryone, sic Electram, Atlantis, nominat *Hell.* 129.

Elei ab Epels diversi, *Hec.* 91, 348; eorum cum Ætolis cognatio, *Ephor.* 15, 29; eorum quot tribus fuerint, *Hell.* 90; Olympici templi procuracionem habent, *Ephor.* 15; eorum ditio Jovi Sacra, *Ephor.* 15; eorum Isthmos ludos non frequentent. *Pher.* 36: certamen

- Olympicum sub Phidonis praesidio celebratum in tabulas non referunt, *Ephor.* 15; a Spartanis adjuti Phidone deiciunt, *ibid.*
- Elephantis, Danaï uxor, II, 1, 5, 4.
- Elephenor, Chalcodontis f., Helenae proci, III, 7, 8, 2.
- Eleuchia, Thespii f., Bulei ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Ἐλέου ara Athenis, II, 8, 1, 2.
- Elephas, qui singulari amore infantem dilexit, *Phyl.* 36.
- Eleus, untis, urbs, II, 5, 2, 6.
- Eleus. *Vide* Eleus.
- Eleusin, Triptolemi pater, I, 5, 2.
- Eleusinem venit Hercules et initiat, II, 5, 12, 2.
- Eleusinia sacra; ad ea ἑῶναι non admittuntur, II, 5, 11, 2.
- Eleusini excipiunt Cererem, I, 5, 1, 3; Eumolpum cum Ismaro f., III, 15, 4, 5; ducem belli adversus Athenienses constituunt, *ibid.* § 6.
- Eleuther, Apollinis ex Aethusa f., III, 10, 1, 3.
- Eleutheræ, Boeotiae urbs, III, 5, 5, 8; *Theop.* 226.
- Eleutii, populus Iapygiae, *Hec.* 55.
- Elgus, oppidum Lydiae, *Xanth.* 26.
- Elilyrga, urbs Tartessi, *Hec.* 4.
- Elymi ab Oenotris Italia pulsi in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; (II, 5, 10, 10), Cnidios ex insula depellunt, *Ant.* 2.
- Elis a Thessalis habitatur, I, 7, 5; paret Salmoneo, I, 9, 7; Polyxeno, II, 4, 6, 2; Augeæ, II, 5, 5, 1; Phyleo, cui captam tradit Hercules, II, 7, 2, 5; *cf. Hec.* 91; *Pher.* 36; ab Oxylo occupatur, *Ephor.* 15, 16, 29; Elis urbs nullis cincta muris, *Ephor.* 15.
- Elissa, sic Phœnicum lingua appellatur Dido, *Tim.* 23.
- Elysici, gens Ligurum, *Hec.* 20.
- Elysi campi, III, 5, 4, 2.
- Emathion, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; in Arabia ab Hercule occisus, II, 5, 11, 11; *Pher.* 33, 9.
- Embatum, locus Erythrae, *Theop.* 16.
- Empedocles, avus poetae, *Tim.* 29.
- Empedoclis, Metonis filii, ætas, *Ap. fr.* 87; Pythagoræ discipulus, *Tim.* 81; non dejecit se in Aetnae crateras, sed in Peloponnesum se recepit, *Tim.* 98; cur Κολυσαῖναι dictus, *Tim.* 94; Agrigenti mille virorum senatum antiquavit, *Tim.* 88; vitæ ejus simplicitas, morum probitas, *id.* 88 a; *Xanth.* 30.
- Enarete, Deimachi f., Aëoli uxor, I, 7, 3, 4.
- Enarsphorus, vel Enaraphorus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
- Enceladus, Aegypti f. Amymonen sponsam habet, II, 1, 5, 3. V. Amymon.
- Enceladus, Gigas, ei Siciliam immittit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Enchelienses, Cadmo duce Illyrios vincunt, III, 5, 4, 1; *Hec.* 73.
- Encleus vel Arcleus, *Theop.* 226.
- Endeis, Chironis f., Aëci uxor, III, 12, 6, 8.
- Endymion, Aethlii f. e Calyce, Elin condit I, 7, 5; Jove annuente immortalis fit, *ibid.*; Aëoli pater e Neide s. Iphianassa, I, 7, 6; *Ephor.* 29; mortis suæ arbiter, *Acus.* 10; *Pher.* 80.
- Enea, pagus prope Scepsin in Asia, *Hec.* 203.
- Enipeus fl. a Tyro amator, I, 7, 8, 1.
- Entedide, Thespii f., Menippidis mater ex Hercule, II, 7, 8, 3.
- Entela, urbs Siciliae, *Ephor.* 124.
- Enthienis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Entribæ, populus Thraciae, *Hec.* 148.
- Enyo, Phorci f., *Pher.* 26; II, 4, 2, 3; vocis etymologia, *Ap. fr.* 233.
- Eone, Thespii f., Amestridis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Epaminondas. Cum eo cecidit Bæotorum potentia, *Ephor.* 67; Epaminondæ cognomentum cui datum? *Ephor.* 143.
- Eparitæ, tribus militaris Arcadiae, *Ephor.* 139; *Androt.* 54.
- Epaphus, Nili ex Io f., II, 1, 3, 6; a Curetibus raptus, a matre reperitur, Aegypti rex fit; Memphin ducit; ex ea progenies, II, 1, 4, 1.
- Ἐπεδίζων, *Clitod.* 22.
- Epei Herculi adsunt contra Augeam, cum eoque Elin devastant, *Hec.* 91, 348; ante Heraclidarum descensum Elidem tenent, *Ephor.* 15; Elidem cedunt Etolis, *Ephor.* 15.
- Ἐπενεργεῖν ὄρου ἐπὶ τῆς ἐκπορᾶς; hujus moris auctor, *Ister* 19.
- Epeunactæ unde nomen habeant, *Theop.* 190.
- Ephesii contra Androcli filios seditionem movent, *Ephor.* 31; ex Teo et Carina colonias accipiunt, *ibid.*; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Ephesus ab Androclo condita, *Pher.* 111; a Cercopibus habitatur, II, 6, 3, 2; quinque curias habet, *Ephor.* 31; circa Ephesum loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Ephesus, insula in Nilo, *Hec.* 286.
- Ephetæ (quinquaginta Athenienses, totidemque Argivi) de Demophonte, qui Palladium rapuerat, ferunt sententiam, *Clitod.* 12.
- Ephialtes, Gigas, Apollinis et Herculis telis privatur luminibus, I, 6, 2, 2.
- Ephialtes, Neptuni f., I, 7, 4, 4; Junonem procuratur, *ib.* §. 6.
- Ephialtes Areopago non nisi judicia capitis reliquit, *Philoch.* 141 b.
- Ephorus a Timæo reprehenditur, *Tim.* 142.
- Ephyra, filia Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ephyra, antiquum Corinthi nomen, I, 9, 3, 1.
- Ephyra Thesprotia venenis abundans, *Ap. fr.* 170.
- Ephyra, Thesprotorum urbs, Phylante rege ab Hercule capitur, II, 7, 6, 1.
- Ephyrae urbes plures, *Ap. fr.* 170.
- Ἐπιθῆιον ὄρυμα, *Philoch.* 32.
- Epicaste. V. Iocaste.
- Epicaste, Calydonis f., Agenoris uxor, I, 7, 7, 3.
- Epicaste, Augeæ f., Thestali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Epicharmi carmina supposititia, *Ap. fr.* 187.
- Epicles, Spartanorum dux, naufragium facit ad Atho montem, *Ephor.* 121.
- Epicurii philosophi ætas, *Ap. fr.* 95.
- Epidauros, Argi f., II, 1, 2, 1.
- Epidauros, urbs Lacedaemonia, *Ephor.* 18; *Ap. fr.* 165.
- Epidaus, Nelei et Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Epidycus, Daicli filius, Acestoris pater, *Pher.* 20.
- Epigoni, Alcmaeone duce Thebanos adoriuntur, III, 7, 2, 1 *sqq.*, *Ephor.* 28; Thebanos fugant, urbem everunt, III, 7, 4, 1.
- Epilais, Thespii f., Astyanactis ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Epigonus, musicus, *Philoch.* 66.
- Epileucadii, urbs supra Acarnaniam, *Hec.* 79.
- Epilycus, Amphipolita, *Theop.* 182.
- Epimenides, Boli f., Cretensis; de eo mirabilia, *Theop.* 69, *Tim.* 45.
- Epimetheus, Iapeti f., I, 2, 3; pater Pyrrhae et Pandora, I, 7, 2, 1; maritus Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ἐπὶ Παλαδίῳ διαστήριον, *Phanod.* 12.
- Epihrades, Charipheimi f., *Hell.* 6.
- Epitiroe gentes quattuordecim, *Theop.* 227.
- Epistrophus, Schedii pater, III, 10, 8, 2.

- Epochus, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1.
 Epomeus, mons ignivomus in Pithecusis insulis, *Tim.* 16.
 Epopeus, Thessalus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; ducit Antiopen; ejus liberi; Sicyone capta a Lyco occiditur, III, 5, 5, 5 *sq.*
 Epos Narcissum interficit, *Acus.* 21 a.
 Ἐποπτεῖσθαι quid sit, *Philoch.* 148, 149.
 Equitum numerus apud Athenienses, *Philoch.* 100.
 Equus Antiochi, domini ultor, *Phyl.* 31. Equi ad tibiarum cantum saltare docti, *Charon* 9.
 Erasinides, unus imperatorum in proelio ad Arginusas, ab Athen. capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 Erasinus fluvius, *Hell.* 37.
 Erasippus, Herculis e Lysippe f., III, 7, 8, 7.
 Erato, Musa, I, 3, 1, 5.
 Erato, Nereis, I, 2, 7.
 Eratus, Herculis e Dynaste f., II, 7, 8, 5
 Erbessus, urbs Siciliae, *Phil.* 13.
 Erebidæ, pars Lotophagorum, *Phil.* 33.
 Erebus, principium masculinum, *Acus.* 1.
 Erechtheum fretum, Atheniensibus a Neptuno datum, III, 14, 1, 3.
 Erechtheus, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Atticæ R. Praxithemon ducit, ex ea liberi, III, 15, 1; *Acus.* 23; *Pher.* 77, 105; *Phanod.* 3; non fuit arbiter certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; bello cum Eleusiniis filiam natu minimam immolat; reliquæ se occidunt, III, 15, 4, 9; *Eumolpum* interficat; a Neptuno evertitur, *ibid.* § 10.
 Erechtheus II, Procridis pater, *Hell.* 83.
 Erembi, ad Nilum habitant, *Hell.* 153.
 Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Ereuthalia, Argolidis urbs, a quo nominata, *Pher.* 22.
 Eruthalion, Criasii filius, *Pher.* 22.
 Ergetum, urbs Siciliae, *Phil.* 14.
 Erginus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Erginus, Clymeni f., Minyarum R. patris jussu Thebas adoritur, vincit, tributum iis imponit, ab Hercule necatur, II, 4, 11, 1 *sq.*; Phrastorem et Laonytum, Oedipi filios, occidit, *Pher.* 48.
 Erichthonius, Dardani ex Batia f., Dardaniæ R. ex Astyoche Troem gignit, III, 12, 2, 1.
 Erichthonius, Vulcani ex Althide al. Minerva f., III, 14, 6, 2; a Minerva traditur Pandroso, *ibid.* § 6; Amphictyone pulso, Atticæ R., *ibid.* § 9; Minervam colit, Panathenæa instituit, *Hell.* 65; ejus e Pasithea liberi, *Apoll.* I. I. § 10; in luco Minervæ sepelitur, III, 14, 7, 1.
 Eridanus fl., I, 9, 24, 4; a Pherecyde Padus esse putatur, *Pher.* 33 c; Nympharum sedes, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Erigon, Epiri fluvius, *Theop.* 229.
 Erigone, Icarii f., patre mortuo vitam finit, III, 14, 7, 4.
 Erimeda, Damasicii f., uxor Elati, mater Tanari, *Pher.* 88.
 Erimum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 34.
 Erimus, pater Abderitæ, *Hell.* 98.
 Erinnyes, e pudendorum Cæli exsectorum sanguine profluente, I, 1, 4; Alcmaeonem matricidam exagitant, III, 7, 5, 3.
 Eriphyle, Talai f., Amphiaræ uxor, I, 9, 13, 1; a Polynice corrupta, marito persuadet, ut contra Thebas eat, III, 6, 2, 5; iterum a Thersandro corrupta, Alcmaconi persuadet, ut contra Thebas Epigonorum dux sit, III, 7, 2, 3; ab hoc occiditur, III, 7, 5, 2; Eriphyles mundus ab Alcmacone Delphis dedicatus, *Ephor.* 155.
 Ἐρεος. Ejus statua prope Academiam, *Clitod.* 24.
 Eryce, urbs Siciliae, *Phil.* 7.
 Erymanthus aper ab Hercule capitur, II, 5, 4.
 Erymanthus mons, I, 5, 4, 1
 Erysichæi in Acarnania, *Ap. fr.* 168.
 Erysichthon, Cecropis ex Agraule f., obit sine liberis, III, 14, 2, 1.
 Erysichthon, Myrmidonis f., cur Æthon appellatus sit, *Hell.* 17.
 Erythia insula, I, 6, 1, 4; *Ephor.* 40; *Hec.* 349; Geryonis sedes; hodie Gadir, II, 5, 10, 1.
 Erythia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2; mater Eurytionis, *Hell.* 41.
 Erythræ, urbs Ionum, *Hec.* 215; a Neleo condita, *Hell.* 63.
 Erythræi Pitaneam libertati restitunt, *Hell.* 115.
 Erythras, Herculis ej. Exoles f., II, 7, 8, 4.
 Erythrius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Eryx, Neptuni f., Elymorum R., II, 5, 10, 11; taurum ex armentis Geryonis, ab Hercule abactis, elapsum, redere non vult; ab Hercule interficitur, *ibid.*
 Eteocles, Oedipi ex Eurygania, *Pher.* 48; Oedipi ex Iocaste f., III, 5, 8, 8; cum Polynice fratre regnum partitur in certum tempus, III, 6, 1, 1; id solum tenere cupiens eum fugere cogit, *ibid.* § 2 *sq.*; optionem dat fratri utrum regnum mallet habere, an accepta opum parte alibi vitam degere, *Hell.* 12; Thebanos contra VII duces instruit, III, 6, 8, 2; inter obsidionem cum fratre pugnans, hunc interimit et ipse cadit, III, 6, 8, 1; Laodamantis pater, III, 7, 3, 1.
 Eteocles, Iphios f., a nonnullis numeratur inter VII duces contra Thebas, III, 6, 3, 4; in Nemeis cursu vincit, III, 6, 4, 5; a Leade caditur, III, 6, 8, 2.
 Ethodaia, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; Dianæ telis confoditur, *ibid.* § 4.
 Etruria; in ea Lydi ex Asia transvenæ consederunt, *Tim.* 19.
 Etruscorum mores et instituta, *Theop.* 222; *Tim.* 18.
 Eva, urbs Arcadiæ, *Theop.* 63.
 Evadne, Iphis f., Capanei uxor cum marito se comburit, III, 7, 1, 5.
 Evadne, Strymonis e Næera f., Argi uxor, II, 1, 2, 1.
 Evæmon, urbs Orchomeniorum, *Theop.* 64.
 Evæmon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Evæmon, Eurpyli pater, III, 10, 8, 2.
 Evagoras, Nefei e Chloride filius, I, 9, 9, 1.
 Evagoras, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Evagoras, Cypri regno potitur; bellum gerit contra Persarum regem; ab Acori adjuvatur; legatos mittit ad Lacedæmonios; cum Oronte transigit; pater Pnytagoræ; cum Nicocreonis filia concumbit; ejus mors, *Theop.* 111.
 Evagore, Nereis, I, 3, 7.
 Evander, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Eubii, gens Liguriæ, *Theop.* 221 a.
 Eubœa insula a Pericle subacta, *Theop.* 164; *Philoch.* 89.
 Eubœa, urbs postea Chalcis appellata, *Hec.* 105.
 Eulœa, Thespii f., Olympi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Eubote, Thespii f., Eurpyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eubulus, demagogus luxuria et argenti cupiditate insignis, *Theop.* 95, 96.
 Eucarpia (nisi nomen corruptum est ex «Hyccara») castellum Siciliae, patria Laidis, *Tim.* 106.
 Euchenor, Ægypti ex Arabia f., Iphimedesam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
 Euclis, Dorionis f., *Hell.* 6.
 Euclidas, frater Cleomeis, in pugna ad Sellasiam interfectus, *Phyl.* 56.
 Eucrate, Nereis, I, 2, 7.

- Eudipne, insula Libyæ Phœnicum, *Hec.* 314.
 Eudore, Nereis, I, 2, 7.
 Eudore, Hyas, *Pher.* 46.
 Eudorus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Eudoxus Siculus, poeta Comicus, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxi Cnidii ætas, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxus Rhodius, historiarum scriptor, *Ap. fr.* 93.
 Euelgia urbs, *Hec.* 330.
 Euenia, eadem quæ Chalciope vel Iophossa, Phrixi uxor, *Pher.* 54.
 Evenus, Martis f., Marpessa filia ab Ida raptâ, in Lycor-
 mam fl. se dejecit, qui ab eo nomen accipit, I, 7, 8;
 Evenus fl. Eum transire volentes portat Nessus, II, 7,
 6, 5.
 Everes, Pterelai f., II, 4, 5, 6; in pernicie fratrum ser-
 vatur, II, 4, 6, 2.
 Everes, Herculis e Parthenope f., III, 7, 8, 12.
 Everes, Tiresiæ pater, e posteris Udaci Sparti, III, 6, 7, 1.
 Eugæa, oppidum Arcadiæ, *Theop.* 270.
 Euhesperitæ tripodem servant Tritoni ab Argonautis
 donatum, *Tim.* 6.
 Evippe, Danaï ex Æthiopide f., Argii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Evippe, Danaï e Polyxo f., Imbri sponsa, II, 1, 5, 7.
 Evippus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eulimene, Nereis, I, 2, 7.
 Eumedes, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Eumelus, Admeti ex Alcestide f., Helenæ proci, III,
 10, 8, 2; *Hell.* 10.
 Eumetes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Eumide, Thespii f., Lysæ ex Hercule mater, III, 7, 8, 1.
 Eumolpe, Nereis, I, 2, 7.
 Eumolpi plures fuerunt, *Androt.* 34.
 Eumolpidæ cur initiationi præsent, *Ister.* 21.
 Eumolpus, Neptuni e Chione f., III, 15, 4, 1; a matre in
 mare præcipitatus, a patre in Æthiopiam ducitur, a Ben-
 thesycyme nutritur, alteram luxus f. ducit, alteram
 corrupturus ad Tegyrum fugit, insidias struit, ad Eleu-
 sinios fugit, *ibid.* § 2, sqq.; ad Tegyrum reversus
 Thraciæ rex fit; ab Erechtheo trucidatur, *ibid.* § 6 sq.;
 Herculi Eleusinia adire permittit, II, 5, 12, 3.
 Eumon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Euneus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Eunice, Nereis, I, 2, 7.
 Eunomia, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
 Eunomus, Architelis f. ab Hercule cæditur, II, 7, 6, 3.
 Eunomus Locrus Aristonem cicadæ ope in certamine mu-
 sico vincit, *Tim.* 64, 65.
 Eunuchos a Babylonis Persæ acceperunt, *Hell.* 169.
 Euonyma, Furiarum mater, Terra esse putatur, *Ister* 9.
 Euonymus, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Euopis, Træzenis filia, Dimœtæ uxor. Ejus mors, *Phyl.*
 181.
 Eupalamus, Metionis ex Alcippe f., Dædali pater, III, 15,
 8, 10; et Metiadusæ, III, 15, 5, 2.
 Eupatria, urbs Lydorum, *Xanth.* 20.
 Euphemus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euripidis genus, *Philocho.* 165; in spelunca Salaminis in-
 tragudias scripsit, *Philocho.* 166; quando mortuus sit,
Philocho. 169; *Ap. fr.* 90.
 Europa, Danaï uxor, II, 1, 5, 3.
 Europa Agenoris ex Telephassa, al. Phœnicis filia, a Jove
 rapitur, a fratibus quaritur; Asterioni nubit; ex ea pro-
 genes, III, 1, 1, 3 sqq.; *Hell.* 8; *Pher.* 42; a tauro
 Cretenis ad Jovem per mare transportata, *Acus.* 20;
 monile a Jove acceptum dat Cadmo, *Pher.* 43.
 Eurotas, Lelegis e Cleocharia f., pater Spartes, III, 10, 3, 2.
 Euroto, Danaï e Polyxo f., Bromii sponsa, II, 1, 5, 7.
 Euryale, Gorgonum una, II, 4, 2, 9.
 Euryale, Orionis e Neptuno mater, I, 4, 3, 1; *Pher.* 3.
 Euryalus, Melanis f. a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Euryalus, Mecistei f. ex Epigonis, III, 7, 2, 5; Argonauta,
 I, 9, 16, 8; contra Trojam it, I, 9, 13, 2.
 Eurybates, Ephesius, commissam sibi a Cræso pecuniam
 Cyro tradit, *Ephor.* 100.
 Eurybia, Ponti f., I, 2, 6; Crii uxor, I, 2, 2, 4.
 Eurybia, Thespii f., Polyloi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eurybius, Eurysthei f., bello adversus Athenienses cadit,
 II, 8, 1, 3.
 Eurybius, Nelei f. e Chloride, I, 9, 9, 1.
 Eurycypus, Herculis e Clytippe f., II, 7, 8, 2.
 Euryce, Thespii f., Teleutagoræ ex Hercule mater, II, 7,
 8, 3.
 Euryclea, Melanis uxor, *Pher.* 55.
 Eurydamas, Aegypti e Phœnissa f., II, 1, 5, 5.
 Eurydice, Adrasti f., Ili uxor, III, 12, 3, 11.
 Eurydice, Danaï f. Ejus sponsus Dryas, II, 1, 5, 7.
 Eurydice, Lacedæmonis e Sparta f., uxor Acrisii, III, 2, 2, 1;
 III, 10, 3, 2; *Pher.* 26.
 Eurydice, Lycurgi uxor, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Eurydice, Orpheï uxor, frustra ex inferis repetitur a ma-
 rito, I, 3, 2, 2.
 Eurygania, Teuthrantis f., III, 5, 8, 8.
 Eurygania, Hyperphantis f., Oëdipi uxor, III. 5, 8, 8;
Pher. 48.
 Eurylochus, Aegypti f. e Caliande, Autonoen sponsam ha-
 bet, III, 1, 5, 7.
 Eurymachus, dux Phlegyarum post Zethi et Amphionis
 mortem Thebas vastat, *Pher.* 102 a.
 Eurymas, Olenius, calumniator, a Polluce interfectus,
Pher. 91.
 Eurymede, uxor Glauci, I, 9, 3, 1.
 Eurymedon, Minois e Paria Nympha f., I, 5, 9, 3; Parum
 tenet, ab Hercule interficitur, *ibid.* § 5.
 Eurymedon. Pugna ab Eurymedontem, *Ephor.* 116;
Phanod. 17.
 Eurymenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 111.
 Eurymenes, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Eurynome, Oceani f., I, 2, 2, 1; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
 Eurynome, matrem Asopi fl. ex Jove, III, 12, 6, 5.
 Eurynome, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Euryops, Herculis e Tepercirate f., II, 7, 8, 6.
 Eurypon, Proclis f., *Ephor.* 19.
 Eurypontidæ ab Euryponte nominati, *Ephor.* 19.
 Eurypple, Thespii f., Archedici ex Hercule mater, II, 7,
 8, 5.
 Eurypylus, Evæmonis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2;
 Hyperochi f., Orchomeni pater, *Acus.* 27.
 Eurypylus, Herculis ex Eubote f., II, 7, 8, 2.
 Eurypylus, Neptuni ex Astypalæa f., Coorum R. ab Her-
 cule trucidatur, II, 7, 1, 2; *Pher.* 35; pater Chalciope,
 II, 7, 8, 11.
 Eurypylus, Temeni f., patrem interimit, II, 8, 5, 3; regno
 excidit, *ibid.* § 4.
 Eurypylus, Thespii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eurypylus, Telesoris f., Asterodiæ pater, *Pher.* 90.
 Eurypius, Astyocheæ et Telephi f., Mysiæ rex, ad Trojam
 a Neoptolemo occisus, *Acus.* 27.
 Euryraceum Athenarum, *Philocho.* 73.
 Eurysthenes et Procles, Aristodemi ex Argia, II, 8, 2, 9;
 Lacedæmonem obtinent, II, 8, 4; *Ephor.* 16; Laconi-
 cam regionem in sex partes dividunt, *Ephor.* 18; reipu-
 blicæ Spartanæ auctores, *Hell.* 91.
 Eurystheus filius Amphibia, Pelopis filia, *Pher.* 31; Sthe-
 neli f., fata Herculis nascendo occupat, Mycenarum rex
 fit, II, 4, 5, 9; duodecim labores Herculi imponit, II,
 4, 12, 2; Herculem, timens, ab urbe detinet, II, 5, 1, 6

Geryonis boves Junoni immolat, II, 5, 10, 13; Ceyci bellum minatur, infert Atheniensibus et Heraclidis, perit cum liberis, II, 8, 1; *Pher.* 39; Admetæ pater, II, 5, 9, 2; Antimachen ducit, III, 9, 2, 2.
 Euryte, Hippodamantis f., Portilaonis uxor, I, 7, 10, 1.
 Euryte, Nympha, Halirrotii mater e Neptuno, III, 14, 2, 2.
 Eurytele, Thespi f., Leucippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Eurythemis, Cleoboræ f., Thestii uxor, I, 7, 10, 1.
 Eurytion, Centaurus, ab Hercule fugatus, Pholœen petit, II, 5, 4, 6; Mnesimachæ procus molestus, ab eodem pellitur, II, 5, 5, 6.
 Eurytion, Martis ex Erythea f., *Hell.* 41; Geryonis bubulus, ab Hercule occiditur, II, 5, 10, 3.
 Eurytion (idem atque Eurytus, Actoris f.), Phthiota, Actoris filius (alias nepos Actoris et Iri filius), apri Calydonii venator, I, 8, 2, 6; a Peleo invito confoditur, *ibid.*; Peleum lustrat, et ei Antigonam filiam cum parte regni dat, III, 13, 1, 1. *Cf. Pher.* 16.
 Eurytus, Neptuni et Celæus f., Lycaonis frater, *Phyl.* 14.
 Eurytus (Eliensis) Actoris s. Neptuni e Molione f., popularium contra Herculem dux, Augæ socius, III, 7, 2, 2; ab Hercule ex insidiis necatur, *Pher.* 36; Thalpii pater, III, 10, 8, 1.
 Eurytus, Gigas, thyrsu Bacchi cadit, I, 6, 2, 2.
 Eurytus Menelai f., Arcesilai nepos, *Pher.* 34; Herculem sagittis uti docet, II, 4, 9, 1; OEchaliæ R. Herculi filiam Iolen dare recusat, II, 6, 1; pro Hercule vendito pretium accipere non vult, II, 6, 3, 1; OEchalia capta, cum filiis ab Hercule creditur, II, 7, 7, 7; *Pher.* 34.
 Eurytus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 Eurytus, Mercurii f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euterpe, Musa, I, 3, 1, 5; ejus e Strymone progenies, I, 3, 4.
 Eutyches, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule cæditur, *ibid.* § 3.
 Euthymenes, archon, *Philoch.* 98.
 Euxanthius, Minois e Dexitheia f., III, 1, 2, 6.
 Exole, Thespi f., Erythrantis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Ezorus, Carthaginis conditor, *Philoch.* 50.

F.

Faba Egyptiaca, *Phyl.* 50.
 Fabia, urbs Celtogalataram, *Ap. fr.* 54.
 Ficus crudæ a Patroclo Antigono Gonatæ missæ quid significant, *Phyl.* 1.
 Fontes memorabiles, *Theop.* 287, 288; *Phil.* 16, 50, 67.
 Fulgur. De eo Clitodemi sententia, *Ap. fr.* 30.
 Fundæ, ab Etolis inventæ, *Ephor.* 15.
 Furia, Euonymæ filia, *Ister* 9; iudicium conflant Orestæ, *Hell.* 83; Orestem persequuntur, *Pher.* 97; earum simulacra Athenis, *Phyl.* 76; templum, *Clitod.* 5; lucus in Colono, III, 5, 9, 2.

G.

Gabala, urbs Phœniciæ, *Hec.* 255.
 Gadora. *Vide* Erythia.
 Gæro, fluvius circa Prienen, *Ephor.* 91.
 Galatarum mos, *Phyl.* 11.
 Galatea, Nereis, I, 2, 7.
 Galatea, mater Galati, *Tim.* 37.
 Galatia unde nomen habeat, *Tim.* 37.
 Galatus, Cyclopis et Galatææ filius, *Tim.* 37.
 Galei, vates, *Phanod.* 23.
 Galeotæ, interpretes portentorum, *Phil.* 47.
 Galepsus, urbs Thraciæ, *Hec.* 122; Thasiurum colonia, *Philoch.* 128.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

Galli (in Asia) ab Ariamne per integrum annum epulis excepti, *Phyl.* 2.
 Galli quo modo Ardiacos vicerint, *Theop.* 41.
 Gandaræ, gens Indica, *Hec.* 178.
 Ganymedes, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; a Jove rapitur, *ibid.*; *Hell.* 136; pretium pro eo datum, II, 5, 9, 12; deorum pincerna, III, 12, 2, 3.
 Gargara, vel Gargarum, urbs Troadis, *Hell.* 134; *Ephor.* 90.
 Gastronia, regio Macedoniæ, *Theop.* 159.
 Gaugamela, urbs Persidis, *Ap. fr.* 110.
 Gaulus, insula prope Carthaginem, *Hec.* 313.
 Gedrosii, gens Indica, *Ap. fr.* 122.
 Gela, Siciliæ flumen, ad quod Theron contra Hieronem pugnam commisit, *Tim.* 90.
 Gela, urbs Siciliæ, a Gelone nominata, *Hell.* 104.
 Gelanor, regnum Argivorum Danao cedit, II, 1, 4, 8.
 Gelo, Aænæ et Hymari f., *Hell.* 101.
 Gelo Carthaginienses vicit, *Ephor.* 111; Carthaginiensium classe in Siciliam navigante prohibetur, quominus Græcis contra Persas veniret auxilio, *Ephor.* 111; Camarianam evertit, *Phil.* 17. Filii tutores constituit Aristonoum et Chromium, iisque sorores dedit in matrimonium, *Tim.* 84; in schola ab imminente periculo servatur, *Tim.* 84; a Syracusanos fugavit ad Helorum ab Hippocrate equitatu præfectus, *Tim.* 85. Carthaginiensibus vetat ne amplius homines immolarent, *Tim.* 89; jubet ut argentum solverent, *ibid.*; quibus conditionibus Græcis contra Persas auxiliari voluerit, *Tim.* 87; in matrimonium duxit Demaretam, filiam Theronis, *Tim.* 86, 90.
 Geloni, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Geomori Syracusis a Callicyriis expulsi, *Tim.* 56.
 Georgi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Genesis, festum Atticum, *Philoch.* 164.
 Genetor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Geophanium, quid sit, *Ephor.* 161.
 Γεωφάναι, *Philoch.* 91.
 Gephyra, urbs Boeotiæ, *Hec.* 89.
 Geræsti, Cyclopis, sepulcrum, Athenis ad quod immolantur Hyacinthii filia, III, 15, 8, 5.
 Gerenii, Nestorem educant, I, 9, 9, 3; II, 7, 3, 1.
 Geryon, Chrysaoris e Calirrhoe f., II, 4, 2, 12; Erythiam ins. habitat, II, 5, 10, 1; ejus forma, *ibid.* § 2; ejus armenta, *ibid.* § 3, quæ olim Solis erant, ab Alcýoneo abacta, I, 6, 1, 4; ab Hercule trucidatur, qui armenta abigit, III, 5, 10, 7. Geryon non erat rex in Iberia, vel Erythia insula, sed in regione circa Ambraciam et Amphilochos, *Hec.* 349.
 Getarum mos, *Theop.* 244; eos in Thracia Zamolxis initia docet, *Hell.* 173.
 Gigantes, Cæli e Terra filii, eorum forma, sedes, pugna cum Diis, I, 6, 1; Hercules cum Diis contra eos pugnat, *ibid.*, et II, 7, 1, 3; Phlegræ (nunc Pallenæ) incolæ feroces, ab Hercule subacti, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis ab Hercule devicti, *Tim.* 10.
 Ginglymota, urbs Phœniciæ, *Hec.* 258.
 Glaucæ, Creontis f., Iasonis sponsa, a Medea necatur, I, 9, 28, 2.
 Glaucæ, Cycerei f., Actæi conjux, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Glaucæ, Danaï f., Alcædis sponsa, II, 1, 5, 4.
 Glaucippe, Danaï e Polyxo f. Ejus sponsus Potamon, II, 1, 5, 7.
 Glaucippus archon, *Philoch.* 119.
 Glauconome, Nereis, I, 2, 7.
 Glaucus, Minois e Pasiphaæ f., III, 1, 2, 6; puer a Polyido in vitam restituitur, III, 3, 1, 7; ab eodem artem vaticinandi doctus, iterum privatur, III, 3, 2, 2; ab Esculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.

Glaucus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Glaucus, Sisyphi e Merope f., ex Eurymede Bellerophontis pater, I, 9, 3, 1; *Hell.* 56.
 Glaucus (*Sisyphi filius?*) ex Althaea, Thespii filia, gignit Ledam, *Pher.* 29.
 Glauci scutum, *Tim.* 13.
 Glenus, Herculis et Deianiræ f., II, 7, 8, 8; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Glisas. Ad Glisantem in Boeotia pugna, *Hell.* 11.
 Glycera, Harpali pellex, *Theop.* 277.
 Gnesiochus Megarensis, *Ephor.* 83.
 Gobries, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Gorge, Danaï f., Hippothoi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorge, Oenei f., Andraemonis uxor, I, 8, 1; Tydei e patre mater, I, 8, 5, 2.
 Gorgiæ Leontini ætas, *Ap. fr.* 88; legatus Athenas missus, *Tim.* 96.
 Gorgo, II, 4, 3, 7 sqq; II, 5, 12, 4; Κατ' ἑξῆς ita vocatur Medusa, quam V. Ejus coma, II, 7, 3, 4; sanguis ab Æsculapio partim ad salutem, partim ad perniciem mortalium adhibetur, III, 10, 3, 11.
 Gorgones, Phorci filiae, I, 2, 6; ad Oceanum habitant, *Pher.* 26; earum ex Ægypto filii, II, 1, 5, 8; earum forma et numerus, II, 4, 2, 10; a Perseo opprimuntur, qui unam ex iis, Medusam, necat, *ibid.* § 11 sqq.
 Gorgophone, Danaï ex Elphantide f., Protei sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorgophone, Persei f., Perieris uxor, I, 9, 5; II, 4, 5, 2; III, 10, 3, 4.
 Gorgophonus, Electryonis f., II, 4, 5, 7;
 Gorgyra, Ascalaphi ex Acheronte mater, I, 5, 3.
 Gorgythion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Gortynæa in Tyrrhenia. Ibi Ulysses sedem sibi fixit, *Theop.* 114.
 Græa, urbs Oropiceorum, *Ap. fr.* 154.
 Grææ, Phorci filiae, oculo suo et dente a Perseo privantur; viam ad Nymphas monstrant Perseo, ideoque dentem et oculum recipiunt, *Pher.* 26.
 Græci dicuntur Hellenes, I, 7, 3, 1; Troja urbe potiuntur, *Hell.* 127; Gelonem ad belli contra Persas societatem invitant, *Ephor.* 111.
 Græstonia in Macedonia, *Theop.* 265.
 Gratia, Jovis filiae, I, 3, 1, 4; sacra iis a Minoe facta in Paro; ab eo tempore fiunt sine tibiis et coronis, III, 15, 7, 7; unde nomen habent, *Ap. fr.* 3; A Minyis in Boeotia coluntur, *Ephor.* 68.
 Gratia, Gigas, a Diana creditur, I, 6, 2, 5.
 Gresinus, urbs Chersonesi, *Androt.* 20.
 Gryllus, Xenophontis f., ad Mantineam cecidit, *Ephor.* 146 a.
 Grynea, oppidum Myrinarum in Asia min., *Hec.* 211.
 Gyes, Centimanus, I, 1, 1.
 Gyges (Gyes ap. Apollod.) unus, Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Gyges, Lydorum rex, primus feminas castravit, *Xanth.* 19; Magnetem habuit amasium, quem quum Magnetes injuriis affecissent, iteratis incursionibus agros eorum devastavit, *Xanth.*, 19 p. 40.
 Gylippus a Syracusanis propter vestitum suum derisus, propter avaritiam et rapacitatem odiosus, *Tim.* 102.
 Gymnasie insulae, a Timæo dicuntur Cherades, *Tim.* 31, 30.
 Γυναικονόμοι, *Philoch.* 143.

H.

Hades, 1) Pluto. Ejus armenta in Erythria insula et in inferis, II, 5, 10, 7; II, 5, 12, 7; vulnerat ab Hercule, II, 7, 3, 1; cum eo certat, 19, 15, 2. 2) Locus inferorum, Tartarum complectitur, I, 1, 2; ejus ostium et portæ prope

Tænarum, II, 5, 12, 3; ejus claves ab Æaco servantur, III, 12, 6, 11.
 Hæmon, Creontis Thebanorum regis f., a Sphinge devoratur, III, 5, 8, 6.
 Hæmon, Oxyli pater, *Ephor.* 29.
 Hæmon, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Hæmonius, Amalthææ pater, II, 7, 5, 2; *Pher.* 37.
 Hæmus, mons Thraciæ, *Pher.* 104; unde dictus, I, 6, 3, 4; apud Hecatæum semper neutro genere Αἴμωv, *Hec.* 101, 143.
 Hagnias, a Lacedæmoniis captus et interemptus, *Philoch.* 153.
 Hagnius, Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
 Halia, Nereis, I, 2, 7,
 Halicarnassus, *Androt.* 6; *Ap. fr.* 126.
 Halicyæ, urbs Siciliæ, *Theop.* 208.
 Halices, urbs Laconiae maritima, *Ephor.* 98.
 Halimede, Nereis, I, 2, 7.
 Halipherus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Halirrothius, Neptuni ex Euryte f., ob Alcippen tentatam a Marte hujus patre occiditur, III, 14, 2, 2.
 Halirrhottus, Neptuni f., a Marte occisus, *Hell.* 69, 83.
 Haloa, festum Atticum, *Philoch.* 161, 162.
 Halocrates, Herculis ex Olympsa f., II, 7, 8, 5.
 Halonesus, insula in Ægeio mari. De ea controversia, *Theop.* 56.
 Hannibal cum quot millibus novam in Siciliam expeditionem suscepit, *Ephor.* 123.
 Harma Boeoticum, *Philochor.* 50.
 Hamadryades, Nymphae; earum e Danao filiae, II, 1, 5, 4.
 Harmonia, Electræ f., *Hell.* 129; *Ephor.* 12; Martis e Venere f. Cadmo nubit, III, 4, 2, 2; *Hell.* 8; a Cadmo raptâ, *Ephor.* 12; festo quodam a Samothracibus quaeritur, *Ephor.* 12; in matris honorem portas Thebarum Electridas nominavit, *ibid.*; in serpentem mutatur, cum marito in campis Elysiis degit, III, 5, 4, 2; Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 406.
 Harmonia Nais; e ea et Marte oriundæ sunt Amazones, *Pher.* 25.
 Harmonides, Polyphidis f., *Pher.* 19.
 Harpaleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpalus Glyceram meretricem Athenis advocat, *Theop.* 278; Pythionice meretrici duo monumenta ponit, *Theop.* 277.
 Harpalyces, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpyiae, Thaumantis filiae, I, 2, 6; Phineum vexant, I, 9, 21, 3; a Boreæ filiis pelluntur, *ibid.* § 5 sqq.; *Pher.* 69.
 Hasta in funere, *Ister* 19.
 Hebe, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; Herculi nubit, II, 7, 7, 15.
 Hecale, *Philoch.* 37.
 Hecalesium sacrum, *Philoch.* 37.
 Hecaline, *Philoch.* 37.
 Hecate, Persæ et Asteriæ f., I, 2, 4; Aristæi f., *Pher.* 10; Clytium occidit, I, 6, 2, 2; e Phorceyne parit Scyllam, *Actus.* 5; ei τριών piscis sacer, *Ap. fr.* 16.
 Hecatomnus, regis Persarum navarchus in bello contra Evagoram, *Theop.* III.
 Hector, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 4; ducit Andromachen, III, 12, 6, 1; Troezeniorum oppidum diripit et Athuram abducit, *Ister* 12; Heclorea coma qualis sit, *Tim.* 157.
 Hecuba, Dymantis, *Pher.* 99; al. Cissei al. Sangarii fl.
 Metope f., Priami conjux; ejus de filio somnium, III, 12, 5, 3.
 Hedyteum, mons Boeotiae, *Theop.* 176, 264.
 Hegesilochi Rhodii vita et studia, *Theop.* 133.

- Heleatae, i. q. Helotes, *Theop.* 15.
 Helena, Jovis e Leda al. Nemese f., ovo nata, III, 10, 7, 1; a Theseo rapta, a Dioscuris liberatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 109; *Hell.* 74; *Ister* 14; ejus proci, III, 10, 8; jurejurando adstringuntur, ne futurum Helenae maritum infestent, III, 10, 9, 3; Menelao nubit, *ibid.*; a Paride rapitur, III, 12, 6, 2; *Acus* 26; a Corytho amatur, *Hell.* 126; Helenae torques a Menelao Deo Delphico consecrata, *Ephor.* 155.
 Helena insula, *Hec.* 95.
 Helenius, locus circa Canopum in *Egypto*, *Hec.* 388.
 Helenus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12; a quo genus deduxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 232.
 Heleus, Persei f., Mycenis natus, III, 4, 5, 2; ex Helo Amphitryonis contra Teleboas socius venit, II, 4, 7, 3; cum Cephalo fratre Echinades obtinet, *ibid.* § 5.
 'Hizix dicasterium, *Androl.* 51.
 Helice urbs Comete mersa, *Ephor.* 142.
 Heliconis, Thespii f., Phaliae ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Heliea, ludus Soli celebratus in Rhodo ins. *Ister* 60, 6.
 Heliotropium Melonis ad Pnycem positum, *Philoch.* 99.
 Helix, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hellanodicarum numerus, *Hell.* 90.
 Hellas, diluvio obruitur, I, 7, 2, 3; a sterilitate liberatur Aeci deprecatione, III, 12, 6, 11.
 Helle, Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Helle, Athamantis e Nephete f., I, 9, 1, 1; ariete aureo cum fratre per aerem aevta in mare decidit, *ibid.* § 4 sq.; ad Pactyen mortua, *Hell.* 88.
 Hellen, Deucalionis e Pyrrha al. Jovis f., I, 7, 2, 7; ejus ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) Nympha filii, I, 7, 3, 1; *Hell.* 10; Graci ab eo dicuntur Hellenes, *ibid.*; filiis terram distribuit, *ibid.*
 Hellenes, I, 7, 3, 1.
 Hellenopolis ab Attalo condita, *Ap. fr.* 150.
 Hellespontus unde dictus, I, 9, 1, 5.
 Helorus, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 47.
 Helli vel Selli circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Helopia locus circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Helos, urbs Lacedaemoniae, *Hell.* 67; tributum pendere Spartanis recusat, *Ephor.* 18; Helotes servi Laced. qui Helos urbem habitant, *Hell.* 67; *Theop.* 134; Lacedaemonii, qui bello Messeniaco castra non erant secuti *Ant.* 14; veteres Laconicae regionis incolae, qui Spartanis obtemperabant quidem, sed reipublicae et curiae iuribus una cum Doriensibus utebantur. Haec iis ab Agide adempta; eorum rebellio et servitudo, *Ephor.* 18, 15.
 Helus, Argolidis urbs, II, 4, 7, 3.
 Hemera, Tithoni amore capta; ex eo parit Memnonem, *Hell.* 142.
 Hemera Jovi parit Iasionem, *Hell.* 58.
 Hemitheia. Vide Amphithea.
 Heneta, urbs Asiae postea dicta Amisus, *Hec.* 200.
 Henioche, Armenii f., Andropompi uxor, *Hell.* 10.
 Henioclus, populus Asiae, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Hephæstæa, festum Atticum, *Ister* 3, 4.
 Hephæsteum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Hephæstia, urbs Lemni, *Hec.* 102, 103.
 Hephæstina, Aegypti conjux, II, 1, 5, 9.
 Heraclea Pontica a quibus condita sit, *Ephor.* 83; II, 5, 9, 6.
 Heraclea in Italia antea Siris appellata, *Ant.* 12.
 Heraclidae, Eurystheum fugientes ad Ceycem veniunt Trachinam, II, 8, 1, 1; inde ad Athenienses se recipiunt, *ibid.* § 2; *Ephor.* 39; Eurystheum debellant, *ibid.* § 3; Peloponnesum occupant, sed oraculo moniti relinquunt, ad Marathonem considunt, II, 8, 2, 1 sq.;
 Hyllo duce reditum frustra tentant, *ibid.* § 4 sq.; postea Temeno duce, *ibid.* § 6 sqq.; ad Naupactum classem construunt, *Ephor.* 14; ad Naupactum calamitate obruti, II, 8, 3, 1; Hippoten pellunt, Oxylum ducem assumunt (*Ephor.* 15), Aegidas in expeditionis societatem advocant, *Ephor.* 13; Tisamenum vincunt, Peloponneso potiuntur, *Ap. l. l.* § 3 sq.; Carnum interficiunt, *Theop.* 171; expeditionis tempus, *Tim.* 153; *Ap. fr.* 73; *Hell.* 10; urbes sorte dividunt, II, 8, 4, 1 sqq.
 Heraeus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Herbita, urbs Siciliae, *Ephor.* 149.
 Hercules, Jovis ex Alcмене f., II, 4, 3; *Pher.* 27; de ejus pueritia et institutione, II, 4, 9, 1 sq.; *Pher.* 28; Eurystheo servit, ejus jussu XII labores peragit, II, 5, 1, 1;—I. Leo Nemeus, *ibid.*; devertit apud Molorchum, leonem elidit, *ibid.* § 2 sq.; Mycenae ingredi vetatur ab Eurystheo, *ibid.* § 5;—II. Lerna Hydra, II, 5, 2, 1; eam, Iolao auxilium ferente, necat, *Hell.* 40; sagittas bile inungit, *ibid.* § 6; hic labor non inter numerum relatus ab Eurystheo, *ibid.* § 7.—III. Cerva Cerynitis: eam vivam capit et Dianam, cui sacra erat illa, placat, II, 5, 3.—IV. Aper Erymanthius, II, 5, 4; ad Pholom Centaurum devertit, *ibid.* § 2; vinum ab eo poscit, *ibid.* § 3; quo dato, reliquos Centauros accurrentes fugat; Chironem invitus transfigit, *ibid.* § 4 sq.; aprum capit, *ibid.* § 9.—V. Augæa stabulum uno die purgandum cum Augæa decimam gregum partem pactus purgat, II, 5, 5; ab Augæa, promisso non stante pellitur, *ibid.* § 5; ad Dexamenum devertit, eum ab Eurytione, proco filiae molesto, liberat, *ibid.* § 6; neque hic labor ab Eurystheo receptus, *ibid.* § 7.—VI. Stymphalides aves, II, 5, 6; aneis crotalis eas excitat et sagittis conficit, *ibid.* § 2; *Hell.* 61.—VII. Taurus Cretensis, II, 5, 7; capit, Eurystheo ostensum vivum dimittit, *ibid.* § 4.—VIII. Diomedisequi, II, 5, 8; Diomede interfecto, Bistonibus fugatis, eos abducit, *ibid.* § 4.—IX. Hippolytes balteus, II, 5, 9; cum sociis, nave vectus, ad Parum appellit, *ibid.*; Minois filios necat, *ibid.* § 4; Lyco Bebyrcum terram dat, *ibid.* § 6; Themiscyram adit, *ibid.* § 7; Hippolyten balteo spoliat, Amazones vincit, *ibid.* § 8; *Hell.* 33; sine Theseo adversus Amazones navigat, *Hell.* 76; inde Trojam venit, Hesionen liberat, *Hell.* 136; Laomedonti patri ob perfidiam bellum minatur; a Poltæ, Aënum veniens excipitur, *Ap. l. l.* § 9 sqq.; Sarpedonem necat, Thasum Androgei filiis dat, Protei filios necat, domum redit, § 13 sqq.—X. Geryonis armenta, II, 5, 10; Europa et Libya peragrata, duas in confinio harum regionum columnas ponit, § 4; arcum tendit in Solem, aureum cymbium ab eo accipit, quo in insulam trajicit, *Pher.* 33 h; Geryonem transfigit, *Ap. l. l.* § 5 sqq.; cymbium reddit, Alebionem, Dercynum et Erycem sternit, § 8 sq., fretum Siculum cum bohus transnat, *Tim.* 11; Strymone vadoso facto, boves ad Eurystheum perducit *Ap.*, § 13; *Hell.* 97; Hercules boves Geryonis ex Ambracia abducit, *Hec.* 349.—XI. Hesperidum poma, II, 5, 11; certamen ejus cum Cycno et Marte dirimitur, ad Eridanum abit, a Nymphis ad Nereum ducitur, § 3 sq.; ab hoc viam ad Hesperides comperit, *Pher.* 33; Antæum necat, *Ap. l. l.* § 6; *Pher.* 33; Busiridem interficit, *Ap. l. l.* § 7; *Pher.* 33; ad Thermidas bovem aratoris devorat, *Ap. l. l.* § 10; Emaethionem necat, Prometheum liberat, § 11 sq.; Atlantis ope poma accipit, § 13 sqq.; Eurystheo dat; ab eo reddita Minervæ tradit, § 17.—XII. Cerberus, II, 5, 12; Eleusiniis initiatur lustratus, § 2; apud Tænarum descendit in inferos, § 3; Gorgoneum ense petit, § 4; Theseum inberat, Pirithoum liberare nequit, ab Ascalapho satum

removet, bovem Plútōnis mactat, cum Menœtio con-
 greditur pastore, § 5 sq.; Cerberum ducit, remittit, §
 7 sq.; —PARECA. Deorum socius contra Gigantes, I, 6,
 2, 5; II, 7, 1, 3; vincit Gigantes, i. e. Phlegæ in Pal-
 lene incolas, *Ephor.* 70; in Phlegæis Italiæ campis,
Tim. 10; leonem in monte Cithæroneo necat, II, 4, 9,
 5; Ergino, Minyarum R. victo, Thebas a tributo liber-
 rat, II, 4, 11, 5; a Creonte accipit Megaram, *ibid.* § 6;
 insaniens, liberos ex ea devorat, II, 4, 12, 1; hanc Io-
 lao dat, II, 6, 1, 1; Joles nuptias ambit, *ibid.*; Iolen,
 Euryti filiam, Hylo in matrimonium poscit; Oëchaliā
 capit, ejusque regem Eurytum cum filiis occidit, *Pher.*
 34; Alcestidem servat, II, 6, 2, 1; Iphitum necat, *Pher.*
 34; a Deiphobo lustratur, *Ap. l. l.* § 2; Delphos it,
 insaniam medolam petit; sorte negata, tripodem aufert,
 cum Apolline certat et Jovis interventu oraculum acci-
 pit, *ibid.* § 5 sqq.; secundum hoc a Mercurio venditur,
 ab Omphale emittitur, II, 6, 3, 1 sqq.; *Pher.* 34; vo-
 lens apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; Cercopes
 vincit, Syleum interficit, *Ap. l. l.* § 3; Dolichen ins. ab
 Icaro ibi sepulto, Icarium appellat, *ibid.* § 4; simula-
 crum ignarus percussit, *ibid.*; liberatur a servitudine,
 inter quam Argonautarum expeditio facta dicitur, cui
 adeo non interfuerit, *ibid.* § 5; memoratur inter Argo-
 nautas, I, 9, 16, 8; relinquatur, I, 9, 19, 4; *Pher.* 67;
 al. ad ipsam Colchidem venit, *ibid.* § 7; tum Zeten et
 Calain interficit, III, 15, 2; 2, *Acus.* 24; ab Omphale
 discedens Ilium expugnat, II, 6, 4, 1; *Pher.* 35; *Hell.*
 136; Telamoni socio Hesione dat (*Hell.* 138), huic
 Podarce fratrem condonat, *ibid.* § 5 sq.; ei inde re-
 duci tempestas a Junone immittitur, II, 7, 1, 1; ad Con
 appellat, eam capit, Eurypylum necat, *ibid.* § 2, *Pher.*
 35; vulneratus a Jove servatur, *ibid.*; Augeam adori-
 tur, II, 7, 2, 1; a Molionidis victus, *Pher.* 36; cedit,
 postea vincit, ab Epieis adjuvatur, *Hec.* 348; Molionidas
 interficit, *Pher.* 36; Augeam necat; Phyleo Elidem
 dat, *Ap. l. l.* § 2 sqq.; Olympios instituit, *ibid.* § 6; Pelopi
 et XII diis aras struit, *ibid.*; Pylum capit, II, 7, 3, 1;
 Neleum cum filiis necat præter Nestorem, *ibid.*; Pho-
 tone n vulnerat, *ibid.*; Lacedæmonem expugnat, *ibid.*
 § 2; Hippocoonem cum filiis necat, Tyndareo regnum
 dat, *ibid.* § 5; Augem comprimit, II, 7, 4, 1; *Hec.* 345;
 de Dejanira cum Acheloo hujus patre certat, eum vincit,
 II, 7, 5, 1; I, 8, 1; Dejaniram ducit, *ibid.*; accipit
 cornu Amalthææ, *ibid.* § 2; Thesprotos debellat, Ephy-
 ram capit, II, 7, 6, 1; Astyocheu comprimit, *ibid.*; de
 Thespiadibus disponit, *ibid.* § 2; *Ephor.* 8; Eunomum
 (Archiam vel Cheriam, *Hell.* 3.) interimit, *ibid.* § 3;
 Trachinem abt exsulatum, *ibid.* § 4; Euenum trans-
 iens, Dejaniræ injuriam inferentem Nessum transfigit,
ibid. § 5 sq.; Thiodamantis bovem devorat, II, 7, 7, 1;
 a Ceyce excipitur, Dryopes debellat, Laogoram interfi-
 cit, *ibid.* § 2; cum Agimio Lapiilas adortus, Interi-
 mit, *ibid.* § 3; *Ephor.* 10; nec non Cycenum et Amynto-
 rem, *ibid.* § 5, 6; Oëchaliā, Arcadibus sociis, capit,
ibid. § 7; *Pher.* 34; Iolen abducit; Jovi sacrum parans,
 vestem Trachine afferendam curat, *ibid.* § 9; hanc
 Dejanira Nessi sanguine inungit; ea induta Herculis
 corpus contabescit, *ibid.* § 10 sq.; Licham interficit,
ibid. § 11; in Oëla se comburit, telis Præantem donat
 (quibus subinde a Philoctete vulneratur Paris, III, 12,
 6, 3), in caelum vectus, Heben ducit, *ibid.* § 13 sqq.;
 ejus progenies ex Hebe, *ibid.* § 15; e Megara, II, 4, 11,
 6; II, 7, 8, 9; *Pher.* 30; ex Auge, II, 7, 4, 1; II, 7, 8,
 12; ex Astyoche, II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; ex Thespii
 filialibus, II, 7, 8; ex Omphale, II, 7, 8, 10; Chalciope,
 II, 7, 8, 11; Epicaste, II, 7, 8, 11; Parthenope, II, 7, 8,
 12; ex Iphinoe, Antari uxore, *Pher.* 33 e; Astylamia et

Autonoe, II, 7, 8, 12; ejus amasius Abderita, *Hell.*
 98; ei Καλλινίχῳ aram extruit Telamon, II, 6, 4, 4;
 Alcides vocatur a Pythia, II, 4, 12, 2; ei arma dantur
 II, 4, 11, 9; de ejus ætate, *Ap. fr.* 72; in foro Theba-
 rum habitabat, *Pher.* 39; Herculis ara in Sacro Pro-
 montorio in extrema Hispania, *Ephor.* 41; Hercules
 quarta mensis die natus est, ad deos migravit, *Philoch.*
 177; Herculi parasi electi sunt, *Clitod.* 11.
 Hermæorum origo, *Xanth.* 9.
 Hermæum Coronæ in Boeotia locus, *Ephor.* 153.
 Hermione, Menelai ex Helena f., III, 11, 1; *Pher.* 98.
 Hermionenses Cereri Proserpinæ raptum indicant, I, 5,
 1, 1.
 Hermippus, Cyzicenus, pæanas composuit, *Philoch.* 145.
 Hermiocles pæanas composuit, *Philoch.* 145.
 Hermocopidæ, *Philoch.* 110, 111.
 Hermocratis oratio pro pace in conventu Cæloorum et Ca-
 marinensium, *Tim.* 97.
 Hermonassa, urbs Asiæ, *Hec.* 197; *Theop.* 308.
 Ἑρμού Πεδίον, locus prope Cymas, *Ephor.* 131.
 Hermus, Ægypti e Caliane f., Cleopatras sponsus, II, 1,
 5, 7.
 Herophila Sibylla Ephesia, a Cyro advocata, *Xanth.* 19,
 p. 41.
 Herostratus templum Dianæ Ephesiæ incendit, *Tim.* 137.
 Herse, Cecropis ex Agraule f., III, 14, 2, 1; Cephali ex
 Mercurio mater, III, 14, 3, 1; ei pompa ducitur, *Ister*
 17.
 Herse, Danaï conjux, II, 1, 5, 9.
 Hesiodus, Dii filius, *Hell.* 6; ab Orpheo originem ducit,
Hell. 5; nepos Homeri et coævus, *Ephor.* 164.
 Hesione, conjux Nauplii nonnullis dicitur, II, 1, 5, 14.
 Hesione, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3,
 11; celo exposita, ab Hercule liberatur, II, 5, 9, 11;
Hell. 136; Telamoni datur præmium ab Hercule, II, 6,
 4, 5; *Hell.* 138; ei nubit, III, 12, 7, 3; Podarce fra-
 trem redimit, II, 6, 4, 6.
 Hesione, Oceani f., e Deucalione parit Prometheus,
Acus. 7.
 Hesperides, Atlantis filia, *Pher.* 33 a; Jovis e Themide f.,
Pher. 33 b (ubi *Hesperides cum Nymphis ad Erida-
 num confunduntur*); poma aurea cum dracone custo-
 diunt, a Jove olim Junoni donata, II, 5, 11, 2; ea ab
 Hercule erepta ad Eurystheum veniunt; a quo Minervæ
 data, ad priorem locum referuntur, II, 5, 11, 17.
 Hestia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Hestira, urbs, a pulsīs Thebanis conditur, III, 7, 3, 4,
Ephor. 69.
 Hestiaotis, *Hell.* 28.
 Hesychia, Thespii f., Oëstreblis ex Hercule mater, II,
 7, 8, 6.
 Hesychidarum familia, *Ap. fr.* 9.
 Hicetaon, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12,
 3, 11.
 Hieraphe, insula Libyæ, *Hec.* 317.
 Hierax Mercurium, Io abducturum, prodit, II, 1, 3, 4.
 Hierax, Amphipolarum legatus Athenas missus, *Theop.*
 47.
 Hiero, pater Dinomenis, *Phil.* 45; frater Polyzei, *Tim.*
 86; Cereris et Liberæ sacerdos erat, *Tim.* 91; ejus
 contra Polyzeum fratrem invidia, bellum contra The-
 ronem, *Tim.* 90; ab Architele Corinthio aurum emit,
Theop. 219.
 Hieromnæia, sacri mensis dies, *Philoch.* 170.
 Hieromneme, Simoentis f., Assaraci conjux, III, 12, 2, 4.
 Hieromnemones qui dicti sint, *Theop.* 187.
 Hieronymus Megalopolitanus, Macedonum partibus ad-
 dictus, *Theop.* 236.

- Hieronymus, Atheniensium prætor, *Ephor.* 135.
 Hierophanturum familia, *Hell.* 70.
 Hilara, Leucippi e Philodice f., a Dioscuris rapitur, III, 10, 3, 6.
 Himera, urbs Siciliæ, *Hec.* 49.
 Himeræi quot Carthaginiensium interfecerint, *Ephor.* 123.
 Himilco; copiarum numerus quas in Siciliam trajecit, *Ephor.* 132.
 Hippalmus, Penelei pater, I, 9, 16, 8.
 Hipparchi, Pisistrati f., uxor Phye, *Clitod.* 24.
 Hipparchus, Charmi f., Pisistrati propinquus, primus ostracismo eiectionis, *Androt.* 5.
 Hipparchus, Dionysii super. fil., homo ebriosus et tyrannicus, *Theop.* 204.
 Hipparchus, filius Dionis ab Timæo Aretæus dicitur, *Tim.* 129.
 Hippasus, Ceycis f., Herculis adversus Eurytum socius perit, II, 7, 7, 8.
 Hippeus, Herculis e Phoride f., II, 7, 8, 1.
 Hippias urbs, eadem quæ Phalanna, *Hec.* 113, 333.
 Hippias filiam Charmi in matrimonium sumpsit, *Clitod.* 24.
 Hippoclidus Miltiades filius, *Pher.* 20.
 Hippocoon, OEBali e Batia f., Lacedæmonis R., III, 10, 4, 5; ejus liberi, III, 10, 5, 1; hi, Nelei contra Herculem socii, Licymni interfectores, II, 7, 3, 5; Icarionem et Tyndareum Lacedæmone pellunt, III, 10, 5, 1; ab Hercule occiduntur cum patre, *ibid.* § 3.
 Hippocoontidæ. Vide Hippocoon.
 Hippocorystes, Aegypti ex Hephæstina f., Hyperiptes sponsus, II, 1, 5, 9.
 Hippocorystes, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, II, 7, 3, 5; III, 10, 5, 2.
 Hippocrate, Thespiæ f., Hippozygi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Hippocrates, Gelorum tyrannus, Syracusanos ad Helorum fluvium devicit, *Tim.* 85; Camarinam pro redditis Geloni captivis acceptam restauravit, *Phil.* 17.
 Hippodamas, Achælei e Perimede f., I, 7, 3, 5; Eurytes pater, I, 7, 10, 2.
 Hippodamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippodamia, OEnomai f., II, 4, 2, 1; *Hell.* 42; *Pher.* 93.
 Hippodamiæ duæ memorantur Danaï filia, altera Istri, altera Diocorystis sponsa; (e quibus alterum nomen in Cleodamia vel Philodamia mutandum) II, 1, 5, 4.
 Hippodice, Danaï ex Herse f., ejus sponsus Idas, II, 1, 5, 9.
 Hippodromus, Herculis ex Anthippe f., II, 7, 8, 3.
 Hippolyta, Amazo, cum Theseo fudus facit, *Clitod.* 5; inter ejus uxores, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 Hippolyte, Amazonum R. balneum Martis habet; ab Hercule occisa eo spoliatur, II, 5, 9.
 Hippolytus, Aegypti ex Arabia f., Rhodes sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippolytus, Gigas, a Mercurio caeditur, I, 6, 2, 5.
 Hippolytus, Deiphobi pater, II, 6, 2, 4.
 Hippolytus, Thesei f., ab Asculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hippomedon, Aristomachi al. Talai f., Argivus unus VII ducum adversus Thebas, III, 6, 3, 2; ab Ismaro trucidatur, III, 6, 8, 2.
 Hippomedusa, Danaï f., Alcmænoris sponsa, II, 1, 5, 4.
 Hippomenes, Onchestis, Megarei pater, III, 7, 8, 1.
 Hippomenes, Megarei f., nonnullis dicitur Atalantem duxisse, III, 9, 2, 8.
 Hipponesus, urbs Carie, *Hec.* 231.
 Hipponates sinus ab Antiocho nominatur Napetinus, *Ant.* 6.
 Hipponoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hipponome, Menæcei f., uxor Alcæi, II, 4, 5, 3.
 Hipponous, Capanei pater, III, 6, 3, 2; et Peribœæ quam OEno interficiendam mittit, I, 8, 4.
 Hippopotami descriptio, *Hec.* 293.
 Hippostratus, Peribœam corrupisse fertur, I, 8, 4.
 Hippotes, Phylantis f., Heraclida, ob casum vatem Apollinis jussu exulatum abit, II, 8, 3, 2.
 Hippothoe, Mestoris e Lysidice f., Taphii e Neptuno mater, II, 4, 5, 4.
 Hippothoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hippothoe, Pelia f., I, 9, 10.
 Hippothoon, Neptuni et Alopæ f., *Hell.* 68.
 Hippothoontis tribus, *Hell.* 68.
 Hippothous, Aegypti ex Arabia f., Gorges sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippothous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* et II, 7, 3, 5.
 Hippothous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippotus, Herculis e Pylo f., II, 7, 8, 3.
 Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f., II, 7, 8, 7.
 Hippus, insula, *Theop.* 220.
 Histæenses ex Eubœa in Macedoniam migrant, *Theop.* 164.
 Homeri genus, *Hell.* 6; *Ephor.* 164; patria, *Philoch.* 54, c; ætas, *Philoch.* 52, 53, 54; *Theop.* 221, 6; *Ephor.* 164; *Ap. fr.* 74; Homerus remotiorum regionum admodum ignarus, *Ap. fr.* 159, 160; quomodo homonyma distinguat, *Ap. fr.* 170; helluonem se ostendit, *Tim.* 71; Ephori crisin in versum Homeri, *Ephor.* 87.
 Homeridæ in Chio ins., *Acus.* 31; *Hell.* 55.
 Homines a Græcis in bellum exeuntibus sacrificari soliti, *Phyl.* 63.
 Homolippus, Herculis e Xanthide f., II, 7, 8, 4.
 Homoloides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Homolus, mons Thessaliæ, *Ephor.* 71.
 Hoples, Metæ pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Hoples, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hora, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Horæ, Jovis filia, I, 3, 1, 2; sacrificia et preces, quas Horis faciunt Athenienses, *Philoch.* 171.
 Horus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 «Hunc Corycæus auscultavit» Proverb. *Ephor.* 36.
 Hyacinthides, Erechthei filia pro patria immolata, *Phan.* 3.
 Hyacinthus collis, in quo Erechthei filia pro patria immolata sunt, *Phan.* 3.
 Hyacinthus, Spartanus, Athenas migrat, III, 15, 8, 6; ejus filia, Hyacinthides, ad Geræsti tumulum mactatur, *ibid.* § 5.
 Hyacinthus, Pieri et Clis, I, 3, 3, 1; al. Amyclæ et Diomedes f., III, 10, 3, 3; a Thamyri amatur, I, 3, 3, 1; et ab Apolline, qui cum imprudens disco interimit, *ibid.* § 2.
 Hyades unde ortæ? III, 4, 3, 2.
 Hyades, Atlantis ex Æthra filia, *Tim.* 25; *Hell.* 56; Nymphæ Dodonææ Bacchi nutrices, septem numero; eas Lycurgo persequitur, Jupiter inter sidera collocat, *Pher.* 46.
 Hyamitis, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
 Hyantes in Bœotia, *Ap. fr.* 156.
 Hyas, Atlantis filius, *Tim.* 25.
 Hyasis, insula Æthiopum, *Hec.* 267.
 Hyblæ, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 308.
 Hybla in Scytharum regione, *Ephor.* 78.
 Hyblæ, antiquum nomen Megarorum civitatis, *Ephor.* 52

- Hyblæ plures sunt urbes Siciliæ, quarum una Tiella (*Styella*?) nominatur, *Phil.* 22.
- Hyblæi, Hyblæ Gereatidis incolæ, ostentorum et somniorum interpretes, deorum cultu insignes, *Phil.* 49.
- Hyccarum, castellum Siciliæ, *Phil.* 5; *Tim.* 107; *Ap. fr.* 53.
- Hydra, ab Hercule necatur, II, 5, 2, 6; *Hec.* 347.
- Hydra, insula prope Carthaginem, *Ephor.* 96.
- Hydrea, insula juxta Træzenem, *Hec.* 97.
- Hydrus, castellum, *Theop.* 210.
- Hyes, Bacchi epitheton, *Clitod.* 21.
- Hyes vocatur Semele, *Pher.* 46.
- Hyius, mulier Ægyptia, prima sedens texere cepit, *Ephor.* 70.
- Hylæus, Centaurus, ab Atalante confoditur, III, 9, 2, 3.
- Hylas, Thiodamantis f., Argonauta, ab Hercule amatur, a Nymphis in Mysia rapitur, I, 9, 19; *Hell.* 39.
- Hyleus, ab apro Calydonio necatur, I, 8, 2, 6.
- Hyllei, gens Illyrica, *Ap. fr.* 119; quindecim urbes habitant in Chersoneso Hyllica, *Tim.* 42.
- Hyllus, Hercules e Dejanira f., II, 7, 8, 8; *Tim.* 42; ab Ægimio adoptatus, *Ephor.* 10; a patre Iolen ducere jubetur, II, 7, 7, 13; *Pher.* 34; Eurystheum necat, II, 8, 1, 4; Athenis Thebas recedit, *Pher.* 39; Iolen ducit, II, 8, 2, 4; Cleodatis pater, *Theop.* 30; oraculo interrogato, reditum in Peloponnesum tentat, *ibid.*; *Ephor.* 11.
- Hymenæus, ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
- Hymenæus, pater Tantalii et Ascali, *Xanth.* 23.
- Hyope, urbs Malienorum in Asia, *Hec.* 189.
- Hyops, urbs Iberiæ, *Hec.* 16.
- Hyperbius, Ægypti ex Hephæstina f., Celæno sponsam habet, II, 1, 5, 9.
- Hyperbolus, Chremetis filius, *Theop.* 102; Atheniensis, demagogus, ostracismo eiectionis, *Androt.* 48; in Samo moritur, *Theop.* 103.
- Hyperborei, I, 4, 5; Titanici generis sunt, *Hec.* (*Abderita*) 373; Atlantis accolæ, II, 5, 11, 13; ultra Rhipæos montes habitant, *Hell.* 96; eorum mores, *ibid.*
- Hyperenor, Neptuni ex Alcione f., III, 10, 1, 3.
- Hyperenor, quinque Spartorum superstilium unus, II, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 2.
- Hyperes, Melanis ex Euryclea f., *Pher.* 55.
- Hyperesia, urbs Achaia, *Theop.* 314.
- Hyperia fons, *Pher.* 55.
- Hyperion, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Thia progenies, I, 2, 2, 3.
- Hyperion, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperipte, Danaë e Crino f., Hippocorystis sponsa, II, 1, 5, 9.
- Hyperlaus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 4, 3.
- Hypermnestra, Danaï ex Elephantide f., Lynceum sponsum servat, II, 1, 5, 2; ei nubit, *ibid.* 10.
- Hypermnestra, Thesiti f., I, 7, 10, 1.
- Hyperochus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Hyperochus, Eurypili pater, *Acus.* 27.
- Hyphantium in Bœotia, *Theop.* 264.
- Hypseus, Penei f., *Pher.* 9; Themistus pater, I, 9, 2, 3.
- Hypsicori vel Ipsicuri, gens Liguria, *Theop.* 221 a.
- Hypsipyle, Lemnia, sola e Lemniis mulieribus, mares trucidantibus, Thoanti patri parcat; cum Iasone congregatur, I, 9, 17, 2; a Lemniis vendita, Lycurgo serviens, Ophellen nutrit, III, 6, 4, 1; VII ducibus fontem demonstrat, *ibid.* § 3.
- Hypsiæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Hyrcanum mare, *Hec.* 172.
- Hyria, urbs Bœotia, III, 5, 5, 3; *Theop.* 237.
- Hyrieus, Neptuni ex Alcione f., *Hell.* 56; III, 10, 1, 3; ejus e Clonia Nympha progenies, *ibid.* § 4.
- Hyrminus fl. in Sicilia, *Phil.* 8.
- Hyrnetho, Temeni f., Deiphontis uxor, a patre nimium dilecta, invidiam fratrum excitat, cum marito regnum Argolidis obtinet, II, 8, 5, 3 *sqq.*
- Hyrtacus, Arisben, antea Priami uxorem, ducit, III, 12, 5, 3.
- Hysia, oppidum Arcadia, *Pher.* 1.
- Hysiris a sacerdotibus nominatur Osiris, *Hell.* 154.
- Hythmithæ, gens prope Liburnos, *Hec.* 63.
- I.
- Iæthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 9.
- Ialemus, threnus, *Ap. fr.* 37.
- Ialmenus, Martii f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenæ proocus, III, 10, 8, 2.
- Iamæ, gens Scythica, *Hec.* 167.
- Iambe, vetula, I, 5, 1, 3.
- Ianxualis, oppidum Libyæ, *Hec.* 320.
- Iaones et Iones distinguendi, *Androt.* 38.
- Iapetus, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Asia progenies, I, 2, 3.
- Iapyges Ausones Italia pellunt, *Hell.* 53; Crotonis regionem habitabant, *Ephor.* 48.
- Iapygia, duæ urbes, altera in Italia, altera in Illyria, *Hec.* 54, 65.
- Iardanas, fluvius Peloponnesi, *Pher.* 87.
- Iardanus, Omphales pater, II, 6, 3, 1.
- Iasion s. Iasius, Jovis ex Electra f., III, 12, 1, 1; *Hell.* 58, 129; Cereri vim illaturus perit, *ibid.*
- Iason, Æsonis ex Alcimedea, *Pher.* 59; Æsonis e Polymedea f., habitat Iolcum, I, 9, 16, 1; Chironi a matre traditur, tutorem habet Peliam, *Pher.* 59; apri Calydonii venator, I, 8, 1, 4; *μονοστράτος* ad Peleum venit, *Pher.* 60; a Pelia ad aureum vellus petendum mittitur, I, 9, 16, 5; ejus in expeditione socii, *ibid.* § 8; horum (Argonautarum) dux ille, I, 9, 17, 1 (de itinere V. Argonautæ); ad Ælen venit, aureum vellus poscit, I, 9, 23, 3; a Medea adjutus, quam in Græciam se ducturum promittit, *ibid.* § 8; boves eripeds jungit, dracontinos dentes serit et viros inde ortos dolo necat, *ibid.* § 10; *Pher.* 71, 72; vellus clam aufert, *ibid.* § 13; Medeam ducit, I, 9, 25, 5; cum ea in Thesprotia versatur, *Ap. fr.* 170; in patriam reversus, Argo Neptuno consecrat, I, 9, 27, 3; a Medea juventuti restituitur, *Pher.* 74; parentum cadem ultus, Iolco pellitur, I, 9, 28, 1; Corinthum abit, *Apoll. l. l.*; *Hell.* 34; Glaucen ducit, *ibid.* § 2; cum Peleo Iolcum expugnat, III, 13, 7; *Pher.* 18; de ejus progenie e Medea, I, 9, 28, 3; *Ap. fr.* 170; *Hell.* 30; ex Hypsipyle, I, 9, 17, 2.
- Iason Phæreus a septem adolescentibus interfectus, *Eph.* 144.
- Iasus, Argi f., Agenoris pater, II, 1, 2, 2.
- Iasus, Argi Panoptæ ex Ismene f., Ius pater, II, 1, 3, 1.
- Iasus et Pelasgus, Triopæ filii, post mortem patris regnum dividerunt, *Hell.* 37.
- Iasus, Lycurgi e Cleophile f., Atalantæ e Clymene pater, III, 9, 2, 1 *sqq.*
- Iasus, pater Amphionis, *Pher.* 56.
- Iaxamatæ Scythæ, *Ephor.* 78.
- Iber, fluvius Iberiæ, *Ap. fr.* 111.
- Iberes, primi barbarorum Siciliam inhabitaverunt, *Ephor.* 51; Iberorum migrationes, *Ap. fr.* 123, 161; eorum frugalitas, *Phyl.* 13.
- Iberia ab Ihere fluvio nominata, *Ap. fr.* 111; Hispaniæ civitas, *Ephor.* 39; ejus gentes et urbes, *Hec.* 2—8.
- Iblyla, urbs Tartessi, *Hec.* 5.

- Icaria, ins. olim Doliche, ab Icaro nomen accipit, II, 6, 3, 4.
- Icarius, Perieris e Gorgophone f., al. Perieris nepos; OFbali e Batia f., III, 10, 3, 4; III, 10, 4, 5; I, 9, 5; OFbali ex Asterodia f., *Pher.* 90; in Acarnania regnat, *Ephor.* 57; cum Tyndareo fratre Lacedaemone pulsus, Herculis ope redus fit, III, 10, 5, 1; ejus e Peribura Nympha progenies, III, 10, 6, 1; Penelopei Ulyssi dat, III, 10, 9, 3.
- Icarinus (Atheniensis) Bacchum hospitio excipit, a quo vinum faciendi artem edoctus, ea rusticis ab eo communicata perit, III, 14, 7, 3; Erigones pater, *ibid.* § 4.
- Icarus, in Doliche ins. ab Hercule sepelitur, II, 6, 3, 4.
- Ichthys Atergatis filius, ejus mors, *Xanth.* 11.
- Ida, mater Dactylorum, *Pher.* 7.
- Ida mons: ex eo deliuit Scamander, *Hell.* 132; III, 12, 5, 7; III, 12, 6, 3.
- Idaea, Dardani f., Phineus conjux privignis insidiatur, III, 15, 3, 2.
- Idaea, Nympha, Teucris e Scamandro fl. mater, III, 12, 1, 4.
- Idanthuras, Scytharum rex, Dario bellum paranti symbolum mittit, *Pher.* 113.
- Idas, Egypti f., Hippodices sponsus, II, 1, 5, 9.
- Idas, Aphareus ex Arene al. Neptuni f., III, 12, 3, 5; *Pher.* 65; Marpessam rapit, I, 7, 8; de qua cum Apolline certat, I, 7, 9; pater Cleopatras, I, 8, 2, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cum Dioscuris praedam agit ex Arcadia, III, 11, 2, 3; ob fraudem Jovis fulmine sternitur, *ibid.* § 6.
- Ide, Nympha, Melissei f. Jovis nutrix, I, 2, 6.
- Idmon, Egypti e Gorgone f., Pylarges sponsus, II, 1, 5, 8.
- Idmon, Apollinis ex Asteria f., e Laothoe pater Thestoris, vates, Argonauta apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1; *Pher.* 70.
- Idomene, Phereis, al. Abantis f., Amythaonis uxor, I, 9, 11, 2; II, 2, 2, 4.
- Idomeneus, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
- Idomeneus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Idmonis, Euclei f., *Hell.* 6.
- Idyia, Oceani f., Aetæ conjux, I, 9, 23, 6.
- Idyrus, urbs et fluvius Pamphyliæ, *Hec.* 246.
- Ietæ, castellum Siciliae, *Phil.* 26.
- Ilaira. Vide Hilara.
- Ilaraugatae, populus Iberiæ (iidem sine dubio qui ab aliis nominantur Ilurgetae, Ilercaones, Ilergetes, Ilercaonenses, Ilurgaconenses), *Hec.* 14.
- Iliaca regio, III, 12, 3, 10.
- Ilissus fl. Atticæ, III, 15, 2, 1.
- Ilithyia, Jovis ex Junone f., I, 3, 1, 1; matris jussu Herculis et Eurysthei natales regit, II, 4, 4, 9.
- Ilium, ab Ilo conditur, III, 12, 3, 3; ab Hercule capitur, III, 12, 5, 1; quoniam die capta sit, *Ephor.* 9 a.
- Illus, Mermeri f., in Thesprotia regnat, *Ap. fr.* 170.
- Illyriorum mores, *Theop.* 41.
- Illyris, regio, II, 1, 3, 5; ab Encheliensibus subacta Cadmo paret, III, 5, 4, 1.
- Illyrius, Cadmi ex Harmonia f., III, 5, 4, 1.
- Ilus, Dardani ex Batia f., sine liberis obit, III, 12, 2, 1.
- Ilus II, Trois e Calirhoe f., Themidis pater, III, 12, 2, 2; Ilium condit in Ates colle, Palladium reperit, templum in hujus honorem extruit; Laomedontis ex Eurydice pater, III, 12, 3.
- Imber piscium, ranarum et tritici, *Phyl.* 4.
- Imbrus, Egypti e Caliande f., Evippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Ineusimus, Icarii e Peribura f., III, 10, 6, 1.
- Imphes, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
- Impudentia dea Athenis colebatur, *Ister* 15.
- Inachus, Oceani e Tethye f., III, 1, 1, 2; *Acus.* 11; rex Argolidis, *Acus.* 13; ejus e Melia liberi, *ibid.* § 3; *Acus.* 11; pater Ius, II, 1, 3, 1; Philodices, III, 10, 3, 6; Neptuno exosus quare? II, 1, 4, 9; pro Ione ab Egypti rege taurum accipit, *Ephor.* 79.
- Inachus fl. Argolidis; unde dictus? II, 1, 1, 2.
- Inachus fluvius in Acarnania ab Argivo nominatus, *Ephor.* 28; *Hec.* 70, 72.
- Indara, Sicanorum urbs, *Theop.* 251.
- India, III, 5, 2, 1.
- Indi quam terræ partem habitent, *Ephor.* 38; bella gerunt cum Medo, I, 9, 28, 5.
- Indica radix, quæ viros ea unctos non erigere facit, *Phyl.* 37.
- Indus, fluvius Asiae, *Hec.* 174.
- Ino, Cadmi ex Harmonia f., Athamantis uxor, III, 4, 2, 4; insidiatur privignis, I, 9, 1, 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; a Junone in furorem conjecta, cum Melicerte in mare se præcipitat, *ibid.* § 6; dea marina facta Leucothea dicitur, *ibid.* § 7.
- Insulae beatorum, *Pher.* 39; III, 10, 1, 3.
- Io, Iasi al. Inachi al. Pirenis f., [*Acus.* 18] al. Promethei f. [*Ister* 19]; a Jove in vaccam mutata, II, 1, 3, 2; Junoni datur, *ibid.* § 3; eam Mercurius rapit, ab Argi custodia deliberat, *ibid.* § 5; a Phœnicibus raptam in Ægyptum transducitur, *Ephor.* 79; post multos errores in Ægyptum venit, *Apoll.* *ibid.* § 6; ibi, forma recepta, Epaphum gignit, *ibid.*; Telegono nubit; Isis dicitur Ægyptiis, *ibid.* § 8.
- Iobas, Herculis e Certhe f., II, 7, 8, 1.
- Iobates, Lyciæ R., II, 2, 1, 3; Bellerophonem contra Chimaeram misit, II, 3, 1, 4; Solymos, Amazones et Lycios adoriri jubet; quibus victis ei filiam cum regno tradit, II, 3, 2, 2 sq.
- Iocaste s. Epicaste, Menœcei f., Laii conjux, III, 5, 7, 1; Oedipo filio ignara nubit, III, 5, 8, 8; *Pher.* 48; comperto incesto se suspendit, III, 5, 9, 1.
- Iocasta, Oedipi ex Eurygania f., *Pher.* 48.
- Iolaus, Iphicli ex Automedusa f., II, 4, 11, 7; Herculis auriga, II, 5, 2, 3; ejus contra Hydram Lernæam socius, *ibid.* § 5; *Hell.* 40; Megaram ducit, II, 6, 1, 1.
- Iolcus, conditur a Cretheo, I, 9, 11, 1; ibi Iason, I, 9, 16, 1; Acasti sedes, a Peleo, Iasone et Dioscuris capitur, III, 13, 7; *Pher.* 18.
- Iole, Euryti f., ab Hercule frustra petitur in matrimonium, II, 6, 1, 2; *Pher.* 34; OFchalia capta, ab eo captiva abducitur, II, 7, 7, 8; Hylo nubit Hercule jubente, II, 8, 2, 4; II, 7, 7, 13.
- Ion, Xuthi f., Ionibus nomen dat, I, 7, 3, 2.
- Ion, Phyci filius (Locri frater natu major?), *Hec.* 342.
- Ione, Nereis, I, 2, 7.
- Ionæ Androclo duce in Asiam migrant, *Pher.* 111; Caræ et Leleges. ex regione, quæ postea Ionia appellatur, ejiciunt, *Pher.* 111.
- Ionia urbibus frequentata, quo tempore, *Ap. fr.* 72.
- Ionicæ coloniae in Asiam post Molicam deductæ, *Pher.* 111.
- Ionicæ literæ, *Theop.* 168, 169.
- Ionium mare a quo nominatum, *Theop.* 140.
- Ionius sius ab Ilo nomen habet, II, 1, 3, 5.
- Ionius, gente Illyrius, circa mare Ionium regnum habuit, *Theop.* 140.
- Iophossa eadem quæ Chalciopæ, *Pher.* 54; Aetæf., Phrixi uxor, mater Argi, *Acus.* 8.
- Iphianassa, Endymionis uxor, I, 7, 6.
- Iphianassa, Proeti f., II, 2, 2, 1; a Melampode sanatur ab insania, *ibid.* § 4 sq.; *Pher.* 24.
- Iphicles, Amphitryonis ex Alcmena f., II, 4, 8, 3; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; uxores habet Automedu-

- eam et postea Creontis f., II, 4, 11, 7; Herculis adversus Lacedaemonem socius perit, II, 7, 3, 5; ejus liberi, II, 4, 11, 7.
- Iphiclus, Thestii f., I, 7, 10, 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Pher.* 64.
- Iphiclus, Phylaci f.; ejus infirmitati medetur Melampus, quem in custodia habuerat, I, 9, 12, 5 sq.; *Pher.* 75; huic boves pro mercede dat, *ibid.* § 7; pater Podarcis, *ibid.*; et Proteisilai, I, 10, 8, 2.
- Iphicrates Dryn urbem in Thracia condidit, *Theop.* 175; ejus character et forma corporis, *Theop.* 118; in Thracia plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Iphidamas una cum Busiride ab Hercule interfectus, *Pher.* 33.
- Iphigenia a Diana in ursam conversa, *Phanod.* 11.
- Iphimedia, Triopis f., Aloe conjux, Oti et Ephialtis e Neptuno mater, I, 7, 4, 3.
- Iphimedes, Eurysthei f., bello adversus Athenienses perit, II, 8, 1, 3.
- Iphimedes, Danae f., Euchenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
- Iphinoe, Praeti f., Insanit, II, 2, 2, 8.
- Iphinoe, uxor Antaei, ex Hercule compressa Polemonem vel Palamonem parit, *Pher.* 33 e.
- Iphis, Alecloris f., Polynicem docet, quomodo Amphiarum secum ducere possit, III, 6, 6, 2; Eleocli pater, III, 6, 3, 4; Evadnes, III, 7, 1, 5.
- Iphis, Thespii f., Celeustanoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Iphis, Penei filia, uxor Aeli, mater Salmonei, *Hell.* 10.
- Iphitus, a Copeo interficitur, II, 5, 1, 7.
- Iphitus, Euryti f., ab Hercule furente necatur, II, 6, 2, 1 sq.; *Pher.* 34.
- Iphitus, Nauboli f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Iphitus Olympicum certamen instituit, *Ephor.* 15; ejus aetas, *Ap. fr.* 75.
- Ἰππάρχη, cibus Scythicus, *Theop.* 51
- Ipsicuri, *Vide* Hysicori.
- Irassa ad paludem Tritonidem; Antaei patria, *Pher.* 33 d.
- Irene, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
- Iris, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Isaea, Agenoris e Damno f., uxor Egypti, *Pher.* 110.
- Isanthes, rex Crobyzorum, *Phyl.* 19.
- Ischys, Elati f., cum Coronide consuescit, III, 10, 3, 8; *Acus.* 25; ab Apolline interfectus, *Pher.* 8.
- Iseph, gens Scythica, *Hec.* 158.
- Isis, nomen Cereris et Ius apud Aegyptios, II, 1, 3, 8.
- Isinarus, Asiaci f., Thebanus, Hippomedontem trucidat, III, 6, 8, 2.
- Ismarus, Eumolpi f., ex Aethiopia cum patre fugit ad Tegyrium, hujus filiam ducit, ad Eleusinos fugit; inde rediit, Thraciae R. Eleusiniis suppetias fert, III, 15, 4, 4 sq.
- Ismene fons, ad quem Ismenen occidit Tydeus, *Pher.* 48.
- Ismene, Asopi f., Argi conjux, II, 1, 3, 1.
- Ismene, Oedipi ex Iocaste, III, 5, 5, 8; ex Eurygania f., *Pher.* 48; a Tydeo occiditur, *ibid.*
- Ismenus, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; ab Apolline conditur, *ibid.* § 4.
- Ismenus, Asopi ex Metope f., III, 12, 6, 5; Quivis, III, 6, 8, 6; ad eum pugnatur, *ibid.*
- Issedones, populus Scythicus, *Hec.* 168.
- Ister, Aegypti ex Arabia f., Hippodamiae sponsus, II, 1, 5, 4.
- Ister fluv., *Ephor.* 77, 78; *Theop.* 140.
- Isthmici ludi, a Sisyphe in honorem Melicertae instituti, III, 4, 3, 8; tertio celebrantur, II, 7, 2, 4; ab Eleis non frequentantur, *Pher.* 36.
- Istri, populus ad Ionicum sinum, *Hec.* 59.
- Isus, locus Boeotiae, *Ap. fr.* 155.
- Istrus, urbs Iapygiae, *Ephor.* 150.
- Itali, ab Italo rege denominati, *Ant.* 3.
- Italia unde dicta? II, 5, 10, 10; *Ant.* 4; *Hec.* 97; *Tim.* 12; prius nominata Brettia, *Ant.* 5; Oenotria, *Ant.* 6; ejus termini, *Ant.* 4, 6.
- Italus, rex Oenotrorum, *Ant.* 3, 7; vir probus ac sapiens, *Ant.* 4; multos populos subegit, *ibid.*; genere Oenotrus, *ibid.*
- Itea, demus Acamantidis tribus, *Androt.* 56.
- Ithaca ab Ithaco nominata, *Acus.* 30.
- Ithacus, Perelai f., cum Nerito fratre e Cephalenia migrat in Ithacam, *Acus.* 30.
- Ithome (?) in Arcadia, *Pher.* 34.
- Itone, regio sub Haemo, *Hec.* 151.
- Itonia, urbs Thessaliae, *Hec.* 338.
- Itonia Minerva, unde dicta, *Hec.* 33.
- Itonus, urbs, II, 7, 7, 4.
- Itonus, pater Boeoti, *Hell.* 8.
- Itylus, Zethi ex Aedone filius, a matre occiditur et depolitur, *Pher.* 102.
- Itys, Tereae Procne f., III, 14, 8, 3; patri a Philomela in mensa apponitur, *ibid.* § 5.
- Iulus, hymnus, *Ap. fr.* 37.
- Juno, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; proferatur, I, 2, 1, 1; Jovi nubit, I, 3, 1, 1; ex eo liberi, *ib.*; Vulcanum extra concubitus edit, I, 3, 5; ei vinctae, quoniam Herculi, a Troja reduci, tempestatem immiserat, II, 7, 1, 1; Vulcanus auxilium fert, I, 3, 5; Siden in Haden detruit, I, 4, 3, 2; petitur a Porphyrione, I, 6, 2, 1; Argonautis favet, I, 9, 22, 5; I, 9, 25, 2; *Pher.* 60; Io persequitur et Epaphum ejus f. a Curetibus furandum curat, II, 1, 3, 2; ejus ἱεῖον a Praetibus contentum, II, 2, 2, 2; Eurysthei et Herculis natales Ilithyiam regere jubet, II, 4, 5, 9; Herculi puero duo serpentes immittit, II, 4, 8, 4; ei furorem injicit, II, 4, 12, 1; Amazones instigat, II, 5, 9, 7; Herculi tempestatem, *Pher.* 35; cancrum immittit, *Hell.* 40; Geryonis boves, aestro injecto, dissipat, II, 5, 10, 12; Jovi poma aurea dat, II, 5, 11, 2; *conf.* *Pher.* 33 a; Semelem perdit, III, 4, 3, 1 sq.; Inoni et Athamanti insaniam, *ibid.* § 6; Baccho furorem injicit, III, 5, 1, 1; ab Ixione anatur, *Pher.* 103; Sphingem Thebanis mittit, III, 5, 8, 2; Tiresiam obsecrat, III, 6, 7, 7; Calisto perdit, III, 8, 2, 5; Acræa Corinthi colitur, I, 9, 28, 4; ad ejus sacra apud Coos servi non admittuntur, *Phyl.* 75.
- Jupiter, Croni e Rhea f., a matre in Cretam delatus, ibi clam educatur, I, 1, 2, 6; Crono et Titanibus bellum infert, I, 2, 1, 2; Cyclopum et Centimanorum liberatorum ope Titanes vincit et Iis in Tartarum dejectis Centimanos custodes dat, *ibid.* sq.; cum fratribus imperium partitur, *ibid.* § 4; auxilium fert Plutoni Proserpinam rapient, I, 5, 1, 1; eam reddi jubet, I, 5, 3; Porphyrioni injicit cupidinem Junonis, I, 6, 2, 1; Gigantes debellat, *ibid.* § 5; cum Typhone varia fortuna pugnat; tandem Aetnam montem ei injicit, I, 6, 3, 3; Prometheus Caucasum affligi jubet I, 7, 1, 2; aeneum hominum genus perdit, I, 7, 2, 3; Deucalionem et Pyrrham jaciendis super capita lapidibus homines gignere jubet, I, 7, 2, 6; tempestatem Argonautis immittit, I, 9, 24, 4; Sarpedoni diuturnam concedit vitam, III, 1, 2, 3; Cadmo Harmoniam dat uxorem, III, 4, 2, 2; Tiresiae artem vaticinandi, III, 6, 7, 7; Amphiarao immortalitatem, III, 6, 8, 6; Milanionem et Atalantam in leones mutat, III, 9, 2, 7; Ganymedem in coelum tollit, III, 12, 2, 3; Esculapium fulmine sternit, III, 10, 4, 1; Apollinem Admeto servire jubet, *ibid.*; *Pher.* 76;

Salmoneum fulmine sternit, I, 9, 7; **Lycaonidas**, præter **Nyctinum**, III, 8, 1, 6; **Idam**, III, 11, 2, 6; **Asopum**, III, 12, 6, 6; **Aginam** rapit, *Pher.* 78; dat iudices certaminis inter **Neptunum** et **Minervam**, III, 14, 1, 5; de **Adonide** iudicium fert, III, 14, 4, 6; ejus uxores, pelli-ces et liberi: **Metin** ducit, I, 2, 1, 1; eam gravidam de- vorat, I, 3, 6; ex ipsius capite oritur **Minerva**, *ibid.*; **Junonem** ducit, I, 3, 1, 1; ex ea liberi, *ibid.*; eam de cælo suspendit, II, 7, 1, 1; **Europam** rapit, *Acus.* 20; *Hell.* 8; **Ixionem** lustrat, *Pher.* 103; **Nymphas** **Dodo- nas** inter sidera collocat, *Pher.* 46; **Troi** pro **Gany- mede** dat equos immortales, *Hell.* 136; **Neptuno** et **Apollini** jubet ut **Laomedonti** serviant, *Hell.* 136; liberi ex **Themide**, I, 3, 1, 2; *Pher.* 33; e **Dione**, ex **Euryno- me**, e **Styge**, e **Mnemosyne**, I, 3, 1, 3 *sqq.*; **Asteriam** amat, I, 4, 1, 1; e **Latona**, I, 1, 1, 2; e **Thymbride**, I, 4, 1, 3; ex **Elara**, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5; e **Niobe**, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; *Acus.* 11, 12; e **Mara**, *Pher.* 79; ex **Io**, II, 1, 3, 6; e **Danae**, II, 4, 1, 3; *Hec.* 358; ex **Alc- mene**, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27; (e qua f. **Herculem** **Myce- nis** R. destinat, sed a **Junone** fallitur, II, 4, 5, 9; illius certamen cum **Apolline** dirimit, II, 6, 2, 7); ex **Europa**, III, 1, 1, 5; e **Cassiepea**, III, 1, 2, 4; e **Semele** quam invitus perdit, III, 4, 3, 2 *sqq.*; infantem **Imoni** subdu- cit, *ibid.* § 9; ob **Semelen** petitam **Actæoni** iratus, III, 4, 4, 2; **Calirhoen** amat, et ei concedit, ut filii repente adolescent, III, 7, 6, 1; ex **Antiope**, III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 1; *Pher.* 102; ex **Atlantidibus**, III, 10, 1, 4; *Hell.* 56; ex **Callisto**, quam in ursam mutat, III, 8, 2, 4; e **Maia**, III, 10, 2, 1; *Hell.* 56; [Mercurium artem vaticinandi docet, nuntium deorum facit], III, 10, 2, 10; e **Taygete**, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56; e **Leda**, III, 10, 7, 1; [Dioscuros in cælum recipit, III, 11, 2, 1]; ex **Ele- ctra**, III, 12, 1, 1; *Hell.* 56, 58; ex **Eurynome**, III, 12, 6, 5; ex **Agina**, III, 12, 6, 7 [Æaco f. in **Agina** insula homines e formicis procreat, *ibid.*]; e **Torthebia**, *Xanth.* 2; e **Pyrrhia**, *Hell.* 10; e congressu cum **Thetide** absti- net, quare? III, 13, 5, 1; **Jupiter**: **Atabyrius**, III, 2, 1, 4; **Cenæus**, II, 7, 7, 9; pater **Pirithoi**, *Hell.* 74; **Argi**, *Pher.* 32; **Patrous**, II, 8, 4, 1; **Soter**, II, 5, 1, 2; *Phil.* 179, 18; **Phyxius**, I, 7, 2, 5; **Dodonæus**, *Ap. fr.* 1; ἀμολώιος, *Ister* 10; **Hecaleus**, *Philoch.* 27; **Morius**, *Ap. fr.* 34; καταιβάτης, *Ap. fr.* 34; ἱκέστος, *Pher.* 114 a; **Messapæus**, *Theop.* 274; **Jovis** templum in **Ar- calia**, *Theop.* 272; **J** vis **Olympii** statua, *Philoch.* 97; «**Jovis Corinthus**», *Ephor.* 17; *Demo* 9.

Ixias, urbs **Oënotrorum**, *Hec.* 35.

Ixibata, gens ad **Pontum**, *Hec.* 166.

Ixion, **Athonis** vel **Pisionis** f., **Eioneum**, cujus filiam **Diam** uxorem ducere volebat, dolo interficit, qua- propter insanicens a **Jove** tandem lustratur, *Pher.* 103; **Junonis** amore captus, *ibid.*; pœnas ap. inferos luit, *ibid.*; **Pirithoi** pater, I, 8, 2, 4.

L.

Labdacus, **Polydori** e **Nyctei** f., **Lali** pater, III, 5, 5, 2; de finibus cum **Pandione** manum conserit, III, 14, 8, 2.

Labyrinthus, **Dædali** opus, **Minotauri** habitaculum, III, 1, 4, 4; III, 15, 8, 9; *Philoch.* 38.

Lacedæmon a **Eurysthene** et **Procle** in sex partes divisa, *Ephor.* 18.

Lacedæmon, **Jovis** e **Taygete** f., *Hell.* 56; **Laconicæ** no- men dat; **Amyclæ** e **Sparta** pater, III, 10, 3, 1; et **Eury- dices**, II, 2, 2, 1; *Pher.* 26.

Lacedæmonii a **Croso** aurum emunt, *Theop.* 219; **Eleis** se adjungunt contra **Philonem**, *Ephor.* 15; eorum contra **Messenios** bellum, *Ephor.* 53; **Cleandriden** proscrise-

runt, **Plistionacem** mutant, *Ephor.* 118; bellum in- dicunt **Atheniensibus**, *Ephor.* 119; **Atticam** invadentes sacris oleis parcunt, *Androt.* 45; *Philoch.* 102; inde a quo tempore patrios mores deseruerint, *Phyl.* 43.

Lacæria, urbs **Magnesiae**, *Hell.* 23.

Laches, **Atheniensis**, exercitus in **Siciliam** missi dux, *Philoch.* 104.

Lacmon, promontorium **Pindi**, *Hec.* 70.

Laco, i. q. **Lacedæmonius**, *Ap. fr.* 135.

Laconica, regio, a **Lacedæmone** nomen accipit, III, 10, 3, 1; **Hippocoonte** cæso, ab **Hercule** **Tyndareo** traditur, III, 10, 5, 3; II, 7, 3, 5; ad **Procle** et **Eurystheum** (**Heraclidas**) redit, II, 8, 4, 2 *sqq.*; ejus signum, II, 8, 5, 1.

Laconistæ in choris quadratis canunt, *Tim.* 44.

Lacratidas, **ephorus**, *Ephor.* 127.

Lacratides archon, *Philoch.* 83.

Lade, insula **Æolidis**, *Hec.* 226.

Ladepsi, gens **Bithyniæ**, *Theop.* 18.

Ladesta sive **Ladestum**, una ex insulis **Libornicis**, *Theop.* 141.

Ladon, fl., II, 5, 3, 2; **Metopes** pater, III, 12, 6, 5.

Læa, urbs **Cariae**, *Hec.* 236.

Laertes, **Arceii** f., **Argonauta**, I, 9, 16, 8; pater **Ulyssis**, III, 10, 8, 2; **Penelopen** **Ulyssi** uxorem postulat, *Pher.* 90.

Lais, meretrix ubi nata, ubi sepulta sit, *Tim.* 105, 106; **Aristotelem** **Cyrenaicum** amat, *Ister* 48.

Lais, urbs **Laconica**, *Ephor.* 18.

Laius, **Labdaci** f., III, 5, 5, 2; regno privatur, *ibid.*; **Thebis** ejicitur; in **Peloponneso** a **Pelope** exceptus **Chrysippum**, hujus filium, rapit, III, 5, 5, 11; post **Amphionem** **Thebis** regnat, III, 5, 7, 1; **Iocasten** ducit; oraculum de filio παρροτρώνη, *ibid.* § 2; natum exponit **Oedipum**, *ibid.*; ab eo necatur, a **Damasistrato** sepelitur, *ibid.* § 7; ejus certamina, III, 15, 7, 6; **Laii** præco **Po- lypotes**, *Pher.* 47 a.

Laius, **Typhonis** filius, **Agamestoris** pater, *Pher.* 20.

Lametini, urbs non procul a **Crotone**, *Hec.* 40.

Lametus, fluvius **Italiæ**, *Hec.* 40.

Lamia, pellex **Demetrii** **Polycorætæ**, *Phyl.* 6.

Lamippes, **Niobæ** f., *Pher.* 102 b.

Lampadophoria, tria festa **Atticæ**, *Ister* 3.

Lampo, **Laomedontis** ex **Strymo** al. **Placia** f., III, 12, 3, 11.

Lamponium, urbs **Troadis**, *Hec.* 210.

Lampsaceni cum **Parianis** de finibus contendunt, quantum soli per fallaciam illis ademerint, *Charon* 10; eorum terra antea **Bebrycia** nominata, *Charon* 7; eorum fons memorabilis, *Theop.* 287; eorum in **Delphico** templo donarium, *Theop.* 182.

Lampsace, filia **Mandronis**, **Bebrycium** regis, *Charon* 6.

Lampsacus, urbs **Asiæ** min., *Hec.* 207; a **Phocæensibus** condita, *Ephor.* 93; unde nominata sit, *Charon* 6; a **Lacedæmonis** capta, *Theop.* 8.

Lampus, **Cadidri** filius, *Ephor.* 35.

Lampus, pars **Clazomenarum** regionis, *Ephor.* 35.

Lampus, **Ægypti** e **Gorgone** f., **Ocypetes** sponsus, II, 1, 5, 8.

Lanomenes, **Herculis** ex **Oria** f., II, 7, 8, 3.

Laodamas, **Æteoclis** f., **Thebanorum** contra **Epigonos** dux, necat **Ægialeum**, ab **Alcmacone** interficitur, III, 7, 3, 2.

Laodamia, **Bellerophonis** f., **Homero** dicitur **Sarpedonis** e **Jove** mater, III, 1, 1, 5.

Laodamia, **Orestis** nutrix, ejus filius ab **Ægisto** occisus, *Pher.* 96.

Laodice, **Cinyræ** a **Metharme** f., **Elati** conjux, III, 9, 1, 2; eadem **Laogore**, III, 14, 3, 4.

- Laodice, Nympha, Phoronei conjux, II, 1, 1, 5.
 Laodice, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Laodice, Antiochi Dei uxor, Danaen interficiendam curat, *Phyl.* 23.
 Laodocus (Ætulus) Apollinis a Phthia f., cum fratribus ab Etolo trucidatur, I, 7, 6.
 Laodocus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Laodocus, exercitum VII ducum secutus, jaculo vincit in Nemeis, III, 6, 4, 5.
 Laogoras, Dryopum R. Lapitharum socius, ab Hercule cæditur, II, 7, 7, 4.
 Laogore, Cinyræ e Methasme f.; ei Venus irascitur, III, 14, 3, 4. *Vide* Laodice.
 Λαός, populi. *Vide* Philoch. 12.
 Laomedon, Herculis e Meline f., II, 7, 8, 2.
 Laomedon, Ili ex Eurydice f., III, 12, 3, 11; ejus ex Strymo al. Pavia progenies, *ibid.*; pretio pro muris extructis Apollini et Neptuno non soluto, pestem et diluvium Troadi parat, III, 5, 9, 11; ad quod tollendum Hesioneum ceto proponit, qua ab Hercule liberata, promissos ei equos negat, *ibid.*; *Hell.* 136; ab eo trucidatur, II, 6, 4, 5; e Leucippe gignit Priamum, *Pher.* 99; pater Tithoni, *Hell.* 142.
 Laonytus, OEdipi ex Iocasta f. (Laii f., *Pher.* 50), a Minyis et Ergino occisus, *Pher.* 50.
 Laophonte, Pleuronis filia, Thespii uxor, mater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29, I, 7, 7, 1.
 Laos, urbs Lucaniæ, *Ap. fr.* 112.
 Laothoe, ex Idmone mater Thestoris, *Pher.* 70.
 Laothoes, Herculis ex Antide f., II, 7, 8, 4.
 Lape, i. q. Nape, *Hell.* 120.
 Lapithæ, Chironem Pelio monte pellunt, II, 5, 4, 5; ab Hercule carduntur, II, 7, 7, 3.
 Lapithas, Diomedes pater, III, 10, 3, 3.
 Larissa, urbs in confinio Eleæ et Dymæ, *Theop.* 289.
 Larissa, urbs Pelasgica in Thessalia, *Pher.* 26; ab Acrisio condita, *Hell.* 28.
 Larissa, in Argolide a Pelasgo condita, *Hell.* 37.
 Larissa, Pelasgi f., a quo urbs in Thessalia nominata, *Hell.* 29.
 Lateres auri a Crorso Apollini consecrati, *Theop.* 184.
 Laternæ corneæ, *Phil.* 15.
 Latmus, mons Cariæ, idem quem Homerus Phthiron nominat, *Hec.* 227.
 Latona, Coei e Phœbe f., I, 2, 2, 2; cum Jove congressa, a Junone circumagitur, in Delo Apollinem et Dianam parit, I, 4, 1, 1 *sqq.*; Apollinis et Dianæ iram in liberos Niobes, a qua spreta erat, excitat, III, 5, 6, 3; *Xanth.* 13; coram Jove pro Apolline deprecatur, III, 10, 4, 3; Neptuno pro Delo dat Calauriam, *Ephor.* 59.
 Laurus, Apollini sacra, *Philoch.* 203.
 Laus, fluvius Italiæ, terminus Oenotriæ, *Ant.* 6.
 Leades, Astaci f., Thebanus, Eteoculum cædit, III, 6, 8, 2.
 Leanira, Amyclæ f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Learchus, Athamantis ex Ino f., I, 9, 1, 2; a patre furante necatur, I, 9, 2, 1; III, 4, 3, 6.
 Lebedus, urbs Ioniæ, *Hec.* 219.
 Leda, Thestii f., I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Tyndarei uxor, III, 10, 6, 2; ejus ex Jove et Tyndareo progenies, I, 10, 7, 1; Leda, Calydonia nominatur, *Hell.* 86.
 Λεῖα πῆρρα in Attica, *Ister* 6.
 Leitus, Alectoris f., Argonauta, I, 9, 10, 8.
 Leitus, Penelei pater, III, 10, 8, 2.
 Leleges quam Ioniæ regionem olim tenuerint, *Pher.* 111; *Ephor.* 32.
 Lelex, Spartanus αὐτόχθων, III, 10, 3, 2.
 Lemniæ, mulieres ob impietatem in Venerem, I, 9, 17; a viris desertæ, hos occidunt, Thoantem trucidant, Hypsipylum vendunt, III, 6, 4, 2.
 Lemnus, insula destituta viris, Hypsipylæ paret quum eo veniunt Argonautæ, I, 9, 17.
 Lemnus, nomen Magnæ Deæ, *Hec.* 102, cui virginæ immolabant, *ibid.*
 Lemnus, insula juxta Thraciam, unde dicta? *Hec.* 102; a Thracibus (Sintibus) habitata, *Hell.* 112, 113; ibi ignis et armorum fabricatio inventa, *ibid.*
 Lenæa festum, *Ap. fr.* 58.
 Leo Nemaus, Typhonis progenies, II, 5, 1, 1.
 Leocorium in Ceramico, *Phanod.* 6.
 Leon, Lycæonis f., III, 8, 1, 3.
 Leonnatus, Alexandri M. amicus; venandi studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
 Leonteus, Coroni f., Helenæ proculus, III, 8, 2.
 Leontius Epicureus, pater Danaes, *Phyl.* 23.
 Leotychides, pater Chelonidis, uxoris Cleonymi, *Phyl.* 48.
 Lerna, urbs Argolidis, *Pher.* 31 b; in qua sponсорum cæsorum capita a Danaidibus humanantur, II, 1, 5, 11; amnis et palus, II, 1, 4, 10.
 Lerna hydra, ejus forma; cum cancro ab Hercule necatur, II, 5, 2, 1.
 Lesbus, insula Nili, *Hec.* 286.
 Lesbus, ins. maris Ægæi, in quam Orestes coloniam ducit, *Hell.* 114.
 Lesyrus, fluvius Iberiæ, *Hec.* 16.
 Leucadius, Icarii f., *Ephor.* 57.
 Leucippe, Laomedontis uxor, *Pher.* 99.
 Leucippus, Oenomai f., Daplines amore captus; ejus mors, *Phyl.* 33.
 Leucippus, Herculis ex Eurytele f., III, 7, 8, 7.
 Leucippus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5; ejus e Philodice filia, III, 10, 3, 6; a Dioscuris rapiuntur, III, 11, 1, 2.
 Leucippus, Placiæ pater, III, 12, 3, 11.
 Leucon, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Leucones, Herculis ex Æschreide f., II, 7, 8, 5.
 Leucopus, Porthonis f., I, 7, 10, 2.
 Leucosyri, populus Asiæ, *Ephor.* 82.
 Leucothea, dea marina, olim Ino, III, 4, 3, 7.
 Liburni, populus ad sinum Adriaticum, *Hec.* 61.
 Liburnicæ insulæ; earum ambitus, *Theop.* 140.
 Libya a Libye nomen accipit, Danao obtingit, II, 1, 4, 1; Libyam transgreditur Hercules, *Pher.* 33; Libyam exteriorem Hercules a bestiis purgat, *ibid.*
 Libye, Epaphi e Memphide f., Libyæ nomen dat, II, 1, 4, 1; ejus e Neptuno filii, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2.
 Lichas, puer, Herculi sacrorum minister, ab hoc in mare dejicitur, II, 7, 7, 11.
 Lichindus, urbs Siciliæ, *Phil.* 18.
 Licymnius, Electryonis e Midea nothus, II, 4, 5, 7; in perniciæ fratrum servatus, II, 4, 6, 2; cum Amphitryone Thebas profectus, Perimedem hujus sororem ducit, *ib.* § 6; ejus filius ab Hippocoontidis cæditur, II, 7, 3, 3; pater Argei et Melanis, II, 7, 8; a Tlepolemo invito necatur, II, 8, 2, 3.
 Liebris, urbs Phœnicum, *Hec.* 283.
 Ligures, populus Italiæ, ab Umbris et Pelasgis et sedibus suis pulsus; Siculo duce in Siciliam transeunt, *Phil.* 2.
 Liguriæ gentes et urbes, *Hec.* 20—24.
 Ligya, sedes Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9.
 Ligyes, I, 9, 24, 5.
 Ligyro, Achillis infantis nomen, III, 13, 6, 4.
 Lila, urbs Phocidis, *Theop.* 264.
 Lilybæum, Siciliæ promontorium et urbs, *Hec.* 46.
 Limnæ, urbs ab Hellespontum, circa Sestum, *Hec.* 137.
 Limnæi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Limnorea, Nereis, I, 2, 7.

- IIndia M. *Vide* Minerva.
 Linus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Linus, Uraniae filius, ab Apolline interfectus, qua de causa, *Philoch.* 188, 189.
 Linus, Oeagri al. Apollinis f., I, 3, 2, 1; Hercules in pulchra cithara magister, Orpheus frater, ab Hercule necatur, II, 4, 9, 2.
 Lingua, optima hostiae pars, *Philoch.* 173.
 Lingus, castellum Cassandriensium, *Ap. fr.* 57.
 Linguae, fuerunt septuaginta quinque, *Ephor.* 7.
 Lipare, una ex Aelice insulis, a Cnidii occupata, *Ant.* 2.
 Liparæ, colonia Cnidiorum, *Ant.* 2.
 Lipaxus, urbs Thraciae, *Hec.* 119.
 Lirynthia, urbs Pamphyliae, *Hec.* 245.
 Liza, urbs Laconica, *Ap. fr.* 164.
 Lixus, Aegypti e Caliande f., Cleodores sponsus, II, 1, 5, 7.
 Longone, oppidulum Siciliae, *Phil.* 38.
 Locozus vel Locoxus, urbs Phrygiae, *Xanth.* 6.
 Locrenses, ut Minervae iram placarent, quotannis usque ad tempora post bellum Phocicum binas virgines Trojam miserunt, *Tim.* 66.
 Locri Epizephyrii, urbs Italiae, *Hec.* 51; non Locrensi-um in sinu Crissae, sed Opuntiorum colonia, *Ephor.* 46; de ejus originibus, *Tim.* 67, 68; eorum leges a Zaleuco compositae, *Ephor.* 47.
 Locri, Epimenidii, cum Hercule contra Oechaliam profiscuntur, II, 7, 7.
 Locris, II, 7, 2, 8.
 Locrus, Jovis e Maera f., cum Zetho et Amphione condit Thebas, *Pher.* 79.
 Loryma, urbs Cariae, *Hec.* 232.
 Lucifer et Hesperus idem, *Ap. fr.* 2.
 Lucifer, Ceycis pater, I, 7, 4, 1.
 Luna, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Endymionem amat, I, 7, 5.
 Lusorum fons memorabilis, *Theop.* 287.
 Lusa, urbs Arcadiae, *Theop.* 271.
 Lycaon, Pelasgi e Dejanira, *Pher.* 85; e Melibaea al. Cyllene f., Arcadiae R., III, 8, 1, 2; uxorem ducit Cyl-lenen; ex ea liberi, *Pher.* 85; cf. *Hec.* 375; cum filiis L., ob impietatem in Jovem e medio tollitur, III, 8, 1, 6.
 Lycaon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lycaon, Neptuni ex Celeno, frater Euryti, *Phyl.* 14.
 Lyces, Oii filius, Typhonis pater, *Pher.* 20.
 Lyeum Pisistrato regnante, *Theop.* 148; curante Pericle exstructum, *Philoch.* 96.
 Lycia, lobatae paret, II, 2, 1, 3; Bellerophonti, II, 3, 2, 3; Sarpedoni, III, 1, 2, 3; Tremile vocabatur, *Hec.* 364.
 Lycia, filia Xanthi fluvii, *Hec.* 242.
 Lycii, popul. Asiae Min., *Ephor.* 80; Lyciorum electa juvenis a Bellerophonte superatur, Lycii a Cilice de- bellantur, II, 3, 2, 3; cum Telmisseis bellum gerunt, *Theop.* 111.
 Lycius, Herculis e Toxicrate f., II, 7, 8, 7.
 Lycius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Lycolas, Tricholei f., Onomarchi amasius, *Theop.* 182.
 Lycopedes, Deidamiae pater, Achillem muliebri veste in- dutum servat, III, 13, 8, 2.
 Lycen, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
 Lycopaeus, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Lycormas fl. Evenus vocatur, I, 7, 8.
 Lycosthene, urbs Lydiae, *Xanth.* 15.
 Lycosthenia i. q. Lycosthene.
 Lycurgus, Alei ex Nœra f., III, 9, 1, 3; ejus e Cleophile al. Eurynome progenies, III, 9, 2, 1; pater Ancæi, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; et Cephei, I, 8, 2, 4; rex Arcadam Areithoum Bœotum interficit, *Pher.* 86.
 Lycurgus, Dryantis f., Edonorum R., III, 5, 1, 4; Bac- chum male excipit, furens filium perdit et se ipsum, III, 5, 1, 5 sq.
 Lycurgus, Herculis e Thespiade f., II, 7, 8, 7.
 Lycurgus, Pronactis f., I, 9, 13, 2; ab Aesculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.
 Lycurgus, Pheretis f., Nemeae R., pater Opheltæ ex Eury- dice, al. Amphithea, I, 9; 14; III, 6, 4, 1.
 Lycurgus in Naxo insula, pater Pleiadum, *Pher.* 46.
 Lycurgi Lacedaemonii ætas, *Ap. fr.* 73, 75; *Tim.* 47; ejus nullam mentionem fecit Hellanicus (*Vide fr.* 91); ejus instituta Procli et Eurystheni injuste ab Hellanico tributa, *Ephor.* 19; in Creta vitam finivit, *Tim.* 46; ei quotannis sacrificatur, *Ephor.* 19.
 Lycus, Aegypti f., Agaves sponsus, II, 1, 5, 3.
 Lycus, Celanus e Neptuno f., *Hell.* 56; in insulas for- tunatorum a patre ducitur, III, 10, 1, 3.
 Lycus, Hyriei e Clonia f., III, 10, 1, 4; cum Nycteo fra- tre, Phlegya occiso, ex Enlira in Syriam profectus, hinc Thebas venit, Lalum regno privat, III, 5, 5, 2; Antio- pen, Nyctei f., profugam, Epopeo necato, captivam Si- cyone abducit: a Zetho et Amphione trucidatur, *ibid.* § 10.
 Lycus, Dascyli f., Mariandynorum al. Mysiae R. Argonau- tas hospitio excipit, I, 9, 23, 1; ab Hercule Belbrycum terram accipit, II, 5, 9, 6.
 Lycus, Pandionis f., III, 15, 5, 5.
 Lycus, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Lyde, Alyattæ soror et uxor, *Xanth.* 19, p. 42.
 Lydi, Tyrreno duce in Etruriam transvecti, *Tim.* 19; fe- minas castrarunt, *Ephor.* 102; *Xanth.* 19; Lydorum et Torrheborum lingua parum diversa, *Xanth.* 1; Lydi non nominantur ab Ephoro inter populos Asiae minoris, *Ephor.* 80.
 Lydia regio, *Xanth.* 14; quantas et quot ea mutationes subivit, *Xanth.* 3; Omphalæ paret, *Pher.* 34; II, 6, 3, 1.
 Lydus, Atys filius, a quo Lydi nominati, *Xanth.* 1, p. 36.
 Lyncestis aqua in Epiro, *Theop.* 229.
 Lynceus, Aegypti ex Argyphia f., ab Hypermnestra sponsi servatur, eam ducit, II, 1, 5, 2; ex ea progenies, II, 2, 1, 1; post Danaum Argis regnat, *ibid.*
 Lynceus, Apharei ex Arene f., Messenius, *Pher.* 65; ocu- lorum acie insignis, III, 10, 3, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; de præda, ex Arcadia abacta, cum Dioscuris congressus, Castorem sternit, a Polluce interimitur, III, 11, 2, 4.
 Lynceus, Herculis e Tiphysa f., II, 7, 8, 5.
 Lynceus, Actaeonis canis, III, 4, 4, 5.
 Lyrus, Anchisæ e Venere f., sine liberis moritur, III, 12, 2, 4.
 Lysandri, Lacedaemonii, indoles, *Theop.* 21, 22; Athe- nienses navali prælio superavit, unus erat ex Mothae- cibz, *Phyl.* 44; ejus oratio de mutanda reipublice ratione ab Agesikho reperita, *Ephor.* 127; oraculorum sacerdotes corrumpere studet, *Ephor.* 127.
 Lysander, Sicyonius, citharista; ejus in arte musica muta- tiones, *Philoch.* 66.
 Lysandridas, Xenopitheæ f., adversarius Agesilai regis, a Lacedaemoniis in exilium pulsus, *Theop.* 268.
 Lyse, Thespii f., Herculis pellex, II, 7, 8, 1.
 Lysianassa, Epaphi f., Busiridis e Neptuno mater, II, 5, 11, 7.
 Lysianassa, Nereis, I, 2, 7.
 Lysias, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis

pœna ab Atheniensibus afficitur, *Philoch.* 121.
 Lysias, orator, *Tim.* 96.
 Lysidice, Bori uxor, *Hell.* 10.
 Lysidice, Pelopis f., Mestoris uxor, II, 4, 5, 4.
 Lysidice, Theopii f., Teletis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Lysimache, Abantis f., Talai conjux, I, 9, 13, 1.
 Lysimache, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lysimachus, de ejus aula dicterium Demetrii, *Phyl.* 6;
 amicorum ejus nomina, *ibid.*
 Lysinomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Lysippe, Proeti f., insanit; a Melampode sanatur, II, 2, 2;
Pher. 24.
 Lysippe, Theopii f., Erasippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Lysippus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Lysithous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lytea, Hyacinthi f., ad Geræsti tumulum ab Athenien-
 sibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Lytæres, cantilena, *Ap. fr.* 37.
 Lyxea, urbs Acarnaniæ, *Hec.* 80.

M.

Macar, pater Mytilenes, *Hec.* 101.
 Macareus, Solis e Rhodæ f., *Hell.* 107.
 Macareus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Maccaræ, regio super Pharsalum, *Theop.* 59.
 Macednus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Macedo, Æoli f., *Hell.* 46.
 Macedones a Macedone nominati, *Hell.* 46.
 Macedonica stola, *Phyl.* 41.
 Macetia, antiquum nomen Macedoniae, *Clitod.* 6.
 Machæus Delphia Neoptolemum interficit, *Pher.* 96.
 Machaon, Esculapii f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Macrones, populus Asiæ, *Hec.* 191.
 Mactorium, urbs Siciliae, *Phil.* 4.
 Macynia, urbs Ætoliae, *Hell.* 111.
 Madytus, urbs Hellesponti, *Hec.* 138.
 Mænades, Orpheum discernunt, I, 3, 2, 3.
 Mænalus, Lycaonis f., natu maximus, *Hec.* 375; pueri
 jugulati viscera Jovi apponi jubet, III, 8, 1, 3 sq.
 Mænalus, Arcadis f., *Hell.* 60.
 Mænalus, Atalantes pater, III, 9, 2, 8.
 Mænalus, mons Arcadiæ, *Hell.* 60.
 Mæon, Thebanus, Tydei manibus elabitur, III, 6, 5, 2.
 Mæon, Apellidis filius, pater Homeri, *Hell.* 6; cf.
Ephor. 164.
 Mæones non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ
 minoris, *Ephor.* 80.
 Mænobora, urbs Mastienorum, *Hec.* 8.
 Mæotæ Scythæ, *Hell.* 92; *Ephor.* 78.
 Mæotis palus, *Ephor.* 78.
 Mæra, Icarii canis, domini cadaver ejus filiae indicat, III,
 14, 7, 4.
 Mæra, Proeti ex Antea filia, Dianæ socia, a Jove vitata
 parit Locrum; a Diana interficitur, *Pher.* 79.
 Magdolos, urbs Ægypti, *Hec.* 282.
 Magorum doctrina, *Theop.* 71, 72; eorum princeps Zo-
 roaster; ejus successores, *Xanth.* 29; Magi cum matribus
 suis et filiabus consuescunt, *Xanth.* 28.
 Magnes, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Naide Nympha proge-
 nies, I, 9, 6.
 Magnes, Pieri pater, I, 3, 3, 1.
 Magnes, Smyræus, poeta et musicus, Gygis amasius, a
 Magnetibus summis injuriis affectus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Magnesia, ad Sipylum, prope eam fons memorabilis,
Hell. 125.
 Magnetes Magnetem, qui Magnesiæ feminis amorem in-
 jecit, pessime habent; quare Gyges eorum agros vastat,
Xanth. 19, p. 40.

Maia, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Mercurii
 e Jove mater, *ibid.* 2, 1; *Hell.* 56.
 Maia, Arcas, nutrit Arcadem, Jovis e Callisto f., III, 8,
 2, 7.
 Mala aurea ab Atlantis filiabus subrepta, *Pher.* 33.
 Malea mons, II, 5, 4, 4.
 Mali aureos fructus ferentes in insula Oceani occidentalis;
 a dracone custodiuntur, *Pher.* 33.
 Malieus, urbs ad sinum Maliacum, *Androt.* 15.
 Malis, Omphalæ famula, ex Hercule parit Açelem, *Hell.*
 102.
 Μολδαίς, nomen Apollinis in Lesbo, *Hell.* 117.
 Malum Herculis, *Apoll. fr.* 14.
 Mandro, rex Bebrycum Pityoessensium, pater Lampsa-
 cæ, a Phobo in bello contra vicinos adjutus, auctor est
 Phocæensibus coloniam Pityoessam deducendi, *Cha-
 ron* 6.
 Mandrobulus, *geophanium* in Sampo invenit, *Ephor.* 161.
 Mandya Liburnica, species vestimenti, *Hec.* 61.
 Mantho, Mææ mater, *Hell.* 117.
 Mantina, urbs Peloponnesi, alias dicta Agamia, *Hec.* 93.
 Mantinenses digladiandi artis inventores, *Ephor.* 97;
 eorum civitas a Lacedæmonis in quinque pagos divisa,
Ephor. 138; eorum infortium, *Phyl.* 51.
 Mantineus, Ocaliæ pater, II, 2, 1, 1.
 Mantinous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mantinus, Lycaonis f., *Hec.* (?) 275.
 Mantius, Polyphidis pater, *Pher.* 91.
 Manto, Tiresiæ f., cum præda ab Argivis datur Apollini,
 Delphico, III, 7, 4, 2; ejus ex Alcmaeone liberi, III, 7,
 7, 2; Clarium oraculum instituit, *Theop.* 113.
 Marathon, in Attica, II, 5, 7, 4; ab Heraclidis habitatur,
 II, 8, 2, 2.
 Marathonius taurus, Androgeum perdit, III, 15, 7, 5.
 Mardi, gens Hyrcanorum, *Ap. fr.* 113.
 Mares, populus Asiæ, *Hec.* 192.
 Mariandyni, populus Asiæ minoris, *Hec.* 201; *Ephor.*
 80; I, 9, 23, 1; Mariandynorum terram Boeoti tene-
 bant, *Ephor.* 83.
 Mariandynia a quo nominata? *Theop.* 201
 Mariandynus, Paphlagoniæ regulus, Bebrycum terram oc-
 cupat, *Theop.* 201.
 Marmaces, gens Æthiopica, *Hec.* 268.
 Maronca, Thraciæ civitas, *Ephor.* 74.
 Marpessa, Eveni f., ab Ida raptum, I, 7, 8; eum Apollini
 præfert, I, 7, 9.
 Marphas, Cambysæ filius, *Hell.* 164.
 Mars, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; ejus liberi: e Proto-
 genia, I, 7, 7, 2; e Demonice, I, 7, 7, 3; ex Althæa, I,
 8, 2, 1; pater Dryantis, I, 8, 2, 4; Ascalaphi et Ialme-
 ni, I, 9, 16, 8; Diomedis e Cyrene, II, 5, 8, 1; e Pyrene
 Cygni, II, 5, 11, 3; Draconis, a Cadmo occisi, III, 4, 1,
 3; *Hell.* 8; Harmoniæ ex Venere, III, 4, 2, 2; Phlegyæ
 ex Chryse, III, 5, 5, 3; Parthenopai ex Atalante, III,
 9, 2, 9; Alcippes ex Agraule, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69;
 Terei, III, 14, 8, 2; Eurytionis ex Erythea, *Hell.* 41;
 Amazonum ex Harmonia, *Pher.* 25; ab Alcidis vin-
 ctus, a Mercurio liberatur, I, 7, 4, 6; ejus cum Hercule
 pugna dirimitur, II, 5, 11, 3; ei se immolat Menæceus,
 III, 6, 7, 8; Halirrothium interficit, a Neptuno in ju-
 dicium vocatur, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; Cadmum dra-
 conis dentes serere jubet, *Pher.* 44; Mortem a Sisyphe
 in vincula conjectam liberat, *Pher.* 78; Mars et Mi-
 nerva in Orestis judicio sedent iudices, *Hell.* 83; Mars
 et Neptunus in Areopago de Halirrothio causam dicunt,
Hell. 83; ei homines sacrificantur a Lacedæmonis,
Ap. fr. 20; ejus ager quinquaginta jugerum erat,
Pher. 71.

- Marse, Thespii f., Bucoli ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Marsyas, Apollinem ad certamen musicum provocat; a quo superatus trucidatur, I, 4, 2, 1.
 Martius fons, III, 4, 1, 3.
 Mascotus, urbs Libyæ, *Hec.* 301.
 Massia, regio prope Tartessum, *Theop.* 224.
 Massilia, urbs Liguriæ, Phocæensium colonia, *Hec.* 22; *Ant.* 9; unde nomen habeat, *Tim.* 39; quo tempore condita? *Tim.* 40.
 Massyli, gens Libyæ, *Ap. fr.* 114.
 Mastiani, gens prope columnas Herculis, *Hec.* 6; *Phil.* 10; Urbes eorum, *Hec.* 7—10.
 Mater magna. *Vide* Rhea.
 Matieni, populus Asiæ, *Hec.* 188.
 Matron, condimenti genus, *Ap. fr.* 190.
 Matulæ a quibus primum in convivia allatæ sint, *Tim.* 60.
 Matusium mare unde dictum, *Phyl.* 83.
 Matusius, Elaussacus, filia necem ulciscitur, *Phyl.* 83.
 Matycetæ, gens Scythica, *Hec.* 156.
 Mausolus, rex Cariae, pecuniæ cupidissimus, *Theop.* 116.
 Mausus, pagus Corinthi, *Theop.* 193, 205.
 Mazyes, nomades Libyæ, *Hec.* 304.
 Mecisteus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mecisteus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus filii, *ibid.* § 2; a nonnullis numeratur inter VII duces adversus Thebas, III, 6, 3, 4; Euriali pater, III, 7, 2, 5.
 Mecistum, urbs Triphyliae, *Hec.* 92.
 Mecyberna, urbs Chersonesi Thraciae, *Hec.* 120.
 Medama, urbs Italiae, *Hec.* 41.
 Medea, Aetæ ex Idyia f., venifica, Iasoni auxilium fert ad aureum vellus obtinendum; quo ablato, clam cum eo fugit; Apsyrti fratris membris dispersis, patrem persequentem moratur (*Pher.* 73); Iasoni nubit; nuptiæ in Coreyra insula celebratæ, *Tim.* 7; (ex eo mater Polyxeni, *Hell.* 30) Taurum in Creta necat; Iasoni juventutem restituit, *Pher.* 74; Peliam interficit; Iolco pellitur; Corinthum venit, novas mariti nuptias ulciscitur; ab Apolline currum accipit; Athenas venit, Aegeo nubit, Theseo insidiatur, in Colchidem reversa, patri regnum reddit; I, 9, 23, 6; I, 9, 28, 6.
 Medesticæ, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Media, regio Asiæ, *Hec.* 171; a Medo nomen habet, I, 9, 28, 5.
 Medicamenta, quæ impetum Veneris excitant et inhibent, *Phyl.* 37.
 Medici, Coi et Cnidii, Asclepiadæ dicti, *Theop.* 111.
 Medmasa, urbs Cariae, *Hec.* 230.
 Medocus, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Medon, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Medus, Aegei e Medea f., cum matre Athenis relictis, Mediae nomen dat, bello cum Indis obit, I, 9, 28, 5.
 Medusa, Gorgo mortalis a Perseo, secundum alios a Minerva necatur, *Pher.* 26; e Neptuno Pegasus et Chrysaorem edit, II, 4, 2, 9 *sqq.*; ejus coma, II, 7, 3, 4; vis sanguinis, III, 10, 3, 11; in inferis ab Hercule ense petitur, II, 5, 12, 4.
 Medusa, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Medusa, Stheneli f., II, 4, 5, 8.
 Medusa, Orsiloeli f., Polybi uxore, *Pher.* 47.
 Megara, Erinys, I, 1, 4.
 Megalopolis a Cleomene capta et incolomis servata, *Phyl.* 53, 54.
 Megamede, Aranei f., Thestii uxor, II, 4, 10, 1.
 Meganira, Croconis f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Megapenthes, Menelai e Pieride al. Teridae f., III, 11, 1, 1; *Acus.* 28.
 Megapenthes, Proeti f., mutatis regnis, Tityrthem Perseo dat et ipse Argos tenet, II, 4, 4, 3.
 Megara, Creontis f., Herculis uxor, II, 5, 11, 6; Iolao datur, II, 6, 1, 1; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 9; *Pher.* 30.
 Megara, urbs, paret post Pylam Pandioni, III, 15, 5, 5; Niso; sub quo a Minoe capitur, III, 15, 8, 1.
 Megara, in Sicilia antea Hyblæ vocata, quando condita? *Ephor.* 52.
 Megarenses Dorienses Megara in Sicilia condunt, *Ephor.* 52; Decreto Atheniensium foro et portu arcentur, *Ephor.* 119; ad Lacedæmoniorum intercessionem confugiunt, *ibid.*
 Megareus, Hippomenis f., Nisi adversus Minoem socius interimitur, III, 15, 8, 1.
 Megareus, Onchesti f., *Hell.* 47.
 Megasa, urbs Libyæ, *Hec.* 305.
 Melanorum ager in Boetia, *Ephor.* 25.
 Meges, Phylei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Megessares, Pharnaces pater, III, 14, 3, 3.
 Μεῖον, *Ap. fr.* 27.
 Melampia, urbs Lydiae, *Xanth.* 25.
 Melampodium regio i. e. Aegyptus antiqua, II, 1, 4, 5.
 Melampus, Amythaonis f., vates, augur; Iphiclis bovis abductis, Perus matrimonium fratri parat; Iphiclis infirmitati medetur (*Pher.* 75); Argos venit, mulieres, Bacchico furore correptas, sanat, regni partem pactus; Proetides insanientes sanat; accipit tertiam Argolici regni partem et Proeti f. ducit, I, 9, 12, 2 *sqq.* et II 2, 2, 4 *sqq.*; *Pher.* 24.
 Melanchlæni, populus Scythicus, *Hec.* 154.
 Melandia, Sicyoniae regio, *Theop.* 196.
 Melaneus, Arcesilai filius, Eurtyti pater, *Pher.* 34.
 Melania, civitas in Amorgo insula, *Androt.* 19.
 Melanippeum in Melite demo, *Clitod.* 4.
 Melanippium, locus Pamphiliæ, *Hec.* 247.
 Menalippus, Agrii al. Astaci f., Thebanus, Tydeum cum Adrasto contra Thebas profectus, vulnerat; ab eo interficitur, III, 6, 8, 3 *sq.*; *cf. Pher.* 51.
 Melanippus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Melanius, urbs Oenotrorum, *Hec.* 37.
 Melanopus, Epiphraei f., *Hell.* 6.
 Melanthus, Andropompi ex Henioche f., e Messene Athenas migrat; Codri pater, *Hell.* 10; *Demo* 1; Xanthum interficit, *Ephor.* 25.
 Melantii scopuli, I, 9, 26, 2.
 Melanus, Milesius, Gygis affinis, Sadyattæ sororem uxorem habet; qua ab ipso Sadyatte sibi erepta, fugit Dascylium, inde in Proconnesum, *Xanth.* 19, p. 40.
 Melas, Mantus f., *Hell.* 117.
 Melas, Phixi f., ex Euryclea gignit Hyperetem, *Pher.* 55; I, 9, 1, 7.
 Melas, Licymnii f., ab Hercule sepelitur, II, 7, 7, 8.
 Melas, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; ejus filii Oeneo insidiati, a Tydeo necantur.
 Meleager, Oenei al. Martis f.; ejus vita titioni fatali obnoxia; in venatione apri Calydonii Thestii filios necat; ab Althæa matre, horum sorore, vita privatur, I, 8, 1, 3 *sq.*; alia de ejus morte narratio, I, 8, 3, 2; inter Argonautas, I, 9, 16, 8; in inferis, II, 5, 12, 4; ejus sorores in aves mutantur, I, 8, 4, 5; Thersiten e loco edito dejicit, *Pher.* 82.
 Meleagrides aves in Lero, *Ister* 65.
 Meles fluvius, ad quem natus Homerus, *Ephor.* 164.
 Melesigenes, Homerus; unde? *Ephor.* 164.
 Meletus, fluvius Asiæ min., unde sinus Smyrnaeus vocabatur Sinus Meleti, *Hec.* 213.
 Melia, Nympha. Pholi e Sileno mater, I, 5, 4, 2.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
Melia, urbs Cariae, *Hec.* 336.
Melia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danai, *Pher.* 40.
Melias, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Melibœa, e Pelasgo parit Lyaonem, *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
Melibœa, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher.* 109.
Melibœa, Amphionis e Niobe f., Dianæ talis elabitur, III, 5, 6, 5.
Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare præcipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palæmon vocatur, III, 4, 3, 7.
Melienses, Herculis contra Eurytum socii, II, 7, 7, 7.
Meline, Thespii f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
Melissa, urbs Libyæ, *Hec.* 327.
Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
Melissi, Parmenidis discipuli ætas, *Ap. fr.* 85.
Melitæa, urbs Thessaliæ, *Theop.* 309; *Ephor.* 154.
Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch.* 74.
Melite, locus Athenarum, *Philoch.* 99.
Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 74.
Melite, Nereis, I, 2, 7.
Melius, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
Melussa, insula ad Iberiam, *Hec.* 18.
Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
Memnon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell.* 142.
Memphis, Danaï uxor, II, 1, 5, 6.
Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
Memphis, Cambysæ f., Cyri frater, *Hell.* 164.
Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphim venit Hercules, *Pher.* 33.
Menachus, Egypti e Phœnissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
Menæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 50.
Menalces, Egypti e Gorgone f., sponsus Adytes, II, 1, 5, 8.
Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
Mendacium maximum in historia peccatum, *Tim.* 72.
Mende, urbs Thraciæ, *Ap. fr.* 136.
Menecine, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.
Menelaus, Atrei f., Helenæ proci; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartæ R., III, 10, 8, 2 *sqq.*; pater Hermiones, *Pher.* 98; Megapenthis e Teridæ, *Acus.* 28; torquem Helenæ Apollini consecrat, *Ephor.* 155.
Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxur, *Phyl.* 41.
Menelaus Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.
Menestheus, Petei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
Menestratus, Niobæ f., *Hell.* 54.
Menippe, Penei f., Pelasgi uxor, mater Phrastoris, *Hell.* 1.
Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
Menœceus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
Menœceus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
Menœtes, Centhonymi f., Plutonis armenta pascit; Herculis adventum Geryoni significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
Menœtius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Sthenele, al. Periapide al. Polymele pater, III, 13, 8, 5; *Hell.* 57; cum filio ad Belem fugit, *Ap. ibid.* § 6.
Menœtius, Iapeti f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 3.
Mensaria, urbes Arcadiæ, *Hec.* 375.
Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec.* 375.
Mensis ἱεράμενος, εὐώνων, *Philoch.* 182; Mensis prima dies Soli et Apollini sacra, *Philoch.* 181; dies undevicesima et duodevicesima lustrationibus et obsecrationibus dedicata, *Philoch.* 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch.* 176.
Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus cæditur, II, 8, 1, 3.
Mentor, Herculis ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
Mentores, gens prope Lihurnos, *Hec.* 62.
Menys, Laco, Padiadis pater, III, 14, 5, 2.
Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell.* 56; ejus pueritia; boves furatur; quos pro lyra inventa ab Apolline accipit; auream virgam pro fistula. Divinationem per calculos a Jove accipit; nuntius deorum sit, III, 10, 2, 1 *sqq.*; in Gigantomachia, quæ fecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhone victum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in judicium vocatur, *Xanth.* 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; falcatum ensem Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Græas, Nymphas, et Gorgones proficiscentem comitatur, *Pher.* 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; ensem dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; Apemosynen comprimit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; eum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni lyram dat, III, 5, 5, 8; Alcmenæ cadaver subripit, *Pher.* 39; quodnam donum Æthalidæ dederit, *Pher.* 66; Cephali ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeiphontes, II, 1, 3, 4; e Philonide pater Autolyçi, *Pher.* 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis [ἀγοραῖος], *Philoch.* 69; Mercurius ad portam [Ἐμψὶς ὁ πρὸς τῇ πολίτι], *Philoch.* 80, 81.
Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
Mermerus, Iasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
Mermerus, Pheretis f., pater Illi, *Ap. fr.* 170.
Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphi conjux, *Pher.* 78; *Hell.* 56; III, 10, 1, 1, 9, 3, 1.
Merope, post mortem Cresphontis inariti, invita ducitur a Polyphonte, II, 8, 5, 7.
Merope, OEnopionis f., I, 4, 3, 3.
Merope, Erechthei f., Dædali mater, *Clitod.* 5.
Meropes, *Theop.* 76.
Meropes Con insulam tenent, *Pher.* 35.
Merops, Arisbæ pater, *Ephor.* 21; Esacum nepotem docet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
Merops, Percosius, Clites pater, *Ephor.* 104.
Merops, Theostii f., Aristodamidæ pater, *Theop.* 30.
Merusium, castellum Siciliæ, *Theop.* 206.
Mesola, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Messaba, urbs Cariae, *Hec.* 287.
Messapæa, castellum Laconiae, Jovis cultu insigne, *Theop.* 274.
Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cresphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor.* 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; Egypto, *ibid.* § 4; et Lynceō, III, 11, 2, 3; a Dioscuris exspoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniam venit Neleus, *Pher.* 56; a Cresphonte in quinque partes divisa, *Ephor.* 20.
Messeniolorum contra Lacedæmonios bellum, *Ephor.* 53.
Messogis mons Asiæ Min. a Celænis usque ad Mycalen patens, *Theop.* 290.
Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

Mestor, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Mestor, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Meta, Hopleitis f., Ægei uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Metachœum, castellum Bœotizæ, *Ephor.* 153; *Androt.* 24.
 Metagonium, urbs Libyæ, *Hec.* 324.
 Metanira, Celei conjux, I, 5, 1, 4.
 Metapontini vates, *Theop.* 182.
 Metapontium, urbs Italiæ in terminis veteris Oenotrizæ, *Ant.* 6; a Daulio condita, *Ephor.* 49; occupata ab Achæis, quos Sybaritæ ob odium in Tarentinos arcessiverant, *Ant.* 13.
 Metliarne, Pygmalionis f., Cinyræ conjux, III, 14, 3, 4.
 Metas, Tyrrhenus, *Hell.* 121.
 Metaum, urbs Lesbii, *Hell.* 121.
 Methuriades insulæ inter Eginam et Atticam, *Androt.* 16.
 Methymnæorum mollities, *Theop.* 252.
 Metiadusa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
 Metion, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2; ex Iphino pater Dædalus, *Pher.* 105; ejus filii, Metionidæ, Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis pelluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III, 15, 8, 10.
 Metis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor, Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in multas mutatur formas, ne cum Jove congregiatur, congressa tamen et grvida, ab eo devoratur, I, 3, 6.
 Metonis, astronomi, horologium, *Philoch.* 99.
 Metope, Ladoni fl. f., Asopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
 Metope, Sangarii fl. conjux, Hecubæ mater, III, 12, 5, 3.
 Miacorus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
 Micale; quæ circa Micalen sunt loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Midæum, urbs Phrygiæ, *Hell.* 26.
 Midas; ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
 Midea, Phrygia, Electryonis pellex, II, 4, 5, 7.
 Midea, a Perseo muris cingitur, II, 4, 4; Pelopis filius a Sthenelo traditur, II, 4, 6, 5.
 Milanion, Amphidamantis f., Atalantem cursu victam ducit; cum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopæi pater, III, 6, 3, 4.
 Milcorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
 Milesii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam secuta est morum dissolutio, *Ephor.* 92.
 Miletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tenebant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad mare condita; postea denuo condita a Neleo, *Ephor.* 32; a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
 Miletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex Europa filius amatus; discordia inde orta fugit; Miletum in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
 Miletus, urbs Cretæ, quæ Asiæ minoris urbi nomen dedit, *Ephor.* 32.
 Milonis robur et voracitas, *Phyl.* 3.
 Miltiades Chersonesius, Cypseli filius, Cimonis pater, avus Miltiadis Marathonii, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc turbate legitur: Miltiades pater Hippoclidæ].
 Miltiades, Cimonis f., genus ab Ajace et Æaco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Parum vastat, *Ephor.* 107.
 Milvæ, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80.
 Milvi ludis Olympicis carnem hostiarum non tangunt, *Theop.* 79.
 Mimalces, gens Libyæ, *Philoch.* 33.
 Mimnedus, urbs Lydiæ, *Hec.* 222.
 Minerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibias, faciem turpem reddentes, abjicit, I, 4, 2, 1; contra Gigantes

pugnat, I, 6, 2, 3; Argo construi jubet, I, 9, 16, 6; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; caput Medusæ, a Perseo acceptum, in scuto ponit, al. ipsa eam necat, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; peplum Herculi dat, II, 4, 11, 9; æneis crotalis Herculem instruit, II, 5, 6, 2; Hesperidum poma, ab Hercule accepta, ad priorem refert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4, 2, 2; obcæcat Tiresiam eique artem vaticinandi dat, III, 6, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; sanguinem Gorgonis Æsculapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palladem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; sala olea, præsidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erichthonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filiabus furorem injicit, istum educat, ab eo colitur, *idid.* § 8 sq.; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiæ simulacrum in Rhodo a Danao positum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars draconis dentes ex parte Ætæ, ex parte Cadmo dant, *Pher.* 44; Theseum jubet Ariadnem relinquere, *Pher.* 106; Herculi in debellando celo auxiliatur, *Hell.* 136; Minerva et Mars in judicio de Oreste sedent iudices, *Hell.* 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Minerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; si quis Minervæ bovem sacrificat, oportet eum simul ovem sacrificare Pandoræ (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervæ non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus statua a Phidia fabricata, *Ephor.* 119.
 Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
 Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione educatur, fratres, dissidio ob amorem Mileti orto, fugat, III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Pasiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
 Minos II quod e mari editum fuerit, Neptuno sacrificaturum se promittit, quum Cretæ R. fieret, sed taurum editum servat, III, 1, 3, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram excitat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat, II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4, 3; Glaucum f. a Polydoro quærendum et in vitam revocandum curat, III, 3, 1, 5; Gratiis in Faro sacra facit, III, 15, 7, 7; Athenis bellum infert, Megara capta et Megareo necato, III, 15, 8, 4; Scyllæ impietatem ultus, Athenienses septem pueros et totidem puellas, Minotaurum devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8; *Hell.* 73; Procrin hospitio excipit, cum ea congregitur, III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen instituit, *Philoch.* 39; Dædalum persequens in Siciliam tempestate ejicitur, ibique diem obiit, *Clitod.* 5; Deucalionis pater, *Pher.* 43; cum Minoe Idæi Dactyli in Europam transierunt, *Ephor.* 65.
 Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f., Labyrinthum includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittuntur ab Atheniensibus septem pueri et totidem puellæ, III, 15, 8, 8; capillos ei ereptos Neptuno sacrificat Theseus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum, *Philoch.* 39.
 Minyæ, a Thebanis tributum accipiunt; ab Hercule ipsi pendere coguntur, II, 4, 11; Minyæ et Erginus Phraatorem et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
 Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III, 9, 2, 2; Persephona, *Pher.* 56.
 Minytus, Amphionis e Niobe f., ab Apolline trucidatur, III, 5, 6, 1 et 4.
 Miscera, urbs Sicaniæ, *Theop.* 250.
 Misgetes, gens Iberiæ ignota, *Hec.* 12.
 Misgomenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 24.
 Mitrochitones appellabantur Siritæ, *Tim.* 62.

Mnaso, Phocensis, Aristotelis familiaris mille servos aluit, *Tim.* 67.
 Mnemosyne, Titanis, I, 1, 3; Musarum e Jove mater, I, 3, 1, 5.
 Mnesarchus, Pythagoræ pater, *Theop.* 67.
 Mnesicles, architectus, *Philoch.* 98.
 Mnesileus, Pollucis e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
 Mnesimache, Dexameni f., ab Eurytione, proco molesto, Herculis ope liberatur, II, 5, 5, 6.
 Mnestra, Danaï ex Æthiopide filia, Ægii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Mocarsus, Thraciæ castellum, *Theop.* 34.
 Mœræ. *Vide* Parcæ.
 Molione, Moli filia, Actoris uxor, e Neptuno parit Eurytum et Cteatum, *Pher.* 36.
 Molionidæ, Actoris e Molione filii [Eurytus et Cteatus, quos vide] ad ludos isthmicos missi, ab Hercule necantur, II, 7, 2, 4; *Pher.* 36.
 Molorchus, Cleonæus, Herculem hospitio excipit, II, 5, 1, 2.
 Molossi, Epiri gens, *Hec.* 78; *Theop.* 227.
 Molossia boves inusitatæ magnitudinis, *Theop.* 43.
 Molossius canis, II, 7, 3, 3.
 Molus, Deucalionis nothus, III, 3, 1, 1.
 Molus, Martis f., I, 7, 7, 3.
 Molus, Molionæ pater, *Pher.* 36.
 Molybdana, urbs Mastienorum, *Hec.* 10.
 Molycræ, urbs circa Naupactum, *Hec.* 81.
 Molycria, urbs Atoliæ, *Hell.* 111; *Ap. fr.* 168.
 Moly, urbs Libyca, *Hec.* 321.
 Monile aureum Venus Harmoniæ dat, *Hell.* 12; Jupiter dat Europæ, hæc Cadmo, *Pher.* 45.
 Monimus, Pythionis f., Panticam in matrimonium petit, *Phyl.* 18.
 Monæcus, urbs Liguriæ, *Hec.* 23.
 Mopsuestia, a qua nominata sit, *Theop.* 111.
 Mopsus vates, quæstionem solvit a Calchante propositam, *Pher.* 95; ejus filia, *Theop.* 111.
 Mopsus Lydus Atergalin in lacum demergi jubet, *Xanth.* 11.
 Mora apud Lacedæmonios quingentorum militum erat, *Ephor.* 140.
 More Mandrobuli. Proverb. *Ephor.* 161.
 Morges, rex Oenotrorum, qui ab eo nominati sunt Morgestes, *Ant.* 3, 7.
 Morgetes, iidem ac Oenotri, *Ant.* 3.
 Mopla, olæ sacræ, *Philoch.* 102.
 Mors [Θάνατος] a Sisyphe in vincula conjectus a Marte liberatur, *Pher.* 78.
 Moschi, populus Asiæ, *Hec.* 185, 188; *Hell.* 109.
 Moses, Judæorum dux, *Hell.* [?] 156; *Philoch.* 9.
 Mossynæci, populus Asiæ, *Hec.* 192; eorum mos, *Ephor.* 81.
 Mothaces Lacedæmoniorum qui sint, *Phyl.* 44.
 Motya, urbs Siciliæ, *Hec.* 47; *Philoch.* 24.
 Motyle, castellum Siciliæ, *Philoch.* 24.
 Mullos, τριών, Hecatæ sacer, *Ap. fr.* 16.
 Munychia in Attica locus a quo nominatus sit, *Hell.* 71.
 Munychus, Pantaclis vel Panteucis f., *Hell.* 71.
 Musæ, Jovis e Mnemosyne filia, earum liberi, I, 3, 1, 5 sq.; Thamyrin, certamine victum, luminibus et cantu privant, I, 3, 3, 3; ænigma docent Sphingen, III, 5, 8, 4; Musarum numerus, *Ephor.* 162.
 Musæus, Lunæ et Eumolpi filius, *Philoch.* 200.
 Museum Athenarum, *Clitod.* 5.
 Musica ad fraudem et deceptionem inter homines introducta, *Ephor.* 1.
 Multa mentiantur poetæ. Proverb., *Philoch.* 1.
 Mycalessus, urbs Cariæ, *Ephor.* 35.

Mycenæ unde nomen acceperint, *Hec.* 360; a Perseo monibus cinguntur, II, 4, 4, 4; parent Eurystheo, II, 4, 5, 8; Electryoni, Amphitryoni, II, 4, 6, 3; Sthenelo, *ibid.* § 5.
 Mycenæus lucus, II, 1, 3, 4.
 Myceneus, Spartionis f., *Acus.* 16.
 Myci, populus ad Araxen fluvium in Asia, *Hec.* 170, 183.
 Myes, urbs Ionica, *Hec.* 225.
 Mygdon, Bebrycum R. Amyci frater, adversus Lycum et Herculem bellum gerens, occumbit, II, 5, 9, 6.
 Mygisi, urbs Cariæ, *Hec.* 363.
 Mylæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 50.
 Mylsin, gens Asiæ, *Hec.* 206.
 Mylon, oppidum Ægypti, *Hec.* 270.
 Myndones, gens Libyæ, *Ephor.* 149.
 Myndus, urbs Cariæ, *Hec.* 229.
 Myonesus, urbs Ionæ, *Hec.* 219; *Ephor.* 36.
 Myrgetæ populus Scythicus, *Hec.* 155.
 Myricus, urbs Troadis, *Hec.* 209.
 Myrina vel Myrinus, unde Myrina urbs nominata, *Hec.* 104.
 Myrina, urbs Lemni ins., *Hec.* 102, 104.
 Myrmex, uxor Epimethi, *Hec.* 90.
 Myrmidon, pater Erysichthonis, *Hell.* 17.
 Myrmidon, e Pisidice Antiphum et Actorem gignit, II, 7, 3, 5.
 Myrrha, ob Veneris contemtæ iram, congressum patris petit; a quo persequente fugiens, in arborem mutata, Adonidem parit, III, 14, 4, 2 sq.
 Myrtilus, Mercurii, f., auriga OEnomai; a Pelope in mare dejectus, *Pher.* 93.
 Myrtus et smilax Cereri sacræ, *Ister* 25; myrto Thesmothetæ coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Myscellus, Achæorum dux, in Crotone condenda ab Archia, Syracusarum conditore, adjutus, *Ant.* 11.
 Mysi, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80; unde nomen nacti sint, *Xanth.* 8; e Thracia una cum Phrygibus in Asiam venientes supra fontes Caici prope Lydiam consederunt, *Xanth.* 8; Mysorum lingua mixta est e Phrygia et Lydica; Mysi aliquando circa Olympum habitaverunt, *Xanth.* 8; Mysi in Macedonia, *Hell.* 46.
 Mysia, paret Lyco, II, 5, 9, 6; Teuthranti, III, 9, 1, 4; Telepho, III, 9, 1, 6.
 Mysia, Thraciæ regio, *Xanth.* 8.
 Myso, unus septem sapientum, *Ephor.* 101.
 Mysorum prædam, proverb., *Demo.* 19.
 Mysta, Seleuci Callinici amasia, *Phyl.* 29.
 Mysteria ab Orpheo in Græciam transducta, *Ephor.* 65; Mysteria parva quo tempore primum instituta, *Ister* 20; vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Mystia, urbs Samnitum, *Phil.* 40.
 Mysus, in Lydorum lingua est arbor oxya, *Xanth.* 8.
 Mytilene, urbs Lesbi maxima, *Hec.* 101; coloniam deducit in Enum urbem, *Ephor.* 73.
 Mytilene, Macaris filia vel Pelopis, *Hec.* 101.
 Myus, urbs Ionæ, *Ap. fr.* 48; quam Careæ quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Myus, Atticus quidam, *Ap. fr.* 11

N.

Nacone, urbs Siciliæ, *Phil.* 27.
 Nagidus, urbs inter Ciliciam et Pamphylia, *Hec.* 252.
 Nagidusa, insula Asiæ min., *Hec.* 252.
 Nagis, conditor Nagidis urbis, *Hec.* 252.
 Nais, Nympha, Magnetis uxor, I, 9, 6; Zethi f., Neitæ portis nomen dedit, *Pher.* 102

- Nanas, Teutamidis f., sub quo Pelasgi a Gracis patria pulsus in Italiam transmigrarunt, *Hell.* 1.
 Nannium, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 241.
 Nape, urbs Lesbi, *Hell.* 119, 120.
 Napetinus sinus in Italia, *Ant.* 4, 6.
 Narbon, urbs Celtae, *Hec.* 19.
 Narbaei, incolae Narbonis urbis, *Hec.* 19.
 Narcissus, Amarynthi, Eretriensis, ab Epope interfectus, *Acus.* 21 a.
 Narmalis, urbs Pisidiæ, *Ephor.* 95.
 Naubolus, Iphiti pater, I, 9, 16, 8.
 Naucraria et Naucrarus, quid sit, *Clitod.* 8.
 Naupactica carmina auctorem habent Carcinum Naupactium, *Charon.* 5.
 Naupacti excubabis, proverb., *Theop.* 46.
 Naupactus, urbs Locridis, unde nomen acceperit, II, 7, 2, 8; *Ephor.* 14.
 Nauplius, Neptuni ex Amydone f., II, 1, 5, 13; ejus e Clymene, al. Philira, al. Hesione progenies, II, 1, 5, 14; Auges ab Aleo patre vendendam accipit; Teuthranti dat, II, 7, 4, 3; Aeropen et Clymenen e Creta abducit; hanc uxorem habet, ex ea liberi, III, 2, 2, 1; nautis infestus, ipse naufragio perit, II, 1, 5, 13; Damastoris pater, *Pher.* 13.
 Nausicaa, *Hell.* 78; Telemachi uxor, *Hell.* 141.
 Nausimedus, Nauplii f., II, 1, 5, 14.
 Nausinicus, archon, *Philoch.* 126.
 Nausithoe, Nereis, I, 2, 7.
 Nausithous, Theseo navis gubernator, *Philoch.* 41.
 Naxii cum Chalcidensibus colonias in Siciliam deducunt, *Hell.* 50; bello Medico Gracis contra Persas auxilium, *Hell.* 81; *Ephor.* 113.
 Naxus et Megara antiquissimæ Græcorum in Sicilia civitates, a quo et quando conditæ, *Ephor.* 52.
 Necera, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis cadit, III, 5, 6, 1.
 Næra, Evadne e Strymone mater, II, 1, 2, 1.
 Neandrea vel Neandrium, urbs Troadis, *Theop.* 310.
 Næra, Perei f., Alei conjux, III, 9, 1, 3.
 Nebrophonus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Nectanibius regnum Ægypti occupat, *Theop.* 111.
 Neis, V. Endymion.
 Neitæ portæ Thebarum a Zethi filia sic nominatæ, *Pher.* 102 c.
 Neleus, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; cum fratre jurgia habens, fugit; Pylum condit; Chloridem ducit; ex ea progenies; cui filiam Pero dare voluerit, I, 9, 1 sqq., *Pher.* 56, 75; *Hell.* 64; Herculi lustrationem denegat, II, 6, 2, 3; equos mittit ad certamen ab Augea institutum, *Pher.* 57; ab eo cum filiis trucidatur, II, 7, 3, 1; pater Periclymeni, *Hell.* 10.
 Neleus, Codri filius, Miletum condit, *Ephor.* 32; Erythras aliasque urbes, *Hell.* 63.
 Nelo, Danae ex Æthiopide f., Menachi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Nemea, paret Lycurgo, III, 6, 4, 1.
 Nemei ludii, Archemero instituti, III, 6, 4, 5.
 Nemertes, Nereis, I, 2, 7.
 Nemesis, Jovis congressum fugiens, in anserem mutata, nihilominus cum eo congressa, Helenam parit, III, 10, 2.
 Neocles, Themistoclis filius, *Phyl.* 64.
 Nemeus leo, Typhonis proles, ab Hercule necatur, II, 5, 1.
 Neon, Philippi amicus, *Theop.* 45.
 Neomenia Apollini sacra, *Philoch.* 178.
 Neomeris, Nereis, I, 2, 7.
 Neones, urbs Phocidis, *Androt.* 23.
 Neoptolemus, antea Pyrrhus, Achilles e Deidamia f., III, 13, 8, 2; Hermionen uxorem ducit; Delphos profectus, ut oraculum consuleret, a Machæreo interfectus, *Pher.* 98; Eurypylum interficit, *Acus.* 27.
 Nepeæ, campus prope Cyzicum, *Ap. fr.* 147.
 Nephelion, Minois e Paria Nympha f., II, 5, 9, 3.
 Nephelæ, Athamantis uxor, Phrixum f. neci eripit, I, 9, 1, 1 sq.
 Nephus, Hercules e Praxithæa f., II, 7, 8, 7.
 Neptunus, Croni e Rheæ f., a patre devoratur, I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1; Crono victo, maris imperio potitur, I, 2, 1, 4; ejus liberi ex Amphitrite, I, 4, 6; quæ in Gigantomachia fecit, I, 6, 2, 4; liberi e Canace; ex Iphimedia, I, 7, 4, 2; e Tyro, quacum, Enipei forma indutus, congressus erat, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10; *Pher.* 56, 59; Periclymeno facultatem formam mutandi concedit, I, 9, 9, 2; ejus e Bithynide f., I, 9, 20, 1; e Libye, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2; odio in Inachum concitatus, Argolidis fontes exsiccatur, II, 1, 4, 9; ex Amydone, cui aquam quærenti Lernæos indicat fontes, f., II, 1, 5, 13; Nereidum precibus commotus, Æthiopiam malis infestat, II, 4, 3, 3; Hippothoon in Echinades delatam comprimit, II, 4, 5, 4; Centauros nonnullos, ab Hercule fugientes, celat, II, 5, 4, 7; Pergamum, pretium pactus, munit; quo non soluto, diluvium Troiæ immittit, II, 5, 9, 10; *Hell.* 136; Erycis pater, II, 5, 10, 11; Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9; Minois taurum efferat, III, 1, 4, 1; ejus e Cerere proles, III, 6, 8, 7; e Celæno et Alcione, III, 10, 1, 3; *Phyl.* 14; *Hell.* 56; Lycum in beatorum insulas desert, *Apoll.* *ibid.*; pater Idæ, III, 10, 3, 5; ejus proles e Pero, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22; e Salamine, III, 12, 7, 1; de congressu cum Thetide certat cum Jove; abstinet, III, 13, 5, 1; Pelio dat Balium et Xanthium, equos immortales, *ibid.* § 5; Erechtheum fretum Atheniensibus dat, III, 14, 1, 3; imperium urbis obtinere nequit; Atticam inundat, *ibid.* § 7; ejus ex Euryte f., III, 14, 2, 2; Martem in iudicium vocat, *ibid.* *Hell.* 83; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 2; e Chione pater Eumolpi, quem Benthescymæ educandum dat; ejus ex Amphitrite filia; evertit Erechtheum cum domo, III, 15, 4; cum Æthra congregitur, III, 15, 7, 3; ab Apolline pro Pythia accipit Tænarum, *Ephor.* 59; a Latona pro Delo accipit Calauriam, *Ephor.* 59; in nuptiis Pelei cum Thetide nuptialia dat equos, *Pher.* 16; pater Tragasi, *Hell.* 118; ex Alope pater Hippothoontis, *Hell.* 68; pater Erichthonii, *Hell.* 65; Phorbantis, *Hell.* 66; ex Arne pater Bæoti, *Hell.* 8; pater Thesei, *Hell.* 74; e Cercyra Phæacis pater, *Hell.* 45; Halirrhottii, *Hell.* 69; ex Alcione Hyriei pater, *Hell.* 56; Agenoris, *Pher.* 40; Orionis, *ibid.* 3; Nauplii e Amydone, *ibid.* 13; Euryti et Cleati e Molone, *ibid.* 36; Antæi ab Hercule occisi, *ibid.* 33; Eurypylis, *ibid.* 35; Busiridis, *ibid.* 33; Neptunus Medicus in Teno insula cultus, ubi ejus statua a Telesio facta, *Philoch.* 184, 186; Hippus, *Androt.* 32; *Egæus*, *Pher.* 115.
 Nereides, Nerei filii, I, 2, 7; Argonautas per Planctas ducunt, I, 9, 25, 2; de forma provocantur a Cassiopea, II, 4, 3, 3; Nereidum ara in Cercyra a Medea exstructa, *Tim.* 7.
 Nereus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Nereus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Doride progenies, I, 2, 7, Herculi viam ad Hesperides monstrare cogitur, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Neritus, mons Ithacæ, *Acus.* 30.
 Neritus, Perelai f., e Cephalenia in Ithacam migrat, *Acus.* 30.
 Nesæa, Nereis, I, 2, 7.
 Nessus, Centaurus, ab Hercule fugit ad Evenum fl., II, 5, 4, 7; quem trajecturos portat, II, 7, 6, 5; Dejaniram

- portat, quam vitiaturus, ab Hercule transfigitur, *ibid.* § 6; ejus sanguis pro philtro, *ibid.* § 7.
- Nestor, Nelei et Chloride f., I, 9, 9, 1; apud Gerenios educatus, in perniciem fratrum servatur, I, 9, 9, 3; ducit Anaxibiam, I, 9, 10; ex ea liberi, *ibid.*; Antilochi pater, III, 10, 8, 2; Elin cum exercitu ingressus equos abigit ab Augea injuste subreptos, *Pher.* 57.
- Nestania, vicus Arcadiæ (quæ aliis est Nostia), *Ephor.* 58.
- Neuri, populus, *Ephor.* 78.
- Nice, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
- Nice, Thespii f., Nicodromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Nicesias, Alexandri assentator, *Phyl.* 8.
- Nicias, dux Atheniensium in Sicilia, *Philoch.* 112; cur nomen ejus in columna non sit inscriptum, *Phil.* 46; lapidibus a Syracusanis coopertus, *ibid.* 46.
- Nicippe, Pelopis f., Stheneli conjux, II, 4, 5, 8.
- Nicippe, Thespii f., Antimachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Nicocles, Syracusanus, cujus filia Hieroni peperit Dinomenem, *Phil.* 45.
- Nicocles, Evagoræ filius; ejus luxuria, *Theop.* 126.
- Nicocreon, Cyprius, Evagoræ insidias struxit; fugit; ejus filia, *Theop.* 111.
- Nicodemus (Centuripinorum tyrannus), *Tim.* 135.
- Nicodromus, Herculis e Nice f., II, 7, 8, 4.
- Nicomachus, Aristotelis ex Herpyllide serva filius, *Tim.* 76.
- Nicostratus, Menelai ex Helena f., III, 11, 1.
- Nicostratus, Argivus, Persarum regis adulator, *Theop.* 135.
- Nicothoe. Vide Aelopus.
- Nilus, pater Argiopæ, *Pher.* 40; Nilus fluv., terminus Asiæ et Libyæ, *Hec.* 296; de ejus fontibus et incrementis, *ibid.* 278; *Ephor.* 108, 109.
- Nilus, urbs Ægypti, *Hec.* 277.
- Ninæa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 38.
- Niobe, Phoronei e Laodice f., II, 1, 1, 5; ejus e Jove progenies, *ibid.*; *Hec.* 375; *Acus.* 11, 12.
- Niobe, Tantalii f., Amphionis uxor, III, 5, 6, 1; Latonam injuria afficit, *ibid.* § 3; punitur, *ibid.* § 6; ejus progenies, *Pher.* 102 b; *Hell.* 54; Niobe non Tantalii fuit sed Assaonis filia, Philotti uxor; a patre tentata de rupe dedit se præcipitem, *Xanth.* 13; ejus filii flammis pereunt, *ibid.*
- Nisæa, navale Megaridis a Niso appellatum, *Hell.* 47.
- Nisæus, Dionysii superioris fil., Syracusarum imperio potitur; homo crapulæ indulgens, *Theop.* 204, 213.
- Nisus, Pandionis f., III, 15, 5, 5, *Hell.* 47; Megarorum R., III, 15, 8, 1; *Philoch.* 35; a Scylla f. Minoi proditur, *ibid.* § 2.
- Nisyron, pars insulæ Co, I, 6, 2, 4.
- Noæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 51.
- Noctua. Τις γλαυκὴ Ἀθήναζ' ἤγαγε; Proverb., *Demo* 5; Noctua in tetradrachmis expressa, *Philoch.* 154.
- Nola, urbs Ausonium, *Hec.* 28.
- Nomadum Libyæ mores, *Hell.* 93.
- Nomadica Scytharum gentes, *Ephor.* 76.
- Νομοφύλακες, magistratus apud Athenienses, *Philoch.* 141 a; differunt a Thesmothetis, *ibid.* 141 b.
- Nonymna, oppidum Siciliæ, *Phil.* 54.
- Nostia, vicus Arcadiæ, *Theop.* 194.
- Notium, urbs Ionizæ, *Hec.* 220; *Theop.* 132.
- Notus, ventus, *Acus.* 3.
- Nox, rerum principium femininum, *Acus.* 1.
- Nubæ, gens Libyæ, *Ap. fr.* 115.
- Nucria, urbs Tyrreniæ, *Phil.* 41.
- Numeri orationis, quinam probandi, qui fugiendi sint, *Ephor.* 163.
- Numi ex aureis Victoriis cusi, *Philoch.* 121.
- Nycteis, Nyctei f., Labdacæ et Polydoro mater, III, 5, 5, 1.
- Nycteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2.
- Nycteus, Chthonii f., pater Nycteidis, III, 5, 5, 1; Antiope, *Pher.* 102; ob Antiope facinus et fugam se interimit; Lycum ulcisci se jubet, II, 5, 5, 6.
- Nycteus, Hyriei e Clonia f.; ejus e Polyxo progenies, III, 10, 1, 4.
- Nyctimus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375; solus e Lycaonidis servatur a Jove; eo rege diluvium fit Deucalionium, *ibid.* § 6 sq.
- Nymphæ, Jovis e Themide filiz, ad Eridanum habitantes, Herculem, Hesperidum poma investigantem, ad Nelum mittunt, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
- Nymphæ, Jovis nutrices, I, 1, 6; Hylam rapiunt, I, 9, 19, 2; Perseum instruunt adversus Gorgones protisciscentem, II, 4, 2, 7.
- Nymphæ Dodonææ, Bacchi nutrices, *Pher.* 46; Bacchum propter Junonis timorem Inoi tradunt, *Pher.* 46; a Lycurgo fugatæ ad Thetin vel Thebas profugiunt, *ibid.*; iis aram exstruit Amphictyon, *Philoch.* 13.
- Nympharum ara in Corcyra ins. a Medea exstructa, *Tim.* 7.
- Nymphæi montis crater, *Theop.* 316.
- Nyrax, urbs Celtica, *Hec.* 21.
- Nyseides, Nymphæ, Nysam habitantes, Bacchi nutrices, in stellas mutatz, Hyades vocantur, III, 4, 3, 9.
- Nysa vel Nysa, mons, I, 6, 3, 18; in Asia, II, 4, 3, 9.
- O.
- Oannes, bellua, *Ap. fr.* 67.
- Ὀβελισκολύχων, *Theop.* 299.
- Ocalea, urbs Bœotizæ, II, 4, 11, 8; *Ap. fr.* 144.
- Ocalea, Mantinei f., Abantis uxor, II, 2, 1, 1.
- Oceanides, Oceani e Tethye filiz, I, 2, 2, 1.
- Oceanus, Cæli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Tethye ter mille filiz, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11 a; pater Triptolemi, I, 5, 2; *Pher.* 12; Idyiaz, I, 9, 23, 6; Inachi, II, 1, 1, 2; *Acus.* 11; Calirrhoez, II, 5, 10, 2; Melibæz, III, 8, 1, 2; Pleionis, III, 10, 1, 1; Asopi, III, 12, 6, 5; Pithonis, *Pher.* 22; Hesionez, *Acus.* 7; Meliaz, *Acus.* 11; Oceanus Hercules fortitudinem experturus, *Pher.* 33 h.
- Ochimus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Ocolum, castellum Eretriensium, *Theop.* 161.
- Ocypete, al. Ocypode, al. Ocypthoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
- Ocypete, Danaï ex Pieria f., Lampi sponsa, II, 1, 5, 8.
- Ocypete, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Odessus, urbs ad Pontum, *Ap. fr.* 137.
- Odrysses, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
- OEagri [Apollinis] e Calliope progenies, I, 3, 2, 1.
- OEanthe, urbs Locrorum, quam OEanthiam nominat, *Hec.* 82, 83.
- OEanthia i. q. OEanthe, *Hec.* 82; *Hell.* 106.
- OEax, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
- OEbalus, Perieris f., III, 10, 4, 5; Arenæ pater, III, 10, 3, 5; ejus e Batia progenies, III, 10, 4, 5; pater Icarii, *Pher.* 90.
- OEbotas, Dymæus, Olympionica, *Philoch.* 6.
- OEchalia, urbs [Thessaliæ], Euryto rege ab Hercule captur, II, 6, 1, 1; II, 7, 8; *Pher.* 34.
- OEandantium, urbs Illyricorum, *Theop.* 203; incolæ OEandantes, *Hec.* 66.
- OEidipus, Laii ex Iocasta f., expositus (in Sicyonia regione, *Androt.* 31), a Polybi pastoribus servatus, a Peribæa educatur; de origine dubius, Delphos adit, et, ne in patriam redeat, monitus, Thebas ignarus adit, Laium occidit; Thebas a Sphinge liberat [cum magna sociorum

- manu, *Philoch.* 174]; rex sit, matrem ducit; comperto incesto Athenas abiit [*Androt.* 31]; ejus et uxores et liberi [*Pher.* 48]; in eos diræ, III, 5, 7, 3 sqq.
- OEe, Cephalii filia, Charopis uxor, *Philoch.* 75.
- OEe, demus Pandionidos tribus, *ibid.*
- OEne, Danae e Crino f., Arbeli sponsa, II, 1, 5, 9.
- Οὐναῖοι τὴν χαράδραν. Proverb., *Demo* 6.
- OEne, s. OEne, urbs Argivorum, *Hec.* 343.
- OEneis tribus, *Ephor.* 37.
- OEneus, Aegypti e Gorgone f., Podarces sponsus, II, 1, 5, 8.
- OEneus, fil. Phytii, pater Aetoli, *Hec.* 341.
- OEneus, Porthaonis f., Calydonis R. primus a Baccho vitem accipit; ejus ex Althæa et Peribora progenies, primitias diis offerens, Dianæ obliviscitur; ad aprum, ab hac irata missum, conficiendum invitat principes, I, 8, 1, sq.; regno privatur, I, 8, 6, 1; *Pher.* 83; ab Agrii filiis necatus, OEne urbi nomen dat, I, 8, 6, 3; excipit Herculem, II, 7, 6, 3; Alcæonem, III, 7, 5, 5.
- OEne, urbs Argolidis, ab OEneo vocatur, I, 8, 6, 3.
- OEnomaus, Hippodamiæ pater, II, 4, 2, 1; ejus mors, *Pher.* 93.
- OEnomaus, Steropen ducit, III, 10, 1, 2.
- OEne ins., unde Aëgina dicta? III, 12, 6, 7; cf. *Pher.* 78.
- OEnone, Cebrenis f., Alexandri conjux, III, 12, 6, 1; artem vaticinandi a Rhea ducta, marito, ne in Græciam eat, persuadere nequit; ei vulnerato mederi non vult, post ejus mortem se suspendit, *ibid.*; mater Corythi, *Hell.* 126.
- OEnopion, I, 4, 3, 4; Bacchi f., *Theop.* 295.
- OEnotri ab OEnotro nominati, *Pher.* 85; primi Italiam incolunt, *Ant.* 3; Elymos Italia pellunt, *Hell.* 53; Siculos ejiciunt, *Ant.* 1.
- OEnotria, ejus urbes, *Hec.* 30 sqq.; ejus termini, *Ant.* 6.
- OEnotrus, Lycaonis progenies, in Italiam migrat, *Pher.* 85.
- OEnus, oppidum Iaconicum, *Androt.* 58.
- OEnussæ, insula Chio vicina, *Hec.* 100.
- OEonus, Licymni f., ab Hippocoontidis necatur, II, 7, 3, 2.
- OEstrebes, Herculis ex Hesychia f., II, 7, 8, 6.
- OEsyme, Thraciæ civitas, *Ephor.* 174.
- OEta mons, II, 7, 7, 13; *Ephor.* 10.
- OEtylus, Amphianactis f., *Pher.* 89.
- OEum. Duo sunt hujus nominis in Attica demi, *Philoch.* 76.
- Ogyges quo tempore vixerit, *Philoch.* 8; *Hell.* 62; *Acus.* 14.
- Ogygia, Amphionis e Niobe f., *Hell.* 54; Dianæ telis perit, III, 5, 6, 1.
- Ogygiæ, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
- Oicles, Argivus, Amphiarai pater, I, 8, 2, 4; Alcæonem insaniens excipit, III, 7, 5, 3; Herculis in expeditione contra Trojam socius perit, II, 6, 4, 1.
- Οἰκουρις ὅρις in templo Minervæ, *Phyl.* 74.
- Oileus, Ajacis pater, III, 10, 8, 2.
- Oleæ Minervæ sacræ, *Androt.* 45; *Ister* 27.
- Olenias, OEnei f., a Tydeo fratre occiditur, I, 8, 5, 3; *Pher.* 83.
- Olenus, Anaxithæ et Jovis filia, *Ister* 41.
- Olenus, urbs ab Oleno nominata, *Ister* 41; *Hell.* 111; *Ap. fr.* 166.
- Oleum ex lacte, quo Pæones unguuntur, *Hec.* 123.
- Olius, Agenoris filius, Lycæ pater, *Pher.* 20.
- Olizon, urbs Thessaliæ, *Hec.* 110.
- Olyca, urbs Macedoniæ, *Theop.* 60.
- Olympia, festum in Olympo Thessaliæ agi solitum, *Ap. fr.* 35.
- Olympias, Alexandri mater, genus retulit ad Pyrrhum; Achilles filium, *Theop.* 232.
- Olympici templi procuratio primum erat Achæis, deinde Eleis, *Ephor.* 15.
- Olympicum certamen ab Hercule instituitur, II, 7, 2, 6; ab Iphito, *Ephor.* 15.
- Olympus, Hercules ex Eubœa f., II, 7, 8, 4.
- Olympus, Marsyæ pater, I, 4, 2, 1.
- Olympi montes sex, *Ap. fr.* 35.
- Olympusa, Thespîi filia, Halocratis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Olynthiacum bellum, *Philoch.* 132.
- Omarium, urbs Thessaliæ, *Theop.* 153.
- Ὀμῆροι (obsides) unde dicti, *Theop.* 38.
- Ὀμογάλακτες, *Philoch.* 92, 93.
- Ὀμολώιος Jupiter, *Ister* 10.
- Omphace, urbs Siciliæ, *Philoch.* 21.
- Omphale, Iardani f., Lydiæ R. Trmoli conjux, Hercule emto servo utitur, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; volens Hercules apud Omphalen remansit, *Ephor.* 9; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 10.
- Onaris, dux Bisaltarum in bello contra Cardianos, *Charon* 9.
- Onchestus, Megarei pater, *Hell.* 47.
- Onchestus, Agrii f., Diomedem fugiens, in Peloponnesum venit, I, 8, 6, 1.
- Onchestus, urbs, III, 15, 8, 1; in ea templum Neptuni, II, 4, 11, 2.
- Onesippus, Herculis e Chryseide f., II, 7, 8, 3.
- Oniabates, urbs Aegypti, *Hec.* 271.
- Onites, Herculis e Deianira f., II, 7, 8, 9.
- Onocarsis, Thraciæ locus amenissimus, *Theop.* 33.
- Onomarchus Phocensis, puerorum amoris deditus, *Theop.* 182; templi Delphici donaria diripit, *Ephor.* 155; Coroneam capit, *ibid.* 153.
- Opheltæ, Lycurgi f., I, 9, 14.
- Ophryneum, urbs Troadis, *Androt.* 12.
- Opiæ, populus Indiæ, *Hec.* 175.
- Opici cum OEnotris Siculos ex Italia expellunt, *Ant.* 1; Campaniam habitant; iidem et Ansones appellantur, *Ant.* 8.
- Opis, virgo Hyperborea, I, 4, 5.
- Opleus, Neptuni f., I, 7, 4, 2.
- Opus, urbs Locridis, *Hell.* 57; *Ap. fr.* 148.
- Oræ maritimæ ad locorum descriptionem præcipua opera, *Ephor.* 56.
- Orbitæ, gens Indica, *Ap. fr.* 116.
- Orbis terrarum forma et divisio, *Ephor.* 38.
- Orchomenus in Thessalia, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Minyarum urbs in Bœotia, *Theop.* 264; Gratiarum culta celebris, *Ephor.* 68; ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Eurypyli f., Pheretis pater, *Acus.* 27.
- Orchomenus, Minyæ pater, *Pher.* 84.
- Orchomenus [Phocensis], Elaræ pater, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5.
- Orchomenus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375.
- Orci galea, *Pher.* 26.
- Orestæ, gens Molossica, *Hec.* 77.
- Oreste, urbs Eubœæ, *Hec.* 107.
- Orestes, Agamemnonis f., II, 8, 2, 5; ejus nutrix, *Pher.* 96; matrem occidit, *Hell.* 83; de eo judicium in Areopago, *Hell.* 82, 83; a Furiis actus in templum Dianæ fugit, Orestæ urbi nomen dat, *Pher.* 97; Tisamenî pater, II, 8, 2, 4.
- Orestes, coloniam in Æolidem ducit, *Hell.* 114.
- Orestes, Acheloi f., I, 7, 3, 5.
- Oresteum urbs ab Oreste nominata, *Pher.* 97.

Crestheus, Deucalionis filius, Phytii pater, in Ætoliam venit, *Hec.* 341.
 Oreus, urbs Eubœæ, *Ap. fr.* 146.
 Oreus in Eubœa, quo Athenienses coloniam deduxerunt, *Theop.* 164.
 Orgalema, urbs ad Istrum, *Hec.* 152.
 Ὀργαλέμα, *Philoch.* 94.
 Orgia, hujus vocis etymologia, *Ap. fr.* 11
 Orgomenæ, urbs Illyriæ, *Hec.* 152.
 Oria, Thespii f., Lanomenis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Orichalcum a quo nominatum? *Theop.* 177.
 Oricus, urbs Epiri, *Ap. fr.* 145; *Hec.* 75; a Colchis habitata, *Tim.* 53.
 Orion, Neptuni ex Euryale f., *Pher.* 4; *Ister* 37; a Diana necatur, I, 4, 3, 1.
 Orita, gens Indica, *Ap. fr.* 121.
 Orithyia, Erechthei e Praxithea f., *Phanod.* 3; a Borea rapitur, *Acus.* 23; *Pher.* 104; III, 15, 1, 2; III, 15, 2, 1; ejus progenies, *Acus.* I, 1; *Apoll.* I, 1.
 Ormenium, oppidum, Amyntori paret, II, 7, 7, 5.
 Oromasdes, *Theop.* 71.
 Orontes, cum quo Evagoras transigit, *Theop.* 411.
 Orontopagas, sub Dario tribunus, *Pher.* 113.
 Orpheus, Œagri f., al. Apollinis, ejus cantus. Eurydicen, uxorem frustra ex inferis petit, I, 3, 2; Argonauta, I, 9, 16, 8 (non fuit inter Argonautas, *Pher.* 63; Argonautas a Sirenibus detinet, I, 9, 25, 1; a Mænadibus dilaceratus, ad Pieriam sepultus est, I, 3, 2, 3; vates fuit, *Phil.* 190, 191; Orpheus in Thracia fuit nullus, *Androt.* 36; eodem tempore quo Idæi Dactyli in Europam cum Minoe transierunt, ceremonias et mysteria in Græciam transducit, *Ephor.* 65; Dorionis pater, *Hell.* 6.
 Orsadicæ, Cinyræ e Metharmæ f.; ei irascitur Venus, III, 14, 3, 4.
 Orseis, Nympha, Hellenis uxor, I, 7, 3, 1.
 Orsilochus, Polybi frater, pater Medusæ, *Pher.* 47.
 Ortyia, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
 Orthagoras, vates, Timoleonis amicus, *Ephor.* 156; *Tim.* 130, 131.
 Orthus, Typhonis ex Echidna progenies, Geryonis canis, II, 5, 10, 3; ab Hercule necatur, *ibid.* § 6.
 Ortygia Arethusa fonte clara, *Tim.* 52.
 Ortygia, antiquum nomen Deli ins., *Phanod.* 1.
 Osciophori, *Philoch.* 44; a Theseo electi, *Ister* 13.
 Osciophoria a Theseo instituta, *Demo.* 4.
 Osiris, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80; a sacerdotibus nominatus Hysiris, *Hell.* 154.
 Ossa, mons, I, 7, 4, 5.
 Ostones magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ostracismus, *Androt.* 5; *Philoch.* 79 b.
 Othreis, Hellenis uxor, ejus progenies, *Hell.* 10.
 Othrys mons, *Pher.* 75; *Hell.* 16.
 Otiees in Cypro, *Ephor.* 134.
 Otus, Neptuni f. (cum fratre Ephialte: Aloidæ), Dianam procat, I, 7, 4, 5.
 Oxyartes, Persa, *Phyl.* 35.
 Oxylus, ab Ætolo oriundus, Heraclidas in reditu efficiendo adjuvat, *Ephor.* 15; II, 8, 3, 5; in Elidis regnum restituitur, *Ephor.* 15, 16; ejus statua in foro Eleorum, *ibid.* 29.
 Oxylus, Martis a Prologenia f., I, 7, 7, 2.
 Oxyporus, Cinyræ e Metharmæ f., III, 14, 3, 4.
 Oxythemis Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.

P.

Pactyas, Lydius, Mitylenam, inde in Chium profugit; a Cyro capitur, *Charon.* 1.
 Pactye, oppidum Chersonesi Thraciæ, *Hell.* 88.

Padalirii sepulcrum in Daunia, *Tim.* 15; Padalirius oracula dat, *ibid.*
 Padus; locorum circa hunc Timæus ignarus, *Tim.* 41.
 Pæan. Ie Pæan, exclamatio eorum qui pugnam iuturi sunt. Ejus origo, *Ephor.* 70.
 Pæaniensium demi duo, *Ister* 31.
 Pæones brytum bibunt et parabiam; oleo ex lacte unguuntur, *Hec.* 123; pocula ex bovum cornibus confecta, *Theop.* 43.
 Pæonidarum demus, *Ister* 31.
 Pagæ, locus Megaridis, *Hell.* 72.
 Pagasæ, navale Phææorum, *Theop.* 61.
 Palæmon. Vide Melicertes.
 Palæmon, Hercules ex Autonoe f., II, 7, 8, 12
 Palæmon, Vulcani s. Ætoli f., I, 9, 16, 8.
 Palamedes, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
 Παλῆμονες, *Theop.* 146.
 Palladium, signum, Ilo cœlitus datum; ejus historia, III, 12, 3, 4; nominis origo, *Pher.* 101; Palladia plura fuerunt, *Phyl.* 79; judicium ad Palladium, *Phanod.* 12.
 Pallantidas quomodo Theseus interemerit, *Philoch.* 36.
 Pallas, dea. Vide Minerva.
 Pallas, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus e Styge progenies, I, 7, 4.
 Pallas, Gigantum unus, cujus occisi pelle se induit Minerva, I, 6, 2, 3.
 Pallas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Pallas, Pandionis f., III, 15, 5, 5. Vide Pandionidæ.
 Pallas, Tritonis f., a Minerva occiditur; ejus simulacrum Palladium, III, 12, 3, 6 sqq.
 Pallene, I, 6, 1, 3.
 Pallene, demus Atticæ, *Androt.* 42.
 Pammion, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Pamphaes, Ionius, Theoccharidæ f., Cersi amicus, cui argentum præbet; postea ab eo in summo honore habetur, *Xanth.* 19, p. 41.
 Pamphilus, Agimii fil., *Ephor.* 10.
 Pamphyl, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80.
 Pamphylia, Mopsi filia, *Theop.* 111.
 Pamphylia a qua nomen habeat, *Theop.* 111.
 Pamphylus, Agimii f., bello Heraclidarum cum Peloponnesiis occidit, I, 8, 3, 5.
 Pan, Jovis e Thymbride f., Apollinem docet artem vaticinandi, I, 4, 1, 3.
 Panactum, castellum Atticum, *Androt.* 8.
 Panathenæa ab Erichthonio instituta, *Hell.* 65; *Ister* 3, 7; *Pher.* 20; *Androt.* 1; *Ap.* III, 14, 6, 9; ab Ægeo celebrantur, III, 15, 7, 4.
 Pandion, Ægypti ex Hephæstina f., Callidicen sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Pandion I, Erichthonii e Pasithea f., Atticæ R. Sub eo Bacchus et Ceres in Atticam veniunt; Tereo, bello adversus Labdacum, socio, filias deinceps in matrimonium dat; ejus ex Zeuxippe progenies, I, 14, 7 sqq.
 Pandion II, Cecropis II e Metiadusa f., Atticæ R.; a Metionidis pulsus Megaram fugit, Peliam ducit, a Pyla regnum accipit, III, 15, 5, 4 sq.; ab eo Pandionidæ.
 Pandion, Phinei e Cleopatra f., a patre excæcatur, III, 15, 3, 1.
 Pandionidæ, Pandionis filii, post patris obitum Athenas reversi Metionidas pellunt, res inter se partiuntur, III, 15, 6.
 Pandora, prima femina, Pyrrhæ ex Epimetheo mater, I, 7, 2, 1.
 Pandorus, Erechthei f., III, 15, 1, 2; *Phanod.* 3.
 Pandosia, urbs Cassiopeæ, *Theop.* 49, 228.
 Pandosia, Lucanorum urbs, in qua Alexander, rex Epiri, occubuit, *Theop.* 233.
 Pandrosium, in Attica, III, 14, 1, 4.

- Pandrosus, Cecropis ex Agraulo filia, III, 14, 2, 1; Erichthonium a Minerva acceptum custodit, III, 14, 6, 6.
- Pangæus, Thraciæ m., III, 5, 1, 7.
- Panhellenes, *Ap. fr.* 172.
- Panope, Nereis, I, 2, 7.
- Panope, Thespii f., Threpsippæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Panopei, quorum tyrannus Tityus, *Ephor.* 70.
- Panopeus, contra Teleboas it cum Amphitryone, II, 4, 7, 3.
- Panoptes. *Vide* Argus.
- Pantacles vel Panteucles, Munychi pater, *Hell.* 71.
- Pantæni filius, Periclis adversarius, *Theop.* 98.
- Pantica, Cypria, puella formosissima a Monimo in matrimonium petita, *Phyl.* 18.
- Panticape (in Scythia), *Ephor.* 78.
- Paphlagones, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; iis imperat Phineus, *Pher.* 68.
- Paphlagonia in multas ditiones divisa, *Theop.* 201.
- Paphus, urbs Cypri, a Cinyra conditur, III, 14, 3, 4.
- Parabia ex milio et conyza facta bibitur a Pæonibus, *Hec.* 123.
- Paralus, sacra triremis, *Philoch.* 130 a, b.
- Paralus heros, a quo paralus navis nomen accepit, *Phyl.* 38.
- Parasiti Herculis, *Clitod.* 11; *Philoch.* 156.
- Parcæ, Jovis filiæ, I, 3, 1, 2; in Gigantomachia, I, 6, 2, 5; Typhonem fallunt, I, 6, 3, 10; mortem Meleagro prædicunt, I, 8, 2, 1; quid annuerit Alcestidi? I, 9, 15, 2.
- Παρέγγρατοι, Athenis, *Philoch.* 90.
- Parix, Nymphæ, e Minoe liberi, III, 1, 2, 6.
- Παραμίδες, modi citharædici, *Ap. fr.* 210.
- Pariani cum Lampsacenis de finibus contendunt, *Charon* 10.
- Paricane, urbs Persica. *Hec.* 180.
- Pariorum colonia Pharus, *Ephor.* 150; Pariorum fides, *ibid.* 107.
- Paris s. Alexander, Priami f. ex Hecuba, expositus servatur, ad parentes redit, III, 12, 5, 7; Oenonen ducit, III, 12, 6, 1; contra hujus auctoritatem Græciam petit, Helenam rapit; ejus mors, III, 12, 6, 2 sq.; *Acus.* 26; de ejus nominibus, III, 12, 5, 9; Arisbam ducit, Merope f., *Ephor.* 21; ex Oenone pater Corythi, *Hell.* 126; ab Achille et Patroclo in Thessalia ad Sperchium fluvium pugna vincitur, *Ister* 12.
- Paris, Lysimachi amicus, *Phyl.* 6.
- Parnasii, *Ephor.* 70.
- Parnasiorum tyrannus Pytho, *Ephor.* 70.
- Parnassus mons, *Hell.* 94; *Pher.* 63.
- Parnassus heros monti nomen cedit, *Hell.* 94.
- Paropamisus, mons Indiæ, *Ap. fr.* 117.
- Paropotamii, vicus Bæotiæ, *Theop.* 264.
- Paros, ins. a Minois filiis habitatur, II, 5, 9, 3; sacra Græciis a Minoe in illa facta, cum more inde ducto, III, 15, 7, 7; ab Miltiade vastata, *Ephor.* 107.
- Parparon, regio in Asia Eolica, *Ap. fr.* 52; *Androt.* 9.
- Parthaon. *Vide* Porthaon.
- Παρθέναι, Erechthei filiæ sex, *Phanod.* 3.
- Partheniæ qui fuerint, *Ant.* 14; *Ephor.* 53; seditionem movent, *ibid.* 53; Achivis in Italia contra barbaros bellum gerentibus auxiliantur, et conduunt Tarentum, *ibid.*
- Parthenius mons, II, 7, 4, 1; III, 9, 1, 4.
- Parthenopæus, Milanionis al. Martis ex Atalante f., III, 9, 2, 9; unus VII ducum, III, 6, 3, 3; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ab Amphidico s. Periclymeno necatur, III, 6, 8, 2; Promachi pater, III, 7, 2, 5.
- Parthenopæus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus progenies, *ibid.*
- Parthenope, Stympali f., Everis ex Hercule mater, II, 7, 8, 12.
- Parthus, urbs Illyriæ, *Ap. fr.* 66.
- Paseas, Argivus, qui Macedonum partibus favebat, *Theop.* 257.
- Pasiphae, Solis et Perseide f., Minois uxor, III, 1, 2, 6; I, 9, 1, 6; Asterii s. Minotauri e Tauro, quocum Dædali (III, 1, 4, 2; III, 15, 9, 2) ope congressa erat, mater; dolo utitur ad amplexus mariti pellicibus perniciosos reddendos, III, 15, 1, 5.
- Pasithea, Nais Nympha, uxor Erichthonii, III, 14, 6, 10.
- Passanda, locus in Thracia, *Ephor.* 88.
- Passargadæ, *Ap. fr.* 138.
- Patara, urbs Lyciæ, *Hec.* 242.
- Patarmides, rex Aegypti, *Hell.* 151.
- Patarus, filius Apollinis et Lyciæ, *Hec.* 242.
- Patrasis, urbs Pontica, *Hec.* 198.
- Patro, Thespii f., Arehemachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
- Patroclus, Herculis e Pyrippe f., II, 7, 8, 6.
- Patroclus, Menœtii f., III, 10, 8, 2; Clysonymo necato, cum patre ad Peleum fugit, Herculis adversus Trojam comes, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57; Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Patrous Jupiter. *Vide* Jupiter.
- Patroclus Aegyptiacæ classi a Ptolemæo Lagi filio [vel Ptol. Philadelpho] præfectus Atheniensibus contra Antigoni Gonatam auxiliatur, *Phyl.* 1.
- Pausanias, qui una cum Philippo regno Macedoniæ potiturus erat, *Theop.* 32.
- Pausanias, Themistoclem in prodicionis societatem vocat; *Ephor.* 114.
- Pax, Jovis f., I, 3, 1, 2.
- Pazates, magorum nomen, *Xanth.* 29.
- Pedaritus harmosta, *Theop.* 9.
- Pedias, Menytis f., Cranai uxor, III, 14, 5, 2.
- Pegasis s. Pedasis Nympha, III, 8, 1, 3.
- Pegasus, equus alatus, Medusæ e Neptuno proles, II, 4, 2, 12; Bellerophontem, Chimeram interfecturum, per aerem velat, II, 3, 2, 1.
- Pelagon, Asopi e Metope f., III, 12, 6, 5.
- Pelagon, Phocensis, e cujus armentis (*Hell.* 8) bos Cadmum ad locum urbis condendæ ducit, III, 4, 1, 2.
- Pelasgi, unde nomen traxerint, II, 1, 1, 7; *Philoch.* 8; Dodonum hostes, I, 9, 18, 1; a prima stirpe Arcades, quomodo magnum sibi nomen comparaverint, *Ephor.* 54; Athenarum arcem muro circumdant; ejus rei mercedem accipiunt regionem sub Hymetto monte; inde ab Atheniensibus injustè expelluntur, *Hec.* 362; a Græcis patria expulsi in Italiam transgrediuntur, Crotonem urbem capiunt; Tyrreniæ regioni nomen dant, *Hell.* 1; in Italia Ligures sedibus expellunt, *Phil.* 2.
- Pelagias; antiquum nomen Peloponnesi, *Acus.* 11; *Ephor.* 54.
- Pelagiotis, II, 4, 4, 1; *Hell.* 28.
- Pelagus, Jovis e Niobe f., *Acus.* II, 12; al. indigena, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; ejus e Melibora al. Cyllene progenies, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375; e Dejanira pater Lycaonis, *Pher.* 85.
- Pelagus, Triopæ f., cum Iaso regnum dividit; quæ ei regio contigerit, *Hell.* 37; ex Menippe pater Phrastoris, *ibid.* 1; Larissæ pater, *ibid.* 29.
- Peleus, Phthiota, Eæci ex Endeide f., III, 12, 6, 8; amicus non vero frater Telamonis, *Pher.* 15; Argonauta, I, 9, 16, 8; Phloci a Telamone casi consocius, ab Aëco pellitur, III, 12, 6, 12; ad Eurytionem fugit, Pythiæ parte potitur, Antigonom ducit, ex ea progenies, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16, 17; cum Atalante certat, III, 1, 3, 3.

- 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eurytionem imprudens necat, ab Acasto lustratur, III, 13, 2, 1 *sq.*; Astydaniæ amores recusat, III, 13, 3, 2; ab ea coram Acasto marito stupri accusatus, ab hoc inermis in venatione relinquitur, *ibid.* § 4 *sq.*; in Centauros incidens a Chirone servatur, *ibid.* § 9; Thetin ducit, III, 13, 5, 1; *ibid.* 16; filium e Thetide immortalē reddi impedit, III, 13, 6, 2; Iolcum expugnat, *ibid.* 18; Astydaniæ ulciscitur, III, 13, 7; Polymelæ pater, III, 13, 8, 5; Menæcium et Patroclum excipit, *ibid.*
- Pelia, Pylæ f., Pandionis II uxor, III, 13, 5, 3.
- Pelias, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; Sidero novercam interimit; Junonem contemnit; cum Neleo fratre iurgia habet, I, 9, 8, 1 *sq.*; *Pher.* 56; in Thessalia habitat; ejus ex Anaxibia al. Philomachie liberi, I, 9, 10; cui dare voluerit Alcestidem filiam, I, 9, 15, 1; Iolci post Cretheum R., I, 9, 16, 1; tutor Jasonis, *Pher.* 59; ex oraculo ad aureum vellus petendum Jasonem mittit, I, 9, 16, 5; Æsonem cum uxore et f. perdit, I, 9, 27, 1; Medæa dolis interficitur, I, 9, 27, 4; ludi in ejus honorem facti, III, 9, 2, 4.
- Πελία, catus ligneus, *Ap. fr.* 227.
- Pelion mons, II, 5, 4, 5; III, 13, 3, 5.
- Pelopia, Cygni e Marte mater, II, 7, 7, 5.
- Pelopia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.*; *Pher.* 102, 6.
- Pelopia, Pelææ f., I, 9, 10.
- Peloponnesiaci belli caussæ, *Ephor.* 119.
- Peloponnesii Heraclides superant, II, 8, 2, 5.
- Peloponnesus paret Phoroneo, Apidi, a quo Apia dicitur, II, 1, 1, 5; Tisameno, II, 8, 2, 5; a Pelasgis habitata Argos vocatur, II, 1, 2, 1; Heraclidarum tempore peste vexatur, II, 8, 2, 2; Peloponnesus universa antiquissimis temporibus a barbaris habitata, *Hec.* 356.
- Pelops, Elei f., II, 5, 1, 7; Tantali e Clytia f., *Pher.* 93; Hippodamiam ducit, *ibid.*; *Theop.* 339; Cillam urbem condit, *ibid.*; Myrtilum in mare deiecit, *Pher.* 93; pater Lysidices, II, 4, 5, 4; Nicippes, II, 4, 5, 8; Atrei et Thyestis, II, 4, 6, 5; *Hell.* 42; Coprei, 5, 1, 7; Chrysippi, a Laio, quem exceperat, rapit, III, 5, 5, 12; *Hell.* 42; Alcathoi, III, 11, 7, 2; Pitthei, III, 15, 7, 1; Amphibia, *Pher.* 31; Mytilenes, *Hec.* 101; Argii, *Pher.* 93; Arcadiam debellat, Stymphalum necat, Helladi sterilitatem parat, III, 12, 6, 10; ei ab Hercule ara extruitur, II, 7, 2, 6; Pelops Paphlagonius fuit, *Ister* 59.
- Pelor, quinque Spartorum superstitem unus, III, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 44.
- Penates Romanorum; de eorum forma et habitu, *Tim.* 20.
- Peneleus, Leiti f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Peneleus, Hippalmi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Penelope, Icarii e Peribœa f., *Pher.* 90; Ulyssis uxor, III, 10, 6, 1; III, 10, 9, 3.
- Penestæ, Thessalorum servi, *Theop.* 134.
- Peneus fl. in Elide, ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3.
- Peneus, Menippæ, Pelasgi uxoris, f., *Hell.* 1; Hypsei pater, *Pher.* 9; Iplidis pater, *Hell.* 10.
- Pentaploa, poculi species, *Philoch.* 43.
- Pentathlus, Caidius, dux coloniarum in Siciliam deductæ, *Ant.* 2.
- Penthesilea cur Trojam venerit, *Hell.* 145.
- Pentheus, Echionis ex Agave f., post Cadmum Thebarum R. a matre, Bacchico furore correpta, dilaniatur, III, 5, 2, 2.
- Penthiilus, Bori f., ex Anchirrhoe pater Andropompi, *Hell.* 10.
- Peparethiorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 132.
- Pepinum, urbs Laconica, *Ap. fr.* 139.
- Pephredo, Phorei f., II, 4, 2, 3; *Pher.* 26.
- Peplum a Minerva Harmoniæ datum, postea a Polynice Argiæ, *Hell.* 12.
- Perdiccas, Alexandri amicus; gymnycorum exercitiorum studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
- Perdiccas, [qui ante Archelaum regnavit] quot annos regnaverit, *Theop.* 31; *Philoch.* 103.
- Perdix, Dædali soror; Tali mater, III, 15, 9, 1.
- Peregrinorum militum exercitus in Corinthio [Ξενικόν ἐν Κορίνθῳ], *Philoch.* 150.
- Perelaus, pater Ithaci et Neriti, *Acus.* 30.
- Pereus, Elati e Laodice f., Nemææ pater, III, 9, 1, 2.
- Pergamum ab Apolline et Neptuno muris cingitur, *Hell.* 136.
- Pericles, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Periander imperium tyrannicum instituit, *Ephor.* 106; quomodo auream statuam deo Olympiæ dedicaverit, *ibid.*; controversiæ inter Athenienses et Mytilenæos judex, *Ap. fr.* 78; Achilleum extruit, *Tim.* 49.
- Periapis, Pharetis f., Patrocli e Menæcio mater, III, 13, 8, 5.
- Peribœa, Alcathi f., Telamonis uxor, III, 12, 7, 2.
- Peribœa, Hippanoi f., OEnai conjux, I, 8, 4.
- Peribœa, Nympha Nais, Icarii conjux, III, 10, 6, 1.
- Peribœa, Polybi uxore, a pastoribus accipit infantem inventum, qui erat Laii f., OEdipum appellat, educat, III, 5, 7, 3.
- Pericles, Lyciorum rex, *Theop.* 111.
- Periclis in gerenda rep. adversarius Pantæni filius, *Theop.* 98; Eubram subigit, *Philoch.* 89; Samum obsidione cingit, *Ephor.* 117; quum viginti talenta in res necessarias a se impensa diceret, a Lacedæmoniis putatur Cleandridem et Plistoanactem corrupisse, *Ephor.* 118; quum rationes populo reddere non posset, Alcibiadis utitur consilio, *ibid.* 119; oratione Athenarum potestatem demonstrans suadet Atheniensibus, ne Lacedæmoniorum postulatis cederent, *ibid.*; Olympius dictus, *ibid.*
- Pericles, unus imperatorum Atheniensium in prælio ad Arginusas, *Philoch.* 121.
- Periclymenus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; e Pisidice pater Bori, *Hell.* 10; formam mutandi facultate a Neptuno præditus; ab Hercule cum fratribus cæditur, *ibid.* § 2 et II, 7, 3, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; persequitur Amphiarum, III, 6, 8, 6.
- Periclymenus, Neptuni f., Parthenopæum necat, III, 6, 8, 2.
- Perieres, Æoli al. Cynortæ f., I, 7, 3, 4; III, 10, 4, 5; Messeniæ R. Gorgophonem ducit, I, 9, 5; III, 10, 3, 4; pater Apharei et Leucippi, III, 10, 4, 5; OEBali, *ibid.*; Bori, III, 13, 1, 2.
- Perieris, Menœcei auriga, Clymeno vulnerato, patriæ malum parat, II, 4, 11, 2.
- Perigune (?), Sinidis f., Thesei uxor, *Pher.* 109.
- Perilaus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Perimede, Æoli f., Acheloi conjux, I, 7, 3, 4.
- Perimede, Licymnii conjux, soror Amphitryonis, II, 4, 6, 6.
- Perimede, Eurysthei f., ab Atheniensibus immolatur, II, 8, 1, 3.
- Perinthi obsessio, *Ephor.* 157.
- Periphas, Euryganiæ pater, *Pher.* 48.
- Periphas, Ægypti e Gorgone f., Actææ sponsus, II, 1, 5, 8.
- Periphetes (Corynetes dictus) Vulcani ex Anticlea f., ad Epidaurum habitans prædo, clava spoliatur a Theseo.

- III, 16, 1, 3.
 Peristhenes, Aegypti e Caliande f., Electrae sponsus, II, 1, 5, 8.
 Peristhenes, Damastoris filius, Androthoes uxor, Dictyis et Polydectae pater, *Pher.* 13, 26.
 Περσίζυγος qui vocetur, *Ister* 32.
 Perithoë, demus Oeneidis tribus, *Ephor.* 37.
 Pero, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; *Pher.* 75; conjux Biantis, I, 9, 13, 1.
 Pero, Asopi fl. e Neptuno mater, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22.
 Perrhaebi, populus Thessaliae, *Hec.* 114.
 Persarum reges in itineribus in regni oppidis cornis excipiunt, in quas ad minimum viginti talenta impendeunda sunt, *Theop.* 124; Persarum in Aegyptum descensus, *Theop.* 125; Persae et Phoenices Carthaginienses movent, ut classe Siciliam aggrediantur, *Ephor.* 111.
 Perseis, Solis uxor, I, 9, 1, 6; III, 1, 2, 6.
 Persephonen Theseus et Pirithous ex orco abducere volunt, *Hell.* 74.
 Persephone, Minyae f., uxor Amphionis, mater Chloridis, *Pher.* 56.
 Perseptolis Telemachi e Nausicaa f., *Hell.* 141.
 Perses, Cnii f., I, 2, 2, 4; Hecates ex Asteria pater, I, 2, 4.
 Perses, regnum Aetæe fratri eripit, a Medea necatur, I, 9, 28, 6.
 Perses, Persei f., apud Cepheum a patre relictus; a quo reges Persarum descendunt, II, 4, 5, 1.
 Perseus, Jovis e Danae f., ab avo in mare præcipitatus, a Dictye servatur, II, 4, 1, 3; a Polydecte ad caput Medusæ petendum mittitur, II, 4, 2, 2; *Pher.* 26; iter eo, *ibid.* sqq.; Medusam necat, II, 4, 2, 11; Andromedam liberat, Phineum interficit, II, 4, 3, 5; Scriphum revertitur; Polydecte in lapidem mutato, Dictyn regem facit; arma e Nymphis accepta Mercurio dat; caput Medusæ Palladi; Argos venit; avum imprudens necat; regno cum Megapenthe mutato, Tiryntem obtinet; Mideam et Mycenae tenet; nomen dat Mycenis; ejus ex Andromeda liberi, II, 4, 3, 7 sqq.; pater Gorgophones, I, 9, 5; III, 10, 3, 4.
 Perseus, Nestoris f., I, 9, 10, 3.
 Persæ reges a Perse descendunt, II, 4, 5, 1.
 Petheus, Menesthei pater, III, 10, 8, 2.
 Peucei, populus Iapygiæ, *Hec.* 66.
 Peucestes, Demetrii Polior. amicus, *Phyl.* 6.
 Peuceliantes, populus OEnotris vicinus, *Hec.* 57.
 Peucetii a Peucetio nominati, *Pher.* 85.
 Peucetius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; in Italiam migrat, *Pher.* 85.
 Phacussa, insula prope Atticam, *Hec.* 281.
 Phacussa, vicus inter Aegyptum et mare Rubrum, *Hec.* 281.
 Phaeaces, Corcyrae incolae, I, 9, 25, 3; ex Urani sanguinis guttis orti, *Acus.* 29.
 Phaëax, quem Theseus a Sciro accepit prae rectorem, *Philo.* 41.
 Phaeax, Neptuni et Corcyrae f., *Hell.* 45.
 Phadimus, Amphionis e Niobe f., telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phædra, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6.
 Phæo, Hyas, *Pher.* 46.
 Phasyle [i. q. Asyle], Hyas, *Pher.* 46.
 Phaethon, Tithoni f., Astynoi pater, III, 14, 3, 2.
 Phaethon, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Phagres, urbs Thraciae, *Hec.* 126.
 Phalarcus cum Onomarcho templi Delphici thesaurum diripit, *Ephor.* 155; *Theop.* 184.
 Phalanna vel Phalanum, urbs Perrhaebiae, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanna, Tyri filia, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanthus, princeps Partheniarum, *Ant.* 14.
 Phalces Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Phalias, Herculis ex Heliconide f., II, 7, 8, 6.
 Phanagora, insula, *Hec.* 164.
 Phani janua. Locutio proverb., *Demo.* 8.
 Phanostrata, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 239.
 Phantes, Aegypti e Caliande f., ejus sponsa Theano, II, 1, 5, 7.
 Phanus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Phiarax, Lacedaemonius, homo luxuriosus, *Theop.* 218.
 Phiarcedon, urbs Thessaliae, *Theop.* 87.
 Phiaris, urbs Lacedaemoniae, *Ephor.* 18.
 Pharmacus sacras phialas furatus lapidibus obruitur, *Ister* 33.
 Pharnabazus, Darii regis satrapes, Alcibiadem interficiendum curavit, *Ephor.* 126.
 Pharnace, Megessaris f., Sandaci conjux, III, 14, 3, 3.
 Pharsalia saltatrix, pellex Philomeli, *Theop.* 182.
 Pharsalii ignavissimi et luxuriae dediti, *ibid.* 54.
 Pharsalus, Thetidis et Pelei sedes, *Pher.* 16.
 Pharte, Danai ex Aethiopide f., sponsa Eurydamae, II, 1, 5, 5.
 Pharus, insula in mari Adriatico, Pariorum colonia, *Ephor.* 150.
 Pharus, insula Aegypti, *Hec.* 287.
 Pharus, propheta Menelai, *ibid.*
 Phaselussæ, duæ insulae Libyæ, *Hec.* 316.
 Phasis, fluvius, *ibid.* 187; I, 9, 23, 2.
 Phassus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phayllus, Onomarchi frater, Delphica donaria ad monetæ usum conflat, *Theop.* 184; Aristonis uxori, quam amabat, monile Eriphyles, Delphis in templo depositum, donat, *Phyl.* 60; cf. *Ephor.* 155; amori deditus, *Theop.* 182.
 Phegus, R. Psophidis, III, 7, 5, 7.
 Phellus, urbs Pamphyliae, *Hec.* 243.
 Phemiae, urbs Arnae, *Hell.* 25.
 Phemius, Ampycis f., urbis cognom. conditor, *ibid.*
 Phemius, Smyrnaeus magister, *Ephor.* 164.
 Pheneus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Phera, urbs Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Pheræ, in Thessalia, a Pherete conduntur, I, 9, 14; Admeto parent, III, 10, 4, 4.
 Pherebora, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 Pherecydis Syri vaticinia, *Theop.* 66.
 Pherendates in pugna ad Eurymedontem terrestribus Persarum copiis præfectus, *Ephor.* 116.
 Pheres, Orchomeni f., Amyntoris pater, *Acus.* 27.
 Pheres, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Pheres, Crethæi f., condit Pheras, I, 9, 11, 1; I, 9, 14; *Pher.* 59; ejus progenies, *Apoll.* *ibid.*; pater Admeti, I, 8, 2, 4; Idomenes, I, 9, 11, 2; Periapidis, III, 13, 8, 5.
 Pheres, Jasonis e Medea f., a matre al. Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3; pater Mermeri, *Ap. fr.* 170.
 Pherusa, Nereis, I, 2, 7.
 Phicenus, Borotæ m., sedes Sphingis, III, 5, 8, 4.
 Phidias accusatur in elaboranda statua Minervæ magnam pecuniæ vim subripuisse, *Ephor.* 119; Athenis fugit Elin, ubi interfectus est, *Philo.* 97.
 Phiditia; Lacedaemoni ad ea non amplius conveniunt de patrio more, *Phyl.* 43.
 Phido Argivus, decimus a Temeno, hujus regnum arripuit, *Ephor.* 15; measuras, pondera, invenit, *ibid.*; a Spartanis et Elcis vincitur, *ibid.*

- Phidon, Aristodamidae f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philaeas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philaemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philaenis, femina, de rebus obscenis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Argiope f. Thamyris, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntae f., contra Cotyn proficiscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxerit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; causae aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliae tetrarchiis archontem praeficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydæum tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Chæroneam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Perantis f., Helenae proci, III, 10, 8, 2; Hercules telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. Vide Hippodamia.
 Philodice, Inachi f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Peliae, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereus nabit; ejus injuriam sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 sqq.
 Philomeli pellex Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duae ancillae sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impij facinoris auctor, penas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philamonis, e Mercurio mater Autolyce, *Pher.* 63.
 Philonoe, Iobatae f., Eellerophontis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philotera vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyticam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpes, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobae, in venatione perit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythireus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Philyra, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Philyra, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniae, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates caecus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idæa uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippum et Pandionem, ex illa natos, obcaecat; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoe f., II, 1, 4, 4; Andromedæ sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phoenicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegrae, Gigantum sedes, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegrae, nunc Pallene, incolae, crudeles quondam fuerunt homines, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appellaverunt. Eos Hercules a Troja rediens debellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegraei campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegrae, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtionem involunt, latrocinia et depredationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thebas ceperunt; Apollinis Delphici templum incenderunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*
 Phlegyas, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyas, Martis e Chlyre f., a Chthonij filiis trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Phlius oppidum; e quo Jupiter Aeginam rapuit, *Pher.* 78.
 Philogidas non recipiendam Spartae monetam auream vel argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blesi frater, Phocæensis, Mandroni, Bebrycum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon* 6.
 Phocæenses post captam a Cyro Phocram ad Cynrum ac Massiliam appellant, indeque repulsi Eleam condunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityoessam, a Pityræssensibus trucidatur, *Charon* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocæenses Lampsacum condiderunt, *Ephor.* 93; ex lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deioni paret, I, 9, 4.
 Phocus, Eaci e Psamathe f., III, 12, 6, 9; a Telamone occiditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phoebe, Hamadryas Nympha, Danaidum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phoebe, Lenciippi e Philodice f., cum sore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polluce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phoebe, Cæli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Cæo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phœnicæum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phœnicum pacta, *Demo* 15.
 Phœnices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phœnicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phœnicussæ, urbs Phœnicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phœnicussæ, duæ insulae in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phœnix, Agenoris e Telephassa [e Damno, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europæ pater] Europam querere jubetur, invenire nequit; Phœnicia de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phœnicis, *Pher.* 41.
 Phœnix, Adonidis ex Alphesibœa pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phœnix, Amyntoris f., ob calumnias Phthiae a patre excacatus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Achilii comes, III, 13, 8, 4.
 Phœnix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phœnix, sacra avis Aegyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοινῖς, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phœtiæ, urbs Acarnaniae, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Herculeum hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesei auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Criasii filius, Ereuthalionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augæa pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbis, pater Pronoes, I, 7, 7.
 Phorcides, Phorci filiae, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Perseum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phorcys ex Hecate pater Scyllae, *Acus.* 45.
 Phorica, vicus Arcadiae, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoroneus, Inachi f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponnesum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 sq.; Apollinis pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Phoroneus, Spartonis f., *Acus.* 16.

- Phoroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Eustath. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
 Photinaeum, urbs Thessaliae, *Hec.* 113.
 Phrasimus, Praxithaeae et Diogeniae pater, III, 15, 1, 2.
 Phrasius, vates, e Cypro, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 11, 8.
 Phrastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
 Phrastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minys et Erigino occisus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
 Phricanes, Aëoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
 Phricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
 Phrixa urbs Arcadiae, *Pher.* 117.
 Phrixi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Graeciam petunt, I, 9, 21, 2.
 Phrixus, Athamantis f., I, 9, 1, 1' [*Pher.* 52]; morti eripitur *ibid.* §, 4; in Colchidem venit, Chalciopen ducit, [quae etiam Evenia vel Iophossa appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, *Acus.* 8; *Pher.* 61, Cytori, *Ephor.* 85; Phrixi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Phrixus, Spartiata, *Theop.* 292.
 Phrontis, Phrixi et Chalciope f., I, 9, 1, 6.
 Phryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojæ et viciniae principum ceperunt, *ibid.*
 Phrynae, duæ meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
 Phrynus, citharædus Mytilenæus, *Ister* 49, 50.
 Phthia, Amyntoris pater, Phœnicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
 Phthia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phthia, Thessaliæ pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Peleus, III, 13, 1, 1.
 Phthiæ ex Apolline filii, I, 7, 6.
 Phthinus, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
 Phthiotis, tetras Thessaliae, *Hell.* 28.
 Phthiron, mons Cariae, *Hec.* 227.
 Phthius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phthius, pater Amphictyonæ, *Pher.* 8.
 Phya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
 Phylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regia, I, 9, 12, 3.
 Phylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedæ, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
 Phylas, Ephyrae Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
 Phylas, Antiochi f., Hippotæ pater, II, 8, 3, 2.
 Phyle, pagus Oeneidis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
 Phyleis, Thespii f., Tigrisidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Phyleus, Augæe f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Dulichium habitat, *ibid.* § 5; Elis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
 Physcidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Physcus, pater Ionis, *Hec.* 342.
 Physius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phyteum, urbs Elisidis, a Phyteo dicta, *Ister* 45.
 Phytius, filius Orestei, pater Oenei, avus Aëoli, *Hec.* 341.
 Pia urbs [Εὔσεως], *Theop.* 76.
 Pieria, I, 3, 2, 3; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
 Pieria, Danaï conjux, II, 1, 5, 8.
 Pieris, ul. Teridae, Aetolica, Menelai pater, mater Megapenthis, III, 11, 1.
 Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.
 Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
 Piræus, urbs antea Amisus nominata, *Theop.* 202.
 Piraica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
 Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
 Piren, Ius pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
 Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
 Pirene, Danaï f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Pirithous, Larissæus, Ixionis f., apri Cálydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinæ amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polypætis, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Aëdoneum venit ut mulierem ejus stupraret; ab Aëdoneo occiditur, *Philoch.* 46; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demo Attico, *Ephor.* 37.
 Piromis, nomen Aegyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
 Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
 Pisæorum rex Aëtolus, *Ephor.* 15.
 Pisidæ, populus Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Pisidice, Aëoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
 Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisidice, Peliae f., I, 9, 10.
 Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
 Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum exstruxit, *Theop.* 148.
 Pisis, Aphareï ex Arene f., III, 10, 3, 5.
 Pitana a Pelasgis in servitutem redacta, ab Erythraeis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
 Pithecusæ Insulæ, *Tim.* 16; Typhoni superinjectæ, *Pher.* 14.
 Pitlo, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
 Pittheus, Pelopis f., Aëthrae pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Aëgeum ebrium cum filia congredi jubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
 Pityocamptes unde dicatur Sinis, III, 16, 2, 1.
 Pityoessa s. Pitynsa, coloniam accepit Phocæensium; postea nominata est Lampsacus, *Charon* 6.
 Placia, Aëlei al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
 Planctæ, I, 9, 25, 2; *Tim.* 5.
 Plateæ, urbs Bœotiae, unde nominata, *Ap. fr.* 151.
 Plateenses, Damasistrato parent, III, 5, 8, 1; ab Atheniensibus inter cives relati, *Hell.* 80.
 Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutilis et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
 Pleiades, Atlantis e Pleione [ex Aëthra, *Tim.* 25] filiae VII e Cyllene Arcadiae natæ, III, 10, 1, 1.
 Pleiades septem filiae Lycurgi, et Bacchum educaverunt, a Jove inter sidera collocatæ, *Pher.* 46.
 Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
 Plennyrium, Siciliae castellum, *Philoch.* 25.
 Plemon, Aëoli f., ejus e Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
 Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
 Plexippus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
 Plexippus, Phineï et Cleopatæ f., a patre excæcatur, I, 15, 3, 1.
 Plinthine, urbs Egypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
 Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
 Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
 Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
 Pluto, Croni et Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; effertur, I, 2, 1, 1; patre victo, infernum inferorum obtinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere jussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisyphum ad superos rennuit, *Pher.* 78.
- Phytogoras, Evagoræ f., cum Nicocreonis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Phyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τελείου et Σωτήρος, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmenæ dedit, ad Charonis usque ætatem apud Lacedæmonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podalirius, Æsculapii f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2; ejus posterius, *Theop.* 111.
- Podarce, Danae e Pieria f., Oenei sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Pœas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talum necat, I, 9, 26, 5; Hercules sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Herculis ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Polichus, Lycaonis f., III, 6, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Callydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cæstum tractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymantem, *Pher.* 92; ejus e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Poltyx, Ani R., Herculeum hospitio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragædus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electræ f., *Hell.* 129.
- Polybotes, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orisilochi, maritus Medusæ, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthi R.; ejus uxor Peribœa, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Ægypti e Caliande f., Styne sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenis et Androthææ f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaes amores ambit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusæ petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis sit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danae filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Cœrani f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto vetat ne Tyninthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Herculis ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolyce f., Æsonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymedon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli e Menetio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynece, Oedipidis ex Iocaste [ex Eurygania, *Pher.* 48;] f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum partitur, III, 6, 1, 1; *cf. Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et interitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepelitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polypemon, e Sylea pater Sinidis, III, 16, 2, 1.
- Polyphemus, Elati f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quærens, in Mysia relictus, Cium condit, I, 9, 19, 4.
- Polyphetes, Laii præco, Pherecydi appellatur Polyphætes, *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sarius suscipit Harmoniden et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii præco, ab Oedipo trucidatur, III, 5, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniæ R. succedit; Meropen ducit; ab Æpyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polyphætes, Laii præco, *Pher.* 47 a.
- Polyphætes, Ætolus, Apollinis e Phthia f., ab Ætolo necatur, I, 7, 6.
- Polyphætes, Pirithoi f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medææ ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryonis armenta, quæ a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus Tauronemitarum legatus, *Tim.* 135.
- Polyxo, Nais, Danae conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Gelonis præfecturam exercitus accipit et Demaretam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πομπαῖς, vasa in solennia pomparum apparatus, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciæ, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyryon, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Porthaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Portheus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Ægypti e Caliande f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydæa. Quot talentorum in ejus obsidionem impensum sit, *Ephor.* 119.
- Praxitheia, Thespiæ f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxitheia, Phrasmi f., Erechthi conjux, III, 15, 1, 2.
- Praxylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignis, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [anlea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojæ R.; ejus ex Arisbe, quam deinde Hyrtaco dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 *sqq.*
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prienenses appellantur Cadmii, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublicæ Lacedæm. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Progne, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti perfidiam, Ityn filium cibum ei apponit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προκώνα quid sit, *Demo* 22.
- Procris, Erechthi e Praxitheia f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalæ conjux, ob adulterium cum Pteleonte ad Minoem fugit; cum eo consuescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudenter necatur, III, 15, 1, 2 *sqq.*; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insignem, II, 4, 7, 2; *Ister* 18.
- Procris, Thespiæ f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

Prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.
Προρροσία, sacra, *Clitod.* 23.
 Proctides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 6.
 Proctides, Proeti filia, insanientes, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.
 Proetus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argis pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Sthenebream; in Argolidem redux, Tirynthem tenet; ejus filia insanit [Acus. 19]; Melampodi et Bianti filias cum porte regni dat; Bellerophontem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem paraturus; Danaen dicitur corrupisse, II, 2, 1 sqq.; pater Mavæ, *Pher.* 79.
 Promachus, Asonis f., a Pelia necatur, I, 9, 27, 2.
 Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5.
 Promethæus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, Acus. 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasum affligitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalioni arcam struere suadet, I, 7, 2, 2; pro Chirone fit immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thetidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras exstruit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Promethei signum in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Promethea, festum Atticum, *Ister* 3.
 Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphithææ pater, I, 9, 13.
 Pronoe, Phorbi f., Aetoli conjux, I, 7, 7.
 Pronous, Phegei f., Alcmaeonem necat; ab hujus filiis trucidatur, III, 7, 6, 2.
Προοξία, *Clitod.* 25.
 Propylæa quando edificata, *Philoch.* 98.
 Prosepeia nympha, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Choron* 13.
 Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Adoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Attica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonem, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; vide Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.
 Protagoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus atlas, *Ap. fr.* 86.
 Protesilaus, Iphicli f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
 Proteus, pater Cabira, *Pher.* 6.
 Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.
 Proteus, Aegypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2.
 Proteus, Aegypti ex Argyphia f., Gorgophones sponsus, II, 1, 6, 2.
 Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Prothous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Proto, Nereis, I, 2, 7.
 Protogenia, Erechtheti f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.
 Protogenia, Calydonis f., Oxyli e Marte mater, I, 7, 7, 2.
 Protogenia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; Aethlii e Jove mater, I, 7, 2, 7.
 Protomedusa, I, 2, 7.
 Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Aæci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.
 Psammétique insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.
 Psessi, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.
 Psophidii, Alcmaeonis filios persequentes, ab Argivis et Tegeatis fugantur, *Hf.* 7, 6, 3.
 Psophis, ab apro Erymanthio vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 314; Phegeo paret, III, 7, 5, 3.

Psyllicus sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.
 Pteleon, cum Procride, Cephali uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.
 Pterelaus, Taphii f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonis abigunt; ejus filios occidunt; ipsi pereunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Cominathus fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 sqq.
 Ptimyris ab Aegyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.
 Ptolemæi secundi indoles, *Phyl.* 40 a.
 Ptous, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Puerorum amores a Thamyri cepti, I, 3, 3, 1.
 Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.
 Putei Agamemnonii, *Clitod.* 9.
 Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.
 Pygela, urbs Ioniæ, unde nomen acceperit, *Theop.* 62.
 Pygmæi, populus in extrema Aegypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.
 Pygmalion, rex Tyriorum, cujus soror Thiosso, *Tim.* 23; Carpasiam in Cypro condit, *Hell.* 147; pater Metharnes, III, 14, 3, 4.
 Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.
 Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophii, *Hell.* 43.
 Pylaon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Pylarge, Danae e Pieria f., Idmonis sponsa, II, 1, 5, 8.
 Pylas, Megaræ R., Pandionis filiam dat, et, Biantæ occiso, regnum: in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.
 Pylene, urbs Aetoliæ, *Hell.* 111.
 Pylo, Thespii f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.
 Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. Vide Pylas.
 Pyraechma, Aetolus; ejus singulare certamen cum Degmeno, Epeo, *Ephor.* 15.
 Pyranus, Ciliciæ fl., III, 1, 1, 1.
 Pyrene, Cyeni e Marte mater, II, 5, 11, 3.
 Pyrippe, Thespii f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Pyrrha, Epimethei e Pandora f., Deucalionis uxor, Acus. 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Protogeniæ, *Pher.* 51 a.
 Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.
 Pyrrhus, Achilles f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.
 Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiscitur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.
 Pyrrhus, canis Gelonis, *Phyl.* 44.
 Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quod tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summopere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut inviolatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quadam, *Ap. fr.* 2.
 Pythæe in Demosthenem dicerium, *Phyl.* 65.
 Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripode spoliatur, illi nomen Alcideæ dat, II, 6, 2, 6.
 Pythica pompa: quam via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.
 Pythionice, Harpali pelfex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.
 Pythium in Oenoe, *Phyl.* 158.
 Python, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.
 Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythonis talernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

Pythodorus archon, *Philoch.* 97.

Q.

«Quarta die mensis natus es.» Proverb., *Philoch.* 176.
Quercus Matri deorum sacra, *Ap. fr.* 4.
Quinquentium Persei temporibus nondum institutum,
Pher. 26.
«Quondam fuere strenui Milesii.» Proverb., *Demo* 10.

R.

«Res amicorum communes»; quo tempore hoc proverbium et apud quos invaluerit, *Tim.* 77.
Rhadamanthus, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; leges fert Cretensibus, III, 1, 2, 5; harum specimen, II, 4, 9, 2; a Minoe fratre pulsus, in Bæotiam fugit, Alcmenam ducit viduam (*Phor.* 39); in Ocalia habitat; cum Minoe judex apud inferos, III, 1, 2, 5 *sqq.*; II, 4, 11, 8.
Rhodius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
Rhapsodi unde nominati, *Philoch.* 206.
Rhea s. Magna Mater s. Cybele, Titanis, Cæli f., I, 1, 3; Crono nubit, I, 1, 5; liberos a marito devorari videns, Jovem celat, I, 1, 6; sedes ejus in Cybelis; Bacchum sanat, mysteria docet, III, 5, 1, 3; Oënonen docet artem vaticinandi, III, 12, 6, 2.
Rheginum, colonia Chalcidensium, *Ant.* 10; a Delphis profecta, *Tim.* 64.
Rhesus, Strymonis e Calliope f., a Diomede necatur, I, 3, 4.
Rhexenor, Chalciopes pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
Rhipæi montes, *Hell.* 96.
Rhios, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Rhodanus fluvius duo ostia habet, *Tim.* 38.
Rhode, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Rhode, Danaï f., Hippolyti sponsa, II, 1, 5, 4.
Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis uxor, I, 4, 6; *Hell.* 107.
Rhodia in Lycia, a qua nomen acceperit, *Theop.* 111.
Rhodia, Danaï f., Chalcodontis sponsa, II, 1, 5, 4.
Rhodii, in sacris Herculis ipsum exsecrantur, quamobrem? II, 5, 11, 10.
Rhoecus, Cnidius, a Nympha excæcatus, *Charon* 12.
Rhoecus, Centaurus; ab Atalante sternitur, III, 9, 2, 3.
Rhymus, fluvius Asiæ per Mygdonium campum fluens, *Hec.* 202.
Rhyndacus, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
Rhytia ex Apolline mater Corybantum, *Pher.* 6.
Roma, Trojana, nomen dedit urbi ab Ænea conditæ, *Hell.* 53.
Roma, urbs antiqua quædam, ante bellum Trojan. condita, *Ant.* 7.
Roma eodem tempore condita quo Carthago, *Tim.* 21; ab Ænea, *Hell.* 53; a Callis capta, *Theop.* 144.
Romani equum ante urbem jaculis conficiunt in Trojæ captæ memoriam, *Tim.* 152.
Romphæa, telum barbaricum, *Phyl.* 58.
Rubetæ duo jecora habent, *Tim.* 156.

S.

Sacæ, gens Scythica, *Hell.* 171; *Ephor.* 78.
Sacræ bella duo, *Philoch.* 88.
Sadyattes, Alyattæ filius, rex Lydorum, ipsius sorori (Lydiæ) vim intulit atque uxorem habet; ex ea filium suscepit Alyatten; deinde alias duas uxores duxit, ex quibus Attæles et Adramys nascuntur, *Xanth.* 19, p. 40. (*Idem Sadyattes p. 42 ap. Anonym. nominatur Alyattes.*)

Sadyattes, ditissimus Lydorum ἑταρτος; a quo Cræsus argentum mutuo sumere voluit, *Xanth.* 19, p. 40.
Saitæ Atheniensium patres, *Theop.* 172; ab Atheniensibus orti, *Phanod.* 7.
Salamis, Asopi f., Cyclopei e Neptuno mater, III, 12, 7, 1.
Salamis, post Cyclorem Telamoni paret, III, 12, 7, 1.
Salamis, pugna ad Salaminem, *Ephor.* 112.
Salix, arbor, *Hec.* 173.
Salmonæus, Eoli f., I, 7, 3, 4; *Hell.* 10; ejus uxor Alcide; Thessaliam incolit, post Elidem adit; cum civibus ob impietatem e medio tollitur; I, 9, 7; pater Tyrus, *Hell.* 10; *Pher.* 59; Epeorum et Pisæorum rex, ex Elea Ætolium ejicit, *Ephor.* 112.
Salmus, urbs Bæotiæ, *Hell.* 13, 27.
Salmydessus, Thraciæ urbs, Phinei sedes, I, 9, 21, 1.
Samiorum Ionici migratio, *Ap. fr.* 180.
Samus olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; ei Ancæus præfuit, *ibid.*; a Pericle obsessa, *Ephor.* 117.
Samus, Nili insula, *Hec.* 286.
Samus, Same, i. q. Cephalenia, *Ap. fr.* 167.
Samothrace, Dardani prima sedes, III, 12, 1, 3; sedes Corybantum, *Pher.* 6; Idæorum Dactylorum, *Ephor.* 65; unde dicta? *Ap. fr.* 180.
Samothracæ festo quodam Harmoniam quærunt, *Ephor.* 12.
Sanapæ apud Thraces vocantur ebrii, *Hec.* 352.
Sandacus, Astynoi f., e Syria veniens, Celendrin in Cilicia condit; e Pharnace pater Cinyræ, III, 14, 3, 3.
Sandroclytus, Indorum rex, munera misit Seleuco Nicatori, *Phyl.* 37.
Sangarius, flumen Phrygiæ, ad quod Cereris Montana sacrum, *Xanth.* 7.
Sangarius fl., Hecubæ pater e Metope, III, 12, 5, 3.
Sao, Nereis, I, 2, 7.
Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti, II, 1, 1, 6.
Sarapis unde dictus, *Phyl.* 80.
Sardanapalus, rex Persarum, uno die Tarsum condit et Anchialen, *Hell.* 158; *Ap. fr.* 69.
Sardes a Ionibus captæ, *Charon* 2.
Sardinia ins. a Thespiadis culta, II, 7, 6, 2; ejus incolæ Saturno sacrificant parentes, *Tim.* 28.
Sardiniorum mos barbarus, *Demo* 11, 12.
Sardonium mare, I, 9, 24, 5.
Sardonius risus unde dictus, *Tim.* 28, 29.
Sarius, Polyphidis uxor, *Pher.* 91.
Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater, in litore Aniciæ ab Hercule confoditur, II, 5, 9, 13.
Sarpedon, Jovis ex Europa, al. Laodamia f., ob amorem Mileti a Minoe fratre in Lyciam fugit, ubi rex fit; longævus, II, 5, 9, 13 *sq.*; Miletum condit, *Ephor.* 32.
Sarpedonia petra in Thracia, *Pher.* 104.
Satræ, gens Thraciæ, *Hec.* 128.
Satrocentæ, gens Thraciæ, *Hec.* 129.
Saturno parentes immolantur ab incolis Sardinia, *Tim.* 28; pueri a Curetibus, *Ister* 47; Saturnus in Sicilia sepultus jacet, *Philoch.* 184; iis qui ad solis occasum habitant, appellatur hiems, *Theop.* 293.
Satyrium, *Ant.* 14.
Satyri, Bacchi comites, a Lycurgo vineti liberantur, III, 5, 1, 5.
Satyrus, ab Argo cæditur, II, 1, 2, 4; cum Amydone congregi conatus, a Neptuno pellitur, II, 1, 4, 10.
Satyrus Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127.
Satyrus, Timoleontis amicus, *Theop.* 215.
Sauromatæ, populus Scythicus; eorum instituta, *Ephor.* 76, 78.
Sauromatides, eadem quæ Amazones, *Ephor.* 103.
Scalaba, regio Eretriensium, *Theop.* 162.

Scæn, Danaï f., Daiphronis sponsa, II, 1, 5, 3.
 Scæi, gens inter Troadem et Thraciam, *Hec.* 133.
 Scæus, Hippocoontis f., ab Hercule trucidatur, III, 10, 5, 1.
 Scamander, pater Teucri ex Idra, III, 12, 14; Calirrhoeus, III, 12, 2, 2; Strymus, III, 12, 3, 11.
 Scamander ab Ida deluens, *Hell.* 132; eum Achilles tranat, *ibid.*
 Scamandrius, dux Phrygum, *Xanth.* 5.
 Scephsis, urbs Troadis, *Ephor.* 122.
 Sceptum cyaneum Tiresiae, *Pher.* 50.
 Schedius, Epistrophii f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Scheria, antiquum nomen Corecyæ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Schœneus, Athamantis f., I, 9, 2, 5.
 Schœneus, Atalantes pater nonnullis dicitur, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; III, 9, 2, 8.
 Sciapodes, gens Ethiopica, *Hec.* 265.
 Σκιῶν unde dicta? *Theop.* 254.
 Sciraphidas monetam auream vel argenteam in Spartam urbem non recipi voluit, *Theop.* 10.
 Scironides petra, II, 8, 1, 4.
 Scirus, Theseo misit Nausithoum et Phæacem, *Philoch.* 41.
 Scithæ, urbs Thraciæ, *Theop.* 311.
 Scius, regio ignota Eubœæ insula, *Hec.* 106.
 Scorpio a Diana Orioni missa, *Pher.* 4.
 Scotussa lacu suo insignis, *Theop.* 84.
 Scutorum Lacedæmoniorum et Messeniorum signa, *Theop.* 325.
 Scybrus, regio Macedonica, *Theop.* 312.
 Scylace, urbs Asiae, *Hec.* 203.
 Scyletius, sinus Italiae, *Ant.* 4, 6.
 Scylla, Nisi f., patrem Minoi prodit, ab hoc punitur, III, 15, 8, 2.
 Scylla, Phœreynis et Hecataë f., *Acus.* 5.
 Scyllarum promontorium, *Hec.* 42.
 Scyphia, oppidum Clazomeniorum, *Ephor.* 35.
 Scyphus Solis et Herculis, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33.
 Scyrius, Ægei pater, III, 15, 5, 5.
 Scythæ, quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; *cf.* 78; asinos sacrificant, *Ap. fr.* 13; eorum mores, *Ephor.* 78; *Phyl.* 69; a Milesiis vincuntur, *Ephor.* 92.
 Scythia, II, 1, 3, 6.
 Seis. *Vide* Neis.
 Σεισάβη Solonis, *Androt.* 40; *Philoch.* 37.
 Seleucus Nicator; ei munera misit Sandrocyttus, rex Indorum, *Phyl.* 37.
 Seleuci Callinici amasia Myta, *Phyl.* 29.
 Seleucis, poculi genus, *Ap. fr.* 247.
 Sellasia, urbs Laconica, *Theop.* 13; pugna ad Sellasiam, *Phyl.* 56.
 Selleis, flumen in Elide, *Ap. fr.* 170.
 Semachidæ, Epacriæ in Attica demus, *Philoch.* 78.
 Semele, Cadmi ex Harmonia f., III, 4, 2, 4; cum Jove congressa, Junonis fraude perit, III, 4, 3; a Baccho ex inferis petita, Thyones nomine in cælum migrat, III, 5, 3, 3; ejus nuptias Actæon ambit, *Acus.* 21; Hyes vocatur, *Pher.* 46.
 Senatores Atheniensium inde a quo anno secundum litterarum ordinem sententiam dixerint, *Philoch.* 119.
 Senus, urbs Egypti, *Hec.* 272.
 Septem duces adversus Thebas. *Vide* Thebæ.
 Septem sapientes Sophistas nominat *Ephor.* 101; *Androt.* 39.
 Septimus dies, faustus Græcis, *Ephor.* 9 a.
 Sophoclis vita, *Ister* 51.
 Seriphus, ins., II, 4, 1, 3 ejus incolæ a Perseo in lapides transformati, *Pher.* 26.

Sermylia, urbs Thraciæ, *Hec.* 121.
 Servi emptitii antiquitus Græcis non famulabantur, *Tim.* 67.
 Servi Lacedæmoniorum, Thessalorum, Chiorum, *Theop.* 134.
 Servorum urbs, in Libya, *Ephor.* 96.
 Servius, rex Romanorum, primus signavit aes, *Tim.* 22.
 Sesarethus, urbs Taulantiorum, *Hec.* 68.
 Sesostrius rex, *Theop.* 52.
 Sestus urbs, in Propontide, *Theop.* 6; *Ephor.* 86.
 Seuthes, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Sicane, urbs Iberiæ, *Hec.* 15.
 Sicani, indigenæ, *Tim.* 2; a Sicano fluvio nomen habent; ex Iberia in Siciliam translati, *Philoch.* 3.
 Sicania, regio finitima Agrigentinis, *Ap. fr.* 140.
 Sicania antiquum nomen Siciliæ, *Hell.* 51.
 Sicanus, fluvius Iberiæ, *Philoch.* 3.
 Σίκοι(?) *Ister* 63.
 Sicilia ins., ejus ortus I, 6, 2, 3; Eryci paret, II, 5, 10, 10, prius Sicania vocata, *Hell.* 51; Trinacria unde dicta, *Tim.* 1; Sicilia a Siculo Ausonum rege nominata, *Hell.* 53; primum ex Italia venerunt Elymi, deinde Ausones, *ibid.*; ab Iberibus olim habitata, *Ephor.* 51; quinque diebus circumnavigatur, *Ephor.* 50.
 Siculi ab Oenotris et Opicis ex Italia pulsi transierunt in Siciliam. *Ant.* 1; quo tempore? *Philoch.* 2; Siculi et Morgetes et Itali iidem sunt, qui erant Oenotri. *Ant.* 3; Siculi domi Nymphis sacra facere solent, *Tim.* 127.
 Siculus Roma profugus a Morgete Oenotrorum rege hospitio exceptus, *Ant.* 3, 7; Siculus, Itali filius, dux Ligurum; ab eo appellati sunt Siculi. *Philoch.* 2.
 Sicyon, Epopeo cæso, a Lyco occupatur, III, 5, 3, 7; a Phalce occupatur, *Ephor.* 16.
 Sicyoniorum reges, *Ap. fr.* 71.
 Side, Orionis uxor, a Junone, quacum certamen inierat, in Hadem pellitur, I, 4, 3, 2.
 Side, filia Tauri, uxor Cimoli, *Hec.* 250.
 Side, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 250.
 Sidele, urbs Ioniæ, *Hec.* 218.
 Sidene, urbs Lyciæ, *Xanth.* 24.
 Sidero, Tyrus noverca a Pelio trucidatur, I, 9, 8, 3.
 Sidon, urbs Phœniciae, *Hell.* 8; *Hec.* 258.
 Sidus, vicus agri Corinthii, *Ap. fr.* 163.
 Sidussa, urbs Ioniæ, *Hec.* 217.
 Sigæum, I, 9, 1, 5.
 Sige, urbs Troadis, *Hec.* 208.
 Sileni cum Mida colloquium, *Theop.* 76.
 Simois, Asyocheus pater et Hieromnemes, III, 12, 2, 1.
 Simonides, poeta, Theronem et Polyzelum inter se reconciliavit, *Tim.* 90.
 Simulacra lignea, *Theop.* 181.
 Sindia, urbs Lyciæ, *Hec.* 240.
 Sindi, populus ad Bosporum Cimmericum, *Hell.* 92.
 Sindonæi, populus Thraciæ, *Hec.* 117.
 Sinis, Polypemonis e Sylea f. Pityocampites dictus, isthmum Corinthium infestum reddit; ab Theseo trucidatur, III, 16, 2, 1; Sinidis filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Sinope urbs, unde nomen sortita sit, *Hec.* 352.
 Sinties, Thracæ in Lemno insula, *Hell.* 112 et 113; unde nominati, *Philoch.* 6.
 Sipylus, urbs, Tantali sedes, III, 5, 6, 6; *Hell.* 44.
 Sipylus, Amphionis e Niobe f. telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.
 Sirenes, Acheloi e Melpomene filiae, I, 3, 4; e Sterope, I, 7, 10, 2; eas Argonautæ prætervehuntur, I, 9, 25, 1.
 Siris, urbs, unde nomen habeat, *Tim.* 62.

- Siris, fluvius Libyæ, *Hec.* 316.
 Siritæ in luxuriam molliitatemque prolapsi, *Tim.* 62.
 Siritis; ob eam Tarentini cum Thuriis belligerant, *Ant.* 12.
 Sirrha, urbs Thraciæ, *Theop.* 138.
 Sisyphus, Æoli f., I, 7, 3, 4; Ephyram condit, ducit Mærope (Hec. 56); ex ea progenies; supplicium apud inferos, I, 9, 3; Isthmiorum conditor, III, 4, 3, 8; Jovem, Antigonaë raptorem, Asopo palam facit, III, 12, 6, 6; *Pher.* 78.
 Sisyphus, Pharsali tyrannus, *Theop.* 20.
 Sitace, urbs Persica, *Hec.* 184.
 Sitophagi, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Sixus, urbs Mastienorum, *Hec.* 9.
 Smila, urbs Thraciæ, *Hec.* 118.
 Smindyrides, Sybarita Agaristæ, Clisthenis filiz nuptias ambit, *Tim.* 58.
 Smyrna. Vide Myrrha.
 Socleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Socratis atlas, *Ap. fr.* 82; lapides cædendi artem a patre edoctus, *Tim.* 100.
 Solii in Cyprio, *Ephor.* 134.
 Soli, urbs Cypri, *Ephor.* 94.
 Soli, urbs Ciliciæ, *Hec.* 253; *Ephor.* 94.
 Sol, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Rhoden ducit, I, 4, 6; ejus armenta in Erythia ins., I, 6, 1, 4; pater Ætææ e Perseide, I, 9, 1, 6; Pasiphaes, III, 1, 2, 6; Augææ, I, 9, 16, 8; ejus armenta in Trinacia, I, 9, 25, 3; currum draconibus junctum Medææ dat, I, 9, 28, 3; Herculem cymbio instruit ad trajiciendum Oceanum, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33; recipit illud, II, 5, 10, 8; Soli sacra est prima ejusque mensis dies, *Philoch.* 181; Soli quomodo sacra faciant, *Phyl.* 24; ejus filii ex Antiopa, *Theop.* 340; e Rhode, *Hell.* 107.
 Soloes, in Sicilia ab Hercule interfectus, *Hec.* 48.
 Solon a Creso in rogo invocatus, *Xanth.* 19; p. 41.
 Solus, urbs Siciliæ, *Hec.* 48.
 Solymi, a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2.
 Sophron, Ephesi præfectus, a Danae amasia a nece servatur, *Phyl.* 23.
 Spalethra vel Spalathra, urbs Thessaliæ, *Hell.* 36.
 Sparta. Vide Lacedæmon.
 Sparte, Eurotæ f. Lacedæmonis uxor; ejus progenies, III, 10, 3, 2.
 Sparti, e dentibus draconis a Cadmo satis nascuntur; se cadunt, quinque exceptis, III, 4, 1, 4; eorum numerus, *Hell.* 2; *Pher.* 44; homines ex diversis locis commixti, qui Cadmum secuti erant, *Androt.* 28 et 29.
 Sparton, Phoronei f., *Acus.* 16.
 Spartus, canis Actæonis, III, 4, 4, 6.
 Spercheus fl. Menesthii pater perhibetur, III, 13, 4; ex Polydora, Danaï f., pater Dryopis, *Pher.* 23.
 Spercheus, fluvius Thessaliæ, ad quem Paris ab Achille vincitur, *Ister.* 12.
 Spettus, urbs Atticæ, *Philoch.* 11.
 Sphinx, Typhonis et Echidnæ proles, Thebas depopulatur; Hæmonem necat, Oedipodis arte tollitur, III, 5, 8, 2 sq.; *Philoch.* 174.
 Spio, Nereis, I, 2, 7.
 Spragitides Nymphæ, *Clitod.* 14.
 Stamene, urbs Chalybum, *Hec.* 196.
 Staphylus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Statira, uxor Darii Codomanni, *Phyl.* 35.
 Stenyclarus, sola ex Messeniæ urbibus Doriensium jure fruebatur, *Ephor.* 20.
 Stephanephorī Athenis heroum, *Hell.* 4.
 Stephanis, urbs Mariandynorum, *Hec.* 201.
 Sternops, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Sterope, Acasti f., III, 13, 3, 3.
 Sterope, Atlantis e Pleione f., Pleias, OEnomai conjux, III, 10, 1, 1.
 Sterope, Cephei f., cinninum Medusæ ab Hercule accipit ad deterrendos hostes, II, 7, 3, 4.
 Sterope, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Sterope, Porthæonis f., Sirenum ex Acheloo mater, I, 7, 10, 2.
 Steropes, Cyclops, I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Stesichori poetæ parentes, *Philoch.* 205.
 Sthenebora, Iobatæ s. Amphianactis f., II, 2, 1, 3; Aphidantis filia, Præti conjux, III, 9, 1, 2; II, 2, 2, 1; Bellerophontem, frustra amatum, coram viro calumniatur, II, 3, 1, 2.
 Sthenele, Acasti f., Patrocli e Menæcio mater, III, 13, 8, 5.
 Sthenele, Danaï e Memphide f., Stheneli sponsa, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus, Ægypti e Tyria f., sponsus Stheneles, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus Astymedusæ, Oedipi uxoris, pater, *Pher.* 48.
 Sthenelus, Capanei f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ proculus, III, 10, 8, 1.
 Sthenelus, Androgei f., ab Hercule e Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
 Sthenelus, Melanis f., a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Sthenelus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus e Nicippe liberi, II, 4, 5, 8; Argis pellit Amphitryonem; Tirynthem et Mycenæ tenet, Mideam dat Atreo et Thyesti, II, 4, 6, 5.
 Sthæuo, Gorgonum una immortalis, II, 4, 2, 9.
 Stilbides vates, qui Niciam in Siciliam secutus est, *Philoch.* 112, 113.
 Stœa, urbs Libyæ, *Hec.* 322.
 Στοιχάδες, genus olearum, *Philoch.* 62.
 Στρατεία ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ποταμῶν, quid sit, *Philoch.* 101.
 Straticus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Stratobates, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Stratonis, Sidoniorum regis vita et mores, *Theop.* 126.
 Stratonis Peripatetici ætas, *Ap. fr.* 97.
 Stratonice, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Stratonice, Thespii f., Alromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Stratonicus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Strepsa, civitas Thraciæ, *Hell.* 162.
 Stroe, urbs Libyæ, *Hec.* 323.
 Strogola, urbs Lydiæ, *Xanth.* 18.
 Strongyle, una ex ins. Acolicis, *Ant.* 2.
 Strophades, ins., I, 9, 21, 8.
 Strophius, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Stryme insula, Thasiorum emporium, *Philoch.* 128; urbs Thraciæ, *Androt.* 26.
 Strymo, Scamandri f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11; Priami mater, *Hell.* 137.
 Strymon, fl. Thraciæ, III, 5, 1, 4; pater Rhesi ex Euterpe, I, 3, 4; Evadne e Neæra, II, 1, 2, 1; ab Hercule vadosus redditur, II, 5, 10, 13.
 Stygne, Danaï e Polyxo f., Polycitoris sponsa, II, 1, 5, 7.
 Stymphalis, Arcadiæ palus, II, 5, 6, 1.
 Stymphalides, aves, ab Hercule sagittis conficiuntur, II, 5, 6; *Hell.* 61; *Pher.* 32.
 Stympbalus, Elati e Laodice f., III, 9, 1, 2; Parthenopes pater, II, 7, 8, 11; R. Arcadiæ, a Pelope necatur, III, 12, 6, 10.
 Stympbalus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Stympbalus, urbs Arcadiæ, II, 5, 6, 1.
 Styx, Oceani f., I, 2, 2, 1; frater Dairæ, *Pher.* 11; ejus progenies e Pallante, I, 2, 4; e Jove, I, 3, 1, 4. per Stygem juratur I, 2, 5, cf. *Ap. fr.* 10.
 Syagrus, prætor, *Phyl.* 5.
 Syalis, urbs Mastienorum, *Hec.* 7.
 Sybaris fluvius, *Philoch.* 207.
 Sybaris urbs, ejus situs, *Tim.* 60.
 Sybaritæ Crotoniatos legatos occidunt. Somnium Sybaritæ-

rum perniciem et interitum eorum portendens, *Phyl.* 45;
eorum odium in Tarentinos, *Ant.* 13; donaria in templo
Delphico, *Theop.* 182; luxuria, *Tim.* 58—61; *Phyl.* 45.
Sycophantæ unde nomen sortiti sint, *Ister* 35.
Syis, urbs Ægypti, *Hec.* 274.
Sylea, Corinthi f., Sinidis e Polypemone mater, III, 16, 2, 1.
Syleus, in Aulide, cum Xenodice f. ab Hercule necatur,
II, 6, 3, 3.
Symæthia, urbs Thessaliæ, *Theop.* 154.
Symbola, omnia ex sono sumta, *Philoch.* 198, 199.
Συμμορία Atheniensium, *Philoch.* 126; *Clit.* 8.
Symplegades, I, 9, 22.
Συρταῖς, Callistrato auctore nominati sunt πόποι, *Theop.*
97.
Syopii, populus Liburnis vicinus, *Hec.* 64.
Syracensæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 45.
Syracusanorum leges sumtuariæ, *Phyl.* 45.
« Syracusanorum decimam. » Prov. locut. *Demo* 14.
Syria, II, 1, 3, 8; III, 5, 1, 1; sedes Tithoni, Phaethontis,
Astynoi, Sandaci; Cinyræ paret, III, 14, 3, 3.
Syrnus, ubi Padalirii posterii, *Theop.* 111.

T.

Tabis, urbs Arabiæ, *Hec.* 264.
Tachus Agesilao munera mittit, *Theop.* 23; Ægyptiis defi-
cientibus, apud Persas salutem petit, *Theop.* 120.
Tænarus, urbs, arx et portus a Tænaro nomen habet,
Pher. 88; ab Apolline Neptuno data pro Pythia, *Ephor.*
59; ibi est ostium Inferorum, II, 5, 12, 3.
Tænarus, Elati ex Erimeda filius, *Pher.* 88.
Talaria, urbs Syracusanorum, *Theop.* 214.
Talaus, Biantis f.; ejus e Ly-inachie progenies, I, 9, 13;
Pher. 75; pater Hippomedontis, III, 6, 3, 2; Adrasti,
III, 6, 3, 2; III, 6, 1, 4.
Talentum Sculum, *Ap. fr.* 181; 24 drachmas continet,
Tim. 158.
Talus, Cretæ custos, ab Argonautis (a Medea, al. a Perante)
necatur, I, 9, 26; 4.
Talus, Perdici f., a Dædalo magistro necatur, III, 15, 9,
1; *Hell.* 83.
Tamariscus, arbor, *Hec.* 173.
Tanais, fluvius, *Hec.* 187; *Ephor.* 78; quem Argonautæ
in reditu ingressi, *Tim.* 6.
Tantalus, Sipyli R. pater Niobes, III, 5, 6, 1; e Clytia
gignit Pelopem, *Pher.* 93.
Tantalus, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis confoditur,
III, 5, 6, 1.
Tantalus, Hymenæi filius, *Xanth.* 23.
Taphii, III, 4, 6, 1.
Taphius, Neptuni f., ex Hyppothoe Taphum ins. condit;
incolas Teleboas vocat; ejus progenies, II, 4, 5, 4.
Taphus, ins., II, 4, 5, 4; Pterelao occiso, cum reliquis
Echinadibus Heleo et Cephalo traditur ab Amphitryone,
II, 4, 7, 5.
Tarchia, urbs Sicula, *Philoch.* 29.
Tarentum, urbs Italiæ a Partheniis condita, *Ant.* 14;
Ephor. 53.
Tarentini ob Siritidem contra Thurios belligerantes, *Ant.* 12.
Tarentina regio, extra veterem Italiam sub Iapygiæ no-
mine ponitur ab Antiocho, *fr.* 6.
Tarentinorum mores, *Theop.* 260.
Tarsus, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
Tartarus. Cf. Hades, I, 1, 2. Typhonis e Tellure pater, I,
6, 3, 1; et Echidnæ, II, 1, 2, 5.
Tartessus, Iberiæ urbs, prope quam columnas posuit
Hercules, II, 5, 10, 4; *Pher.* 33.
Taurois, urbs Celtica, *Ap. fr.* 105.

Tauromenitæ Polyxenum ad Nicodemum mittunt legatum,
Tim. 135.
Ταυροπόδος Diana, *Ister* 8; *Phanod.* 10.
Tauri, bipedes, Ætæ a Vulcano dati, I, 9, 23, 4;
Pher. 71.
Taurus Cretensis, qui Europam per mare transvexit Jovi,
III, 1, 1, 4; *Acus.* 20; al. qui Minoi datur a Neptuno,
III, 1, 3, 2; ab Hercule ad Eurystheum ducitur, II, 5, 7.
Taurus Marathonius. Vide Marathonius.
Taurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
Taurus, quem Ægypti rex Inachio misit, *Ephor.* 79.
Taurus, a Minoe militiæ præfectus, *Philoch.* 39; *Demo* 3.
Ταύρος, hordeum. *Phanod.* 24.
Tavaca, urbs Siciliæ, *Phil.* 32.
Taygete, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Lace-
dæmonis e Jove mater, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56.
Tebrus, Hippocoontis f., ab Hercule cæditur, III, 10, 5, 1.
Tegea, urbs, Cephæi sedes, a Sterope defenditur Medusæ
cincinno, ab Hercule dato, II, 7, 3, 4.
Tegyrius, Thracum R., Eumolpum et Ismarum hospitio
excipit, III, 15, 4, 4; huic filiam, illi regnum dat, *ibid.*
Telamon, Salaminus, Æaci ex Endeide, al. Actæi e Glauce
f., III, 12, 6, 8; *Pher.* 15; apri Calydonii venator, I,
8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Hercules in expeditione
contra Trojam socius, Herculem in se iratum placat,
Hesione premio accipit, II, 6, 4, 3, 37; *Hell.* 138;
pater Aiæcis et Teucris, III, 10, 8, 2; Phoco fratre cæso,
a patre pulsus Salaminem fugit, III, 12, 7, 1; Peri-
boam ducit, contra Trojam it, *ibid.*; ejus progenies, *ibid.*
Telamon, Etruriæ portus, unde nomen habeat, *Tim.* 6.
Telchin, insidiatur Apidi, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab
Argo necatur, II, 1, 2, 6.
Teleboæ, unde dicti, II, 4, 5, 4.
Teleboas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
Teleboæ Mycenæ venientes Electryonis filium occidunt,
Pher. 27.
Teleboas, Lycaonis f., *Hec.* 375.
Teleclus, Lacedæmoniorum rex a Messeniis interfectus,
Ephor. 53.
Telegonus, Ægypti R., ducit Io, II, 1, 3, 8.
Telegonus, Protei f., ab Hercule cæditur, II, 5, 9, 14.
Telemachus Theoclymenum in Ithacam transducit, *Pher.*
91; e Nausicaa pater Perseptoleos, *Hell.* 141.
Teleon, Butæ pater, I, 9, 16, 8.
Telephassa, Agenoris uxor, III, 1, 1, 3; Europam f. quaerit,
III, 1, 1, 7; *Pher.* 42; in Thracia habitat, III, 1, 1, 8; a
Cadmō sepelitur, III, 4, 1, 1.
Telephi ara, I, 8, 6, 3.
Telephus, Hercules ex Auge f., II, 7, 8, 12; clam partus a
patre invenitur, exponitur, servatur, II, 7, 4; parentes
ex oraculo in Mysia quaerit; Teuthranti succedit, III, 9,
1, 6; ex Astyoche pater Eurypyli, *Acus.* 27.
Telephus, Oropius, *Theop.* 15 a.
Teles, Hercules e Lysidice f., II, 7, 8, 3.
Telesius, Atheniensis, statuarius, *Philoch.* 186.
Telestor, pater Eurypyli, *Pher.* 90.
Telestas, Priami f., III, 12, 5, 13.
Teleutagoras, Hercules ex Euryce f., II, 7, 8, 3.
Telmissi cum Lyciis bellum gerunt, *Theop.* 111.
Telodice nymphae Phoroneo parit Apin et Niobam, *Acus.* 11.
Telus, insula Cycladum, *Androt.* 22.
Tellus, Cœli uxor, I, 1, 1, 1; ejus ex hoc progenies, *ibid.*
sqq.; Titanes in patrem exacerbat, Cronum falce in-
struit, I, 1, 4; ei finem imperii vaticinatur, I, 1, 5; ejus
e Ponto liberi, I, 2, 6; Gigantes parit e Cœlo, I, 6, 1, 1;
his medicamentum quaerit, I, 6, 1, 6; e Tartaro Typho-
nem parit, I, 6, 3, 1; Nyctimum, Lycaonis f., a Jovis
ira tuctur, III, 8, 1, 6.

- Temenus, Aristomachi f., Cissii pater, *Theop.* 30; Heraclida, oraculum interrogat, Peloponnesum adoriri parans, II, 8, 2, 6 sq.; Hippoten pellit, II, 8, 3, 3; Argolidem sorte obtinet, II, 8, 4, 3; *Ephor.* 16; genero et filia nimium studens, a filiis interimitur; ejus e Merope progenies, II, 8, 5, 3 sq.
- Tempe Thessalica, *Theop.* 83.
- Tenedus, una ex Sporadibus insulis, *Hec.* 139.
- Tenedus, urbs Pamphyliæ, *Ap. fr.* 142, 179.
- Tennes, filius Cyni, nomen dedit Tenedo insulæ, *Hec.* 139.
- Tenus insula, *Philoch.* 184, 185; III, 15, 2, 2.
- Teos, urbs Ioniæ, *Hec.* 216; 219; ab Athamante condita, *Pher.* 112.
- Tereus, Martis f., Thrax, Pandionis adversus Labdacum socius; ejus facinus in Prociens uxorem; Philomelam ducit; filium comedit; in avem mutatur; pater Itys, III, 14, 8, 2 sqq.
- Teres, Odrysarum rex, *Theop.* 300.
- Teridae, Menelai pellex, III, 11, 1; mater Megapenthis, *Acus.* 28.
- Terpandri ætas, *Xanth.* 27; *Hell.* 123; primus vicit in Carneis; *Hell.* 122.
- Terpsichore, Musa, I, 3, 1, 5.
- Terpsicrate, Thespii f., Euryopis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Terra Junoni mala aurea tamquam munera nuptialia offert, *Pher.* 33 a.
- Terra, mater Triptolemi, *Pher.* 12.
- Testudinis carnem aut edas aut non edas, *Proverb. Demo.* 16.
- Tetrarchia Thessalica. Cuique τετραρχία archontem præfecit Philippus, *Theop.* 234.
- Tetrapolis Attica, in ea habitaverunt Heraclidæ ab Eurystheo patria pulsi, *Pher.* 39.
- Tethys, Titanis, I, 1, 3; Oceani conjux, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11; Asopi mater, III, 12, 6, 5.
- Teucer, Scamandri ex Idea f., Dardano cum parte regni Batiam f. uxorem dat, III, 12, 1, 4; *Cf. Hell.* 130.
- Teucris, unde dicti? III, 12, 1, 4.
- Teucer ex Attica in Asiam migravit; princeps fuit Xypentensis demi, *Phanod.* 8.
- Teus coloniam deducit Ephesum, atque nomen dat uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Teutamias, Larissæorum R., II, 4, 4, 2.
- Teutamides, Amyntoris f., *Hell.* 1.
- Teuthras (in Mysia, III, 9, 1, 6); Teuthrariæ R. Augen ducit, II, 7, 4, 3; *Hec.* 343; vitiat, III, 9, 1, 4; Telephum adoptat, *ibid.* § 6; Euryganiæ pater, *Apoll.* III, 5, 8, 8.
- Thalamæ, urbs Messeniæ, *Theop.* 192.
- Thales, unus septem sapientum, *Ephor.* 101; effecit, ut Cræsus eadem hora in rogum ascenderet, qua imbres fore præviderat, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Ap. fr.* 76.
- Thalia, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Apolline f., I, 3, 4.
- Thallophori in Panathenæis, *Philoch.* 26, 27.
- Thaliupis, Euryti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Thamyris, Philammonis f., primus pæderasta, I, 3, 3, 1; certamine musico victus a Musis, oculis et arte canendi privatur, *ibid.* § 3.
- Thapsacus, urbs Syriæ, *Theop.* 53.
- Thargelia, festum Atticum, *Ister.* 33.
- Thargelion mensis barbaris infaustus, *Phyl.* 66.
- Thasiorum coloniæ, *Philoch.* 128.
- Thasius later et Chius in Narone inventus, *Theop.* 140.
- Thasus, urbs Thraciæ, a Thaso condita, III, 1, 1, 8.
- Thasus ins., Thracibus pulsus, ab Hercule datur Androgei filiis, I, 5, 9, 13.
- Thasus, Neptuni al. Cilicis f.; Europam quærit (*Pher.* 42), invenire nequit, in Thracia Thasum condit, III, 1, 1, 7 sq.
- Thaulo quidam, *Androt.* 13.
- Thaumacus, Pœantis pater, I, 9, 16, 8.
- Thaumacus, Ponti f., ejus ex Electra progenies, I, 2, 6.
- Thea, oppidum Laconicæ, *Philoch.* 87.
- Theanira, eadem quæ Hesione, Laomedontis f., *Hell.* 138.
- Theano, Danae et Polixo f., ejus sponsus Phantes, II, 1, 5, 7.
- Thebæ Egyptiæ; antrum ibi memorabile, *Hell.* 152; luc venit Hercules, *Pher.* 33; sacerdotes ibi suas ipsi imagines in templo Jovis ponunt, *Hec.* 276.
- Thebæ, urbs. Ejus locus oraculo significatur, III, 4, 1, 1; *Cf. Pher.* 44; *Hell.* 8. Thebas fugiunt cum Baccho Dodonides, *Pher.* 46; a quo nomen urbs acceperit, III, 5, 6, 1; paret Pentheo, III, 5, 2, 2; Polydoro, III, 5, 5, 1; Labdaco, *ibid.*; Laio, III, 5, 7, 1; Zeto et Amphioni, III, 5, 6, 1; *Pher.* 102 a; Creonti, III, 5, 8, 1; sub quo vastatur a vulpe, II, 4, 6, 8; a Spingee, III, 5, 8, 2; Herculis ope a tributo, Minys pendit solito, liberatur, II, 4, 11, 4; paret Oedipodi, III, 5, 8, 8; a septem ducibus obsidetur, III, 6, 6; a Theseo capitur, III, 7, 1, 4; ab Argivis sub Epigonis evertitur, III, 7, 4; postea urbis, III, 6, 6; in foro urbis habitavit Hercules, *Pher.* 33; Heraclidæ ad Electræ portas, *Pher.* 39.
- Thebagenæ quomodo a Thebanis differant, *Ephor.* 26.
- Thebanæ mulieres in Cithærone monte bacchantur, III, 5, 2, 1.
- Thebani autochthones, *Hell.* 77; septem duces vincunt, III, 6, 8; ab Epigonis superati urbem relinquunt, Hestiam conduunt, III, 7, 3.
- Thebe, Zethi uxor, Thebis nomen dat, III, 5, 6, 1.
- Thebanorum Egyptiorum reges, *Ap. fr.* 70.
- Thegonium, urbs Thessaliæ, *Hell.* 21.
- Theianira, quam et Hesionem vocant, a Hercule datur Telamoni, *Ister.* 22.
- Thelxion, Apidi insidiatur, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6.
- Themela, i. q. Terra, *Ap. fr.* 29.
- Themis, Cœli f., I, 3, 1, 2; ejus e Jove liberi, *ibid.*; Delphi oracula dat ante Apollinem, I, 4, 1, 3; *Cf. Ephor.* 70; mater Nympharum, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33; ejus oraculum ad Jovem et Neptunum de futuro e Thetide filio, III, 13, 5, 1.
- Themis, Ilii II f., Cappyis uxor, III, 12, 2, 4.
- Themiscyra, II, 5, 9, 7.
- Themiscyra, campus a Chadisia ad Thermodontem usque patens, *Hec.* 350.
- Themison, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
- Themisto, Hypsei f., Athamantis uxor, I, 9, 2, 3; Phrixi mater, sponte se immolandam præbet, *Pher.* 52.
- Themistoclis stratagema, *Clitod.* 13; Ephoros Spartanus, in urbe munienda ne adversarentur sibi, pecunia redermit, *Theop.* 89; Themistoclis res familiaris quanta? *ibid.* 90; Themistocles Magnesiæ in Asia habitans valde honoratur, *ibid.* 91; Pausaniæ conjurationem novit, nec tamen probat, *Ephor.* 114; ad Xerxem venit, *Ephor.* 114; Themistoclis reliquiæ, *Phyl.* 64.
- Theocharides, Pamphiæ pater, Cræso argentum suppeditat, *Xanth.* 19.
- Theocles, Atheniensis, cum Chalcidensibus Euboræ, Ionibus et Megarensibus in Siciliam transvectus Megara et Naxum condit, *Ephor.* 52; *Hell.* 50.
- Theoclymenus Pylum fugit, Teleniacho de patre vaticinatur, moritur in Ithaca, *Pher.* 91.
- Theocritus, Chius, ejus vita et mores, *Theop.* 276; ejus in Alexandrum dicitur, *Phyl.* 41.
- Theodamas. Vide Thiodamas.
- Theodorus, archon, *Philoch.* 97.
- Theodorus Larissæus, absternius, *Phyl.* 13.
- Theomenes, Hylæ pater, *Hell.* 39.

- Theophrastus a Timæo reprehensus, *Tim.* 143.
 Theopompus archon, *Philoch.* 117.
 Theoria Pythiaca et Deliaca, *ibid.* 158.
 Theorica, publicæ pecuniæ, *ibid.* 85.
 Theoris, fatidica, morte mulctata, *ibid.* 136.
 Theostius, Cissii f., Meropis pater, *Theop.* 30.
 Thericlei calices in Ptolemaide, urbe Ægypti, *Ister* 38.
 Therimachus, Hercules e Megara f., II, 7, 8, 9, et II, 4, 11, 6; ejus mors, II, 4, 12, 1; *Pher.* 30.
 Therma, Thraciæ oppidum, *Hec.* 116; *Theop.* 151; *Ap. fr.* 134.
 Therma, urbs Siciliæ, *Philoch.* 20.
 Thermæ, urbs Ætoliæ, *Ephor.* 29.
 Thermodon fl., I, 9, 23, 2; *Hec.* 195; ad eum habitant Amazones, II, 5, 9, 1.
 Thermydræ, Rhodiorum portus, II, 5, 11, 10.
 Thero, ex Apolline mater Chaeronis, *Hell.* 49.
 Thero, Agrigentiorum tyrannus, Demeretam filiam Ceroni in matrimonium dedit, ipse duxit Polyzei filiam, *Tim.* 86; ejus contra Polyzetum bellum, *Tim.* 90; ejus majores, *ibid.*
 Thersander, Polynicis f., cum Epigonis Thebas petit, III, 7, 2, 3.
 Thersites, Agrii f., I, 8, 6, 2; a Diomede in Peloponnesum fugit, *ibid.*; ob ignaviam pugnam cum apro Calydonio vitat; a Meleagro de loco edito præceps datur, *Pher.* 82.
 Theseum, in quod servi perfugiebant, *Philoch.* 47.
 Thesea mutata in Heraclea, *Philoch.* 45.
 Theseus, Agæi ex Æthra f., III, 16, 1, 1; a Minerva luctam edoctus, *Ister* 23; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; ex inferis ab Hercule liberatur, II, 5, 12, 6; e Trœzene in Isthmum proficiscitur, II, 6, 3, 5; Oedipum exulem excipit, III, 5, 9, 2; Thebas capit, Argivorum corpora humanda curat, III, 7, 1, 4; Helenam rapit, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; in Orcum descendit, *Hell.* 74; *cf. Philoch.* 46; adolescens, Athenas petens, viam a prædonibus tutam reddit; Periphetæ occisi clavam gerit, III, 16, 1, 3; Sinin necat, III, 16, 2, 1; Pallantidas vincit, *Philoch.* 36; ejus expeditio in Cretam, *Clitod.* 5; *Pher.* 106; *cf. Hell.* 73; *Philoch.* 39, 40; Herculem sequitur adversus Amazones, *Phil.* 49; *cf. Hell.* 76; primus inducias facit de tollendis cæsis, *Philoch.* 51; pacta facit cum Corinthiis de Atheniensium in ludis Isthmiis proedra, *Hell.* 76; duos oscophoros eligi constituit, *Ister* 13; ejus uxores, *Pher.* 119; *Ister* 14; ejus progenies, *Pher.* 39; *Hell.* 75; ejus auriga, *Pher.* 108.
 Thesmophoria, in his cur jocentur feminae, I, 5, f, 3.
 Thesmothetæ, *Philoch.* 141 b; myrto coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Thespladæ, Hercules e Thespii L filiius filii, II, 7, 8; a patre partim Thebas, partim in Sardiniam mittuntur, II, 7, 6, 2.
 Thestius e Laophonta pater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29. V. Thestius.
 Thesproti cum Hercule et Calydoniis bellum gerunt, II, 7, 6, 1; Alcmaonem pellunt, III, 7, 5, 5.
 Thesprotii carbones, *Theop.* 231.
 Theoprotus, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Thessalorum colonia Elis, I, 7, 5; eorum mores, *Theop.* 39, 54, 178; *Ephor.* 5.
 Thessalus, Hercules ex Chalciope filius, *Pher.* 35.
 Thessaliæ antiqua nomina, *Ap. fr.* 174; tetrades, *Hell.* 28; ejus reges a Deucalione originem ducunt, *Hec.* 334; sedes Salmoni, I, 9, 7; Pelia, I, 9, 10; ejus montes per diluvium diremti, I, 7, 2, 4.
 Thessaliotis, tetras, *Hell.* 28.
 Thestalus, Hercules ex Epicaste f., II, 7, 8, 11.
 Thestiadæ, Thestii filii, apri Calydonii venatores, I, 8, 2, 4; a Meleagro trucidantur, I, 8, 3, 1.
 Thestiades, Thestii L filia; cum iis congredditur Hercules, II, 4, 10; *Ephor.* 8; harum et filiorum ex isto nomina, II, 7, 8.
 Thestideum, i. q. Thetideum.
 Thestius (Ætoliæ R.) Martis f., ejus ex Eurythemide progenies, I, 7, 7, 3; II, 7, 10, 1; pater Iphicli, II, 7, 10, 1; I, 9, 16, 8; Ledæ, III, 10, 5, 2; excipit Icarioneum et Tyndareum, *ibid.*
 Thestius, Thespiarum R. filias e Megamede L ab Hercule gravidas fieri curat, II, 4, 10; Herculem a cæde filiorum purgat, II, 4, 12, 1.
 Thestor, Idmonis e Laothoe f., pater Calchantis, *Pher.* 70.
 Thestorus, urbs Thraciæ, *Theop.* 152.
 Thetideum, urbs Thessaliæ, ubi Thetis a Vulcano vulnerata sanatur, *Pher.* 16; *Hell.* 100; *Phyl.* 82.
 Thetis, Nereis, I, 2, 7; Vulcanum, cælo dejectum, servat, I, 3, 5; a Junone Argonautis in auxilium missa, eos præter Charybdin, Scyllam et Planctas salvos vehi curat, I, 9, 26, 2; Bacclum excipit, III, 5, 1, 6; *Pher.* 46; a Jove et Junone amata, Peleo nubit, III, 13, 5, 5; *Pher.* 16; filium Achillem immortalem reddere prohibetur, III, 13, 6, 2; eum celat, ne adversus Trojam proficiscatur, III, 13, 8, 1; Vulcanum fallit, *Phyl.* 82.
 Thettalus, Hercules e Chalciope f., II, 7, 8, 11.
 Thia, Titanis, I, 1, 3; Hyperionis uxor, I, 2, 2, 3.
 Thias, Assyriæ R., imprudens e filia pater sit Adonidis, III, 14, 4, 2.
 Thibii ad Pontum habitantes; eorum natura, *Phyl.* 68.
 Thimbron, dux Lacedæmoniorum, *Ephor.* 130.
 Thinge, urbs Libyæ, *Hec.* 326.
 Thiodamas, Dryops, Hylæ pater, I, 9, 19, 1; ejus bos ab Hercule devoratur, II, 7, 7, 1.
 Thiosso, soror Pygmalionis, Carthaginem condidit; ejus mors, *Tim.* 23.
 Thisbe, *Theop.* 294.
 Thoas, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Thoas, Lemnius, ab Hypsipyle f. servatur, I, 9, 17, 1; III, 6, 4, 2.
 Thoon, Gigas, a Parcis cæditur, I, 6, 2, 5.
 Thoricus, demus Acamantidis tribus, atque urbs, *Hec.* 94; II, 7, 4, 3.
 Thracia a Cadmo, Telephassa et Thaso habitatur, III, 1, 1, 8.
 Thraces Boeotos adoriuntur, *Ephor.* 30; Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112; eorum mores, *ibid.* 110; *Theop.* 149; *Androt.* 36.
 Thracium commentum, proverb., *Ephor.* 30.
 Thrasybulus in Piræeo triginta tyrannos vicit, *Philoch.* 123.
 Thrasydæus, Eunuchus, Evagoræ et Pnytagoræ mortis caussa, *Theop.* 111.
 Thrasydæus, tyrannus in Thessalia a Philippo constitutus; Philippi adulator, *ibid.* 235.
 Thrasyllus, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis condemnatur, *Philoch.* 121.
 Thrasymedes, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Thriæ, tres Nymphæ, Apollinis nutrices, *Philoch.* 196.
 Threpsippas, Hercules e Panope f., II, 7, 8, 1.
 Thriasius campus, in Attica, III, 14, 1, 7.
 Thrince, urbs Libyæ, *Hec.* 325.
 Thronium, urbs Locridis, *Theop.* 317.
 Thucydides, Milesias f., Periclis adversarius, *Philoch.* 95; *Androt.* 43.
 Thucydides, Acherdusius, poeta, *Androt.* 44.

- Thurii bonis legibus non utuntur, *Ephor.* 47.
 Thyamis, fluv. Thesprotiae, *Phyl.* 50.
 Θυμῶτα quid sit, *Philoch.* 172.
 Thyestes, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; cum Atreo Chrysippum necat, in exilium agitur, *Hell.* 42.
 Thylo herba, quam Balin vocant, *Xanth.* 16.
 Thymætadarum tribus, *Clitod.* 5.
 Thymbria, e Jove Panis mater, I, 4, 1, 3.
 Thymœtes, rex Athen., Aphidantem fratrem interficit, *Demo.* 1.
 Thynias, urbs juxta Byzantem Cauconidem, *Hec.* 140.
 Thyone, nomen Semeles, inter deos receptæ, III, 5, 3, 3.
 Thyone, Hyas, *Pher.* 46.
 Thyreum, vel Thurium, urbs Acarnaniæ, *Androt.* 55.
 Thyreus, Oenei f., I, 8, 1.
 Thys, rex Paphlagonum, *Theop.* 198.
 Tiara, capitis ornamentum, de qua v. *Phyl.* 21.
 Tibarenorum, populi juxta Pontum, indoles, *Ephor.* 82.
 Tibari, populus Asiæ, *Hec.* 193.
 Tiberis, fluv. Italiæ, *Ap. fr.* 141.
 Tibiarum genera, *Ephor.* 160.
 Tiella (?) sic una urbium Siciliæ, quæ Hyblæ appellantur, cognominata, *Philoch.* 22.
 Tigris, Hercules e Phyleide f., II, 7, 8, 4.
 Tigris fl. ab Harpyiis Harpys dicitur, I, 9, 21, 7.
 Tilphossæum, mons Boeotiæ, *Theop.* 240; *Ephor.* 67.
 Tilphussa, fons Boeotiæ, III, 7, 3, 4.
 Timandra, Tyndarei e Leda f., uxor Echemi, III, 10, 6, 2.
 Timolaus Thebanus, homo voluptatibus serviens, *Theop.* 236.
 Timoleon fratrem e medio sublaturus adsciscit Orthogoram amicum, *Tim.* 131; *Ephor.* 156; ejus cum Carthaginensibus manum conserturi ad milites exhortatio, *Tim.* 134; justo plus a Timæo laudatus, *Tim.* 142; ejus amicus Satyrus, *Theop.* 215.
 Timosa, Oxyartæ pellex formosissima, *Phyl.* 35.
 Timotheus in Lesbo vitam degere quam Athenis maluit, *Theop.* 117.
 Tindium, urbs Egypti, *Hell.* 150.
 Tipanissæ, populus ad Caucasum, *Hec.* 162.
 Tiphys, Hagnii f., Argo navis gubernator, I, 9, 16, 8; *Pher.* 62; apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1.
 Tiphysa, Thespii f., Lyncei ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Tiresias, Everis e Chariclo Nympha f., vates cæcus unde? III, 6, 7, 2; *Pher.* 50; ejus vaticinium de futura Thebanis victoria, III, 6, 7, 8; Amphitryonem docet Alcmenam a Jove compressam esse, II, 4, 8, 2; ejus mors, III, 7, 3, 4; ejus filia Manto, III, 7, 4, 2.
 Tiria, urbs Leucosyrorum, *Hec.* 194.
 Tribazus Evagoræ insidias struit, apud regem ab Evagora accusatur, *Theop.* 111.
 Tiryns, mœnibus cincta a Cyclopiibus, Præto paret, II, 2, 1, 4; Perseo, II, 4, 4, 3; Sthenelo, II, 4, 6, 5.
 Tisamenus, Orestis f., Peloponnesiorum R., ab Heraclidis superatur, II, 8, 2, 5.
 Tisamenus, Orestis f., post patrem regnum suscipit, *Demo.* 20; Achaiam occupat, *Ephor.* 16.
 Tisander, archon Atheniensium, *Pher.* 20.
 Tisiphone, Erinny, I, 4, 4.
 Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f., Creonti educanda data, ab bujus uxore patri ignaro serva venditur, III, 7, 7, 3.
 Tisæ, oppidum Siciliæ, *Philoch.* 35.
 Titanas invocare, locutio proverb., *Ister.* 1.
 Titanas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Titanes (?) Temenum necant, II, 8, 5, 4.
 Titanes, Cœli e Tellure filii, I, 1, 3; regnum patri ereptum Crono tradunt, I, 1, 4 sqq.
- Titanides, Cœli e Tellure filii, I, 1, 3
 Titanis Terra, *Philoch.* 157.
 Titanus, unus antiquiorum Titanum; qui Marathone habitavit, *Philoch.* 157; *Ister.* 2.
 Tithonus, Laomedontis ex Strymo, al. Placia f., ab Aurora rapitur, III, 12, 4; ex ea progenies, *ibid.*; *Hell.* 142; pater Emathionis, II, 5, 11, 11; Cephalii, III, 14, 3, 1.
 Tithraustes, in pugna ad Eurymedontem Persarum classi præfectus, *Ephor.* 116.
 Tityus, Jovis ex Elara f., Latonam petens, ab Apolline necatur; apud inferos pœnas luit, I, 4, 1, 4; cur terri-gena appellatus sit, *Pher.* 5. Panopeorum tyrannus, homo violentus, ab Apolline interficitur, *Ephor.* 70.
 Tlepolemus, Hercules ex Astyoche (ex Aasygenia, *Pher.* 37 a; Astydamia, *Acus.* 27) f., II, 7, 0, 1; II, 7, 8, 12; invitus Licymnium cædit, exul in Rhodum abit, II, 8, 2, 3.
 Tletes, gens Iberica, *Theop.* 242.
 Tmolus, Omphalæ uxori Lydiæ regnum relinquit, II, 6, 3, 1.
 Tmolus, mons; ejus circumscriptio, *Theop.* 290.
 Tnyssus, urbs Cariæ, *Hec.* 239.
 Tomarus mons in Epiro, *Theop.* 230.
 Tomi, urbs, unde nomen? I, 9, 24, 2.
 Toretæ, gens Pontica, *Ap. fr.* 118.
 Torone, urbs Thraciæ, *Ephor.* 75; Polygoni ac Telegoni sedes, II, 5, 9, 14.
 Torrhebia lacus in Lydia, *Xanth.* 2.
 Torrhebia ex Jove mater Carii, *Xanth.* 2.
 Torrhebis, Lydiæ regio, *Xanth.* 2.
 Torreborum et Lydorum linguæ non multum diversæ, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, Atys filius, a quo Torrhebi (Tyrrheni) nominati, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, urbs Lydiæ, *Xanth.* 2.
 Toxeus, Oenei f., a patre necatur, I, 8, 1.
 Toxicrate, Thespii f., Lycii ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Trachin, sedes Ceycis, II, 7, 6, 4.
 Trachinii, Hercules contra Eurymedontem socii, I, 7, 7, 7.
 Tragasæ, regio in Epiro. Tragasæi sales, *Hell.* 118; *Phyl.* 50.
 Tragasus, Neptuni f., *Hell.* 118.
 Tralles vel Tralli, gens Illyrica, *Theop.* 24.
 Trapezophorus, sacerdos Minervæ, *Ister.* 16.
 Trapezus, unde nomen habet? III, 8, 1, 6.
 Tremile: sic vocabatur Lycia, *Hec.* 364.
 Treros, regio Thraciæ, *Theop.* 313.
 Tribus Athenis quot fuerint, *Clitod.* 8.
 Tricalum s. Tricala, urbs Siciliæ, *Phil.* 56.
 Tricarana, castellum Phliasæ, *Theop.* 267.
 Triginta viri legibus scribendis ab Atheniensibus electi (Ol. 94, 1), *Philoch.* 122.
 Triginta tyranni, *Ephor.* 125.
 Trinacria, nomen Siciliæ, *Tim.* 1; Solis ins., I, 9, 25, 3.
 Trinessa, urbs Phrygiæ, *Theop.* 14.
 Triopas, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37.
 Triopas, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Triops, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Triptolemus, Celei f., al. Eleusinis, al. Cœli e Tellure (*Pher.* 12), frugum sationem e Cerere discit, I, 5, 2.
 Trisplæ, populus Thraciæ, *Hec.* 147.
 Tristitiæ fluvius, *Theop.* 76.
 Τριτογενεῖα Minerva tertia mensis die nata, *Ister.* 26.
 Triton, Neptuni f., I, 4, 6; Palladis pater; apud quem nascitur et educatur Minerva, I, 3, 6; III, 12, 3, 6.
 Triton, rex Libyæ tempore expeditionis Argonautarum, *Tim.* 6.

Tritonis palus; ei adjacet Irassa, *Pher.* 33 d.
 Tritopatores omnium fuerunt primi, *Philoch.* 2, 3; iis ab
 solis Atheniensibus sacrificatur; quando? *Phanod.* 4;
 Tritopatores sunt Venti, *Demo* 2; Tritopatores, Collus,
 Briareus, Gyges, *Clitod.* 19.
 Trizi, populus Thraciæ ad meridiem Istri, *Hec.* 150.
 Troadis fines, *Charon* 8.
 Troes, pop. Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Trœzen Pittheo paret, III, 15, 7, 1.
 Trœzen, frater Dimœtæ, pater Euopidis, *Phyl.* 81.
 Troja, oh Laomedontis impietatem peste ac ceto plectitur
 ab Apolline et Neptuno, II, 5, 9, 10; ab Hercule cap-
 tur, II, 6, 4, 5; *Hell.* 136; a Troe nomen habet, III,
 12, 2, 2; oraculum Trojanis datum, *Hell.* 139; Troja a
 Græcis quando capta, *ibid.* 143; *Tim.* 152; *Ap. fr.* 72,
 73.
 Troilus, Priami s. Apollinis ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Tropica dicendi forma quando et quo auctore inter Atticos
 oratores irrepperit, *Tim.* 95.
 Tros, Erichthonii ex Asyche f., Trojæ R. regioni nomen
 dat; ejus e Callirrhoe progenies, III, 13, 2, 2; pro Ga-
 nymede equos immortales a Jove accipit, *Hell.* 136.
 Τριττία θυσία, *Ister* 34.
 Tychia, insula Syracusarum, *Ephor.* 110.
 Tydeus, Oënei f., I, 1, 8, 5, 2; exul ab Adrasto excipitur,
 ejus f. Deipylon ducit, I, 8, 5, 3; III, 6, 1, 7; *Pher.*
 83, pater Diomedis, *ibid.*; e VII ducibus, III, 6, 3, 3;
 Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ad res repetendas Thebas
 mittitur, insidias superat, III, 6, 5; a Melanippo vulne-
 rat, a Minerva immortalitate donatur; eam perdit,
 III, 6, 8, 4; *Pher.* 51; Ismenam occidit, *ibid.* 48.
 Tyndareus, Perieris e Gorgophone al. OEBali e Batia f., I,
 9, 5; III, 10, 3, 4; ab Hercule Spartam accipit, II, 7,
 3, 5; ab Esculapio in vitam revocatur, III, 10, 3, 12;
 regno excidit, III, 10, 5, 1; ad Thestium fugit; Ledam
 ducit; ex ea progenies, redux, *ibid.* (*Hell.* 83); Ulys-
 sis consilium secutus, ab injuriis procorum Helenæ
 tutus est: Menelao illam dat, III, 10, 9, 3; Dioscuris
 inter deos receptis, regnum dat Menelao, III, 11, 2, 7.
 Tyndaridæ Peleo in Iolci expugnatione auxiliantur,
Pher. 18.
 Typhon, Tartari e Tellure f., de eo, ejus forma, pugna
 cum Jove et interitu, I, 6, 3; pater Chimææ, II, 3, 1,
 6; leonis Nemei, II, 5, 1, 1; Orthri canis, II, 5, 10, 3;
 draconis Hesperidum, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; vulturis
 Cancasii, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, III, 5, 8, 3;
 Typhon Babys nominatur in Ægypto, *Hell.* 150; ex
 ejus sanguine orta sunt omnia animalia quæ morsu
 lædunt, *Acus.* 4; Typhonis fabula ad quasnam regiones
 referatur, *Xanth.* 4; a Caucasio in Italiam fugit, ubi
 Pithecusa insula ei injecta, *Pher.* 14.
 Typhon, Lycæ filius, Laii pater, *Pher.* 20.
 Tyrannus, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Tyrediza. V. Tyrodiza.
 Tyria, Ægypti conjux, II, 1, 5, 6.
 Tyro, Salmonei ex Alcicide f., Enipei fl. amore deperit,
 cum Neptuno in hujus formam mutato consuescit, I, 9,
 8; Crethei conjux, I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Nelei mater,
Pher. 56, 75; *Hell.* 110.
 Tyrodiza vel Tyrediza, urbs Thraciæ, *Hell.* 161.
 Tyrrheni prædones, perfidi in Bacchum, ab eo in delphi-
 nes mutantur, I, 5, 3; eorum sedes et migrationes, *Phi-
 loch.* 5, Tyrrheni, qui antea vocabantur Pelasgi, in
 Italia nomen id assumerunt, *Hell.* 1; eorum latrocinia,
Ephor. 52.
 Tyrrhenus, dux Lydorum, qui in Etruriam commigra-
 runt, *Tim.* 19.
 Tyrseta, urbs Samnitum, *Phil.* 33.

Tyrtæus Athenis s. Aplidna in Peloponnesum venit,
Philoch. 55; ejus apud Lacedæmonios instituta, *ibid.*
 56.

U.

«Ubi cervi cornua abjiciunt.» Locutio proverbialis, *Demo*
 13.
 Udæus, quinque Spartorum superstitum unus, III, 4, 1,
 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; inter ejus posteros Tiresias, III,
 6, 7, 1.
 Ulysses, Anticleæ f., in Bœotia natus, *Ister* 52; Penelo-
 pen ducit, III, 10, 6, 1; *Hell.* 53; Helenæ proculus, III,
 10, 8, 1; consilium Tyndareo dat, III, 10, 9, 2; Achil-
 lem protrahit, III, 13, 8, 3; cum Ænea in Italiam ve-
 nit, *Hell.* 53; in Tyrrhenia interemptus est, *Theop.* 114.
 Umbri gens Italiæ; eorum sedes et mores, *Theop.* 142;
 Ligures agris suis expellunt, *Phil.* 2.
 Urania, Musa, I, 3, 1, 5.
 Ursa, sidus: ejus origo, III, 8, 2, 7.

V.

Vellus aureum, ab Æete dedicatum, I, 9, 1, 6; *Hell.* 87;
 e mari purpureo colore affusum, *Acus.* 9.
 Veneti: eorum sedes et vita, *Theop.* 143.
 Venti, Astræi filii, I, 2, 4; quot, *Acus.* 3.
 Ventriloquæ mulieres, *Philoch.* 192.
 Venus, Jovis f., I, 3, 1, 2; Clio Musæ succenset, Adoni-
 dem amat, I, 3, 3; Aurora irascitur, I, 4, 4; Buten in
 Lilybæum deferit, I, 9, 25, 1; mater Harmoniæ e Marte,
 III, 4, 2, 2; Milanioni poma aurea dat, ad vincendam
 Atalanten, III, 9, 2, 6; ejus ex Anchise filii, III, 12, 2,
 4; *Acus.* 26; e Marte mater Harmoniæ, *Hell.* 8; Ari-
 dnen consolatur, *Pher.* 106; Clyræ filias cum pere-
 grinis viris in Ægypto, et Myrrham cum patre consue-
 scere facit, III, 14, 3, 5; ejus cum Proserpina de
 Adonide contentio, III, 14, 4, 6; Alexandro Helenæ
 amorem injicit, *Acus.* 26; a Trojanorum partibus stare
 videtur, *ibid.*; Venus ἑκείνη, πάνδημος, *Ap. fr.* 17, 18;
 columbæ ei sacræ sunt, *Ap.* 19; Venus in Attica eadem
 est quæ Luna; quomodo ei sacrificetur, *Philoch.* 15;
 Venus appellatur *æstas* populis qui ad occasum solis
 habitant, *Theop.* 293; Veneris Impiæ templum in
 Thessalia, *Tim.* 103.
 Vesta, Croni e Rhea f. natu maxima, a patre devoratur,
 I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1.
 Vitis ubi inventa sit, *Hec.* 341; *Hell.* 155; *Theop.* 296.
 Voluptatis fluvius, *Theop.* 76.
 Vulcanus, a Junone extra concubitus editus; matri auxi-
 lium fert vinctæ; a Jove e Cælo detruditur, I, 3, 5; in
 Gigantomachia, I, 6, 2, 2; Prometheus Caucasio affigit,
 I, 7, 1, 2; Ætæ dat tauros xripedes, I, 9, 23, 4; Minoi
 Talum, I, 9, 26, 4; thoracem aureum Herculi, II, 4, 11,
 9; ænea crotala Minervæ, II, 5, 6, 2; torquem Cadmo,
 III, 4, 2, 3; Thetidem vulnerat, *Phyl.* 82; Geryonis ar-
 menta Herculi custodit, II, 5, 10, 11; pater Palamo-
 nis, I, 9, 16, 8; Erichthonii ex Athide al. e Minerva,
 III, 14, 6, 3; Periphetæ ex Anticlea, III, 16, 1, 3; pater
 Camili, *Acus.* 6; Cabororum, *Pher.* 6; Vulcani signum
 in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Vulcania, festum Atticum, *Ister* 3, 4.
 Vulpes Thebanum agrum infestans, II, 4, 6, 8.
 Vultur, Typhonis ex Echidna f., in Caucasio, II, 5, 11, 12.
 Vultur Melampodem docet, cur prole careat Iphiclus,
Pher. 75.

X.

Xanthi, populus Thraciæ, *Hec.* 134.
 Xanthippe, Dori f., Pleuronis uxor, I, 7, 7, 1.

Xanthippus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Xanthus, Thespii f., Homolippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Xanthus, equus immortalis, Peleo datur a Neptuno, III, 13, 5, 5.
 Xanthus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Xanthus Thebanus a Melantho, Atheniensium rege, interficitur, *Ephor.* 25.
 Xanthus, fluvius Lyciæ, *Hec.* 242.
 Xanthus, urbs Lyciæ, *Hec.* 241.
 Ξανθία Spartanorum, *Theop.* 197.
 Xenocrates philosophus apud Dionysium juniorem, *Tim.* 128.
 Xenodamus, Menelai e Cnossia Nympha f., III, 11, 1.
 Xenodice, Minois e Pasiphae f., II, 1, 2, 6.
 Xenodice, Sylei f., cum patre ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
 Xenopatra, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10.
 Xenophanes, Colophonius, quando vixerit, *Tim.* 92; *Ap. fr.* 77.
 Xenopitheia, Lysandridæ mater, mulier formosissima, a Lacedæmoniis interfecta, *Theop.* 268.
 Xera, urbs prope Herculeas columnas, *Theop.* 225.
 Xerxes classem contra Græciam parat, *Ephor.* 111; ad eum venit Themistocles, *ibid.*, 115; ex quo loco prælium Salaminium spectaverit, *Phanod.* 16.
 Xiphodres; symboli, quod Idanthurus Dario miserat, interpretres, *Pher.* 113.
 Xiphonia, urbs Siciliæ, *Theop.* 207.
 Xuthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 19.
 Xuthus, Hellenis f., *Hell.* 10; Peloponnesum obtinet; ejus e Creusa progenies, I, 7, 3.
 Xylus, urbs Cariæ, *Hec.* 238.
 Xypete, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 77; *Phanod.* 8.

Z.

Zaleuci leges, *Ephor.* 47; Zaleucus, Locrorum in Italia legislator nullus unquam fuit, *Tim.* 69.
 Zamolxis Gelis in Thracia initia demonstravit, *Hell.* 173.
 Zanclei Chalcidenses evocant, *Ant.* 10.
 Zancle, urbs Siciliæ, *Hec.* 43.
 Zancus, terrigena, *Hec.* 43.
 Zauces, gens Libyæ, *Hec.* 307.
 Zebyttis, oppidum Libyæ, *Hec.* 302.
 Ζεῦπά, indumentum, *Theop.* 5.
 Zelas, Nicomedi filius, Bithynorum rex, Galatis insidias struens occumbit, *Phyl.* 32.
 Zelus, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
 Zenonis Eleatæ ætas, *Ap. fr.* 83.
 Zephyrus ventus, *Acus.* 3; ejus epitheton ἀγρίων, *Acus.* 3.
 Zerauia, regio Thraciæ, *Ephor.* 148; *Theop.* 48.
 Zeranii, gens Thraciæ, *Theop.* 173.
 Zetes, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; Harpyias persequitur, I, 9, 21, 7; al. ab Hercule necatur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Zethus, Jovis ex Antiope f., frater Amphionis, III, 10, 1, 4; Lyco ac Dirce uxore necatis, Thebis regnat, Thebam in matrimonium ducit, III, 5, 5, 4.
 Zethus ex Aedone suscipit Itylum et Naidem, *Pher.* 102.
 Zethus et Amphion, Thebarum conditores, Dioscuri Leucopoli cognominantur, *Pher.* 102.
 Zeuxippe, Pasitheæ soror, conjux Pandionis, III, 14, 8, 1.
 Zeuxippe, mater Priami, Strymo vocatur, *Hell.* 137.
 Zeuxippus, Eumeli f., *Hell.* 10.
 Zone, urbs Ciconum, *Hec.* 132.
 Zopyrus Persa quonam dolo Babylonem ceperit, *Theop.* 73.
 Zoroastri leges quando denuo confirmatæ, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Xanth.* 29.
 Zygaris, oppidum Libyæ, *Hec.* 306.